

M Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

68. 2. 10.

W 3 E H

13-44-50

NICOLAI
VIGELII
de Dreifa Hef-
forum Iuriskon-
sulti

METHODVS VNIVERSI
*Iuris Pontificij absolutissima, in
quinq; libros distincta.*

Ex qua patet, in quibus Ius Pontifi-
cium cum Iure Ciuili consen-
tiat, in quibus ab eo discre-
pet, illudue distin-
guat.

Julius Boldrinus

Cum Cæs. Maiest. & Regis Galliarum
gratia & priuilegio ad
annos VI.

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana, 1580.

VIGIL

for the

deceased

and

the

family

of

the

deceased

and

the

Julius S. S. S.

and

the

family

of

the

2.
REVERENDIS-
SIMO PRINCIPI AC DOMI-
NO, DOMINO DANIELI, AR-
chiepiscopo Moguntino, sacri Romani Imperij
per Germaniam Archicancellario, Prin-
cipi Electori, Domino suo cle-
mentissimo,

NICOLAUS VIGELIVS I. C.
S. D. P.

VM Methodus hæc
denuò esset excu-
denda, Reuerendis-
sime Princeps Ele-
ctor, Domine cle-
mentissime, eam re-
cognitâ, & in non-
nullis locis emendatam, Reuerendissi-
mæ Celsitudini uestre dedicandam du-
xi: tum quòd Reuerendissima Celsitu-
do uestra labores meos, quos in Iure
excolendo sustineo, inter ceteros Impe-
rij ordines sua liberalitate iuuit: tum ut
per hanc occasionem Iurisprudentiæ
meæ, quam ij qui in foro uersantur, tan-
quam nouâ, & à fori consuetudine alie-
nam, Principibus uiris suspectam & in-
uisam

P R A E F A T I O.

uisam reddere conantur, Reuerendissimæ Celsitudini uestræ, tanquam sacri Romani Imperij per Germaniâ Archicancellario, rationem aliquam reddere. Neq; enim me huius Iurisprudentiæ utcunq; nouæ, & à fori consuetudine alienæ, pœnitet, adeò quidem, ut eius publico hoc scripto rationem reddere nō erubescam. Cum enim Ius ars boni & æqui, perinde ac cæteræ artes, doctrina partim, partim usu paretur & exercitatione: ita sentio, doctrinā simul & exercitationem Iuris forēsibus actionibus, dummodo non uitiosis, debere esse accommodatā. Est enim perabsurdum, artium ac sciētiarum studia ab actionibus, quarum artes atq; scientiæ sunt, discere. Iam nemini dubium est, actiones forēses, quibus Iuris studia sunt accommodanda, potissimum consistere in argumentis causarum, quæ in iudicia deducuntur, tum inueniendis, tum formandis, tum deniq; dijudicandis: quorum priora duo aduocatorum munera sunt, postremum ad iudicem eiusq; assessores spectat. Argumenta autem causarum appello actiones, exceptiones, repli-

P R A E F A T I O.

replicationes, duplicationes, & sic deinceps, quibus iura causarum utrinque disputantur. Huiusmodi disputationibus forensibus doctrinam Iuris accommodavi. Siquidem proposito aliquo iure, eius exceptiones, exceptionum replicationes, replicationum duplicationes, & sic deinceps ordine subieci. Quam rationem tam in Ciuili, quam Pontificio, necnon Controuerso Iure digerendo sum secutus: qua non solum facilem utriusque Iuris cognitionem, sed & argumentorum forensium inuentionem promptam & expeditam me reddidisse confido. Hac re nihil aduersus fori consuetudinem deliqui: nec credo quenquam omnium qui in foro uersantur, tam iniustum, qui hanc meam Iuris docendi rationem duxerit reprehendendam. Quod ad rationem attinet argumentorum formandarum, seu apud iudicem proponendarum, in ea (fateor) a fori consuetudine discrepo: nec enim quid in foro fiat, sed quid fieri debeat, in hac re spectavi. Siquidem consuetudo fori, qua unum argumentum per decem, uiginti uel triginta, interdum plures positiones proponitur,

P R A E F A T I O.

ponitur, quibus singulis singulariter ab aduersario respondetur, à Dialecticorum, Rhetorum, & ueterum Iurisconsultorum præceptis abhorret: ipseq; causæ status, ad quem iudici ante omnia in iudicando est respiciendum, ista ponēdi ac respondendi ratione inuoluitur, ut difficilius iudici apparere possit. Proinde non sine causa Elector Saxoniae hūc morem à suis iudicijs per constitutionē repulit. Nec praua ista consuetudo defendi hoc colore potest, quòd in locum interrogationum, quæ olim in iudicijs erāt receptæ, successerit. Siquidem istarum interrogationum lōgè alia fuit ratio: tunc enim adhibebantur, quando actor dubitabat, an & pro qua parte aduersarius hæres esset, eiusq; rei probatio difficilis erat. In positionibus autē, quibus hodie utuntur, actor non dubitat, sed asserit uerum esse, seq; ad probandum offert. Proinde præstat syllogistica forma uel copiosius argumentū proponere, & aut negando aut distinguendo ad id ab aduersario responderi: hæc enim ratio Dialecticorum, Rhetorum & ueterum Iurisconsultorū præceptis

P R A E F A T I O.

ceptis consentit, & ad causæ statum iudicem rectà sine lōgis ambagibus perducit. Supereſt de argumentis propositis iudicandi ratio, in qua mea Iurisprudentia, ueteribus quidem Iuriscōsultis non incognita, nostris hominibus noua uidetur, estq; (ut ingenuè fatear) hoc casu à fori consuetudine seu corruptela potius prorsus aliena. Licet enim omnes fateantur, litis contestationem iudicij fundamentum esse: quid tamen litis contestatio sit, & quomodo lis contestanda, nemo intelligit, & ita in ipso iudicij fundamento aberratur ab omnibus: ex quo errore litium longæuitas & incertitudo, de qua graues hoc seculo querelæ existunt, originem trahit. Impp. Seuerus & Antoninus Augusti; Lis (inquiunt) tunc contestata uidetur, cum iudex per narrationē negocij causam audire cœperit. Quorum uerborū sensus hic est, Litē contestatam uideri, cum per actionem, exceptionem, replicationem, & alia huiusmodi causæ argumenta, in Iure utrinq; proposita, iudex id in quo causa consistit, seu statū causæ cognoscere cœperit. nec enim

* 4 audire

P R A E F A T I O.

audire causam aliò spectare potest, quã ut iudex statum totius negocij cognoscat. Quo cognito, uel actio, uel exceptio, uel replicatio, uel duplicatio apparebit controuersa: & aut de iure, aut de facto eius lis erit. de qua re aliàs copiosius disserui. Quòd igitur in iudicio actio proponitur, excipitur, replicatur, duplicatur, &c. omne eò pertinet, ut iudici status negocij constare possit. Nec enim iudici, quemadmodum aduocatis, qui argumenta ad causam agendam ac defendendam quærunt, ad circumstantias causæ, sed ad causæ statum in iudicando respiciendum: nec causa illi in personis & temporibus, sed in genere uniuerso consideranda, & hypothesis ad thesin reuocanda est. Quod & Cicero testatur his uerbis: Omnes controuersias ad uniuersi generis uim & naturam referri. item dum ait: Nullam esse causam, in qua id quod in iudicium uenit, ex reorum personis, ac non generum ipsorum uniuersa disputatione quæretur. Hac ratione usi ueteres Iurisconsulti, non uerbosis consilijs, ut nunc fit, sed breuiter de iure soliti sunt respondere,

P R A E F A T I O.

dere, ut ex Pandectis constat. Nec obstat, quòd in suis responsis, quemadmodum Imperatores etiam in suis rescriptis, sæpe certas personas & res nominatim posuerint. Ex hoc enim non conuincitur, eos in respondendo ac rescribendo ad facti speciem, seu ad personas & tempora potius quàm ad genus uniuersum respexisse: cum nihil intersit, utrum respondeatur, Titium, quí Stichum seruum calendis Martij dare promiserat, Sticho ante calendas Martias sine dolo & culpa Titij mortuo liberatum esse: an sic, Debitorem speciei interitu ipsius rei debitæ liberari, si dolo & culpa caret, nec in mora soluendi fuit. Nec item obstat, quòd iudici interdum à legibus iniungitur, ut pro qualitate personæ & causæ duriorē uel humaniorem sententiam ferat. hoc enim in ijs causis obtinet, quæ magis ex arbitrio iudicis, quàm ex certa legum authoritate pendent, in quibus litis cōtestatione opus non est, nec iudex ad statum causæ alligatur. Hæc ueteribus Iuriscōsultis non fuerunt incognita, sed hodiè noua uidentur, & sunt inaudita. Nisi tamen ali-

PRÆFATIO.

quando in usum reuocentur, frustra de litium longæuitate & incertitudine è iudicijs extirpanda in Comitijs Imperij consultatur. Reddidi breuiter meæ Iurisprudentiæ, quæ in iudicando magis quàm in disputando consistit, rationem: quam ad Reuerendissimam Celsitudinem uestram, tanquam sacri Romani Imperij per Germaniã Archicancellarium, potissimùm perscribere uolui, ut Principes Viri, & ij qui penes eos sunt, intelligant, me lucem non subterfugere, & gratiam potius eorum quàm indignatione meis summis laboribus, quos in iure excolendo exhaurio, mereri. Nec dubito, si tali Iurisprudentia iuuentus in scholis institueretur & exerceretur, eam actionibus forësis magis idoneam euasuram, & rãdem euenturum id quod in priore huius Operis præfatione, quæ nunc inter alia mea opuscula extat, promisi, ut progressu temporis tales uiri ad iudicia accedant, qui uno anno plures causas uel certiore iudicio expedire queant, quàm nunc decem annis expediuntur. Quod uerò ad præsentem Methodum attinet, eam Reueren-

P R A E F A T I O.

uerendissimæ Celsitudini uestræ dedico, in qua omnia quæ in Iure pontificio reperi, fideliter ad suos redege locos, & cum Iure civili contuli: ut facile apparere possit, in quibus pontificium Ius à Iure civili discrepet, in quibus cū eo consentiat illud hinc distinguat: de ijs quæ à nostris hominibus in controuersiam deducta sunt, liberum cuiq; suum iudicium relinquēs. Quemadmodum enim in Iuris civilis Methodo, ita quoque in hac meum non interposui iudicium: cū hoc mei instituti non esset. Illud autem optandum censeo, ut tantum prudentiæ & iustitiæ civilis studium in animis hominum excitetur, quanta de religione hodie est contentio: tunc enim res humanæ longè melius sese essent habituræ.

AVTHOR AD LE-
ctorem.

HAbes Lector uniuersi Iuris Ponti-
ficij Methodum, ad eum ferè ordi-
nem, quem in Digestis Iuris ciuilibus obser-
uauimus, cōscriptam: nisi quòd ea quæ de hæ-
reticis habentur, in hac Methodo accusa-
tionibus publicis subiecti: & ea quæ de
matrimonijs habentur, inter actus eccle-
siasticos retuli. Quoniam canones ma-
trimonium inter sacramenta referunt,
& eius causas ecclesiastica iurisdictioni
subijciunt. Signum autem hoc M. I. C.
quod passim occurrit, Methodum meam
Iuris ciuilibus denotat. Nam diligenter Ius
Pontificium cum Iure ciuili contuli, & si
quo in loco ius hoc cum illo concordat, uel
ab eo discrepat, illud uel distinguit, anno-
taui: ideoq; sæpius Methodus mea Iuris
ciuilibus hoc signo mihi fuit allegāda. quod
ut intelligeres, eius te hoc loco
admonendum duxi.

Vale.

CATALOGVS CAPIT- rum huius Methodi.

LIBRI PRIMI DE LEGIBVS,

Magistratibus & iudicibus publicis.

De Iure & Legibus.	Cap. 1. 61
De exceptionibus aduersus leges.	2 67
De Iuris legumq; diuisionibus ac speciebus.	3 68
De rescriptis Principum, & decretalibus episto- lis.	4 127
De Magistratibus.	5 6 37
De publicis iudicijs in genere.	6 4 32
Quid ueniat in iudicia publica, seu de pœnis.	7 6 75
De excommunicatione.	8 6 81
De interdicto ecclesiastico.	9 6 106
De actibus & adiunctis publicorum iudiciorum.	10 6 111
Euentus & consequentia iudiciorum publicorum reo absoluto.	11 6 118
Euentus & consequentia iud. publicorum reo da- mnato.	12 6 122
De pœnæ remissione & absolutione: item Euen- tus & consequentia publicor. iudiciorum reo restituto & pœna liberato.	13 6 125
De adfinibus publicorum iudiciorum & accusa- tionum remedijs.	14 6 129
De publicis iudicijs in specie.	15 6 131
De Simonia,	16 6 133
De hæresi.	17 6 133
De hæren in specie.	18 6 133
De usuris.	19 6 136

LIBRI

LIBRI SECUNDI DE

iudicijs priuatis.

Descriptio iudiciorum generalis.	(223	Cap. 1.
De iudice.	c. 226	2
De postulantibus & aduocatis.	c. 239	3
De procuratoribus.	c. 244	4
De actore & reo, necnon de re litigiosa.	c. 255	5
De in ius uocando, & uocati contumacia coercenda.	c. 257	6
De edendo.	c. 264	7
De dilationibus.	c. 265	8
De exceptionibus dilatorijs.	c. 268	9
De reconuentionibus.	c. 277	10
De litis cōtestatione, deq; iureiurando ob calumniam dando, & alijs huiusmodi iuramentis.	c. 278	11
De probationibus.	c. 281	12
De instrumentis.	c. 291	13
De testibus.	c. 294	14
De cōfessis & interrogationib. in iure faciendis.	c. 312	15
De iureiurando.	c. 319	16
De ordine cognitionum & officio iudicis.	c. 324	17
De appellationibus.	c. 335	18
De sententia & re iudicata.	c. 350	19
De executione rei iudicatæ, deq; expensis litis, & sportulis iudicum ac ministrorum.	c. 379	20
De compromissis.	c. 387	21
De transactionibus.	c. 392	22

LIBRI TERTII DE

re ecclesiastica.

De ecclesijs in genere.	393	Cap. 1.
De ecclesia uacante.	403	2
De		De

De clericis & monachis in genere.	3
De clericis & monachis ordinandis.	4
De officijs clericorum, quibus non præstitis clericatus amittitur.	5
De priuilegijs & rebus clericorum ac monachorum.	6
De præbendis & dignitatibus.	7
De episcopis, alijsq; prælatis.	8
De iurisdictione prælatorum.	9
De electione prælatorum.	10
De prælatis alijsq; personis ecclesiasticis in specie.	11
De rebus ecclesiæ in genere.	12
De decimis, primitijs & oblationibus.	13
De iure patronatus.	14
De rebus ecclesiasticis corporalibus in specie.	15

LIBRI QVARTI DE *actibus ecclesiasticis.*

De fide & doctrina Christiana, necnon de concionibus & orationibus.	Cap. I.
De diuinis officijs & sacris mysterijs.	2
De sacramentis.	3
De consecrationibus & benedictionibus.	4
De pœnitentia.	5
De peccatis.	6
De eleemosynis & ieiunio.	7
De ferijs & festiuitatibus.	8
De sepulturis.	9
De uoto & iureiurando.	10
De sponsalibus.	11
De nuptijs.	12
De exceptionibus aduersus nuptias desumptis ex personis	

personis nuptias contrahentium.	13
De reliquis exceptionibus aduersus nuptias.	14
De replicationibus præcedentium exceptionum generalibus.	15
De iure contracti matrimonij, quod est inter ui- rum & uxorem constante matrimonio.	16
De actione qua uxor uirum, & contrà uir uxorem petit.	17
De solutione matrimonij.	18
De actione ad dissoluendum matrimonium, & ma- trimonij accusatione.	19
De iure matrimonij soluti.	20
De secundis nuptijs.	21
De concubinis.	22
De concilijs.	23
De uisitationibus.	24

LIBRI QUINTI DE RE.

liquo iure pontificio.

De iure publico.	Cap. 1.
De iure personarum.	2
De rerum iure.	3
De censibus.	4
De causis iuris lucratiuis & conditionibus.	5
De obligationibus & actionibus in genere.	6
De contractibus & quasi contractibus.	7
De delictis & quasi delictis.	8
De exceptionibus & liberationibus.	9
De in integrum restitutionibus.	10
De uerborum significationibus.	11
De regulis iuris.	12

P I N I S.

METHODI IV-
RIS PONTIFICII
LIBER I.

DE LEGIBVS, MAGISTRATI-
bus, & iudicijs publicis.

DE IVRE ET LEGI-
bus. Cap. 1.

I. ETYMOLOGIA IVRIS.

V S dictum est, quia iustum. c.
ius generale. §. ius autem. di-
stinct. 1. Aliam etymologiam vi-
de M. I. C. libro primo, capite 1.
quest. 3.

II. DIFFERENTIA IVRIS
& legis.

Differunt ius & lex, quemadmodum genus &
species. Lex enim iuris species dicitur d. c. ius ge-
nerale, in prin.

III. ORIGO iuris ciuilis exponitur distinct.
7. c. 1. cum duob. sequentib. Concordat M. I. C. d.
cap. 1. quest. 5. Iuris Pontificij origo exponitur
distinct. 15. c. 1. cum sequente.

IIII. SPECIES aliquot legum enumerantur
distinct.

2 METHODI IVRIS PONT.

distinct. 2. c. quædam, cum duob. sequentibus.

- V. RATIO & usus iuris legumq; est coercitio humane audaciæ & nocendi facultatis. distinct. 4. c. 1. cum sequente. 23. q. 5. c. non frustra.

VI. OFFICIUM legum exponitur distinct. 3. c. privilegia. §. officium, cum sequente. Concordat l. 6. ff. de legib.

VII. DE LEGISLATIONE.

I. Regula: Translato sacerdotio, legis quoq; ferendæ potestas transfertur. c. translato. 3. de cõstitutionib. Cõcordant ea quæ habentur j cap. 4. in prim.

II. Regula: Quæ in legibus ferendis attendenda, definitur dist. 4. c. factæ. §. præterea, cum c. sequente. Plura de legislatione uide M. I. C. lib. 1. ca. 2.

VIII. DE LEGVM INTERPRETATIONE.

I. Regula: Eius est ius interpretandi leges, cuius est & ius ferendi. 25. q. 1. c. ult. §. quanquam. Concordat M. I. C. lib. 1. cap. 2. quæst. 5.

II. Regula: Prohibita causa, prohibitus quoq; censetur effectus, c. cum quid. 39. de reg. iuris, in 6. c. nam concupiscentiam. 4. de constitutionib.

III. Regula: Prohibito effectu, omnis eius causa prohibita censetur. c. cū quid. 84. de reg. iuris, in 6.

IIII. Regula: Vbi eadem ratio, ibi idem ius constituendum est, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 1. ca. 6. quæst. 6. reg. 2. Cuius exceptio prima hæc est:

Nisi

LIBER I.

I

Nisi aliquid contrarius commune statutum uel introductum sit: hoc enim ad similes casus non est trahendum. c. quæ à iure. 28. de reg. iuris, in 6. l. 14. et l. 39. ff. de legib. Altera exceptio est: Nisi propter necessitatem aliquid statutum sit: nam nec hoc ad similes casus trahendum. c. in argumentum. 78. de reg. iuris, in 6. l. q. 7. c. quod pro remedio. 9. q. 1. c. ordinationes. §. quamuis. c. cum in cunctis. 7. in prin. uers. ea propter. de electione. c. in causis. 19. in fin. de sententia et re iudicata. l. quæ propter. 122. ff. de reg. iuris.

V. Regula: Cessante legis ratione, cessat lex. d. c. quod pro remedio, et d. §. quamuis.

VI. Regula: In re obscura id sequendum, quod legibus contrarium non est. c. ult. in fine, distinct. 14. l. 19. ff. de legib. l. quoties. 67. ff. de reg. iuris.

VII. Regula: In re dubia loci consuetudo est attendenda. l. si de interpretat. 37. cum l. sequente. ff. de legib. l. semper. 34. ff. de reg. iuris. l. 18. §. optimum ergo. ff. de instrum. legato. Quod si uaria sit consuetudo, ea potius attendenda, quæ magis rationabilis est, et alij minus præiudicans. c. cum olim. 6. de consuetudine.

VIII. Regula: Leges priores, quamuis abolite, in posterioribus interpretandis adhiberi possunt. l. non est nouum. 26. cum lege sequente. ff. de legib. c. fuerunt. §. paulatim. distinct. 7.

4 METHODI IVRIS PONT.

IX. Regula : Quæ in alicuius fauorem constituta sunt, aduersus eum non sunt interpretanda. c. quod ob gratiam. 61. de reg iuris, in 6. Concordat M. I. C. lib. 1. cap. 2. quæst. 6. reg. 7.

X. Regula : Beneficium Principis latissimè interpretandum. c. olim. 16. & c. abbate. 25. de uerb. significat. c. cum dilecti. 6. de donationib. l. 3. ff. de constitut. princip. l. 2. C. de bonis uacantibus. Huius regulæ exceptio est in literis super obtinendo beneficio impetratis, c. quāuis. 4. in prim. de præbendis, in 6. Cui tamen exceptioni uidentur repugnare capitula s. proximè propofita.

XI. Regula : Cum lex in præteritum quid indulget, in futurū uetat. l. cū lex. 22. ff. de legib. item 1. q. 7. c. quoties à populis. c. exigūt. c. donatū. §. fin.

XII. Regula : Cum quid lex permittit, nolens præcipit. Ideoq; non committitur contra legem, si non fiat quod permisit. 31. q. 1. c. hac ratione. §. fin. Cuius exemplum in secundis nuptijs proponitur d. c. hac ratione, in prim. Sed & de regula propofita uide j. cap. prox. except. 9. Hæc de regulis interpretandarum legum sint dicta. Plures huiusmodi regulas uide j. lib. proxim. cap. 17. & M. I. C. lib. 1. cap. 2. quæst. 6. item lib. 2. cap. 24.

IX. DE LEGVM MVTA- tatione, & iudicio de ijs.

Non est liberum iudicare de legibus, sed oportet

tet iudicare secundum eas: nec mutandæ aut distin-
 guendæ sunt leges à priuatis, uel ijs quibus legum
 ferendarum potestas non est. dist. 4. c. erit autem.
 §. fin. cum c. sequente. item c. ne innitaris. 5. de con-
 stitutionib. 17. q. 4. c. si quis suadente. §. commit-
 tunt. l. 2. C. de crimine sacrilegij. l. minimè. 23. ff. de
 ll. l. 2. ff. de constitut. principum. Exemplum habe-
 tur c. cum omnes. 6. de constitutionibus. Huius re-
 gulæ exceptio est: Nisiurgens necessitas, uel cui-
 dens æquitas mutationem aut distinctionem exi-
 gat. c. non debet. 8. in prin. de consang. & adf. d. l.
 2. & l. etsi. 143. ff. de reg. iuris. Sanè sine euiden-
 ti æquitate papa Honorius totum Ius ciuile, multis
 uigilijs excogitatum, reijcere uidetur c. super spe-
 cula. 28. de priuilegijs.

X. DE LEGVM CONTEM- ptu & iniusticia.

Legum accidens est iusticia & iniusticia, qua-
 rum illa leges obseruat, hæc contemnit. Est autem
 iniusticia duplex. Vna, qua contra expressa legum
 uerba committitur: altera, qua saluis uerbis legis,
 mens eius circumuenitur. Quæ posterior species
 approbatur c. ultim. de reg. iuris, in 6. l. 29.

cum l. sequente. ff. de ll. l. 5. C.

cod. tt.

6 METHODI IVRIS PONT.

XI. DE ANTINOMIIS SEV contrarijs legibus conciliandis.

I. Regula, De antinomia concilianda ex causa, tempore & loco, habetur dist. 29. in prim. cum tribus cc. sequentib. Ex causa conciliandæ antinomie exemplum proponitur distinct. 30. in prim. distinct. 31. c. si laicus. §. quod autem, cum c. sequente. Ex tempore conciliandæ antinomie exemplum proponitur distinct. 31. in princ. cum c. sequente. Ex loco exemplum proponitur dist. 31. c. penult. §. si quis igitur.

II. Regula conciliandæ contrarietatis canonū est, quod eius concilij sententia tenenda est, cuius antiquior & maior est autoritas. distin. 50. c. domino. §. in fine autem. 33. q. 2. c. hoc ipsum. §. in fine autem.

III. Regula habetur distinct. 19. c. in canonicis.

IIII. Regula habetur distinct. 20. c. 1. cum c. sequente.

V. Regula habetur 11. q. 3. c. qui resistit.

XII. DE LEGVM INSTI- tutione ac confirma- tione.

De hac differitur distinct. 4. c. in istis tempo-
ralib. §. leges.

DE

DE EXCEPTIONIBVS AD-
uersus leges. Cap. II.

Regulariter quidem leges obseruandæ sunt, & quod contra eas fit, pro iniusto habendum. *distinct. 10. c. de capitulis. c. uides. c. quis autem. c. certum. c. ult. item 25. q. 2. c. cum pie. c. ecclesiasticæ. c. imperiali.* Concordant ea quæ proposita sunt paulò superius *quæst. 9.* Planè propositæ regulæ exceptiones hæ sunt.

I. Exceptio: Nisi lex ab eo lata sit, qui eius ferendæ potestatem non habuit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur *M. I. C. lib. 1. cap. 3. except. 1.* Cuius exemplum habetur *c. ecclesia. 10. de constitutionibus.* Sed & huius exceptionis replicatio est: Nisi is qui legis ferendæ potestatem habebat, legem ab alio latam confirmauerit. Quæ replicatio approbatur *d. c. ecclesia. 10. uers. nisi ab ecclesia fuerit. & c. cum accessissent. 8. d. tt. de constitut.* Plura de huiusmodi confirmatione dicentur alibi.

II. Exceptio: Nisi lex iniqua sit & parum rationabilis. Hæc exceptio reprobatur per ea quæ proposita sunt *3. cap. prox. quæst. 9.* Quibus concordat *distinct. 9. c. ego solis, in prin. l. 20. cum l. sequente. ff. de l. l. 51. §. fin. ff. ad l. Aquiliam. l. prospexit. 12. in prin. ff. qui & à quib. manumissi. l. penul.*

8 METHODI IVRIS PONT.

§.prætor quoq; ff.de iusticia & iure. l.3. §.fin. ff. de supell. legata. Planè exceptio proposita admittitur in casu, de quo j. except. proxim. item j. cap. prox. de consuetudine, reg. 3. except. 2.

II I. Exceptio: Nisi lex iuri diuino uel naturali contraria sit, dist. 8, c. quo iure. §. fin. cum c. sequente, item distinct. 9. in princ. cum c. sequente, & c. ult. l. quæ rerum natura. 148. ff. de reg. iuris. Concordat item j. except. 12. repl. 1. & j. cap. prox. d. reg. 3. except. 1. repl. 1. dupl. 1. & except. 2. dist. 1.

III I. Exceptio: Nisi lex ecclesiasticæ constitutioni repugnet. 25. q. 1. c. sunt quidam, c. contra, item distinct. 9. c. ult. item distinct. 10. in princ. cum c. sequente, c. non licet, c. certum. c. constitutiones, c. imperium, c. suscipitis, c. quoniam, item distinct. 12. c. scit sancta, uers. si illis canonica, item 15. q. 3. c. sanè. Concordant item ea quæ habentur j. except. 13. Exemplum habetur 35. q. 5. c. ad sedem.

V. Exceptio: Nisi contra libertatem uel immunitatem ecclesiæ lex sit lata, c. aduersus, 7. §. quia uerò nec sic. de immunitate ecclesiar. Exemplum habetur c. statutum. 9. de hæreticis, in 6. Plura de hac exceptione uide in priuilegijs Ecclesiæ.

VI. Exceptio: Nisi lex contra auctoritatem sedis apostolicæ lata sit, c. constitutionem. 2. §. fin. de uerb. signif. in 6.

VII. Exceptio: Nisi exceptio contra legem introducta

producta causæ propositæ in sit. c. 1. in fin. de rescriptis. Concordat M. 1. C. lib. 1. cap. 3. except. 4.

VIII. Exceptio: Nisi lex seu ius sit personale uel priuilegium: hoc enim ad alios, quàm quorum priuilegium est, nō extenditur, per ea quæ habentur j. cap. prox. de priuileg. reg. 2.

IX. Exceptio: Nisi consulat, exhortetur uel permittat lex magis quàm præcipiat. hoc enim casu non delinquitur, quamuis aliter quàm lege cautum est, fiat, per ea quæ habentur s. cap. proxim. quæst. 8. reg. 12. quib. accedit c. ult. §. fin. distinct. 4. Et 14. q. 1. c. ult. Exemplum habetur d. q. 1. c. episcopus. §. fin.

X. Exceptio: Nisi Papa contra legem dispensauerit. distinct. 14. c. 1. §. fin. cum c. sequente. 1. q. 7. c. requiritis. c. dispensationes. Exemplum habetur d. q. 7. c. didici. Sanè sex causæ, ex quibus contra leges dispensari potest, enumerantur d. c. requiritis, hisce uerbis: Pro tempore, pro persona, intuitu pietatis, uel necessitatis, siue utilitatis, et pro euentu rei. Prioris pro tempore exempla proponuntur d. c. requiritis. §. fin. cum c. sequente. Pro persona exemplum dispensationis proponitur d. q. 7. c. tanta nequitia. Intuitu pietatis exemplum dispensationis habetur d. q. 7. c. si qui uel. Necessitatis intuitu exemplum proponitur d. c. si qui uel. §. necessitatis. Et d. q. 7. c. quoties à popu-

10 METHODI IVRIS PONT.

lis. item 9. q. 1. c. ordinationes. §. quamuis. Vtilitatis intuitu dispensationis exemplum habetur 1. q. 7. c. tali coniugio. Pro euentu deniq; rei dispensationis exemplum habetur d. c. tali coniugio. §. fin. cum cc. sequentib. c. donatum. Hæc de exemplis propositæ exceptionis. Cuius replicatio prima hæc est: Nisi nulla ex causis iam enumeratis dispensationi insit: hoc enim casu dispensatio non ualet. d. q. 7. c. si quis episcopus. §. fin. cum. c. sequente. item c. in causis. 19. de sententia & re iudicata. Altera replicatio est: Nisi contra ius naturale Papa dispensauerit. distinct. 13. in prin. Huius duplicatio hæc est: Nisi ob maius malum euitandum contra ius naturale dispensatio fiat. d. distinct. 13. in prin. uers. nisi fortè duo mala. item c. duo mala. c. nerui. Huius duplicationis triplicatio est: Nisi duo mala non in eadem, sed in diuersis personis sint metuenda. distinct. 14. in prin. cum c. sequente. Plura de duplicatione proposita uide j. except. 19. Tertia propositæ exceptionis replicatio est: Nisi contra præcepta euangelica uel decreta patrum dispensatio facta sit. distinct. 14. c. ultim. in fine. 25. q. 1. c. quæ ad perpetuam. c. sunt quidam. Quarta replicatio est: Nisi ius alterius dispensatione plurimum ledatur. Quæ replicatio approbatur per ea quæ habentur j. except. 15. repl. 1. Hæc de decima exceptione.

X I. Exceptio: Nisi causa legem præcesserit. c. cognoscentes. 2. & c. ult. de constitutionibus. Cuius exemplum habetur c. dilectus. 5. ut lite pendente nihil innouetur. 32. q. 4. c. dixit. Plura de hac exceptione uide M. l. C. lib. 1. cap. 3. except. 14.

X II. Exceptio: Nisi lex sit mutata, uel in desuetudinem abierit. distinct. 4. c. in istis. §. leges. uers. sicut enim. Cuius exemplum habetur d. §. leges. uers. unde illud. & d. dist. 4. c. ult. §. hæc etsi. item 32. q. 4. c. quis ignoret. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ius sit naturale. hoc enim alia lege uel consuetudine mutari non potest. c. ius naturale, in fine. distinct. 1. item c. 1. §. naturale. distinct. 5. c. ult. §. naturale ergo. distinct. 6. c. ult. in prim. de consuetud. Inst. de iure naturali. §. sed naturale. Inst. de legitima adgnator. tutela. §. fin. l. 8. ff. de reg. iuris. l. 2. ff. de usu fructu ear. rer. quæ usu consum. l. 8. ff. de capite minutis. Concor-
dant ea quæ habentur §. except. 3. Altera replicatio est: Nisi sacra scriptura sit mutata. distinct. 9. c. quis nesciat. c. noli frater. Contradicit distinct. 5. c. 1. §. sed cum naturale. Soluitur hæc contrarietas per distinctionem c. ult. §. his itaq; distinct. 6. Tertia replicatio uidetur: Nisi posterior constitutio legis mutandæ nullam faciat mentionem. Sed hæc replicatio reprobatur c. 1. uers. quamuis de ipsa. de constitut. in 6. Quarta replicatio est:
Nisi

11 METHODI IVRIS PONT.

Nisi cum lex uel consuetudo alicuius loci esset specialis, posterior lex sit uniuersalis. hæc enim speciali alicuius loci legi uel consuetudini non derogat, nisi nominatim eius mentionem faciat. d.c.1. Cui tamen contradicit l.3. §. Diuus Hadrianus. ff. de sepulchro uiolato. Plura de exceptione proposita uide M.I.C.lib.1.cap.3.except.17.

XIII.Exceptio: Nisi ecclesia uel ecclesiastica persona leges ciuiles non obseruent. c.quæ in ecclesiariũ.7. & c.ecclesia.10.de constitut.11.q.1.c.continua.33.q.2.c.inter hæc. Concordat item s̄. except.4. Planè propositæ exceptionis replicatio est: Nisi nulla canonica constitutio legibus ciuilibus repugnet: tunc enim ijs ecclesiastica persone æquè ac laici obstringuntur. distinct.10.c.lege Imperatorum.2. §. fin. distinct.12.c.scit sancta. item de operis noui nunciat.c.1. §. quia uerò.3.q.5.c.de accusationib.6.q.1.c.nos sequentes.

XIII.Exceptio: Nisi quis aduersus ecclesiasticas personas legibus ciuilibus non obtemperet. Reprobatur hæc exceptio d.c.lege Imperatorum.2. §. fin. & d.dist.10.c.si in adiutorium.c.quoniam. uers. & pontifices pro cursu.c.certum est.

XIV.Exceptio: Nisi Papa contra leges uel canones fecerit. 21.q.1.c.ult. §. his ita respondetur. Huius replicatio est: Nisi factò Papæ, quod contra leges uel canones fit, alius sine euidenti ratione pluri

LIBER I.

13

plurimum ledatur. d. §. his ita respond. uers. ut priuilegia uidelicet. item d. c. ult. in prin. usq; ad d. §. his ita. item d. q. 1. in princ. §. fin. cū c. sequente. & d. 25. q. 2. c. postea, in princ. Plura de replicatione proposita uide j. cap. prox. de priuilegijs, reg. 3. except. 1. Sed & plura de exceptione proposita uide §. except. 4. & except. 10. Sanè exceptio hæc, quæ iure Pontificio datur Papæ, iure Ciuili datur Imperatori, l. Princeps. 31. ff. de legib. Cui contradicit c. iustum. distinc. 9. De qua re uide plura M. I. C. lib. 1. cap. 3. except. 18.

XVI. Exceptio: Nisi spiritu sancto ductus contra leges faciat. 19. q. 2. c. duæ sunt.

XVII. Exceptio: Nisi certi alicuius loci lex sit uel consuetudo, non uniuersalis: hæc enim alios, quàm quorum lex est, non ligat. distinc. 12. c. illa autem. c. illud breuiter, in fine. Huius replicatio hæc est: Nisi metropolis specialem aliquam legem uel consuetudinem obseruet: hanc enim aliæ ciuitates subiectas sequi par est. d. distinc. 12. c. de ijs. item distinc. 11. c. nolite. c. palam. & c. ult. item distinc. 12. c. non decet. 2. & c. præceptis. item l. 1. §. sed etsi quæ leges. C. de uetere iure enucleando. Inst. de satisfactionib. §. fin. Huius replicationis duplicatio est: Nisi consuetudo particularis sit minus rationabilis. d. dist. 12. c. nouit. l. licet is. 12. ff. de officio præsidis.

XVIII. Ex-

14. METHODI IVRIS PONT.

XVIII. Exceptio: Nisi lex uel consuetudo sit incerta: hæc enim neminem ligat. d. distinct. 12. c. illa autem. uers. alia uerò quæ. & §. fin. Ad hanc exceptionem pertinent opiniones Doctorum controuersæ, quarum autoritas probabilis tantum, non necessaria est: ideoq; indifferenter habendæ. Huius exceptionis replicatio est: Nisi id quod incertum est, fidei catholica uel bonis moribus repugnet. d. c. illa autem. uers. quod enim neq;.

XIX. Exceptio: Nisi ob grauius delictum euitandum quis legi non paruerit. Hæc exceptio approbatur simul & exemplis declaratur distin. 13. in prim. cum duob. cc. sequentib. Aliud exemplum habetur l. si ita uulneratus. 51. §. quod si quis absurdè. ff. ad l. Aquiliam. & l. si seruus. 63. §. quod uerò. uers. nam licet alioquin. ff. de furtis. Huius replicatio est: Nisi quis legi non paruerit ob grauius delictum non à se, sed ab alio euitandum. distinct. 14. in prim. cum c. sequente.

XX. Exceptio: Nisi propter ignorantiam legi non paruerit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. ut animarum. 2. in prim. de constitut. in 6. De qua exceptione plura dicentur j. lib. 5. de exceptione ignorantie generali.

XXI. Exceptio: Nisi extra territorium legislatoris legi nõ paruerit. d. c. ut animarū. §. statuto. Hæc de exceptionibus aduersus leges: quarum tamen

men plures uide j. cap. prox. de iure non scripto,
reg. 3. item M. I. C. lib. 1. cap. 3.

DE IVRIS LEGVM QVE diuisionibus ac speciebus.

Cap. III.

HActenus de iure & legibus in genere dictum est: nunc de iisdem in specie est dicendum.

Prima diuisione ius aliud publicum, aliud priuatum dicitur, distinct. 1. c. penult. l. 1. §. huius studij. ff. de iustitia & iure. Inst. eod. tt. §. fin. Eadem legum diuisio, sed alia sententia, habetur 19. q. 2. c. duæ sunt.

Altera diuisione ius diuiditur in naturale, gentium & ciuile, distinct. 1. in princ. & c. ius autem. l. 1. §. priuatum. §. de iustitia & iure. Instit. eod. tt. §. fin. Similis diuisio est distinct. 11. c. catholica.

Tertia diuisione ius diuiditur in ius personarum, rerum & actionum, l. 1. ff. de statu hominum. Instit. de iure naturali, gentium & ciuili. §. fin. Ad ius personarum pertinet ius maris & foeminae. Mas autem dicitur ad imaginem Dei creatus, foemina non item. Ideoq; hæc uelare caput iubetur. 33. q. 5. c. hæc imago. c. mulier.

Quarta diuisione ius diuiditur in diuinum & humanum, distin. 1. c. omnes leges, distin. 8. c. 1.

Quinta

16 METHODI IVRIS PONT.

Quinta diuisione ius diuiditur in scriptum & non scriptum, seu leges & mores, distinct. 1. c. ius generale. De hac diuisione dicetur etiam j. cod. cap. ubi de iure ciuili specialiter agetur, reg. 5. Hactenus diuisiones iuris enumerauimus. Nunc species secundæ diuisionis latius persequemur.

DE IVRE NATURALI.

I. DEFINITIO iuris naturalis habetur distinct. 1. c. 1. §. ius naturale. Declaratur hæc definitio distinct. 6. c. non est peccatum. §. his itaq; respondetur. Alia iuris naturalis definitio habetur d. dist. 1. c. ius naturale. l. 1. §. ius naturale. ff. de iusticia & iure. inst. de iure naturali, in prin.

II. SPECIES iuris naturalis est, rerum communio. distin. 8. in prin. cum c. 1. sequente.

III. DIFFERENTIA iuris naturalis & ciuilis habetur ibidem. Sed & alia differentia est, quòd naturale ius uetustius sit. distinct. 5. in prin. §. naturale. Concordat j. de iure ciuili reg. 3. item, quòd naturale sit dignius. d. §. naturale. & d. c. 1. §. fin. item, quòd naturale sit immutabile, ciuile ius mutabile. de quo dictum s. cap. prox. except. 12.

DE IVRE GENTIVM.

Hoc ius describitur distinct. 1. c. ius gentium. item l. 1. §. fin. cum quatuor legibus sequentibus. & l. 9. in fine. ff. de iusticia & iure. inst. de iure naturali. §. ius autem gentium. Huius species est
ius

ius militare, de quo distinct. i. c. ius militare.

DE IVRE CIVILI.

I. DEFINITIO *iuris civilis* habetur *distinct. i. c. ius civile. l. 9. ff. de iust. et iure. Inst. de iure naturali. §. ius autem civile.*

II. SPECIES *iuris civilis* est, *rerum proprietas, seu distinctio dominiorum. distinct. 8. in prin. cum c. sequente.*

III. DIFFERENTIA *iuris civilis et naturalis* est, quod *ciuite ius sit posterius. c. ult. §. naturale ergo. distinct. 6. Inst. de rerum diuis. §. singulorum, in fine. Alias differentias uide §. de iure naturali reg. 3.*

IIII. PROPRIUM.

Ius civile ex unaquaq; ciuitate appellatur. Inst. de iure naturali. §. sed ius quidem. Vnde ius Quiritum appellatur, de quo d. §. sed ius quidem. item distinct. i. c. ult.

V. DIVISIO *iuris civilis in scriptum et non scriptum, distinct. i. c. ius generale, in fine. distinct. ii. c. ecclesiasticarum. l. 6. §. fin. ff. de iustitia et iure. Inst. de iure naturali. §. constat.*

De iure non scripto, seu longa
consuetudine.

I. Definitio *iuris non scripti* habetur *distinct. i. c. mos est. c. consuetudo, in prin. §. uocatur autem. Inst. de iure naturali. §. sine scripto.*

18 METHODI IVRIS PONT.

II. Diuisio cōsuetudinis in scriptum & non scriptum, d.c. consuetudo. §. nec differt. & §. cū itaq;.

III. Genius. Consuetudo ulm legis obtinet. d.c. consuetudo, in prim. item c. cum consuetudinis. 9. de consuetud. item distinct. 11. c. ecclesiasticarum. c. in his rebus. item distinct. 12. c. scit sancta. c. illud. c. diuturni. c. consuetudo. c. nos consuetudinem. c. quemadmodum. item l. 32. §. inueterata. l. 35. cum lege sequente. ff. de legib. l. 1. & l. 3. C. quæ sit longa consuetudo. Instit. de iure naturali. §. ex non scripto. uers. diuturni mores. Planè proposita regulæ exceptio prima hæc est: Nisi lex consuetudini contraria existat: hoc enim casu consuetudo cedit legi. d.c. diuturni. uers. nisi legi sint aduersi. item distinct. 11. in prim. cum c. sequente. c. consequens. c. consuetudinis, in prim. item distinct. 12. c. scit sancta. uers. si illis canonica. l. 32. in prim. & l. 33. ff. de legib. l. 2. C. quæ sit longa consuetudo. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi lex consuetudinem præcesserit: tunc enim consuetudo postea secuta præcedentem legem tollit, per ea quæ proposita sunt §. cap. prox. except. 12. in prin. Concordant ea quæ habentur M. I. C. lib. 1. cap. 4. de iure non scripto, reg. 2. except. 1. repl. 1. Huius replicationis duplicatio prima hæc est: Nisi consuetudo iuri naturali sit contraria: nam hoc ius licet prius, tamen posteriori consuetudine non mutatur, per

ea quæ d. except. 12. replic. 1. sunt proposita, item per ea quæ proponuntur j. except. prox. Altera duplicatio est: Nisi consuetudo rationi non sit consentanea, uel legitimè non præscripta. c. ult. in fin. de consuetudine. c. cum causa. 8. de sententia & re iudicata. Plures duplicationes licet colligere ex sequentibus exceptionibus. Quæ enim exceptio consuetudini obijci potest: ea multò magis aduersus replicationem propositam duplicationis uim habet. Hæc de prima replicatione. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi lex uniuersalis sit, consuetudo uerò particularis alicuius certi loci: tunc enim, nisi lex nominatim consuetudinem tollat, consuetudo eo loco legi præualet. c. 1. de cōstitutionibus, in 6. Contradicit l. 3. §. diuus. ff. de sepulchro uiolato. Sed & contradicere uidetur 2. q. 7. c. puto. §. fin. Hæc de prima exceptione. Altera propositæ regulæ exceptio uidetur: Nisi errore, non ratione consuetudo sit introducta. Hæc exceptio reprobatur s. cap. prox. except. 1. item M. l. C. lib. 1. cap. 4. de iure non scripto, reg. 2. except. 3. Planè si talis sit consuetudo erronea, quæ manifeste ueritati & naturali iuri repugnet, ea seruanda non est, per ea quæ proposita sunt s. cap. prox. except. 12. repl. 1. Quibus concordat distinct. 8. c. ueritati. c. si consuetudinem. c. qui contempta. c. frustrà. c. consuetudo. c. ult. Concordat item s. cap.

20 METHODI IVRIS PONT.

prox. except. 3. Deinde admittitur exceptio proposita, si lex scripta extet, quamvis anterior: hæc enim erroneæ consuetudini est præponenda, per ea quæ dicta sunt s. except. prox. repl. 1. duplic. 2. Tertiæ distinctionis loco notandum, quod consuetudo erronea, quamvis ius faciat, ut est ostensum: tamen à magistratu loci per aliam legem sit abroganda. distinct. 8. c. mala. distinct. 12. c. illa autē. §. fin. c. omnia. Hæc de secunda exceptione. Tertia proposita regulæ exceptio est: Nisi cōsuetudo sit contra fidem catholicam. distinct. 11. c. consuetudinem. distinct. 12. c. nos consuetudinem, in prim. c. illa autem. uers. quod enim neq;. Quarta exceptio est: Nisi consuetudo sit contra disciplinam ecclesiasticam. Quæ exceptio approbatur exemplo c. cum inter. 5. de consuetudine. Quinta exceptio est: Nisi consuetudo sit contra bonos mores. Quæ exceptio elicitur ex d. uers. quod enim neq;. cuius exempla proponuntur c. ad audientiam. 3. & c. ex parte. 10. de consuetudine. Sexta exceptio est: Nisi consuetudo ecclesijs sit damnosa. c. 1. de consuetudine. Cuius exemplum proponitur c. cum terra. 14. de electione. & c. cum causa. 8. de sententia & re iudicata. Hactenus exceptiones aduersus consuetudinem enumerauimus, quarum tamē plures uide M. I. C. lib. 1. cap. 4. de iure non scripto, reg. 2. Sed & exceptiones ex specie consuetudinis, seu ex re,

ex re, cuius est cōsuetudo, desumptas, uide passim sub suis generibus: ut de pluralitate beneficiorum c. 1. de consuetudine, in 6. §. lib. 3. cap. 7. reg. 8. except. 8. & sic de alijs.

De Iure scripto, eiusq; speciebus.

Species iuris scripti enumerantur distinct. 2. c. 1. Cui concordant ea quæ habentur M. I. C. lib. 1. cap. 4. quas species ordine persequemur.

De lege.

Legis definitio habetur distinct. 2. c. lex est. Instit. de iure naturali. §. scriptum. uers. lex est. Alia definitio habetur distinct. 1. c. lex est. Plures legis definitiones uide M. I. C. lib. 1. cap. 1. quæst. 4. Species aliquot legum enumerantur distinct. 2. c. quedam, cum duob. sequentibus.

De plebiscito.

Huius definitio habetur distinct. 2. c. plebiscita. Instit. de iure naturali. §. plebiscitum. Plura de hac specie uide M. I. C. lib. 1. cap. 4.

De Senatusconsulto.

Huius definitio habetur distinct. 2. c. senatusconsultum, de quo uide plura M. I. C. d. cap. 4.

De constitutionibus Principum.

I. Definitio constitutionis habetur distinct. 2. c. constitutio. Instit. de iure naturali. §. sed & quod. l. 1. in prim. ff. de constitut. principum.

22 METHODI IURIS PONT.

II. Genus. Constitutiones uim legis habent. *Que* regula ex iam propositis constat. quib. concordat *distin.* 8. c. *quæ contra. uers.* generale quippe. *Huius* regule exceptiones uide *§. cap. prox.* item *J. cap. prox.*

III. Diuisio constitutionum in ciuiles & ecclesiasticas habetur *distin.* 3. in prim. Sed & diuiduntur constitutiones in generales & personales, *Instit. de iure naturali. §. sed & quod, in fin. l. 1. §. fin. ff. de constitut. princip.* Plura de constitutionibus principum uide *M. l. C. lib. 1. cap. 4.*

De constitutionibus personalibus & priuilegijs.

I. Definitio personalium constitutionum ac priuilegiorum habetur *dist. 3. c. regula. §. fin. cum c. sequente. item 25. q. 1. c. ultim. §. cum ergo aliqua. uers. priuilegia nanq.*

II. Proprium. Priuilegia in exemplum trahi nõ debent. *d. c. ult. §. item Hieronymus. 26. q. 2. c. non exemplo. item c. priuilegium. 7. & c. quod alicui. 74. de reg. iuris, in 6. c. sanè. 9. de priuilegijs. l. 1. §. fin. de constitut. princip. l. in omnib. 68. ff. de reg. iuris. l. 2. C. de legibus.* Exemplum proponitur *c. constitutus. 11. §. fin. de concessione præbendæ.* Plura exempla uide *J. cap. 1. quæst. 8. reg. 11.* Sed & exceptiones huius regule uide *J. reg. proxim. except. 11.*

III. Re-

III. Regula: Priuilegium alicui cōcessum ei auferendum non est, nec contrā faciendum. c. decet. 16. & c. indultum. 17. de reg. iuris, in 6. Cuius regule exceptio prima hæc est: Nisi priuilegium uni concessum alijs plurimum obsit. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt s. cap. prox. except. 15. repl. 1. Quibus concordat 25. q. 2. c. de ecclesiasticis. & c. ult. §. priuilegia. Altera exceptio est: Nisi causa priuilegij cesset. d. c. ult. §. sed obijcitur, in fine. l. generaliter. 40. §. eos tamen clericos. C. de episcopis & clericis. Tertia exceptio est: Nisi quis priuilegio suo abutatur. c. licet. 18. §. talis ergo, in fine. de regularibus. c. tuarum. 11. §. uerum quia. & c. ut priuilegia. 24. in prin. uers. quia priuilegium. de priuilegijs. c. cum illorum. 32. §. fin. & c. contingit. 45. §. uerum quia. de sentent. excomm. item 11. q. 3. c. priuilegium. 25. q. 2. c. posteaquam. §. fin. c. sic decet. Exemplum habetur d. q. 2. c. denūciamus. Similia exempla uide j. de electionibus. Quarta exceptio est: Nisi priuilegiatus alterius priuilegio deroget. approbatur exemplo c. dilecti. 4. de priuilegijs. Quinta exceptio est: Nisi quis priuilegio suo renunciauerit. c. si de terra. 6. §. ult. d. tt. Sexta exceptio est: Nisi quis priuilegio suo intra triginta annos usus non sit. d. c. si de terra. 6. in prin. & c. accedentibus. 15. eod. tt. Septima exceptio est: Nisi quis unico actu contra suum

24. METHODI IVRIS PONT.

priuilegium fecerit. approbatur exemplo c. cum
 accessissent. 8. §. fin. de cōstitution. Plura de hac
 exceptione uide in glossa d. §. fin. in uerbo Cōtra-
 uenerint. Octaua exceptio est: Nisi aliud priui-
 legium postea sit indultum priori contrarium, uel
 prius à principe rursus sit ablatum. 25. q. 2. c. po-
 steaquam. §. his ita respondetur. item c. penult. §.
 fin. cum c. sequente. Huius replicatio est: Nisi nul-
 la rationabilis causa mutandi uel auferendi priui-
 legij subsit. d. q. 2. in prin. cum sequentibus, usq; ad
 c. igitur secundū. item. c. priuilegia. c. posteaquam.
 Concordant item ea quæ proposita sunt s. ead.
 reg. except. 1. Nona exceptio uidetur: Nisi instru-
 mentum priuilegij sit amissum. Sed reprobat c.
 cum olim. 12. de priuilegijs. Decima exceptio est:
 Nisi idem duas personas sustineat, quarum una sit
 priuilegiata, altera non priuilegiata: tunc enim
 priuilegio non utitur, exemplo c. cum capella. 16.
 de priuilegijs. c. 1. §. in eas. eod. tt. in 6. Undecima
 exceptio est: Nisi certæ alicui personæ uel rei pri-
 uilegium indultū, ad aliam personam uel rem ex-
 tendatur. Hæc exceptio approbatur per ea quæ
 proposita sunt s. reg. prox. Cuius replicatio pri-
 ma hæc est: Nisi per id, quòd priuilegium alijs de-
 negetur, etiam ij quorum priuilegium est, contra
 suum priuilegium lædantur. Quæ replicatio ap-
 probatur exemplo c. quanto amplius. 26. de priui-
 legijs.

legijs. Altera replicatio est: Nisi priuilegium indefinite seu generaliter concessum sit: tunc enim ad omnes res, quæ sub isto genere uel uniuerso continentur, pertinet, exemplo c. quia circa. 22. de priuilegijs. Cuius duplicatio est: Nisi aliud in specie uel parte aliqua nominatim sit constitutum. c. ex ore. 17. cod. tt. Haftenus de constitutionibus personalibus ac priuilegijs sit dictum. De quib tamen uide plura M. 1. C. lib. 1. cap. 4.

De canonibus & decretis Pontificum.

I. Definitio canonis habetur distinct. 3. c. 1. cum duob. sequentib.

II. Diuisio canonum habetur d. distinct. 3. c. regula. §. porro canonum.

III. Origo canonum & numerus conciliorum exponitur distinct. 15. in prin. cum c. sequente. distinct. 16. c. sexta synodus. cum cc. sequentib. usque ad distinct. 17.

IIII. Genus. Canones & decreta Pontificum uim legis obtinent. c. de constitution. distinct. 11. c. hoc uestre. distin. 12. c. ridiculum. item 1. q. 7. c. si quis, in prin. 25. q. 1. c. nulli. c. uiolatores. c. omne quod. c. prima salus. c. generali. c. omnia. c. hac consona. c. à sanctis. item 25. q. 2. c. amputato. c. si quis dogmata, item l. 6. & l. 12. §. 1. C. de sacrosanctis eccles. Nouel. 6. §. sed etiam sic. Nouell. 83. §. si uero ecclesiasticum. uers. secundum sacras. Nouell. 123.

26 METHODI IVRIS PONT.

in prim. uers. nã si leges. & Nouell. 131. in prin. Plura de regula proposita dicentur 3. cap. prox. item 3. lib. 4. cap. 1. quæst. 1. reg. 1. cum sequentib. item cap. de concilijs.

De responsis prudentum & opinionibus Doctorum.

I. Definitio horum proponitur distinct. 2. c. responsa. Inst. de iure naturali. §. responsa.

II. Genus. Responsa prudentum olim uim legis habebant, quemadmodum patet ex d. §. responsa. Hodie uero non item, sed probabilem tantum obtinent authoritatem, non necessariam. distinct. 9. c. noli meis. c. negare. c. ego solis. c. noli frater. c. neque quorumlibet. item distinct. 20. in prin. cum c. sequente. Plura de responsis prudentum uide M. 1. C. lib. 1. cap. 4.

De rationibus seu regulis iuris.

Hæ quoque uim legis habere dicuntur à Gratiano, distinct. 1. c. consuetudo. §. porro. ubi dicit: Si ratione lex consistat, lex erit omne iam quod & ratione constituterit duntaxat. Huius propositionis antecedens falsum est: quia non ratione consistit lex, sed authoritate legislatoris & consensu populi, ut alibi ostensum: & lex etiam parum rationalis uim suam obtinet, ut s. dictum. Ergo & consequens erit falsum: de quo aliàs copiosius.

De iudicato.

Res iudicata uim legis non habet. l. 13. C. de sententijs & interlocut. Nisi Imperator sententiam tulerit. l. 11. C. de legib. uel Pontifex Maximus. c. in causis. 19. de sententia & re iudicata. uers. cum in similib. casibus. Plura de regula proposita uide in M. I. C. lib. 1. cap. 4.

DE RESCRIPTIS PRINCIPUM, & decretalibus epistolis.

Cap. II II.

Rescripta quoq; Principum uim legis obtinent, & actionem exceptionemue suppeditant tam in causa, in qua rescripta sunt, quam in alijs similibus, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 1. cap. 3. in prin. Idem de epistolis decretalibus cauetur distinct. 19. in prin. cum cc. sequentib. usq; ad c. secundum. item distinct. 20. in prin. item c. si decreta. Concordant deniq; ea quæ habentur S. cap. prox. de canonibus, reg. 4. Planè propositæ regule exceptiones plures sunt.

1. Exceptio uidetur: Nisi decretales epistolæ in Corpore iuris Pontificij non contineantur. Quæ tamen exceptio reprobat distinct. 19. in prin. cum c. sequente. Planè si dubitetur, an sit decretalis epistola, eaq; sit præter ius: exceptioni propositæ locus est, c. pastoralis. 8. de fide instrument.

I L E X -

28 METHODI IVRIS PONT.

II. Exceptio: Nisi quid prædecessorum decretis contrarium sit decretum. *distin. 19. c. ita dominus. §. fin. cum tribus cc. sequentib. 21. q. 1. c. iustitiæ. c. satagendum. 25. q. 2. c. si ea. c. institutionis. c. quod uerò. c. decessorum. c. posteaquam, in prin. Concordant ea quæ habentur §. cap. 2. except. 4. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ex causa contra decreta prædecessorum Papa dispēsauerit, uel privilegium alicui concesserit. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur §. cap. 2. except. 10. Altera replicatio est: Nisi alius decretali epistola non ledatur. Quæ replicatio approbatur per ea quæ proposita sunt d. cap. 2. except. 15.*

III. Exceptio: Nisi ab indisciplinato Pontifice quid sit decretum rel rescriptum. Quæ exceptio approbatur exemplo *distinct. 19. c. ult.*

IIII. Exceptio: Nisi excommunicatus rescriptum impetrauerit. Quæ exceptio approbatur c. 1. de rescriptis, in 6. Huius replicatio prima hæc est: Nisi de excommunicationis causa rescriptum impetrauerit. Quæ replicatio approbatur d. c. 1. uers. super alio quàm excommunicationis articulo. Altera replicatio est: Nisi de appellatione persequenda rescriptum impetrauerit. d. c. 1. uers. appellationis. & c. ult. de exceptionib.

V. Exceptio: Nisi preces ueritate non nitantur,
uel

uel quedam non dissimulanda in ijs fuerint omis-
sa. 25. q. 2. c. dicēti, in princip. & §. rescripta. uers.
mendax enim. & §. prescriptione. item De rescri-
ptis c. ex parte. 2. item De fide instrum. c. quo su-
per. 7. item l. si quis obrepserit. 29. ff. ad l. Cornel.
de falsis. l. 2. C. si contra ius. Exemplum dissimula-
tionis habetur c. ex parte. 12. uers. in quibus nulla.
c. cōstitutus. 19. c. dilectus. 26. c. postulasti. 27. de re-
scriptis. item c. cum olim. 12. de sententia & re iu-
dicata. c. oblata. 57. de appellationib. c. bonæ me-
morie. 3. de cōfirmatione utili. c. super eo. 5. de co-
habitat. clericor. Exemplum expressæ falsitatis ha-
betur c. ex insinuatione. 37. de rescriptis. Planē
propositæ exceptionis replicatio prima hæc est:
Nisi id quod in iure, non in facto consistit, in pre-
cibus sit omissum. Quæ replicatio approbatur
exemplo d. c. oblata. 57. §. licet igitur. uers. si uerò
non sit. Altera replicatio est: Nisi id fuerit omis-
sum, quod intentioni supplicantis iure non potuit
esse impedimento. Hæc replicatio approbatur ex-
emplo c. ult. de exceptionibus. c. super literis. 20. §.
inter alios. de rescriptis. Cuius replicationis du-
plicatio est: Nisi quis dolo malo falsum expresse-
rit, uel uerum omiserit. Quæ duplicatio approba-
tur d. c. super literis. 20. §. nos igitur. item d. c. di-
centi. §. etsi legibus. & l. 5. C. si contra ius. Tertia
replicatio est: Nisi cognitio tantum per rescriptum
fit

fit mandata. d. c. ult. de exceptionibus. & l. 1. C. si contra ius. Quarta replicatio uidetur: Nisi executio tantum per rescriptum fuerit madata. Quae tamen replicatio reprobatur d. c. dicenti. §. etsi non cognitio. & l. 4. C. si contra ius. Quinta replicatio est: Nisi non dolo malo, sed per simplicitatem uel ignorantiam falsum expresserit, aut uerum omiserit. Quae replicatio approbatur simul & distinguitur c. super literis. 20. de rescriptis. Huius replicationis duplicatio est: Nisi id in precibus positum uel omissum fuerit, quod si in ueritate rescribens sciisset, non rescripsisset. Quae duplicatio approbatur d. c. super literis. uers. si uero per huiusmodi falsitatis. Ex his patet, propositam replicationem tantum locum habere in casu superioris secundae replicationis: ideoque cum ea concurrere. Sexta replicatio uidetur: Nisi iudex nolit preces falsas argui. Quae tamen reprobatur 25. q. 2. c. dicenti. §. puniri iubemus. & §. rescripta, in fine. l. 3. C. si contra ius.

V I. Exceptio: Nisi conditio haec, Si preces ueritate nitantur: rescripto non sit inserta. d. §. rescripta. & d. c. dicenti. §. uniuersa. l. ult. in prin. C. de diuersis rescriptis. Contradicit c. ex parte. 2. §. uerum quoniam. uers. & in huiusmodi. De rescriptis.

V II. Exceptio: Nisi dies aut consul rescripto

non sit adiectus. d. c. dicenti. §. si qua beneficia. l. 4. C. de diuersis rescriptis.

VIII. Exceptio: Nisi exemplum rescripti, non ipsum rescriptum authenticum fuerit insinuatum. d. c. dicenti. §. sancimus. l. 3. C. d. tt.

IX. Exceptio: Nisi rescriptum manu Principis non fuerit subscriptum. d. §. sancimus. uers. nostra etiam manu subscripta. et d. l. 3.

X. Exceptio: Nisi sine scripto mandatum Principis adferatur, de quo dubitetur. c. cum in iure. 31. de officio delegati. l. unica. C. de mandatis Principum. De hac exceptione uide M. I. C. lib. 1. cap. 5. quest. 1. except. 10.

XI. Exceptio: Nisi rescriptum contra ius sit, uel utilitatem publicam. 16. q. 3. c. iubemus. §. rescripta. item 25. q. 1. c. ult. §. illud uero. §. item constitutio. item 25. q. 2. c. rescripta. c. nec damnosa. c. dicenti, in prin. et §. omnes cuiuscunq. item De fi de instrument. c. pastoralis. 8. item l. 3. et l. 7. C. de precib. imp. offerendis. l. ult. C. si contra ius uel utilit. publ. l. unica. C. de senatusconsultis. Nouell. 82. §. omnis deniq. Huius exemplum proponitur c. cum teneamur. 6. de præbendis. Planè proposita exceptionis replicatio est: Nisi rescriptum contra ius nemini obsit, et prosit impetranti. d. §. illud uero. uers. nisi fortè aliquid. Cuius exemplum proponitur d. c. cum teneamur. uers. nisi fortè in literis.

rus.item c.in nostra.32.in fine.de rescriptis.

XII.Exceptio: Nisi ius alterius per rescriptū sine causa ledatur.approbatur exemplo c.si propter.10.de rescriptis,in 6.Cuius replicatio est:Ni si exceptiones alicuius non admittendas esse Papa rescripserit.Quæ replicatio uidetur approbari c.ex parte.13.uersi.nisi exprimatur.de officio delegati.Cōtradicit l.2.C.de precibus Imp.offerendis.

XIII.Exceptio: Nisi idem diuersa rescripta eadem de re impetrauerit.Quæ exceptio approbatur exemplo c.ex tenore.16. & c.in nostra.32.de rescriptis.

XIII.Exceptio:Nisi aliud rescriptū in contrarium ab aduersario sit impetratum: hoc enim casu posterius derogat priori.c.bonæ memoriæ.3.de confirmat.utili.c.cæterum.3. §. si uerò in secundis. & c.cum contingat.24. §. sed si postea.de rescriptis. c.pastoralis.28. §. præterea. de officio delegati. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi in rescripto posteriore non fiat mentio prioris.d.c.bonæ memoriæ.uersi.dummodo nil diceretur de literis confirmationis expresse.item c.ex parte.2. §. fin.uersi. & in literis. item c.cæterum.3. & c.cum dilecta.22.in prin.item c.cum contingat.24. §. si uerò ex literarum.et c.capitulum.30.de rescriptis.item c.ex parte.12.c.ex literis.29.de officio delegati.c.ex literis.2.de dolo & contumacia.

tumacia. c. oblatæ. 57. §. Et alia pars alias. item §. fin. de appellationib. item c. cum olim. 12. de sententia Et re iudicata. Planè propositæ replicationis duplicatio prima hæc est: Nisi prior impetrans dolo uel negligentia suo rescripto intra annum non sit usus. c. si autem. 9. c. ex parte. 12. Et c. plerunq. 23. de rescriptis. Altera duplicatio est: Nisi prius rescriptum tacita ueritate uel expressa falsitate sit impetratū. d. c. ex parte. 12. uers. in quibus nulla mentio. Et c. ceterum. 3. §. fin. eod. tit. Tertia duplicatio est: Nisi prius rescriptum sit generale, posterius speciale: tunc enim posterius in specie expressa derogat generali, quamuis eius mentio facta non sit. c. 1. Et c. pastoralis. 14. §. quoniam autē. de rescriptis. Quarta duplicatio est: Nisi prius rescriptum falsum uel uitiosum dicatur, ut meritò de ui uel fide eius dubitari possit: tunc enim consulendus est Papa qui rescripsit, suspensa iurisdictione delegati. c. sanè. 2. de officio delegati. uel per arbitros lis dirimenda. d. c. pastoralis. 14. in prin. Hæc de prima replicatione sint dicta. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi posterius rescriptum falsum uel uitiosum dicatur, ut meritò de ui uel fide eius dubitari possit: tunc n. cognitio utriusq. suspēditur. d. c. pastoralis. 14. in prin. Hæc de decimaquarta exceptione sint dicta, de qua tamē plura dicētur j. lib. 3. cap. 7. de præbēd. adquir.

34 METHODI IVRIS PONT.

XV. Exceptio: Nisi cum aduersus Cisternen-
sem ordinem rescriptum esset impetratum, in eo
non fiat ordinis mentio. c. cum ordinem. 6. de re-
scriptis.

XVI. Exceptio: Nisi rescripto alicui potestas
sit data iudicis in causis suis eligendi quem uelit. c.
ad hac. 10. de rescriptis.

XVII. Exceptio: Nisi rescriptum malè fuerit
conceptum, uel non congruum Latinæ linguæ. c.
ad audientiam. 11. de rescriptis.

XVIII. Exceptio: Nisi alterius nomine sine
speciali mandato, uel reuocato mandato rescri-
ptum sit impetratum. Quæ exceptio approbatur
simul & distinguitur c. nonnulli. 28. §. non ualent.
& c. ex parte. 33. de rescriptis.

XIX. Exceptio: Nisi erratum sit in rescri-
pto. approbatur exemplo c. significante. 34. de re-
scriptis.

XX. Exceptio: Nisi impetrans fraudulenter
rescripto abutatur. approbatur simul & exem-
plis declaratur c. ult. de rescriptis.

XXI. Exceptio: Nisi falsum sit rescriptum. c.
super eo. 2. de crimine falsi.

XXII. Exceptio: Nisi ad diuersos delegatos
aduersus eundem, quamuis ex diuersis causis, re-
scriptum quis impetrauerit. c. dispendia. 3. de re-
scriptis, in 6. & c. ult. eod. tt. in antiquis. Hactenus

exce-

exceptiones aduersus rescripta enumerauimus, quarum tamen plures uide j. cap. prox. de iurisdictione, quæst. 1. reg. 1. item j. De præbendis, De cōfirmatione, & in alijs locis, item s. cap. 2. item M. l. lib. 1. cap. 5. Nunc reliquos rescriptorum locos persequemur.

II. QVIBVS EX RESCRIPTO actio uel exceptio competat?

Rescriptum in communi causa ab uno impetratum, ceteris quoq; prodest. l. 1. C. de rescriptis.

III. ADVERSVS QVOS EX RESCRIPTO actio uel exceptio datur?

I. Regula: Per clausulam rescripti hanc, *Quidam alij, non plures quàm quatuor in primo citatorio exprimendi conueniri possunt. c. cum in multis. 2. de rescriptis, in 6.*

II. Regula: Successoribus eius aduersus quem rescriptum impetratum est, illud non nocet. c. significauit. 36. de rescriptis. Nisi scientes successerint in uitium. c. quia. 11. de iudicijs. & ibi Panormitanus.

III. Regula: Si uacante sede capitulo sit mandatum, episcopus postea electus exequi tenetur. c. eam te. 7. de rescriptis.

36 **METHODI IVRIS PONT.**
IIII. ADIVNCTA ET EVENTVS
actionis & exceptionis ex rescripto competentis.

I. Regula : Rescripto impetrato, conceditur ei, aduersus quem impetratum est, exceptionem illi opponere, & causam rationabilem, quare illud obseruare non teneatur, allegare. c. si quando. 5. de rescriptis. Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. lib. 1. cap. 5. quæst. 3.

V. APVD QVEM DE VI
rescripti est disceptandum?

I. Regula: De rescripto absoluendi excommunicatum, si contra concilium fuerit excommunicatus, eiusq; conditione, non excommunicator, sed executores dati cognoscūt. c. ab excommunicato. 41. de rescriptis.

II. Regula : De meritis appellationis non iudex causæ principalis, sed cui commissæ est appellationis causa, cognoscere debet. c. dilectus. 29. eod. tt.

III. Regula: In quæstione reuocationis rescriptorum recurritur ad arbitros. c. pastoralis. 14. in prim. de rescriptis. Item hoc casu Papa consulitur. c. sanè. 2. de officio delegati. Hæc de rescriptis & decretalibus epistolis sint dicta. Plura de rescriptis uide M. I. C. lib. 1.

cap. 5.

DE

DE MAGISTRATIBVS.

Cap. V.

HActenus de iure & legibus dictū est: nunc de magistratu legum custode dicendum.

I. RATIO magistratus habetur 23. q. 5. c. non frustra. c. principes. c. res autem. c. administratores, in prim. Concordant ea quæ habentur 7. quest. 3. reg. 1.

II. DE ORDINANDIS MAGISTRATIBUS.

QVI ET QVALES ORDINANDI.

I. Regula, De infamibus non ordinandis, c. penult. de reg. iuris, in 6. Plura de regula proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 6. quest. 1. reg. 2.

II. Regula: De hæreticis, eorumq; fautoribus, receptoribus, liberis, & c. cauetur c. quicumq; 2. §. hæretici. & c. statutum. 15. de hæreticis, in 6. Plura de regula proposita uide M. I. C. d. quest. 1. reg. 9.

III. Regula: De Iudæis non ordinandis cauetur 17. q. 4. c. nemini, in fine, cum c. sequente. l. 17. C. de Iudæis. Concordant item ea quæ habentur 7. cap. 18. specie 1. reg. 6. Contradicit l. 3. §. fin. ff. de decurionib.

IIII. Regula: Ne alicui patriæ suæ administratio committatur, cauetur 17. q. 4. c. si quis suadete.

38 METHODI IVRIS PONT.

§.committunt, in fine. lult. C. de crimine sacrile-
gij. lult. C. de officio Rectoris.

V. Regula: De potentibus externis, horumue
cognatis in magistratum urbis Romæ non eligen-
dis, cauetur c. fundamenta. 17. de electione, in 6.

ANTECEDENTIA, ADIVN-
cta & consequentia ordina-
tionem.

VI. Regula: De consensu & confirmatione Pa-
pæ adhibenda cauetur c. unico, de maioritatem &
obedientia, in extrauag. Ioann. XXII. Idem iuris
olim habebat Imperator. l. 1. in prin. ff. ad l. lul. de
ambitu. Nouell. 82. §. si quis uerò.

VII. Regula, Ne per seditionem aut ambitum
magistratus ordinetur, l. q. 1. c. principatus.

VIII. Regula, De iureiurando ab ordinato
præstando, habetur l. q. 7. c. sancimus. l. 6. C. ad l.
lul. repetundar. Nouell. 8. §. ad eum itaq;. De qua
re plura dicentur in accusatione Simonie. Aliud
iuramentum de hæresi cauenda præscribitur c. ut
officium. 11. §. statuimus. de hæreticis, in 6. Concor-
dant ea quæ habentur J. cap. 17. quæst. 4. reg. 4.

III. DE OFFICIO MAGISTRA-
tus: & actionibus, si contra offi-
cium fecerit.

I. Regula: De coercendis delictis cauetur 23. q.
5. c. incestuosi, c. regum. c. non solum. c. non est. c.
qui

qui malos. c. sunt quedam. c. rex debet. Concordat item ea quæ habentur §. eod. cap. in prim.

II. Regula: De ecclesia per magistratum defendenda cauetur d. q. 5. c. dicat. §. fin. cum c. sequente. & c. res autem.

III. Regula: De malis ad bonum cogendis cauetur 23. q. 6. per totum: in cuius fine ponitur obiectio, nimirum c. ult. §. sed obijcitur. item Solutio ibidem §. his ita.

IIII. Regula: Minor magistratus maiori cedere debet. c. quæ contra. §. fin. distinct. 8. c. uolentes. 8. de officio delegati. 11. q. 3. c. qui resistit. l. 3. C. de metatis.

DE ACCUSATIONE EX LEGE Iulia Repetundarum.

V. Regula: Si à subditis ultra quantitatem legibus definitam magistratus uel in officio positus quid acceperit, aut alio modo contra officium fecerit, accusatio aduersus eum datur. 1. q. 1. c. iubemus. c. penult. & ult. item c. cum ab omni. 10. de uita & honestate clericor. l. 3. l. 6. & l. 7. in prim. ff. ad l. iul. repetund. l. 4. C. cod. tt. Planè propositæ accusationis exceptio prima hæc uidetur: Nisi is, à quo illicitum accepit, actionem ei remiserit. Sed hæc exceptio reprobatur c. statutum. 11. §. si quid autem. de rescriptis, in 6. Altera exceptio est: Nisi esculentum uel potulentum quid acceperit. Hæc

40 METHODI IVRIS PONT.

exceptio approbatur certo modo d.c.statutum.
11. §. insuper ut gratis. Tertia exceptio est: Nisi
expensarum nomine acceperit. d. §. insuper. uers.
uel nisi cum ipsum prop.

. VI. Regula: Quid ueniat in accusatione iam
dicta, definitur 1. q. 1. c. ult. §. hodie. item l. 7. §. fin.
ff. ad l. lul. repetundar. Sed & de simplo restituen-
do cauetur d. §. si quid autem.

VII. Regula: Euentus propositæ accusationis
est infamia damnati. d. c. ult. §. fin. & l. 6. §. hac le-
ge. ff. ad l. lul. repetundar. Hæc de lege Iulia repe-
tundarum, de cuius tamen accusatione uide plura
M. I. C. lib. 1. cap. 7.

VIII. Regula: Si iudex litem suam fecerit, &
malè iudicauerit, punitur. c. 1. de sententia & re iu-
dicata. 1. q. 3. c. temerarium. c. si quis dixerit. c. no-
lite. §. fin. cum c. sequente. Cōcordant item ea quæ
habentur j. cap. 15. vii. quæst. 1. causa 6. Plura de
actione proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 7. in fin.

IIII. DE IURISDICTIONE, præsertim delegata.

CAUSAE EX QVIBVS IV-
risdictio competit.

I. Regula: Si iurisdictio alicui mandata sit, uel
delegata, is eam exercere potest. Cuius regulæ ex-
ceptio prima hæc est: Nisi ab eo mandata sit iu-
risdictio, qui eam non suo iure, sed alieno benefi-
cio

cio habet, puta ipse delegatus iudex: hoc enim casu secundus delegatus iudex iurisdictionem exercere non potest. c. cum causam. 62. §. fin. de appellationib. Concordat M. I. C. lib. 1. cap. 8. quæst. 2. except. 2. in princ. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi à principe alicui iurisdictione mandata sit: hic enim eam alij delegare non prohibetur. d. §. fin. item c. pastoralis. 28. in princ. de officio delegati. l. si in fine. C. de iudicijs. Altera replicatio est: Nisi à Papa alicui iurisdictione mandata sit. nam & hic eam alij delegare potest. c. si pro debilitate. 3. & c. ult. in princ. de officio delegati. Clement. unica, eod. tt. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi ita iurisdictione à Papa mandata sit, ut eam personaliter exerceat. Quæ duplicatio approbatur simul & distinguitur d. c. ult. §. is autem. Altera duplicatio est: Nisi is cui iurisdictione à Papa mandata est, tanquam suspectus fuerit recusatus. Quæ duplicatio approbatur simul & distinguitur c. iudex. 5. de officio delegati, in 6. Tertia duplicatio est: Nisi mandatum alicui sit, ut ecclesie de persona idonea provideat. Quæ duplicatio approbatur simul & distinguitur c. is cui. 12. d. tt. Quarta duplicatio est: Nisi conservator aliquis alicui à Papa sit datus: hic enim uices suas alteri committere nequit. Quæ duplicatio approbatur simul & distinguitur c. hac constitutione.

42 METHODI IVRIS PONT.

15. §. uices quoq. d. tt. Quinta duplicatio uidetur: Nisi cum duobus iurisdictione à Papa esset mandata, unus ex ijs uices suas alij delegauerit. Hæc duplicatio reprobatur c. quamuis. 6. de officio delegati. Sexta duplicatio est: Nisi causa ita grauis delegata sit à Papa, ut sine delegato commodè non possit expediri. c. si pro debilitate. 3. in fine. d. tt. Septima duplicatio uidetur: Nisi delegatus Papæ non totum negocium alteri cōmiserit, sed principium saltem, medium, uel finem. Hæc duplicatio reprobatur c. super. 27. in prim. eod. tt. Plures huiusmodi duplicationes uide in exceptionibus sequentibus. Nam ex quibus causis ordinarius delegare iurisdictionem non potest, ex iisdem nec delegatus Papæ subdelegare poterit. Hæc de secunda replicatione. Tertia propositæ exceptionis replicatio est: Nisi per alterutram partem factum sit, ut iudex delegatus die ad procedendum statuto fuerit auocatus: hoc enim casu alteri causam subdelegare potest. c. pastoralis. 28. §. cum autem. de officio delegati. Hæc de prima exceptione.

I I. Exceptio: Nisi suspectus recusatus iurisdictionem alteri mandauerit. Quæ tamen exceptio reprobatur certo modo c. si quis. 4. de foro competentis. Admittitur in delegato Papæ subdelegante: de quo dictum s. prox. dupl. 2.

II I. Exceptio: Nisi ei mandata sit iurisdictione
cause.

causæ, qui nec dignitatem habet, nec cathedralis Ecclesie canonicus est. c. statutum. 11. in prim. & §. in nullo, in fine. de rescriptis, in 6. l. qui neq. 82. ff. de iudicijs. Huius exemplum proponitur Clement. & si principalis. 2. de rescriptis. & c. hac cōstitutione. 15. in prim. de officio delegati, in 6.

III. Exceptio: Nisi quis conseruatoris sui conseruator sit delegatus. d. c. hac cōstitutione, in prim. uers. nullusq. deputati sibi conseruatoris esse ualeat conseruator.

V. Exceptio: Nisi subdito eius, cuius est negocium, iurisdictio sit mandata. d. c. hac cōstitutione. §. 1.

VI. Exceptio: Nisi ei qui similem causam habet, iurisdictio sit mādata. c. causam. 18. de iudicijs.

VII. Exceptio: Nisi ei delegetur causa, à quo in eadem causa est appellatum. 2. q. 6. c. placuit. §. fin. cum c. sequente. c. ult. §. fin. item l. 6. in prim. uers. quapropter. C. de appellationib. Concordat item M. l. C. lib. 2. cap. 27. quæst. 9. reg. 8. cū sequentibus. Huius exceptionis replicatio est: Nisi appellans causam remitti petat. de qua re uide 3. libro prox. cap. 18. quæst. 7. reg. 20. except. 1. repl. 1.

VIII. Exceptio: Nisi ei delegata sit causa, quæ altera pars nominatim petijt. c. ad hæc. 10. de rescriptis. l. obseruandum. 47. ff. de iudicijs. Contradicit 11. q. 1. c. iudices. 3. q. 3. c. 1. in fine. 3. q. 8. c. accusatores.

44 METHODI IVRIS PONT.

satores. §. iudices. item c. cum R. 35. de officio delegati. Sed & contradicunt ea quæ habentur §. lib. 3. cap. 8. quæst. 10. reg. 7. Planè si episcopus ab alterutra parte fuerit petitus uel electus iudex, ab aduersario recusari non potest, per ea quæ habentur §. lib. prox. cap. 2. quæst. 2. except. 25.

IX. Exceptio : Nisi extraneo alicui causa sit delegata. c. statutum. 11. §. cum uerò eiusdem. de rescriptis, in 6. Huius replicatio prima hæc est: Nisi inter magistratum & subditum lis sit. d. §. cum uerò. uers. nisi ab episcopo contra aliquem. Altera replicatio est: Nisi actori non satis tutum sit ad locum seu domicilium rei uenire. d. §. cū uerò. uers. uel nisi actor eandem ciuitatem. Tertia replicatio est: Nisi actor aduersarij sui potētiam metuat. d. §. cum uerò. uers. aut sui aduersarij potentiam meritò perhorrescens. Quarta replicatio est: Nisi actor & reus sint diuersarum ciuitatum uel regionum. d. c. statutum. 11. §. cum autem. Huius replicationis duplicatio est: Nisi actor eius nomine, qui est eiusdem ciuitatis uel diocesis, cum reo agat: tunc enim proposita replicatione non iuuatur, exemplo Clement. 1. de rescriptis.

Duplicaciones generales.

Planè replicationum iam enumeratarum duplicatio communis prima hæc est: Nisi ultra unam diatam reus à limite suæ diocesis in ius uocetur. d. §.

d. §. cum uerò. uers. nullus tamen eorum. item. d. §. cum autem. uers. dummodo locus ad quem. item c. nonnulli. 28. in prin. de rescriptis. Cōcordant item ea quæ habentur j. lib. prox. cap. 6. quæst. 4. in fin. except. general. 1. Altera duplicatio est: Nisi actor de timore, quem prætendit, per iusiurandū fidem non fecerit. d. §. cum uerò. uers. sed & in duobus ultimis casibus. Hæc de nona exceptione.

X. Exceptio: Nisi is qui iurisdictionem mandauit, uel causam delegauit, decesserit. c. licet undiq; 30. de officio delegati. c. hac constitutione. 15. §. officium. eod. tt. in 6. l. 6. ff. de iurisdictione. Propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi tempore mortis delegantis res non sit integra. d. c. licet. uers. si uerò ante mortem. c. si delegatus. 7. in prin. de officio delegati, in 6. Exemplum habetur c. relatum. 19. & c. gratum. 20. de officio delegati. Planè huius replicationis duplicatio uidetur: Nisi cum pluribus causa esset delegata, in quorundam personis res adhuc sit integra. Sed reprobatur c. cum plures. 8. §. fin. de officio delegati, in 6. Altera replicatio est: Nisi de gratia facta executor sit datus. hic enim etiam mortuo Papa qui dedit, perdurat. c. si super. 9. d. tt. Tertia replicatio est: Nisi legationis officium alicui sit demandatum: hoc enim morte mādantis non expirat. c. legatos. 2. d. tt. Quarta replicatio est: Nisi inquisitio hæretice prau-

46 METHODI IVRIS PONT.

prauitatis alicui sit demandata. c. ne aliqui. 10. de hereticis, in 6. Quinta replicatio est: Nisi non opposita exceptione de morte delegantis, coram de legato sit processum. c. cum uenisset. 25. in prim. de testibus. Hæc de decima exceptione.

XI. Exceptio: Nisi mandans mandatum iurisdictionem reuocauerit. c. ut nostram. 56. de appellationib. l. 58. in prim. ff. de iudicijs. Huius replicatio est: Nisi re non integra mandatum sit reuocatum. c. uenerabili. 37. de officio delegati. Huius replicationis duplicatio est: Nisi non totum negocium sit mandatum, sed principium saltem, uel medium: tunc enim eo expleto nihilominus potest mandatum reuocari. c. super. 27. in prim. de officio delegati. Aliam propositæ exceptionis replicationem uide M. I. C. lib. 1. cap. 8. quæst. 2. except. 13.

XII. Exceptio: Nisi cum iurdictio ad tempus esset mandata, tempus illud fuerit finitum. hoc enim casu expirat iurdictio delegata. c. de causis. 4. in prim. de officio delegati. Huius replicatio prima hæc est: Nisi tempus consensu partium sit prorogatum. d. c. de causis. 4. in prim. uers. nisi dies prefixus. et l. 2. §. si et index. ff. de iudicijs. Altera replicatio est: Nisi ab eo die, quo delegatus mandatum accepit, dinumeratione facta, tempus nondum sit elapsum. c. super eo. 12. §. fin. de appellation. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. d. q. 2. excep. 14.

XIII. Ex-

XIII. Exceptio: Nisi iurisdictio eius qui delegatus sit finita: tunc enim delegati quoque iurisdictio expirat. c. ult. in fine. de officio legati. Huius replicatio est: Nisi res non sit integra. Quae replicatio approbatur argumento eorum, quae 3. except. 10. repl. 1. proposita sunt. Concordat l. 49. §. fin. ff. de iudicijs.

XIII. Exceptio: Nisi eadem causa antea alij fuerit delegata. c. uenerabili. 37. de officio delegati. l. ubi coeptum. 30. ff. de iudicijs. Huius replicationes uide M. I. C. lib. 1. cap. 8. quaest. 2. except. 16.

XV. Exceptio: Nisi is cui iurisdictio mandata est, eam suscipere nolit. reprobatur c. pastoralis. 28. in prim. de officio delegati.

XVI. Exceptio: Nisi is cui iurisdictio mandata est, decesserit. Haec exceptio ipso quidem iure subsistit, uerum eius replicatio prima haec est: Nisi iudex in delegatione non proprio, sed officij nomine sit appellatus: tunc enim ad successorem eius iurisdictio delegata transit. c. quoniam. 14. de officio delegati. Altera replicatio uidetur: Nisi cum pluribus iurisdictio mandata esset, uno ex ijs mortuo, alij supersint. Sed haec reprobatur, sub conditione tamen, c. uno. 42. eod. tit.

XVII. Exceptio: Nisi iudex delegatus causam alij subdelegauerit: hoc enim casu delegatus recusari potest: nisi aliquid sibi de iurisditione reser-

reseruauerit. c. super quaestionū. 27. §. porro. uers.
unde si forsan. de officio delegati.

XVII. Exceptio: Nisi ciuitas seu dioecesis, in
qua causa delegata est, medio tempore sit diuisa.
reprobatur c. 1. §. idem etiam. de officio delegati,
in extrauag. communib.

XIX. Exceptio: Nisi sententia dicta sit, & exe-
cutioni mandata. c. in literis. 9. de officio delegati.
l. iudex. 55. ff. de re iudicata. Cuius replicatio est:
Nisi executor datus exequi nolit, uel non possit. c.
significasti. 7. & c. querenti. 26. de officio delega-
ti. Hec de prima causa iurisdictionis, hoc est de
mandato seu delegatione specialis causæ, sint di-
cta. Adquiritur insuper iurisdictio per ordinatio-
nem. Nam in magistratum ordinatus eo ipso ad-
quirat iurisdictionem ordinariam: ad quam perti-
net titulus de officio iudicis ordinarij: de q; ea di-
cetur j. lib. 3. cap. 9. Nunc effectus delegatæ iuris-
dictionis uideamus.

EFFECTVS DELEGATÆ IURIS-
dictionis, & iura eius, cui man-
data est iurisdictio.

II. Regula: Iudex delegatus fungitur uice eius
qui delegauit, non sua. Ideoq; superiores etiam co-
ercendi potestatem habet. c. sanè quia. 11. de offi-
cio delegati. Concordat M. I. C. lib. 1. cap. 8. quæst.
1. reg. 1.

III. Re-

III. Regula: Mandata iurisdictione, ea quoque concessa esse uidentur, sine quibus iurisdictione explicari non potest: ut puta modica coercitio. c. preterea. 5. c. pastoralis. 28. in prim. et §. 1. item c. ex literis. 29. et c. suspensionis. 39. uers. cui sicut. de officio delegati. l. 2. ff. de iurisdictione. l. 1. §. uerius est. et l. 5. ff. de officio eius cui mandata est iurisdictione.

III. Regula: Modus coercendi ac defendenda iurisdictionis prescribitur c. quia pontificali. 2. de officio delegati, in 6. c. sane. 11. et c. pastoralis. 28. in prim. eod. tit. in antiquis. De distinctione ecclesiastica seu excommunicatione adhibenda cauetur etiam c. 1. de officio delegati. 2. q. 6. c. quisquis. De arbitraria poena cauetur c. dilectus. 11. de poenis.

V. Regula: Ne delegatus mandati fines excedat, nec extra locum sibi deputatum iurisdictionem exerceat, cauetur c. ult. §. conseruatores. de officio delegati, in 6. Poena, si contra fiat, statuitur d. c. ult. §. ut autem. Huius regulae exceptio haec est: Nisi iusta subsit causa excedendi fines. c. statuimus. 13. eodem tit.

VI. Regula: De officio conseruatorum cauetur c. 1. et c. ult. in prim. et §. ut autem. de officio delegati, in 6. Aliud officium proponitur d. c. ult. §. circa munera. ubi mentio fit c. statutum. 11. de rescriptis, in 6. Haecenus de iurisdictione delegata

d fit

50 METHODI IVRIS PONT.

fit dictum: de qua uide item M.I.C.lib.1.cap.8. De ecclesiastica uerò iurisdictione ordinaria dicitur 7.lib.3.cap.9.

V. DE DIGNITATE ET RELIQUO IURE MAGISTRATUS.

I. Regula: Præferuntur cæteris eiusdem dignitatis hi qui prius ad eam dignitatem peruenerunt. c.1. de maiori et obedientia. Cuius exceptio est: Nisi maior sit dignitatis gradus eius qui postea ordinatus est: tunc enim is præfertur ijs qui ante ipsum ad minorem dignitatis gradum sunt ordinati. c. statuimus. 15. eod. tit. Plura de regula proposita, alijsq; similibus uide M.I.C.lib.1.cap.9.

II. Regula: De reuerentia et obsequio magistratui præstando, cauetur 23. q. 5. c. si apud. c. dicat. item l. 2. et l. 5. C. de officio Rectoris. l. 2. et l. 3. C. de officio diuersi iud. Concordant item ea quæ habentur 7. cap. 8. quæst. 5. causa 1. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi iniustum quid iubeat magistratus, uel contrarium ei quod alius magistratus superior iusserat: tunc enim impune ei obsequium non præstatur. 11. q. 3. c. qui resistit, cum c. sequente. item 2. q. 7. c. admonendi. Concordant item ea quæ habentur 7. libro 3. cap. 5. reg. 40. except. 3. Altera exceptio uidetur: Nisi magistratus excommunicandi potestatem non habeat. Quæ tamen

tamen exceptio reprobatur exemplo c. dilecta. 12.
de maior. & obed.

III. Regula: De mitra pontificali usurpanda
cauetur c. ut apostolica. 6. de priuileg. in 6. Plura
de dignitate & reliquo iure magistratus uide M.
I. C. d. cap. 9.

IIII. Regula: Exemplum superioris inferio-
res sequuntur. c. magna. 7. §. præterea. de uoto.

VI. DE IMPERATORE specialia.

I. Regula: De Imperatoris electione cauetur c.
uenerabilem. 34. de electione. & Clement. 1. de iu-
reiurando.

II. Regula: De iuramento quod præstat Impe-
rator Papæ, cauetur d. Clement. 1.

III. Regula: Imperator subest Papæ. de qua re
dicetur j. lib. 3. cap. ii. in iure Papæ.

IIII. Regula: De iudicio Imperatoris disputa-
ri non oportet. 17. q. 4. c. si quis suadente. §. com-
mittunt. l. 2. C. de crimine sacrilegij. Concordant
ea quæ proposita sunt §. cap. prox. in princ. item
cap. 3. de constit. prin. reg. 2. item cap. 2. in prin. &
cap. 1. quæst. 9.

V. Regula: Mortuo Imperatore, iurisdictio Im-
perij uacantis ad Papam pertinet. c. unico, ne sede
uacante aliquid innouetur.

VI. Regula: Imperator uel Rex iura Imperij
d 2 uel

52 METHODI IVRIS PONT.

uel regni, etiam prestito iurciurando, nequit alienare. c. intellecto. 33. de iurciurando. Plura de iure Imperatoris uide M. l. C. lib. 1. cap. 10. Hactenus de magistratibus dictum est, de quibus tamen uide plura d. lib. 1. Nunc de iudicijs publicis primum in genere, deinde in specie tractabitur.

DE PVBLICIS IVDICIjs in genere. Cap. VI.

PRIMO: An publica iudicia sint iusta, seu Christiano homini licita? Differitur 23. q. 4. De qua uide j. ca. 7. in prim. itē ca. 8. quæst. 2. reg. 3.

II. **RATIO** publicorum iudiciorū est emendatio delinquentium. 21. q. 2. c. placuit. §. fin. 23. q. 4. c. est iniusta. §. fin. in fin. l. si poena. 20. uers. quia poena. ff. de poenis: l. si à reo. 71. §. id quod uulgò. uers. nam poenas. ff. de fideiussoribus. l. si ita uulneratus. 51. §. quod si quis absurdè. uers. neq; enim. ff. ad l. Aquiliam.

III. **CAVSÆ EX QVIBVS** competunt publica iudicia cum suis exceptionibus.

Huius loci regula est, quòd sine culpa, nisi subsit causa, non est aliquis puniendus. l. sine culpa. 23. de reg. iur. in 6. Sanè causæ publicorum iudiciorum generales enumerantur De poenitent. distin. 1. c. aut facta. l. aut facta. 16. in princip. ff. de poenis. Istarum

LIBER I. 55

Istarum causarum exceptiones generales hæ sunt.

I. Exceptio: Nisi sine dolo malo factum sit, & non iniuriæ gratia. 15. q. 1. in prim. item §. cui sententia. item c. non est. item de pœnitent. distinct. 2. c. sciendum. Concordat item M. I. C. lib. 1. cap. 13. except. 1. & 2. Huius exemplum proponitur, si ratione officij fecit, 23. q. 5. c. cum homo, in princ. & d. c. & d. l. aut facta. §. causa. Alia exempla uide §. in exceptionibus sequentibus. Sed & plura de exceptione proposita uide M. I. C. d. excep. 1. & 2.

II. Exceptio: Nisi furiosus commiserit. 3. q. 9. c. indicas. 15. q. 1. in prim. & c. illud. §. furor. §. meas uerò. item c. aliquos. c. illa cauenda. uers. neq; enim si per. c. nec is qui. §. fin.

III. Exceptio: Nisi per infirmitatem uel ignorantiam commiserit. Reprobatur hæc exceptio d. q. 1. in prim. §. 1. c. illud. §. itaq; ut ex promissis. Contradicit d. q. 1. c. illa cauenda. §. qui etiam ipsius. Ite contradicunt ea quæ habentur M. I. C. d. excep. 2.

IIII. Exceptio: Nisi per cecitatem commiserit. approbatur simul & distinguitur d. c. illud. §. sed obijcitur.

V. Exceptio: Nisi per ebrietatem commiserit. 15. q. 1. c. sanè diximus. & c. inebriauerunt.

VI. Exceptio: Nisi coactus commiserit. reprobatur d. q. 1. c. meritò.

VII. Exceptio: Nisi iussu eius cui parère ne-

34. METHODI IURIS PONT.

cesse fuit, commiserit. c. quod quis. 24. de reg. iuris, in 6. item de consecrat. distinct. 4. c. queris à me, in prin. Contradicere uidetur d. c. meritò. Sed plura de hac exceptione uide M. I. C. libro 1. cap. 13. except. 4.

VIII. Exceptio: Nisi minor etate commiserit. 15. q. 1. c. illud. §. fin. c. firmissimè, in prin. item c. intelleximus. 2. de delictis puerorum. Huius replicatio est: Nisi minor doli sit capax. d. §. fin. uers. nisi rationis sit capax. item c. 1. de delictis puerorum. Huius duplicatio est, quod quamuis minor doli sit capax, mitius tamen propter etatem punitur. d. c. 1. uers. quamuis in eis non ita. et l. auxilium. 38. §. in delictis. uers. nisi quatenus. ff. de minor. 25. annis. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 13. except. 5.

IX. Exceptio: Nisi animal brutum commiserit. 15. q. 1. c. firmissimè. §. animalia enim. Plura de hac re uide M. I. C. lib. 23. cap. 1.

X. Exceptio: Nisi crimen propositum non fuerit perfectum. reprobatur De poenitent. distin. 1. c. quisquis, in prin. et c. aut facta. §. euentus. l. 5. in princ. uers. eadem enim. C. ad l. lul. maiestatis. l. aut facta. 16. §. euentus ff. de poenis. Planè admittitur exceptio proposita, si crimen ad actum non peruenierit. Nam cogitationis poenam nemo patitur. d. distin. 1. c. cogitatio. et c. cogitationis, item l. cogita-

gitationis. 18. ff. de poenis. Hæc quoad hominem. Nam apud Deum distinctio iam dicta non admit- titur, à quo etiam cogitatio punitur. d. distinct. 1. c. nunquid. item 17. q. 1. c. uouentibus. 32. q. 5. c. sicut enim. c. si Paulus. c. nec solo. c. qui uident. item 32. q. 7. c. non solum.

XI. Exceptio: Nisi reus mortuus sit. 32. q. 2. c. admonere. §. et nunc post mortem. uers. nec à te post. Cuius replicatio est: Nisi de hæresi quis accu- setur. 24. q. 2. c. penult. §. fin. cum c. sequente. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 13. except. 10.

XII. Exceptio: Nisi accusator mortuus sit, uel ex alia causa impediatur accusationem prosequi. 2. q. 8. c. ult. §. fin. l. 3. §. fin. ff. de accusationib. Plura de hac exceptione uide M. I. C. d. cap. 13. except. 13.

XIII. Exceptio: Nisi accusator destiterit. re- probatur c. 1. et 2. de collusione detegend. Plura de hac exceptione uide M. I. C. d. cap. 13. in fine, re- plic. general. 2.

XIII. Exceptio: Nisi eadem accusatio antea quoq; in iudicium fuerit deducta, uel eiusdem cri- minis nomine actum. c. de his. 6. de accusationibus. Huius replicatio prima est: Nisi prior accusator fuerit præuaticatus, uel per collusionem reus ab- solutus. c. ult. de collusione deteg. Concordant ea quæ proposita sunt s. except. prox. Sed et con-
d 4 cordat

cordat M.I.C.lib.1.cap.13.except.15.repl.2. Altera replicatio est: Nisi crimen sit iteratum, de quo postea accusatio instituitur. c.1.de pœnis. l.9. §. si tamen. C.de accusationib. Plura de exceptione proposita uide d.except.15.

XV. Exceptio: Nisi abolitio criminis interuenierit. 2. q.3. c.ult. §. destitisse. uers. abolitio enim. Plura de hac exceptione uide M.I.C. d.cap.13. exceptione 16.

XVI. Exceptio: Nisi episcopus comiserit. hic enim accusari nequit, nec damnari. 11.q.3. c. irrita. 6.q.1. c. qui crimen. §. fin. cum c. sequente. 2.q.7. c. accusatio. §. unde liquet. Contradicit d. q.7. c. presumunt. c. si hæreticus. §. item quod dicitur.

XVII. Exceptio: Nisi crimen commissum sit uulgare et usitatum. 23. q.4. c. si quis potestatem. §. fin. cum c. sequente.

Replicatio præcedentium exceptionum generalis.

Hactenus exceptiones aduersus crimina enumerauimus, quarum tamen plures uide M.I.C. d. cap.13. Istarum autem exceptionum replicatio generalis est: Nisi reus accusatorem corruperit: hoc enim casu pro conuicto habetur. 2. q.3. c.ult. §. in omnibus. l. ult. ff. de præuicatoribus. De qua replicatione cum alijs pluribus uide M.I.C. d. cap.13. in fine.

IIII. QVIBVS COMPETANT

accusationes seu iudicia pu-
blica?

Sine legitimo accusatore nemo inter reos est recipiendus. c.1. de accusationibus. 2. q. 1. c. nihil. c. in primis. §. sed et de personis accusantium. 3. q. 9. c. dignum, in fine. 6. q. 1. c. nos sequentes. Concor-
dant item ea quæ proponuntur j. ead. quæst. in fin. Planè regulariter quilibet accusator præsumitur legitimus, nisi legibus specialiter prohibeatur ac-
cusare. Qui autem specialiter accusare prohibean-
tur, patet ex sequentibus exceptionibus, quarum prima hæc est: Si mulier accusare uelit: hæc enim ab accusando repellitur. 2. q. 1. c. prohibentur. 15. q. 3. in prin. et c. de crimine. item l. 8. ff. de accusatio-
nibus. l. 12. C. qui accusare non possunt. Huius ex-
ceptionis replicatio prima hæc est: Nisi mulier su-
am suorumue iniuriam persequatur. d. q. 3. in prin. uers. nisi fortè suas. et c. ex eo quod. §. fin. c. certis de causis, in prin. et §. uxor tua. item l. 1. et l. 2. ff. de accusationib. l. 4. et l. 12. uers. nisi certis ex cau-
sis. C. qui accusare non poss. Huius replicationis duplicatio hæc est: Nisi mulier maritum uel adul-
teram adulterij uelit accusare: hanc enim suam in-
iuriam persequi non permittitur. 32. q. 1. c. apud misericordem. §. publico. item l. 1. C. ad l. iul. de a-
dulterijs. Huius ratio proponitur 32. q. 5. c. penult.

38 METHODI IVRIS PONT.

§. sed queritur. cum c. sequente. Hæc de prima replicatione. Altera proposita exceptionis replicatio est: Nisi crimen læsæ maiestatis mulier deferat. 15. q. 3. c. certis de causis. §. in questionibus. c. sanè. §. unde aut. l. 8. ff. ad l. Iul. maiestatis. Tertia replicatio est: Nisi ex lege Iulia de annonâ mulier accusset. 2. q. 1. c. prohibentur. §. mulierem. Et l. 13. ff. de accusationibus. Hæc de prima exceptione, de qua uide item M. I. C. lib. 1. cap. 12. quæst. 5. except. 1.

I. Exceptio: Nisi pupillus accusare uelit: nam et huc specialiter ius accusandi denegatur. d. c. prohibentur, in prim. Et l. 8. ff. de accusationibus. Cuius replicatio est: Nisi pupillus patris uel aui iniuriam persequatur. 15. q. 3. c. certis de causis. §. pupillis. l. 2. §. fin. ff. de accusationibus.

II. Exceptio: Nisi seruus accusare uelit. 3. q. 5. c. canonica. uers. aut libertas. c. accusatores. §. fin. c. nullus. item l. 26. C. ad l. Iul. de adulterijs. Huius replicatio prima est: Nisi seruus ex lege Iulia de annonâ uelit accusare. 2. q. 1. c. prohibentur. §. mulierem. l. 13. §. serui quoque. ff. de accusationibus. Altera replicatio est: Nisi seruus mulierem, quæ cū proprijs seruis rem habuit, deferat. 12. q. 2. c. episcopus. §. in criminali. uers. quo casu, cum sequentibus. l. unica. §. sit etiam seruo. C. de mulieribus quæ se proprijs seruis, et c. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 12. q. 5. except. 3.

IIII. Ex-

IIII. Exceptio: Nisi pauper accusare uelit. 2. q. 1. c. prohibentur. §. nonnulli. & c. in primis. §. sed & de personis. & l. 10. ff. de accusationib.

V. Exceptio: Nisi quæstus causa accuset. c. significat. 5. qui matrimon. accusare poss. Plura de hac exceptione uide j. quæst. 8. reg. 2.

VI. Exceptio: Nisi miles accuset. d. c. prohibentur, in prim. & l. 8. ff. de accusation. Huius replicatio est: Nisi miles ex lege Iulia de annona accuset. d. c. prohibentur. §. mulierem. uers. milites quoq; l. 13. §. milites. ff. de accusationibus. Plura de exceptione proposita uide M. l. C. lib. 1. cap. 12. quæst. 5. exceptione 5.

VII. Exceptio: Nisi is qui in magistratu positus est, accusare uelit. d. c. prohibentur, in prim. & d. l. 8. §. alij propter magistratum.

VIII. Exceptio: Nisi infamis accusare uelit. d. c. prohibentur. §. alij propter delictum. 3. q. 4. in prim. cum c. sequente. 3. q. 5. c. canonica. c. accusatores, in fin. c. constituimus. c. similiter. c. nullus. item 4. q. 1. c. 1. §. omnes etiam. 6. q. 1. in princ. cum c. sequente. c. beatus. item l. 8. §. alij propter delictum. ff. de accusationibus. Declaratur exceptio proposita definitione infamium, 6. q. 1. c. omnes. c. illi qui. c. summa. §. fin. cum c. sequente. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ex lege Iulia de annona infamis accuset. 2. q. 1. c. prohibentur.

60 METHODI IVRIS PONT.

tur. §. mulierem. uers. famosi quoq. l. 13. §. famosi quoq. ff. de accusationibus. Altera replicatio est: Nisi de heresi uel symonia infamis accusare uelit. 6. q. 1. c. nos sequentes. §. sed licet. Contradicere uidetur d. q. 1. c. quero ergo. Vbi Gratianus subiicit solutionem, uers. utrum hoc Augustini. Plura de proposita exceptione uide M. 1. C. libro 1. cap. 12. quest. 5. except. 7.

I X. Exceptio: Nisi accusator ipse sit culpabilis, & in crimine constitutus. 6. q. 1. in prin. cum c. sequente. & c. beatus, in prin. item c. qui crimen. item 2. q. 5. c. suspectos. c. canonica. c. similiter. c. nullus. Huius exemplum habetur c. cum ecclesiastica. 3. de exceptionibus. Plura exempla uide j. except. prox. & except. 17. cum sequentibus.

X. Exceptio: Nisi excommunicatus uel anathematizatus accuset. 4. q. 1. c. 1. in prin. c. quod autem. 2. q. 7. c. in sancta. 6. q. 1. c. illi qui. §. similiter. c. omnes. 3. q. 4. c. conspiratores. c. nullus. c. omnes. Huius replicatio uidetur: Nisi reus accusatori excommunicato communicauerit. Sed reprobat c. 2. de exceptionibus. Plura de hac replicatione uide j. ead. quest. 4. replic. gener. 3.

X I. Exceptio: Nisi inferior superiorem, uel minor maiorem accuset. 2. q. 7. c. qualis. §. fin. cum c. sequente. item c. maiorum. c. querendum. c. in sancta. uers. & sicut maior. item 6. q. 1. c. beatus, in prin.

prin. uers. & qui eis coæquales. & §. fin. c. omnes uerò, in fine. item 3. q. 5. c. accusationes, in fin. Huius replicatio prima hæc est: Nisi maior sit hæreticus, & minor catholicus. d. q. 1. c. cum maiores. Altera replicatio est: Nisi maior exemplo suo ad interitum trahat iuniores. 2. q. 7. c. Paulus dicit. Tertia replicatio est: Nisi maior uita & moribus minore sit deterior. d. q. 7. c. qui nos. §. fin. cum c. sequente. c. quanquam. c. puto. c. queritur. Duplicatio præcedentium replicationum generalis hæc est: Nisi minor non sit irreprehensibilis. d. q. 7. c. criminationes, in prin. Plura de exceptione proposita eiusq; replicationibus uide j. except. prox.

XII. Exceptio: Nisi subditus prælatum uel magistratum suum accuset. 2. q. 7. c. 1. c. sacerdotes. c. qualis. c. sententia. c. oues. c. sunt nonnulli. c. si hæreticus. §. item quod dicitur. 3. q. 4. c. hi qui. 6. q. 1. c. oues. c. deteriores. 8. q. 2. c. ult. in fin. Contradicit 2. q. 7. c. plerunq; c. testes. §. ecce ostensum, cum sequentibus, usq; ad c. clericos aut laicos. Item contradicit d. q. 7. c. criminationes. §. colligitur. & c. admonendi. Ex his patet, exceptionem propositam controuersam esse, & non minus reprobari quam approbari. Sed posito quòd ipso iure sit approbata: tunc notandæ sunt eius replicationes, quarum prima hæc est: Nisi prælatus à fide exorbitauerit: tunc enim à subditis suis accusari potest. 2. q. 7. c. sacer-

62 METHODI IVRIS PONT.

c. sacerdotes, in fine. c. oues. uers. nisi à fide. & d. presumunt. Altera replicatio est: Nisi prælatus nomine tantum sit, non uita. d. q. 7. c. non omnes. c. nō omnis. c. secuti. c. qui nec. c. plerunq. §. fin. c. Paulus. item 8. q. 1. c. uereor. Tertia replicatio uidetur: Nisi clericus subditus prælatus accuset. uerum hæc replicatio reprobatur 2. q. 7. c. sacerdotes. c. oues. §. his autoritatibus. c. plerunq. §. item probatur. item 3. q. 4. c. clericus. Quarta replicatio est: Nisi accusator uir sit probus, minime criminofus. d. §. his autoritatibus, cum c. sequente. & d. q. 7. c. accusatio, in prin. c. sunt nonnulli. §. fin. cum c. sequente. item c. si hæreticus. §. item quod dicitur.

XIII. Exceptio: Nisi is qui clericus non est, nec esse potest, clericum accuset. 2. q. 7. c. beati. §. fin. cum c. sequente. c. testes, in prin. & §. sic & illud. c. sacerdotes. item 6. q. 1. c. omnes uerò. uers. indignum est enim. c. infames. §. hi nimirum omnes. item 15. q. 3. in prin. uers. generaliter enim. Huc item pertinet 3. except. prox.

XIIII. Exceptio: Nisi laicus clericum accuset. 2. q. 7. in prin. cum c. sequente. c. nullus. c. laico. c. in sancta. c. laicos. c. sicut. c. laici. item 6. q. 1. c. beatus. c. sacerdotes. c. sunt plurimi. c. quiescite. item 11. q. 1. c. clericum, in fine. item c. cum P. 10. de accusationib. & c. de cætero. 14. de testibus.

XV. Exceptio: Nisi clericus laicum accuset.

2.q.7.c.sicut. Huius replicatio est: Nisi presbyter suum plebeium accuset. d.q.7.c.decretum.

XVI. Exceptio: Nisi monachus clericum accuset. 2.q.7.c.placuit. c.nullus. in prin. 3.q.4. c. hi qui. §. fin. 3.q.5.c.canonica. §. fin. Contradicit d.q.7.c.ult. §. item Ioannes. Huic obiectioni responde tur per distinctionem d.c.nullus. §. sed aliud. & d. q.7.c.negligere. c.sancta. item De accusationibus c.ex parte.ii.

XVII. Exceptio: Nisi hæreticus, apostata uel aliàs uilis homo uelit accusare. 2.q.7.c.quærendū. c.alieni. c.pagani. item 3.q.4.c.1.c.beatus. c.si quis. item 3.q.5.c.suspectos. c.canonica. c.nullus. item 4.q.1.c.1. §. omnes etiam. c. quod autem. Huius replicatio hæc est: Nisi hæreticus hæreticum uelit accusare. d.c.pagani. §. in hoc. & d.q.7.c.si hæreticus, in prin. p.

XVIII. Exceptio: Nisi is qui sortilegos & magos consulit, accuset. 2.q.8.c.quisquis. §. fin. item 3.q.5.c.constituimus. uers. seu qui ad.

XIX. Exceptio: Nisi is qui Papæ inobediens est, uelit accusare. 3.q.4.c.1. & c.si quis.

XX. Exceptio: Nisi in illegitimo matrimonio constitutus accuset, uel ei consentiens. d.q.4.c.con sanguineorum.

XXI. Exceptio: Nisi raptor uelit accusare. d. c. consanguineorum. uers. similiter de raptoribus.

XXII. Ex.

64 METHODI IVRIS PONT.

XXII. Exceptio: Nisi conspirator uelit accusare. d. q. 4. c. conspiratores.

XXIII. Exceptio: Nisi detractor uel actor inimicorum episcopum accuset. d. q. 4. c. detractores. item 6. q. 1. c. deteriores.

XXIII. Exceptio: Nisi sacrilegus accuset. 5. q. 4. c. nulli.

XXV. Exceptio: Nisi accusator suspectus sit. 3. q. 5. c. suspectos. c. canonica. c. accusatores. §. fin. c. similiter. c. accusatores. c. omnes, in fine. item 3. q. 8. c. 1. in prim.

XXVI. Exceptio: Nisi accusator sit homo contentiosus. d. c. suspectos. & d. c. similiter. & d. q. 5. c. nullus. uers. nullus frequenter litigans.

XXVII. Exceptio: Nisi accusator inimicus sit accusati. d. c. suspectos. & d. c. canonica. & d. c. nullus. uers. nullus qui inimicitijs studet. & d. c. omnes, in fine. item 3. q. 5. c. accusatores. c. accusatoribus. c. nulli. §. quod uero. c. ult. §. fin. item 23. q. 4. c. ea uindicta. §. sed huic uindicta. & c. ultim. item De accusationibus c. cum P. 10. & c. meminimus. 13. Declaratur exceptio proposita de definitione inimici, simul & obiectioni respondetur 5. q. 5. in prim. cum c. sequente. c. non omnis. c. non osculatur. Obiectio alia proponitur d. c. non osculatur. §. fin. eius respondetur d. q. 5. c. ult. §. sed aliud.

XXVIII. Exceptio: Nisi accusator domesti-

cus sit inimici accusati, uel ei cohabitetur. c. repellan-
tur. 7. de accusationibus. item 3. q. 5. c. accusatori-
bus. in prim.

XXIX. Exceptio: Nisi exterus & ignotus
accuset. d. q. 5. c. canonica. uers. & eos qui non sunt
eorum gentis. item c. accusatores. uers. nullus alie-
nigenæ.

XXX. Exceptio: Nisi libertus episcopum ac-
cuset. d. q. 5. c. accusatores. §. fin. & c. nullus.

XXXI. Exceptio: Nisi accusator antea fue-
rit calumniatus uel præuarius. 2. q. 1. c. prohi-
bentur. §. alij propter suspicionem. item 2. q. 3. c.
ult. §. accusator. l. 9. ff. de accusationibus. l. accusa-
tor. 5. ff. de præuicatoribus. Plura de hac exce-
ptione uide M. l. C. lib. 1. cap. 12. quæst. 5. except. 8.

XXXII. Exceptio: Nisi accusator antea ob
accusandum uel non accusandum pecuniam acce-
perit. d. c. prohibentur. & l. 4. in fine. item l. qui
accusare. 8. §. alij propter turpem. uers. nūmō sue.
ff. de accusationib.

XXXIII. Exceptio: Nisi accusator plures
reos habeat. d. c. prohibentur. & d. §. alij propter
turpem. De qua exceptione uide plura M. l. C. d.
quæst. 5. except. 10.

XXXIII. Exceptio: Nisi accusator cognatus
sit, adfinis, familiaris uel domesticus accusati.
3. q. 5. c. similiter. uers. uel adfines. c. accusatores.

c

uers.

66 METHODI IVRIS PONT.

uerf. nec familiares. itē 3. q. 11. c. ult. §. si quis enim. l. si quis. 20. C. qui accusare non possunt. Plura de hac exceptione uide M. l. C. lib. 1. ca. 12. quæst. 1. except. 12. Sed & eius species sunt exceptiones proximè sequentes. Replicationes uide j. except. 17.

XXXV. Exceptio: Nisi seruus dominum accuset. d. §. si quis enim. & d. c. ultim. §. causa uerò. 2. q. 1. c. in primis. §. quod autem dicitur. d. l. si quis. 20. & l. 1. §. quod autem. ff. de officio, præfecti urbi. Plura de hac exceptione uide M. l. C. d. exc. 12.

XXXVI. Exceptio: Nisi liberi parentes accusent. 2. q. 1. c. prohibentur. l. qui accusare. 8. §. alij propter conditionem. ff. de accusationibus. Huius replicationes uide j. except. prox.

XXXVII. Exceptio: Nisi libertus patroni accuset. 3. q. 11. c. ult. §. fin. 12. q. 2. c. episcopus §. huiusmodi autem. & §. in criminali. d. §. alij per conditionem. & l. ult. C. qui accusare non poss. Huius & superioris proximè exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ex lege Iulia maiestatis accuset. d. §. in criminali. uerf. crimen uerò. & d. l. 20. uerf. maiestatis tamen. & d. §. si quis enim, in fine. Altera replicatio est: Nisi ciuilitè, non criminaliter agatur. 2. q. 1. c. prohibentur. §. liberi. & l. 11. §. 1. ff. de accusationib.

XXXVIII. Exceptio: Nisi domesticus uel familiaris iudicis accuset. 3. q. 3. c. similiter, in uerbo

Bo Gratiofi. § 4. q. 4. c. penult. §. fin. cum c. sequente.

XXXIX. Exceptio: Nisi accusator prior a reo sit accusatus, quæ accusatio nondum sit finita. 1. q. 11. in prin. cum c. sequente. c. non est, in prin. c. neganda. 4. q. 1. c. ult. §. fin. 6. q. 1. c. qui crimen. l. neganda. 19. C. qui accusare non poss. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi accusator de maiori crimine accusetur. d. c. nō est. §. hoc autem. l. 1. C. qui accusare non poss. Altera replicatio est: Nisi reus contra accusatorem priorem inscriptio nes tantum pendente accusatione deponat: hoc enim facere non prohibetur. d. c. neganda, in fine. §. d. l. neganda. Tertia replicatio est: Nisi prior reus suam suorumque iniuriam persequatur. d. c. §. d. l. neganda. in prin. Plura de exceptione propo sita uide M. I. C. lib. 1. cap. 12. quæst. 3. except. 14.

XL. Exceptio: Nisi accusator aduersus eundem uel alium accusatione instituta non probauerit. 3. q. 10. in prin. cum c. sequente. §. c. ult. item 4. q. 6. c. 1. c. si accusatorum. §. c. ult. item l. 7. §. si tamē. ff. de accusationib. Huius replicatio est: Nisi accusator propriam causam, non tamen criminalem uel ecclesiasticam, persequatur. d. q. 6. c. ult. uers. nisi proprias. de qua re dicitur J. inter replicat. generales.

XLI. Exceptio: Nisi accusator ab instituta
c 2 accusa-

68 METHODI IVRIS PONT.

accusatione semel destitit. c. licet. 14. de accusationib. De qua exceptione uide M. I. C. libro 1. cap. 12. quæst. 5. except. 16.

XLII. Exceptio: Nisi accusator antea præstito iurciurando accusationi renunciauit. c. ueniens. 15. de accusationibus.

XLIII. Exceptio: Nisi accusatoris nihil intersit. approbatur (teste glossa) c. illa præpositor. 1. de accusationib.

XLIII. Exceptio: Nisi ecclesia uel ecclesiastica persona accuset. his enim uidetur accusatio deneganda: quia mali ab ijs tolerandi uidentur, per ea quæ dicuntur j. cap. 8. quæst. 2. reg. 3.

XLV. Exceptio: Nisi plures eundem de eodem crimine accusent. d. c. illa. 3. de accusationib. & l. 16. ff. eod. tt. Huius replicatio est: Nisi priore accusatore desistente, alius eundem reum repetat. 2. q. 1. c. prohibentur. §. ab alio. l. 11. §. fin. ff. de accusationibus. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. d. quæst. 5. except. 17. Sed & plures propositæ regulæ exceptiones uide d. quæst. 5.

Replicationes præcedentium exceptionum generales.

Planè exceptionum hætenus enumeratarum replicationes aliquot restant generales siue communes, quarum prima hæc est: Nisi accusare prohibitus suam suorumue iniuriam persequatur hoc enim

enim casu accusatio ei non deneganda. d. c. prohibentis. §. hi tamen omnes. 4. q. 6. c. omnib. & c. illud uero. uers. nisi proprias. item c. si accusator. uers. nisi proprias. & c. ult. uers. nisi proprias. item l. ii. in prin. ff. de accusationib. Altera replicatio uidetur: Nisi clericus accusetur. reprobatur. 3. q. 5. c. de accusationib. c. accusationes. c. accusatores. in prin. c. nullus. in fine. Concordant item ea quæ habentur §. cap. 2. except. 14. Tertia replicatio est: Nisi reus accusatorem propter crimen, quod illi obijcit, à sua familiaritate antea non repulerit. c. nulli. §. de accusationib. 3. q. 5. c. nulli. in prin. Huius duplicatio est in reo, qui excommunicato accusatori antea communicauit: hic enim nihilominus eum propter excommunicationem ab accusatione poterit repellere. c. 2. de exceptionibus. Quarta replicatio est: Nisi par parem, uel superior inferiorem accuset. 2. q. 7. c. pagani. Quinta replicatio est: Nisi hæreticus accusetur. d. q. 7. c. presumunt. §. huic oppositioni. uers. ceterum si à fide. item §. q. 2. c. nos sequentes. §. sed licet. & c. cum maiores. c. quero. Huius duplicatio est: Nisi hæreticus de alio crimine, quam de hæresi, accusetur ab eo qui est inferior in conuersatione uite. d. q. 7. c. si hæreticus. §. sed queritur. Sexta replicatio est: Nisi accusator testis in reum produci possit. d. q. 7. c. testes. §. nunc demonstrandum. uers. at qui-

c 3 cunq.

cumq; Septima replicatio uidetur: Nisi seruus accusetur. Sed reprobatur 3. q. 4. c. nulli. l. 5. in prin. ff. de accusationib. Haetenus, quibus accusatio publica competat, ostensum est. nunc aduersus quos competat, uidendum.

V. ADVERSVS QVOS AC- cusatio publica competit?

Regulariter quidem alius quā qui crimē commisit, accusari ac puniri non debet. 1. q. 4. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. quia praesulatus. c. crimen. c. Iudei. c. iam itaque. c. non imputatur. item 24. q. 3. in prin. §. unde per Ezechielem. & §. quia uerò. item c. 1. c. certum. §. illicita. item c. 2. §. fin. de his quae fiunt à maiore parte. & de consecrat. distinct. 4. c. quæris, in prin. item l. 26. ff. de poenis. Nouell. 134. §. cum uerò contigerit. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi mandatu uel consilio alterius crimen sit commissum. hoc enim casu uterq; potest accusari. De poenitent. distinct. 1. c. si quis iratus, cum c. sequente. l. 5. C. de accusationib. Concordant item ea quæ habentur 7. cap. 8. quæst. 6. except. 1. Altera exceptio est: Nisi alius in crimen consensit: nam & hic propter suum consensum tenetur. 11. q. 3. c. qui consentit. 17. q. 4. c. omnes. 22. q. 5. in prin. 27. q. 1. c. uiduas. §. fin. item distinct. 86. c. facientis. Accedit glossa in c. 1. de officio delegati. Tertia exceptio est: Nisi alius crimen defendat.

defendat: nam & hic ob suam defensionem tenetur. d. c. qui consentit. uers. & defendit alium. item uers. si quis peccantem defendit. Exemplum habetur d. q. 3. c. ita corporis. & 14. q. 6. c. 1. §. illud uerò fidentissimè. Quarta exceptio est: Nisi alius cergit ad crimen faciendum: nam & hic tenetur. 23. q. 5. in princ. cum c. sequente. Quinta exceptio est: Nisi alius, cum posset, non propulsauit iniuriā: nam & hic tenetur. distin. 83. in princ. cum cc. sequentib. item c. consentire. item distin. 86. c. facientis. item 23. q. 3. c. non in serenda. c. qui potest. c. ab Imperatorib. & c. ult. item 23. q. 5. c. non putes. c. non est. c. qui uitij. item 23. q. 8. c. praeiura. item De sentent. excom. in 6. c. dilecto. 6. §. & quidem. Vide item 3. cap. 8. quest. 6. except. 3. Sexta exceptio est: Nisi poena non solum crimen committenti, sed etiam eius posteris lege specialiter imposita sit: hoc enim casu posteris quoq; puniuntur, exemplo criminis lese maiestatis, l. 5. §. filij uerò eius. C. ad l. iij. maiestatis. Cuius replicatio est: Nisi posterum per foemininam, non masculinam lineam descendant: c. ubicunq; 4. de poenis, in 6. Plura de regula proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 12. quest. 6. item 3. cap. 8. quest. 6.

VL PER QVOS IVDICIA
publica competant?

I Regula: Per aliam accusatio institui non potest.

test, neq; per epistolam. 2. q. 6. c. si quando. 2. q. 7. c. criminationes. 2. q. 8. c. per scripta, in prin. 3. q. 9. c. absente. c. non oportet. c. habetur. c. qui accusare. c. dignum. c. absens. c. ult. item 5. q. 2. c. relatum. 5. q. 3. c. in criminalibus. Propositæ regule exceptio prima hæc est: Nisi absentiae causa per procuratorem reddatur. 5. q. 3. in prin. cum c. sequēte. item De accusationib. c. ueniens. 15. §. idem uerò ad suū. & l. 71. ff. de procuratoribus. Altera exceptio est: Nisi accusator in illustri dignitate sit constitutus. 3. q. 9. c. absens. l. ult. C. de iniurijs. Hæc exceptio in causis tantum iniuriarum locum habet, in ceteris causis criminalibus publicis non item. l. 15. C. de accusationibus. Tertia exceptio est: Nisi ciuilitè ex crimine agatur: puta si maritus uxorem de adulterio accuset, ut ab ea separetur. c. tuæ fraternitati. 5. de procuratoribus. Quarta exceptio est: Nisi per modum exceptionis crimen obijciatur. c. ius. per his. 16. §. fin. de accusationibus. Plura de regula proposita eiusq; exceptionibus uide in glossa 2. q. 6. c. si quando, in uerbo Per exploratores. item M. I. C. lib. 1. cap. 12. quæst. 7. reg. 1.

II. Regula: Per alium reus se in criminalibus defendere non potest, nec per epistolam. 3. q. 9. c. ult. 5. q. 3. c. in criminalibus, in fine. & c. ult. uers. excepto publico. & l. 13. ff. de publ. ind. Huius exceptio prima hæc est: Nisi absens sit damnandus
ad

ad poenam: hoc enim casu quilibet potius pro eo
 uerba faciens admitendus est, quam absens dam-
 nandus. d. q. 3. c. 1. c. si agrotans. §. reos. item De ac-
 cusationibus c. ueniens. 15. §. idem uero. l. reos. 3. C.
 cod. it. Altera exceptio est: Nisi illustris persona
 de iniurijs accusetur: hæc enim per procuratorem
 se defendere potest. 2. q. 9. c. absens. & l. ult. C. de
 iniurijs. De quare dictum quoq; §. reg. prox. ex-
 cept. 2. Tertia exceptio est: Nisi absentia causa
 per procuratorem reddatur. De hac re dictum §.
 reg. prox. except. 1. Plura de regula proposita ui-
 de 3. de sententia ferenda. item M. l. C. d. q. 7. reg. 2.

VII. VBI ET APVD QVEM
 accusatio competat?

I. Regula, De loco in quo crimen commissum
 est. Ibi regulariter reus accusandus ac puniendus
 est. c. 1. de raptoribus. 2. q. 1. c. Paulum. §. reuera. 3.
 q. 6. in prin. cum c. sequente. & c. ult. 3. q. 9. c. nec
 extra. 6. q. 3. c. placuit. c. ult. Huius regulæ exceptio
 prima hæc est: Nisi Papa permiserit alibi accusari.
 d. nec extra. uersus alius tamen. Altera exceptio
 est: Nisi alibi de crimine constare possit. Tertia
 exceptio est: Nisi per appellationem uel recusa-
 tionem iudicis causa aliò deouluatur. Hæc duæ ex-
 ceptiones approbatur d. q. 6. c. pulsatus. §. hoc au-
 tem. Quarta exceptio est: Nisi episcopus accuse-
 tur. d. q. 6. c. si quis, in prin. 3. q. 5. c. accusatores. §.
 nullus.

74 METHODI IVRIS PONT.

nullus. Plura de hac exceptione dicentur j. lib. 3. cap. 8. quest. 10. reg. 6. Quinta exceptio est: Nisi reus alibi deprehendatur. c. 1. §. contrahentes. de foro competenti.

II. Regula: De stationarijs. Apud hos accusatio non competit. 4. q. 4. c. nullus. §. si quis se. l. 8. c. de accusationibus.

III. Regula: De eo cuius interest. Apud hunc quoq; accusatio institui potest. c. illa. 3. de accusationibus.

III. Regula: In templis, cœmeterijs & alijs locis Ecclesiæ, causæ sanguinis agi non debet. c. cum ecclesia. 5. de immunitate eccles.

V. Regula: De ecclesiastico magistratu. Apud hunc accusatio publica non competit. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. in archiepiscopatu. 4. de raptoribus. Plura de questione proposita eiusq; regulis uide M. I. C. lib. 1. cap. 11. quest. 8. item j. cap. 12. in prin.

VIII. ANTECEDENTIA AC- cusationem.

I. Regula: De admonitione præmittenda accusationi prælatorum cauetur 2. q. 7. c. accusatio. §. sed si quis. c. si quis erga. Concordant ea quæ habentur j. cap. 8. quest. 9. reg. 1. ubi de hac regula de plura.

II. Regula: De causæ cognitione circa persona-

nam

non accusatoris & accusandi causam præmittenda, cauetur d. q. 7. c. si qui sunt. c. querendum. c. accusatio. c. clericos. c. criminationes, in prin. item 3. q. 4. c. si quis à uero, in fine. 1. q. 9. c. habetur. & c. dignum. Hæc de antecedentibus publicorum iudiciorum. Adiuncta, consequentia & ad finia remedia proponemus infra, si prius de pœnis, quæ in iudicia publica ueniunt, dictum fuerit.

QVOD VENIAT IN IV.
dicia publica seu de pœnis.

Cap. VII.

I. SPECIES POENARVM.

Prima regula, De ultimo supplicio. An ultimo supplicio crimina punienda si uel queritur 23 q. 4. c. ult. §. fin. Quod hæc sit illicita pœna, probatur 23 q. 5. in prin. c. circumcelliones. c. pœna. c. unum. c. prodest. c. reos, in prin. Contrà, quod sit licita pœna mortis, probatur d. c. reos. §. sed obijetur. item d. q. 5. c. de occidentis, in prin. c. si non licet. §. & ideo nequaquam. c. qui malos c. homicidas. c. si audieris. c. hoc tamē. & c. ult. §. fin.

II. Regula, De pœna carceris. Hæc pœna approbatur c. quamuis 3. de pœnis, in 6. Contradicit l. 8. §. solent præfides. ff. de pœnis.

III. Regula, De perpetuis uinculis seu perpetuo carcere. Hæc pœna approbatur d. c. quamuis 3.

Contra-

Contradicit l.35. ff. de poenis. & l.6. C. cod. tt. nisi in
seruis, l.10. C. cod. tt.

IIII. Regula, De multa. Quibus debeatur, de
finitur l.7. q.4. c. si quis in atrio. c. si quis cotumax.
§. fin. cum c. sequēte. c. omnes. item De poenis c.2.
Hæc de iure pōtificio. iure autē ciuili multa fisco
applicatur l.5. C. de modo multarū. Hæc de speci-
ebus poenarū: quarū tamen plures uide M. I. C. lib.
1. cap. 14. Sed & de excommunicatione alijsq; poenis
ecclesiasticis tractabitur j. in capitib. sequentibus.

II. QVAE POENA CUIQUE sit irroganda?

I Regula: Nō omnia crimina eadem poena sunt
punienda. De poenitent. distinct. 1. c. poenæ. §. fin.
l.9. §. istæ ferè sunt. ff. de poenis. Contradicere ui-
detur c. defleat. 9. de reg. iuris.

II Regula: Si crimini certa poena est à legibus
uel canonibus constituta: eam sequi debet iudex.
c. de causis. 4. §. illis etiam. de officio delegati. c. li-
cet. 3. de poenis. 16. q. 6. c. cognouimus. c. ult. in prim.
item 24. q. 1. c. non asseramus. 2. q. 3. c. ult. §. accusa-
torum temeritas. l.1. §. calumniatorib. uersam ut
Papinianus. ff. ad S. C. Turpillianum. l. inter. 131. §.
poena non irrogatur. & l. 224. §. fin. uers. nisi cum
lege. ff. de uerb. signif. Huius regule exceptio pri-
ma hæc est: Nisi reus ad ecclesiam confugerit: tūc
enim mitius punitur. c. inter alia. 6. uers. nec inde
dam-

damnari. de immunitate ecclesiar. Altera exceptio est: Nisi reus qui pecuniaria poena est puniendus, non sit soluendo: tunc enim arbitrio iudicis corporali poena punitur. c. finem. s. §. et si soluendo. de dolo & contumacia. 14. q. 6. c. si res aliena. §. huic certe. uers. uerum quidem. Concordat M. l. C. lib. 1. ca. 14. quest. 5. de pauperibus. Tertia exceptio est: Nisi episcopus cū reo dispensauerit. approbatur sub conditione c. at si. 4. §. de adulterijs. de iudicijs. Quarta exceptio est: Nisi per modum inquisitionis crimen probatū fuerit: hoc enim casu arbitraria, non ordinaria poena locum habet, per ea quae proponuntur 7. cap. 14. de inquisitionib. quest. 6. reg. 12. Plures propositae regulae exceptiones uide a sequentibus regulis.

1. 1. I Regula: Si crimini certa poena constituta non est: ea permittitur arbitrio iudicis irroganda. c. de causis. 4. §. illis etiam. uers. alioquin ipsos pro delicti qualitate. de officio delegati. l. 1. §. expilatores. uers. quibus quia. ff. de effractoribus. l. hodie. 1. ff. de poenis. Huius regulae exceptio haec est: Nisi iudex modū excedat. 23. q. 5. c. prodest. d. l. 13. uers. ita tamen ut in utroq. l. respiciendum. 1. in prin. ff. de poenis. Pro declaratione propositae exceptionis sciendum est, modum quo iudicis arbitrium in poenis decernēdis restringitur, uariē definiri pro uarietate circumstantiarum, & qualitate criminis.

nis, c. sicut. 6. in prim. de homicidio. c. aut facta. §. 1. de poenitentia. distinct. i. l. aut facta. 16. §. sed hæc quatuor. ff. de poenis. l. 4. §. penult. ff. de incendio, ruina, &c. Quis ergo modus poenarū arbitrio iudicis à legib. & canonibus cōstituatur, per singulas circumstātiās ordine uideamus: & primum in persona delinquentis seu crimen committentis.

DE PERSONA DELINQVENTIS
regulæ.

De prælatis puniendis. Grauius cæteris puniendi. 11. q. 3. c. præcipue. 25. q. 1. c. nulli fas, in fine. item De iureiurādo c. cum quidam. 12. in prim. Contradicit c. quis pontificali. 2. de officio delegati. in 6.

De clericis puniendis prima regula cauetur. & tuæ discretionis. 6. de poenis. distinct. 50. c. si episcopus. c. si quis uiduam. 16. q. 6. c. de lapsis.

Secunda regula, De clericis suspendendis ac deponendis, c. at si clerici. 4. §. si uerò coram. de iudicijs.

Tertia regula: De clerico incorrigibili perpetuæ custodiæ seu incarcerationi mancipando, cauetur c. ut fama. 35. de sentent. excomm. item c. nouimus. 27. §. fin. de uerb. signif.

Quarta regula: De clerico seculari magistratui tradendo cauetur d. c. nouimus, in prim. Quæ tamen regula non est perpetuò uera. c. at si clerici. 4. §. fin. de iudicijs.

Quinta

Quinta regula: De modo degradandi clerici
cauetur d.c. nouimus. uers. seculari potestate pre-
sente. item c. 1. de poenis. in 6. c. 1. de hæreticis. in 6.

De monachis puniendis cauetur 10. q. 1. c. Pro-
binum. item c. relatum. 7. ne clerici uel monachi
secularibus.

De abbate puniēdo cauetur 16. q. 6. c. episcopo.

De minoribus etate mitius puniendis uide 5.
cap. prox. quest. 3. except. 8. in fine.

DE PERSONIS EORVM, IN
quos crimen commissum est,
regulæ.

Huius loci regula proponitur De poenitent. di-
stinct. 1. c. aut facta. §. persona. l. aut facta. 16. §. per-
sona. ff. de poenis.

Si in cardinalem crimen sit commissum, poena
definitur c. scilicet. 5. de poenis. in 6.

Si in episcopum crimen sit commissum, poena
definitur Clement. 1. de poenis. 17. q. 4. c. si quis
deinceps.

Si in clericum crimen commissum sit, poena de-
finitur d. c. si quis. uers. si uero in presbyterū. &c.
De huius criminis poena plura dicuntur 7. capite
prox. quest. 5. causa 6.

DE QUANTITATE ET QUA-
litate criminis regulæ.

Ne poena maior sit delicto. c. quesit. 2. §. fin.
de

80 METHODI IVRIS PONT.

de his quæ fiunt à maiore parte. d. c. aut facta. §. qualitate. & d. l. aut facta. 16. §. qualitate.

DE re circa quam crimen commissum est, regula proponitur d. c. & d. l. aut facta. §. quantitas.

DE loco in quo crimen commissum est, cauetur ibidem §. locus facit. & d. l. aut facta. §. euenit.

DE tempore quo crimen commissum est, cauetur d. c. & d. l. aut facta. §. tempus.

DE RELIQUIS CIRCVMSTANTIjs regulæ.

Si lex qua crimini pœna constituta est, obscurior sit: interpretatione pœna mollienda potius quàm exasperanda. c. pœna, in prim. de pœnitent. distin. 1. l. 42. ff. de pœnis.

Si nimium multis grassantibus exemplo est opus, pœnæ sunt augendæ. l. 16. §. fin. ff. de pœnis. Contradicit 23. q. 2. c. si quis potestatem. §. fin. cum c. sequente.

Si iudex ecclesiastica sit persona, pœna singularis ab ea irroganda non est. c. in archiepiscopo. titu. 4. in fine. de raptoribus.

Si reus crimen facile confessus sit, mitius cum eo agendum est. c. presbyterum, in fine. distin. 50. item 11. q. 3. c. iniustum. §. fin. Hactenus de eo, quæ quisq; pœna sit puniendus, dictum est. Plures eiusmodi regulas uide M. l. C. lib. 1. ca. 14. quæst. 7. Nunc sequitur de pœnis ecclesiasticis.

LIBER I.
DE EXCOMMUNICA-
tione. Cap. VIII.

81

PRIMO: Definitio excommunicationis pro-
ponitur 11. q. 3. c. ad mensam. §. uel sententia.

II. GENVS ET QUALI-
tas huius pœnæ.

I. Regula: Excommunicatione nulla maior pœ-
na est in ecclesia. 24. q. 3. c. corripiantur. uers. qua
pœna.

II. Regula: Medicinalis, non mortalis est pœ-
na. c. 11. in prin. de sentent. excommunicat. in 6. 24.
q. 3. c. notandum, in fine. c. mala. 2. q. 1.

III. Regula: An sit licita pœna? Videtur quòd
non: hac ratione, quòd mali sunt tolerandi. 23. q. 4.
in princ. cum c. sequente. c. tu bonus. c. quid ergo,
cum pluribus sequentibus, usque ad c. cum in lege.
§. his itaque respondetur. Huic argumento respon-
detur per distinctionem, si mali non sint nostri iu-
ris uel iurisdictionis, uel eorum delicta latent, aut
salua pace ecclesie puniri non possunt: aliàs con-
trà. d. §. his itaque respondetur, usq; ad c. cum quis
que. item d. c. cum quisq; in princ. & d. q. 4. c. duo
ista. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. displicet. item
d. q. 4. c. qui peccat. c. si ecclesia. c. quæsitum. c. si
quos igitur. c. si non ex. §. breuiter, cum sequenti-
bus, usq; ad c. debet homo. c. ult. in prin. item 23. q.

f

8. c.

82 METHODI IVRIS PONT.

8.c.legi. 24.q.1.c.quisquis. 24.q.3. c.tam sacerdotes.c.de excommunicationis.c.rescandæ.c.corripiantur.c.ecce autem.c.illud sanè.c.notandum.11.q.3.c.audi. §.fin.cum c.sequente.

Alia ratio,qua uidetur illicita poena excommunicationis, & omnis alia, quia inutilis uel superflua, proponitur 23.q.4.c.cum quisq. §.est & alia. Huic respondetur d.q.4.c.sicut non est,cum sequentibus,usque ad c.ipsa pietas. Plura de regula proposita uide j.cap.17.in prim.

III. **DIVISIO** excommunicationis in eam quæ fit ipso iure,et in eam quæ fit per sententiam: item in eam quæ fit à corpore Christi, & in eam quæ fit à cõmunionem fidelium, proponitur 11.q.3. c.cura sit. §.fin.cum c.sequente. c.ad mensam. §.euidenter. uers. sed ipsius sententiæ,cum sequentibus. Eius excommunicationis, quæ fit ipso iure, exemplum est 24.q.3. c.de illis.c.cum aliquis.c.certum, in prim.

IIII. **DIFFERENTIA** excommunicationis & anathematizationis proponitur 3.q.4.c.penult. §.fin.cum c.sequente. Alia differentia proponitur 11.q.3.c.nemo.

V. **EX QVIBVS CAVSIS** excommunicationis poena est irroganda?

Non nisi ex certa & manifesta causa quis ex-
commu-

communicandus. d. c. nemo. item De sentent. ex-
com. c. sacro. 48. §. caueat. Concordat item ea quæ
proponuntur §. except. generali 3. et 4. Ex quibus
igitur causis excommunicandus quis sit, uidendum.

I. Causa: Si quis decreto uel constitutioni præ-
lati sui non obtemperauit. c. si quis. 2. c. quod super.
9. et c. cum in ecclesijs. 10. de maiestate et obe-
dientia. 11. q. 3. c. si episcopus. §. fin. 24. q. 3. c. si quis
de. uers. et mandauerit. Vide in super §. lib. prox.
cap. 6. quest. 4. reg. 5. Planè propositæ causæ ex-
ceptio prima hæc est: Nisi is qui non obtemperat,
appellauit. Quæ exceptio approbatur simul et
distinguitur c. licet. 14. de sentent. excomm. in 6.
Concordant ea quæ proponuntur §. lib. prox. cap.
18. quest. 7. reg. 13. Contradicere uidetur c. cum pa-
rati. 19. de appellationib. Altera exceptio est: Nisi
contumax iter ad Papam est ingressus, ei causam
expositurus. c. dilecti. 52. de appellation. Concor-
dant ea quæ habentur §. lib. prox. cap. 19. except.
6. replic. 1. dupl. 6.

II. Causa: Si admonitus sit incorrigibilis. 24. q.
1. c. tam sacerdotes. et c. ecce autem. Vide item §.
quest. 9. reg. 1.

III. Causa: Si magistratus ecclesiasticus uim pa-
tiatur, potest uim inferentem excommunicare, uel
terram eius interdictio subijcere. c. dilecto. de sen-
tent. excomm. in 6.

IIII. Causa: Si episcopus uel ecclesia accusetur, admonitione non premissa. 2. q. 7. c. si quis erga. Huius exceptio est: Nisi de causa pecuniaria, non criminali agatur. d. q. 7. c. si quis ab episcopo.

V. Causa: Si quis ecclesiam contra immunitatem uel libertatem suam grauauerit. c. non minus. 4. de immunit. ecclesiar. c. nouerit. 49. & c. grauem. 53. de sentent. excom.

VI. Causa: Si clericum uel aliū religiosum percussit, uel uim ei intulit. 17. q. 4. c. si quis suadente, in princ. c. si quis deinceps. c. de presbyterorū. item De sentent. excom. c. non dubium. 5. Huius cause exceptio prima hæc est: Nisi ratione officij ac discipline quis clericum percussit. c. 1. §. neq; magister. & c. cum uoluntate. 54. §. si qui uero. de sentent. excom. Huius replicatio est: Nisi prelatum non per se, sed per laicum clericum discipline causa percusserit. c. uniuerſitatis. 24. eod. tit. Contradicit c. ut famæ. 35. §. fin. eod. tit. item c. si clericos. 15. eod. tit. in 6. Altera exceptio est: Nisi iussu prelati quis clericum percusserit, uel uim ei intulerit. d. §. fin. & d. c. si clericos. 15. Contradicit d. c. uniuerſitatis. Tertia exceptio est: Nisi impubes clericum percussit. c. 1. in princ. de sentent. excom. Quarta exceptio est: Nisi ioco percussit. d. c. 1. §. 1. Quinta exceptio uidetur: Nisi uolentem percussit. Sed reprobat c. contingit. 36. eod. tit. Sexta exceptio est:

est: Nisi deprehensum in adulterio uel stupro percussit. approbatur simul & distinguitur c. si uerò. 3. §. nec ille, cum sequente. de sentent. excom. Septima exceptio est: Nisi ignoras clericum percussit. c. si uerò. 4. eodem tit. Octaua exceptio uidetur: Nisi priuilegiatus clericum percussit. Sed reprobat. c. nulli. 8. eod. tit. Nona exceptio est: Nisi quis cum, qui contempto habitu clericali, illicitis se immiscuit, percussit. c. cum non ab homine. 14. §. in articulo. c. perpendimus. 23. c. in audientia. 25. & contingit. 45. eod. tit. Decima exceptio est: Nisi diuina officia turbantem è templo eiecerit. c. ueniens. 16. & c. cum uoluntate. 54. §. si qui uerò. eod. tit. Vndecima exceptio est: Nisi non clericum, sed monachum, uel conuersum, aut nouitium percusserit. reprobat. c. parrochianos. 9. de sentent. excom. c. religioso. 21. §. fin. eod. tit. in 6. Duodecima exceptio uidetur: Nisi cum eo quem percussit, transigit. Sed reprobat. c. cū desideres. 15. §. tertio. de sentent. excom. Decimatertia est: Nisi Iudeus clericum percusserit: hic enim cum sit excommunicatus, amplius excommunicari non potest. ideoq; alia pœna punitur: de qua 3. cap. 18. de Iudeis, reg. 14. Plura de causa proposita cuiusq; exceptionibus uide 3. cap. 13. quest. 3. reg. 1. except. 7.

VII. Causa: Si clericum uel alium religiosum in uinculis uel custodia detinet. c. nuper. 29. in
f 1 prin.

prim. de sentent. excom. Huius causæ exceptiones eadem sunt, quæ superioris proximæ.

VIII. Causa: Si quis ecclesiam effregerit ac spoliauerit. c. conquesti. 22. de sentent. excom.

IX. Causa: Si absolutio uel reuocatio per uim fuerit extorta. c. 1. in fine. de his quæ ui metûsue causâ, in 6.

X. Causa: Si excommunicato communicauerit. c. cum desideres. 15. uers. quia qui com. c. significauit. 18. c. quod in dubijs. 30. §. 1. de sentent. excom. 11. q. 3. c. præcipuè. c. si quis episcopus. 3. uers. sed & communicantes. c. si quis. 4. uers. sed etiam eos. c. sicut. c. excommunicatos. c. cum excommunicato. c. qui communicauerit. c. audi. §. cum ergo. c. quibus. c. si quis frater. c. qui meritò. c. qui uerò. c. ult. in prim. Apost. canon. Si quis. 10. Exemplum propositæ causæ habetur d. q. 3. c. Teugualdum. Aliud habetur c. ad certitudinem. 3. §. cæterum uniuersis. de sententia excomm. in extrauag. com. Planè propositæ causæ exceptiones plures enumerantur 11. q. 3. c. quoniam multos. item c. quod in dubijs. 30. §. nullus autem. & c. inter alia. 31. de sentent. excom. Istarum exceptionum prima hæc est: Nisi familiares atq; domestici excommunicato communicauerint. d. c. quoniam multos. item c. si uerò. 34. de sentent. excomm. Altera exceptio est: Nisi ignorans excommunicato communicauerit. d. c. quoniam

quoniam multos. uers. & eos qui ignorantes. item
d. q. 3. c. si is qui potest. §. fin. cum c. sequente. item
c. ult. uers. seu ignorantia. Tertia exceptio est: Nisi
ex necessitate excommunicato communicauit. d.
c. ult. uers. seu necessitate cuiusquam. & d. q. 3. c. ex
cellentissimus. uers. aliud esse ex necessitate. Huius
exemplum proponitur d. c. quoniam multos. uers.
quicumque autem orator. Concordat c. si uerò.
34. §. est autem. de sentent. excomm. Aliud exem-
plum habetur d. q. 3. c. antecessor. & c. quod præ-
decessor. Sed & eius exemplum est s. except. 1. Vi-
de item §. except. 24. Quarta exceptio est: Nisi
quis ei qui excommunicato communicat, commu-
nicauerit: hic enim ob id excommunicatus nō est.
d. c. quoniam multos. uers. siue illos qui communi-
cant. Contradicere uidetur d. q. 3. c. rogo. c. si quis
laicus. §. 1. Huic obiectioni respondet Gratianus d.
c. si quis laicus. §. sed hoc pertinet. Quinta exce-
ptio est: Nisi quis humanitatis gratia excommu-
nicato quid dare uelit: hoc enim facere potest sine
metu excommunicationis. d. c. quoniam multos.
§. fin. Sexta exceptio est: Nisi communicans ex-
communicato simplex sit, ut ab eius conuersatio-
ne nihil mali sit metuendum. d. c. quoniam multos.
uers. necnon et omnes alios. Septima exceptio est:
Nisi excommunicato communicans animo non
consentiat. 11. q. 3. c. antecessor, cum c. sequēte. Con-
f. 4. cordant

concordant ea quæ proposita sunt s. quæst. 2. reg. 3. §.
 huic argumento. Octaua exceptio, sumpta ex spe-
 cie excommunicationis, proponitur et approba-
 tur 11. q. 3. c. ad mensam. Nona exceptio est: Nisi
 occulta sit excommunicatio eius, cui quis commu-
 nicauit, uel non nominatim facta, nec publicata. d.
 q. 3. c. curæ sit. §. final. c. audi. c. si quis laicus. §. sed
 hoc specialiter. item 24. q. 3. c. 1. §. fin. Huius repli-
 catio est: Nisi ob id, quod clericum percussit, ex-
 communicatus fuerit: in huius enim excommuni-
 catione non est sententia opus. c. cum non ab. 14.
 in prin. et c. cum desideres. 15. §. secundæ quæstio-
 ni. de sentent. excom. Decima exceptio est: Nisi ei
 qui iniuste excommunicatus est, quis communica-
 uerit. 11. q. 3. c. non debet. Contradicit d. c. non de-
 bet. §. cur ergo, cum c. sequente. Huic obiectioni
 respondet Gratianus ibidem §. ad hæc responden-
 dum. Concordat d. q. 3. c. si episcopus. §. præmissis.
 Plura de hac re uide j. quæst. 10. except. gener. 2.
 Undecima exceptio est: Nisi is qui excommunica-
 to communicauit, prius non fuerit admonitus. c.
 quod in dubijs. 30. §. illi autem. et ibi glossa. de sen-
 tent. excomm. Concordant ea quæ habentur j.
 quæst. 9. reg. 1. Duodecima exceptio est: Nisi ad
 executionem contra hæreticos quis excommuni-
 catis utatur. c. præsidentes. 6. de hæreticis, in 6.
 Decimatertia exceptio est: Nisi quis uices tantum
 excom-

excommunicati officialis gerat, uel ei remoto succedat. c. 1. de officio uicarij, in 6. Huius replicatio est: Nisi cum possit, non abroget id, ob quod predecessor fuit excommunicatus. c. aduersus. 7. §. fin. de immunitate ecclesiar. Decimaquarta exceptio est: Nisi allocutus tantum fuerit excommunicatum. c. cum uoluntate. 54. in princ. de sentent. excomm. Decimaquinta exceptio uidetur: Nisi priuilegiatus excommunicato communicauerit. Reprobatur c. nulli. 8. d. tit. Decimasexta exceptio est: Nisi clericus excommunicato communicauerit. Videtur approbari u. q. 3. c. qui communicauerit. Contradiciunt plures canones §. positi. Decimasextima exceptio uidetur: Nisi is qui excommunicato communicauit, postea eum impugnaverit. Sed reprobatur c. sacris. 38. de sentent. excom. Decima octaua exceptio uidetur: Nisi pendente appellatione a sententia excommunicationis facta quis cum excommunicato communicauerit. Reprobatur hæc exceptio c. per tuas. 40. §. prius tamen quam omnia. et §. sed donec de ipsis. eod. tit. u. q. 3. c. si episcopus. §. fin. Decimanona exceptio est: Nisi excommunicatus fuit absolutus, cum ei communicatum est. Hæc exceptio approbatur quidem ipso iure, uerum eius replicatio prima hæc est: Nisi ex pluribus causis excommunicatus, ex una tantum fuerit absolutus. Quæ replicatio approbatur per

90 .METHODI IVRIS APONT.

ea quæ proponuntur j. cap. 13. quæst. 2. causa 2. except. 1. Plures huiusmodi replicationes uide j. in exceptionib. aduersus absolutionem. Vicesima exceptio uidetur: Nisi summus Pontifex excommunicato communicauerit, uel eum honoris titulo appellauerit. Reprobatur c. si aliquando. 41. de sentent. excom. Clement. si summus. 4. eod. tt. Vicesima prima exceptio uidetur: Nisi excommunicatus iurauerit parère mandatis ecclesiæ. Sed reprobatur c. cum desideres. 15. in prim. et c. quod in dubijs. 30. in prim. de sentent. excom. Vicesima secunda exceptio uidetur: Nisi excommunicatus cum eo, quem læsit, transigit. Sed reprobatur d. c. cum desideres. 15. §. tertio loco. Vicesima tertia exceptio uidetur: Nisi diu fuerit excommunicatus, postquam cum eo communicatum est. Sed reprobatur c. sicut nobis. 39. d. tt. Vicesima quarta exceptio est: Nisi ui metusue causa coactus excommunicato comunicauerit. Hæc exceptio approbatur simul et distinguitur c. sacris. 5. de his quæ ui metusue. Vicesima quinta exceptio uidetur: Nisi is qui excommunicantis iurisdictioni subiectus non est, excommunicato communicauerit. Sed reprobatur c. ad reprimendam. 8. de officio ordinarij. 11. q. 3. c. si quis à proprio. c. seruetur. Vicesima sexta exceptio est: Nisi quis excommunicato fuerit cõcionatus. c. respofo. 43. in prim. de sentent. excom. Hæc de de
cima

cima causa excommunicationis, eiusq; exceptioni
bus sint dicta.

XI. Causa: Si quis cōtra excommunicationem
aliquid fuerit molitus. c. quicumq; .ii. de sentent. ex
com. in 6.

XII. Causa: Si clericum ad secularem iudicem
in ius uocauerit. ii. q. i. c. molita. q. 2. c. unico.

XIII. Causa: Si alium quā fidei catholicæ iu
dicem appellauerit. 2. q. 6. c. catholicus.

XIII. Causa: Si ad transmarina appellaue
rit. d. q. 6. c. placuit. §. ad trāsmarina. ii. q. 3. c. pres
byteri. §. fin.

XV. Causa: Si quis promissis fidem non præ
stet. Hæc causa approbatur exēplo c. 1. de iudicijs.

XVI. Causa: Si falsum testimonium dixit. 24.
q. 3. c. itaq; censuimus.

XVII. Causa: Si homicidium commiserit. d. c.
itaque.

XVIII. Causa: Si quis duas uxores simul ha
beat. d. q. 3. c. annōn.

XIX. Causa: Si quis clericum, aut alium reli
giosum, uel pauperem spoliauerit. d. q. 3. c. si quis
de potentib. c. illi qui, in prin.

XX. Causa: Si quis Romipetas, peregrinos uel
mercatores molestet. d. q. 3. c. si quis Romipet. c. il
li qui, in prin.

XXI. Causa: Si quis oratores, ecclesiās, bonaq;

92 METHODI IVRIS PONT.

¶ personas earum infestet. d. q. 3. c. paternarum.

¶ d. c. illi qui, in prim.

XXII. Causa: Si quis pacem fregerit. d. c. illi qui. §. pax uero.

XXIII. Causa: Si ad synodum uocatus non uenerit, uel ueniens præceptis sacerdotalibus non obtemperauerit, uel ante finem à synodo abierit. 11. q. 3. c. certum est.

XXIII. Causa: Si ecclesiastica prædia inuadit. 12. q. 2. c. nulli. c. quicumq;

XXV. Causa: Si quis periurium confiteri nolit. 22. q. 1. c. penult. §. fin. cum c. sequente:

XXVI. Causa: Si sortilegus, diuinator, incantator sit, uel similis. 26. q. 5. in prim. c. non oportet. c. aliquanti. c. si quis clericus. c. augurijs. c. episcopi, in prim. ¶ c. quicumq; §. fin.

XXVII. Causa: Si quis ariolos, cæterosq; similes consuluerit uel obseruauerit. d. q. 5. c. 1. c. aliquanti. uers. uel consulere. ¶ c. si quis clericus. uers. cum his qui cum eis.

XXVIII. Causa: Si uxorem sine causa dimiserit. 32. q. 5. c. præceptum.

XXIX. Causa: Si cum matre spiritali, uel cum ea quæ è sacro suscepit baptismo, aut quam ante episcopum propter chrisma tenuit, fuerit fornicatus. 33. q. 2. c. si quis cum.

XXX. Causa: Si hæreticus sit uel fautor hæretici,

retici, receptator uel defensor. c. nouerit. 49. in
prim. de sentent. excom.

XXXI. Causa: Si seipsum mutilauit. Apostol.
canon. 23.

XXXII. Causa: Si in fornicatione, periurio
aut furto deprehensus fuerit. Quæ causa ipso qui-
dem iure subsistit, uerum eius exceptio est: Nisi e-
piscopus, presbyter aut diaconus deprehensus sit:
hic enim deponitur, non excommunicatur. Apo-
stol. canon. 24. Vide j. except. gener. 8.

XXXIII. Causa: Si quis cum episcopo fauo-
re ciuilibus magistratus ordinato, & rursus deposi-
to, communionem habuerit. Apostol. canon. 29.

XXXIII. Causa: Si clericus presbyterum
aut diaconum contumelia affecerit. Apostol. ca-
non. 55.

XXXV. Causa: Si quis mancum, mutum, sur-
dum aut similem subsannauerit. Apost. canon. 56.

De exceptionibus præcedentium causarum generalibus.

Hactenus causas excommunicationis enumera-
uimus: quarum tamen plures colligi possunt. Nunc
istarum causarum exceptiones aliquot generales
restant exponende.

1. Exceptio: Nisi is qui deliquit, iurisdictioni
excommunicantis non sit subiectus. c. à nobis. 21.
de sentent. excom. c. Romana. §. i. eodem tt. in 6.

Exem-

VII. Exceptio: Nisi in ipsum excommunican-
tem tantum delictum sit commissum, nō in alium.
23. q. 4. c. quod Christus. §. fin. cum c. sequente.

VIII. Exceptio: Nisi delinquens depositus sit,
uel alia poena punitus. Apostol. canon. 24. Huius
prima replicatio est: Nisi de positioni non parue-
rit. Apostol. canon. 27. Altera replicatio est: Nisi
propter Simoniam sit depositus. Apost. canon. 28.
Plura de hac exceptione uide j. in peccatis corri-
gendis.

VI. QVI EXCOMMV- nicandi?

Regulariter is qui deliquit, non alius, est ex-
communicandus, per ea quæ proposita sunt s. cap. 6.
quest. 5. in prin. Cuius regula exceptio prima hæc
est: Si mādatur alterius crimen sit commissum: hoc
enim casu is quoq; qui mandauit, est excommuni-
candus. c. mulieres. 6. §. fin. & c. uniuerſitatis. 24.
de sentent. excom. Concordant ea quæ proposita
sunt s. cap. 6. quest. 5. except. 1. Altera exceptio
est: Si alius delictum ratum habuit: tunc enim &
hic excommunicandus est. Quæ exceptio appro-
batur simul & distinguitur c. cum quis. 23. de sen-
tent. excomm. in 6. Tertia exceptio est: Nisi cum
quis posset prohibere, non prohibuit: nam & hic
tenetur. c. quanta. 47. de sentent. excom. Plura de
hac exceptione uide d. quest. 5. except. 5. Quarta
exceptio

exceptio est: Nisi familia eius qui crimen commisit. 24. q. 3. in princ. Contradicit tamen d. princ. §. spiritualiter. & §. fin. Item contradicunt ea que proposita sunt d. quest. 5. in princ. Quinta exceptio est: Nisi maior pars uniuerſitatis deliquerit: hoc enim casu tota uniuerſitas est excommunicanda. c. Romana. §. §. fin. de sentent. excom. in 6. Sexta exceptio uidetur: Nisi occasione alterius crimen sit commissum: hoc enim casu is quoq; cuius occasione crimen commissum est, excommunicandus uidetur. Sed hæc exceptio reprobatur 1. q. 4. c. quia præſulatus. Plura de regula hac uide §. ca. 6. quest. 5.

VII. A' QVO EXCOMMUNICANDI: seu, Quibus excommunicandi ius competit?

I. Regula, De ijs qui sunt extra ecclesiam. Hi excommunicandi ius non habent. de pœnitent. distinct. 1. c. uerbum. 24. q. 1. c. audiuius, cum sequentibus. Plura de hac regula uide j. reg. prox.

II. Regula, De hæreticis & excōmunicatis. His excommunicandi ius non competit. d. c. uerbum. & d. c. audiuius, cum duobus cc. sequentibus. item d. q. 1. in prin. cum c. sequente. c. Achatius. §. fin. ait Celestinus. c. aperte. c. miramur. Contradicit 1a mē d. c. miramur. §. obijcitur. Cui obiectioni respōdet Gratianus d. c. miramur. §. sed aliud. Alia solu-

tio adfertur d. q. 1. c. subdiaconus. §. potest tamen. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi hereticus hereticum excommunicauerit. d. c. miramur. §. fin. cum c. sequente. Altera exceptio est: Nisi in detestationem criminis, ob quod ab hæretico fuit excommunicatus. d. c. subdiaconus, in prin. usq; ad §. potest tamen.

III. Regula, De laicis. His quoq; ius excommunicandi non cõpetit. d. §. potest tamen. uers. uel catholicus non sacerdote. item c. ult. de immunit. ecclesiar. in 6. c. quanto amplius. 26. de privilegijs.

III. Regula, De prælatis. His excommunicandi ius competit. c. cum ab. 3. de officio ordinarij. Huius exceptio est: Nisi scemina sit prælata. c. dilecta. 12. de maior. & obed. Plures exceptiones uide in regulis sequentibus.

V. Regula: Officialis archiepiscopi uel metropolitani suffraganeus excommunicare non potest, archiepiscopo uel metropolitano non absente. c. 1. §. fin. de officio ordinarij. in 6.

VI. Regula: Non nisi à sui loci prælato quis excommunicandus. 6. q. 3. in prin. cum c. sequente. Huius exceptio est: Nisi alibi crimen sit commissum: tunc enim ab eius loci, quo crimen commissum est, prælato potest excommunicari. d. q. 3. c. placuit. & c. ult. Concordant ea quæ proposita sunt 3. cap. 6. quest. 7. in prin.

VII. Regula: Anathematizare praelatus solus sine consensu archiepiscopi & coepiscoporum nō potest. 11. q. 3. c. nemo.

VII. QVANDO EXCOMMUNICANDUM?

I. Regula: Post delictum commissum, non anteq̃, excommunicationis sententia ferenda. c. Romana. 5. §. caueant. de sentent. excom. in 6. Cuius exceptio est: Nisi sententia generalis sit, habens uim statuti. c. à nobis. 21. de sentent. excom.

II. Regula: Post appellationem interpositam nemo est excommunicandus. Quae regula approbatur simul & distinguitur per ea quae proposita sunt §. quæst. 5. causa 1. except. 1. Plures huiusmodi regulas uide §. quæst. prox.

IX. ANTECEDENTIA EXCOMMUNICATIONEM, item modus & adiuncta.

I. Regula: De monitione præmittenda cauetur c. sacro. 48. in prin. de sentent. excom. c. reprehensibilis. 26. in prin. c. cum speciali. 61. in prin. de appellationibus. c. statuimus. 3. & c. Romana. 5. §. sed nec in specie. de sentent. excom. in 6. Apostol. canon. 30. in fine. Concordant item ea quae habentur §. cap. 6. quæst. 8. reg. 1. Declaratur regula proposita modo monitionis præmittenda definito c. constitutionem. 9. d. tt. Exemplum huius monitionis

tionis habetur c. unico, de furtis, in extrauag. com. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi facti necessitas celeritatem flagitet. d. c. 9. uers. nisi facti necessitas. Altera exceptio est: Nisi tale sit crimen, quod ipso iure excommunicationem meretur sine sententia. d. c. reprehensibilis. 26. uers. nisi forte talis sit culpa. Tertia exceptio uidetur: Nisi non excommunicationis, sed suspensionis uel interdicti sententia sit ferenda. Quæ tamē exceptio reprobatur c. statutum. 13. de sentent. excom. in 6.

II Regula: De ordine iudiciario præmittendo cauetur c. 1. uers. nec aliquem excommunicare. de excessib. prelatorum.

III Regula: De officio excommunicantis, ne affectibus indulgeat, & ut sit irreprehensibilis, cauetur c. 1. in prin. de sentent. excom. in 6. 11. q. 3. c. si episcopus, in prin. c. ridiculū. c. cœpisti. c. plerunq.

III Regula: De sententia excommunicationis in scriptis proferenda cauetur c. 1. §. quisquis igitur. de sentent. excom. in 6.

V. Regula: De causa excommunicationis sententia inferenda cauetur d. §. quisquis. uers. & causam excommunicationis.

VI. Regula: Ne sub cōditione satisfactionis sententia proferatur, cauetur c. Romana. 5. §. caueāt etiam. d. 11.

VII. Regula: De uerbis excommunicationis cauetur 11. q. 3. c. canonica.

VIII. Regula: De modo & forma promulgandæ sententiæ cauetur d. q. 3. c. debent.

X. EVENTVS ET CONSEQUENTIA EXCOMMUNICATIONEM.

I. Regula: De nominibus excommunicatorum publicandis cauetur 11. q. 3. c. curæ sit. Huius exemplum proponitur c. ad certitudinem. 3. de sentent. excom. in extrad. c. com.

II. Regula: De exemplo sententiæ excommunicatis exhibendæ cauetur c. 1. §. exemplum. de sentent. excom. in 6.

III. Regula: De prouocatione ab excommunicationis sententia permittenda cauetur 11. q. 3. c. si episcopus. item De sentent. excomm. c. sacro. 48. §. caueat.

IIII. Regula: Qui prouocandi? Episcopi finitimi prouocari possunt. d. c. si episcopus. uersus episcopos finitimos. & d. q. 3. c. si quis presbyter & clericus.

V. Regula: Ne omisso medio prouocetur, cauetur c. Romana. 5. in prin. & c. uenerabilibus. 7. in prin. de sentent. excom. in 6.

VI. Regula: Qui dicit excommunicationis sententiam nullam: præstita cautela est absolue[n]dus, posteaq;

posteaq; causa appellationis uel nullitatis cognoscenda. Que regula approbatur simul et distinguuntur c. cum contingat. 16. de officio delegati. c. solet. 2. de sentent. excom. in 6. Plura de hac re uide h. cap. 23. quæst. 4. reg. 1. except. 1. cū sequentib.

VII. Regula: Excommunicatus intra annum suam innocentiam potest purgare. postea non. u. q. 3. c. rursus. et c. quicumq;

VIII. Regula: De sententia excommunicationis retractanda cauetur d. q. 3. c. si episcopus. uers. ille uero episcopus.

IX. Regula: Si sententia excommunicationis iniuste pronūcietur, quomodo restituatur iniuste excommunicatus, definitur d. q. 3. c. episcopus, in prin.

X. Regula: De poena iudicis iniuste excommunicantis cauetur d. q. 3. c. episcopi. item 24. q. 3. c. si habes. 2. §. fin. item c. non in perpetuum. c. de illicita, in prin. usq; ad §. de conuentione. c. cum aliquis. c. si quis non recto. c. certum. §. illicita. Alia poena proponitur c. sacro. 48. in prin. et §. caueat etiam. de sentent. excom. c. uenerabilibus. 7. §. sed si excommunicatus. eod. tit. in 6. Huius regule exceptio est: Nisi excommunicator ipse sententiam reuocauerit. d. c. 48. §. si uero iudex.

DE IVSTA EXCOMMUNICATIONE EUENTUS.

XI. Regula: Anathematizatus à Deo separatus

tus est, & diabolo traditus. d. c. certum, in prin. 11.
q. 3. c. omnis. & c. nihil sic.

XII. Regula: Excommunicatus in cælo ligatus est. 24. q. 1. c. quodcunq;

XIII. Regula: Excommunicatus non habet uitam, & ira Dei manet super eum. 23. q. 4. c. si quis à cathol.

XIII. Regula: Excommunicatus spiritum tenere non potest. 23. q. 7. c. ult. in prin. Concordant ea quæ habentur 7. cap. 17. quest. 8. reg. 9.

XV. Regula: Excommunicatio à fraterna societate separatio anathematizatio à corpore Christi seu Ecclesia. 3. q. 4. c. ult.

XVI. Regula: Excommunicatus sacra ministeria peragere non potest. 11. q. 3. c. si quis episcopus. 3. & c. si quis episcopus. 4.

XVII. Regula: Poena non obtemperantis excommunicationi patet ex d. c. si quis. Sed & alia poena proponitur d. q. 3. c. placuit. & c. qui iubente, in prin. usq; ad §. sed queritur. Huius regula exceptio est: Nisi pendente appellatione fuerit excommunicatus. c. ad presentiam. 16. de appellation.

XVIII. Regula: Oblationes pro excommunicato factæ recipi nū debent, nec orationes pro eo habēdæ. c. sacris. 38. §. nec si occumbat. de sentent. excom. Huius exceptio est: Nisi non propter schisma, sed ob aliud crimen fuerit excommunicatus.

24. q. 2. c. sanè. Alias exceptiones uide j. lib. 3. cap. 13. reg. 41. & lib. 4. cap. 7. de elemosynis, reg. 7.

XX. Regula: Domino excommunicato, subditi & uasalli ab eius seruitio & obedientia liberantur. c. ult. de pœnis. 15. q. 6. c. penult. & ult.

XX. Regula: Excommunicatus feudis ecclesiasticis priuatur. c. grauem. 33. §. fin. de sentent. excom.

XXI. Regula: Excommunicatus ecclesiasticum ordinem accipere nequit. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. cum illorū. 32. d. tt.

XXII. Regula: Excommunicatus ad actus diuinos non est admittendus. c. cum & plantare. 1. §. excommunicatos. & ibi Panormit. de priuilegijs. Huius exceptio prima hæc est: Nisi pendente appellatione sit excommunicatus. c. ad presentiam. 16. de appellat. Concordant ea quæ habentur j. lib. prox. cap. 18. quæst. 7. reg. 13. Altera exceptio est: Nisi ad prædicationem uerbi diuini audientiam. c. responsio. 43. in prim. de sentent. excom.

XXIII. Regula: Excommunicatus uitandus, nec illi communicandum est. d. §. excommunicatos. item c. parrochianos. 9. uers. ipsosq; faciatis. de sentent. excom. 27. q. 1. c. deuotam. §. prius autem quam. Concordant item ea quæ proposita sunt §. quæst. 5. c. causato.

XXIII. Regula: Si excommunicatus provocans non obtinuerit: hoc nomine peculiariter punitur.

104. METHODI IVRIS PONT:
punitur. c. sacro. 48. §. uerum si contra. de sentent.
excomm.

XXV. Regula: Excommunicatus agere in iudicio non potest, per ea quæ proponuntur j. lib. prox. cap. 9. de exceptione excommunicationis.

XXVI. Regula: Excommunicatus in aliam ciuitatem profectus sine commendaticijs literis recipi non debet: alioquin recipiens & receptus punitur. Apostol. canon. 12.

De exceptionibus præcedentium regularum generalibus.

Planè regularum hæctenus à regula decima enumeratarum exceptiones quædam sunt generales, quarum prima hæc est: Nisi sententia excommunicationis non præcesserit. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt s. quæst. 5. cau. sa 10. except. 9. item quæst. 2. reg. 3. in prin. Altera exceptio est: Nisi illicitè sit excommunicatus. 24. q. 3. c. comperimus. c. si quis non. c. si habes. §. fin. c. non in perpetuum. c. de illicita, in prin. c. certum est. §. illicita. item 11. q. 3. c. quomodo. Contradicil 11. q. 3. in prin. cum c. sequente. c. si episcopus. §. præmissis. Tertia exceptio uidetur: Nisi simpliciter hoc uerbum Excommunico, in sententia sit positum, non Anathematizo, uel simile quiddam. Re probatur hæc exceptio c. penult. de sentent. excomm. Quarta exceptio est: Nisi ob id tantum fuerit excommu-

communicatus, quod excommunicato communi-
cauerit. c. a nobis. 2. in fine. de exceptionib. Cuius
replicatio est: Nisi ei qui ex crimine damnabili
excommunicatus est, communicauerit. c. si concu-
bine. 55. de sentent. excom. Quinta exceptio est:
Nisi excommunicatus poenitentiam egerit, uel ab-
solutus sit. 24. q. 3. c. itaq; censuimus. Plura de hac
exceptione uide j. cap. 13. de absolutione. Sed &
plures huiusmodi exceptiones licet colligere ex
præcedentibus questionibus, ex causa uidelicet
excommunicationis, ex persona excommunican-
tis, ex persona excommunicati, ex tempore, &c.

XXVII. Regula: Qui excommunicati cen-
seantur, & prædictis poenis subiaccant, definitur
primum in eo qui iurisdictioni excommunicantis
non est subiectus, per ea quæ proposita sunt s.
quæst. 5. except. generali 1. Deinde in successore
magistratus excommunicati, c. aduersus. 7. §. fin.
de immunitate ecclesiarum.

XXVIII. Regula: Per excommunicationem
non probatur quasi possessio iurisdictionis. c. o-
lim. 7. de restitut. spoliator. Hactenus de euentis
& consequentibus.

XI. AD FINE remedium excommunicatio-
nis est, poena pecuniaria, quæ pro ea potest infli-
gi. c. uenerabilibus. 7. §. deniq; de sentent. excom.
in 6. Est item ad fine excommunicationis reme-

dium, interdictum ecclesiasticum: de quo sequitur.
Hæc de excommunicatione.

DE INTERDICTO EC- clesiastico. Cap. IX.

I. CAUSAE EX QVIBVS interdicendum.

EAedem videntur causæ interdicti, quæ & excommunicationis, quas cum suis exceptionibus §. cap. prox. enumerauimus. Sanè ob non solum debitum pecuniarium interdicti pœna infligi prohibetur c. 2. de sentent. excom. in extrauag. com.

II. QVIBVS COMPETIT IVS interdicendi?

Episcopo cum capitulo, non singulis separatim competit. c. super eo. 2. de his quæ fiunt à maiore parte. Plures propositæ quæstionis regulas uide §. cap. prox. quæst. 7.

III. ANTECEDENTIA, MO- dus & adiuncta interdi- ctionis.

I. Regula: De monitione præmittenda cauetur c. statutum. 13. de sentent. excom. in 6.

II. Regula: De sententia interdicti in scriptis proferenda, causa interdicti inserta, cauetur c. 1. §. & hæc eadem, d. 11.

IIII. EVENTVS ET CON-
sequencia interdicti.

I. Regula: In locis interdictis diuina officia non sunt celebranda, & interdicti ad diuina officia non sunt admittendi. Clement. 1. cum sequente. de sentent. excom. c. is qui. 18. §. is uerò. cod. it. in 6. item c. cum & plantare. 3. §. excommunicatos. de priuilegijs. Huius regulæ exceptio prima hæc uidetur: Nisi fratres minores primi ordinis, fratres tertij ordinis admiserint. Sed reprobatur Clemēt. cum ex eo. 3. de sentent. excomm. Altera exceptio est: Nisi hospitalarij & templarij in locis interdictis diuina celebrauerint. Que exceptio approbatur simul & distinguitur d. c. cum & plantare. 3. §. quòd si templarij. de priuilegijs. Huius replicatio prima est: Nisi plus quàm semel in anno diuina in locis interdictis celebrent. d. §. quòd si templarij. uers. non nisi semel in anno. Altera replicatio est: Nisi in pluribus quàm in una ecclesia celebrent. c. ut priuilegia. 24. §. illud etiam. cod. it. Tertia replicatio est: Nisi defunctos in ecclesijs interdictis sepeliant. d. §. quòd si templarij. uers. nec tunc ibi sepeliantur. Huius duplicatio est: Nisi con fratres suos ibi sepeliant. hoc enim eis permittitur. Que duplicatio approbatur simul & distinguitur d. c. ut priuilegia. 24. in prim. Planè iure nouo exceptio proposita uidetur mutata, nempe c. ult. §. fin.

§. fin. de sentent. excom. in 6. Hæc de secunda exceptione. Tertia exceptio est: Nisi ianuis clausis, & non pulsatis campanis suppressa uoce diuina officia in locis interdictis celebrentur. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. quod nonnullus. 25. de priuilegijs. c. quod in te. 11. §. & in conuentialibus. de pœnitent. item c. permittimus. 57. de sentent. excom. c. ult. §. adijcimus præterea. eod. tt. in 6. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi aliquos ad audiendum admittant. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur alicet. 11. de priuilegijs. in 6. Quarta exceptio est: Nisi in festiuitatibus diuina officia palam celebrentur. Quæ exceptio approbatur certis conditionibus d. c. ultim. §. in festiuitatibus. Quinta exceptio est: Nisi pœnitentia & uiaticum in locis interdictis ministrantur: hoc enim permisum est. c. quod in te. 11. in prin. de pœnitent. c. responsio. 43. §. fin. uers. & pœnitentias. de sentent. excom. Huius replicatio est: Nisi sanis, non morientibus pœnitentia concedatur. Quæ replicatio elicitur ex iam propositis: sed tollitur & reprobatur certis cōditionibus c. ult. in prin. de sentent. excom. in 6. Sexta exceptio est: Nisi sepultura clericorum morientium in cœmeterio celebretur. d. c. quod in te. 11. §. 1. Septima exceptio est: Nisi pœnitentia cruce signatis & peregrinis concedatur. d. c. 11.

d.c.ii. §. fin. Hæc exceptio hodie uidetur esse superuacua: cum omnib. generaliter poenitentia conceditur, ut dictum §. except. s. repl. unica, in fine. Octaua exceptio uidetur: Nisi particulare, non uniuersale sit interdictum. Sed reprobatur c. cum in partibus. 17. de uerb. signif. Nona exceptio est: Nisi baptisma & chrisma in loco interdicto celebratur. c. responso. 43. §. fin. de sentent. excomm. c. quoniam. 19. cod. it. in 6. Decima exceptio est: Nisi conciones fiant in loco interdicto. d. c. responso. 43. in prin. Vndecima exceptio est: Nisi episcopus transiens in loco interdicto missam celebrauerit, uel celebrari sibi fecerit in altari uiatico. c. ult. de priuilegijs, in 6. Duodecima exceptio est: Nisi ij propter quos interdictum positum est, illud non seruent. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. petiistis. 10. de priuilegijs. Hæc de prima regula.

II. Regula: De pœna eius qui in locis interdictis diuina officia celebrauerit, cauetur c. postulas. 7. §. quæsiuistis. de clerico excom. Alia pœna statuitur c. episcoporum. 8. de priuilegijs, in 6.

QVI INTERDICTI CENSEANTUR?

III. Regula: interdicto clero, non est interdictus populus: item è conuerso. c. si sententia. 16. in prin. de sentent. excom. in 6.

IIII. Re-

IIII. Regula: Interdicta ciuitate uel populo, singuli ciues censentur esse interdicti. d. c. si sententia. 16. §. cum uerò. Huius exceptio est: Nisi ob delictum domini ciuitas sit interdicta: tunc enim singuli ciues alibi ad diuina officia nihilominus admittuntur. d. c. 16. §. ceterum.

V. Regula: Interdicta ciuitate, suburbia quoq; & continentia adificia interdicta censentur item interdicta ecclesia, capella quoq; contigua & cœmeterium contiguum censetur interdictum. c. si ciuitas. 17. de sententia excom. in 6.

VI. Regula: Episcopi & superiores prælati interdicto generali non continentur. c. quia periculosum. 4. d. tt.

V. **AD FINE** remedium interdicti est, cessatio à diuinis, quæ sine manifesta & rationabili causa fieri non debet. c. irrefragabili. 13. §. ceterum. de officio ordinarij. Cessationis autem forma & modus præscribitur c. si canonici. 2. & c. quamuis. 3. eod. tt. in 6. Hæc de excommunicatione & interdicto tanquam poenis ecclesiasticis sint dicta. De suspensione & depositione, quæ & ipsæ ecclesiasticæ poenæ sunt, tractabitur 3. lib. 3. in iure clericorū. Sed & ad poenas ecclesiasticas pertinet degradatio clericorū: de qua s. cap. 7. ubi de clericis puniendis actum est, diximus. Nunc ad actus & adiuncta publicorum iudiciorum transeundum.

DE ACTIBVS ET ADIVN-
ctis publicorum iudiciorum.

Cap. X.

I. DE ACTIBVS AC-
cusatoris.

Actum et adiuncta publicorum iudiciorum partim sunt accusatoris, partim rei cōuenti, partim deniq; ipsius iudicis. Accusatoris actus seu officia, sunt libelli inscriptio, et alia, de quibus sequitur.

I. Regula: De libelli inscriptione ab accusatore facienda cauetur 2. q. 8. c. quisquis ille. 3. q. 9. c. qui accusare, uers. inscriptione uidelicet. 4. q. 4. c. nullus. §. inscriptio semper. §. in alijs. et §. inscriptio uerò. l. 7. in prin. ff. de accusationibus. l. 16. et l. 17. uers. sed quisquis. C. de accusationibus. l. 3. in prin. l. 10. C. qui accusare non possunt. Planè propositæ regule exceptio primâ hæc est: Nisi maritus uxorem de adulterio accuset: hic enim inscribere in crimen non tenetur. d. c. nullus. §. si maritus. l. 30. §. in primis. C. de adulterijs. Contradicit Nouell. 117. §. si de adulterio. Altera exceptio est: Nisi de abigeatu accusatio instituatur. d. c. nullus. §. ab acti. L. unica. C. de abigeis. Tertia exceptio est: Nisi per officiales crimen Præsidi nuncietur. d. c. nullus. §. aliquando. l. 7. C. de accusationib. Quarta
exce-

112 METHODI IVRIS PONT.

exceptio huic similis hæc est: Nisi non per accusationem, sed per denūciationem crimen deferatur. c. super his. 16. in prin. de accusationibus. Quinta exceptio est: Nisi per modum exceptionis crimen obijciatur. Approbatur simul & distinguitur d. c. super his. §. cum autem excipiendo. Sextam exceptionem uide M. I. C. lib. 1. cap. 15. de libelli inscriptione, reg. 1. except. 1.

I I. Regula: De modo & forma inscriptionis, item ijs quæ designanda uel inscribenda sunt, cauetur 2. q. 3. c. Paulum. §. omnis igitur. q. 8. c. penult. item c. ultim. §. quæ uerò. & §. sed etsi aliud. l. 3. in prin. & §. sed etsi aliud. ff. de accusationibus. Ad formam etiam inscriptionis pertinet, ut accusator subscribat, uel alius pro eo, si literas nesciat. d. c. ult. §. itē subscribere. & d. l. 3. §. item subscribere.

I I I. Regula: Si in crimen inscriptum non sit, uel non rectè: rei nomen aboletur, & ex integro repetendi reum potestas fiet. d. c. ult. §. quod si libelli. & d. l. 3. §. quod si libelli. Plura de regula proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 15. de libelli inscriptione, quæst. 4.

I I I I. Regula: Accusator custodiæ similitudinem patietur. 2. q. 8. c. quisquis. l. 17. in prin. uers. custodiæ similitudinem. C. de accusationibus. l. 2. §. fin. C. de exhibendis reis.

V. Regula: Accusatio in scriptis producenda est.

de legenda. 2. q. 8 in prin. cum c. sequente. Contra-
dicit d. q. 8. c. ult. in prin. Cui respondet Gratianus
ibidem §. sed Calixtus.

V. l. Regula: Accusatori probandi onus incum-
bit. 2. q. 7. c. si quis episcopus. et 3. q. 6. c. ult. Qui-
bus autem rationibus crimen probandum sit, pau-
lo inferius inter officia iudicis reg. 4. cum sequen-
tib. docebitur.

II. DE ACTIBVS ET OF- ficijs circa reum.

I. Regula: De contumacia rei coercenda per
excommunicationē cauetur 4. q. 5. in prin. cū c. se-
quente. Ad finia remedia cōtumaciae rei coercendae
uide d. 1. C. l. i. ca. 15. de actib. et officijs circa reū.

II. Regula: De reis non recipiendis nec occul-
endis cauetur d. cap. 6. quæst. 3. Verum eius exce-
ptio uidetur: Nisi recipientes sint priuilegiati ad
recipiendum. Sed reprobatur c. unico, de priuile-
is, in extrauag. lo. ann. x x ii. Plura de reis non
recipiendis uide d. quæst. 3.

III. Regula: De reis apprehensis custodiendis
cauetur l. 1. §. fin. C. de exhib. reis. et l. 2. in prin.
C. de custod. reor. Verum eius exceptio hæc est:
si reus iudicio sisti, uel de parendo iuri satisfac-
ere paratus. Quæ exceptio approbatur simul
distinguitur c. si clericos. 15. §. fin. de sentent.
in 6.

b

IIII. Re-

114. METHODI IVRIS PONT.

IIII. Regula: Reus interim ab officio suo est suspendendus. 2. q. 4. c. accusatum.

III. DE ACTIBVS ET officijs iudicis.

I. Regula: Absente reo, nec causam cognoscere, nec sententiam ferre debet iudex. 2. q. 8. c. accusatorum. 2. & c. ult. in prin. item 3. q. 9. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. non oportet. item c. absente aduersario, cum sequentibus, usq; ad c. testes. item c. charta. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. lib. 1. cap. 15. de sententia ferenda, quæst. 1. reg. in prin. Huius regulæ exceptio est: Nisi reus contumaciter absit. d. q. 9. c. absens. uers. nisi fuerit. & c. decernimus. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. d. reg. 2. excep. 1. Sed & plures huiusmodi exceptiones uide d. reg. 2.

II. Regula: Ne sententia contra episcopum inconsulto Papa feratur, cauetur per ea quæ habentur 7. lib. 3. cap. 8. quæst. 10. reg. 10. Nec contra clericum sine synodo uel senioribus sententia ferenda, per ea quæ habentur 7. cap. 12. de executione, quæst. 1. excep. 2.

III. Regula: Ne sine accusatore aliquis damnetur, cauetur 23. q. 4. c. si quis potestatem. Concordant ea quæ habentur 5. cap. 6. quæst. 4. in prin.

IIII. Regula: Non nisi euidenter crimen fuerit probatum, reus est damnandus. c. literas. 2. q. 4. de

pro.

presumptionibus. 2. q. 3. c. sciant. l. 25. C. de probationibus.

V. Regula: Socij criminis de se confessi, de alijs fidem non faciunt. c. 1. de confes. c. ueniens. 10. de testibus. 4. q. 3. c. ult. §. liberi. 15. q. 3. c. penult. §. fin. cum c. sequente. Concordant item ea quæ habentur in l. 1. C. lib. 1. cap. 15 in fin. reg. 2. Planè propositæ regule exceptio prima est in crimine læsæ maiestatis, d. c. ult. uers. præterquam de crimine. Et d. c. de confes. uers. crimine læsæ maiestatis exceptio. Altera exceptio est in crimine hærescos, c. in fidei. 5. de hereticis, in 6. Tertia exceptio est in crimine Simonie. Quæ exceptio approbatur simul et distinguitur c. 1. de testibus, in 6. item dist. 1. c. si quis Papa. §. propter occultas.

VI. Regula: Iudicium uulgi seu adstantium inrenda sententia non attendendum. c. ad audientiam. 3. de consuetudine. l. 12. C. de pœnis.

VII. Regula: Confessio cruciatibus non est ex-
quenda. 15. q. 6. in prin. cum c. sequente. Contra-
cunt ea quæ habentur in l. 1. C. lib. 1. cap. 16. quæst.
1. in prin. Planè si reus nullis alijs argumentis ur-
atur, nec iure ciuili torquendus est. d. quæst. 1.
rept. 1. Cui concordat c. cum in. 6. de reg. iuris.

VIII. Regula: Seruus contra dominum suum
est torquendus. 12. q. 2. c. questionem, in prin.
in prin. C. de quæstionib. Huius exceptio pri-

ma hæc est, Quòd si alijs probationibus dominus conuictus sit, ijs per hoc, quòd seruus contra dominum tortus sit, non derogatur. d. c. quæstionem. §. in cæteris. & d. l. i. §. in cæteris. Aliera exceptio est: Nisi causa sit pecuniaria, & aliæ probationes deficiant. d. c. quæstionem. §. fin. & d. l. i. §. fin. De qua exceptione uide plura M. l. C. libro i. cap. 16. quæst. 2. reg. 1. except. 4. repl. 15. Tertia exceptio est in crimine læsæ maiestatis, d. c. quæstionem, in prin. uers. & crimine. & d. l. i. in prin. uers. & crimine. Quarta exceptio est in crimine fraudati census, ibidem uers. item fraudati. Quinta exceptio est in crimine adulterij, d. c. quæstionem, in prin. & d. l. i. in prin. Sexta exceptio est in insidijs marito ab uxore, uel contrà, structis, de pœnitent. distinct. 1. c. si fortè mulier. l. 9. C. ad l. Cornel. de sicarijs. Plura de regula proposita eiusq; exceptionib. uide M. l. C. d. except. 4.

I X. Regula: Humilibus & abiectis testibus sine tormentis fides habenda non est. 2. q. 1. c. in primis. §. testes autem. 4. q. 2. c. ult. §. si autem ea rei. l. 21. §. si earei. ff. de testibus. Excipiuntur presbyteri testes, 5. q. 6. c. quia iuxta. §. presbyteri. l. 8. C. de episcopis & clericis. Plura de regula proposita uide M. l. C. d. quæst. 2. reg. 2. Hæc de adiunctis publicorum iudiciorum, de quibus tamen uide plura d. lib. 3. cap. 5. cum tribus sequentib.

EVENTVS ET CONSE-

*quentia iudiciorum publicorum**reo absoluto. Cap. XI.*

Post adiuncta iudiciorum publicorū sequuntur eorundē euentus & consequentia, quorum alia sunt reo absoluto, alia reo damnato, alia deniq; reo restituto & à pœna liberato: de quibus singulis ordine dispiciendum. Euentus itaque & consequentis reo absoluto enumerantur q. 3. c. ultim. §. notandum. l. 1. in princ. ff. ad S. C. Turpillian.

I. DE POENA CALVM-

niatorum.

I. CAUSAE EX QVIBVS CALVM-

niar pœna irroganda est.

Principalis causa est, si accusator fuerit calumniosus, nec probauit quod intendit. Quid autē sit calumniari, definitur d. §. notandum. Concordat c. causae s. q. 6. in prin. cum c. sequēte. Alia causa est: Si temerē accusauit. Quae tamen reprobat d. c. ult. §. si autem interloquendo. & d. l. 1. §. potest. Plures huiusmodi causas uide M. l. C. cap. 17. in prin. quæst. 1. Planē propositæ calumnie plures sunt: quarū prima hæc est: iusto errore sine euidenti calumnia quis ad iudicium processit. d. c. ult. §. sed non utiq; &

h

s

d. l. 1.

118 METHODI IVRIS PONT.

d. l. 1. §. sed non utiq; item l. 3. C. de calumniator.

II. Exceptio: Nisi per modum exceptionis crimen obiecit. Hæc exceptio approbatur simul & distinguitur c. super his. 16. §. cum autem excipies do. de accusatoribus.

III. Exceptio: Nisi calumniator obtinuerit, & reus fuerit condemnatus. Hæc exceptio reprobat-
tur c. accusasti. 8. eod. tt. §. q. 6. c. delator. Plur-
iusmodi exceptiones uide M. I. C. d. quest. 2.

2. QVO iure calumnia puniatur? definitur 2. q.
3. c. ult. §. calumniatoribus. l. 1. §. calumniatoribus
ff. ad S. C. Turpill.

3. QVAE POENA CALUMNIA-
toribus irroganda?

I. Regula: Eadem poena calumniator puniendus,
qua puniretur reus, si fuisset damnatus. d. q. 3. c. cal-
umniator. c. qui non. c. Paulum. §. fin. item 2. q. 3.
c. quisquis. vers. cū calūniantes. 3. q. 6. c. 1. in fin. 5. q.
6. c. qui calumniam. 13. q. 5. c. satis hinc. §. fin. Con-
cordat item M. I. C. lib. 1. cap. 17. in prin. q. 6. Planē
excipitur maritus uxore accusans, d. c. satis hinc.

II. Regula: Calumnia punitur etiam depositio-
ne, uerberibus & exilio. c. 1. de calumniatoribus.
q. 6. c. quia iuxta, in prin.

III. Regula: De infamia calumniatoris caue-
tur 2. q. 3. in prin. cum c. sequente. item c. si quis-
ratus. §. fin.

IIII. Regula: De poena excommunicationis cauetur d. q. 3. c. si quis episcopum, in prin. usq; ad §. aliud est. item 3. q. 10. c. eos qui. c. ult. §. cum ergo. 5. q. 6. c. Epiphanium. c. delator. c. ult. item distinct. 4. §. c. accusatores.

V. Regula: De poenitentia calumniatori iniungenda cauetur d. q. 6. c. penult. item c. accusasti. 8. de accusationibus.

VI. Regula: Vi calumniatori lingua capuletur, aut conuictio caput amputetur, cauetur 5. q. 6. c. delatori. Plures poenas calunie uide M. I. C. d. q. 6.

4. ADIUNCTA HVIVS IUDICII

de calumniatoribus.

De reo ab officio & beneficio interim suspendendo, donec innocentiam suam probauerit, cauetur c. cum dilectus. 2. de calumniatoribus. Hec de calumniatoribus, de quibus uide plura M. I. C. d. cap. 17. in prin.

II. DE POENA PRAEVARI- catorum.

I. CAUSA EX QVA POE- na praevagationis irro- ganda?

Si accusator fuerit praevagatus, punitur, per ea quae §. cod. cap. in prin. sunt proposita. Decla-
ratur haec causa definitione praevagationis ibi-
dem annotata. Concordat 2. q. 3. c. ult. §. praevari-

b 4 cator

cator est. & §. præuicatore. l. 1. ff. de præuari-
catorib. l. 1. §. præuicatore. ff. ad S. C. Turpill.
Huius causæ exceptio prima est: Nisi in priuato,
non in publico iudicio fuerit præuicatus. d. c.
ult. §. is autem præuicatore. l. 1. §. is autem. ff. de
præuicatore. Altera exceptio est: Nisi non accusa-
tor, sed aduocatus fuerit præuicatus. d. c. ult. §.
ceterum aduocatus. & d. l. 1. §. fin. Aliam exce-
ptionem, sed reprobata, uide M. I. C. lib. 1. cap. 17.
de præuicatore. quæ est. 2. except. 2.

2. QVAE POENA PRAEVARICATORIBUS IRROGANDA?

Extraordinaria illis hodie iniungitur. 2. q. 3. c.
ult. §. sciendum. l. 2. ff. de præuicatore. Plura
de præuicatore. uide M. I. C. d. cap. 17. §. secundo.

IIII. DE POENA TERGI- uersatorum.

1. CAUSA EX QVA HAEC poena competit.

Si accusator fuerit tergiuersatus. Approbatur
hæc causa simul & declaratur per ea quæ propo-
sita sunt §. cod. cap. in prin. Concordat 2. q. 3. c. ult.
§. si quis autem. l. 1. §. si quis. ff. ad S. C. Turpill. Hu-
ius causæ exceptio prima est: Nisi accusator distu-
lit saltem, non in totum deseruit accusationem. d.
c. ult. §. destitisse. & l. 13. ff. ad S. C. Turpill. Altera
exceptio est: Nisi errore lapsus, postea cognita rei
ueritate

urritate noluit in improba lite perseverare. Approbatur M.I.C. lib. 1. cap. 17. de tergiuersatione, quæst. 2. except. 1. Cuius exemplum habetur 2. q. 3. c. si quis iratus. §. fin. et c. Paulum, in prim. Tertia exceptio est: Nisi permissu Imperatoris destitit. d. §. destituisse. uers. sed qui permissu. et d. l. 12. Quarta exceptio est: Nisi abolitione interueniente destitit. d. §. destituisse. uers. abolitio enim. Concordat M. I. C. d. quæst. 2. except. 22. Huius replicatio prima est: Nisi pluribus criminibus illatus, non omnium abolitio interuenierit. 2. q. 3. c. ult. §. si plura. l. 1. §. si plura. ff. ad S. C. Turpill. l. 39. §. duos. ff. ad l. iul. de adult. Altera replicatio est: Nisi non pro tribunali, sed de plano abolitio interuenierit. d. c. ult. §. abolitio. et d. l. 1. §. abolitio. Plures replicationes uide d. except. 22. Quinta exceptio est: Nisi ante inscriptionem criminis destitit. c. licet. 14. de accusationibus. 1. q. 1. c. si quis episcopum. §. fin. cū c. sequent. Hæc de exceptionibus propositæ regulæ, quarum tamen plures uide M. I. C. d. quæst. 2.

2. QUID VENIAT IN IUDICIUM tergiuersationis?

Reuocatur id quod accusator ob tergiuersationem consecutus est. 2. q. 3. c. Euphemium. Plures huius loci regulas uide M. I. C. d. cap.

17. in fine, quæst. 5.

h s

3. AD

3. AD FINE REMEDIUM ACCUSATIONIS PROPOSITÆ, & EVENTUS TERGIUERSATIONIS.

Non solum per accusationem tergiuersatio putatur, sed etiam per inquisitionem officio iudicis faciendam de crimine tum illato, tum tergiuersationis. c. 1. cum c. sequente. & c. ult. de collusionione detegenda. Hæc de tergiuersatorum poena, de qua tamen uide plura M. l. C. d. cap. 17. §. postremo. Hæc tenus de euentis & consequentibus publicorum iudiciorum reo absoluto sit dictum. Euentus autem & consequentia reo damnato, sunt executio sententiæ, publicatio bonorum, infamia & absolutio, de quibus sequitur.

EVENTVS ET CONSEQUENTIA IUDICIORUM PUBLICORUM REO DAMNATO.

Cap. XII.

I. DE EXECVTIONE SENTENTIÆ.

1. AN ET QUANDO EXECUTIO FACIENDA?

SI sententiæ dicta est, statim ea executioni mandanda. l. 5. in prin. C. de custodia reorum. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi is damnauit, cui ius damnandi non est. Quæ exceptio approbatur

tur simul & declaratur M. l. C. libro 1. cap. 18.
 §. 1. except. 1. in prin. quò pertinet c. in archi-
 episcopi. p. 4. de raptoribus.

1. Exceptio: Nisi episcopus clericum absq; sy-
 nodi & senioribus dānauerit. 15. q. 7. in prin. cum
 sequēte. c. si quid. c. si autem. §. fin. cum c. sequen-
 te. c. ali.

1. 1. Exceptio: Nisi à sententiā fuerit prouoca-
 approbatur M. l. C. d. quest. 1. except. 2. in prin.
 ius replicatio prima est: Nisi reus crimen con-
 fiteatur: tunc enim appellatio non permittitur, nec
 executio per eam differtur, per ea quæ d. except.
 §. 1. proposita sunt. Quibus concordat 2. q. 6.
 c. 1. §. nullus etiam. l. 2. C. quorum appellat. non
 recipiuntur. Huius duplicatio est: Nisi tormentis
 confessio sit extorta. d. §. nullus etiam. Altera re-
 plicatio est: Nisi crimē sit notorium. c. cum sit Ro-
 mana. §. qui de crimine. & §. fin. item c. perue-
 nit. 13. c. cōsultuit. 14. in prin. usq; ad §. illos autem.
 c. cum speciali. 61. §. porro. de appellationibus.
 Iura de hac exceptione uide M. l. C. d. except. 2.
 in 7. lib. prox. cap. 8. quest. 2. except. 19.

1. 1. 1. Exceptio: Nisi Princeps rescripserit reū
 puniendum uel puniendum esse: hoc enim cōsu-
 executio per triginta dies differri debet. 12. q. 3. c.
 in apud. l. 20. C. de pœnis.

V. Exceptio: Nisi clericus damnatus nondum
 sit

134. METHODI IVRIS PONT.

fit degradatus. 11. q. 1. c. si quis cum. §. non autem. Nouell. 83. §. illud palam est. Concordant ea quæ propofita sunt §. cap. 7. q. 2. de clericis puniendis.

2. EVENTVS EXECUTIONIS.

De multa exacta, ad quos pertineat, definitur per ea quæ propofita sunt d. cap. 7. quæst. 1. reg. 4. Plura de executione uide M. I. C. d. cap. 18.

II. DE PVBLICATIONE BONORUM DAMNATI.

Bonis damnati publicatis, uxor dotem faluam habet. Quæ regula approbatur fimul & distinguitur c. decreuit. 14. de hæreticis, in 6. Plura de hac regula, nec non de publicatione bonorum, uide M. I. C. lib. 1. cap. 19.

III. DE INFAMIA DAMNATI.

I. CAVSÆ EX QVIBVS QVIS infamia notatur.

Huiusmodi caufæ enumerantur 3. q. 7. c. infames. §. porro infamia. De fingulis hisce caufis, alijsq; fimilibus uide M. I. C. lib. 1. cap. 20. Planè quod de muliere dicitur, quæ intra annū luctus nuptias iterat: id mutatur c. penult. & ult. de fecūdis nuptijs. Hoc loco item notandū, quod carcer non infametur. c. super his. 8. de poenis, l. 1. C. de caufis ex quibus infamia.

amia. Plures alia cause infamia enumerantur
 l. c. summa. §. fin. cum c. sequente.
 exceptio præcedentium causarum ge-
 neralis, præsertim eius, quæ confi-
 sit in condemnatione ex
 causa famosa.

starum causarum exceptio generalis hæc est:
 nulla uel minima fuerit iniuria, propter quã
 est condemnatus. c. cum te ab. 23. de sententia
 e iudicata. Plures huiusmodi exceptiones ui-
 d. l. c. d. cap. 20. quest. 1.

2. QVI NOTENTVR IN-
 famia.

huius loci regulas uide d. cap. 20. quest. 2.

POENAE REMISSIONE
 absolutione: item Euentus publico-
 rum iudiciorum reo restituto
 & pœna liberato.

Cap. XIII.

PRIMO: Diuisio absolutionis in publicam
 & priuatam habetur 26. q. 6. c. ministrare.
 §. sed notandum.

CAUSAE EX QVIBVS AB-
 solutio indulgenda, & pœna re-
 mittenda est.

se causa pœna remittenda non est. c. cum ab.

3. de

1. de officio ordinarij. Concordant ea que proponuntur j. quest. 4. reg. 1.

1. Causa: Si damnatus pœnitentiam egerit. 1. q. 3. c. plerunq; . §. cause ergo. c. cum aliquis, in prin. 27. q. 1. c. deuotam. §. etsi desinent. item distin. 30. c. domino. §. fin. Sed & concordat d. quest. 4. reg. 2. Vide item j. De pœnitentia.

11. Causa: Si satisfactum sit pro crimine. Hæc causa elicitur ex uerbis d. c. 3. uersusq; ad dignam satisfactionem. Concordat c. ex literis. 11. de constitutionibus. Huius cause exceptio hæc est: Nisi ex pluribus causis damnatus, non pro omnibus satisfecerit. Quæ exceptio approbatur exēpio c. cum pro causa. 17. & c. officij. 42. de sententiæ excom.

111. Causa: Si sententia sit iniusta. Approbatur hæc causa exemplo c. cum ad quorūdam. 7. de excessib. prælatorum. Plures huiusmodi causas uide M. 1. C. lib. 1. cap. 21. quest. 1.

De exceptionibus præcedentium causarum generalibus.

Præcedentium causarum exceptio prima hæc est: Nisi pro delicto nondum satisfecerit, nec ab illa restituerit. c. peccatum. 4. de regulis iuris. in 6. Exemplum habetur c. quicunq; . 2. in prin. uersusq; de absolutionis. de hæreticis, in 6. Huius replicatio prima est: Nisi delictum, ob quod excommunicatus est, non fuerit manifestum, deq; iure excom-

muni-

municationis dubitetur: tunc enim cautione praesuta, etiam ante satisfactionē absoluitur. c. ex parte. 21. de verb. signif. c. qua fronte. 25. §. fin. de appellacionib. c. 1. §. ideoq; mandamus. de his que uelut sue causa. c. uenerabilibus. 7. §. porro. et §. potest. de sentent. excom. in 6. Plura de hac replicatione uide §. quest. 4. reg. 1. excep. 1. Altera propositae exceptionis replicatio est: Nisi periculum mortis instet: tunc enim praestita cautione de satisfaciendo absolueudus est. d. c. qua fronte. 25. et d. c. uenerabilibus. 7. §. sanē si certum. uers. nisi periculum.

II. Exceptio: Nisi poenitens uel satisfaciens ab errore seu peccato non recedat. 11. q. 3. c. tūc uera. 4. q. 2. c. damnationis, in prin. c. legatur, 27. q. 1. c. deuotam, in prin.

III. Exceptio: Nisi poenitens uel satisfaciens absoluteuolutionem mortuus sit. d. c. legatur. et d. q. 2. nec quisquam. c. damnationis. §. his authoritatus. c. de communione. item De poenitent. distin. si sacerdos. §. fin. cum c. sequente. Plane proposita exceptio in haereticis duntaxat locum habet, in alijs peccatorib. c. a nobis. 28. et c. sacris. 38. ne. de sentent. excom. 24. q. 2. c. sanē quod.

III. Exceptio: Nisi tempus poenitentiae non impleuerit. 27. q. 1. c. deuotam. uers. et si desit. Huius replicatio est: Nisi in periculo mortis

118 METHODI IVRIS PONT.

constitutus sit. 26. q. 7. c. tempora, in fine. item q. 6. c. qui recedunt, in prim. et c. his qui.

V. Exceptio: Nisi absoluendus obmutuerit. Hæc exceptio reprobatur d. c. qui recedunt. §. similiter subito. et d. q. 6. c. is qui. c. his qui. §. quod si ita.

VI. Exceptio: Nisi absoluendus sit amens. Reprobatur d. c. qui recedunt. §. fin. et d. c. is qui. uersus uel in phrenesin conuersus fuerit.

VII. Exceptio: Nisi is qui cum moniali rem habuit, petat absolui. Reprobatur hæc exceptio 27. q. 1. c. eos autem.

VIII. Exceptio: Nisi uirgo Deo dicata uel continentiam uouens, postea libidini seruiens petat absolui. Approbatur 27. q. 1. c. uirgines. Huius replicatio prima hæc est: Nisi toto uitæ tempore poenitentiam egerit, et à coitu abstinuerit. d. c. uirgines. uersus. quod si sibimet persuaserit. Altera replicatio est in sancta Maria Virgine, quæ propter diuinam uoluntatem excipitur. 27. q. 2. c. sufficiat. §. fin. cum c. sequente, usq; ad §. consensus ergo.

XI. Exceptio: Nisi nupta propter illegitimum matrimonium poeniteat, absoluiq; petat, marito nondum mortuo. 27. q. 1. c. quæ Christo. c. de filia, in fine. c. deuotam. §. fin. Huius replicatio prima est: Nisi ante maritum decesserit: tunc enim in ultimo fine uitæ suæ potest absolui. d. c. de filia. uersus. si autem uiuente. Altera replicatio est: Nisi relicto marito

Marino ad uolū redierit. d. q. 1. c. ult. §. illud autem.

III. A' QVO ABSOLVTIO facienda?

I. Regula: Alij quāu qui excommunicauit uel
damnauit, ius absoluendi non competit. Quæ re-
gula approbatur simul & distinguitur c. cum ab
ecclesiarum. 3. in fine. c. ad reprimendam. 8. in prin-
& §. tu uerò frater. c. pastoralis. 11. §. præterea. de
officio ordinarij. c. uenerabilibus. 7. in prin. de sen-
tent. excom. in 6. 26. q. 6. c. 1. Apostol. canon. 31. Pla-
nè propofita regule exceptio prima hæc est: Nifi
is qui excommunicauit, mortuus fit: tunc enim suc-
cessori eius ius absoluendi competit. 11. q. 3. c. qui ius
tenet. §. sed queritur, cum c. sequente. & d. canon.
uers. nisi forte. Altera exceptio est: Nifi excom-
municatus appellauerit: tunc enim iudex appella-
tionis eum absolvere potest. c. per tuas. 40. de sen-
tent. excom. c. uenerabilibus. 7. in prin. uers. ex-
communicatos autem. & §. sanè si certum. uers. si
rò constet. eod. tit. in 6. 26. q. 6. c. 1. uers. nisi forte
eius. et uers. atq; ideo. Accedit glossa in d. uers.
forte. Huius exceptionis replicatio est: Nifi
excommunicationis manifesta sit: tunc enim
communicatus ad excommunicatorem est re-
uocandus. d. §. sanè si certum. & d. c. 40. §. fin.
duplicatio prima hæc est: Nifi periculum
mora. d. §. sanè, uers. nisi periculum sit. Alte-

no. METHODI IVRIS PONT.

ra duplicatio est: Nisi excommunicator excommunicato iniuste absolutionem deneget. d. §. sanè. uers. nisi excommunicator. & d. c. 40. §. fin. Tertia duplicatio est: Nisi de hoc ipso dubitetur, an sententia excommunicationis sit iusta. d. §. sanè. uers. quod si dubitetur. Hæc de secunda exceptione. Tertia propositæ regulæ exceptio est: Nisi sententia excommunicationis dicatur ipso iure nulla. Quæ exceptio cum alijs pluribus approbatur d. c. per tuas. 40. de sentent. excom. Quarta exceptio est: Nisi excommunicatus excommunicatorem propter iniustam excommunicationem petat puniri. Hæc exceptio reprobatur c. sacro. 48. §. caueat etiam. uers. qui si absq. eod. tt. c. uenerabilibus. 7. §. sed si excommunicatus. eod. tt. in 6. Quinta exceptio est: Nisi cognitio de causa excommunicationis quoquo modo deuoluta sit ad superiorem: tunc enim ante causæ cognitionem ad cautelam excommunicatū superior absolvere potest, per ea quæ proponentur j. quæst. prox. reg. 1. item per ea quæ proposita sunt s. except. 2. Sexta exceptio est in Papa, qui ab alio excommunicatus uel damnatos absolvere potest. 9. q. 3. c. fuit semper. c. cuncta. §. sed nec illa. c. cuncta. c. fratres. Sanè sunt nonnullæ causæ, ex quibus excommunicatos non nisi Papa potest absolvere, quæ in sequentibus exceptionibus proponentur. quod quidē iure civili

ciuili fuit generale, ut damnatos non nisi Imperator
absoluere seu poena liberare posset, per ea que
habentur M. I. C. lib. 1. cap. 21. quæst. 2. Septima
exceptio est: Nisi quis clericum percusserit: hic e-
nim propterea excommunicatus non nisi à Pa-
pa potest absolui. 17. q. 4. c. si quis suadente, in
prin. item c. 1. §. fin. & c. non dubium. 5. in fine. c.
ea noscitur. 13. §. alios autem. de sentent. excom. 11.
q. 3. c. ad mensam. §. iuxta igitur hanc distinctio-
nem, in fine. Planè propositæ exceptionis replica-
tio prima hæc est: Nisi cohabitantes clerici uel mo-
nachi alter alterum percusserit. Quæ replicatio
approbatur sub conditione c. quoniam. 9. §. fin. de
uita & honestate clericor. c. cum illorū. 32. §. quæ
si claustrales. c. de monialib. 33. & c. canonica. 50.
de sentent. excom. Huius duplicatio est: Nisi enor-
mis sit læsio. d. §. qui si claustrales. uers. nisi exces-
sus ipsorum. & d. c. 9. §. fin. uers. nisi fortè atroci-
tas. Altera replicatio est: Nisi religiosus clericum
percusserit. c. religioso. 21. in prin. de sentent. ex-
com. in 6. Contradicit d. §. qui si claustrales. uers.
quod si clericum percusserit secularem. Tertia
replicatio est: Nisi monachi uel canonici regula-
res se inuicem percusserint. c. 2. de sentent. excom.
Concordat §. repl. 1. ubi duplicatio additur. Quar-
ta replicatio est: Nisi frater hospitalis Hierosoly-
mitani clericum percusserit. c. canonica 50. d. 11.
Quinta

Quinta replicatio est: Nisi puer clericum percuss-
 serit. c. 1. in prin. c. quamuis. 58. uers. puerili. & c.
 ult. d. tt. Sexta replicatio est: Nisi mulier clericum
 percussit. c. mulieres. 6. in prin. c. ea noscitur. 13.
 c. de monialibus. 33. & c. quamuis. 58. uers. fragilita-
 te sexus. de sentent. excom. Septima replicatio est:
 Nisi senex, uale tudinari us, aut aliàs infirmus cor-
 pore clericum percussit. d. c. ea noscitur. 13. in
 prin. & c. non dubium. 5. in fine. c. quod de his. 26.
 c. nuper. 29. §. fin. c. quamuis. 58. eod. tt. Huius du-
 plicatio est, quòd istiusmodi persone non aliter
 ab episcopo sunt absoluendi, quàm iuramēto præ-
 stito, se impedimento cessante ad Papam ituros, e-
 iusq; mandato obtemperaturos esse. d. c. quamuis.
 58. uers. ceterum quibusdam. & d. c. ea noscitur. 13.
 §. fin. & d. c. quod de his. 26. §. fin. De hac dupli-
 catione uide j. quæst. 5. reg. 2. Octaua replicatio
 est: Nisi pauper clericum percussit. d. c. quam-
 uis. 58. uers. aut inopia. & d. c. quod de his. 26. uers.
 uel paupertate. Contradicit d. c. ea noscitur. uers.
 alios autem siue pauperes. Nona replicatio est:
 Nisi is qui sui iuris non est, clericum percussit. c.
 mulieres. 6. in prin. & c. quamuis. 58. uers. nisi iu-
 ris beneficio. de sentent. excom. Huius duplicatio
 est: Nisi non in fraudem domini seruus clericum
 percussit. c. relatum. 37. eod. tt. Decima replica-
 tio est: Nisi is qui magnæ potentie, uel adeo deli-
 catus

catius est, quod non sit ad Papam uenturus, cleri-
 cum percussit. d. c. mulieres. 6. §. de his uero. Un-
 decima replicatio est: Nisi officialis, iudex uel ap-
 paritor clericum percusserit. Hec replicatio re-
 probatur sub conditione c. si uero alicuius. 3. §. 1.
 de sentent. excom. Duodecima replicatio est: Nisi
 alicuius potestatis hostiarius prae-textu sui officij
 clericum percusserit. Quae replicatio approbatur
 simul et distinguitur d. c. 3. in prin. Decimater-
 tia replicatio est: Nisi clericum, qui contempto ha-
 bitu clericali enormiter deliquit, percusserit. c.
 perpendimus. 23. de sentent. excom. Decimaquar-
 ta replicatio est: Nisi clericum inuentum cum u-
 xore uel propinqua sua percusserit. d. c. 3. §. nec il-
 le. Decimaquinta replicatio est: Nisi clericum uim
 sibi inferentem percusserit. d. c. 3. §. si uero cleri-
 cum. Decimasexta replicatio uidetur: Nisi cleri-
 cum in stupro uel adulterio deprehensum percus-
 serit. reprobatum d. c. 3. §. fin. Decimasextima re-
 plicatio est: Nisi leuiter clericum percusserit. c.
 peruenit. 17. de sentent. excom. Decima octaua re-
 plicatio est: Nisi sine periculo Papam adire non
 possit. Approbatur certo modo c. de catero. 11. et
 c. quamuis. 58. uers. nisi imminente. d. tt. Decima-
 nona replicatio est: Nisi non conuictus, sed priua-
 tim confessus sit se clericum percussisse. Reproba-
 tur c. porro si aliqui. 7. d. tt. Vicesima replicatio
 uidetur:

134 METHODI IVRIS PONT.

uidetur: Nisi clerico quem percussit, satisfecerit. Hæc replicatio reprobatur d. c. quamuis. 58. Vice-
 sima prima replicatio est: Nisi à legato de latere
 fuerit absolutus qui clericum percussit. c. ad emi-
 nentiam. 20. & c. quod de his. 26. in prim. d. tt. Plu-
 ra de hac replicatione uide j. lib. 3. cap. 11. de lega-
 to Papa, reg. 3. Hæc de septima exceptione, eiusq;
 replicationib. sint dicta. Octaua propositæ regulæ
 exceptio est: Nisi clericus, quòd excommunicato
 communicauerit, fuerit excommunicatus: hic e-
 nim non nisi à Papa potest absolui. c. significauit.
 18. de sentent. excom. Nona exceptio est: Nisi lai-
 cus ob id, quòd excommunicato communicauerit,
 fuerit excommunicatus: hic enim per simplicem
 sacerdotem potest absolui, si modò extra crimen
 illi communicauerit. c. nuper. 29. d. tt. Decima ex-
 ceptio est: Nisi ob incendium fuerit excommuni-
 catus: hic enim non nisi à Papa potest absolui. c.
 tua nos. 19. d. tt. Vndecima exceptio est: Nisi ob id
 quòd ecclesiam effregit & expoliauit, fuerit ex-
 communicatus: nam & hic non nisi à Papa est ab-
 soluendus. c. conquesti. 22. d. tt. Duodecima exce-
 ptio est: Nisi ob hæresin fuerit excommunicatus:
 hic enim non nisi à concilio potest absolui. c. d.
 his uerò. §. fin. cum c. sequente, distinct. 50. 1. q. 7. c.
 si quis episcopus. Planè iure nouo exceptio pro-
 posita reprobatur c. ad abolendam. 9. §. presenti.
 uers.

uers. ad arbitrium episcopi. de hæreticis. Accedit glossa in d. distinct. 50. c. de eo, in uerbo Communis. Decimatertia exceptio est: Nisi ob id quod contra interdictum uel excommunicationem fecerit, fuerit excommunicatus: hoc enim casu non nisi à Papa potest absolui. c. quicumq. 11. §. fin. et c. is qui in ecclesia. 18. §. is uero. uers. à quo nequit. de sentent. excom. in 6. Huius exceptionis species est s. except. 8. Decimaquarta exceptio est: Nisi ob id, quod iusticiam uel gratiam pecunia redemit, fuerit excommunicatus: tunc enim non nisi à Papa potest absolui. c. 1. §. decernimus. de sentent. excom. in extrauag. com. Decimaquinta exceptio est: Nisi excommunicatus ad agendum sit absoluentus: hoc enim casu à iudice apud quem acturus est, absolui potest. c. prudentiam. 21. §. sexta. uers. ceterum si uel. de officio delegati. Decimasexta exceptio est: Nisi excommunicatus ex iusta causa impediatur, quo minus excommunicatorem accedere possit: tunc enim à suo episcopo uel proprio sacerdote potest absolui. c. nuper. 29. §. fin. de sentent. excom. Concordant ea quæ proposita sunt s. except. 7. repl. 6. 7. 8. et 18. Hæc de prima regula eiusq; exceptionibus sunt dicta.

II. Regula: Episcopo, non alij ius absoluendi cōpetit. 17. q. 4. c. omnes. 26. q. 6. c. 1. Huius exceptio prima hæc est: Nisi priuata sit absolutio, non publica.

blica. d. q. 6. c. ministrare. §. ecce quod. c. presbyteri. Altera exceptio est: Nisi episcopus sit absens, & periculum sit in mora. d. q. 6. c. Aurelius. c. si aliquis. §. ecce quod. Huius replicatio est: Nisi inconsulto episcopo alius in eius absentia aliquem absoluat. Elicitur hæc replicatio ex d. c. Aurelius. uers. debet presbyter utiq; consulere. & d. q. 6. c. si quis de corpore, in fine. Huius replicationis duplicatio est: Nisi episcopus ita remotus sit, ut consuli non possit. d. q. 6. c. si aliquis. §. sed si necessitate. c. penult. §. fin. cum c. sequente. Tertia exceptio est: Nisi ecclesia uacet: hoc enim casu Capitulum ius absoluendi competit. r. unico, de maior. & obed. in 6. Quarta exceptio est: Nisi ab alio quam episcopo fuerit excommunicatus: hoc enim casu non nisi ab eo qui eum excommunicauit, absolui potest. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt 3. reg. prox. eiusq; exemplum est in eo qui à delegato Papæ fuit excommunicatus: hunc enim episcopus etiam mortuo delegato absolvere nequit. Quod exemplum proponitur simul & distinguitur c. pastoralis. 11. §. præterea. de officio ordinarij.

III. Regula, De eo cui is qui ius absoluendi habet, causam commisit. Hic quoq; absolvere potest. c. ult. de officio ordinarij.

IIII. Regula, De hæreticis & excommunicatis.

tis. His neq; ligandi neq; soluendi ius competit,
per ea quæ proposita sunt §. cap. 8. quæst. 7. reg. 2.
præsertim 24. q. 1. c. audiuius. §. fin. cum duobus
cc. sequentib. item De pœniten. distin. 1. c. uerbum.
IIII. QVANDO ABSOLVEN-
dus, item antecedentia abso-
lutionem.

I. Regula: Non nisi causa cognita absolutio in-
dulgenda. c. Romana. 3. §. sententias. de appellatio-
nib. in 6. 11. q. 3. c. plerunq; contingit. Huius regulæ
exceptio prima hæc est: Nisi causa excommunica-
tionis dubia, non manifesta sit; tunc enim excom-
municatus causa etiam nondum cognita ad caute-
lam potest absolui. c. ex parte. 23. de uerb. signifi-
cat. Declaratur exceptio proposita definitione
manifestæ causæ c. cum olim. 24. eod. tt. Sed
concordat exceptioni propositæ c. per tuas. 40. §.
uerum ex uerbis. Et §. quod si absolutionis. c. ue-
nerabili. 52. de sentent. excom. c. uenerabilibus. 7.
§. porro. uers. similiter si suffraganeos. eod. tt. in 6.
item c. 1. §. ideoq; mandamus. de ijs quæ ui metusue
causa. c. prudentiâ. 21. §. sexta. uers. ceterum si uel.
Et c. cum contingat. 36. de officio delegati. Con-
cordant item ea quæ proposita sunt §. quæst. 2. ex-
cept. 1. repl. 1. Altera propositæ regulæ exceptio
est: Nisi post appellationem interpositam quis sit
excommunicatus; nam Et hic causa nondum co-
gnita

118 METHODI IURIS PONT.

gnita ad cautelam potest absolui. d. §. porro, in prim. et d. c. uenerabilib. 7. §. sed si ex causa. §. fin. item d. c. per tuas. 40. §. nos igitur. uers. quāquam apostolica. item c. cum contingit. 36. §. ad quod taliter. de officio delegati. Huius replicatio est: Nisi causa talis sit, in qua appellare non licet. d. §. porro, in prim. uers. exceptis casibus in quibus. Tertia exceptio est: Nisi sententia excommunicationis intolerabilem contineat errorem. d. c. uenerabilib. 7. §. potest quoq. item d. §. ad quod taliter. et d. §. nos igitur. uers. quāquam apostolica. Quarta exceptio est: Nisi excommunicationis sententia nulla dicatur. Quæ exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt s. cap. 8. quæst. 10. reg. 6.

Replicationes præcedentium exceptionum generales.

Planè iam dictarum exceptionum replicatio generalis prima hæc est: Nisi absolendus non caueat de parendo mandato ecclesiæ. c. qua fronte. 25. §. sanè si quis. uers. ab ipso tamen. de appellationibus. Cuius autem mandato parère hoc casu debeat absolutus, dicetur j. quæst. 6. reg. 5. Altera replicatio uidetur: Nisi aduersarius, ne absoluator, appellauerit. Sed reprobatur d. §. sanè si quis. Tertia replicatio est: Nisi generale sit interdictum. hoc enim ex causis prædictis ad cautelam rela-

xari

xari non potest. c. presenti. 10. de sentent. excom.
in 6. Hec de prima regula.

II. Regula: Non nisi peracta pœnitentia est absolutio indulgenda. distin. 50. c. absit. c. si quis præpostera. c. domimo. item 11. q. 3. c. tunc uera. c. plerumq; contingit. §. causæ ergo. item De pœnitent. distin. 1. c. nonnulli. Huius regulæ eadem sunt exceptiones, quæ superioris proximæ. Cū enim causa nondum cognita indulgeri absolutio potest, etiam pœnitentia nondum peracta potest. Ideoq; supradicta hic sunt repetenda. Sed et plura de regula proposita uide s. quæst. 2. except. 4. item plura de pœnitentia tum iniungenda tum peragenda dicentur j. lib. 4.

III. Regula: Non nisi laeso satisfactum et ablatum restitutum sit, absolutio est indulgenda. c. ea noscitur. 13. uers. satisfactio iuxta facultates. de sentent. excom. Concordant ea quæ proposita sunt s. quæst. 2. causa 2. et except. generali 1.

IIII. Regula: Post mortem quis absolui non potest. Quæ regula approbatur simul et distinguitur per ea quæ proposita sunt s. quæst. 2. except. 3.

V. Regula: De quinta feria ante Pascha absolutione facienda et peccatis remittendis cauetur c. de pœnitentib. de consecrat.

distin. 3.

V. MO-

140 METHODI IVRIS PONT.
V. MODVS ET ADIVNCTA
absolutionis.

I. Regula: De iuramento præstando ab eo qui absoluitur, de parendo ecclesie uel excommunicatoris mandato, et de non committendo tale quid in posterum, cauetur c. ex tenore. 10. c. ad hæc. 12. c. nuper. 29. §. fin. c. uenerabili. 52. de sentent. excō. 11. q. 3. c. cum aliquis. uers. et de futuris. Planè propositæ regule exceptio prima hæc est: Nisi absoluentus ob id, quod excommunicato extra crimen communicauerat, fuerit excommunicatus: hic enim sine iuramento absoluitur. d. c. nuper. 29. §. is autem qui. Altera exceptio est: Nisi sine scandalo iuramentum præstari non possit: tunc enim sufficit manualis promissio. c. super eo. 51. d. tt.

II. Regula: Qui impeditus, quo minus à Papa ut ordinario iudice absolutionem petat, ab alio absoluitur: iurare debet, cessante impedimento se Papam accessurum, et mandatum apostolicum suscepturum. c. de cetero. 11. §. fin. et c. ea noscitur. 13. §. fin. de sentent. excom. Concordat item 3. quest. 3. reg. 1. except. 7. repl. 7. dupl. 1.

III. Regula: Ne gratiæ aliquid tribuat iudex in absoluendo, cauetur 11. q. 3. c. plerunq.

IIII. Regula: De impositione manus ante atrium Ecclesie cauetur 26. q. 6. c. ult. in fine. c. ministrare. §. publica. Huius exceptio prima est in
absol-

absoluendo clerico, distin. 50. c. confirmandum. & c. illud quoq; in prin. distin. 82. c. presbyter. §. finitis tribus. Altera exceptio est: Nisi in periculo mortis constitutus absoluat. 26. q. 6. c. qui recedunt, in prin.

V. Regula: De reliqua forma & solennitate absolutionis cauetur 11. q. 3. c. cum aliquis.

VI. Regula: De cautione eorum qui ob heresin excommunicati absoluuntur, & ad Ecclesiam redeunt, cauetur 1. q. 7. c. conuenientibus. §. item Basilius. c. si qui uoluerint. c. quoties cordis. c. saluberrimum. c. si quis episcopus. item 26. q. 6. c. his qui in tempore. §. fin.

VI. EVENTVS ET CONSEQUENTIA absolutionis.

I. Regula: Absolutus pristinum statum recipit. Cuius tamen exceptio prima hæc est: Nisi ex pluribus causis excommunicatus, ex una tantum, non omnibus fuerit absolutus. c. cum pro causa. 27. de sentent. excomm. Concordant ea quæ proposita sunt §. quæst. 2. causa 2. except. 1. Altera exceptio est: Nisi per uim absolutio sit extorta. c. 1. de his quæ ui metusue causa, in 6. Tertia exceptio est: Nisi suppressa ueritate quis sit absolutus. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. except. 1. item per ea quæ proponuntur J. reg. 6. Quarta exceptio uidetur: Nisi iniusta sit absolutio.

tio. Quæ tamen exceptio reprobatur c. uenerabilibus. 7. §. ubi autem. de sentent. excom. in 6. Quinta exceptio est: Nisi ab alio, quàm à quo debuit, propter impedimentum aliquod absolutus, cessante impedimento ei, à quo absolui debuit, se nō præsentauit. c. eos qui. 12. de sentent. excom. in 6. Clement. 1. §. fin. de poenis. Sexta exceptio est: Nisi poenitentiae tempore nondum impleto, propter mortis periculum absolutus, illud postquam conualuit non impleat. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proponuntur j. reg. 4. Septima exceptio est quoad infamiam, quæ per absolutionem non aboletur, per ea quæ proponuntur j. reg. 8. Ideoq; poenitens ad sacros ordines adspirare prohibetur. dist. 50. c. illud quoque. de quære j. lib. 3. cap. 4. quæst. 2. reg. 15. plura dicentur.

I I. Regula: Absolutus in terra, erit etiam in coelo absolutus. 24. q. 1. c. quodcunq;.

I I I. Regula: De heredibus eius qui post mortem absolutus est, ad satisfactionem cogendis, cauetur c. à nobis. 28. §. fin. de sentent. excom.

I I I I. Regula: Qui in periculo mortis absolutus est poenitentiae tempore nōdum peracto, si conualuerit, illud implere tenetur. 26. q. 6. c. si quis de corpore. c. qui recedunt. §. quod si superuixerit. c. is qui in. §. si superuixerit. et §. fin. item c. de his uerò. §. quod si desperatus.

V. Regula: Quoniam ad cautelam absolutus iuratur, quod mandato ecclesie sit pariturus: ut §. quest. 4. reg. 1. in fine, replic. general. 1. ostensum est: cuius mandato parere iste absolutus debeat, utrum delegati iudicis, an excommunicatoris, definitur c. prudentiam. 21. §. si uero de his. de officio delegati.

VI. Regula: De absolutione retractanda cauetur c. ex parte 5. & c. significauit. 6. de officio ordinarij.

VII. Regula: De poena sacerdotis absolutionem poenitenti denegantis dicitur j. libro 4. cap. 5. reg. 50.

VIII. Regula: Infamia per restitutionem uel absolutionem non aboletur. 2. q. 3. c. Euphemium. §. hinc colligitur. c. ult. §. abolitio enim. & §. unde Imperatores. item l. ult. C. de generali abolitione. l. 7. C. de sententiam passis & reitutis. Huius regule exceptio est: Nisi non ob poenitentiam uel indulgentiam, sed per in integrum restitutionem fuerit absolutus. d. §. unde impp. in fine. & d. §. hinc colligitur. & ibi glossa. item d. c. ult. §. fin. & l. 1. §. pro qua sententia. ff. de postulando. l. 1. & l. 13. §. fin. C. de sentent. passis & reitutis. Hac de poena remissione et absolutione sint dicta. De qua uide plura j. lib. 4. ubi de poenitentia & iustificatione agetur. item M. l. C. lib. 1. cap. 21. Super sunt ad finia

144 METHODI IVRIS PONT.

ad finia publicorum iudiciorum & accusationum remedia, de quibus nunc dicetur.

DE ADFINIBVS PVBLI- corum iudiciorum & accusa- tionum remedijs.

Cap. XIII.

Primum accusationũ remedium est, officium iudicis, quod obtinet in notorijs, in quibus sine accusatione proceditur. 2. quest. 1. c. manifesta. c. que Lotharius. c. de manifesta. c. penult. §. fin. cum c. sequente. item 4. q. 4. c. nullus. §. aliquando. c. bonae memoriae. 23. §. porro excessus. de electione. c. euidencia. 9. de accusationib. Notorium autem crimen dicitur, quod nulla tergiuersatione potest negari. Iul. Clar. in practica §. ult. q. 9. lafon in l. si uero. §. qui pro rei. ff. qui satisfacere cog. Decius cons. 191. col. 5. Socin. cõs. 83. col. 3. uol. 4. Mars. in rubr. de probationib. num. 216. cum sequentib. Proinde propositae regule exceptio prima hæc est: Nisi ex sola fama, non ex euidetia facti crimen sit publicum. c. tua nos. 8. de cohabitatio. clericor. Altera exceptio est: Nisi notorium per exceptionem defendi possit. Iul. Clarus d. q. 9. uers. plus dicunt. Tertiae exceptionis loco notandum, quod quamuis in notorijs non sit opus solenni processu: tamen requiratur notorijs allegatio & sententia. c. porro.

c. porro. 3. & ibi glossa. de diuortijs. 2. q. 1. c. Deus. Accedit glossa in Clement. Appellanti, in uers. alias causas, de appellationib. Bartol. in l. cum qui ita. §. qui ita. col. 3. ff. de uerb. obligat. & in l. cum quid. ff. si certum petatur. col. fin. Ant. in c. peruenit. de censibus. col. 17. & Felynus istos referens in c. cum ordinem. 9. 10. & 11. col. de rescriptis. Barbat. conf. 57. uisit. col. 5. Bald. in l. cum fratrem. col. 3. C. de his quib. ut indignis. Ancho. in reg. peccati uenia, in primo oppo. lib. 6. Accedit item communis opinio, ut refert Viuius lib. 2. comm. opin. in uerbo Notorium, num. 4. lul. Clarus in practica q. 9. uers. preterea quero. & uers. plus dicunt. Plura de hac re uide 3. lib. prox. cap. 19. except. 20. repl. 1.

Sunt insuper alia duo accusationum ad finia remedia, denunciatio uidelicet atq; exceptio. c. super his. 16. in prim. de accusationibus. Hisce additur inquisitio. c. qualiter. 24. §. ad corrigendos. eod. tt. & c. licet Heli. 31. §. ad corrigendos. de Simonia. Sed inquisitioni tãquam causa antecedens subijci potest denunciatio. Accedit hisce purgatio canonica: de quibus singulis in sequentib dicetur.

DE INQUISITIONIBUS.

I. QVO iure & qua ratione subsistat inquisitio, definitur d. c. qualiter. 24. in prim. & d. c. licet. 31. §. descendam.

k

II. CAV.

46 METHODI IVRIS PONT

II. CAUSA EX QVA SIT inquirendum, & de de- nunciatione.

Si de crimine alicuius fuerit denunciatum: de eo inquirendum est. d. c. qualiter. & d. §. descendā. Exemplum huius proponitur c. ult. de accusationibus. Præter denunciationem etiam accusatore desistente inquirendum est officio iudicis. c. i. de collus. detegenda. Planè propositæ causæ seu denunciationis aliquot sunt exceptiones, desumptæ partim ex persona denunciantis, partim ex persona denunciati, partim ex antecedentib. denunciationem: de quibus sequitur.

I. Exceptio: Nisi denunciatus sit infamis uel excommunicatus uel criminosus. c. cum dilectus. 20. in prin. de accusationib.

II. Exceptio: Nisi denunciantes inuicem conspirauerint. d. c. 20. uers. uel ipsos conspirasse.

III. Exceptio: Nisi denunciās non præmonuit denunciatum. d. c. 20. uers. uel præfatum episcopū. item c. si quis episcopus. 2. c. qualiter. 24. §. ad corrigendos. eod. tit. c. licet. 31. §. ad corrigendos. & §. cum igitur. uers. contra quos cum idem. de Simonia. c. in præsentia. 46. de sentent. excom. 2. q. 7. c. accusatio. §. sed si quis aduersus. c. si quis erga. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 8. quæst. 9. reg. 1.

III IEX-

III. Exceptio: Nisi denunciatus in crimen non inscripserit. Reprobatur c. super his. 16. in prin. c. qualiter. 24. §. uerum ita uoluerunt. de accusationibus.

V. Exceptio: Nisi denunciatus inimitus sit denunciati. c. cum oporteat. 19. c. inquisitionis. 21. §. tertia. uers. aut etiam aduersus. & c. qualiter. 24. §. ex quib. uers. non quidem à maleuolis. de accusationibus.

VI. Exceptio: Nisi fama delati sit integra. d. c. cum oporteat. 19. uers. nisi super predictis. & d. §. tertia. uers. nullum esse pro crimine. & d. §. ex quib. uers. si per clamorem. item d. c. qualiter. 24. §. uerum ita uoluerunt. uers. sed cum super. & §. ad corrigendos. uers. & inquisitionem clamosa. item c. licet. 31. §. ad corrigendos. uers. & inquisitionem. de Simonia. Declaratur exceptio proposita definitione diffamati d. c. inquisitionis. 21. §. quæsiuisti. & d. §. ex quibus. uers. non quidem. de accusationibus. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi exceptio ista initio inquisitionis non fuerit opposita. c. si is cui. 2. de accusationibus. in 6. Altera replicatio est: Nisi delatus crimen sit confessus. c. 1. cod. tt.

VII. Exceptio: Nisi prælatus sit deletus. Hæc exceptio reprobatur d. §. ex quib. Hæc de causa inquisitionis, eiusque exceptionibus sint dicta.

III. QVI INQUIRENT, ET
quibus præsentibus?

I. Regula: De senioribus ecclesiæ cauetur d. §. ex quibus. uers. debet coram ecclesiæ. & d. c. licet. 31. §. nam iuxta. uers. sed coram ecclesiæ.

II. Regula: De præsentia eius, aduersus quem inquiritur, cauetur c. qualiter. 14. §. debet igitur. de accusationib.

IIII. EX QVIBVS INQUI-
rendum?

Ex inimicis delati & periuris inquirendum non est, sed ex uiris idoneis & fide dignis. c. cum oporteat. 19. uers. quod si ad. de accusationibus. Planè in crimine Simonie sola exceptio conspirationis & inimiciarū capitalium aduersus testes admittitur, ceteræ non item. d. c. licet. 31. §. cum igitur. & c. per tuas. 32. de Simonia.

V. QVÆ INQUIRENDA?

Permittuntur hæc arbitrio inquirentis. c. olim. 26. uers. inquiratis quæ circa personas & obseruantias regulares uideritis inquirenda. de accusationibus.

VI. MODVS ET ADIVNCTA
inquisitionis.

I. Regula, De inscriptione in crimen. Hæc in denunciationibus necessaria nō est, per ea quæ proposita sunt §. quæst. 2. except. 14.

II. Re-

II. Regula: De capitulis ei, contra quem inquiritur, exponendis cauetur c. qualiter. 24. §. debet igitur. uers. & exponenda sunt. de accusationib.

III. Regula: Non tãquam accusator & iudex, sed ex officio prælatus inquireret. d. c. qualiter. 24. §. ex quibus. uers. nonnunquam idem sit. & c. licet. 31. §. descendam. uers. non tanquam sit. de Simonia.

III. Regula: Debet inquisitor ordinem inquisitionis debitum seruare; quo non seruato, prudenter & cautè se corrigere debet. c. qualiter. 17. in prim. de accusationib. Quis autem sit ordo inquisitionis debitus, definitur c. qualiter. 24. §. ad corrigendos. uers. illo semper adhibito. eod. tt. & d. c. licet. 31. §. descendam. uers. eo semper adhibito. Ex quibus patet, ordinem iudicarium in inquisitionibus quoq; seruandum esse. Quæ tamen regula exceptionem recipit in personis regularibus, d. §. ad corrigendos, in fine. & c. olim. 26. uers. in negotio. eod. tt.

V. Regula: Non faciliè inquirendum aduersus prælatum: & ea quæ superius de persona denunciantis & testibus dicta sunt, diligentius aduersus prælatum sunt obseruanda. d. c. qualiter. 24. §. licet autem.

VI. Regula: De inhibitione denunciato facienda cauetur c. cum dilectus. 20. §. fin. & c. ult. §. fin.

150 METHODI IVRIS PONT.

de accusationib. Item de suspendendis sententijs post denunciationē latis cauetur c. olim. 26. eod. tt.

VII. Regula: De iuramento ab ijs ex quibus inquiritur, præstando cauetur c. qualiter. 17. §. formam uerò. de accusationib.

VIII. Regula: De iuramentis, alijsq; obligationibus, quibus subditi prælato de tacenda ueritate obstricti sunt, relaxandis cauetur c. olim. 26. uers. iuramentis si qua. d. tt. & c. quia pleriq; 4. de officio ordinarij, in 6.

IX. Regula: Subditi nihilominus interim prælato, aduersus quem inquiritur, obedientiam debent, saluo tamen inquisitionis negocio. d. c. olim. 26. uers. prouiso ut.

X. Regula: De nominibus & dictis testium ei, contra quem inquiritur, edendis cauetur c. qualiter. 24. §. debet igitur. uers. & non solum dicta. c. olim. 26. §. si uerò testes. de accusationib.

XI. Regula: De exceptionibus eius, contra quē inquiritur, admittendis cauetur d. §. debet igitur. uers. nec non exceptiones. Cuius regulæ exceptio est: Nisi confessus sit crimen sine ulla exceptione. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. cum dilecti. 18. d. tt.

XII. Regula: Si per modum inquisitionis crimen probatum fuerit: regulariter arbitraria, non ordinaria poena reo imponitur. c. inquisitionis. 21.

in prin. & c. qualiter. 24. §. uerum ita. uers. quatenus si fuerit. de accusationib. Cuius exceptio est: Nisi tale crimen sit, quod etiam post poenitentiam impediret suscipi ordinis executionem. d. c. 21. in prin. uers. in quo quidem duximus distinguendum.

XIII. Regula: Si crimen probatum non fuerit, purgatio canonica delato indicitur. c. cum oporteat. 19. §. fin. & c. inquisitionis. 21. §. quæsiuisti. uers. sed infamato. & c. accedens. 23. §. si uerbò contra eum. de accusationibus.

XIII. Regula: De poena denunciantis non probantis cauetur c. 1. cum sequente. de calumniatorib. Concordant ea quæ proposita sunt §. cap. 11. de calumniator. quæst. 3. reg. 2. & quæst. 4.

XV. Regula: De relatione actorum ad Papam facienda cauetur c. ult. §. discretionis uestre. de accusationibus.

XVI. Regula: Monachis denunciantibus expensæ ex bonis monasterij suppeditandæ. c. ex parte. 11. uers. quibus siquidem. & c. olim. 26. §. prædictis autem. d. it. Hæc de inquisitionibus in genere sint dicta. De inquisitione hereticæ prauitatis infra suo loco specialiter agetur. Sed & plura de inquisitionibus dicentur j. lib. 4. cap. de concilijs.

DE PURGATIONE

canonica.

Est insuper publicorum iudiciorum adflictiue re-

h

4

medium,

medium, citatio ad purgandum: de qua nunc dicitur.

I. CAUSA EX QVA COMPETIT purgationis remedium.

Si quis de crimine aliquo sit suspectus, nec tamen de eo possit conuinci: ad purgandum se citari potest. 2. q. 5. c. presbyter. c. quæ de causa. c. presbyter. c. si mala. c. quoties, in prin. c. omnibus. 6. q. 5. c. ult. 15. q. 5. in prin. cum c. sequente. item De cohabit. clericor. c. tuanos. 8. §. fin. item De purgatione canonica c. si quis de gradu. 4. in fine. & c. quoties. 5. Ex his patet, nisi reus argumentis quibusdam suspectus sit, eum ad purgandū citari non debere. quod primæ exceptionis loco notandum. Cui concordat c. cum in iuuentute. 12. de purgatione canonica. Altera exceptio est: Nisi crimen notorium sit, uel probari possit. Et hæc exceptio ex supradictis constat. Cui concordat c. cum dilectis. 15. uers. dicitur enim. d. tt. Tertia exceptio est: Nisi causa apud alium iudicem pendeat. d. c. cum dilectis. 15. uers. cum iudicio pendente. & c. nos inter. 6. cod. tt. Quarta exceptio est: Nisi antea semel se purgauerit. Cuius exceptionis tanquam ipso iure subsistentis replicatio prima hæc est: Nisi lite pendente alius purgationem ei indixerit. d. c. 15. uers. purgationem ei canonicā indicatis. Altera replicatio

replicatio est: Nisi uulgari modo sese antea purgauerit. c. ex tuarum. 8. de purgat. canonica. Quinta exceptio est: Nisi nullus accusator existat. Quae exceptio uidetur approbari per ea quae habentur 2. q. 5. in prin. Verum istis non obstantibus, exceptio proposita reprobatur ijs quae 5. cad. quaest. in prin. sunt proposita. Concordat d. q. 5. c. super causa. item De purgatione canonica c. inter sollicitudines. 10. §. nec illud. Sexta exceptio est: Nisi de defectu natalium sit diffamatus. Quae tamen exceptio reprobatur c. accedens. 14. d. tt. Septima exceptio uidetur: Nisi monialis scemina suspecta sit. Sed & haec reprobatur c. moniales. 3. d. tt. Octaua exceptio uidetur: Nisi reus non ultrò se uelit purgare. Quae exceptio uidetur approbari 2. q. 5. c. mandastis. & c. quoties. §. fin. cum c. sequente. Sed hisce non obstantibus, exceptio proposita reprobatur d. q. 5. c. auditum. §. fin. & c. ult. in fine.

II. VBI ET APVD QVEM

se purgare debeat?

I. Regula: Coram proprio episcopo se purgare debet. c. nos inter. 6. uers. ad purgationem est per ipsum episcopum compellendus. de purgat. canonica.

II. Regula: De episcopo loci, ubi est diffamatus, cauetur c. inter sollicitudines. 10. §. ipsum igitur. de purgatione canonica.

III. Regula: Non in publico examine, sed in

h 5

secreto

secreto iurandum. 15. q. 5. c. de crimine. uers. non in publico. Planè propter famam publicam uel euitandum tumultum in publico iuratur. 2. q. 5. c. omnibus. §. ipse ergo sacerdos. uers. coram populo. c. presbyter. uers. in medio. item distinct. 23. c. illud statuendum. uers. sub aspectu publico.

III. QVOMODO PURGATIO

facienda?

I. Regula: Iuramento se purgabit. d. c. de crimine. uers. iuramento se purificet. Ab hac regula uidebantur excipendi clerici, qui iurare prohibentur 2. q. 5. in prin. uers. autoritate quoque. Et c. si quis presbyter. Sed hisce nõ obstantibus, exceptio proposita reprobatur d. c. presbyter, cum alijs 3. quæst. 1. in prin. propositis. Et huic obiectioni respondet Gratianus d. c. si quis presbyter, in fine.

II. Regula: Cum septem uel quinq; socijs sui ordinis pro arbitrio prælati iurare debet. c. ex tuarum. 8. §. mandamus. uers. ut cum septima. de purgat. canonica. 2. q. 5. c. si legitimi. c. presbyter. uers. septem sibi collegas. c. si mala. uers. cum denominatis. c. quoties. uers. ut tertia manu. c. omnib. §. ipse ergo sacerdos. uers. cum tribus aut cum quinque. Sanè augetur numerus compurgatorum pro atrocitate criminis, d. §. ipse ergo sacerdos. uers. uel eo amplius. Sic quatuordecim indicuntur c. inter sollicitudines. 10. §. attendentes. de purgat. cano-

nica

nica. Septuaginta duo indicuntur 17.q.4.c. qui presbyterum.

III. Regula: Compurgatores debent esse honesti, uel saltem de crimine non condemnati, quibus suspectus sit notus. c. cum P. 7. in prim. c. constitutus. 9. c. inter sollicitudines. 10. §. ipsum igitur. uers. ita tamen ut qui ad eius, & c. cum dilectus. 11. de purg. canon.

IIII. Regula: Compurgatores in purgando impediendi non sunt. d. c. cum P. 7. §. fin.

V. Regula: Principalis reus de ueritate, compurgatores de credulitate iurare debent. c. quoties. 5. §. fin. c. de testibus. 13. c. accepimus. 16. de purgat. canonica. 2. q. 5. c. presbyter. c. quoties. §. porro expurgationis.

VI. Regula, De purgatione uulgaris ferri candentis uel aquæ calidæ prohibita, proponitur c. ult. de purgat. uulgaris. 2. q. 5. c. Mennam. §. uulgarem. c. omnibus. §. fin. cum c. sequente. Huius regule exceptio est in seruis & infamibus, qui ingenui non sunt. d. q. 5. c. nobilis. item c. 1. de purgat. canonica. & 17. q. 4. c. qui presbyterum.

VII. Regula: De purgatione quæ fit per duellum, prohibita cauetur c. 1. & sequente. de purgat. uulgaris. 2. q. 5. c. monomachiam.

VIII. Regula: De purgatione, quæ ex lege Moisaica descendit, prohibita cauetur d. q. 5. c. in libro.

IX. Re-

I X. Regula: De purgatione, quæ fit per communionem corporis Christi, approbata cauetur d. q. 5. c. sepe contingit. et c. ult. in prin.

IIII. ANTECEDENTIA.

De suspendendo purgando à beneficio et officio cauetur c. inter sollicitudines. 10. in prin. de purgat. canon. 2. q. 5. c. presbyter si. c. accusatum.

V. EVENTVS.

I. Regula: Si suspectus se purgare nolit, pro conuicto habetur. d. c. inter sollicitudines. 10. §. fin. et c. cum P. 7. §. deficientem. eod. tt. 2. q. 5. c. ult. in prin. item c. tua nos. 8. §. fin. de cohabitatio. clericor. Huius regule exceptio est: Nisi uulgaris ac prohibita purgatio ei indicatur. Quæ exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. quæst. 3. reg. 6. et 7. Plures exceptiones uide §. quæst. 1.

II. Regula: Vno ex pluribus se purgare uolente tam suo quam sociorum nomine, ijs consentientibus: si deficiat in purgatione, ceteri quoque pro conuictis habentur. 2. q. 5. c. statuit.

III. Regula: Si suspectus se purgauerit, absoluentus ac restituendus est. c. ex tuarum. 8. §. fin. et c. inter sollicitudines. 10. §. purgatione uero. de purgat. canonica. 2. q. 5. c. habet. c. Mēnam, in prin. c. quanto. et c. quoties. §. quod si prædictus. item 15. q. 5. c. de crimine. §. fin.

VI. ADFINIA PURGATIONIS
remedia.

I. Regula: Vt suspectus admoneatur de se corrigendo: quod nisi fecerit, suspendatur, cauetur c. si quis presbyter. 2. de purgat. canon. 35. q. 6. c. si duo.

II. Regula: Vt in notorijs & ijs quæ probantur condemnentur, cauetur per ea quæ proposita sunt s. quæst. 1. except. 2. Hactenus de publicis iudicijs in genere actum est: sequitur de iisdem in specie.

DE PVBLICIS IVDICIIS
in specie. Cap. XV.

I. DE LAESA MAIE-
state.

I. CAUSAE EX QVIBVS AC-
cusatio læsæ maiestatis
competit.

PRima causa: Si conspiratio facta sit. 1. q. 1. c. coniurationū. c. conspirationum. c. si qui clerici. c. si clerici. & c. si qui clericorum.

II. Causa: Si subditus magistratum suum uel eius officiales interfecerit, ceperit, debellauerit. c. ad aures. 10. de pœnis. c. unico, de pœnis, in extrauag. Ioann. xxi. 6. q. 1. c. si quis cum militib. l. 5. in prin. C. ad l. Iul. Maiestatis.

III. Causa: Si cuius dolo malo hostes populi
Chri-

138 METHODI IVRIS PONT.

Christiani commeatu, armis, telis, equis, cōsilio uel auxilio iuuentur. c. ita quorūdam. 6. c. quod olim. 12. c. ad liberādam. 17. de Iudeis. Concordat item M. I. C. lib. 1. cap. 12. quæst. 1. causa 13. Huius causæ exceptio prima hæc est: Nisi pro redimēdis captiuis pecuniam uel merces ad hostes transtulerit. c. significauit. 11. in prin. eod. tt. Altera exceptio uidetur: Nisi tempore pacis arma uel quid simile ad hostes transtulerit, Sed reprobatur d. c. significauit. §. illi quoq;.

1111. Causa: Si Papæ maledixerit. c. 1. de maledicis. Secus, si Imperatori maledixerit. l. unica. C. si quis Imperatori maledixerit.

V. Causa: Si Imperatorē aut magistratum contumelia affecerit. Apostol. canon. 83.

Exceptio præcedentium causarum generalis.

Hactenus causas propositæ accusationis enumerauimus, quarū tamen uide plures M. I. C. d. quæst. 1. Harum autem causarum exceptio generalis hæc est: Nisi reus socios criminis prodiderit, & coniurationem detexerit. 6. q. 1. c. si quis cum militibus. §. sanè si quis ex his. l. 5. §. fin. C. ad l. lul. Maiestatis.

II. ADVERSUS QVOS ACCVSATIO PROPOSITA COMPETIT?

I. Regula: De filiis damnatorum cauetur d. c. si quis

quis cum militibus. §. filij uerò. et d. l. s. §. filij uerò eius.

II. Regula: De eo qui pro damnato apud Principem intercedit, cauetur ibidem §. deniq.

III. QUID VENIAT IN hoc iudicio?

Pœne criminis læsæ maiestatis expositæ sunt sub singulis causis §. quæst. 1.

IIII. EVENTVS HVIVS iudicij.

De præmio delatoris cauetur d. c. si quis cum militib. §. sanè si quis ex his. et d. l. s. §. sanè si quis. Hæc de læsa maiestate: de qua tamen uide plura M. I. C. d. cap. 22.

II. DE VI PVBLICA

et priuata.

I. CAUSA HVIVS IVDICII.

Si quis alicui uim fecerit: hoc iudicio accusari potest. Quæ causa cum suis speciebus approbatur M. I. C. lib. 1. cap. 23. quæst. 1. Eius autem exceptio prima hæc est: Nisi magistratus alicui uim fecerit. 23. q. 5. c. non est. c. qui malos. et c. iudex. Huius replicatio est: Nisi magistratus aliter quàm ei ius est, uim fecerit. de qua re uide M. I. C. d. quæst. 1. except. generali 1. Altera exceptio est: Nisi iussu magistratus uim fecerit. 23. q. 4. c. duo ista. §. fin. cum c. sequente.

II. APVD QVEM COM-

petat?

Ab eius loci magistratu puniendus est reus, in quo crimen commisit. c. 1. de raptorib. l. 28. §. famos. ff. de poenis. Concordant ea quæ proposita sunt §. cap. 6. quæst. 7. reg. 1.

III. QUID VENIAT IN
hoc iudicium?

I. Regula: De excommunicatione cauetur d. c. 1. & c. excommunicationi. 3. cod. tt. item 23. q. 8. c. si quis membrorum. & c. pessimam.

II. Regula: De poena huius criminis Lombardica & seculari cauetur 12. q. 2. c. cum deuotissimam. c. si seculi. Hæc de ui publica & priuata: de qua tamen uide plura M. I. C. d. cap. 23.

III. DE RAPT V FOE-
minarum.I. CAUSAE HVIVS IV-
dicii.

I. Causa: Si quis mulierem per uim rapuerit & stuprauerit. Quæ causa approbatur M. I. C. lib. 1. cap. 24. quæst. 1. in prim. Declaratur definitione raptus 27. q. 2. c. raptus. 36. q. 1. c. raptus. 1. c. lex illa.

II. Causa: Si in uxorem appetierit uirginem Deo dicatam. 36. q. 2. c. si quis non dicam. De poenitent. distinct. 1. c. si quis non dicam. l. 5. C. de episcopis & clericis.

Planè

Planè causarum iam propositarum exceptio prima hæc est: Nisi quis sponsam suam rapuerit. c. cum causa. 6. de raptoribus. 27. q. 2. c. lex illa, in prin. Contradicit l. unica. §. quæ multo magis, in fine. C. de raptu uirginum. Altera exceptio est: Nisi cōsensus raptæ accesserit. d. c. cum causa. 6. uers. iste raptor dici non debet. 36. q. 1. c. ult. §. ex hac authoritate. Contradicit d. l. unica. §. pœnas. & l. 41. §. fin. C. de episcopis & clericis. Tertia exceptio est: Nisi raptor ad ecclesiam confugerit. d. c. ult. in prin. & d. c. lex illa. §. fin.

II. ADVERSVS QVOS COMPETIT?

Etiam consentientes raptui eadem pœna plectuntur. 36. q. 2. c. si quis uirginem. c. eos qui. c. de puellis.

III. QUID VENIAT IN hoc iudicio?

I. Regula: Raptor ultimo supplicio punitur. 36. q. 1. c. lex illa. §. penult. Concordant ea quæ habentur M. l. C. lib. 1. cap. 24. quæst. 5. reg. 1.

II. Regula: De pœna excommunicationis habetur 36. q. 2. c. eos qui. c. raptores. c. si quis uirginem. & c. nullus. Apostol. canon. 66.

III. Regula: De pœnitentia publica cauetur 27. q. 2. c. raptor, in prin. & c. statutum.

IIII. EVENTVS RAPTVS ET
propositæ accusationis.

I. Regula: Castitas raptæ non est ablata. 32. q. 5. in prin. cum sequentib. usq; ad c. si Paulus apostolus. Concordant ea quæ habentur J. lib. 4. cap. 18. causa 3. except. 5.

II. Regula: Rapta cæteris uirginibus se exequare non debet. d. q. 5. c. qui uiderit. §. fin. cum c. sequente.

III. Regula: Raptor raptam in uxorem ducere tenetur, non aliam. Apostol. canon. 66. Hæc de raptu foeminarum: de quo tamen uide plura M. I. C. d. cap. 24.

IIII. DE HOMICIDIO.

I. CAUSAE HVIVS IV-
dicij.

I. Causa: Si quis hominem occiderit: proposita accusatione tenetur. 23. q. 5. in prin. Concordat M. I. C. lib. 1. cap. 25. quæst. 1. causa 1.

II. Causa: Si quis hominis necandi causa cum telo ambulauerit. de poenitent. distin. 1. c. quisquis. §. item ad legem. l. 7. C. ad l. Cornel. de sicarijs. Concordat M. I. C. d. quæst. 1. causa 2.

III. Causa: Si mortis causam præbuit. 23. q. 5. c. cum homo. §. et aliquando. l. 15. ff. ad l. Cornel. de sicarijs. Exempla huius cause uide M. I. C. d. quæst. 1. causa 5. cum sequentibus. Planè propositæ cause exceptio

exceptio prima hæc est: Nisi quis licitum faciens alteri mortis causam præbuit. d. §. et aliquando. uers. nec tamen omnis. et d. q. 5. c. de occidendis. §. unde nec reus. Altera exceptio est: Nisi occasionem tantum dedit remotiorem, et prohibuit ne fieret homicidium. Quæ exceptio approbatur exemplo c. Petrus. 17. de homicidio. Plura de causa proposita uide §. quæst. proxim. reg. 2. cum sequentibus.

IIII. Causa: Si quis causa fuerit abortus. 32. q. 2. c. aliquando. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. sicut semina. Huius causæ exceptio hæc est: Nisi id quod in utero est, nondum fuerit animatum. Quæ exceptio approbatur in iā allegatis locis. Concordat d. q. 2. c. sicut semina. itē De homicidio c. sicut. 20. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 1. causa. 8. ubi extra ordinem hoc casu pœna imponitur. Contradicere tamen uidetur §. causa prox.

V. Causa: Si quis uenena sterilitatis dederit, quo mulier non concipiat, uel uir generare non possit. c. si aliquis. 5. de homicidio.

VI. Causa: Si cum posset hominem à morte liberare, non liberauit. c. sicut dignū. 6. §. illi etiam. uers. quia cum scriptum sit. d. tt.

VII. Causa: Omnis iniquitas, oppressio et iniusticia ad sanguinis iudicium pertinet. de pœnitēt. distinct. 1. c. omnis. et c. homicidium.

164 METHODI IVRIS PONT.

V III. Causa: Si quis fratrem suum odit, uel ei detrahitis. d. distinct. 1. c. homicidiorum.

I X. Causa: Si quis fratri suo mala persuadet. d. distinct. 1. c. noli putare.

De exceptionibus præcedentium
causarum generalibus.

Hactenus causas propositæ accusationis enumerauimus, ex quibus tamen posteriores non ad fore, sed poli iudicium pertinet: alioquin iudex cum reo sepe ultimo supplicio esset afficiendus, nec quisquā ferè ab homicidio esset immunis. Sed plures propositi iudicij causas uide M. I. C. d. quæst. 1. Planè istarum causarum exceptiones aliquot sunt generales siue communes, quæ sequuntur.

I. Exceptio: Nisi casu, non proposito homicidium sit factum. distinct. 50. c. cum qui. c. frater. c. quantum. c. hi qui. c. sepe contingit. c. si duo. item De homicidio c. lator. 9. 23. q. 5. c. si homicidium. item l. 1. et l. 5. C. de sicarijs. Sed et concordant ea quæ habentur j. lib. 3. cap. 1. reg. 74. except. 1. Planè exceptio proposita distinguitur quodammodo in infante noctu per negligentiam oppresso, 2. q. 5. c. consului. 6. hi autem qui probantur. Si tamen ignoretur, utrum à patre, an matre infans oppressus sit, impunitum est facinus. c. de infantibus. 3. de his qui filios occiderunt. Plures replicationes uide d. except. 1.

II. Exceptio: Nisi sui uel alterius defendendi causa quis homicidium fecerit. 13. q. 2. c. ult. uers. si autem à ueridicis. 23. q. 5. c. cum homo, in prin. c. si homicidium. c. non est iniquitatis. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. lib. 1. cap. 25. quæst. 1. except. generali 3. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi quis etiam sine homicidio se defendere, uel aliū liberare potuit: hoc enim casu imponitur homicide pœnitentia. c. interfecisti. 2. de homicidio. Altera replicatio est: Nisi modum inculpatæ tutelæ excessit. c. significasti. 18. §. fin. eod. tt. Plura de exceptione proposita uide d. reg. 74. except. 2.

III. Exceptio: Nisi quis furem in furto deprehensum occiderit. c. si perfodiens. 3. de homicidio. l. 4. ff. ad l. Aquiliam. Huius replicatio prima hæc est: Nisi furem diurnum occiderit. d. c. 3. uers. si autem oriatur sol super eum. & uers. si autem diurnus fuerit. Concordat M. I. C. d. quæst. 1. except. general. 7. repl. 3. Altera replicatio est: Nisi furi nocturno parcere sine suo periculo potuit. c. interfecisti. 2. & c. suscepimus. 10. de homicidio. l. 9. ff. ad l. Cornel. de sicarijs.

III. Exceptio: Nisi quis excommunicatum zelo religionis occiderit. 23. q. 5. c. excommunicatorum. & c. quis enim.

V. Exceptio: Nisi Dei causa quem occiderit.

l. 3

23. q. 8.

23.q.8. c.legi. c.occidit. c.Petrus.

VI.Exceptio: Nisi hominem mori dignum occiderit. reprobatur 23.q.5. c.cum minister. c.penult. §. fin. cum c.sequente. 23.q.8. c.penult.

VII.Exceptio: Nisi maritus uxorem in adulterio deprehensam occiderit. reprobatur 33.q.2. c. interfectores, cum c.sequente. c.admonere. §. prius enim causa. uers. occidere tamen eam. c. si quod uerius, in prin. et §. in præmissis. Contradicit hi-
Jce l. 24. in prin. ff. ad l. iul. de adulterijs. Plura de exceptione hac uide M. l. C. lib. 1. cap. 25. quæst. 1. except. 11.

VIII.Exceptio: Nisi magistratus uel iudex aliquem occiderit. 23.q.5. c.reos. §. prohibetur. c. de occidendis, in prin. c. officia. c. cum homo, in prin. c. non frustra. c. non est crudelis. c. qui malos. c. si homicidium. Huius replicatio est: Nisi aliter quàm ei ius est, occiderit. l. 4. in prin. ff. ad l. Cornel. de sicarijs.

IX. Exceptio: Nisi iussu Dei aliquem occiderit. 23.q.5. c. lex æterna. et c. ult.

X. Exceptio: Nisi eum quem iudex occidi iussit, occiderit. d. q. 5. c. miles. c. si homicidium. Huius replicatio est: Nisi non iussus à iudice, sed sua sponte occiderit. d. c. miles. uers. quod si sua sponte.

XI. Exceptio: Nisi infans occisus sit. reprobat-
tur de poenitent. distinct. 1. c. si quis necandi. l. 8. C.
ad l.

ad l. Cornel. de sicarijs. Hæc de causis propositæ accusationis, earumq; exceptionibus sint dicta: quarum tamen plures uide j. lib. 3. cap. 5. reg. 74. item M. I. C. d. cap. 35. quæst. 1.

II. ADVERSVS QVOS HOMICIDII accusatio competit?

I. Regula: De pluribus qui percusserunt occisum, cauetur 23. q. 8. c. ult. l. 11. §. sed si plures. l. 51. uers. idq; est consequens. ff. ad l. Aquiliam.

II. Regula: De eo qui causam & occasionem homicidio dedit, uide s. quæst. prox. causa 3.

III. Regula: De eo qui post homicidium perpetratum ad capiendum uel occidendum uenit, cauetur c. sicut dignum. 6. §. illi autem qui. de homicidio.

IIII. Regula: De eo qui excubias egit, ut tutò committeretur homicidium, cauetur d. c. 6. §. illi etiam.

V. Regula: De eo qui iussit uel suasit homicidium fieri, cauetur d. c. 6. §. qui uerò. item c. Henricus. 2. de clericis pugnantibus.

VI. Regula: De eo qui sarcinam homicidæ custodiuit, dum homicidium committeretur, cauetur d. c. 6. §. hi quoq;.

VII. Regula: De eo qui bona occisi occupauit, cauetur d. c. 6. §. eos insuper.

III. QUID VENIAT, SEV DE
pœna homicidij.

I. Regula: Vtrum ultimo supplicio homicidium sit puniendum? controuertitur per ea quę propo-
sita sunt s. cap. 7. in prin.

II. Regula: De pœna eius qui per assassinos oc-
cidit, cauetur c. 1. de homicidio, in 6.

III. Regula: De pœna subditi uel uasalli præ-
latum uel dominum occidentis cauetur c. ad au-
res. 10. & c. in quibusdam. 12. de pœnis. item 33. q. 2.
c. quicumq; in fine.

III. Regula: De pœna eorum qui armati in-
terfuerunt, cū aliquis caperetur, qui captus postea
occisus est: item eorum qui consilium dederunt, ca-
uetur c. sicut dignum. 6. §. clericos. de homicidio.

V. Regula: De pœna matris per iracūdiam in-
fantem occidentis cauetur c. 1. de his qui filios oc-
ciderunt. De pœna eius quę noctu infantem op-
pressit, uide s. q. 1. except. 1.

VI. Regula: De pœna eius qui uxorem suam oc-
cidit, cauetur 33. q. 2. c. quicumq; & c. admonere.

VII. Regula: De pœna eius qui clericum occi-
derit, cauetur 17. q. 4. c. qui occiderit. c. qui sub-
diaconum. c. qui presbyterum. Huius exceptio est:
Nisi non stola uestitus in itinere occidatur. d. q. 4.
c. ut presbyteri.

VIII. Regula, De depositione & excommu-
nicatione

nicatione homicidæ, Apostol. canon. 64. Plures huiusmodi pœnas uide s. quæst. prox. sub singulis regulis: item quæst. 1. sub singulis causis.

IIII. ADIUNCTA HVIVS iudicij.

Cum dubitatur, utrum ex uulnere decesserit, nec ne? præsumitur ex uulnere decessisse, ne uulnerans in sacris ordinibus militet. c. ad audiētiam. m. §. quia uerò utrum. Et c. significasti. 18. §. quod si discerni. de homicidio. Hæc de homicidio: de quo tamen uide plura M. I. C. lib. 1. cap. 25.

V. DE PLAGIARIIS.

Pœna plagiariorum est, ultimum supplicium. c. 1. de furtis. l. 7. C. ad l. Fauiam de plagiarijs. Et Instit. de publicis iudicijs. §. est Et inter. Plura de hoc crimine uide M. I. C. lib. 1. cap. 27.

VI. DE ADULTERIIS Et stupro.

I. CAUSAE HVIVS ACCUSATIONIS.

1. Causa: Si quis fornicatus fuerit, uel adulteriũ commiserit. 27. q. 1. c. nubendi. §. fin. item distinct. 88. c. fornicari. Declaratur causa proposita definitione Et differentia fornicationis, stupri Et adulterij, 36. q. 1. c. lex illa. §. sed non omnis, cum sequentibus. Sanè omnis illicitus coitus definitur adulterium esse, 32. q. 4. c. nemo. Et 32. q. 5. c. illa autem.

tem. §. cum ergo. uers. at enim ait. Differentia tamen stupri & adulterij traditur l. 6. §. lex stuprū. l. 34. §. fin. ff. ad l. lul. de adulterijs. l. 101. in prin. ff. de uerb. signif.

II. Causa: Omnis coitus extra legitimum matrimonium punitur. d. c. nemo. §. quidquid. & d. §. cū ergo. item 32. q. 4. c. sic non. §. fin. c. meretrices. e. in eo. c. Salomon. & 32. q. 5. c. non mœchaberis.

III. Causa: Amor uxoris immodicus & libidinosus punitur. d. q. 4. c. origo. c. recurat. §. fin. e. in eo. §. fin. & c. liberorum, in prin.

IIII. Causa: Sola quoq; concupiscentia punitur. de pœnitent. distinct. 1. c. si cui etiam. 32. q. 7. c. non solum. Sed hæc ad iudicium poli, non fori pertinent. In foro enim cogitationis pœnam sustinet, ut s. cap. 6. quæst. 3. except. 10. est ostensum.

V. Causa: Si coniunx coniugem in adulterio deprehensum retinuerit. c. si uir. 3. in prin. de adulterijs. 32. q. 1. in prin. c. sicut. c. dixit. uers. imò cum illa. c. si quis uxorem. c. apud misericordem. §. quod si in adulterio. & §. unde in nono. item 34. q. 1. c. penult. in prin. & l. 2. C. de adulterijs. Huius cause exceptio prima hæc est: Nisi coniunx adulter pœnitentiam egerit. d. c. penult. uers. quid si mulier. & 32. q. 1. c. si quis uxorem. Concordant ea quæ habentur j. causa prox. except. 1. Altera exceptio uidetur. Nisi nō maritus uxorem, sed uxor maritum adul-

adulterum retinuerit. d. c. apud misericordem. §. crimen lenocinij. Sed hisce non obstantibus, exceptio proposita reprobatur d. c. si quis uxore. uers. similiter si uirum. Tertia exceptio est: Nisi maritus ignorauerit uxorem adulteram esse, uel contra. 34. q. 1. c. penult. uers. quamdiu peccatum eius. Plura de causa proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 28. quest. 2. causa 12.

V I. Causa: Si coniunx coniugem dimissum re-duxerit. 34. q. 1. c. non satis. §. rem nouam. uers. cumq; egressa. Concordant ea que habentur M. I. C. d. quest. 2. causa 14. in prin. Eius autem exceptio prima hæc est: Nisi repudiatus repudiatæ poenitentiam egerit. c. si uir sciens. 3. §. fin. de adulterijs. 32. q. 1. c. de benedicto. c. quod autem. & c. nõ erit. Concordat item s. causa prox. except. 1. Altera exceptio est: Nisi ob aliam quàm adulterij causam quis uxore dimiserit: hanc enim recipere non prohibetur. 28. q. 1. c. si quis gentilis. Plura de causa proposita uide M. I. C. d. causa 14.

V I I. Causa: Si quis ab alio repudiatæ uxorem duxerit, uel si qua repudiato nupsierit. 31. q. 1. c. deniq; §. prima authoritas. 32. q. 1. c. dixit. q. 7. c. licite, in prin. c. dominus, in fine. c. omnes. §. qui dimittit. uers. & qui dimissam. item 34. q. 1. c. non satis. §. rem nouam. uers. cumq; egressa. Plura de causa proposita uide M. I. C. lib. 1. cap. 28. q. 2. causa 15.

V I I I. Causa:

VIII. *Causa*: Si incestus crimē sit commissum. Hec causa approbatur per ea quę habētur 3. lib. 4. cap. 12. quęst. 6. reg. 10. cum sequente. Declaratur definitione incestus 36. q. 1. c. lex illa. §. incestus est. l. 39. et Lult. ff. de ritu nuptiar. Plura de causa proposita uide M. l. C. d. quęst. 2. causa 16.

IX. *Causa*: Si quis duas uxores simul habeat, uel una duobus nupta sit. Hec causa approbatur simul et distinguitur per ea quę proponuntur 3. lib. 4. cap. 13. except. 17. in prim. Præter exceptiones autem ibidem subiectas alia propositę causę exceptio est hæc: Nisi per errorem et ignorantiam quis eam quę alium habet maritum, duxerit, uel contra: is enim eāue ignorantia exceptione defenditur. 34. q. 1. c. cum per bellicam. uers. nec tamen culpabilis. item c. si quis necessitate. §. fin. cum c. sequente. Concordant ea quę habentur M. l. C. lib. 1. cap. 28. quęst. 2. causa 18. except. 1. Alia exceptio est: Nisi prior coniunx propter fornicationem dimissus dimissāue sit. 32. q. 7. c. quemadmodum. Sed et plura de causa proposita uide d. causa 18.

X. *Causa*: Si quis uxorem suam sine causa dimiserit. Reprobatur hæc causa 27. q. 2. c. matrimonium. c. omnis res.

XI. *Causa*: Si quis contra naturam luxurietur, uel mares cum maribus coierint. 32. q. 7. c. adulterij. c.

rii.c.offerebat. c.flagitia. c.usus. Concordat item
M.I.C.d. quæst. 2. causa 19.

De exceptionibus præcedentium causarum generalibus.

Hactenus causas, ex quibus adulterij accusatio
competit, enumerauimus: quarum tamen plures
uide M.I.C.d. quæst. 2. Sequuntur nunc istarum cau-
sarum exceptiones aliquot generales.

I. Exceptio: Nisi cum serua commissum sit adul-
teriū uel stuprum. reprobatur 14. q. 6. c. ult. uers.
ancilla. Contradicit M.I.C.d. quæst. 2. except. ge-
nerali 1.

II. Exceptio: Nisi cum soluta sit commissum.
reprobatur 32. q. 4. c. sic non sunt. §. fin. cum c. se-
quente. q. 7. c. fieri potest. Inst. de publ. iud. §. item
lex lul. de adulterijs.

III. Exceptio: Nisi cum meretrice, aut aliās i-
gnominiosa muliere stuprum sit commissum. re-
probatur d. q. 4. c. meretrices esse. & c. in eo. Pro-
inde hoc casu corrigitur l. 23. & l. 29. C. ad l. lul. de
adulterijs. De qua exceptione uide item M.I.C.d.
quæst. 2. except. gener. 6.

III. Exceptio: Nisi cum deformi uel paupere
fornicatio sit cōmissa. Reprobatur hæc exceptio
14. q. 6. c. ult. §. quomodo.

V. Exceptio: Nisi liberorum procreandorum,
non libidinis causa adulterium uel stuprum quis
com-

174. METHODI IVRIS PONT.

commiserit. 32.q.4. in prim. & c. dixit, in prim. c. obijciuntur. Sed his nō obstantibus, exceptio proposita reprobatur d. q. 4. c. sicut satius, in prim. c. recurras. §. fin. uers. nec illorum. c. dicat aliquis. c. sic non sunt.

V I. Exceptio: Nisi ob defectum uel sterilitatem uxoris cum alia concubuerit. Videtur hæc exceptio approbari per ea quæ proposita sunt §. except. prox. in prim. Sed reprobatur per ea quæ ibidem §. sed his non obstantibus, annotata sunt. Quibus concordat 32. q. 5. c. puto, in prim.

V II. Exceptio: Nisi per uim aliqua stuprū uel adulterium sit passa. approbatur per ea quæ proponuntur j. lib. 4. cap. 18. causa 3. excep. 5. item M. I. C. lib. 1. cap. 28. quest. 2. except. gener. 11. Cuius replicatio est: Nisi uim passa non exclamauerit. 34. q. 1. c. non satis. §. legat liberos.

V III. Exceptio: Nisi per errorem putās suam esse uxorem, cum aliena rem habuerit. 34. q. 1. c. si uirgo. §. fin. cum c. sequēte. Hæc de exceptionibus aduersus adulterij accusationē generalibus: quarum tamen plures uide M. I. C. d. quest. 2.

II. QVIBVS ACCVSATIO
adulterij competit?

I. Regula, De marito adulteræ. Huic in primis accusatio competit. c. maritis. 4. de adulterijs. l. 30. §. in primis. C. ad l. lul. de adulterijs. Huius exceptio

ptio est: Nisi maritus ipse sit adulter. c. intelleximus. 6. de adulterijs. Concordant ea quæ habentur j. lib. 4. d. causa 3. except. 4. Item concordat l. 11. §. iudex. ff. de adulterijs. Plures propositæ regulæ exceptiones uide M. I. C. d. cap. 28. quæst. 3. reg. 1.

II. Regula, De uxore adulteri. Huic accusatio adulterij non competit. 32. q. 1. c. apud misericordem. §. hoc in mulieribus, cum sequentib. item q. 5. c. ult. & l. 1. C. ad l. iul. de adulter.

III. Regula: Si incesti crimen dicatur contractum, soli consanguinei ad accusandum admittuntur. Quæ regula approbatur simul & distinguitur j. lib. 4. cap. 19. quæst. 4. reg. 3. Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. d. quæst. 3.

III. QUID VENIAT, SEV DE

pena adulterij.

I. Regula: Vitium fornicationis omnium maximū scelus est. 32. q. 7. c. non solum. §. inter cætera.

II. Regula: De gradibus fornicationis cauetur d. q. 7. c. quemadmodum. §. sunt enim. & c. adulterij.

III. Regula, De stupri poena. Qui stuprū commisit, uitiatam ducere & dotare tenetur. c. 1. de adulterijs. Huius exceptio prima hæc est: Nisi pater puella in matrimonium consentire nolit: tunc enim dotem dando liberatur. d. c. 1. uers. si uerò pater. Altera exceptio est: Nisi castigatus & excommunicatus

municatus in monasterio, dum uixerit, pœnitentiam agere malit. c. peruenit. 2. cod. tt.

IIII. Regula: Mulieres adulteræ in monasterijs perpetuam pœnitentiam agere debent. c. gaudemus. 19. de conuersione coniugator. Concordat M. A. C. lib. 1. cap. 28. quæst. 7. reg. 3.

V. Regula: De relegatione adulteri & adulteræ cauetur 32. q. 1. c. de benedicto.

VI. Regula: De pœna sacerdotis fornicantis cauetur distinct. 28. c. presbyter. & distinct. 82. c. presbyter.

VII. Regula: Si sacerdos cum filia sua spirituali seu pœnitentialem rem habuerit, puniuntur 30. q. 1. c. omnes. c. si quis sacerdos. & c. ult. in prin.

VIII. Regula: Si mulier proprijs seruis se iunxerit, capite plectitur. 12. q. 2. c. episcopus. §. si qua cum seruo. l. unica. C. de mulieribus quæ se proprijs seruis iunx.

IX. Regula: Si monacha commiserit fornicationem, pœna utrique constituitur 27. q. 1. c. si qua monacharum. Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. d. quæst. 7.

IIII. ACTVS ET ADIUNCTA iudicij de adulterijs.

I. Regula: De iuramento accusatoris cauetur 35. q. 6. c. si duo. §. fin. cum c. sequente.

II. Regula: De probatione incestus cauetur d. c. si

c. si duo, in prim. Concordant ea quæ habentur 7.
lib. 4. cap. 19. quest. 4. reg. 3. & 4.

111. Regula: Confessio alterutrius non probat
contra alterum quo ad poenam, sed quo ad purga-
tionem indicendam sufficit. c. significasti. 5. de adul-
terijs. 2. q. 5. c. interrogatum. Hæc de accusatione
adulterij: de qua tamen uide plura M. 1. C. d.
cap. 28.

VII. DE FALSO.

I. CAUSAE EX QVIBVS HÆC
accusatio competit.

I. Causa generalis est: Si falsum sit commissum.
c. 1. in prin. de crimine falsi. Declaratur causa pro-
posita diuisione falsi, quorum unum consistit in
ueritate occultanda, alterum in mendacio dicen-
do, d. c. 1. in fine. Species falsi in literis commissi e-
numerantur c. licet. 5. eod. tit. Sequuntur nunc cau-
sæ speciales.

II. Causa: Si instrumenta quis suppressit, uel
aduersarijs tradidit. 12. q. 2. c. si quis de clericis. 1. et
c. si quis de clericis. 2.

III. Causa: Si falsas literas non destruxit, uel
resignauit. c. dura. 4. §. adiunctes. de crimine falsi.

III. Causa: Si literas Papæ de manibus eius,
uel officialium eius non recepit. c. licet. 5. §. eos eti-
am. d. tit.

V. Causa: Si falsum dixerit testimonium. 3. q. 9.

178 METHODI IVRIS PONT.

c. nihilominus. 4. q. 2. c. ult. §. qui falso. l. 16. ff. de testibus. Huius exceptio est: Nisi indignum ignoras, dignum dixerit. c. unico, de scrutinio.

V I. Causa: Si iustum iniustum dixerit, sanctum non sanctum, uel contrà, alioue modo mentiatur. 11. q. 3. c. si quis dixerit. c. si quis hominem. c. uæ qui dicitis. c. unicuiq. Plura de mendacio uide 3. lib. 4. cap. de peccato.

V II. Causa: Si ob accusandum uel non accusandum, ob dicendum uel nō dicendum testimonium, uel ob sententiam pecuniam acceperit. d. c. unicuique. §. fin. cum c. sequente. 1. q. 1. c. concussionis. l. 2. ff. de cōcussione. & l. 1. §. 1. ff. ad l. Cornel. de falsis.

V III. Causa: Si monetam falsificauerit, punitur c. unico, de crimine falsi, in extrauag. Ioann. XXII. Exemplum huius causæ habetur c. unico, de dilationib. in extrauag. com.

I X. Causa: Si alchimiam exerceat, uel procurret, punitur c. unico, de crimine falsi, in extrauag. com.

X. Causa: Si circa pondera & mensuras falsum adhibuit, punitur c. ut mensur. e. 2. de emptione & uenditione.

X I. Causa: Si mulier uirili ueste utatur, punitur distinct. 50. c. si qua mulier.

X II. Causa: Si testis dicta sua utriq. parti prodidit. 4. q. 2. c. ult. §. qui falso. l. 16. ff. de testibus.

X III. Cau-

XIII. Causa: Si falsò in scriptos impiorum libros tanquam sacros publicauerit. Apostol. canon. 59.

De exceptione præcedentium causarum generali.

Hactenus causas propositæ accusationis enumerauimus: de quibus tamen alijsq; pluribus uide item M. l. C. lib. 1. cap. 29. quæst. 1. Istarum autem causarum exceptio generalis hæc est: Nisi sine dolo malo, uel per errorem & ignorantiam quis falsum commiserit. Quæ exceptio approbatur exemplo c. accedens. 8. de crimine falsi. Concordat M. l. C. d. quæst. 1. in fine, except. generali ubi plures huiusmodi exceptiones sequuntur.

II. QUID VENIAT IN FALSI accusatione, seu de pœna falsi.

I. Regula: Falsum æquiparatur homicidio u. q. 3. c. nemo peritorum.

II. Regula: De pœna excommunicationis cauetur extrauag. Ioan. xxi. unica, de crimine falsi.

III. Regula: De poenitentia iniungenda falsario cauetur 5. q. 6. c. penult.

IIII. Regula: De pœna clericorum, qui Principis sigillum falsificauerunt, cauetur c. ad audientiam. 3. de crimine falsi.

V. Regula: De pœna eorum qui literas Pape falsi-

falsificauerunt, cauetur c. ad falsarios. 7. cod. tt. Plures huiusmodi poenas uide §. sub singulis causis: item M. l. C. d. cap. 29. quest. 5. Sed & plura de falsi accusatione uide d. cap. 29.

VIII. DE MALEFICIIS, DIUINATORIBUS, MATHEMATICIS, & SIMILIBUS.

I. CAUSAE HVIVS IVDICII.

I. Causa est, diuination. 26. q. 5. in prim. 1. q. 1. c. nūquam, in prim. Concordant ea quæ proposita sunt §. cap. 8. quest. 5. causa 26. item quæ proponuntur j. causa 9. Ratio huius causæ per obiectionis solutionem habetur d. q. 5. c. ultim. §. si autem quilibet. Origo diuinationum exponitur 26. q. 3. in princ. cum c. sequente. Ratio nominis exponitur d. q. 3. c. 1. §. diuini. Genera diuinationum enumerantur d. c. 1. §. 1. Singulorum generum species in sequentibus causis proponuntur. Diuinationum autem causæ uel modi exponuntur d. c. 1. §. fin. cum c. sequente.

II. Causa: Si incantator sit uel incantatrix. 26. q. 5. c. episcopi. §. illud etiam. c. quicumq. §. fin. cum c. sequente. item c. peruenit. item q. 7. c. admoneāt. Declaratur causa proposita definitione incantatorum 26. q. 3. c. 1. §. incantatores.

III. Causa: Si magiam exerceat. 26. q. 5. c. non oportet. c. episcopi, in prim. Concordat M. l. C. lib.

2. cap.

1. cap. ult. causa 1. Declaratur causa proposita definitione magorum d. q. 5. c. nec mirum. §. magi sunt. Et 26. q. 3. c. 1. §. primum autem.

III. Causa: Si ariolus sit. l. 5. Et l. 7. C. de maleficis. Declaratur definitione ariolorum d. c. 1. §. arioli.

V. Causa: Si aruspex sit, uel aruspice consulat. d. l. 5. Declaratur definitione aruspice d. c. 1. §. haruspices. Concordat 26. q. 5. c. contra idolorum. c. nec mirum. §. haruspice.

VI. Causa: Si augur sit, uel augures consulat. d. l. 5. C. de maleficis. Declaratur definitione auguris d. c. 1. §. augures. De origine horum differitur d. c. nec mirum. §. auguria.

VII. Causa: Si astrologus sit aut mathematicus. 26. q. 5. c. non liceat, in prin. 26. q. 2. c. 1. §. sic et astronomia. c. illos planetarios. c. sed et illud. §. est et illud. l. 5. Et l. 7. C. de maleficis. Declaratur causa proposita definitione astrologorum d. c. 1. §. astrologi. Mathematici definiuntur d. c. 1. §. genethliaci. uers. hi sunt qui uulgo.

VIII. Causa: Si genethliacus fuerit. 26. q. 2. c. illud quod. §. neq. illi ab hoc. Declaratur hac causa definitione genethliacorum d. §. genethliaci. Ad hanc causam pertinent horoscopi, qui definiuntur d. c. 1. §. horoscopi.

IX. Causa: Si sortilegus sit. 26. q. 2. c. 1. §. fin. cum sequente. c. hi qui de paganis. c. non exemplo. q.

s. in princ. c. sortes. c. peruenit. c. episcopi, in princ. c. q. 7. c. nō obseruetis. uers. c. sortes. item De sortilegijs c. 1. Declaratur causa proposita definitione sortilegorum 26. q. 1. in prim. cum c. sequente. item q. 3. c. 1. §. sortilegi.

X. Causa: Si necromanticus sit. Hæc causa declaratur 26. q. 5. c. nec mirum. §. necromantici.

XI. Causa: Si hydromanticus sit. Declaratur hæc causa ibidem §. hydromantici.

XII. Causa: Si salitor sit. Declaratur hæc causa 26. q. 3. c. 1. §. salitores.

XIII. Causa consistit in præstigijs. Que declaratur d. c. nec mirum. §. præstigium.

XIIII. Causa: Si Pythonissa fuerit. Declaratur d. c. 1. §. Pythonisse. Soluitur huius cause obiectio d. c. nec mirum. §. præterea quidam.

XV. Causa: Si execrabili modo medeatur, uel sanari cupiat. d. c. nec mirum. item 26. q. 2. c. illud quod. c. qui sine. q. 7. c. admoneant. c. non obseruetis. uers. siue qui per quosdam.

XVI. Causa: Si aruspice, mathematicum uel similem consulat, uel ei credat. d. q. 2. c. intelligi. item 26. q. 5. c. qui diuinationes. c. si quis episcopus. 26. q. 7. c. non obseruetis. item De sortilegijs c. extuarum. 2. c. l. 5. C. de maleficis.

XVII. Causa: Si edat uel bibat id, quod reliquum est ex eo quod dæmonibus est immolatum.

26. q. 2. c. sed & illud. §. fin. cum c. sequente.

XVIII. Causa: Si permittat tolli aliquid ex eo quod demonibus est immolatum. d. q. 2. c. si de area.

XIX. Causa: Si emerit id quod idolis est immolatum. Hæc causa distinguitur in ignorante d. q. 2. c. ult.

II. QUID VENIAT, SEU de pœna.

Pœna excommunicatio est, secundum ea quæ proposita sunt §. cap. 8. quæst. 5. causa 26. Sed & alias pœnas uide §. quæst. prox. sub singulis causis. Hæc de maleficis & similibus sint dicta. De quibus uide item M. l. C. lib. 1. cap. ult.

DE SIMONIA Cap. XVI.

Hactenus octo species publicorum iudiciorum exposuimus. Superest accusatio Simonie, hæreseos & usurarum: de quibus singulis sigillatim in sequentibus capitibus agetur, & primum de Simonia.

I. CAUSAE EX QVIBVS proposita accusatio com- petit.

Prima atq; generalis huius accusationis causa est, Simonia. l. q. 7. c. ult. in prim. Declaratur causa

proposita definitione Simonie 1. q. 1. c. qui studet. Ex hoc canone Simonia definitur studiosa uoluntas emendi uel uendendi spiritualia, glossa in d. q. 1. in prin. & in c. si quis ordinauerit. 45. in uerbo Per triennium. de Simonia. Est autem Simonia dicta à Simone mago. 24. q. 3. c. penult. in prin. Simoniam uerò esse heresin, patet ex d. c. ultim. in prin. Cui concordat 1. q. 1. c. uentum. §. fin. cum c. sequente. c. cum omnis. c. eos qui. c. placuit. §. ex illa. Concordat item propositæ causæ 1. q. 1. c. erga Simoniacos. & c. nunquam. & 1. q. 3. c. ea quæ. item extrauagans com. 2. de Simonia. & extrauag. com. 1. de sentent. excom. Obijcitur 1. q. 1. c. placuit. §. item opponitur. Respondetur huic obiectioni ibidem §. sed de prophetia. Species seu exempla huius causæ exponuntur c. non satis. 8. & c. cum in ecclesia. 9. de Simonia. Sed & species eius sunt sequentes causæ.

II. Causa: Si quis pro ordinatione uel electione aliquid dederit uel acceperit. c. 1. in fine. c. ad nostram. 21. c. dilectus. 30. c. consulere. 38. c. sicut pro certo. 39. & c. audiuius. 41. de Simonia. 1. q. 1. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. quicumque sacros. c. cum liceat. c. cum ordinaretur. c. gratiam. c. citò turpem. c. placuit. c. principatus. c. fertur. c. sicut eunuchus. c. quibusdam. item 1. q. 3. c. ex multis. q. 7. c. si quis omnem, in prin. usque ad §. sed dicunt.

item §. qui per Simoniam. 7. q. 1. c. si quis de ordine. §. fin. cum c. sequente. item 8. q. 2. c. 1. item De statu monachorum c. monachi, in prim. Et §. prioratus. item distinct. 51. c. ult. uers. qui honorem muneribus. item 15. q. 3. c. sanè quisquis hāc, in prim. l. 29. C. de episcopis Et clericis. Nouell. 6. §. sancimus igitur. uers. sed neque pecunijs. item §. Et hanc. item Nouell. 123. §. pro omnibus. item §. sed neque clericum. Sed Et concordant ea quæ proposita sunt §. causa prox. Planè obijciatur huic secundæ causæ 1. q. 1. c. per Esaiam. §. constat ergo. c. statuimus ut sicut. §. sicut ergo. Cui obiectioni Gratianus respondet d. c. statuimus. §. sed sicut. Alia obiectio habetur 1. q. 3. in princ. de qua J. except. 19. dicitur. Nam J. inter exceptiones generales huius causæ exceptiones enumerabuntur.

III. Causa: Si pro consecratione, benedictione uel alijs sacramentis aliquid datum uel acceptum sit. c. cum in ecclesiæ. 9. c. cum sit Romana. 10. c. suam nobis. 29. c. sicut pro certo. 39. Et c. ad apostolicam. 42. de Simonia. item 1. q. 3. c. ult.

IIII. Causa: Si pro sepultura uel exequijs mortuorum aliquid datum sit uel acceptum. c. non satis. 8. §. fin. c. cum in ecclesiæ. 9. uers. Et pro sepultura. c. suam nobis. 29. Et c. audiuius. 41. de Simonia. item 13. q. 2. c. quæstæ est. c. postquam. c. in ecclesiastico. Et c. præcipiendum.

V. *Causa*: Si pro chrysmate uel oleo quid datum uel acceptum sit. d. c. non satis. 8. §. fin. & c. ea quæ. 16. c. ad nostram. 21. & c. in tantum. 36. de Simonia.

VI. *Causa*: Si pro baptismo aliquid exigatur. 1. q. 1. c. baptizandis. & c. quidquid.

VII. *Causa*: Si gratiam scientiæ, quam à Deo habet, non gratis exerceat. 1. q. 3. c. non solum.

VIII. *Causa*: Si res ecclesiæ in suum usum conuertat. d. q. 3. c. res ecclesiæ.

IX. *Causa*: Si precibus uel fauore quis ad sacros ordines sit promotus. 1. q. 1. c. omnis. §. de his autem, cum cc. sequentibus, usq; ad c. pueri. item d. c. pueri. §. nulla sit. Apostol. canon. 29. Contradicit d. c. pueri. §. fin. cum sequentibus, usq; ad §. non itaq; ubi Gratianus huic obiectioni respondet.

X. *Causa*: Si quis quod iure debet, non nisi premio accepto persoluat. 1. q. 3. c. uendentes.

XI. *Causa*: Si indignus ad sacros ordines ordinetur. 16. q. 7. c. & hoc. §. & arbitror. & 1. q. 3. c. si quis episcopus. uers. uel aliter. Concordant item ea quæ s. causa 9. sunt proposita.

XII. *Causa*: Si pro absolutione ab excommunicatione aliquid datum uel acceptum sit. c. ad aures. 24. de Simonia.

XIII. *Causa*: Si depositus dato precio ad ordinem sit restitutus. 1. q. 1. c. per principalem. §. fin. cum

fin. cum c. sequēte. c. iubemus. uers. si quis pœnam.
l. 4. C. ad l. lul. repetund.

XIII. Causa: Si prælatus accepta pecunia suas uices alteri cesserit. c. 1. cum duob. sequentibus. ne prælati uices suas.

XV. Causa: Si precio uel fauore peccata alicuius cœlet, uel recôciliet nō pœnitētē, aut dignē pœnitentē odio nō recôciliet. c. nemo. 14. de Simonia.

XVI. Causa: Si ecclesia empta uel redempta sit. c. querelam. 15. d. tt.

XVII. Causa: Si non consentienti electiōi aliquid uoluntate electi datum sit, ut à cōtradictione desisteret. c. Mattheus. 23. d. tt.

XVIII. Causa: Si ut eligeretur prælatus iure iurando præsbito actionem uel pœnam remisit. 8. q. 3. c. 1. Concordant ea quæ habentur j. except. general. 8. Huius causæ exceptio est: Nisi post electiōnem nulla pactione antea facta remisit. d. q. 3. in prim. & c. Artaldus.

XIX. Causa: Si quis non nisi munere accepto conuertatur, uel regimen ecclesiæ suscipiat. 1. q. 2. c. quam pio.

XX. Causa: Si quis à conuersis munus sumat. d. q. 2. c. nullus.

De exceptionibus præcedentium
causarum generalibus.

Hactenus causas propositæ accusationis enu-
merauimus.

merauimus, quarum aliquot exceptiones generales restant, quas ordine subijciemus.

1. Exceptio: Nisi alius quàm ordinatus pecuniam dederit. c. etsi quæstiones. 18. c. de simoniace. 22. & c. sicut tuis. 33. de Simonia. item 1. q. 1. c. statui mus. §. habent ergo, cum duobus cc. sequentibus. q. 4. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. iudæi. item d. q. 4. c. non imputantur. §. item si excusatur. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ordinato sciente & consentiente alius pro eo pecuniam dedit. c. Matthæus. 23. & c. sicut tuis. 33. uers. nisi postea consenseris. de Simonia. Altera replicatio est, quòd quamuis ordinatus à reatu Simonie propter suam ignorantiam excusetur, fructus tamen ordinationis non percipiat: nisi postquam ordinationi renunciauerit, ex misericordia ei in ea conditione esse concedatur. 1. q. 1. c. statuimus. §. Simoniacos autem. 1. q. 5. in prin. cum c. sequente. item c. eos qui. §. ex hac itaq; cum c. sequente. item De Simonia. c. nobis. 27. Huius replicationis duplicatio prima hæc est: Nisi ab aduersario ordinati pecunia data sit, ut fructu ordinationis defraudaretur. d. c. 27. uers. nisi constaret illos. Altera duplicatio est: Nisi etiam sine pecuniæ interuentu eum erant electuri. 1. q. 6. c. ult. §. fin. & ibi glossa. item c. etsi quæstiones. 18. §. fin. de Simonia. Hæc de secunda replicatione eiusq; duplicationib; sint dicta.

dicta. Tertiæ replicationis loco notandum, quòd exceptio proposita ordinatò ignorati solum, non etiam pecuniam danti & accipienti competat. c. si cum. 33. §. fin. de Simonia.

II. Exceptio: Nisi alij quàm ordinatori munus datum sit. Hæc exceptio ipso quidem iure subsistit, si ignoratè ordinatore datū sit: uerū danti & accipienti nō prodest. 1. q. 1. c. statuimus. §. Simoniaci quoq; & c. omnis. §. de his autem, cum c. sequente.

III. Exceptio: Nisi ministris uel notarijs datum sit. reprobatur c. 1. de Simonia. 1. q. 2. c. nullus. §. regulam antiquam. c. sicut, in prin.

IIII. Exceptio: Nisi prandium uel cœna saltem sit data. reprobatur c. Iacobus. 44. d. tt. de Simonia. item extrauag. com. c. 1. cod. tt.

V. Exceptio: Nisi non pecunia numerata, sed quid aliud datum sit. reprobatur 1. q. 3. c. totum.

VI. Exceptio: Nisi obsequium saltem præstetur, uel homagium, seu fidelitas. reprobatur c. cum essent. 12. & c. ex diligenti. 17. de Simonia. item c. ult. de reg. iuris.

VII. Exceptio: Nisi modicum quiddam datum sit. c. etsi quæstiones. 18. in fine. de Simonia.

VIII. Exceptio: Nisi nullo dato ius aliquod remissum sit. reprobatur c. per tuas. 37. & c. si quis ordinauerit. 45. cod. tt. Plura de hac exceptione ui de s. causa 18.

IX. Exceptio: Nisi uniuersa bona sua conserat ecclesie, in qua ordinatur. Reprobatur hæc exceptio sub conditione hac, si cum pacto se recipienti contulerit, c. tua nos. 34. d. tt.

X. Exceptio: Nisi pro ingressu monasterij datum sit. reprobatur c. ueniens. 19. d. tt. & l. q. 2. in prin. c. sicut. §. auctoritate Bonifacij. c. quam pio. c. ultimo.

XI. Exceptio: Nisi pro sepultura datum sit. reprobatur §. causa 4.

XII. Exceptio: Nisi non pro ipsa ordinatione uel cōsecratione datum sit, sed pro accessorijs: puta pro electione, confirmatione, uel subscriptione. reprobatur l. q. 6. in prin. §. nunc autem. & c. l. c. ego autem. c. ult. in prin. Concordant item ea quæ proposita sunt §. except. 3. item quæ proponuntur §. in proximè sequentib. exceptionibus.

XIII. Exceptio: Nisi pro pallio datum sit. reprobatur l. q. 2. c. nullus. §. regulam. uers. neque ex datione pallij.

XIIII. Exceptio: Nisi pro pastillo datum sit. Et hæc reprobatur d. §. regulam. uers. neq; ex ea. item l. q. 3. c. si quis obiecerit. §. fin.

XV. Exceptio: Nisi pro scriptura saltem datum sit. reprobatur d. §. regulam. uers. neq; ex datione chartarum. Definitur tamen certa quantitas, intra quam exceptio proposita admittitur.

extra-

extrauag. Ioann. x x i i. unica, de sentent. excom.

XVI. Exceptio: Nisi pro re, non ordine dati sit. reprobatur d. c. si quis obiecerit. Et d. q. 3. c. saluator, in prim. Et §. pensandum. item c. ea quæ. Sed Et concordant j. exceptiones proxime sequentes.

XVII. Exceptio: Nisi pro altari uel decimis datum sit. d. q. 3. c. quesitum. Et c. altare.

XVIII. Exceptio: Nisi pro præbenda datum uel acceptum sit. reprobatur d. c. quesitum. uers. sicut etiam præbendas. item d. q. 3. c. 1. c. si quis dator. c. si quis episcopus. c. si quis obiecerit. §. fin. c. ex multis. Et c. ult.

XX. Exceptio: Nisi pro temporalibus, non pro spiritualibus datum sit. Hæc exceptio distinguitur in temporalibus, quæ spiritualibus sunt annexa, 1. q. 3. in prim. c. si quis obiecerit. c. saluator. §. sed beatus antecessor. Huius distinctionis species est j. exceptio proxima reprobata.

XX. Exceptio: Nisi pro officio procurationis uel præposituræ, non sacro ordine datum sit. reprobatur d. c. saluator. §. alioquin cur sancta. item 2. q. 7. c. si quis omnem. §. quicumq; per pecuniam. item De Simonia c. consulere. 38. Ratio propositæ exceptionis reprobata constat ex distinctione superioris exceptionis proximæ. Declaratur autem d. c. saluator. §. in nomine uerò.

XXI. Exceptio: Nisi pro inuestitura datum sit.

fit. reprobatur c. in tantum. 36. §. fin. de Simonia.

XXII. Exceptio: Nisi fructus ecclesiarum sub annuo censu concedantur. c. ultim. ne prelati uices suas.

XXIII. Exceptio: Nisi sumptuum causa datum uel acceptū sit. c. cum sit. 10. uers. prater procurationem. de Simonia.

XXIII. Exceptio: Nisi paupertatis ratione acceptum sit. Reprobatur hæc exceptio c. quoniam. 40. d. tt.

XXV. Exceptio: Nisi extra templum sit datum. reprobatur 1. q. 3. c. saluator. §. fin.

XXVI. Exceptio: Nisi is qui pecunia data ordinatus est, isto ordine dignus sit. 1. q. 5. c. 1. §. illi uerò.

XXVII. Exceptio: Nisi non muneris intuitu ordinatio sit facta, sed etiam sine eo futura. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. except. 1. repl. 2. dupl. 2.

XXVIII. Exceptio: Nisi spontè, non ex pacto aliquid datum sit. c. etsi quæstiones. 18. c. dilectus. 30. §. fin. c. tua nos. 34. §. si uerò purè. & c. mandato. 46. uers. quæ nullo pacto. de Simonia. 1. 1. q. 2. in prin. §. sed aliud est. c. 1. c. sicut. §. is autem. 13. q. 2. c. quæstia est. uers. sed si quando. c. in ecclesiaastico. c. precipiendum. uers. nisi fortè. item extrauag. com. 1. uers. illa duntaxat. de Simonia. Contradicit

dicit quodāmodo, quo ad sepulture uenditionem,
13. q. 2. c. postquam.

XXXIX. Exceptio: Nisi consuetudo loci non refragetur. c. ad apostolicam. 42. de Simonia. Sed hoc capitulo non obstante, exceptio proposita reprobatur c. non satis. 8. §. fin. c. cum in ecclesia. 9. §. putant autem ea quæ. 16. c. ueniens. 19. uers. asserentes hoc esse. c. dilectus. 30. uers. dubitas igitur. c. in tantum. 36. c. sicut pro certo. 39. Et c. iacobus. 44. eod. tit. item extrauag. com. 1. eod. tit.

XXX. Exceptio: Nisi episcopus loci dispensauerit. Reprobatur hæc exceptio c. nobis. 27. §. fin. de Simonia. Admittitur tamen, si episcopus mādum dispensandi à Papa acceperit. c. mandato. 46. eod. tit.

XXXI. Exceptio: Nisi id quod datum est, in pios usus sit cōuersum. Reprobatur hæc exceptio 1. q. 1. c. non est. item extrauag. com. 1. §. nos igitur. uers. etiam ad usum ecclesiasticum. de Simonia.

XXXII. Exceptio: Nisi poenitentiam egerit Simoniacus. reprobatur 1. q. 7. c. conuenientibus. §. fin. Et c. requiritis. Hactenus de causis propositæ accusationis, earumq; exceptionib. sit dictum.

II. QVIBVS ACCVSATIO Simonix competit?

Omnibus quibus ex lege lulia maiestatis accusare permissum est, Simonix quoq; accusatio com-
n petit.

petit. c. si dominus. 3. c. tanta. 7. de Simonia. 15. q. 3. c. certis. §. fin. Huius exceptio uidetur: Nisi foemina uelit accusare. Quae tamen exceptio reprobat^r d. q. 3. c. sane quisquis. §. unde aut specialiter.

III. ADVERSVS QVOS ACCVSATIO Simoniae competit?

I. Regula: Tam dans quam accipiens proposita accusatione tenetur. c. nō satis. 8. §. unde quisquis. c. ueniens. 19. c. dilectus. 30. uers. tam in dantes. c. consulere. 38. c. sicut. 39. §. fin. c. quoniam. 40. uers. tam recipies. de Simonia. item extrauag. com. cum detestabile. 2. §. statuentes. uers. dādo uel recipiendo. eod. tt. & extrauag. com. 1. §. & hanc. de sentent. excom. 1. q. 1. c. quos constituerit. uers. quia dantem pariter. c. reperiuntur. §. fin. c. si quis episcopus. c. qui per. item 1. q. 3. c. 1. uers. iuste enim uterque. c. uendentes. c. peruenit, in fine. & c. ult. uers. & emptor atq; uenditor. 1. q. 7. c. si quis omnem. §. 1. item §. item episcopum. et §. Tharastius. Apostol. canon. 28.

II. Regula: De eo pro quo ignorante datū est, uide §. quæst. 1. except. 1.

III. Regula: De eo qui consensit, cauetur c. non satis. 8. §. unde quisquis. de Simonia.

III. Regula: De eo qui ordinatum praesentauit, cauetur c. si quis ordinauerit. 45. d. tt.

V. Regula: De mediatore cauetur 1. q. 1. c. si quis episcopus.

episcopus. §. fin. & extrauag. com. cum detestabile. 2. §. statuētes. uers. aut quod illa fiat. de Simonia.

VI. Regula, De eo qui sciens Simoniam commissam non desert uel uindicat. 1. q. 1. c. quisquis. c. quidquid. uers. equidem si sciente. item extrauag. com. 1. §. illos quoq. de sentent. excom.

VII. Regula: De eo qui sciens utitur gratia redempta, cauetur d. extrauag. 1. §. fin.

VIII. Regula, De liberis seu heredibus Simoniaci cauetur 1. q. 1. c. citò turpem.

III. QUID VENIAT, SEV de pœna Simonia.

I. Regula: Is qui dedit deponitur, & sacerdotij honore priuatur. c. qui alium. 2. c. sicut. 6. c. insinuatum. 13. de Simonia. 1. q. 1. c. presbyter. c. reperiuntur. §. quod si aliquis. ubi in monasterium detruditur. itē d. q. 1. c. si quis episcopus. uers. & qui ordinatus est. c. qui per. c. sanctorum. c. qui studet. & c. erga Simoniacos.

II. Regula: Is quoq. qui accepit, deponitur. c. de hoc autem. 11. c. ea que. 16. in fine. de Simonia. 1. q. 1. c. reperiuntur. §. fin. c. qui per. item q. 3. c. si quis episcopus. & ibi glossa. Planē interdum accipiens ad tempus excommunicatur, uel alia pœna pro arbitrio iudicis punitur. 1. q. 1. c. quidquid. Sed & is, cui ius aliquod propter Simoniam remittitur, ad tempus punitur. c. si quis ordinauit. 45. de Simonia.

III. Regula: De poena excommunicationis et anathematis cauetur d. c. quicquid. itē extrauag. com. 1. §. nos enim qui secus. Et 2. de Simonia. item extrauag. com. 1. de sentent. excom. Et 1. q. 1. c. reperiuntur. §. fin. c. si quis episcopus. §. fin. c. qui studet, in prin. c. quicumq; c. citò turpem. §. quia ergo. uers. secundum Ambrosium. c. placuit. item q. 7. c. ultimo.

IIII. Regula: Simoniacus in æternum damnatur. 1. q. 1. c. si quis neq; q. 3. c. si quis dator.

V. Regula: Monachus Simoniacus ab uno monasterio in aliud durius transfertur. c. de regulariis. 25. c. dilectus. 30. §. quod si de hoc. Et c. quoniam. 40. de Simonia.

VI. Regula: De poena simpli eius quod acceptum est præstanda, cauetur c. de hoc autem. 11. §. fin. Et c. ueniens. 19. §. quoniam ergo. de Simonia. extrauag. com. 2. §. per electionem. cod. tt. 1. q. 3. c. si quis dator, in fine.

VII. Regula: De poena dupli eius quod acceptum est præstanda, cauetur c. audiuius. 41. §. fin. de Simonia.

VIII. Regula: De poena Giezi, habetur c. cum in ecclesia. 9. §. fin. Et c. sicut. 39. §. fin. d. tt.

V. ADIUNCTA HVIVS iudicij.

I. Regula: Reus interim ab administratione diuinarum

rimorum prohibetur. c. accusatum. 4. c. quoties. 5. c. tanta. 7. §. item omnis. de Simonia. 2. q. 5. c. accusatum.

I. Regula, De probanda Simonia. Mediator seu socius criminis ad testimonium perhibendum hoc casu admittitur. Approbatur hæc regula sub conditione c. 1. de testib. m. 6. Concordant ea quæ habentur s. cap. 10. quest. 3. reg. 5. except. 3.

VI. EVENTVS HVIVS CRIMINIS & iudicij.

I. Regula: Dānatus sit infamis. 1. q. 3. c. ult. uers. & emptor.

II. Regula: Ordinati à Simoniacis uulneratum habent caput. 1. q. 1. c. per Esaiam. §. constat ergo. Concordant ea quæ habentur 3. lib. 3. cap. 4. quest. 3. in fine, except. 3.

III. Regula: De Simoniacè acceptis restituendis dictum est s. quest. 4. reg. 6. De iisdem ecclesiis applicandis cauetur extrauag. com. 1. §. in super et ga personas. de Simonia.

IIII. Regula: De præmio delatorum cauetur extrauag. com. 2. §. & ut huiusmodi. eod. tt.

VII. ADFINIA PROPOSITAE accusationis remedia.

I. Regula: De secreta admonitione, si crimen secretum sit, cauetur c. ex tua. 20. de Simonia.

II. Regula: De inquisitione faciēda cauetur c.

dilectus. 30. §. quod si de hoc. eodem tt.

III. Regula: De purgatione diffamato deferenda, si crimen probari non possit, cauetur c. de hoc autem. 11. §. si uero id. & c. insinuatum. 13. §. fin. de Simonia. Hec de Simonia. Sequitur de hæresi.

D E H A E R E S I.

Cap. XVII.

DE hæresi eiusque accusatione & inquisitione primum in genere tractabitur in hoc capite, hinc specialiter §. capite sequente.

I. RATIO PROPOSITAE accusationis & inquisitionis.

Confirmatio propositæ accusationis cōsistit in confutatione obiectionis, qua dicitur malos non esse cogendos ad bonum. 23. q. 4. c. displicet. c. quando uult. c. nō inuenitur. c. quis nos. c. quid crudele. c. sicut, in prin. item q. 5. c. ad fidem. c. si propterea. c. si uos. c. non uos. c. de Liguribus. c. quali nos. c. re legentes. item 24. q. 3. c. apostolicæ. Plures canones concordantes uide s. cap. 8. quest. 2. reg. 3. Sed & concordat l. 2. in prin. C. de hæreticis.

II. PROPRIUM.

Hec accusatio & inquisitio est priuilegiata. c. accusatus. 8. §. sanè cum. de hæreticis, in 6.

III. CAV.

III. CAUSAE EX QVIBVS

accusatio proposita com-
petit.

Prima atq; principalis seu generalis causa est, heresis. Quae causa approbatur per ea quae superius quest. i. sunt proposita. Ad quam causam declarandam primum notanda est definitio heresis, quae habetur c. ad abolendam. 9. in prin. de hereticis. 24. q. 1. c. loquitur, cum c. sequente. c. omnib. c. aduocauit. c. quoniam uetus. c. quicunq;. c. didicimus, in prin. item q. 3. c. heresis. c. hereticus. c. qui in ecclesia. c. qui aliorum. item l. 2. §. fin. C. de hereticis, Nouell. 109. §. hereticos. Hec de definitione hereseos. Secundo loco proprium hereseos notandum, quod habetur 24. q. 3. c. transferunt. Tertiò notanda est causa hereseos, d. c. transferunt. §. ueteres. Quartiò notandus est effectus et usus heresis, d. q. 3. c. ult. Quintò notanda est species cognata heresis, quod est schisma, d. q. 3. c. illi qui. §. fin. cum c. sequente. item 24. q. 1. c. schisma, in prin. Hec de prima causa eiusq; declaratione sint dicta.

I. Causa: Si Christianus ad iudaismum defece-
rit. c. contra. 13. de hereticis, in 6.

III. Causa: Si quis aliorum errores defendat.
24. q. 3. c. qui aliorum.

III I. Causa: Si resistens inquisitoribus hereti-
ce prauitatis ob id fuerit excommunicatus, et ni-

hilominus in eo per annum perseuerauerit. c. ut inquisitionis. 18. §. fin. de hæreticis, in 6.

V. Causa: Si in negocio fidei citatus ob contumaciam fuerit excommunicatus, & per annum in ea perseuerauerit. c. cum contumacia. 7. d. tt.

VI. Causa: Si non credit Christum uerum Deum & uerum hominem fuisse. c. cum Christus. 7. de hæreticis.

VII. Causa: Si quis credat Christum eiusq; discipulos nihil proprium habuisse. extrauag. Ioan. XXII. cum inter. 4. cum sequente. de uerborum significat.

VIII. Causa: Si quis credat Mariam in mortali peccato conceptam esse. extrauag. com. graue nimis. 2. de reliquijs sanctorum.

IX. Causa: Si quis memoriam sanctorum contemnat, uel ea quæ fiunt in honorem martyrum, spernat. distinct. 30. c. si quis per.

X. Causa: Si quis domum Dei, & congregationes quæ fiunt in ea, contemnat. d. distinct. 30. c. si quis docet.

XI. Causa: Si quis extra ecclesiam priuatim concionetur, & ecclesiasticas sanctiones contemnat, & ecclesiam apud se sine consilio episcopi agat. d. distinct. 30. c. si quis extra.

XII. Causa: Si quis condemnandū credit eum, qui carnem manducat, præter sanguinem, idolo
immo-

immolatam & suffocatam. d. distinct. 30. c. si quis carnem. Apostol. canon. 62.

XIII. Causa: Si quis iusticiam ex pallio & vestitu astimet. d. distinct. 30. c. si quis uirorum, cum c. sequente.

XIII. Causa: Si die Dominico ieiunauerit. d. distinct. 30. c. ult. in prim. & De consecrat. distm. 3. c. ne quis.

XV. Causa: Si quis nõ pro abstinentia, sed pro execratione carnum ab esu carnis abstinet. d. c. ult. §. fin. Apostol. canon. 50. & 52.

XVI. Causa: Si in coniugio positos cõtemnat. d. distm. 30. c. si quis propter. c. si quis uel. c. si quis nuptias. item distinct. 31. c. si quis uituperat. & c. quicumq; & d. c. 50.

XVII. Causa: Si Simoniacus sit. Hęc causa ap probatur per ea quę 5. cap. prox. quęst. 1. in principio sunt proposita.

XVIII. Causa: Si neget Christum. Apostol. canon 61. Hęc causa declaratur theologicę, non canonice, 11. q. 3. c. existimant. Huius exceptio est: Nisi supplicijs uictus ore quidem neget, corde uerò Deum adoret. de poenitent. distinct. 1. c. potest fieri, in prim.

XIX. Causa: Si quis Christianum se esse negauerit. d. q. 3. c. non solum.

XX. Causa: Si ueritatem non libere loquitur

uel defendit. d. q. 3. c. nolite. Apostol. canon. 61.

XXI. Causa: Si episcopus hæreticum instituat heredem. c. si quis episcopus. 5. de hæreticis.

XXII. Causa: Si suspectus de hæresi delatum iusiurandum prestare nolit. Hæc causa approbatur per ea quæ proponentur j. quest. 9. reg. 2.

Præter has plures aliæ causæ propositæ accusationis & species hæreticorum enumerantur 24. q. 3. c. quidam autem. & l. 5. C. de hæreticis. Sed & plures huiusmodi causas uide j. quest. prox. item j. lib. 4. cap. 1. quest. 1. Nunc exceptiones istarum causarum generales proponendæ.

De exceptionibus præcedentium causarum generalibus.

I. Exceptio: Nisi reus mortuus sit. Reprobatur hæc exceptio 24. q. 2. c. ult. item De hæreticis, in 6. c. accusatus. 8. §. in eo uerò. Huius replicatio est: Nisi non principaliter ob hæresin accusetur, sed ob id, quia hæreticos recepit, defendit, uel eis fauit. d. c. accusatus. 8. §. si uerò pro ijs. uers. porro si propter. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi postquam pœnitentia ei ob prædictas causas fuerit iniuncta, decesserit. d. §. si uerò pro ijs. Altera duplicatio est: Nisi episcopus hæreticum instituerit heredem. c. si quis episcopus. 5. de hæreticis.

II. Exceptio: Nisi reus pœnitentiam agat, & ad fidem redeat. c. ut officium. 11. §. si uerò aliquis. de

de hæreticis, in 6. & 23. q. 4. c. duo ista. I. inter cleras. §. fin. C. de summa trinitate. Huius replicatio prima est: Nisi reus antea hæresin abiuraucrit, uel proprij antistitis examinatione se purgauerit, posteaq; in hæresin fuerit relapsus. c. ad abolendam. 9. §. illos quoq; de hæreticis. Planè hoc casu sacramentum pœnitentiæ & eucharistiæ reo denegandum non est. c. super eo. 4. de hæreticis, in 6. Plura de replicatione proposita uide j. quæst. 6. reg. 4. Altera replicatio est: Nisi hæresin non abiuraucrit, nec cautionem præstiterit de ea non reiteranda. d. c. ad abolendam. 9. §. præsentī. uers. nisi continuo. Concordant ea quæ habentur s. cap. 13. quæst. 5. reg. 6.

III. Exceptio: Nisi reus sit priuilegiatus, uel indulgentijs fultus. Reprobatur hæc exc. otio d. c. ut officium. 1. §. deniq;.

IIII. Exceptio: Nisi lis apud aliū iudicem pendeat. Reprobatur hæc exceptio c. per hoc. 17. de hæreticis, in 6. Clement. 1. §. propter quod. cod. tt.

V. Exceptio: Nisi reus ab alio seductus patiatursc corrigi. 24. q. 3. c. dixit.

IIII. ADVERSUS QVOS accusatio proposita com- petit?

I. Regula: De credentibus doctrinæ hæreticorum cauetur c. excommunicamus. 13. §. credentes.

C. EX-

104 METHODI IVRIS PONT.
c.excommunicamus. 15. §. fin. de hereticis. c. qui-
cunque. 2. §. heretici. & c. ut officium. 11. in princ.
eod. tt. in 6.

II. Regula: De receptoribus, defensoribus et
fautoribus hereticorum cauetur d. §. credentes.
& d. §. heretici. & d. c. ut officium. 11. in prin. i-
tem c. accusatus. 8. §. sacerdotes. eod. tt.

III. Regula: De communicantibus hereticis
cauetur 24. q. 1. c. didicimus. §. inuenimus. & c.
schisma. item q. 3. c. dixit, in prin. item De hereticis.
c. excommunicamus. 13. §. si qui autē tales. Sed &
concordant ea quæ habentur 7. quæst. 8. reg. 12.

III. Regula: De magistratibus qui nec iura-
re, nec seruare uolunt constitutiones in hereticos
promulgatas, cauetur c. ad abolendam. 9. §. statui-
mus. c. excommunicamus. 13. §. moneantur. de hæ-
reticis. c. ut officium. 11. §. statuimus. eod. tt. in 6.

V. Regula: De eo qui cum possit hereticum in
uiam reuocare, hoc non facit, cauetur c. 2. de hæ-
reticis.

V. QVIBVS INQVISITIO HÆ-
reticæ prauitatis competat, & apud
quos hæc accusatio in-
stituenda?

I. Regula: Ecclesiasticus, non laicus, iudex com-
petens est. c. ut inquisitionis. 18. §. prohibemus. de
hereticis, in 6.

II. Re-

II. Regula, De episcopo loci. Huic regulariter inquisitio competit, & iurisdictio propositi criminis. Cuius regula exceptio prima hæc uidetur: Nisi iurisdictio alijs à Papa sit delegata. Sed reprobatur c. per hoc. 17. d. it. Clement. 1. §. propter quod. eod. it. Altera exceptio uidetur: Nisi reus sit exemptus ad iurisditionem Papæ immediate pertinet. Sed reprobat c. ad abolendam. 9. §. fin. de hæreticis. Tertia exceptio est: Nisi episcopus quadragesimum annum nondum sit ingressus. Clement. 2. in prin. eod. it.

III. Regula, De inquisitoribus à Papa deputatis. His etiam competit cognitio, per ea que proposita sunt §. reg. prox. except. 1. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi inquisitores à Papa deputati quadragesimum annum non sint ingressi. d. Clement. 2. in prin. Altera exceptio est: Nisi episcopus uel alius prælatus superior reus sit, uel suspectus de hæresi: hoc enim casu ad Papam cognitio spectat. c. inquisitores. 16. de hæreticis, in 6.

VI. QUID VENIAT IN ACCUSATIONE proposita, seu de poena hæreseos.

I. Regula: Schisma grauius punitur hæresi. 24. q. 1. c. non afferamus.

II. Regula: Religiosi grauius puniendi quam seculares, c. accusatus. 8. §. fin. de hæreticis, in 6.

III. Re-

206 METHODI IVRIS PONT.

III. Regula: Ultimo supplicio hæretici afficiendi non sunt. 23. q. 5. c. unum solum. Concordant ea quæ proposita sunt §. cap. 7. in prim.

IIII. Regula: Si quis post abiurationem relapsus sit in hæresin, grauius punitur, per ea quæ proposita sunt §. quæst. 3. except. generali 2. repl. 1. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi cum abiuraret hæresin, leuis tantum contra eum fuit præsumptio. d. c. accusatus. 8. in prim. Altera exceptio uidetur: Nisi in aliam hæresin relapsus sit, quam abiurauit. Sed reprobatuur d. c. accusatus. 8. §. eum uero.

V. Regula: Si quis post abiurationem hæreticis communicat, tanquam relapsus grauius punitur. d. c. 8. §. ille quoq.

VI. Regula: De poena excommunicationis cauetur c. sicut. 8. c. ad abolendam. 9. in princ. c. excommunicamus. 13. in prim. c. excommunicamus. 15. in prim. de hæreticis.

VII. Regula: Excommunicati traduntur iudici seculari arbitrio eius puniendi. d. c. 13. §. damnati. & d. c. 15. §. damnati. & d. c. ad abolendam. 9. §. presenti.

VIII. Regula: Pertinaces in perpetuum carcerem damnantur. d. c. 15. §. si qui autem. Hæc de poenis hæreticorum. Sed & plures huiusmodi poenas uide §. quæst. 8.

VII. ADIUNCTA PROPO-

sitæ accusationis & inquisitionis.

I. Regula: De rebus custodiendis & incarcerandis cauetur Clement. 1. §. propter quod, cum sequentibus. de hereticis.

II. Regula: De iuramento ab officialibus prestando cauetur d. Clement. 1. §. porro coram.

III. Regula: De modo procedendi, & processibus inuicem communicandis, cauetur d. §. propter quod. item c. per hoc. 17. de hereticis, in 6. ex traug. com. 1. eod. tt.

III. Regula: Ut de simplici & plano procedatur, cauetur c. statuta. 20. in princ. de hereticis, in 6.

V. Regula: De non publicandis attestationibus & accusatoribus cauetur d. c. 20. §. iubemus.

VI. Regula: Si citatus contumaciter absit, pro heretico cōdemnatur, per ea quæ proposita sunt §. quest. 3. causa 5.

VII. Regula: De examine testium cauetur c. ut officium. 11. §. uerū quia. de hereticis, in 6.

VIII. Regula: De probatione. Heresis probatur per testes etiam excommunicatos & criminis socios. c. in fidei. 5. eod. tt. Item periurus, qui antea contrarium deposuit, probat. Quæ regula approbatur sub conditione c. accusatus. 8. §. licet. d. tt.

IX. Re-

IX. Regula: Decumbens petens hæreticos se consolaturus, præsumitur ex eo hæreticus: contra quam præsumptionem, si decesserit, non admittitur probatio in contrarium. Quæ regula approbatur certis cōditionib. c. filij. 3. de hæreticis, in 6.

X. Regula: Ut inquisitores simul uel separatim procedant, cauetur c. ut officium. 11. in prin. d. tt. Concordant ea quæ proposita sunt §. ead. quæst. reg. 3.

XI. Regula: Ut inquisitores compescant prædicatores quæstuarios uel alios resistentes inquisitioni, cauetur d. c. ut officium. 11. §. compescendi.

XII. Regula: Alia iura inquisitoribus competentia enumerantur c. ut commissi. 12. d. tt.

XIII. Regula: Ne inquisitores affectibus aliquid tribuant, cauetur Clement. 1. §. porro quod. uers. omni carnali. Et §. uerum quia. de hæreticis.

XIII. Regula: Ne inquisitores potestate sua abutantur, cauetur Clement. nolentes. 2. §. Et tam ipsorum. d. tt. Plura de hac re uide j. quæst. prox. reg. 6.

XV. Regula: Ne inquisitores alijs causis, quàm ad hæresin pertinentibus, se immisceant, cauetur c. accusatus. 8. §. sanè cum. de hæreticis, in 6.

XVI. Regula: Ut secularis magistratus adiumento sit inquisitoribus, cauetur c. ut inquisitionis. 18. in prin. d. tt. Concordant ea quæ proposita sunt

sunt s. quest. prox. reg. 7. item quest. 4. reg. 4.

VIII. EVENTVS.

I. Regula, De executione sententie à seculari iudice facienda, probatur per ea quæ proposita sunt s. quest. 6. reg. 7.

II. Regula: De appellatione deneganda cauetur d. c. ut inquisitionis. 18. in princ. uers. non obstantibus.

III. Regula: De confiscatione bonorū damnati cauetur c. uergentis. 10. c. excommunicamus. 13. s. damnati. de hæreticis. c. cum secundum. 19. d. tt. in 6.

IIII. Regula: Cui hæc bona cedat, & quorum expensis inquisitio facienda, definitur extrauag. com. 1. s. uerū quia. de hæreticis.

V. Regula, Quæ confiscanda. Bonis mariti confiscatis, uxori salua dos est. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. decreuit. 14. de hæreticis, in 6.

VI. Regula: De pœna inquisitorum non rectè suo fungentium officio cauetur Clemēt. 1. in prin. & s. uerū quia. & Clement. 2. s. quod si secus. de hæreticis.

VII. Regula: Hæreticorum sacrificia nihil ualent. 24. q. 1. c. odi. c. didicimus. s. sacrificia eorum. Concordant item ea quæ proponuntur 3. reg. 20.

VIII. Regula: Hæretici carent iusticia & charitate. d. q. 1. c. ubi sana.

IX. Regula: Hæretici spiritus perfectionē non habent. d. q. 1. c. hæretici. 23. q. 7. c. ult. in prim.

X. Regula: De sepultis ab hæreticis, deq; uestimentis cum quibus, & altaribus in quibus hæretici celebrarunt, cauetur c. à nobis. 2. de sacramentis non iterandis.

XI. Regula: Ne hæreticis uis fiat, uel sine causa ijs sua auferantur, cauetur d. q. 7. in princ. cum c. sequente. item l. 6. C. de sacrificijs paganor. Contradicit d. q. 7. c. si de rebus. c. quod autē. & c. ult.

XII. Regula: Hæretici uitandi & fugiendi sunt, per ea quæ proposita sunt 5. quæst. 4. reg. 3. Quibus concordat 24. q. 1. c. omnis qui. c. quæ dignior. item q. 3. c. clericus. c. cum quibus. item 28. q. 1. c. nullus eorum. c. si infidelis. §. hoc & de c. sepe malorum.

XIII. Regula: Cum hæreticis de fide non disputandum. 24. q. 3. c. cum quibus. §. fin.

XIII. Regula: Hæretici ad concilia non uocandi. d. c. cum quibus, in prim. Vide item j. lib. 4. cap. de concilijs.

XV. Regula: Hæreticus in æternum est damnatus, utcumq; bona opera præstet. c. firmissimē. 3. de hæreticis.

XVI. Regula: Damnato auihore, libri quoq; eius & sententiæ damnata censentur. c. fraternitatis. 4. eod. tit.

XVII. Re-

XVII. Regula: Aduocati & notarij hereticis eorumq; fautoribus patrocinari & scribere prohibentur. c. si aduersus. ii. de hereticis.

XVIII. Regula: Hereticis nulla datur actio. c. ult. d. ii.

XIX. Regula: Acta hereticorum rescinduntur. c. i. de schismaticis.

XX. Regula: Heretici sacra ministrare non possunt, & factum huiusmodi ratum non est. l. q. i. c. sic populus, cum sequentib. usq; ad c. manus. item d. c. manus. §. cum ergo. Contradicit d. q. i. c. sicut Christus. Huic obiectioni respondet Gratianus d. c. sicut. §. sed hoc de peccatore. Concordant item ea que habentur §. reg. 7.

XXI. Regula: De privilegio cruce signatorum, qui hereticos exterminant, cauetur c. excommuni- camus. ii. §. catholici. de hereticis.

XXII. Regula: Heretici liberos suos in potestate non habent. c. quicumq; 2. §. fin. de hereticis, in 6.

XXIII. Regula: De hereticis conuersis, quatenus sint recipiendi, cauetur §. cap. ii. quæst. 5. reg. 6. Hæc de euentis propositæ accusationis. Plures huiusmodi pœnas hereticorum & euentus uide M. I. C. lib. 3. cap. 7. quæst. 3.

IX. ADFINIA REMEDIA.

I. Regula: De uisitatione annua instituenda ad
0 2 here-

113 METHODI IVRIS PONT.

hærescos inquisitionem cauetur d.c.excommuni-
camus.13. §.adijicimus.

II. Regula: Vt suspecto de hæresi iusiurandum
deferatur, & nisi iurauerit, pro hæretico damne-
tur, cauetur d. §.adijicimus. uers. ipse autem episco-
pus. & d.c.13. §. qui autem. item c. ad abolendam.
9. §. qui uerò. eod. tt. Hæc de hæresi in genere sint
dicta: nunc de eadem in specie erit dicendum.

DE HAERESI IN SPE-
cie. Cap. XVIII.

I. DE IUDÆIS ET
Sarracenis.

Prima regula: Inter Christianos & Iudæos
nuptiæ contrahi prohibentur per ea quæ
proponentur §. lib. 4. cap. 13. except. 11.

II. Regula: Ne Iudæi Christianos eorumq; reli-
gionem dicto factōne contemnant, cauetur c. etsi
Iudæos. 13. in prin. & c. in nonnullis. 15. §. fin. de Iu-
dæis. l. 10. C. de Iudæis.

III. Regula: Ne Iudæi & Sarraceni suos ritus
& festiuitates agere prohibeantur, cauetur dist.
45. c. qui sincera. l. 12. C. de Iudæis. Excipitur inuo-
catio Mahometi, Clement. unica, de Iudæis.

IIII. Regula: Ne uis Iudæis inferatur, neue ad
religionem Christianam cogatur, cauetur c. sicut.
9. de Iudæis. item d.c. qui sincera. & d. distinct. 45.
c. de

c. de iudeis. l. 13. C. de iudeis. & l. 6. C. de sacrif. paganor. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi fidem Christianam receperint: tunc enim ut in ea maneant, cogi possunt. d. c. de iudeis. item De consecrat. distin. 4. c. pleriq;. Altera exceptio est: Nisi uim inferant Christianis. 23. q. 8. c. dispar.

V. Regula: Ne iudei Christianos circumcidant, cauetur dist. 54. c. nulla, §. si uerò. l. 15. C. de iudeis.

VI. Regula: Ne iudeis publica officia in Christianos committantur, cauetur d. c. nulla, in prin. c. cum sit. 16. c. ex speciali. 18. de iudeis. l. hac ualitur 4. 17. C. eod. tt. Sed & concordant ea quæ habentur §. cap. 5. quæst. Qui & quales, reg. 3.

VII. Regula: Ne iudei nouas synagogas extruant, sed (si uelint) ueteres reficiant, cauetur c. iudei. 3. & c. consultationi. 7. de iudeis. item d. l. 17. §. illud etiam.

VIII. Regula: Vt iudei tota die parasceues ostia & fenestras habeant occlusas, cauetur c. quia super. 4. de iudeis. Item, ne in die passionis Domini iudei in publicum prodeant, nec in contumeliam Christi profiliant, cauetur c. in nonnullis. 15. §. in diebus. eod. tt.

IX. Regula: Iudeis baptizatis bona sua auferenda non sunt. c. iudei. §. si qui præterea. de iudeis, & extrauag. Ioann. x x 11. 2. eod. tt.

X. Regula: Ne iudei uel Sarraceni habeant manci-

214 METHODI IVRIS PONT.

mancipium Christianum. c. 1. & 2. de Iudeis. dist. 54. c. mancipia. c. presenti. item 17. q. 4. c. Iudas. l. unica. C. ne mancipium Christianum. & l. 42. §. his ita dispositis. C. de episcopis & clericis. Huius regula exceptio est in colonis adscripticijs, d. c. 2.

X I. Regula: Ne Christiani in domibus Iudeorum uel Sarracenorum seruitia præstent. c. Iudei. 5. in prin. c. ad hoc. 8. & c. etsi Iudeos. 13. de Iudeis.

X II. Regula: Serui Iudeorum baptizari uolentes, exinde liberi efficiuntur. c. ult. d. tt.

X III. Regula: De habitu Iudeorum & Sarracenorum cauetur c. in nonnullis. 15. in prin. d. tt.

X IIII. Regula: De poena Iudei clericum percutientis cauetur c. postulasti. 14. d. tt.

X V. Regula: Iudei de suis possessionibus decimas & oblationes soluere tenentur. c. quanto amplius. 18. §. fin. de usuris.

X VI. Regula: Cum Iudeis nec manducandum, nec bibendum est, nec lauandum, nec etiam medicamentum ab ijs sumendum. 28. q. 1. c. nullus eorum. c. omnes. Nec cum ijs ieiunandum, nec festus dies cum ijs celebrandus, nec clautia festi ab ijs suscipienda. Apostol. canon. 69.

X VII. Regula: Vt filij Iudeorum ab ijs separantur, d. q. 1. c. Iudeorum. item De consecrat. distinct. 4. c. pleriq. §. fin.

X VIII. Regula: De Iudeis baptizandis in fide
de

de prius instituēdis uide 7. lib. 4. cap. de baptismo.

XIX. Regula: Ne oleum in synagogā iudeo-
rum deferatur, aut lucernæ incendantur. Apostol.
canon. 70. Hec de iudeis & Sarracenis. Sed &
plura de iudeis uide M. I. C. lib. 3. cap. 8.

II. DE PAGANIS.

I. Regula: Qui Paganis prædicant, possunt ci-
bis ab ipsis apposis uesci. c. quam sit. 10. in prin.
de iudeis.

II. Regula: Ut ijs qui idonei sunt, permittatur
Paganis prædicare, cauetur d. c. 10. §. insuper.

III. Regula: Ne Pagani ad officia publica ad-
mittantur, cauetur c. cum sit. 16. §. fin. eod. tt.

III. DE MANICHÆIS.

Hi coniugium detestabantur. distin. 30. in prin.
uers. causa fuit. De quorum poenis cauetur l. 4. &
l. 5. uers. & qui ad imam. C. de hæreticis.

IIII. DE APOSTATIS.

De apostatis coercendis cauetur c. à nobis. §. de
apostatis. Sed plura de apostatis uide 7. lib. pro-
xim. cap. 5. reg. 68. & 69. item M. I. C. lib. 3. cap. 8.
specie 4.

V. DE BEGVARDIS ET beguinis.

Hæc secta damnatur Clemēt. 1. de religiosis do-
mib. Clemēt. ad nostram. 3. de hæreticis. extrauag.
Ioann. x xii. unica, de religiosis domibus. Ab hac

316 METHODI IVRIS PONT.

regula excipiuntur mulieres fide dignæ, nec suspic-
tæ, sub habitu beguinarum uiuentes. extrauag.
com.unica, eod.tt.

VI. DE HYPOCRITIS.

De hypocritis differitur De pœnitent. distinct.
2.c.multi bene. §. illud Gregorij, cum c. sequente
Citius.

VII. DE Iacobo, Petro & Ioanne de Columna
schismaticis cauetur c. unico, de schismaticis, in 6.
Tollitur hæc constitutio extrauag. comm.unica,
eod.tt. Hæc de hæresi in specie sint dicta. Sed &
plures species uide M.I.C.d.cap.8. Superest ut de
usurarijs agamus.

DE VSVRIS.

Cap. XIX.

I. RATIO PROPOSITAE
accusationis.

VSurarij utriusq; testamēti pagina damnan-
tur. c. quia in omnibus. 3. uers. & qualiter.
c. super eo. 4. in prin. de usuris. Alia ratio
propositæ accusationis est: quia omnis negotiatio
est prohibita. c. eiiciens, in prin. distin. 88. Obiectio
ponitur & soluitur d. c. eiiciens. §. dicit aliquis.

II. CAUSAE EX QVIBVS
accusatio proposita competit.

Prima & principalis causa est: Si usuras quis
exer-

exerceat. c. 1. in prin. de usuris, in 6. c. 2. de uita et honestate clericor. Pro declaratione huius causæ sciendum est, usuram esse quicquid ultra sortem percipitur. quæ definitio patet ex ijs, quæ infra proximè sequuntur.

II. Causa: Si quid ultra sortem recipiatur. c. consuluat. 10. de usuris. 14. q. 3. in prin. cum sequentib. q. 4. c. si quis clericus, in fine. et c. nullus.

III. Causa: Si parabolam iuramenti non aliter concedit, quam emolumentum aliquod inde percipiat. d. c. 10. uers. et utrum eodem reatu.

IIII. Causa: Si quis plus iusto precio rem suam uendiderit ob dilatam precij solutionem. d. c. 10. uers. et an negociator poena consimili. item c. in ciuitate. 6. eod. tit. Huius causæ exceptio hæc est: Nisi aliàs non erat rem distracturus. c. ult. §. fin. de usuris.

V. Causa: Si quis annonam uel uinum emat, ut plurius uendat. 14. q. 4. c. quicumque. Huius causæ exceptio est: Nisi cum tempus traditionis rei empte esset dilatum, uerisimiliter dubitetur, utrum plus uel minus tempore traditionis res sit ualitura. d. c. ult. §. ille quoq.

VI. Causa: Si creditor pro pecunia credita loco usurarum fructus pignoris percipiat. c. 1. de usuris. Concordant ea quæ proponuntur §. libro 5. cap. 7. reg. 12. Huius causæ exceptio prima hæc est:

9 5 Nisi

218 METHODI IVRIS PONT.

Nisi beneficium ecclesiasticum hoc modo à laico redimatur. d. c. 1. uers. nisi fortè ecclesiæ beneficiū. Altera exceptio est: Nisi dominus à uasallo feudū pignori acceperit, remissis ei seruitijs. c. 1. de feudis. c. conquestus. 8. in fine. de usuris. Tertia exceptio est: Nisi pro dote maritus pignus acceperit. c. salubriter. 16. d. tt.

VI. & VII. Causam uide j. libro 5. cap. 7. reg. 14.

Exceptiones præcedentium causarum generales.

I. Exceptio generalis uidetur: Nisi Iudeus usuras exerceat. Sed reprobatur c. post miserabilem. 12. & c. quanto. 18. de usuris.

II. Exceptio uidetur: Nisi laicus usuras exerceat. Sed & hæc exceptio reprobatur 14. q. 4. in prim. & c. nec hoc.

III. Exceptio: Nisi is qui usuras percepit, facultatibus lapsus sit, ut eas restituere non possit. c. cum tu. 5. §. illi autem. de usuris. Huius replicatio est: Nisi possessiones habeat usuris comparatas. d. §. illi autem. uers. possessiones uerò.

III. Exceptio: Nisi ab hoste, uel alio quem licet occidere, usuras perceperit. 14. q. 4. c. ult.

V. Exceptio: Nisi ab usurario usuras acceperit. c. quia frustra. 14. & c. Michael. 17. de usuris.

VI. Exceptio: Nisi is, à quo usuras accepit, decesserit

cesserit nullis heredibus relictis. Reprobatur hæc exceptio c. cum tu. s. uers. uel his non superstitionibus. d. it. item 14. q. 5. c. nemo, in fine.

VII. Exceptio: Nisi non pecunia numerata, sed quid aliud ultra sortem sit receptum. Hæc exceptio reprobatur 14. q. 3. c. 1. cum sequentibus.

VIII. Exceptio: Nisi census annuus in prædio emptus sit cum pacto de retrouendendo. extrauag. com. 1. & 2. de empt. & uenditione.

IX. Exceptio: Nisi creditor periculum sortis in se receperit. Reprobatur hæc exceptio c. ult. in prin. de usuris.

X. Exceptio: Nisi iusiurandum de usuris soluendis, uel solutis non repetendis præstitum sit. Reprobatur hæc exceptio c. tuas. 13. d. it. c. 1. & c. debitores. 6. de iureiurando.

XI. Exceptio: Nisi statutum uel consuetudo loci ei usuram permittat. Reprobatur Clem. 1. in prin. de usuris.

XII. Exceptio: Nisi ante decretum, quo usure prohibita sunt, usuram perceperit. Reprobatur hæc exceptio c. cum tu. s. in prin. de usuris.

XIII. Exceptio: Nisi in pium usum, uel ob liberandum captiuum usuram perceperit. Hæc exceptio reprobatur c. super eo. 4.

cod. it.

III. AD.

III. ADVERSUS QVOS

accusatio proposita com-
petit?

De heredibus usurarij defuncti cauetur c. tua
nos. 9. de usuris.

IIII. QVID VENIAT IN

accusatione proposita, seu
de pœna.

I. Regula: Vt usurae perceptae restituantur, ca-
uetur d. c. cum tu. s. uers. cogendi sunt.

II. Regula: Nisi usuras restituat reus, excom-
municatur. c. quia in. 3. & c. praeterea. 7. de usuris.
14. q. 4. c. ministri.

III. Regula: Ad confessionem & absolutionem
reus non admittitur. c. 2. §. penult. de usuris, in 6.

IIII. Regula: Reo denegatur ecclesiastica se-
pultura. de qua re uide j. lib. 4. cap. de sepultura.

V. Regula: Usurarius raptori equiparatur. 14.
q. 4. c. si quis usuram. c. quid dicam. c. ultim. uers.
sine ferro.

VI. Regula: Clericus usurarius deponitur. c. 1.
§. quod si post. & c. praeterea. 7. de usuris. 14. q. 4.
c. 1. c. si quis oblitus. c. quoniam.

VII. Regula: Iudaeus usurarius quomodo coer-
ceatur, definitur c. post miserabilem. 12. & c. quan-
to. 18. de usuris.

VIII. Regula: De pœna eorum qui statutis suis
usuras

usuras permittunt, cauetur Clement. 1. d. 11.

I X. Regula: Si quis usuras exercere non esse peccatum affirmauerit, ut hereticus coercetur. d. Clement. 1. §. fin.

X. Regula: Vt usurarij peregrini expellantur, nec domus illis locetur, cauetur c. 1. §. & quia. de usuris, in 6.

V. ADIUNCTA.

De edendis libris rationum, ut de contractu usurario constare possit, definitur Clement. 1. §. ceterum. de usuris.

VI. EVENTVS.

I. Regula: De appellatione condemnato deneganda cauetur c. quam perniciosum. 1. de usuris.

II. Regula: Usurarius testamentum facere prohibetur. c. quanquam. 2. §. fin. de usuris, in 6. Plures euentus uide §. quæst. 4.

VIII. ADFINIA REMEDIA

propositæ accusationis.

I. Regula: Etiam sine accusatione officio magistratus usurarij puniendi. c. cum in diocesi. 15. de usuris.

II. Regula: De exceptione usurario agenti opponenda, si non restituat usuras, cauetur c. debitores. 6. in prin. de iurciurando. c. quia frustra. 14. & c. Michael. 17. de usuris. Hæc de usuris.

LIBRI PRIMI FINIS.

ME.

METHODI IV:

RIS PONTIFICII

LIBER II.

DE IUDICIIS PRI- uatis.

HActenus de legibus, magistrati-
bus & iudicijs publicis actū est.
Nūc de iudicijs priuatis agetur.
ubi præmissa generali iudiciorū
descriptione, dicetur primū de
personis iudiciorum, hinc de rebus, tertio de acti-
bus iudicialibus. Quartò euentus & consequentia
iudiciorum tractabuntur: postremò ad finia iudi-
ciorum remedia. Personæ iudiciorum sunt, iudex,
assessores, postulantes, aduocati, procuratores &
defensores, actor & reus. Quæ personæ ex parte
breuiter enumerantur cum suis officijs 4. q. 4. c. 1.
Res iudiciales sunt, res litigiosæ, seu in iudiciū de-
ductæ. Actus iudiciales sunt, in ius uocare, actio-
nem edere, dilationem dare, excipere, replicare,
cauere, litem contestari, de calumnia iurare, cau-
sam probare, cognoscere ac referre, sententiā for-
mare ac pronunciare. Euentus & consequentia
iudiciorum sunt, appellatio, res iudicata, iudica-
ti actio & exceptio, sententiæ executio, in posses-
sionem

tionem bonorum missio, uenditio bonorum debitoris, sumptuum & expensarum litis restitutio, exceptio Quod quisque iuris in alterum, &c. Adfinia denique iudiciorum remedia sunt, extraordinaria cognitiones, compromissum & transactio. De quibus omnibus & singulis ordine describendum, præmissa tamen generali iudiciorum descriptione.

DESCRIPTIO IV- dicatorum generalis.

Cap. I.

PRIMO: Ratio iudiciorum est, coercitio malorum & pax publica. 23. q. 5. c. non frustra. l. 13. uers. idcirco tamen. C. de iudeis,

II. VBI EXERCENDA iudicia?

I. Regula: Non nisi in ciuitatibus & locis insignibus iudicia exercenda. c. statutum. 11. in princ. uers. nec audiantur alibi. de rescriptis, in 6.

II. Regula: Vbicunque in sua diocesi prælatus elegerit, iudicia exercere potest. c. cum episcopus. 7. de officio ordinarij, in 6.

III. Regula: Non nisi in sua diocesi, uel in qua appellatum est, iudicia exercenda. c. ut litigantes. 3. d. tt. Cuius exceptio prima est: Nisi consuetudo loci

224 METHODI IVRIS PONT.

loci aliud permittat. d.c.s. uers. nisi sibi aliud de consuetudine. Altera exceptio est: Nisi iudex à sua dioecesi expulsus sit. Clement. 1. de foro competenti.

IIII. Regula: Delegatus extra locum commissionis iudicium exercere non debet. c. statutum. 11. §. in nullo. de rescriptis, in 6.

V. Regula: Ne in templis uel coemeterijs iudicia exerceantur, c. decet. 2. §. cessent in ecclesijs. de immunitate eccles. in 6.

III. QVANDO EXERCENDA iudicia?

Diebus feriatis iudicia non exercenda. 15. q. 4. in prin. cum sequentibus, usq; ad q. 5. Concordat M.I.C. lib. 2. cap. 1. quest. 2. reg. 1. in prin. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi partes ferijs renunciauerint. Quæ exceptio approbatur M.I.C. d. reg. 1. except. 1. Cuius replicatio est: Nisi ferie introductæ sint non fauore hominum, sed in honorem Dei & sanctorum: his enim renūciari non potest. c. ult. de ferijs. Huius duplicatio est: Nisi necessitas urgeat, uel pietas suadeat. d. c. ult. uers. nisi necessitas urgeat. Plures propositæ regule exceptiones uide M.I.C. d. reg. 1.

IIII. QVAMDIU EXERCENDA iudicia?

I. Regula: Lites debent celeriter terminari. c. 2. de

de sententia & re iudicata. Poena iudicis malitiosè differētis expeditionem causarum cauetur extrauag. com. 1. §. etsi forsan, de treuga & pace. Alia poena statuitur l. properandum. 11. §. sin autem utraq. C. de iudicijs.

II. Regula: Iure ciuili intra triennium cause pecuniariæ debent finire. d. l. properandum. 11. Cui contradicit c. uenerabilis. 20. de iudicijs.

V. ADIUNCTA IUDICIORUM.

I. Regula: Vt lite pendente nihil innouetur, cauetur c. 1. cum c. sequente. ut lite pendente nihil. c. cum uenissent. 6. de institutionibus. Concordant item ea quæ habentur j. cap. 18. quæst. 7. reg. 13. Declaratur regula proposita definitione litis pendens Clement. cum lite. 2. ut lite pendente. Sanè ad regulam propositam pertinet de re litigiosa non alienada, de quo tamè dicitur specialiter j. cap. 5.

II. Regula: De actis iudicij conscribendis cauetur c. quoniam. 11. de probationibus.

III. Regula: Vt omnia in scriptis proponantur, cauetur ipso iure. Sed excipitur causa clerici conuenti. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur 11. q. 1. c. si quis cum. Nouell. 83.

IIII. Regula: Vt omnia mitissima uerborum relatione, non contentiosis uocibus nec risibus agantur, cauetur 5. q. 4. c. ult. Hæc de adiunctis iudicio-

226 METHODI IVRIS PONT.

diciorum: quò tamen referri etiam possunt officia
aduocatorum, procuratorum iudicũ, assessorum,
necnon totus processus iudiciarius. Sed de his in-
frà tractabitur. Nunc de personis iudicij agẽdum.

DE IVDICE.

Cap. II.

PRIMO: Etymologia iudicis habetur 23. q.
2. c. 1. §. iudex.

II. DE DANDO IVDICE
& foro competenti.

Ex persona iudicis sumitur recusatoria iudicis
& fori præscriptio, qua consequitur reus, ne ad ac-
tionem propositam respondere cogatur apud iu-
dicem recusatum. Quæ præscriptio approbatur
3. q. 6. c. pulsatus, in prim. 11. q. 1. c. clericus. Quòd si
fori præscriptione opposita iudex nihilominus
sentẽtiam in causa principali tulerit, ea ipso iure
non ualet, ut j. cap. 19. except. 1. dicitur, & iudex
in estimatione interesse punitur. c. olim. 7. de iniu-
rijs. Planè regulariter quidem iudex competens
presumitur, quiq; excipiendo incompetẽtem cum
dicit, ipsam suam exceptionẽ seu præscriptionem
tenetur probare. Sumuntur autem huiusmodi ex-
ceptiones partim ex qualitate ipsius iudicis, par-
tim ex persona actoris, partim ex persona rei con-
uenti, partim ex re quæ petitur, partim ex genere
cause

causæ & ex alijs huiusmodi circumstantijs, quem-
admodum M.I.C. libro 2. cap. 2. copiosius ostendi.
Quo ordine seruato, fori præscriptionis & recu-
satorie iudicis causas seu species subiiciemus: eo ta-
men præmissis, quòd huiusmodi causæ non solum
reos fori præscriptionem seu recusatoriam iudicis
suppeditant, sed actori quoq; ad replicandum fori
præscriptionem prosunt. Siquidem actor replican-
do excipit aduersus iudicem, ad quem reus in fori
præscriptione prouocauit.

I. Exceptio: Nisi iudex surdus uel mutus sit.

Hæc exceptio cum alijs quibusdam approbatur 3.
q. 7. c. 1. §. tria sunt. l. 12. §. non autem. ff. de iudicijs.

II. Exceptio: Nisi iudex furiosus sit. d. c. 1. uers.

& qui perpetuo. De hac exceptione agitur etiam
l. 39. in prim. & l. 46. ff. de iudicijs.

III. Exceptio: Nisi iudex minor sit ætate. d. c. 1.
uers. & impubes. Cuius replicatio est: Nisi maior
sit decē & octo annis. l. 57. ff. de re iudicata. Quæ
tamen replicatio mutatur c. cum uigesimum. 41.
de officio delegati.

IIII. Exceptio: Nisi iudex Senatu motus sit. d.
c. 1. uers. lege qui à senatu motus est.

V. Exceptio: Nisi scæmina iudex sit data. d. c. 1.
uers. moribus scæmina. item 15. q. 3. in prim. §. econ-
trà, cum sequentibus: ubi obiectio ponitur & sol-
uitur.

V I. Exceptio: Nisi iudex seruus sit. d. c. 1. uers. & seruus. ubi subiicitur replicatio talis: Nisi publice liber sit reputatus. Cui concordat l. 3. ff. de officio pratorum.

V II. Exceptio: Nisi causa iudicem datum contingat, uel iudex simul accusator esse uelit. 4. q. 4. c. 1. c. nullus.

V III. Exceptio: Nisi iudex datus sit dominus, familiaris uel socius actoris uel rei conuenti. c. causam. 17. c. insinuante. 25. c. cum R. 35. uers. exceptis canonicis. de officio delegati. Concordat item M. 1. C. lib. 2. cap. 2. except. 10. Contradicit tamē 3. q. 7. c. infames. §. filius etiam. uers. nam & iudicem. l. 77. ff. de iudicijs.

I X. Exceptio: Nisi iudex inimicus sit rei conuenti. 3. q. 5. c. ult.

X. Exceptio: Nisi iudex datus in pari uel maiori crimine sit cum reo conuento. 3. q. 7. in prin. c. infames. §. penult. c. qui sine. c. iudicet, in prin. c. in grauib. c. postulatus. c. ult. Contradicit d. c. ult. §. sed obijcitur.

X I. Exceptio: Nisi iudex sit infamis. d. q. 7. c. 1. in prin.

X II. Exceptio: Nisi iudex sit peregrinus. 3. q. 5. c. accusatores. q. 6. c. peregrina. c. leges. c. unaquęque. Concordant item ea qua habentur 3. lib. proxim. cap. 6. reg. 14.

X III. Ex-

XIII. Exceptio: Nisi iudex sit excommunicatus. c. ad probandum. 24. de re iudicata.

XIII. Exceptio: Nisi iudex non sit fidei catholice. 2. q. 6. c. catholicus. Concordant ea que habentur j. cap. 19. except. 2. ubi huius exceptionis uide replicationes.

XV. Exceptio: Nisi iudex alij causam commiserit: hoc enim casu uidetur ipse recusandus. Sed hec exceptio reprobatur sub conditione c. quamuis. 6. de officio delegati, in 6. Plura de hac exceptione uide §. lib. proximo, cap. 5. de iurisdictione, quest. 1. except. 11.

XVI. Exceptio: Nisi cum pluribus esset causa delegata, quidam, non omnes iudicent. Hec exceptio approbatur simul et distinguitur j. cap. 19. except. 4.

XVII. Exceptio: Nisi cum pluribus causa esset delegata, singulis in solidum: uno iudicante, alij postea sese ingerant, c. cum plures. 8. de officio delegati, in 6. Hactenus exceptiones ex qualitate iudicis desumptae sunt expositae. Sequuntur ex que sumuntur ex persona actoris.

XVIII. Exceptio: Nisi actor sit pupillus, uidua, uel alia miserabilis persona: hec enim ad Imperatorem in ius aduersarii suum uocare potest. L. unica, in fine. C. quando Imperator inter pupillos, etc. Item ad iudicem ecclesiasticum. c. ex par-

te. 15. præsertim §. ex hoc autem. de foro competente. Huius exceptionis, quod ad ecclesiasticum iudicem spectat, replicatio hæc est: Nisi causa sit petitorij, non possessorij iudicij. Quæ replicatio præterquam quod ex d. c. 15. patet, etiam approbatur c. ex tenore. 11. eod. tit.

XIX. Exceptio: Nisi ecclesia uel clericus agat: hic enim ad suum iudicem potest reum in ius uocare. c. cum sit. 8. c. conquestus. 16. de foro competente. 2. q. 5. c. si quis presbyter. 11. q. 1. c. si quæ causæ, in prin. Contradicit d. q. 1. c. experientie. c. si quisquam. Vide item 3. except. 27. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi laicus reus probabiliter neget rem ecclesiæ uel clero esse: tunc enim causa ad secularem iudicem spectat. c. si clericus. 5. de foro competente. Altera replicatio est: Nisi de pseudo contentio sit. Quæ replicatio approbatur simul et distinguitur c. ex transmissa. 6. et c. uerum. 7. eod. tit.

XX. Exceptio: Nisi pœnitens agat: hic enim apud ecclesiasticum iudicem suam actionem potest proponere. 11. q. 1. c. aliud. de pœnitent. distm. 1. c. aliud. Nunc de ijs exceptionibus, quæ sumuntur ex persona rei conuenti, agendum est.

XXI. Exceptio: Nisi reus conuentus alibi habeat domicilium. 11. q. 1. c. si quisquam. uers. quem ordinem. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 2. except. 15. in prin.

in prin. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi reus Romæ deprehendatur: tunc enim apud sedem apostolicam respondere cogitur, exceptione proposita non obstante. c. licet. 20. de foro competenti. Concordat M. I. C. d. except. 15. repl. 5. in prin. Huius replicationis duplicatio hæc est: Nisi ex aliqua iusta et necessaria causa Romam uenerit. d. c. licet. uers. nisi pro alia iusta. Concordat d. repl. 5. dupl. 1. et 2. Sed et eius exemplum proponitur c. ult. de dilationib. Plura de replicatione proposita uide d. repl. 5. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi causa, ex qua agitur, ibi ubi reus conuenitur, sit contracta: tunc enim reo exceptio proposita non prodest, per ea quæ habentur M. I. C. d. except. 15. repl. 6. Quibus concordant etiam ea quæ proposita sunt 3. libro prox. cap. 6. quest. 7. reg. 1. Huius replicationis duplicatio hæc est: Nisi non ibi, ubi causa contracta est, reus deprehendatur: tunc enim eo in ius uocari non potest. c. 1. §. contrahentes. de foro competenti, in 6. Plures propositæ replicationis duplicationes uide d. replic. 6. Tertia replicatio est: Nisi reus ibi, ubi conuenitur, se soluturum constituerit. c. dilecti. 17. de foro competenti. Concordant ea quæ habentur M. I. C. d. except. 15. repl. 7. Quarta replicatio est: Nisi reus ibi, ubi conuenitur, se responsurum promiserit, d. c. dilecti. 17. uers. qui se certo loco respon

dere. Concordant ea quæ proponentur J. repl. gener. 9. Plures propositæ exceptionis replicationes uide M. I. C. d. except. 15.

XXI. Exceptio: Nisi reus pari uel maiori dignitate præditus sit quàm iudex. distinct. 21. c. inferior. c. nolite. c. deniq; c. nunc autem. c. submittitur. & c. ult. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. lib. 2. cap. 2. except. 22.

XXII. Exceptio: Nisi reus Christianus sit: tunc enim apud ecclesiasticum iudicem est conueniendus. 11. q. 1. c. quæcūq; c. relatum. uers. cum magis. c. placuit ut quisquis, in fine. Hæc glossa in d. c. relatum, interpretatur de primitiua ecclesia.

XXIII. Exceptio: Nisi reus clericus sit, uel alia ecclesiastica persona: tunc enim ad ecclesiasticum iudicē iurisdictio causæ pertinet, per ea quæ dicentur J. lib. prox. cap. 6. reg. 10.

XXV. Exceptio: Nisi actor rel reus apud ecclesiasticum iudicem litigare malit. tunc enim ei mos gerendus est. 11. q. 1. c. quicumq; c. omnes. Huius obiectio simul & solutio proponitur d. c. omnes. §. fin. cum c. sequente. Concordat c. nouit. 13. §. nec sic illud. de iudicijs. Huius replicatio est: Nisi appellans, cuius appellatio non recipitur, literas ad alium iudicem impetrauerit. c. interposita. 70. §. eidem. de appellationibus.

XXVI. Exceptio: Nisi officialis uel nuncius
sedis

sedis apostolicæ conueniendus uel condemnandus sit: hic enim ad iurisdictionē sedis apostolicæ pertinet. extrauag. com. cum Matthæus. 3. de hereticis. Sequuntur nunc exceptiones desumptæ ex genere causæ ex qua, et actionis qua agitur, necnon ex re quæ petitur.

XXV II. Exceptio: Nisi causa sit ecclesiastica. de hac enim laicus nō cognoscet. c. decernimus. 2. de iudicijs. c. ex tenore. 11. uers. nisi sit talis. de foro competentis. Huius exceptionis exemplum seu species est causa iuris patronatus. c. quanto. 3. de iudicijs. item causa peccati et periurij. c. nouit. 13. eod. tit. c. uli. de foro competentis, in 6. c. uenerabilem. 34. §. idem etiam contra. de electione. Sed et exempli loco adduci possunt ea quæ proposita sunt §. except. 19. item eius exemplum est §. except. prox.

XXV III. Exceptio: Nisi religionis controuersia sit: hæc enim ad Papam spectat. distinct. 17. c. multis. c. nec licuit. c. regula. uers. nec ullum. item distinct. 18. c. de concilijs.

XXI X. Exceptio: Nisi de priuilegijs sedis apostolicæ agatur: hoc enim casu soli Papæ iurdictio competit. c. cum uenissent. 12. de iudicijs.

XX X. Exceptio: Nisi de feudo contentio sit: tunc enim ad dominum feudi cognitio spectat. c. ex transmissa. 6. c. uerum. 7. de foro competentis.

214. METHODI IVRIS PONT.

Plura de hac exceptione uide in libello meo de iure feudali cap. 3. quæst. 2.

XXXI. Exceptio: Nisi de causa natalium agatur, an quis legitime natus sit: tunc enim ad iudicem ecclesiasticum cognitio spectat. c. tuam. 3. de ordine cognit. c. causam. 7. qui filij sint legitimi. Concordant ea quæ habentur j. replic. generali 7. duplicat. 1.

XXXII. Exceptio: Nisi alterutra pars testimonio iudicis egeat. c. dilecto. 40. de testibus.

XXXIII. Exceptio: Nisi reus in alia causa ab eo iudice appellauerit: hoc enim casu eum ut sit spectum poterit recusare. c. ad hæc. 6. & c. proposuit. 24. de appellationib. Contradicit L. unica. ff. apud eum à quo appellatur, aliã causam agere compelli. Planè iudex appellationis appellantem ratione appellationis, à iurisdictione eius, à quo appellatum est, eximere non potest. c. Romana. 3. §. cum uerò is. de appellation. in 6.

De replicationibus præcedentium exceptionum generalibus.

Hactenus exceptiones enumeratæ sunt, quæ ad forum declinandum & iudicem recusandum à reo conuento possunt opponi. Sed & eadem actori replicanti aduersus iudicem, ad quem reus in sua fori præscriptione prouocauit, competere possunt, ut ab initio quoq; monui. Plures huiusmodi exceptiones

ptiones uide s. libro prox. cap. 5. de iurisdictione, reg. 1. except. 1. cum sequentibus: item M. I. C. lib. 1. cap. 2. Planè supersunt nonnullæ replicationes generales, quæ omnibus serè istis exceptionibus obstant, de quibus sequitur.

I. Replicatio est: Nisi plures sint rei diuersi fori: tunc enim omnes ad eundem iudicem, quamuis singulis non competentem, uocandi sunt. l. 1. cum l. sequente. ff. de quibus rebus ad eundem iudicem, c. c. Ad quem autem iudicem hoc casu omnes uocari debeant, definitur c. sanè. 3. de foro cōpetenti.

II. Replicatio: Nisi reus lite pendente uel post citationem alterius fori esse cœperit. c. proposuisti. 19. d. tt. Concordat M. I. C. d. cap. 2. quæst. 1. replicat. gener. 3.

III. Replicatio: Nisi in causa reconuentionis actor reconuentus fori prescriptionem aduersus iudicem conuentionis obijciat. c. dispēdia. 3. §. reus quoq; de rescriptis, in 6. Concordant ea quæ proponuntur M. I. C. d. quæst. 1. repl. gener. 5. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi reus quoq; reconueniens iudicem, apud quem conuenitur, suspectum dixerit. d. §. reus quoq; uers. nisi eos ut suspectos. Nouell. 96. §. sancimus. uers. quod si forte. Altera duplicatio est: Nisi cum possessorio iudicio actum esset, et possessio actori adiudicata, reus petitorium iudicium apud eundem iudicem mouere uelit:

uelit : hoc enim casu actori reconuento fori præscriptio non denegatur. c. ult. de iudicijs. c. 1. de causa possessionis et proprietatis. Tertia duplicatio est : Nisi contra actionem poenalem reconuentio fuerit proposita. l. 2. §. sed si agant. ff. de iudicijs. Plures duplicationes uide j. cap. 10. reg. 2. except. 1. cum sequentibus.

IIII. Replicatio : Nisi reus, qui fori præscriptionem obijcit, in eo loco ubi conuenitur, contra xerit uel deliquerit, aut res quæ petitur, eo loco sita sit. c. 1. in prin. de priuileg. in 6. De hac replicatione uide item §. except. 21. repl. 2.

V. Replicatio est : Nisi iudex competens iusticiam denegauerit, uel negligens sit, aut omnino non sit; tunc enim ad alium, præsertim ecclesiasticum, reus uocari potest. c. ex transmissa. 6. in fine. c. licet. 10. et c. ex tenore. 11. §. fin. de foro competent. Nouell. 86. in prin. Huius replicationis duplicatio est : Nisi iudex ecclesiasticus iusticiam facere deneget, uel negligens sit, et ob id ciuilis iudex adeatur. c. qualiter. 17. de iudicijs. Vide itē de hac duplicatione j. lib. prox. cap. 6. reg. 10. exc. 3.

VI. Replicatio : Nisi apud iudicem ecclesiasticum quis conueniatur : apud hunc enim fori præscriptioni locus esse nō uidetur. 11. q. 1. c. quicumq. c. omnes, cum c. sequente. De qua re annotatum quoq. §. except. 25.

VII. Re-

VII. Replicatio: Nisi quæstio, cui iudex non competit, competenti quæstioni incidat. c. prudentiam. 21. §. sexta. uers. fin. de officio delegati. Exemplum habetur d. §. sexta. Aliud habetur c. de prudentia. 3. de donat. inter uir. et uxorem. Concordant ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 1. replicat. gener. 13. Huius replicationis duplicatio prima hæc est: Nisi causa ecclesiastica civili incidat, puta natiuitatis: hæc enim quamuis incidens ad iudicem civilem non pertinet. c. lator. 5. qui filij sint legitimi. c. tuam. 3. de ordine cognitionum. Altera duplicatio est: Nisi principalis quæstio sine incidenti possit definiri. Approbatur hæc duplicatio exemplo c. causam. 7. qui filij sint legitimi.

VIII. Replicatio: Nisi reus fori præscriptioni renunciauerit. c. dilecti. 17. uers. qui se certo loco respondere. de foro competenti. Concordant ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 1. replicat. gener. 14. Huius replicationis duplicatio est: Nisi clericus fori præscriptioni renunciauerit. c. si diligenti. 12. et c. significasti. 13. de foro competenti. Contradicit l. 39. C. de episcopis et clericis.

IX. Replicatio: Nisi reus in non competentem iudicem consenserit. Approbatur hæc replicatio per ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 1. replicat. gener. 16. in princ. Cuius duplicatio prima hæc est: Nisi clericus in secularem iudicem consenserit. d.

238 METHODI IVRIS PONT.

c.12. & c.18. Altera duplicatio est: Nisi iudex, in quem consenserunt, antea se pronunciauerit incompetentem. c. significantibus. 38. de officio delegati. Tertia duplicatio est: Nisi in alterius prouincie iudicem consenserint. 6. q. 3. in princ. cum sequentibus, usq; ad c. placuit. Quarta duplicatio est: Nisi antequam iudex adiretur, consentientem poenituerit. l. 18. ff. de iurisdictione. Contradicit c. 1. de iudicijs. Quinta duplicatio est: Nisi subditi suffraganeorum in archiepiscopum, eiusue officialem consenserint. c. 1. in prin. uers. licet in ipsos. de foro competenti, in 6. Plures huiusmodi duplicationes uide M. I. C. d. repl. 16.

X. Exceptio: Nisi competens iudex sit suspectus. c. si quis contra. 4. & c. licet. 10. §. fin. de foro competenti.

XI. Exceptio: Nisi ante litem contestatam fori prescriptio non fuerit opposita. 3. q. 6. c. ult. §. fin. & q. 6. c. si quis episcopus. §. exceptio. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. d. quest. 1. repl. 15. Hæc de replicationibus generalibus, quarum tamen plures uide d. quest. 1. in fine.

III. OFFICIA IUDICVM, ET de assessoribus ac nota- rijs.

I. Regula: Ut gratis iudicent, cauetur c. cum de omni. 10. de uita & honestate clericor. Con-
dant.

dant ea quæ proposita sunt s. lib. proxim. cap. 5. quest. 3. reg. 5. item j. cap. 17. reg. 9.

II. Regula: De assessore à iudice delegato assumendo cauetur c. statutum. 11. §. assessorem. de rescriptis, in 6.

III. Regula: De notario adhibendo cauetur d. c. 11. §. notarium.

III. Regula: Si iudex alteri commiserit acta colligenda, sententia sibi reseruata: iure ciuili iubetur saltem tempore litis contestationis, item in medio & in fine disputationis præsens esse. Nouell. 60. §. porro & illud. uers. sancimus igitur. Huic repugnat extrauag. com. 1. §. licet enim quibusdam. de hereticis. Hæc de officijs iudicum. De quibus uide plura s. lib. proxim. cap. 5. de iurisdictione, in fine. item j. cap. 17. item M. l. C. lib. 2. cap. 2. in fine. Hæc de iudice.

DE POSTULANTIBVS

& aduocatis. Cap. III.

PRIMO: Definitio postulantium, seu quid sit postulare, proponitur 3. q. 7. c. infames. §. est autem. l. 1. §. postulare. ff. de postulando.

II. QVIBVS POSTVLANDI ius non competat?

Diuiduntur huiusmodi persone, quibus postulandi ius non competit, simulq; ratio prohibitionis

nis proponitur d.c. infames. §. 1. & §. nam ut præmisimus. & d.l. 1. in prin.

I. Regula: Clerici & monachi postulare prohibentur. §. q. 3. c. ultim. item De postulando c. 1. c. ex parte. 2. & c. ult. Concordant item ea que habentur M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 11. Sed & concordat §. lib. prox. cap. 5. reg. 23. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi propriam causam persequantur. d. c. 1. uers. nisi propriam causam. d. c. ult. uers. nisi pro se ipso. Altera exceptio est: Nisi ecclesie causam defendat. d. c. 1. uers. uel ecclesie sue. & d. c. ult. uers. uel ecclesia sua. Tertia exceptio est: Nisi causam coniuncti defendat. d. c. ult. uers. pro personis coniunctis. Quarta exceptio est: Nisi miserabilium causam defendat. d. c. ult. uers. aut miserabilibus. item distin. 87. c. 1. cum c. sequente. Quinta exceptio est: Nisi in iudicio publico. §. q. 3. c. ult. uers. excepto publico.

II. Regula, De honoratis urbis Romæ. His postulare permittitur. 3. q. 7. c. infames. §. apud urbē. l. 6. §. apud urbem. C. de postulando.

III. Regula: De minoribus septendecim annorum cauetur d. c. infames. §. nam ut præmisimus. & l. 1. §. initium. ff. de postulando. Hæc regula extenditur ad minores uiginti quinque annis, c. qui generaliter. §. fin. de procuratorib. in 6. Planè utraq; ætas exceptionem recipit in causis beneficiis

cialibus & ceteris spiritualibus, in quibus maiori
quatuordecim annis postulare permittitur. c. ult.
de iudicijs, in 6.

IIII. Regula: De cæco cauetur 3.q.7. c. infames. §. nam ut præmisimus. uers. uel propter casum. l. 1. §. casum. ff. de postulando.

V. Regula: De surdo cauetur d. §. nam ut præmisimus. & d. l. 1. §. initium. uers. propter casum.

VI. Regula: De scemina cauetur d. c. infames. §. alij prohibentur. c. 2. de iudicijs, in 6. & d. l. 1. §. secundo loco. uers. sexum quidem. Huius exceptio est: Nisi scemina pro se uelit postulare. Quæ exceptio approbatur in locis iam allegatis. Cuius replicatio est: Nisi monastria pro se uelit postulare. d. c. 2. §. ceterum scemina. c. unicum. §. porro ne moniales. de statu regularium, in 6. Nouell. 123. §. si quando. uers. nulla tamen.

VII. Regula: De infamibus cauetur d. c. infames, in prim. & §. alij prohibentur. uers. uel propter notam. l. 1. §. secundo loco. uers. item personas. & §. remouet. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi infamis pro se, non pro alijs uelit postulare. d. c. infames. §. alij enim omnes. & d. §. secundo loco. item d. l. 1. §. hoc edicto. Altera exceptio est: Nisi pro parente, patrono, liberis, fratre & alijs huiusmodi personis coniunctis postulare uelit. d. §. alij enim omnes. uers. & pro certis personis. &

d.c. infames. §. permittitur. l. 1. §. fin. cum l. sequen-
tibus. ff. de postulando. Tertia exceptio est: Nisi
infamis in integrum sit restitutus. d. §. alij enim o-
mnes. uers. nisi in integrum restitutionem. & d. l.
2. §. deinde adiicit. & §. pro qua sententia. Huius
replicationes uide M. I. C. lib. 2. cap. 4. de postulan-
tibus, quæst. 2. except. 4. Sed & plura de regula
proposita uide j. cap. prox. quæst. 1. except. 9.

VIII. Regula: De eo qui cum bestiis pugna-
uit, uel operas suas, ut cum bestiis pugnaret, loca-
uit, cauetur d. c. infames. §. similiter. uers. uel qui o-
peras. d. l. 1. §. remouet.

IX. Regula: Aduocatus fisci contra fiscum po-
stulare non prohibetur, excepta causa, in qua fisci
aduocatus fuit. d. c. infames. §. quamuis illi. l. 2. C. de
aduocatis fisci. Plura de hac regula uide M. I. C.
lib. 5. cap. 4. quæst. 2. reg. 12.

X. Regula: Aduersus eum pro quo antea postu-
lauit, in eadem causa postulare quis prohibetur. l.
12. §. patroni. uers. hocq; subsecuto. C. de iudicijs.
Cuius exceptio hæc est: Nisi cum antea contra pa-
trem pupilli postulasset, postea tutor filij factus ra-
tione sui officij pro pupillo postulet. d. c. infames.
§. si contra. l. ult. ff. de postulando.

XI. Regula: De excommunicatis cauetur c.
intelleximus. 7. de iudicijs, c. decernimus. 8. de sen-
tent. excom. in 6.

XII. Re-

XII. Regula: De hæreticis cauetur de poenitent. distinct. 1. c. nemo uel in foro. l. ult. in prin. C. de postulando.

XIII. Regula, De eo qui procuratorem dedit. Hic ob id postulare, & causæ suæ adesse non prohibetur. c. 2. in fine. de procuratorib. in 6. l. 69. ff. eod. tt. Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. d. quæst. 2.

De exceptionibus præcedentium regularum generalibus.

Planè regule de ijs qui postulare prohibentur, hætenus propositæ, habent aliquot exceptiones communes: quarum prima hæc est: Nisi persone postulare prohibita pro se, non pro alijs uelint postulare. d. c. infames. §. his personis. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. d. quæst. 2. except. gener. 1.

II. Exceptio: Nisi postulare prohibitus pro parente, patrono, alijsq; similibus personis postulare uelit. d. c. infames. §. permittitur. & §. nurus. l. 1. §. fin. cum ll. sequentib. ff. de postulando. Huius replicatio est: Nisi ad fines, pro quib. postulare permittitur, esse desierint. d. c. infames. §. adfinitates. l. 3. §. adfinitates. ff. de postulando. Plures replicationes uide M. I. C. d. quæst. 2. except. gener. 2.

III. Exceptio: Nisi postulare prohibiti non tñtè, sed necessario fungantur officio. d. c. infames.

244 METHODI IVRIS PONT.

mes. §. his personis. uers. nisi fortè. & §. omnes. l. i. §. sed est equissimum. & l. 6. in prin. ff. de postulando. Plura de huiusmodi exceptionibus generatilibus uide d. quæst. 2.

III. EVENTVS POSTVLATIONIS & aduocationis.

I. Regula: De pœna postulantis postulare prohibiti cauetur De pœnitent. distinct. 1. c. quicumq. l. 1. §. qui aduersus ea. ff. de postulando. l. ult. §. idem uerò. C. eod. tt.

II. Regula: Exceptione postulans à postulatione submouetur. d. §. qui aduersus ea. Concordant ea quæ proposita sunt §. libro prox. cap. 6. quæst. 4. in prin.

III. Regula: De aduocato non habentibus dando cauetur c. 1. de officio iudicis. 3. q. 7. c. infames. §. si uerò in uno. & §. si quis autem. l. 7. §. atque indeo. C. de postulando.

IIII. DE OFFICIIS ADUOCATORUM.

I. Regula: Ut ratione, non probis certet, cauetur d. c. infames. §. si quis adeo. l. 6. §. ante omnia. uers. nam si quis. C. de postulando.

II. Regula: Ne ex industrialitem protrahant, cauetur d. c. infames. §. præterea non licet, in fine. & d. l. 6. §. nemo.

III. Regula: Ne cum cliente ineant cōtractum, cauet

cauetur d. §. præterea. & d. l. 6. §. præterea.

IIII. Regula: Ne de quota litis paciscantur, cauetur d. c. infames. §. arcentur etiam. l. 5. C. de postulando. l. sumptus. 53. in prin. ff. de pactis. l. 1. §. si cui cautum. ff. de extraord. cognit.

V. Regula: Ne cui patrociniū denegent, cauetur d. c. infames. §. si quis uerò commonitus. l. 7. §. si quis uerò. C. de postulando.

V. DE HONORARIIS ET priuilegijs aduocatorum.

Honoraria exigere & accipere aduocati non prohibentur. Quæ regula exceptionem recipit in clericis aduocatis, 15 q. 2. in prin. cum c. sequente. Plures huiusmodi regulas de honorarijs & priuilegijs aduocatorum, sed & de ipsis aduocatis, uide M. l. C. lib. 2. cap. 4. §. secundò.

DE PROCURATORIBVS.

Cap. IIII.

I. DE PROCURATORE CON- stituendo, & de exceptioni- bus procuratorijs.

Prima exceptio aduersus procuratoris personam est: Si mādātum legitimè factum non habeat. c. 1. de procuratoribus. c. procurator. 36. de electionib. in 6. Plura de hac exceptione uide M. l. C. lib. 2. cap. 5. quæst. 4. except. 1.

II. Exceptio: Nisi mandatum generale sit, non speciale. Hæc exceptio ipso quidem iure reprobat: admittitur autem in certis casibus, c. qui generaliter. s. in prin. de procuratoribus, in 6. quos uide j. except. prox. repl. i. dupl. i.

III. Exceptio: Nisi ad aliam causam procurator datus sit, quàm de qua agitur. Hæc exceptio approbatur exemplo c. constitutis. 12. de procuratoribus. Aliud exemplum est, Si ad agendum uel defendendum datus iuramentum aduersario detulerit, transegerit uel pactus sit. c. qui ad agendū. 4. §. procurator. de procuratorib. in 6. l. 17. §. fin. cum duab. ll. sequentibus. ff. de iureiurando. l. 7. C. de transactionibus. Huius exceptionis replicatio hæc est: Nisi mandatum sit generale: hoc enim ad omnes subiectas species pertinet, exemplo d. c. qui generaliter. s. in prin. & d. §. procurator. uers. nisi ei bonorum uel causæ administratio liberè sit permissa. Huius replicationis duplicatio hæc est: Nisi tales sint causæ, quæ speciale exigunt mandatum. In his enim generale mandatum non sufficit. d. c. qui generaliter, in prin. uers. exceptis his casibus, qui mandatum exigunt speciale. Huius duplicationis exemplum est, causa matrimonialis. c. ult. de procuratorib. in 6. Est item exemplum iuramenti delatio, transactio & pactum: de quibus paulo superius dictum est. Planè propositæ duplicationis tripli.

triplicatio prima est: Nisi speciale mandatum generali sit subiectum, uel uniuersorum bonorum administratio liberè permissa, uel in rem suā procurator sit datus. Hæc multiplex triplicatio approbatur d.l. 17. cum ll. sequentib. item d.c. qui ad agendum. 4. §. fin. Altera triplicatio est: Nisi quibusdam, quæ speciale mandatum exigunt, enumeratis, generalis clausula de ijs quæ speciale mandatum exigunt, sit subiecta: hæc enim clausula etiam ad non specificata extenditur. d.c. qui ad agendum. 4. in prin. Cuius triplicationis quadruplicatio est: Nisi causæ incidentes non specificatæ ipsis specificatis sint maiores uel grauiores. Clement. non potest. 2. de procuratoribus.

IIII. Exceptio uidetur: Nisi filius familiæ procuratorem dederit. Sed reprobatur c. ult. in fine. de iudicijs, in 6. l. 8. in prin. & l. 33. in prin. ff. de procuratoribus.

V. Exceptio: Nisi seruus procuratorem dederit. c. accedēs. 10. de procuratorib. et d.l. 33. in prin.

VI. Exceptio: Nisi minor atate procuratorem dederit. Hæc exceptio ipso quidem iure subsistit: uerum eius replicatio est: Nisi in beneficialibus, alijsq; spiritualibus causis minor procuratorem dederit. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur c. ult. de iudicijs, in 6. Plures replicationes uide M. l. C. d. quæst. 4. except. 5.

VII. Exceptio: Nisi non dominus litis, sed alius procuratorem dederit. Hæc exceptio cum ipso iure subsistat, recipit replicationem hanc: Nisi procurator procuratorem dederit. c. 1. §. 1. de procuratoribus, in 6. l. 11. uers. ad exemplum. & l. 23. C. eod. tt. Huius duplicatio prima hæc est: Nisi ante litem contestatam procurator alium procuratorem dederit. d. §. 1. uers. antea tamen non potest. l. 4. §. fin. ff. de appellat. l. 8. §. si quis mandauerit. uers. quanquam enim. ff. mandati. l. 8. C. de procuratoribus. Huius duplicationis triplicatio prima hæc est: Nisi procurator in rem suam datus, ante litem contestatam alium dederit procuratorem. d. §. 1. uers. nisi in rem suam sit datus. Altera triplicatio est: Nisi procurator mandatum habuerit substituendi. d. §. 1. uers. uel à domino substituendi alium. Tertia triplicatio est in extraiudicialibus negocijs: in his enim quodocunque procurator à procuratore constitui potest. d. c. 1. §. fin. Hæc de prima duplicatione. Altera duplicatio est: Nisi ad contrahendum matrimonium procurator alium procuratorem dederit. c. ult. uers. & quamuis. de procuratorib. in 6. Tertia duplicatio est: Nisi inutiliter procurator datus alium procuratorem dederit. Quæ duplicatio approbatur exemplo Clement. religiosus. 3. de procuratorib. Quarta duplicatio est: Nisi ad ministerium ecclesiasticum procurator

curator datus alium procuratorem dederit. c. ult. §. fin. de officio delegati. de qua duplicatione uide item 7. lib. prox. cap. 11. de uicario, reg. 2. Hæc de prima propositæ exceptionis replicatione sint dicta. Altera replicatio est: Nisi ij qui uniuersitati præsumunt, in causis uniuersitatis procuratorem dederint. c. quia in causis. 7. de procuratoribus. l. 1. §. quibus. ff. quod cuiusq; uniuersitatis nomine. Plures huiusmodi replicationes uide M. I. C. d. quæst. 4. except. 6.

VIII. Exceptio: Nisi excommunicatus procuratorem dederit. Quæ approbatur simul & distinguitur c. ult. de procuratorib.

IX. Exceptio: Nisi filius familiæ procurator datus sit. Reprobatur hæc exceptio c. non iniuste. 14. in prin. de procuratorib. c. qui generaliter. s. §. 1. eod. tit. in 6. l. 8. §. ipse quoq; ff. eod. tit.

X. Exceptio: Nisi infamis procurator sit datus. 3. q. 7. c. 1. in prin. s. q. 3. c. ult. in fine. Concordat ea quæ habentur 5. cap. proxim. quæst. 2. reg. 7. in prin. Contradicit Inst. de exceptionib. §. fin.

XI. Exceptio: Nisi excommunicatus procurator sit datus. c. post cessionem. 7. de probationib. Concordant ea quæ habentur d. quæst. 2. reg. 11.

XII. Exceptio: Nisi inuitus procurator datus sit, uel datus non consenscrit. approbatur M. I. C. d. quæst. 4. except. 19. Cuius replicatio est: Nisi pro

curator datus postea mutata sententia consensit. c. licet. 7. de procuratorib. in 6.

XIII. Exceptio: Nisi religiosus procurator sit datus. approbatur simul & distinguitur Clement. religiosus. 3. de procuratorib.

XIII. Exceptio: Nisi laicus in causa spirituali procurator sit datus. reprobat c. 1. in prin. de procuratorib. in 6.

XV. Exceptio: Nisi plures procuratores ad eandem causam sint dati: hoc enim casu occupantis melior est conditio, & ceteri per exceptionem repelluntur. approbatur simul & distinguitur c. non iniuste. 14. in princ. uers. qui licet simul. de procuratoribus. c. si duo. 6. uers. sed tunc illius melior. eod. tt. in 6. l. 32. ff. eod. tt. Huius replicatio prima est: Nisi non in solidum plures sint dati: tunc enim neuter alterum excludit. d. c. si duo. 6. in prin. Huius replicationis duplicatio est in causis spiritualibus: in his enim magis idoneus debet preferri. Que duplicatio approbatur simul & distinguitur d. c. si duo. 6. uers. sanè in electionum. Altera replicatio est: Nisi non simul, sed diuersis temporibus plures procuratores sint dati: hoc enim casu non occupantis, sed posterioris melior est conditio, & prior per exceptionem repellitur. d. c. non iniuste. 14. §. quod fieri. l. 31. §. fin. ff. de procuratoribus. Tertia replicatio est: Nisi in constitutione pro-

procuratorum adiectum sit, non fieri occupantis meliorem conditionem. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur d. c. si duo. 6. uers. nisi dictum. Quarta replicatio est: Nisi à diuersis plures procuratores sint dati. d. l. 31. §. unius.

XVI. Exceptio: Nisi in ministerio ecclesiastico procurator sit datus. c. ult. §. fin. de officio delegati. Cuius replicatio est: Nisi ordinariam habeat potestatem is qui ad ministerium ecclesiasticum procuratorem constituit, non ministerium illud specialiter sibi delegatum. c. quod sedem. 10. & c. inter cetera. 15. de officio ordinarij. Plura de replicatione proposita uide 3. lib. prox. cap. 11. de uicario, reg. 1.

XVII. Exceptio: Nisi ante litem motam procurator sit datus. Reprobatur hæc exceptio c. nō iniuste. 14. in prin. uers. quāuis ad futuras. de procuratorib. l. 3. ff. eod. tt.

XVIII. Exceptio: Nisi iudex ipsum dominū ex iusta causa presentem esse uelit. c. 1. de iudicijs, in 6. l. ult. C. de procuratoribus.

XIX. Exceptio: Nisi is qui procuratorem dedat, mortuus sit. reprobatur l. 23. C. d. tt. Admittitur tamen in praelatis & rectoribus ecclesiarum procuratores constituentibus, Clement. ult. eod. tt.

XX. Exceptio, sumpta ex uerbis quibus constitutus est procurator, reprobatur inst. de ijs per quos

352 METHODI IVRIS PONT.

quos agere possumus. §. penult. cuius exemplum habetur c. petitio. 9. de procurat.

XXI. Exceptio: Nisi mandatum sit reuocatum, uel alius procurator datus. c. ex insinuatione. 3. & c. in nostra. 4. de procuratorib. Concordant ea quæ proposita sunt §. except. 15. repl. 2. Sed plura de reuocando mandato & procuratore mutando uide j. quæst. prox. item cap. 19. except. 6. repl. 2. duplic. 1.

XXII. Exceptio: Nisi procurator datus alium in locum suum substituerit: hoc enim casu postea substitutionem reuocare, & reassumere causam non potest. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. is qui. 3. & c. si duo. 6. §. ceterum. de procuratorib. in 6.

XXIII. Exceptio: Nisi dominus postea ipse causam reassumpserit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. si quem. 8. d. tt.

De replicatione præcedentium exceptionum generali.

Hactenus exceptiones procuratoriæ sunt enumeratæ, quarum tamen plures uide M. I. C. libro 2. cap. 5. quæst. 4. Istarum autem exceptionum replicatio generalis hæc est: Nisi exceptio procuratoria ante litem contestatam non fuerit opposita. Quæ replicatio approbatur per ea quæ proposita sunt d. quæst. 4. in fine, repl. 2. Cuius duplicatio

est: Nisi exceptio sit falsi procuratoris mandatum non habentis: hæc enim exceptio quodocunque opponi potest. c. in nostra. 4. §. fin. de procuratoribus. l. 24. C. eod. tt. Plures huiusmodi replicationes generales uide M. I. C. d. quæst. 4. in fine. Hæc de dando seu constituendo procuratore, & exceptionibus procuratorijs sint dicta. Sequitur de procuratore mutando.

II. DE PROCURATORE MUTANDO, & IUDICIO IN SE UEL IN ALIUM TRANSFERENDO.

Regulariter dominus procuratorem mutare, uel litem in se transferre non potest, nisi causa cognita. Quæ regula approbatur, declaratur & distinguitur c. quauis. 2. & c. is qui. 3. de procurator. in 6. De qua re uide plura M. I. C. d. cap. 5. quæst. 5.

III. DE POTESTATE ET OFFICIJS PROCURATORUM.

I. Regula: Procurator ius transigendi uel iuramenti deferendi non habet. c. qui ad agendum. 4. §. procurator quoq. de procuratoribus, in 6. l. 60. ff. eod. tt. Cuius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi eo nomine speciale habeat mandatum. Quæ elicetur ex d. §. procurator. uers. absq. speciali mandato. De qua re uide item 5. quæst. 1. except. 1. repl. 1. Altera exceptio est: Nisi bonorum uel cause

causæ libera administratio procuratori sit permissa. d. §. procurator. uers. nisi ei bonorum. Tertia exceptio est: Nisi mandato adiectum sit, ut etiam ea quæ speciale mandatum requirunt, agere possit, quibusdam eius generis specialiter enumeratis. Hæc exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt d. duplic. 1. triplic. 1. & 2.

II. Regula: Procurator rei conuenti dominum defendere est cogendus. Clement. 1. de procuratoribus. l. 8. §. procuratorem. ff. eod. tt. Cuius exceptiones uide M. I. C. lib. 2. cap. 5. quæst. 6. reg. 10.

III. Regula: Generaliter ad negocia constitutus procurator etiam agendi & defendendi habet potestatem. c. qui generaliter. 5. in prin. de procuratoribus. in 6.

IIII. Regula: Generalis procurator agere non potest ea, quæ speciale mandatum requirunt. De quare uide §. quæst. 1. except. 3. repl. 1. dupl. 1.

IIII. DE MANDATI ACTIONE, quæ datur domino aduersus procuratorem.

I. Regula: Si procurator litem, quam suscepit, exequi nolit: mandati iudicio tenetur. l. 8. §. 1. uers. sed & de lite. ff. mandati. Cuius exceptio est: Nisi sententia lata sit, & ab ea prouocatum: tunc enim appellationem inuitus persequi non cogitur. c.

iniuste. l. 4. §. fin. de procuratoribus. l. 17. uers. nec eandem. C. eod. tt.

11. Regula: Si sententia contra dominum lata procurator non appellauit, uel saltem dominum non certiorauit; tenetur. d. §. fin. uers. potuit enim procurator. Plura de actione proposita uide M. I. C. lib. 2. cap. 5. quæst. 7. in tertio effectu.

V. DE ACTIONE QUAE
datur procuratori aduersus
dominum.

Si procurator expensas fecit, eas hac actione repetit. c. cum pro causa. 6. de procuratorib. l. 46. §. item contra. ff. eod. tt. Plura de hac actione uide M. I. C. d. quæst. 7. effectu quarto. Sed et plura de procuratoribus uide M. I. C. lib. 2. cap. 5.

DE ACTORE ET REO.

necnon de re litigiosa.

Cap. V.

DE ACTORE ET REO.

Prima regula: In re dubia potius reo quam actori fauendum. Quæ regula approbatur simul et distinguitur per ea quæ proponuntur §. cap. 17. reg. 15.

11. Regula: Non debet actori licere, quod reo
non

non permittitur. c. non licet. 32. de reg. iuris, m. 6.
l. non debet. 41. ff. eod. tt.

III. Regula: Actor uel reus, qui corrumpit iudicem, excommunicatur. extrauag. com. 1. de sentent. excom. Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. lib. 2. cap. 6. in prin.

DE RE LITIGIOSA.

Hactenus de personis iudiciorum sit dictum.
Sequitur de rebus in iudicium deductis.

I. Regula: Res litigiosa prohibetur alienari. c. ecclesia. 3. ut lite pendente nihil innouetur. 11. q. 1. c. ult. Huius exceptio prima hæc est: Nisi res æquiualens in locum rei alienatæ substituatur. d. c. 3. & c. 4. eod. tt. Plura de regula proposita uide M. I. C. d. cap. 6.

II. Regula, De re litigiosa sequestranda. Sequestratio regulariter prohibita est, per ea quæ habentur M. I. C. d. cap. 6. de re litigiosa sequestranda. Cuius regulæ exceptio prima est: Nisi possessor uel in possessionem missus res uel eius fructus dissipet atq; consumat. c. dilectus. 2. & c. ult. de sequestrat. possess. l. 21. §. fin. ff. de appellat. l. 22. §. fin. autem. uers. si uerò dotem. ff. soluto matrimo. Altera exceptio est: Nisi sententia contra possessorem lata, executio per appellationem fuerit suspensa. d. c. ult. item 2. q. 6. c. quoties post. item Clement. unica, de sequestratione. l. 5. C. quorum appellat. non

non recipiantur. Huius exceptionis replicatio est: Nisi triennio pacificè à reo res sit possessa. d. Clement. unica. uers. dum tamen triennio. Plura de regula proposita uide M. L. C. d. cap. 6.

DE IN IUS VOCANDO,

& uocati contumacia coercenda. Cap. VI.

HActenus de personis & rebus iudiciorum dictum est. Nunc de actibus iudicialibus dicendum, in quibus processus iudiciarius consistit. Actuum autem iudicialium alij litis contestationem præcedunt, alij eam sequuntur. Litis contestationem præcedunt Citatio, citati cõtumacia & absentia, editio libelli, dilatio, exceptiones dilatorie & reconuentiones: de quibus singulis nunc ordine tractandum, & primum de citatione, seu de in ius uocando.

I. ANTECEDENTIA.

Parentem, patronum, patronā, liberos & parentes patroni patronæue, in ius, nisi uenia prius impetrata, uocare non licet sub pœna quinquaginta aureorum. 12. q. 2. c. episcopus. §. libertus. l. 4. §. 1. & l. ult. ff. de in ius uocando. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi princeps libertum natalibus restituerit. d. c. episcopus. §. si uerò. l. 10. §. sed etsi ius. uers. aliud est. ff. d. tt. Altera exceptio est: Nisi cor-

258. METHODI IVRIS PONT.

poris alicuius uel collegij libertus sit. Quæ exceptio approbatur sub conditione d.c.episcopus. §. si uerò à collegio, cum §. sequente Qui manumittitur. Plura de proposita regula eiusq; actione uide M.I.C.lib.2.cap.7. quæst. 4. cum quæst. sequente.

II. FORMA seu exemplum citationis habetur extrauag. com. unica, de dilationibus.

III. MODVS INSINUANDÆ citationis.

Si citatus non compareat, sufficit publicè citationem ad domum uel ecclesiam eius proponi. c. ult. de dolo & cōtumacia. Clement. unica, in prim. uers. uel ad domum. de foro competenti. Plura de modo insinuandæ citationis uide j. quæst. prox. in fine, except. 6.

IIII. EVENTVS CITATIONIS, & de edicto peremptorio.

I. Regula: Si citatus uel in ius uocatus nō uenerit: proponitur edictum peremptorium. s. q. 2. in prim. cum c. sequente. l. 68. cum duab. ll. sequentibus. ff. de iudicijs. Declaratur regula proposita definitione edicti peremptorii s. q. 2. c. ult. §. fin. l. 53. §. 1. ff. de re iudicata. De interuallo dierum edicti peremptorii cauetur c. 1. de dilationibus. & d. c. ult. in prim. uers. non intra angusta. item d. q. 2. c. presenti. ubi septem dierum interuallum definitur. Longius

gius definitur l. 70. ff. de iudicijs. Nouell. 112. §. si ue
rò causam.

II. Regula: Peremptorio edicto proposito, &
interuallo finito, quousq; citatus sit expectandus,
definitur c. consuluit. 24. de officio delegati.

III. Regula: Si reus citatus non uenerit, age-
tur nihilominus causa, & sententia ferri potest
uel contra absentem. c. causam. 3. & c. prout no-
bis. 4. de dolo & contumacia. c. per tuas. 58. de ap-
pellationibus. c. quoniam. 5. §. porro speciales. ut
lite non contestata. 24. q. 3. §. de illicita. §. de con-
uentione. Apostol. canon. 77. Concordant item ea
quæ habentur M. I. C. lib. 2. cap. 8. quæst. 6. reg. 2.
Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi non
contumaciter absit citatus. d. §. porro speciales.
uers. si uerò aliter, cum sequentib. Huius replica-
tio est: Nisi propter homicidium absit. c. 1. qui ma-
trimon. accusare poss. Alias replicationes uide d.
§. porro speciales, cum sequentib. Altera exceptio
est: Nisi lis nondum fuerit contestata. c. 1. c. acce-
dens. 2. c. tuæ fraternitatis. 3. item c. accedens. 4. ut
lite non contestata. Huius replicatio prima hæc
est: Nisi causa sit manifesta, uel causa minimè du-
bia. d. c. 1. qui matrim. accusare poss. Altera repli-
catio est: Nisi de beneficio ecclesiastico agatur. c.
unico. §. fin. de eo qui mittitur in possess. in 6. Ter-
tia replicatio est: Nisi appellationis causa agatur.

c.interposita.70. §. fin. de appellationibus. Plures replicationes uide j. cap. 14. reg. 3. Tertia proposita regula exceptio est: Nisi de causa liquere non possit. c. prout nobis. 4. Et ibi glossa in uerbo Difinitiuu. de dolo Et contumacia. Quarta exceptio est: Nisi is qui citationem impetrauit, absit. l. 73. §. quod si. ff. de iudicijs. Plures huiusmodi exceptiones uide j. cap. 19. except. 6. replic. 1. duplic. 1. cum sequentibus.

IIII. Regula: Ante litem contestatam reo contumace existente, in bona eius mittendus est actor. c. tue fraternitatis. 3. Et c. quoniam. 5. §. in alijs uerò. ut lite non contestata. c. ult. de eo qui mittitur in possess. Concordat item M. l. C. d. quæst. 6. reg. 6. Et lib. 2. cap. 32. Sed Et plura de hac regula uide j. cap. 20. reg. 12. cum sequentibus.

V. Regula: Etiam excommunicatur contumax, si aliter coerceri non potest. d. c. tue fraternitatis. 3. uers. quod si causa talis. c. 1. in fine. c. accedens. 2. §. cum igitur. uers. licet iudices. Et c. quoniam. 5. §. fin. eod. tit. Et 2. q. 6. c. non ita. §. fin. cum c. sequente. 4. q. 5. in prin. cum c. sequente. 5. q. 2. c. presenti, in fine. 24. q. 3. c. de illicita. §. de peremptorio. Concordant item ea quæ proposita sunt s. lib. prox. cap. 8. quæst. 5. causa 1.

VI. Regula: Actore latitante, reus est absolendus, actore illi in expensas condemnato. c. reprehensibilis.

hensibilis. 26. §. si autem. de appellat. c. 1. de dolo et contumacia, in 6. 2. q. 3. c. ult. §. si ergo post. item Nouell. 53. in prin. Plura de regula proposita uide J. cap. 20. reg. 7. & M. l. C. d. quest. 6. reg. 5.

VII. Regula: Si per alium stat, quo minus citatus se sistat, poena constituitur Clement. Multorum. 2. de poenis. Plura de hac re uide M. l. C. lib. 2. cap. 9. Sed & plures contumacie poenas uide M. l. C. d. quest. 6.

De exceptionibus præcedentium regularum generalibus.

Planè habent regule iam propositæ suas etiam exceptiones, quarum prima hæc est: Nisi propter aduersam ualeitudinem citatus uenire non potuit. c. querelam. 2. de procuratoribus. l. 53. §. poenam. & l. 60. ff. de re iudicata.

II. Exceptio: Nisi quis ultra duas dietas extra suam diocesim in ius sit uocatus. c. nonnulli. 28. in prin. de rescriptis. c. olim. 7. de exceptionib. c. ult. §. conseruatores autem. de officio delegati, in 6. Concordant item ea quæ habentur 5. lib. proxim. cap. 5. de iurisdictione, reg. 1. except. 9. in fine, duplic. gener. 1.

III. Exceptio: Nisi iudex extra suam ciuitatem uel regionem reum in ius uocauerit. d. §. conseruatores autem. c. statutum. 11. §. in nullo. de rescriptis, in 6.

IIII. Exceptio: Nisi ad locum non satis tutum, uel parum honestum reus in ius sit uocatus. c. cum R. 35. de officio delegati. c. ex parte. 47. de appellatione. l. 21. §. sed etsi. ff. de recept. arbitris. Exemplum huius proponitur Clement. pastoralis. 2. de re iudicata.

V. Exceptio: Nisi ad non competētem iudicem uocatus non uenerit. l. 53. §. fin. et l. 54. §. fin. ff. de re iudicata. Cuius replicatio est: Nisi de hoc ipso uerisimiliter dubitetur, utrum sit iudex competens, necne. l. 5. ff. de iudicijs. l. 2. in prin. ff. si quis in ius uocatus non ierit. Cuius exemplum proponitur c. si duobus. 7. de appellat.

VI. Exceptio: Nisi citatio citato non fuerit in-
finuata. Huius exceptionis tanquam regulariter approbata replicatio prima hæc est: Nisi absente citato ad domum uel ecclesiā eius citatio sit proposita. c. ult. de dolo et contumacia. Concordant ea quæ proposita sunt 3. quæst. 3. Altera replicatio est: Nisi in magno templo curiæ Pontificis citatio fuerit affixa. extrauag. comm. unica. de dolo et contumacia. Cuius exemplum habetur extrauag. com. unica. §. ut autem. de dilationibus. Aliud exemplum habetur extrauag. com. unica. §. ut autem. de furtis. Huius replicationis duplicatio est: Nisi ad domiciliū citati tutò perueniri possit, uel per eum non stet, quo minus ad se perueniri possit.

fit. Clement. 1. de iudicijs. Tertia replicatio est: Nisi citandus impedierit, quo minus citatio publice potuerit proponi: tunc enim diebus Dominicis uel festiuis, cum populus ad diuina conuenerit, proclamatio uel citatio facta sufficit. Clement. unica, in prin. uers. uel ad domum. de foro competenti.

VII. Exceptio: Nisi citatus appellauerit, uel iter ad Papam arripuerit ei causam propositurus. Hæc duplex exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. lib. prox. cap. 8. quæst. 5. causa 1. except. 1. & 2. item j. cap. 19. except. 6. replic. 1. duplic. 6. & 7.

VIII. Exceptio: Nisi contumax non legitime fuerit citatus. §. q. 2. c. 1. c. ult. in prin. uers. nec canonicè. & §. his autoritatibus. Declaratur exceptio proposita, de finitione legitimæ citationis d. c. ult. §. canonica.

IX. Exceptio: Nisi absens procuratorem apud acta habuerit. Hæc exceptio distinguitur j. cap. 20. reg. 7. except. 1. repl. 1.

Replicatio præcedentium exceptionum generalis.

Hactenus exceptiones aduersus supradictas regulas generales expositæ sunt, quarum tamen plures uide j. cap. 19. except. 6. item M. I. C. lib. 2. cap. 8. quæst. 7. Planè istarum exceptionum replicatio generalis est: Nisi postea cessante causa exceptio-

264 **METHODI IVRIS PONT.**
nis, nihilominus reus in contumacia sua perseque-
rauerit. c. cum dilecti. 6. de dolo & contumacia.
Hec de citatione, deq; citati contumacia coercen-
da, dicta sint: de qua uide plura M. I. C. d. lib. 2. cap.
7. cum duob. capp. sequentibus.

DE EDENDO.

Cap. VII.

DE ACTIONE EDENDA.

Prima regula: Nomen actionis edi necessariū
non est: sed factum ita exponendum, ut iudici
actio constare possit. c. dilecti. 6. de iudicijs.

II. Regula: Causa actionis edenda. d. c. 6. & c.
ult. de libelli oblatione.

III. Regula: In scriptis actio edenda. c. 1. de li-
belli oblatione. s. q. 2. c. ultim. in prim. uers. & non
prius. Concordant ea quæ habetur s. cap. 1. quæst.
5. reg. 3.

IIII. Regula: Si actio inepta est edita, reus ab
instantia absoluitur. c. examinata. 15. de iudicijs.

DE INSTRUMENTIS edendis.

I. Regula: Reus actori non tenetur instrumen-
ta edere. c. 1. de probationib. 4. q. 3. c. ult. §. qui in-
tendit. l. 6. C. de testibus. Concordat item M. I. C.
lib. 2. cap. 10. quæst. 3. in prim. Huius regulæ exce-
ptio hæc est: Nisi instrumenta actori & reo com-
munia

munia sint. c. G. perpetuus. 12. de fide instrument.
Plures huiusmodi exceptiones uide M.I.C.d.q.3.

11. Regula: Non totum instrumentum edendum
est, sed id tantum quod ad causam pertinet. c. con-
tingit. 5. de fide instrument. Plura de edendo uide
M.I.C.d.cap.10. & de edendis instrumentis uide
item j.cap.13. reg. 2. & 3.

DE DILATIONIBVS.

Cap. VIII.

I. ANTECEDENTIA DAN-
dæ dilationis.

Non nisi causa cognita dilatio danda. 3. q. 3.
c. ult. §. à iudice. l. 4. C. de dilationib. Con-
cordat M.I.C. lib. 2. cap. 11. in prin.

II. CAUSAE EX QVIBVS
dilatio danda?

I. Causa: Si possessor eum, cuius nomine possi-
det, nominet: dāda est ei dilatio ad ipsi denuncian-
dum. c. quoniam. 5. §. in alijs. uers. quod si super. ut
lite non contestata. Concordat M.I.C. d. cap. 11.
quest. 2. causa 1.

II. Causa: Citato ad excipiendum dilatio dan-
da. 3. q. 3. in prin. cum c. sequente, & c. ult. §. illi ue-
rò qui. l. 2. C. de dilationibus. Nouell. 53. §. sed & il-
lud, cum sequentib. Huius causæ exceptio est: Nisi
ex ipsa citatione uel alio modo causam, aduersus

r s quam

quam ei fuit excipiendum, cognoscere potuit. c. preterea. 2. de dilationibus. Huius replicatio prima hæc est: Nisi libellus postea sit mutatus. Que replicatio distinguitur, si nihil in principali causa fuerit mutatum, c. litera. 3. eod. tit. Altera replicatio est: Nisi publico negotio impeditus de actione proposita satis deliberare non potuit. c. ult. d. tit. Tertia replicatio est: Nisi reus spoliatus sit restitutus: tunc enim tanta ei dilatio danda, quanto tempore fuit spoliatus. De qua re uide J. quest. proxim. reg. 1.

III. Causa: Probationum et instrumentorum adferendorum causa danda dilatio est. l. 99. §. fin. ff. de uerb. signif. Nouell. 115. §. sed et hoc. uers. dilationes. Huius cause exceptio est: Nisi Princeps ad appellationem seu consultationem rescripserit. 3. q. 3. c. ult. §. cum uero. l. 5. C. de dilationib.

IIII. Causa: Si procurator dominum consulere uelit. c. dilectus. 11. de procuratoribus.

Exceptiones præcedentium causarum generales.

Hactenus cause dande dilationis exposte sunt, quarum tamen plures uide M. l. C. d. quest. 2. Planè istarum causarum exceptio generalis prima hæc est: Nisi dilationem petens ad extraordinarium iudicem rescriptum reportauerit. 3. q. 3. c. ult. §. ei autem dilatio. l. 2. in prim. C. de dilationibus. Altera exce-

exceptio est: Nisi eide antea dilatio sit data. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ proponitur j. quæst. 4. item per ea quæ proposita sunt s. causa 2. except. 1. repl. 1. & 2.

III. QVANTA DILATIO sit danda?

I. Regula: Reo ad excipiendum uiginti dies dari iubentur Nouell. 53. §. sed & illud. de qua j. dicitur in litis contestatione. Huius regulæ exceptio est in reo spoliato ac restituto, qui tāta dilatio cōcedenda, quanto tempore spoliatus fuit. 3. q. 2. in prim. cum c. sequente. c. prius. c. tamdiu. c. cietis. c. si episcopus. §. præsul uerò.

II. Regula: Probationum causa danda dilatio est trium mensium in eadem prouincia, uel continentibus prouincijs sex mensium, & in transmariis nouem. 3. q. 3. c. ult. §. spatium. l. 1. C. de dilationib. Hæc regula uidetur distinguenda per sequentes regulas.

III. Regula: In criminalibus sex menses uel eo amplius reo conceduntur. d. c. ult. in prim.

IIII. Regula: Ad inquirendum non modicæ dilationes dandæ sunt. d. q. 3. c. induciæ.

V. Regula: Prælati maius spatium ad se defendendos dandum est. d. q. 3. c. de inducijs. Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. lib. 2.

cap. 11. quæst. 3.

IIII. QVO.

163 METHODI IVRIS PONT.
IIII. QVOTIES DILATIO
danda?

Non nisi semel dilatio danda est. d. q. 3. c. ult. §. spatium. uersus iudicantes autem. l. 1. in fine. C. de dilationibus. Huius exceptio est: Nisi quis appellauerit: nam quoties quis appellauerit, dilatio ei indulgenda est. 3. q. 6. c. pulsatus, in prin. Plures proposita regule exceptiones uide M. I. C. d. capite 11. quest. 4.

V. VBI DANDA DILATIO?

Non de plano, sed pro tribunali danda est. 3. q. 3. c. ult. §. à iudice. l. 4. C. de dilationibus. Hec de dilationibus: de quibus tamen uide plura M. I. C. d. cap. 11.

DE EXCEPTIONIBVS DILATORIJS. Cap. IX.

I. DE EXCEPTIONIBVS DILATORIJS in genere.

Prima regula: Hæc ante litem contestatam opponenda, nõ post, per ea quæ proposita sunt §. cap. 2. quest. 2. in fin. item ex l. 12. C. de exceptionibus. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi excommunicationis exceptio obijciatur: hæc enim etiam post litem contestatam obijci potest. c. exceptionem. 12. de exceptionibus. Clement. unica,

unica, eod. tit. Concordant ea quę proponuntur J. eod. cap. de excommunicationis exceptione, repl. 4. *¶* 5. Altera exceptio est: Nisi falsi procuratoris exceptio obijciatur. De hac re dictum *§*. cap. 4. quęst. 1. in fine. Tertię exceptionis loco notandum, quod exceptio dilatoria ante litem contestatam opposita, post litem contestatam sit probanda. l. 19. C. de probationibus. Cui concordant ea quę proposita sunt *§*. cap. 2. quęst. 2. in fine.

¶ I. Regula: Dilatorię exceptiones omnes simul intra certum terminum à iudice statuendum sunt obijciendę. c. pastoralis. 4. de exceptionibus. Huius regulę exceptio prima hæc est: Nisi una opposita, de alia obijcienda fuerit protestatus priore discussa: hanc enim etiam post terminum obijcere poterit. d. c. 4. uers. quas non fuerint protestatę. Altera exceptio est: Nisi alia exceptio dilatoria post terminum competere cęperit. d. c. 4. uers. nisi forte aliqua. Tertia exceptio est: Nisi aliquam dilatoriam per ignorantiam omiserit. d. c. 4. uers. uel is qui uoluerit eam opponere. Quarta exceptio est: Nisi talis sit exceptio dilatoria, quę etiam post litem contestatam possit opponi. Approbatur exemplo Clement. unica, de exceptionibus.

¶ II. Regula: Exceptio excommunicationis *¶* suspensionis, quę requirit altiore indaginem, ad cautelam remittenda est: ne causa principalis ni-
mum

mium differatur. c. apostolica. 9. de exceptionibus. Hæc de exceptionibus dilatorijs in genere sunt dicta. Sequitur de iisdem in specie.

IIII. Regula, De speciebus exceptionum dilatarum. Sanè sumitur exceptio dilatoria uel ex persona iudicis, uel ex persona procuratoris, uel ex persona actoris, uel ex persona rei conuenti, uel ex loco actionis, uel ex modo, uel ex tempore, quo agitur. Ex persona iudicis sumitur recusatoria iudicis suspecti. Exceptiones ex persona procuratoris desumptæ propositæ sunt s. capite 4. quæst. 1. Ex persona actoris sumitur exceptio excommunicationis & similes. Ex persona rei conuenti sumitur exceptio spoliij. Ex loco actionis sumitur fori præscriptio: de qua dictum s. capite 2. quæst. 2. Sed & ex loco actionis sumuntur exceptiones, quas exposuimus s. cap. 6. quæst. 4. except. generali 2. cum sequentibus. Ex modo actionis sumitur exceptio inepti libelli, de qua dictum s. cap. 7. de actione edenda, reg. 4. item cautionis præstandæ exceptio. Ex tempore actionis sumitur exceptio, qua ante diem uel conditionem existentem agi dicitur: de qua in actionum tractatu agitur. Nunc de recusatoria iudicis, de excommunicationis & spoliij, necnon de cautionis præstandæ exceptione dicetur.

II. DE RECUSATORIA

iudicis.

I. CAUSAE EX QUIBUS INDEX RECUSARI POTEST.

Si quis iudicem suspectum putat, eum recusare potest. i. q. 5. c. ult. §. Et reuera. l. 14. uers. liceat ei qui suspectum. C. de iudicijs. Quae autem sint causae, ex quibus iudex tanquam suspectus recusari possit, dictum ē. cap. 2. quæst. 2. Planè proposita regula exceptio prima hæc est: Nisi causa principalis sit ecclesiastica, in qua non licet appellare: in hac enim nec iudicem recusare licet. c. super eo. 12. §. in causis. de appellationib. Altera exceptio uidetur: Nisi iudex ita datus sit, ne ab eo appelletur. Sed reprobat c. postremò. 36. d. tt. Plures huiusmodi exceptiones uide d. quæst. 2. in fine. Item M. C. lib. 2. cap. 11. de exceptionib. dilatorijs, quæst. 1.

2. APUD QVEM EXCEPTIO PROPOSITA DISPUTANDA SIT?

Apud iudicem recusatū causa suspicionis proponenda, et apud arbitros utriusq; consensu electos probanda est, et ab ijs cognoscenda. c. secundò. 41. §. tertio. c. cum speciali. 61. in prim. de appellationibus. c. licet. 10. in fine. de foro competent. c. suspicionis. 39. de officio delegati. Quod de arbitris dictum, eius exceptio prima hæc est: Nisi et iudices cum recusato dati sint: tunc enim non apud

apud arbitros, sed apud coniudices causa suspicio-
nis est probanda. c. si contra. 4. de officio delega-
ti, in 6. Altera exceptio est: Nisi delegatus iudex
recusetur: tunc enim ad delegantem cognitio spe-
ctat. d. c. si contra. §. cum autem. item c. super. 27.
§. quem uero. Et §. eius ergo. uers. coram iudice
delegato. eod. tt. Tertia exceptio est: Nisi officia-
lis episcopi recusetur. hoc enim casu episcopi co-
gnitio est. d. c. si contra. 4. in fine.

3. EVENTVS RECVSATORIAE exceptionis oppositæ.

I. Regula: De tempore arbitris definiendo, in
tra quod nisi exceptio fuerit discussa, procedatur
in negotio principali, cauetur c. legitima. 2. de ap-
pellat. in 6. c. suspensionis. 39. de officio delegati.

II. Regula: Si iudex suspectus fuerit pronun-
ciatur: assensu recusantis alij negotium principale
committet cognoscendum, uel ad superiorem id
transmittet. c. ad hæc. 27. in fine. Et c. cum speciali.
61. §. Et ipsa probata. de appellationibus. c. si quis
contra. 4. de foro competenti. l. 14. in prin. Et uers.
in eo scilicet. Et l. 16. §. sancimus. uers. illico autem.
C. de iudicijs. Contradicere uidetur c. licet. 10. in
fine. de foro competenti. Planè propositæ regulæ
exceptio prima hæc est: Nisi iudex delegatus re-
cusatus sit: hic enim ne quidem cum assensu recu-
santis causam alij committet. c. iudex. 5. de officio
delegati,

delegati, in 6. Altera exceptio est: Nisi clericus episcopum suum suspectum dixerit: tunc enim uicini episcopi cognoscent. 2. q. 6. c. placuit. item 11. q. 3. c. presbyteri.

4. AD FINE PROPOSITAE EXCEPTIONIS REMEDIUM.

Ad fine remedium est appellatio. 2. q. 6. c. si quis iudicem, in prin. Hæc de recusatoria iudicis.

III. DE EXCOMMVNICATIONIS EXCEPTIONE.

Excommunicato actori obstat exceptio excommunicationis, donec absolutus sit. c. decernimus. 8. de sentent. excom. in 6. c. 1. in prin. de exceptionib. in 6. Concordant ea quæ habentur 3. lib. proxim. cap. 6. quæst. 4. except. 10. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi excipiens speciem excommunicationis et nomen excommunicatoris non exprimat. d. c. 1. in prin. uers. si quis igitur. Altera replicatio est: Nisi excommunicatio intra octo dies non fuerit probata. ibidem uers. sciturus eam rem. et c. prudentiam. 21. §. sexta nobis. de officio delegati. Huius replicationis duplicatio est: Nisi postea pendente lite probetur: tunc enim sequens processus inhibetur, quamuis præcedentia acta ualeant. d. c. 1. §. si uero postmodum. Tertia replicatio est: Nisi excommunicationis exceptio antea bis fuerit opposita. Quæ replicatio ap-

5 pro-

probatur simul & distinguitur d. §. si uerò postmodum. uers. prouiso quòd ultra duas uices hæc non opponatur exceptio, &c. Quarta replicatio uidetur: Nisi exceptio proposita ante litem contestatam non fuerit opposita. Sed reprobatur per ea quæ proposita sunt s. eod. cap. in prim. Quibus concordat d. c. i. in prim. uers. in quacung; parte iudiciorum. item §. sed si post. Quinta replicatio uidetur: Nisi à reo nō fuerit opposita exceptio. Sed reprobatur d. §. sed si post. uers. eo tamen saluo. & c. exceptionem. 12. in fine. de exceptionibus. Sexta replicatio est: Nisi uniuerſitate agente, non ipsa, sed rectores ipsius sint excommunicati. Quæ replicatio approbatur sub certis conditionib. c. ult. de procuratoribus. Septima replicatio uidetur: Nisi is qui exceptionem obijcit, antea excommunicato actori communicauerit. Sed reprobatur c. à nobis. 12. de exceptionibus. Contradicere uidetur c. in presentia. 46. de sentent. excom. Octaua replicatio est: Nisi exceptionem, non actionem proponenti excommunicationis exceptio obijciatur. c. cum inter. 5. de exceptionibus. Huius duplicatio est: Nisi exceptio, quam excommunicatus obijcit, reconuentionem contineat. d. c. cum inter. 5. uers. ceterum non sic in reconuentione. Nona replicatio est: Nisi appellanti & appellationem prosequenti excommunicationis exceptio obijciatur.

d.e.cum inter. s. uers. porro cum excommunicato.
c. dilecta. 10. c. significauit. 11. & c. ultim. cod. tt. de
exceptionibus. Hæc de excommunicationis excep-
tione sint dicta.

III. DE EXCEPTIONE spolij.

I. Regula: Spoliatus reus in iudicio respondere
non tenetur, nisi fuerit restitutus. 2. q. 2. in princ.
cum c. sequente. c. omnes. c. nullus. c. in scripturis.
c. nullus. & c. ult. item 3. q. 1. c. 1. c. episcopi, cum se-
quentib. usq; ad c. nulli. item c. ult. §. patet ergo. &
3. q. 2. c. cū ecclesia. c. oportet. c. audiuius. c. prius.
item 5. q. 2. c. ult. in prin. uers. nam si aut ui. item 33.
q. 2. c. historia, cum plurib. alijs, quæ uide 3. lib. 4.
cap. de actione qua uxor uirum petit, in princ. i-
tem c. cum dilectus. 2. & c. ult. in fine. de ordine co-
gnit. c. 1. §. illum autem. de restitut. spoliator. in 6.
Planè propositæ exceptionis replicatio prima
hæc est: Nisi ab alio quàm ab actore spoliatus fue-
rit reus. Quæ replicatio approbatur simul & di-
stinguitur d. c. 1. in prin. Huius duplicatio est in cri-
minalib. causis: in his enim nihil refert, à quo reus
accusatus fuerit spoliatus. d. c. 1. in prin. uers. in ci-
uilib. negocijs. & §. sed si in ciuilib. Altera replica-
tio est: Nisi intra quindecim dies Spolij exceptio
non fuerit probata. d. §. sed si in ciuilibus. Tertia
replicatio est: Nisi ab alio quàm actore spoliatus

intra tempus à iudice statuendum restitutionem
 nō petierit, nec causam ad finem perduxerit. d.c.
 1. §. solet. Quarta replicatio est: Nisi super rebus
 ecclesiasticis agatur. d.c. 1. §. fin. Quinta replica-
 tio est: Nisi rebus ecclesiasticis spoliatus, de rebus
 priuatis conueniatur. d. §. fin. uers. uel ē contrario.
 Sexta replicatio est: Nisi quis ui occupans posses-
 sionem in continenti sit deiectus. 3. q. 1. c. ult. §. sed
 obijcitur. Septima replicatio est: Nisi spoliatus res
 ecclesiæ, quib. spoliatus est, profundat. 3. q. 2. c. ult.

II. Regula: Vis propositæ exceptionis hæc est,
 ut repellat agentem, non etiam ut agens ad resti-
 tutionem cogatur uel condemnetur. c. cum dile-
 ctus. 2. de ordine cognit. Cuius regulæ exceptio
 est: Nisi per recouentionem spoliatio opponatur.
 d.c. 2. §. nos autem distinguendum. Hæc de exce-
 ptione spolij.

V. DE EXCEPTIONE CAU- tionis præstandæ.

Postremò actor tenetur cauere de lite intra
 duos menses contestanda, aut damno quod sensit
 reus in duplum præstando, si intra duos menses li-
 tem non fuerit contestatus: alioquin exceptione
 repellitur. 3. q. 3. c. ult. §. libellū. Nouell. 96. in prin.

Sed et cauere tenetur actor de certa quanti-
 tate reo præstanda, si in causa non obtinuerit: qua
 cautione non præstita, per exceptionem submo-
 uetur.

uetur. d. c. ultim. §. quod fieri. Nouell. 53. §. & quia moris. & §. quia uerò compertum. item Nouell. 112. §. ceterum. Plura de huiusmodi cautionibus prestandis uide M. I. C. lib. 2. cap. 12. cum trib. capp. sequentib. Hæc de exceptionibus dilatorijs, quarum tamen plures proponuntur j. lib. 5. cap. de actionibus, quæst. quando competat.

DE RECONVENTIONIBUS. Cap. X.

Prima regula, De differentia reconventionis & exceptionis, habetur c. cum dilectus. 2. de ordine cognitionum; de qua uide paulo superius in exceptione spoliij reg. 2.

II. Regula: Reus actorem in eodem iudicio reconuenire potest, & conuentio & reconuentio paribus passibus ambulare debent, d. c. cum dilectus. 2. §. nos autem distinguendum. uers. quanquam in idem. item c. 1. de mutuis petitionibus. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi interdictio recuperandæ possessionis agatur: huic enim reconuentio non potest opponi. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. ultim. de ordine cognit. item c. ad ultimum. 2. de causa possessionis. Concordant ea quæ habentur j. cap. 17. reg. 1. cum sequente. Altera exceptio est: Nisi excommunicatus reconventionem opponat. c. cum inter. 5. §. fin.

de exceptionib. Tertia exceptio est: Nisi apud alium quàm actionis iudicem reconuentio opponatur. c. dispendia. 3. §. reus quoq; de rescriptis, in 6. Quarta exceptio est: Nisi apud arbitros causa agatur. c. cum dilectus. 6. de arbitris. Quinta exceptio est: Nisi prius liqueat de una causa quàm de alia, uel reus in reconuentione moram faciat. Min sing. cent. 1. obseruat. 10. Plures exceptiones uide §. cap. 2. quæst. 2. in fine, repl. 3.

III. Regula: Modus procedēdi per rescriptum conuentioni præscriptus, etiā reconuentioni datus intelligitur. c. prudentiam. 2. de mutuis petitionib. Hæc de reconuentionibus, & alijs actib. iudicialib. litis contestationē præcedentib. Sequitur nunc de ipsa litis cōtestatione, & actibus eam sequentibus.

DE LITIS CONTESTATIONE.
ne, deq; iureiurando ob calumniam
dando. & alijs huiusmodi iuramentis. Cap. XI.

DE LITIS CONTESTATIONE.

Prima regula: Litis contestatio fit non per positiones & ad eas responsiones, sed per petitionem in iure propositam, & responsionem secutam. c. unico. de litis contestatione. c. dudum. 54. §. licet autem. de electione. Quod autem dicitur, per responsionem secutam fieri litis contestationem.

testationem, id intelligendum de responsione, quæ in negando, non distinguendo consistit. Nam per exceptionem, quamvis peremptoriam, quæ in distinguendo consistit, non fit litis contestatio. c. si oblato. 2. de litis contestatione, in 6.

I. Regula: Omissa litis cōtestatione, processus est nullus. d. c. unico. uers. quia litis contestationem non inuenimus esse factam, &c. & d. §. licet autem. Huius regule exceptio est: Nisi non iure actionis, sed officio iudicis procedatur. c. iudicis. 2. de officio iudicis.

III. Regula: Viginti dierum dilationem habet reus ad litem contestandam. 1. q. 3. c. ult. §. offeratur. Nouell. 53. §. sed & illud. Hæc de litis contestatione: de qua uide item M. I. C. lib. 2. cap. 16.

DE IVRAMENTO CALUM- niæ, & alijs huiusmodi iu- ramentis.

I. Regula: Lite contestata, de ueritate atq; calumnia iurandum est. Instit. de pœna temerè litigantium, in prin. uers. ecce enim. l. 2. in prin. C. de iureiurando propter calumniam. l. 12. in prin. C. de iudicijs. Cuius regule exceptio prima hæc est: Nisi ab aduersario iusiurandum remittatur. c. 1. §. 1. de iuramento calumniæ, in 6. Contradicit d. l. 2. §. sed quia ueremur. Altera exceptio est: Nisi clerico ius iurandum deferatur. Hæc exceptio approbatur

certo modo c.1. de iuramento calumnie. Contra-
dicere uidetur c. ceterum. §. eod. tt. Tertia exce-
ptio est: Nisi in causis spiritualibus iusiurandum
deferatur. c. literas. 2. d. tt. Mutatur ac reprobatur
exceptio hæc c. 1. §. fin. eod. tt. in 6. Quarta exce-
ptio uidetur: Nisi semel sit iuratum. Sed reproba-
tur c. in appellationis. 2. in prin. et §. fin. d. tt. in 6.
Quinta exceptio uidetur: Nisi consuetudo extet
in contrarium. Sed reprobatur c. constitutus. 3. §.
presentium. de fideiussoribus. Sexta exceptio ui-
detur: Nisi collegium uel uniuersitas conuenia-
tur. Sed reprobatur c. Imperatorum. 4. de iura-
mento calumnie.

II. Regula: Non solum principales persone, sed
etiam aduocati utriusq; partis iurare compellun-
tur. c. cum causam. 6. d. tt. Concordat M. 1. C. lib. 2.
cap. 16. de iuramento calumnie, quæst. 4. reg. 4. Cu-
ius regule exceptio prima uidetur: Nisi aduoca-
tus uel procurator post iuramentum à principali
præstitum sit constitutus. Sed reprobatur c. in ap-
pellationis. 2. §. procuratores. de iuramento calum-
nie, in 6. Altera exceptio uidetur: Nisi dominas
instruxerit procuratorem quid proponere de-
beat. Sed reprobatur d. §. procuratores. uers. e-
tiam si à suis dominis.

III. Regula: Non solum de opinione, sed etiam
de ueritate iuratur. c. 1. §. fin. de iuramento ca-
lumnie,

lumnia, in 6. Contradicit l. 2. §. & licet. C. eod. tt.

III. Regula: Principalis tam per se, quam per procuratorem iurare potest. c. in pertractandis. 3. & c. Imperatorum. 4. de iuramento calumnie. item c. ult. eod. tt. in 6.

V. Regula: Tactis sacrosanctis euangelij iuratur. Cuius exceptio est: Nisi episcopus per se de calumnia iuret; hic enim propositis tantum, non etiam tactis euangelij iurat. c. ult. in prin. de iuramento calumnie. 11. q. 1. c. testimonium.

VI. Regula: Non est necesse, ut statim post iuramentum contestatam de calumnia iuretur: sed ante uel post, quandoque iudici uidebitur, iurandum. c. 1. in prin. & c. in appellationis. 2. §. fin. de iuramento calumnie, in 6.

VII. Regula: Poena non iurantis statuitur c. ult. §. fin. de iuramento calumnie. Concordant ea que habentur M. I. C. lib. 2. cap. 16. de iuram. calumnie, quest. 9. Hec de iuramento calumnie sint dicta: de quo tamen uide plura M. I. C. d. cap. 16.

DE PROBATIONIBVS.

Cap. XII.

Prima regula: Lite contestata, & iureiurando calumnie prestito, prestanda est probatio eius de quo inter partes controuertitur seu dubitatur. Que regula cum ipso iure subsistat,

s s aliquot

aliquot recipit exceptiones, quarū prima hæc est:
 Nisi id, de quo quæritur, sit notorium: hoc enim
 probatione non indiget. c. super eo. 3. in prin. de te-
 stibus cogendis. c. tua nos. 8. in prin. de cohabitatio-
 clericor. Plura de hac exceptione uide 5. lib. prox.
 cap. 14. in prin. Altera exceptio est: Nisi factum
 iudici notum sit. 15. q. 5. c. ult. in prin. Cuius repli-
 catio est: Nisi iudici non ut iudici, sed ut Deo uel
 homini notum sit. d. c. ult. §. sed mirandum. c. si sa-
 cerdos. 2. de officio ordinarij. 2. q. 1. c. unus ex uo-
 bis. Plura de exceptione proposita uide 3. cap. 19.
 except. 20. repl. 1. dupl. 1. Tertia exceptio est: Nisi
 aduersarius factum sit confessus. d. c. ult. uers. nisi
 sua sponte ipsum confiteatur. & uers. sola ergo
 spontanea. 2. q. 1. c. 1. Huius replicatio est: Nisi iu-
 dici tantum sit confessus. d. c. si sacerdos. 2. Plures
 huiusmodi replicationes uide 3. de confessis. Quar-
 ta exceptio uidetur: Nisi is qui dicit, in dignitate
 sit positus: ut puta episcopus. Sed reprobat 6. q.
 2. in prin. cum c. sequente, & c. ult. Planè admitti-
 tur exceptio proposita in persona Papæ dicentis,
 cuius adsertioni standum est. Clement. 1. de proba-
 tionibus. Quinta exceptio uidetur: Nisi exceptio
 aliqua contra testem producta in controuersiam
 deducatur. Hæc enim probanda non uidetur. Sed
 & hæc exceptio reprobat 1. c. de exceptionib.
 Sexta exceptio est: Nisi iureiurando delato uel
 relato,

relato, id præstitum sit uel remissum. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ proponuntur j. cap. 16. reg. 19. cum sequentibus.

VTRI PROBATIO IN-
cumbat.

II. Regula: Affirmanti, non neganti probatio est iniungenda. c. bonæ. 13. §. porro excessus. uers. & quod citati. de electione. Concordat M. l. C. lib. 2. cap. 17. quæst. 2. reg. 1. in prin. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi ex confessione negantis, uel ex alio argumento præsumptio sit pro affirmante: tunc enim negati contra præsumptionem probatio est iniungenda. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur exemplo cautionis indebiti c. si cautio. 14. de fide instrum. l. 25. §. fin. ff. de probationib. l. 13. C. de non numerata pecunia. Aliud exemplum est in solutione indebiti d. l. 25. §. fin. uero ab initio. item c. is qui conqueritur. 4. de solutionib. Alia exempla habentur c. assertere. 2. & c. ultim. de præsumptionibus. c. per tuas. 10. de probationib. item j. reg. 5. cum sequentibus. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi affirmans in eadem causa deprehensus sit in mendacio: hoc enim casu & in proposita questione mētiri præsumitur, atq; ita præsumptio per aliam præsumptionem eliditur, affirmantiq; probatio est iniungenda, exemplo d. c. is qui conuenitur. 4. uers. nisi

nisi eius aduersarium solutionem inficiens. de solutionib. & d. l. 25. in prin. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi confessio, ex qua præsumptio sumitur, sit nimium generalis, non expressa causa: hoc enim casu præsumptio ex ea sumpta inualida est ad transferendum onus probandi, exemplo d. c. si cautio. 14. de fide instrum. Huius ratio uidetur esse, quia quemadmodum libellus actoris non expressa causa, incertus atq; ineptus censetur, cui reus respondere non cogitur, c. ultim. de libelli oblatione: ita quoq; confessio, non expressa causa, incerta reputatur: ideoq; præsumptionem contra confitentem non parit. l. 6. in princ. ff. de confessis. Hæc de prima exceptione. Altera propositæ regule exceptio est: Nisi quis spontè se beneficio renunciaſſe neget. c. super hoc. 3. de renunciatione. Tertia exceptio uidetur: Nisi affirmans in probatione deficiat. Sed hæc exceptio reprobat. 6. q. 3. in prin. cum c. sequente, & c. ult. l. 23. C. de probationibus. Plura de hac exceptione uide M. I. C. d. reg. 1. except. 6. Quarta exceptio est: Nisi mixtum sit iudicium, in quo uterq; actor & reus est: in hoc enim uterque probat. c. ex literis. 3. de probationib. Quinta exceptio est: Nisi uiro affirmante se debitum coniugale uxori reddidisse, illa neget: hoc enim casu neganti uxori probatio incumbit. 33. q. 1. c. requisisti. §. fin. cum c. sequente.

Concordant ea quæ habentur j. lib. 4. cap. de actione ad dissoluend. matrim. quæst. 4. reg. 2. Sexta exceptio est: Nisi quis aliquid ritè uel iure factum esse neget: nam & hoc casu neganti probatio incumbit. c. bonæ memoriæ. 23. §. porro excessus. de electione. c. sicut. 16. §. fin. de re iudicata. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 17. quæst. 2. reg. 1. except. 4. Septima exceptio est: Nisi delictum dolo commissum esse negetur. c. 1. de præsumptionibus. Hæc de secunda regula: de qua tamen alijsq; similibus uide plura M. I. C. d. quæst. 2.

PER QVÆE PROBANDUM?

III. Regula: Fama probandi uim non habet, nisi si alijs adminiculis iuuetur. c. super eo. 9. §. fin. de eo qui cognouit consang. c. tam literis. 33. in prin. de testibus. c. tua nos. 8. §. si uerò publicum. de cohabitatio. clericor. Adiuta autem alijs indicijs & argumentis fama probandi uim habet. c. cum causam. 13. uers. famam. de probationibus. c. præterea. 27. de testibus.

III. Regula: Non solum testes & instrumenta, sed & alia indicia & argumenta uim probandi habent. d. c. cum causam. 13. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 17. quæst. 3. reg. 7.

V. Regula: Ex eo quòd quis dilationibus subterfugit iudicium, uel contumaciter abest, præsumitur

mitur malam fouere causam. c. nullus. 4. de presumptionib. c. cum contumacia. 7. de hereticis, in 6. ii. q. 1. c. Christianis. §. fin.

V I. Regula: Idem praesumitur de eo qui defensionis vel probationis copiam aduersario subtrahit. c. constitutis. 45. uers. cum secundum legitimas. de testibus. c. peruenit. 4. uers. & quod eam ille. de testibus cogendis.

V II. Regula: Ex uita etiam antea acta praesumptio sumitur. c. ex studijs. 3. c. mandata. 6. c. cum in iuuentute. 15. de praesumptionibus. c. semel. 8. de reg. iuris, in 6.

V III. Regula: Ex uicinitate praesumitur noticia facti uicini. c. quosdam. 7. & c. quanto. 8. de praesumptionibus.

I X. Regula: Qui ex duobus propositis unum negat, alterum affirmare creditur. c. nonne. 5. d. tt.

X. Regula: Quae argumenta cuius rei probanda sufficiant, nullo certo modo potest definiri, sed hoc iudicis arbitrio relinquendum. 4. q. 2. c. ult. §. saepe etiam. l. 3. §. eiusdem. ff. de testibus.

X I. Regula: De filiatione probanda cauetur c. transmissa. 3. c. causam. 4. & c. per tuas. 12. qui filij sint legitimi. Plura de hac re uide M. I. C. lib. 2. cap. 17. quaest. 3. de eo, an sit filius, probando. & lib. 4. cap. 25. quaest. 1.

X II. Regula: De ingenuitate probanda cauetur

tur 4. q. 2. c. ult. §. soli testes. l. 1. C. de testibus.

XIII. Regula, De dolo probando. Qualitas cause principalis ad dolum arguendum non sufficit. l. 15. §. ad uim. C. de transactionib. Cui uidetur contradicere De poenitent. distinct. 5. c. qualitas.

XIII. Regula, De testamento seu oblatione probanda. Etiam per unum testem, qui dicit se interfuisse, & alios duos deponentes de confessione testatoris aliud agentis, probatur. c. ult. de successione ab intestato.

XV. Regula, De re iudicata probanda. Etiam per testes probari potest. c. Albericus. 43. de testibus. c. sicut. 16. de re iudicata.

XVI. Regula: De uirginitate probanda cauetur c. proposuisti. 4. & c. causam. 14. de probationibus.

XVII. Regula: De carnali copula probanda cauetur c. literis. 12. c. tertio. de presumptionibus. c. praeterea. 27. de testibus.

XVIII. Regula: De consanguinitate probanda cauetur c. quoties. 5. de testibus. Concordant ea quae habentur j. lib. 4. cap. 19. quest. 4. reg. 3.

XIX. Regula: De matrimonio probando cauetur c. illud quoq. 11. de presumptionibus. Concordant ea quae habentur j. lib. 4. cap. 17. q. 3. reg. 2.

XX. Regula: De impotentia uiri uel uxoris probanda uide d. quest. 4. reg. 6.

XXI. Re-

XXI. Regula, De iurisdictione probāda. Hec probatur per solutionem tributi. c. omnis. 2. in fine. de censibus.

XXII. Regula: De falsis literis Papæ probandis ac cognoscendis cauetur c. quam graui. 6. de crimine falsi.

XXIII. Regula: Falsitas literarum non conuincitur ex rasura in loco non suspecto facto. c. ex consuetudine. 9. d. tt. & c. ex literis. 3. de fide instrum. Hastenus per quæ probari possit, ostensum est: cuius tamē quæstionis plures regulas uide M. I. C. lib. 2. cap. 17. q. 3.

QVVSQVE IN PROBATIONIBUS disputandis sit procedendum?

XXIII. Regula: Testes probatorios & reprobatórios probatoriorum reprobare licet: ulterius procedere non licet. c. licet. 49. de testibus.

EVENTVS PROBATIONIS.

XXV. Regula: Si fuerit probatum: obtinet is qui probauit, & is contra quem probatum est, in simplum uel in duplum est condemnandus, per ea quæ habētur M. I. C. d. cap. 17. quæst. 5. reg. 1. Cuius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi aduersarius probaturus sit contrarium. Quæ exceptio cum ipso iure subsistat, recipit replicationem hanc: Nisi negatiuam

negatiuam delicti in contrarium sit probaturus. c. ad nostram. 12. de probationib. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi attestations sint publicatæ: tunc enim non admittitur probatio in contrarium. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur c. cum uenisset. 25. §. quæstiones. de testibus. de qua replicatione uide item j. cap. 14. reg. 4. Tertia replicatio est: Nisi probationi in contrarium fuerit renunciatum. d. §. quæstiones. uers. uel renunciatum fuit testibus. Quarta replicatio est: Nisi posterior probatio nõ sit efficacior priori. Approbatur exemplo c. quia uerisimile. 10. de presumptionibus. Quinta replicatio est: Nisi probatio sit facta per cõfessionem iudicalem, per iusiurandum delatum uel relatum præstitum uel remissum, per rem iudicatam, uel similia argumenta quæ ius faciunt: contra hæc enim non admittitur probatio in contrarium, ut sub singulis istis locis docebitur. Hæc de prima exceptione. Altera propositæ regulæ exceptio est: Nisi exceptione id quod probatum est aduersarius elidat. l. 9. in fine. C. de exceptionibus. Cuius replicatio est: Nisi de heresi suspectus, in agone mortis constitutus petierit hæreticos consolatores, & exceptio illū non fuisse sanæ mentis, opponatur. Hæc enim exceptio admittenda non est. c. filij. 3. de hæreticis, in 6. Tertia propositæ regulæ exceptio est: Nisi uehemens
t sit

sit præsumptio contra probantem: hoc enim casu efficacior probatio ab eo requiritur: qua deficiente, leui probatione non iuuatur, exemplo d. c. quia uerisimile. 10. de præsumptionib. c. ult. §. fin. in fine. de presbytero non baptizato. & l. ult. in prim. ff. quod metus causa. Hæc de 25. regula: cuius tamen plures exceptiones uide M. I. C. d. reg. 1.

XXVI. Regula: Si non fuerit probatum: succumbit is qui probare debuit. 2. q. 1. c. 1. c. iudex. c. primates. c. unus. c. notum. c. nomen. & c. primo. item 2. q. 5. c. consului. uers. spontanea enim. item 11. q. 3. c. graue. c. quamuis. c. non solum, in prim. & 15. q. 5. c. ult. in fine. item 24. q. 3. in prim. §. hinc Paulus. item 30. q. 5. c. si quis diuinis. §. his ita respondetur. c. nullum. item De restitut. spoliator. c. cum ad sedem. 15. & c. ult. §. sanè si actor. de iurciurando. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi aduersarius factum sit confessus. Quæ exceptio locis pluribus iam allegatis probatur. Altera exceptio est: Nisi ei cui probatio incumbit, iusiurandum à iudice delatum sit, isq; iurauerit. d. §. sanè si actor. Plura de hac exceptione uide J. cap. 16. reg. 19. cū sequentib. Sed & plures propositæ regule exceptiones uide §. reg. 1. Hæc de probationibus in genere sint dicta: de quibus uide plura M. I. C. d. cap. 17. Sequitur nunc de iisdem in specie, & primum de instrumentis.

LIBER II. 291
DE INSTRUMENTIS.

Cap. XIII.

Prima regula: Instrumenta regulariter quidem uim probandi habent. l. 15. C. de fide instrumentor. Cuius regule exceptio prima hæc est: Nisi instrumentum non sit solenniter factum testibus adhibitis & subscriptionibus subiectis. c. cum à nobis. 28. §. nec scriptum. de testibus. l. ult. §. fin. C. si certum petatur. Huius replicatio est: Nisi consuetudo instrumentum minus solenne probet. c. cum dilectus. 9. §. super tertio. de fide instrument. Altera exceptio est: Nisi presbyteri testes in conscribendo instrumento adhibiti sint. 14. q. 2. c. ult. Tertia exceptio est: Nisi instrumentum sit imperfectum. l. 16. C. de fide instrum. Cuius replicatio est: Nisi defectus sit unius aut alterius literæ. Quæ replicatio approbatur exemplo c. ex parte. 11. de fide instrum. Quarta exceptio est: Nisi instrumentum nõ ab eodem tabellione fuerit absolutum, sed à diuersis. d. l. 16. Cuius replicatio est: Nisi tabellione mortuo, alius autoritate ordinarij id perfecit. c. penult. de fide instrum. Quinta exceptio est: Nisi instrumentum rasuram habeat. Reprobatur c. ex literis. 3. eod. tit. & c. ex conscientia. 9. de falsi crimine. Sexta exceptio est: Nisi signa instrumenti uitiosa sint, uel adulterina. Nouell. 73. §.

¶ 2 oportet

oportet uerò. Cuius exemplum habetur c. inter di-
lectos. 6. de fide instrum. Septima exceptio est: Ni-
si falsitas uel mendacium in instrumento depre-
hendatur. distinct. 9. c. si ad scripturas. Plura de
hac exceptione uide M. I. C. libro 2. cap. 18. quæst. 5.
except. 6. Sed & eius species est j. except. proxim.
Octaua exceptio est: Nisi testes contra instrumen-
tum deponant. c. tertio. 5. de probationibus. c. cum
Ioannes. 10. de fide instrum. Nona exceptio est: Ni-
si is qui instrumento utitur, illud antea impugna-
uit. c. cum olim. 19. uers. licet enim. de cēsibus. c. ex
eo. 38. de reg iuris, in 6. l. 3. C. de fide instrum. De-
cima exceptio est: Nisi exemplum instrumēti, non
ipsum authenticum producat. c. 1. de fide instru-
men. l. 2. ff. eod. tt. Huius replicatio est: Nisi autho-
ritate ordinarij per tabellionem exemplū sit con-
fectum. c. ult. eod. tt. Plures huiusmodi replicatio-
nes uide M. I. C. d. quæst. 5. except. 10. Vndecima ex-
ceptio est: Nisi diuersæ scripturæ proferantur. c.
imputari. 13. de fide instrum. l. 14. C. eod. tt. Cuius
replicatio est: Nisi diuersitas in idem tendat. c. ni-
hil. 7. de uerb. signif. Duodecima exceptio est: Nisi
testes qui in instrumento continentur, decesserint.
Que exceptio approbatur simul & distinguitur
c. scripta. 2. de fide instrum. Decimatertia exce-
ptio est: Nisi instrumentum sit mutilatum. c. inter
dilectos. 6. eod. tt. Decimaquarta exceptio uide-
tur.

tur: Nisi post publicatas attestaciones instrumentum proferatur. Sed reprobatum *c. cum dilectus. 9. in prin. d. tt.* Hæc de prima regula: cuius tamen plures exceptiones uide *M. I. C. d. quest. 5.*

DE EXHIBENDIS INSTRUMENTIS.

II. Regula: Instrumenta regulariter quidem apud iudicem, corā quo litigatur, exhibenda sunt. Sed ex causa etiam alibi exhiberi possunt. *c. accepimus. 4. de fide instrum. l. 17. C. eod. tt.*

III. Regula: De tempore exhibendorū seu producendorum instrumentorum cauetur *c. cum dilectus. 9. in prin. eod. tt.* Plura de exhibendis instrumentis uide *5. cap. 7.*

DE INNOVATIONE instrumentorum.

IIII. Regula, Innouatio instrumenti seu priuilegij nouum ius non tribuit, nec antiquum confirmat: sed si quod competit, conseruat. *c. cum dilectus. 4. de confirmatione utili.*

DE INSTRUMENTO amisso.

V. Regula; Contenta in instrumento amisso probari possunt per testes, et quod fuerit sine uitio. *c. cum olim. 12. de priuilegijs.* Hæc de instrumentis, de quibus uide plura *M. I.*

C. lib. 2. cap. 18.

294 METHODI IVRIS PONT.
DE TESTIBVS.

Cap. XIII.

DE PRODVCENDIS ET
examinandis testibus.

Prima regula, De loco ubi producendi & examinandi sunt. Regulariter quidem apud ipsum iudicem, ubi causa agitur, testes examinandi sunt, per ea quæ habentur M.I.C. libro 2. ca. 19. quæst. Vbi testes producendi? in prin. Cuius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi testes longè absint: tunc enim ibi, ubi sunt, examinari possunt, examine alij cõmisso, per ea quæ d. quæst. excep. 1. proponuntur. Quibus concordat c. constitutus. 3. §. præterea. de fideiussoribus. Altera exceptio est: Nisi testes sint uoletudinarij, senes, debiles, uel pauperes, ut ad ipsum iudicem commodè accedere non possint. c. si qui testium. 8. de testibus. Tertia exceptio est: Nisi foemina testis producat. c. mulieres. 2. de iudicijs, in 6. Quarta exceptio est: Nisi episcopus testis producat. 11. q. 1. c. testimonium. §. fin. Nouell. 123. §. præterea nulli. Quinta exceptio est: Nisi clericus testis producat: hic enim non nisi in ecclesia est examinandus. d. c. testimonium, in prin.

II. Regula: De commissarijs idoneis & discretis ad examinandos testes mittendis cauetur c. si qui

qui testium. 8. in fine. de testibus.

III. Regula, De tempore producendorum & examinandorum testium. Ante litem contestatam testes examinandi non sunt. c. accedens. 4. uers. si uobis constituerit. & c. quoniam. s. in princ. ut lito non contestata. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi de morte uel diuturna testium absentia timeatur. d. c. s. & c. cum dilecta. 4. s. nos igitur. de confirmatione. Huius exceptionis replicatio hæc est: Nisi actor qui produxit testes, intra annum ex quo potest, non egerit: uel cum non possit, aduersario receptionem testium non denunciauerit. d. c. s. uers. sed si actor non conuenerit. Altera propositæ regule exceptio est: Nisi cum agatur de matrimonio carnali uel spiritali, reus contumaciter absit. d. c. quoniam. s. s. porro. Tertia exceptio est: Nisi per uiam inquisitionis contra contumacem procedatur. d. c. quoniam. s. s. sunt & alij. & c. ueritatis. 8. de dolo & contumacia. Quarta exceptio est: Nisi in causa liberali contra contumacem procedatur. c. cum autem. 34. & ibi glossa. de testibus. Quinta exceptio est: Nisi quis metuens cōtrouersiam, ad perpetuam rei memoriam testes petat examinari, & in publicam formam dicta eorum redigi. d. s. sunt & alij. uers. uel testium publicatio imminet. & c. significauit. 41. c. Albericus. 43. de testibus. Plures propositæ regule ex-

296 METHODI IVRIS PONT.

ceptiones uide §. cap. 6. questione 4. regula 3.

III Regula, itidem de tempore producendorum & examinandorum testium. Post publicationem attestationum testes alij produci nō possunt. Clement. testibus. 2. de testibus. c. iurauit. 6. de probationib. c. cū uenisset. 25. §. questiones. de testibus. Nouell. 90. §. quia uerò. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi in summario iudicio testes publicati fuerint examinati. hoc enim casu uariato agendi modo licet eosdem uel alios testes super iisdem capitulis producere. c. ueniens. 38. c. cum in tua. 44. de testibus. Altera exceptio uidetur: Nisi primæ instantiæ testibus publicatis, in causa appellationis alij producantur. Sed reprobatur d. Clement. testibus. 2. Tertia exceptio est: Nisi dolo uel culpa examinitoris non de omnibus capitulis testes fuerint interrogati. c. per tuas. 48. de testibus. Quarta exceptio est: Nisi propter obscuritatem dictorum ex officio iudex testes repetat. c. cum clamor. 33. & ibi glossa. eod. tit. Quinta exceptio est: Nisi de alijs articulis postea producantur testes, quàm producti sunt prius. c. fraternitatis. 17. c. causam. 19. c. cum uenisset. 25. §. fin. de testibus. Exemplum habetur c. cum causa. 42. eod. tit. Huius exceptionis replicatio est: Nisi de articulis, qui prioribus contrarij sunt, denuò producantur testes. d. Clement. testibus. 2. uers. uel directio contrarijs.

trarijs. de testibus. Huius duplicatio est: Nisi non directò, sed per indirectū posteriores articuli prioribus sint contrarij. Quæ duplicatio elicitur ex uerbis d. uers. uel directò contrarijs. Cuius exemplum est in exceptione aduersus priores articulos, c. ex tenore. 35. de testibus. Hæc de 4. regula.

V. Regula, itidem de tempore producendorum & examinandorum testium. Ante prandium ieiuni, non post examinandi sunt testes. c. 1. in fine. de testibus. 4. q. 2. c. placuit. uers. & ut nullus. Hæc regulam glossa dicit esse de honestate, non de necessitate.

VI. Regula: De testibus non facile euocandis, nisi causa desideret, cauetur c. statutum. 11. §. pro ferendo. de rescriptis, in 6. l. 3. §. testes. ff. de testib.

VII. Regula: De impendijs à producente testibus præstandis cauetur d. §. pro ferendo. uers. sed nec tunc. 4. q. 2. c. ult. §. liberi testes. l. 10. C. de testibus. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. lib. 2. cap. 19. de producendis testibus, quæst. 3. reg. 1.

VIII. Regula: De puniendis ijs qui testes testimonium perhibere, uel ad examen uenire impediant, cauetur c. cum causam. 37. §. quod si fortè. et c. constitutis. 45. de testibus.

DE TESTIBVS INVITIS cogendis.

IX. Regula: Si testis testimonium perhibere
t s nolit,

nolit, cogendus est. c. 1. c. dilectorum. 10. de testibus cogendis. Nouell. 90. §. præterea. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi aduersus socerum, generum, uiricum, priuignum, sobrinum, sobrinam, sobrinoue natū, cōsue qui priore gradu sunt, &c. quis testimonium perhibere nolit: hoc enim casu inuitus cogendus non est. 4. q. 2. c. ult. §. item lege Julia. l. 4. ff. de testibus. Altera exceptio est: Nisi aduersus sponsum filię, uel sponse patrem testimonium ferre nolit. d. c. ult. §. cum autem. l. 5. ff. d. tt. Tertia exceptio est: Nisi libertus aduersus patronum testimonium perhibere nolit. d. c. ult. §. liberti aduersus. l. 11. C. de testibus. Quarta exceptio est: Nisi testis senex sit, ualeudinarius, miles, uel qui cum magistratu abest, aut cui uenire non licet. Hæc multiplex exceptio approbatur d. c. ult. §. item inuiti. & l. 8. ff. de testibus. Quinta exceptio est: Nisi testis publicanus sit, uel non detrectandi testimonij causa absit, uel quid exercitui præbendum conduxerit. d. c. ult. §. publicani. l. 19. ff. d. tt. Sexta exceptio est: Nisi testis pupillus sit. d. §. publicani. uers. sed nec pupillis. & d. l. 19. in fine. Septima exceptio uidetur: Nisi testis in magistratu positus sit. Sed reprobat d. c. ult. §. si res exigit. & l. 21. §. 1. ff. de testibus. Octaua exceptio est: Nisi testis sit de domo aduersarij. d. c. ult. §. qui intendit. l. 6. C. de testibus. Nona exceptio est: Nisi testis
episcopus

episcopus sit. 11. q. 1. c. testimonium. §. nec honore.
1. 7. C. de episcopis & clericis. Decima exceptio
est: Nisi testis clericus sit, uel alia ecclesiastica per-
sona. 2. q. 6. c. statutum. uers. & nulla. Huius repli-
catio est: Nisi ueritas aliter inuestigari non possit.
14. q. 2. c. ult. Vndecima exceptio uidetur: Nisi te-
stis iurauerit, se testimonium non dicturum. Sed
reprobatur c. intimaui. 18. de testibus. c. ult. de te-
stibus cogendis. Duodecima exceptio est: Nisi de
alia re interrogetur testis, quam de qua produ-
ctus est. Quae exceptio approbatur simul & di-
stinguitur c. de testibus. 29. de testibus. Decimater-
tia exceptio est: Nisi de crimine testis sit produ-
ctus. c. dilectorū. 10. uers. praterquam super crimi-
nib. de testibus cogendis. Huius replicatio prima
est: Nisi timore aduersae partis testis perhibere te-
stimonium nolit. c. super eo. 3. eod. tt. Altera repli-
catio est: Nisi reus testes malitiose subtraxerit. c.
peruenit. 4. eod. tt. Tertia replicatio est: Nisi ue-
ritas aliter inuestigari non possit. c. peruenit. 5.
eod. tt. Quarta replicatio est: Nisi de fama electi
inquisitio fiat. c. super his. 8. eod. tt. Quinta repli-
catio est: Nisi in falsi causa testis sit productus. d. c.
8. uers. quam literis contra eum. & c. cum contra.
9. eod. tt. Decimaquarta exceptio uidetur: Nisi de
consanguinitate testis sit productus. Sed reproba-
tur c. ceterum. 6. eod. tt. Hec de nona regula eiusq;
exce-

exceptionibus sint dicta: quarum tamen plures ui
de M. I. C. lib. 1. cap. 19. de producendis testib. quest.
3. reg. 3.

X. Regula: De modo cogendi testes per excom
municationem cauetur c. 1. in fine. c. cum super. 2.
et c. ult. in fine. de testibus cogendis. Hæc de co
gendis testibus sint dicta.

MODVS ET ADIUNCTA examinis testium.

XI. Regula: De iureiurando à testibus præ
stando cauetur 2. q. 4. c. ult. §. et prius. 3. q. 9. c. pe
nult. 4. q. 2. c. ult. §. iurisiurandi. l. 8. in prin. C. de te
stibus. Huius regule exceptio est: Nisi testis epi
scopus sit: hic enim iurare non cogitur. 11. q. 1. c. te
stimonium. §. episcopus. Plures huiusmodi exce
ptiones uide j. eod. cap. except. 49.

XII. Regula: De forma iurisiurandi testium ca
uetur c. quoties. 5. §. probatio. de testib. Concordant
et que habentur j. lib. 4. cap. de actione ad dissol.
matrimon. quest. 4. reg. 5.

XIII. Regula: De testiū multitudine refrenan
da cauetur c. cū causam. 37. §. uolentes. de testibus.

XIIII. Regula: Sigillatim et diligenter testes
examinandi. c. uenerabili. 52. eod. tit.

XV. Regula: De singulis circumstantijs nego
cij diligenter inquirendis cauetur d. c. cum cau
sam. 37. in prin.

XVI. Re-

XVI. Regula: De testib. humilibus & abiectis torquendus uide 5. lib. prox. cap. 10. in fine.

QVOTIES TESTES PRODUCI POSSINT.

XVII. Regula: Ter possunt testes produci: quarto autem non nisi solennitate legali interueniente. c. in causis. 15. c. significauerunt. 36. c. cum causam. 37. §. fin. c. constitutis. 46. & c. ultra. 55. de testibus. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi attestaciones sint publicatæ: tunc enim iisdem uel alij iterum produci non possunt. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur 5. reg. 4. Altera exceptio est: Nisi testibus sit renunciatum. c. cum uenisset. 25. §. questiones. uers. uel renunciatum. de testibus. Tertia exceptio est: Nisi is qui testes denuo nult producere, attestaciones priores penes se habuerit. c. constitutus. 30. d. tt. Quarta exceptio uidetur: Nisi consuetudo sit in contrarium. Sed re probatur c. series. 26. eod. tt.

EVENTVS EXAMINIS ET
consequentia.

XVIII. Regula: Attestaciones petentibus partibus publicandæ. Cuius exceptio est: Nisi tertius aliquis eas sibi publicari petat. d. c. constitutus. 30.

XIX. Regula: Publicatis attestacionibus, alij testes produci amplius non possunt. Quæ regula approbatur simul & distinguitur 5. reg. 4.

XX. Re-

XX. Regula: De testibus reprobatorijs aduersus probatorios testes producendis cauetur c. presentium. 2. §. testes etiam. de testibus, in 6.

XXI. Regula: De testibus reprobatorijs aduersus reprobatorios testes producendis cauetur d. c. 2. §. si uerò dicti.

XXII. Regula: De testibus reprobatorijs reprobatoriorum non ulterius impugnandis cauetur c. licet. 49. de testibus.

DE EXCEPTIONIBVS
aduersus testes.

XXIII. Regula: Regulariter quidem testibus fides adhibenda est. 4. q. 2. c. ult. in prin. & §. testium fides. l. 3. in prin. uers. nam si careat. & l. 21. §. si testes. ff. de testibus. Sed huius regulæ plures sunt exceptiones, desumptæ partim ex personis, partim ex dictis testium, quas publicatis attestationibus ad disputandum proponere licet. c. in causis. 15. in fine. de testibus. Concordant ea quæ proposita sunt s. reg. 20. cum duabus sequentibus. Istiusmodi autem exceptiones hæc sunt.

I. Exceptio: Nisi non sit sufficiens testium numerus. Quæ exceptio approbatur M. l. C. lib. 2. cap. 19. de exceptionib. cōtra testes, in prin. Regulariter aut duo testes sufficiūt. 2. q. 4. in prin. c. 1. item 4. q. 2. c. ult. §. ubi numerus. l. 12. ff. de testib. Cōtradicit d. q. 4. c. p̄sūl. c. nullā. Quā objectionem

Gratia

Gratianus in d.c. nullam. uers. sed hoc uel speciali,
soluit distinguendo.

II. Exceptio: Nisi testis unicus sit uel singularis. c. ueniens. 10. §. fin. c. licet. 23. c. cum à nobis. 28. & c. licet. 47. §. nec tamen. de testibus. Apostol. canon. 74. 4. q. 2. c. ult. §. unius uerò. 35. q. 6. c. ult. §. quod autem. 33. q. 2. in prin. uers. per unum hominem. l. 20. ff. de questionib. l. 8. C. de testibus. Exemplum singularitatis testium habetur c. bonæ memoriæ. 23. §. porrò excess. uers. cum etsi quilibet. de electione. Planè proposita exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi episcopus testis sit: huius enim unius testimonium sufficit. 11. q. 1. c. omnes. §. testimonium. Altera replicatio est: Nisi iudex de sententia sua testimonium perhibuerit: nam & huic, quamuis unico, creditur. c. post cessionem. 7. de probationib. Secus autem obtinet in alijs actis iudicialibus. c. quoniam contra. 11. eod. tt. & c. cum à nobis. 28. de testibus. Tertia replicatio est in testimonio Papæ, d. c. 28. in fine.

III. Exceptio: Nisi testis infamis sit, notatus & reprehensibilis, humilis uel abiectus. 2. q. 1. c. in primis. §. sed & de personis. 2. q. 4. c. præsul. in fine. q. 7. c. testes, in prin. 3. q. 5. c. suspectos. c. constituimus. 3. q. 4. c. nulli. 4. q. 2. c. ult. §. testium. §. eos testes. 6. q. 1. c. qui crimen. uers. testes autem. c. infames, in fine. item De uerb. significat. c. forum. 10. §. fin. &

De

De testibus cogendis c.præterea.7. §.huiusmodi.l.3.in prim. ff.de testibus.l.4. C.cod.tt. Quod dictum de humilibus & abiectis, replicationem recipit, si fuerint torti, per ea quæ proposita sunt §. libro prox.cap.10.in fine. Altera propositæ exceptionis replicatio quoad reprehensibiles hæc est: Nisi se emendauerint.c.testimonium.54.de testibus. Cuius duplicatio prima hæc est: Nisi emendatum comitetur infamia. d.c.54. uers. & eum non comitetur infamia. Altera duplicatio est: Nisi periurus se emendauerit. d.c.54. uers. præterquam pro reatu periurij. Tertia duplicatio est: Nisi in criminali causa testis sit. d.c.54. uers. in criminali autem. Cuius triplicatio est: Nisi de crimine ciuilitur agatur. d. c.54. uers. uel etiam cum de crimine ciuilitur agitur. Tertia propositæ exceptionis replicatio uidetur: Nisi de crimine nondum fuerit condemnatus testis. Sed hæc reprobatur d.c.54. uers. uel si nunc per exceptionem exinde conuincatur. item c.super eo.13. cod.tt. Plura de exceptione proposita uide M.I.C. libro 2. cap.19. de exceptionib. contra testes, except.4.

IIII. Exceptio: Nisi testis sit periurus.3.q.5.c. constituimus. uers. periuri.6.q.1.c. quicunq;. 12.q.5. c. paruuli. uers. & qui semel. Huius replicatio est: Nisi in causa hæresis testis falsum deponens, & ita periurus factus, postea dicat contrarium: hoc enim

enim causa ei creditur. c. accusatus. 8. §. licet. de hæreticis, in 6.

V. Exceptio: Nisi testis socius criminis de se confessus uel conuictus sit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur s. libro prox. cap. 10. q. 3. reg. 5.

VI. Exceptio: Nisi testis sit homo litigiosus. 3. q. 5. c. suspectos. uers. aut facile litigantes. c. nullus. uers. nullus frequenter litigans.

VII. Exceptio: Nisi testis ob dicendum uel nō dicendum testimonium pecuniam acceperit. 4. q. 2. c. placuit. c. ult. §. lege Iulia, in fine. 14. q. 5. c. ult. §. sed non ideo. item De testibus c. 1. c. sicut nobis, 9. & l. 3. §. lege Iulia. ff. eod. tt.

VIII. Exceptio: Nisi testis in uinculis sit, custodiæ publicæ. d. §. lege Iulia. uers. qui uē in uinculis.

IX. Exceptio: Nisi testis publico iudicio reus sit. 4. q. 2. c. ult. §. in testimonium. item c. ult. de testibus. l. 20. ff. eod. tt.

X. Exceptio: Nisi testis iudicio publico damnatus sit. d. q. 2. c. ult. §. lege Iulia. uers. qui uē iudicio publico. & d. l. 3. §. lege Iulia. Plura de hac exceptione uide s. except. 3.

XI. Exceptio: Nisi testis ob carmen famosum sit damnatus. d. c. ult. §. ob carmen. & l. 21. in prim. ff. de testibus.

■

XII. Ex-

XII. Exceptio: Nisi testis hereticus sit. c. 1. de hereticis. 2. q. 7. c. non potest. c. si hereticus. §. orthodoxis. c. testes, in prin. uers. & ultra fidei. 3. q. 4. c. beatus. c. si quis uerò. 3. q. 5. c. suspectos. uers. & qui rectam. 6. q. 1. c. qui crimen. uers. Christum omnino. Apostol. canon. 74. l. 12. C. de hereticis. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi hereticus contra hereticum testis sit. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur d. l. 12. §. inter se autem. & c. in fidei fauorem. §. de hereticis, in 6. 2. q. 7. c. si hereticus, in prin. Altera replicatio est: Nisi pro orthodoxo hereticus testimonium ferat. d. c. si hereticus. uers. si autem orthodoxus. Nouell. 45. §. enim uerò.

XIII. Exceptio: Nisi testis apostata sit, uel legis sue transgressor. d. c. beatus. & d. c. si quis uerò.

XIIII. Exceptio: Nisi testis de fide dubitet. c. 1. de hereticis.

XV. Exceptio: Nisi testis sit excommunicatus uel anathematizatus. c. decernimus. 8. de sentent. excom. in 6. 3. q. 4. c. nullus. Huius replicatio est: Nisi in causa hæresis excommunicatus testimonium perhibeat. c. in fidei. §. de hereticis, in 6.

XVI. Exceptio: Nisi testis nō sit legitime coniugatus. 3. q. 4. c. consanguineorum.

XVII. Exceptio: Nisi testis raptor sit. d. c. consanguineorum. uers. similiter &.

XVIII. Ex

XVIII. Exceptio: Nisi testis pauper sit. 2. q. 1. c. in primis. §. sed et de personis. uers. et ne inopis. 4. q. 2. c. ult. §. testium fides. l. 3. in prin. uers. an etiam egenus. ff. de testibus.

XIX. Exceptio: Nisi testis seruus sit. c. forum. 10. §. testes aut. de uerb. signif. d. l. 3. in prin. Huius replicatio est: Nisi alia probatio desit. 4. q. 2. c. ult. §. serui respo. l. 7. ff. de testib. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi pro domino uel contra dominū suū seruus testis sit. d. c. ult. §. serui neque pro domino. l. 7. C. de testib. Concordat ea quæ habetur M. l. C. lib. 2. cap. 19. de exceptionib. contra testes, except. 13. repl. 1. dupl. 1. Contradicit 12. q. 2. c. questione. §. fin. Altera duplicatio est: Nisi seruus contra tutore uel matrē domini testis sit. Quæ duplicatio approbatur simul et distinguitur d. q. 2. c. insolitū.

XX. Exceptio: Nisi testis se ad bestias depugnandi gratia locauit. 4. q. 2. c. ult. §. lege Iulia. l. 3. §. lege Iulia. uers. quia ad bestias. ff. de testibus.

XXI. Exceptio: Nisi mulier testis sit. c. forū. 10. §. testes. uers. natura. de uerb. significat. Contradicit 15. q. 3. c. ex eo. l. 18. ff. de testib. item c. quoniam. 3. et c. tam literis. 53. de testibus. Ex quibus patet, exceptionem propositam reprobari magis quam approbari. Admittitur tamen in testamento, in quo mulier testis esse non potest, ut alibi dicitur: item §. except. prox.

XXII. Exceptio: Nisi mulier testis palam corpore questum faciat. 4. q. 2. c. ult. §. lege Iulia. & l. 3. §. lege Iulia. uers. quæue palam questum. ff. de testibus.

XXIII. Exceptio: Nisi testis minor sit ætate. d. §. lege Iulia. uers. quiue impubes erit. & d. q. 2. c. 1. in fine. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 19. except. 17. Contradicat d. q. 2. c. ult. §. fin. Cui obiectioni ibidem respondetur uers. sed miracula diuina.

XXIII. Exceptio: Nisi is qui contra sacerdotem perhibet testimonium, neq; liberos neq; uxorem habeat. 6. q. 1. c. qui crimen. uers. testes autē.

XXV. Exceptio: Nisi in criminalibus testis sit, qui accusare non potest. 4. q. 2. c. 1.

XXVI. Exceptio: Nisi testis domesticus, familiaris, cognatus uel adfinis sit producentis, uel cui imperari potest, ut testis fiat. d. c. 1. uers. uel etiam eos quos ipse. & d. q. 2. c. ult. §. etiam ciuili. c. item idonei. §. testis. §. testes. item 3. q. 5. in princ. cum c. sequente. c. similiter. uers. uel adfines. c. accusatores. q. 9. c. absens. uers. nec adfines. item De testibus c. super eo. 22. & c. in literis. 24. item l. 6. l. 9. & l. 24. ff. de testibus. l. 2. C. eod. tt. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi testis productus contra producentem, uel alium producentis familiarem testimonium perhibuerit. d. q. 5. c. 1. uers. sed si uoluerint. Altera replicatio est: Nisi testis

lis de uniuerſitate pro uniuerſitate producat. Quæ replicatio approbatur per ea quæ propo-
nuntur ꝑ. except. 45. repl. 1. Tertia replicatio eſt
in conſanguinitate probanda, & matrimonio con-
trahendo, uel diſiungendo: his enim caſibus admit-
tuntur teſtes domeſtici ac familiares. c. uidetur. 3.
qui matrimon. accuſare poſſunt. Concordant ea
quæ habentur ꝑ. lib. 4. cap. 19. quæſt. 4. reg. 3.

XXVII. Exceptio: Nifi teſtis amicus ſit pro-
ducentis. 4. q. 2. c. ult. ꝑ. teſtium. l. 3. in prin. uerſ. uel
amicus. ff. de teſtibus.

XXVIII. Exceptio: Nifi teſtis ſit inimicus e-
ius, aduerſus quem teſtimonium perhibet. 2. q. 1. c.
in primis. ꝑ. ſed & de perſonis. uerſ. ne fortè. 3. q. 5.
in prin. uerſ. & quod uox. c. accuſatores & teſtes.
c. ſuſpectos, in prin. c. omnes, in fine. l. 3. in princ.
uerſ. uel an inimicus. ff. de teſtibus. Planè pendet
exceptio propoſita, quemadmodum & alia ple-
raq; aduerſus teſtes propoſita, ex arbitrio iudicā-
tis. l. 1. ꝑ. præterea. ff. de quæſtionib.

XXIX. Exceptio: Nifi teſtis antea in eun-
dem reum teſtimoniū dixerit. 4. q. 2. c. placuit. ꝑ.
fin. l. 23. ff. de teſtibus.

XXX. Exceptio: Nifi plures teſtes ex eadem
domo producti ſint. reprobat. d. q. 2. c. ult. ꝑ. pa-
ter. & l. 17. ff. de teſtibus.

XXXI. Exceptio: Nifi pater contra filium,

■ 3 uel

110 METHODI IVRIS PONT.

uel filius contra patrem testis sit. d.c.ult. §. parentes. l. 5. C. de testibus. Huius replicatio est in causis matrimonialib. per ea quæ paulo superius except. 26. in fine annotauimus.

XXXII. Exceptio: Nisi libertus contra patronum testimonium perhibeat. 12. q. 2. c. episcopus. §. fin. item 4. q. 2. c. ult. §. liberti. l. 11. C. de testibus. Eadem exceptio obtinet, si seruus ecclesiæ ab episcopo manumissus contra ecclesiam testimonium perhibeat. d.c. episcopus. §. huiusmodi autem.

XXXIII. Exceptio: Nisi minor aduersus maiorem testimonium ferat. 2. q. 7. c. clericus. Concordant ea quæ habentur s. lib. prox. cap. 6. quæst. 4. except. 11.

XXXIIII. Exceptio: Nisi laicus, uel is qui clericus esse non potest, contra clericum testis sit. c. de cætero. 14. de testib. 2. q. 7. c. beati. §. fin. cum c. sequente. Concordant ea quæ habentur d. quæst. 4. except. 13. Huius replicatio est in causis electionum uel ordinationum, c. tam literis. 33. de testibus.

XXXV. Exceptio: Nisi monachus contra clericum testis sit. Hæc exceptio approbatur per ea quæ d. quæst. 4. except. 16. proposita sunt.

XXXVI. Exceptio: Nisi detractor uel actor inimicorum contra episcopum testis sit. 3. q. 4. c. detractores.

XXXVII. Exceptio: Nisi sacrilegus contra

LIBER II.

era Christianum sit testis. 3. q. 4. c. nulli.

XXXVIII. Exceptio: Nisi clericus contra laicum testis sit. 11. q. 1. c. testimonium, in prin.

XXXIX. Exceptio: Nisi Christianus contra Iudeum testis sit. reprobatur c. Iudei. 21. de testibus. Clement. 1. eod. tt.

XL. Exceptio: Nisi testis ab eo, cuiusue contra quem testimonium perhibet, parente se liberauerit. 4. q. 2. c. ult. §. lege Iulia. l. 3. §. lege Iulia. ff. de testibus.

XLI. Exceptio: Nisi patronus uel executor cause in ea testimonium perhibeat. 4. q. 2. c. ult. §. patroni. item de testibus c. insuper. 6. item c. ult. in prin. eod. tt. in 6. & Lult. ff. eod. tt. Contradicere uidetur c. presentium. 2. §. sine iuramento. d. tt. in 6.

XLII. Exceptio: Nisi iudex causa in ea testimonium perhibeat. 2. q. 6. c. hoc etiam. §. queritur, cum c. sequente. 4. q. 4. c. 1. c. nullus. uers. sed per se.

XLIII. Exceptio: Nisi testis sit domesticus iudicis. d. q. 4. c. ult.

XLIII. Exceptio: Nisi testis negotio non interfuit, uel casu, non rogatus interuenit. 3. q. 9. c. testes, in prin. uers. sub eorum presentia. & §. de his etiam. item 5. q. 2. c. relatum. §. unde canonica. uers. nec de alijs. Contradicere uidetur posteriori parti exceptionis 4. q. 2. c. ult. §. ad fidem. & l. 11. ff. de testibus.

312 METHODI IVRIS PONT.

XLV. Exceptio: Nisi causa, in qua testimoni-
um perhibetur, testem aliqua parte contingat. d. c.
ult. §. nullus. §. omnibus. l. 10. ff. de testibus. l. 9. C. e-
od. tt. Huius etiam loci est, quod nemo simul accu-
sator et testis esse possit. 4. q. 4. c. 1. c. nullus, in prin.
Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi
quis de uniuerſitate in causa uniuerſitatis testis
ſit: huius enim testimonium ob id non infirmatur.
c. in super. 6. & c. cum nuncius. 12. de testibus. c. ter-
tio loco. 5. de probationibus. item 14. q. 2. in prin.
cum c. ſequentē. Huius replicationis duplicatio
hæc est: Nisi causa ſit criminalis: in hac enim testes
ex uniuerſitate pro ea non admittuntur. d. q. 2. in
prin. cum c. ſequentē. Altera propoſita exceptio-
nis replicatio eſt: Nisi quærat̃ur de admonitione
præmiſſa denūciationi: hoc enim caſu denunciāns
testis eſſe poteſt in propria cauſa. c. in omni. 4. de
testibus.

XLVI. Exceptio: Nisi testis ſimilem cauſam
habeat. c. perſonas. 20. de testibus.

XLVII. Exceptio: Nisi ſolutio per testes pro-
betur. Hæc exceptio approbatur ſimul & diſtin-
guitur 3. q. 9. c. testis. §. de his. l. 14. C. de testib.

XLVIII. Exceptio: Nisi abſente & non ci-
tato aduerſario testes ſint examinati. c. in nomine.
2. de testibus. 2. q. 1. c. in primis. §. deinde cauſarum.
uerſ. ſi eo præſente. & §. quod autem dicit. No-
uelli.

uell. 90. §. scimus. Plura de hac exceptione uide
M.I.C. lib. 2. cap. 19. except. 34.

XLIX. Exceptio: Nisi testis examinatus non
iurauerit. Hæc exceptio approbatur per ea quæ
proposita sunt §. reg. 11. Huius exceptionis repli-
catio prima uidetur: Nisi monachus uel religiosus
sit testis. Sed reprobatur c. tuis. 39. & c. nuper. 51.
de testibus. Altera replicatio est: Nisi iusiurandum
ab aduersario testi fuerit remissum. d. c. 39. uers. ni-
si fortè à parte. Tertia replicatio est: Nisi testis an-
tea etiam in eadem causa examinatus iurauerit:
hoc enim casu cum repetitur, denuò iurare non
cogitur. c. præterea. 7. in prin. de testibus cogen-
dis. Quarta replicatio est: Nisi testis episcopus sit.
De hac replicatione uide §. d. reg. 11.

L. Exceptio: Nisi testis non sit omni exceptio-
ne maior. c. 1. de testibus. & 4. q. 2. c. placuit. uers.
& ut quiq.

LI. Exceptio: Nisi in alio iudicio uel apud aliū
iudicem testimonium latū sit. Reprobatur hæc ex-
ceptio c. causam. 11. & c. constitutus. 30. §. fin. de te-
stib. Admittitur tamē primum quidē, si testes pro-
ducti in summario iudicio, in ordinario iudicio al-
legentur. c. ueniēs. 38. cod. tt. Deinde admittitur, si
apud arbitrum producti, apud ordinariū allegen-
tur. Quæ replicatio approbatur simul & distin-
guitur c. præsentata. 50. de testibus. l. 16. C. cod. tt.

114. METHODI IVRIS PONT.

LII. Exceptio: Nisi in scriptis, non uiua uoce testimonium sit perhibitum. 3. q. 9. c. testes, in prin. 4. q. 2. c. ult. §. altera est. 5. q. 2. c. relatum. §. unde canonica. item c. tua nos. 8. §. si uerò publicum. uers. cum non sit. de cohabitatio. clericor. c. à nobis. 2. qui matrimon. accusare poss. l. 3. §. idem diuus. ff. de testibus. Huius exceptionis replicatio est, Quòd quòuis scriptum testimonium non probet, faciat tamen præsumptionem. d. c. 2. uers. nisi quantum ad præsumptionem.

LIII. Exceptio: Nisi testes uariauerint, uel cōtraria deposuerint. 3. q. 9. c. testes. §. fin. cum c. sequente. 4. q. 2. c. ult. §. in testibus. uers. & ideo. & §. qui falsò uel uariè. item l. 2. ff. de testibus. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi non unus sibi ipsi contradixerit, sed ex pluribus alij aliud deposuerint: tunc enim credendum est uel maiori parti, uel quod uerisimilius est. d. c. ult. in prin. & c. in nostra. 32. de testib. l. 22. §. si testes. ff. eod. tt. Altera replicatio est: Nisi in continenti testis se correxerit. c. præterea. 7. §. fin. de testibus cogendis. Tertia replicatio est: Nisi diuersitas sit in uerbis, non in rebus: seu ad idem tendat. c. nihil. 7. de uerb. signif. Quarta replicatio est: Nisi in causa heresis testis, quod antea negauerat, postea confiteatur. c. accusatus. 8. §. licet. de hæreticis, in 6. Quinta replicatio est: Nisi utrunque uerum esse possit

possit diuerso respectu. Approbatur exemplo c. cum tu fili. 16. de testibus. Plura de proposita exceptione uide M. 1. C. lib. 2. cap. 19. except. 38. item in glossa 4. q. 2. c. ult. in prin.

LIIII. Exceptio: Nisi de alia re, quàm de qua productus est, testimonium perhibuerit. Que exceptio approbatur simul & distinguitur c. de testibus. 29. de testibus.

LV. Exceptio: Nisi testis in dicendo testimonio aliquid adfinxerit. 3. q. 9. c. pura.

LVI. Exceptio: Nisi testis rationem dicti sui nullam adiecerit. 4. q. 2. c. ult. §. solam. l. 3. C. de testibus.

LVII. Exceptio: Nisi de auditu testis deponat. c. praterca. 27. & c. tam literis. 33. in prin. uers. nisi de auditu. de testibus. 2. q. 1. c. in prinis. §. sed & de personis. uers. utrum testimonium, 3. q. 9. c. testes, in prin. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi testimonium de auditu alijs argumentis adiuuetur. d. c. praterca. 27. uers. uel etiam de auditu. Altera replicatio est: Nisi de antiquis deponatur. Approbatur exemplo 35. q. 6. c. de parentela illa. & ibi glossa in uerbo Audisti. item c. licet. 47. de testibus. Vbi additur conditio, sub qua replicatio proposita sit admittenda: scilicet, si ij, à quibus se audiuisse dicit, essent ad testimoniū perhibendum sufficientes, minime suspecti, &c.

LVIII. Ex-

LVIII. Exceptio: Nisi is qui testimonio utitur, antea fuerit protestatus, se contra personas testium excepturum esse. c. presentium. 31. in fine. de testibus.

Replicationes præcedentium exceptionum generales.

Hactenus exceptiones aduersus testes eorumque dicta enumerauimus, quarum tamen plures ex arbitrio iudicis pendent: sed & prædictæ exceptiones admittunt replicationes ex arbitrio iudicis pendentes. 4. q. 2. c. ult. §. in testibus. l. 3. §. 1. ff. de testibus. l. 1. §. præterea. ff. de questionibus. Planè istarum replicationum replicatio generalis hæc est: Nisi is qui contra personam testis excipit, antea eodem teste in alia causa sit usus: hoc enim casu exceptiones illi aduersus personam testis sunt denegande. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur d. c. ult. §. si quis testibus. l. 13. C. de testibus. Altera dictarum exceptionum replicatio generalis hæc est: Nisi post publicationem attestationum aduersus personas testium excipere uelit. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur c. presentium. 31. de testibus. Huius replicationis duplicatio prima hæc est: Nisi iuramentum malitiæ præstiterit. d. c. 31. uers. ei tunc tandem id liceat. Altera duplicatio est: Nisi ante publicationem de exceptionibus aduersus personas testium
oppo-

opponendis fuerit protestatus. d. c. 31. uers. nisi fors-
an ante publicationem id fuerit protestatus. Ter-
tia duplicatio est: Nisi post publicationē primum
scire coeperit, quod personis testium obijcit. d. c. 31.
uers. uel ostendere poterit, quod post publicatio-
nem. Hacenus de testibus.

DE CONFESSIS ET IN-
terrogationibus in iure fa-
ciendis. Cap. XV.

DE CONFESIONE, ET
actione exinde descen-
dente.

PRima regula: Confessus pro iudicato habe-
tur, daturq; aduersus eum ex sua ipsius con-
fessione actio, per ea quae habentur M. I. C. lib. 2.
cap. 20. in prin. Cuius regulae exceptio prima haec
est: Nisi ui coactus confessus sit. Quae exceptio ap-
probatur exemplo 31. q. 2. c. ult. §. praeterea uos sci-
re. Concordant ea quae habentur s. libro proxim.
cap. 10. quaest. 3. reg. 7. Altera exceptio est: Nisi
per errorem & ignorantiam sit confessus. c. ex
parte. 3. de confessis. c. cum causam. 62. de appella-
tionibus. c. si aduersus. 2. §. fin. de restitut. in inte-
grū, in 6. Huius exceptionis replicatio prima haec
est: Nisi negotium sit finitum: tunc enim ratione
erroneae confessionis causa retractanda non est.

Quae

Quæ replicatio elicitur ex d. §. fin. ibi: donec negotium sit finitum. Cōcordat d. c. ex parte. 3. uers. cum negotio. Plures propositæ exceptionis replicationes uide M. I. C. d. cap. 20. except. 8. Tertia exceptio est: Nisi apud non competentem iudicem facta sit cōfessio. c. at si clerici. 4. de iudicijs. Quarta exceptio est: Nisi confessus eodem die confessionem reuocauerit. c. cum causam. 62. de appellationib. l. 11. §. fin. ff. de interrogat. in iure faciendis. Quinta exceptio est: Nisi aduersus confessionem in integrum restitutio petatur. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. si aduersus. 2. de restitut. in integr. in 6. Sexta exceptio uidetur: Nisi incidenter, non principaliter, de eo quod confessus est, questio fuerit. Sed reprobatur c. cum super. 2. & ibi glossa. de confessis. Septima exceptio uidetur: Nisi confessus antea non fuerit diffamatus. Sed reprobatur c. 1. de accusationibus, in 6. Octaua exceptio uidetur: Nisi articuli accusationis uel inquisitionis confessio non fuerint traditi. Sed reprobatur d. c. 1. in fine. Plures huiusmodi exceptiones, sed & alia plura de actione proposita uide M. I. C. d. cap. 20.

DE INTERROGATIONIBVS in iure faciendis.

11. Regula: Si in iure interrogatus non responderit, in solidum tenetur. c. si post. 2. de confessis, in 6. l. 11.

6. l. 1. §. qui tacuit. ff. de interrogat. in iure facien-
dis. Huius exceptio prima est: Nisi interrogatus
absens sit. d. c. 2. uerū si antequam. Altera ex-
ceptio uidetur: Nisi positio, ad quam respondere
iussus est, sit negatiua. Sed reprobatur c. 1. d. 11.

Replicatio generalis.

Plures proposita regule exceptiones uide M.
l. C. d. cap. 20. de interrogat. quest. 6. reg. 1. Quarū
replicatio generalis hæc est: Nisi articuli sint à Pa-
pa transmissi: tunc enim sine omni contradictione
ad eos est respondendum. c. presentium. 2. §. præ-
terea sigillatim. Et ibi glossa. de testibus, in 6.

III. Regula: Si interrogatus obscure, uel non
ad interrogata responderit: æquè in solidum tene-
tur. d. §. præterea sigillatim, in uerbo Sufficien-
ter. Concordat M. l. C. d. reg. 1. except. 14. Plura de
interrogationibus uide M. l. C. d. cap. 20.

DE IVREIVRANDO.

Cap. XVI.

Prima regula: Iurandum regulariter quidem
non est. 22. q. 1. in prin. 22. q. 4. c. non peiera-
bis, in princ. usque ad §. malum tamen. q. 5. c. iura-
menti. Ratio regule habetur d. q. 1. c. in nouo. c. ita
ergo. c. non est. Alia ratio habetur d. q. 1. c. confi-
dera. Et c. Et iurabunt. Ex quibus patet, propo-
sitam regulam non carere exceptionibus: quod
etiā

etiam innuitur d. q. 1. c. non est contra. c. ut noueritis. item De iureiurando c. etsi Christus. 26. Quibus concordant etiam ea quæ habentur j. libro 4. cap. 6. quæst. 7. reg. 2. Planè proposita regulæ exceptio prima hæc est: Nisi aliter fides fieri, uel probari non possit quod iuratur. d. c. 26. uers. ne propter defectum testium. item 22. q. 1. r. 1. in fine. c. ita ergo. uers. nisi necessitas. c. tu malum. c. si peccatum. Altera exceptio est: Nisi testis iuret pro dicenda ueritate. d. c. 1. uers. omne enim quod. Tertia exceptio est: Nisi pro asserenda innocentia sua quis iuret. 22. q. 1. in prim. §. sed aliud. Quarta exceptio est: Nisi pro pace seruanda iuretur. d. §. sed aliud. uers. uel ad foedera. & d. q. 1. c. 1. Quinta exceptio est: Nisi pro fide catholica persuadenda iuretur. d. §. sed aliud. uers. uel ad persuadendum. & d. q. 1. c. si peccatum.

II. Regula: Recipere ab aliquo iusiurandum, malum non est. 22. q. 1. c. si peccatum. §. ex præmissis. Concordant ea quæ habentur j. reg. 10.

III. Regula: Si deficiente probatione iusiurandum delatum sit: is cui delatum est, aut iurare debet, aut causa cadere, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 2. cap. 21. quæst. 2. in prim. Cuius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi pupillo iusiurandum delatum sit. 22. q. 5. c. paruuli. c. pueri, in prim. & c. honestum, in fine. item l. 34. §. pupillo. ff. de iureiurando.

rando. Altera exceptio est: Nisi is cui iusiurandum delatum est, illud deferenti reserat. Quae exceptio approbatur M.I.C.d. quest. 2. except. 11. Cuius replicatio prima est: Nisi famosa actione agatur: hoc enim casu iusiurandum reserri non potest. c. ult. §. nec liceat. de iureiurando. Concordat d. except. 11. repl. 3. Altera replicatio est: Nisi non aduersarius, sed iudex iusiurandum detulerit. d. c. ult. in prim. Plures replicationes uide d. except. 11. Sed et plures exceptiones uide M.I.C.d. quest. 2.

III. Regula: Ieiunius iurare debet. 22. q. 5. c. honestum.

V. Regula: In diebus ieiunij quatuor temporum, et Dominicis, et alijs quibusdam diebus non iurandum. d. c. honestum. §. fin. cum c. sequente.

VI. Regula: Per Deum, non per creaturas iurandum est. 22. q. 1. c. et iurabunt. c. considera. c. clerici. cum c. si quis per. c. mouet te. §. sicut etiam.

VII. Regula: Per daemones et falsos deos non est iurandum. d. c. mouet te, in prim.

VIII. Regula: De poena illicitè uel sine causa iurantis cauetur 22. q. 1. c. si quis per capillum. q. 4. c. qui sacramento. et c. necesse.

DE PERIVRIO.

IX. Regula: Si non praestetur, uel falsum est quod est iuratum, periurium committitur et uindicatur. d. c. mouet te, in princ. item 22. q. 2. c. animaduert.

321 METHODI IURIS PONT.

maduertendum. §. cum ergo. Declaratur regula
 proposita, definitione periurij d. q. 2. in prin. cū c.
 sequente. Et d. c. animaduertendum. §. 1. Huius spe
 cies enumerantur d. c. animaduertendum, in prin.
 Et 22. q. 4. c. ult. §. quod autem illicitum. uers. iura
 mentum namq. Proposita regula exceptio prima
 hæc est: Nisi illicitum fuerit iusiurandum, uel con
 tra bonos mores. c. cum quidam. 12. §. illi uerò. c. si
 cut. 13. c. quanto. 18. §. super quo. uers. si falsam. Et
 c. intellecto. 33. de iureiurando. c. ultim. §. fin. de pa
 ctis. c. non est. 58. de reg. iuris, in 6. 22. q. 3. c. unico,
 in fine. cum q. 4. sequente, in prin. usque ad c. quæ
 sacramento. item c. non est. c. non peierabis. §. ma
 lum. c. si aliquid. c. si quis præuentus. c. mulier, in
 prin. Et §. si autem propterea, cum c. sequente. Vi
 de item 7. lib. 5. cap. 7. reg. 1. except. 3. Planè propo
 sita exceptionis replicatio prima est: Nisi non ser
 uando iusiurandum illicitum in aliud malum tran
 seatur, non in bonum redeatur: tunc enim non ser
 uando iusiurandum, quamuis illicitum, pœna per
 iurij committitur. d. c. si quis præuentus. §. fin. cum
 c. sequente. Et d. c. mulier, in prin. uers. sed si nec a
 dultero. Et §. ex his itaq. Altera proposita exce
 ptionis replicatio est: Nisi dum iurauit, illicitum
 iusiurandum esse ignorauit. d. c. quanto. 13. §. si ue
 rò legitimam. Et d. q. 4. c. innocens, in prin. usq. ad
 §. quod autem illicitum. Huius duplicatio est: Nisi
 in iure,

in iure, non in facto iurans errauit. d.c. innocens. uers. non ex ignorantia iuris, sed facti. Tertia replicatio est: Nisi id quod iuratur, non sui natura sit uitiosum, sed propter personam iurantis, uel similem circumstantiam. d.c. innocens. §. iuramentum itaq;. Quarta replicatio est: Nisi quis temerè id iurauit, quo nec corporalis nec spiritalis salus adimitur. Quæ replicatio approbatur simul & declaratur d.c. innocens. §. ex modo. Quinta replicatio est: Nisi relaxatio iuramenti illiciti non fuerit petita uel impetrata. Quæ replicatio uidetur approbari per ea quæ habentur j. lib. 4. cap. 10. de iureiurando, reg. 1. in prin. Hæc de prima exceptione: de qua tamen uide plura j. lib. 5. de pactis. Altera propositæ regulæ exceptio est: Nisi cum generaliter iurasset, casus specialis extet à lege exceptus: in hoc enim iuramentum non seruans periurium non committit. c. ad nostram. 21. de iureiurando. Tertia exceptio est: Nisi iudex, à quo appellatum est, iurauerit de sententiâ intra certum tempus exequenda. hoc enim iuramentum in præiudicium superioris non ualeat: idcoq; à pœna periurij qui iurauit excusatur. c. uenientes. 19. eod. tt. Quarta exceptio uidetur: Nisi de eo quod iurauit, conuentus ut præstet, appellauerit. Sed reprobatum c. breui. 17. eod. tt. Quinta exceptio uidetur: Nisi in communi loquela peierauit. Sed reproba-

324 METHODI IVRIS PONT.

tur 22. q. 1. c. habemus. Sexta exceptio est: Nisi cum quis generaliter iurasset, se facturum quidquid sibi fuerit mandatum: id mādatum sit, de quo si admonitus esset, uerisimiliter non fuisset iuraturus. Approbatur exemplo c. ueniens. 16. de iure iurando. Septima exceptio: Nisi id quod iurauit, ex iusta uel necessaria causa nō prestat. c. ex parte. 13. de clericis non residentib. 22. q. 2. c. beatus. c. ult. §. probatur hoc etiam. l. ultim. ff. qui satisfacere cog. l. 38. in prin. ff. ad municipalem. Octaua exceptio: Nisi sine dolo malo falsum iurauit, uel uerum esse putauit. 22. q. 2. c. animaduertendum. §. sed aliud. c. homines. c. is autem. c. beatus. §. ille ergo. c. ult. §. episcopus uerò. Nona exceptio uidetur: Nisi uerbis fraudem adhibuit, ut cum non iurasset, putaretur tamen iurasse, uel secundū uerba non peierauit. Sed reprobatur 22. q. 5. c. hoc uidetur. §. fin. cum c. sequēte. c. ecce dico. Contradicit d. q. 5. c. humane. Cui obiectioni respondet Gratianus d. q. 5. c. qui peierare. §. ex his omnibus. Decima exceptio est: Nisi iurans mentem iniuratam retinuerit. Que exceptio uidetur approbari d. c. humane. Undecima exceptio uidetur: Nisi quis super lapidem iurauerit. Sed reprobatur d. c. ecce dico. Et d. c. humane. §. item obijcitur, qui iurat. Duodecima exceptio: Nisi nondum iurauerit. Que exceptio ipso quidem iure subsistit: uerū eius replicatio

plicatio est: Nisi paratus fuit peierare. d. c. qui peierare, in princ. Decimatertia exceptio: Nisi aliquid promiserit sub eo iuramento, quod antea de alia re prastiterat: hoc enim casu periurij poena non committitur, quamuis non prastetur promissum, exemplo c. clericus. 35. de iureiurando. Decimaquarta exceptio: Nisi filij familiars iuramentum pater reuocauerit. d. q. 5. c. pueri. §. puella. Hac de nona regula eiusq; exceptionib. sint dicta. Plures exceptiones uide 3. lib. 5. cap. 7. reg. 1.

ADVERSUS QVOS PERIV-
rij uel illiciti iuramenti accu-
satio competat?

X. Regula, De eo qui recepit iusiurandum illicitum, uel ex quo periurium commissum est. Hic non uidetur peccare: ideoq; non tenetur. 22. q. 1. c. si peccatum. §. fin. cum c. sequente. Huius regulae exceptio prima est: Nisi sciens eum peierare, iuramentum ab eo exegerit. 22. q. 5. c. ille qui. & c. qui exigit. Altera exceptio est: Nisi per falsos deos sibi iurari faciat. 22. q. 1. c. mouet te. Tertia exceptio est: Nisi ad illicitum iusiurandum aliquem coegerit. 22. q. 4. c. inter cetera. §. qui uero eum.

XI. Regula, De eo qui aliquem coegit, ut faceret contra iusiurandum. Hic quoq; periurij reus est. 22. q. 5. in princ. cum c. sequente. c. si quis conuictus. c. hoc uidetur. §. penult.

XII. Regula, De eo qui audit peierantem, & tacet. Hic quoque peccat. d. c. si quis conuictus. §. fin. cum c. sequente.

XIII. Regula, De eo qui periurio consensit. Hic quoque punitur. d. c. si quis conuictus. uers. ij uerò qui.

QVID VENIAT, SEV DE
pœna periurij & illiciti iu-
ramenti.

XIIII. Regula: De excommunicatione caue-
tur 22. q. 1. c. ultim. & d. c. si quis conuictus, in prin.
& d. q. 5. c. paruuli. uers. & qui semel. & c. si quis
laicus.

XV. Regula: Clericus periurium committens
deponitur. d. c. si quis laicus. uers. episcopus, pres-
byter. item c. querelam. 10. & c. tua nos. 11. in fine.
de iureiurando.

XVI. Regula: Episcopus periurium commit-
tens grauius est puniendus. c. cum quidam. 12. in
prin. d. tt. de iureiurando.

XVII. Regula: Quanto sanctius est id per
quod iuratur, tanto maius est periurium. 22. q. 1. c.
mouet te. §. penult.

XVIII. Regula: De poenitentia peierantis ca-
uetur 6. q. 1. c. quicumq;. Hæc de periurij & illiciti
iurisiurandi accusatione. Nunc de actione excep-
tioneq; ex delato iureiurando orta dicendum est.

DE ACTIONE ET EX-
ceptione iurisiurandi.

XIX. Regula: Si delato uel relato iureiuran-
do iuratum sit: iuranti ex eo iureiurando tam a-
ctio quàm exceptio datur. M. l. C. libro 2. cap. 12.
quest. 1. causa 1.

XX. Regula: Si delato iureiurando illud re-
missum sit: perinde ei, cui remissum est, iurisiuran-
di actio & exceptio datur, ac si iurasset. d. quest.
1. causa 2.

XXI. Regula: Si delato uel relato iureiuran-
do, is cui delatum uel relatum est, iurare noluerit:
deferenti uel referenti hoc casu actio & exceptio
datur, per ea quæ habentur d. q. 1. causa 3. Cuius ex-
ceptio hæc est: Nisi is cui defertur iusiurandum,
suam intentionē satis probauerit. c. sicut. 2. de pro-
bationibus.

Exceptiones trium præcedentium
regularum generales.

Planè habent regulæ tres iam propositæ suas
exceptiones communes: quarum prima hæc est:
Nisi alius, quàm is cui iusiurandum obijcitur, illud
detulerit. d. quest. 1. except. generali 6. Cuius re-
plicatio prima est: Nisi procurator eius cui obij-
citur, iusiurandum detulerit. Quæ replicatio ap-
probatur certis conditionibus c. qui ad agendum.
4. §. fin. de procuratorib. in 6. Plura de hac repli-

catione uide d. except. 6. repl. 2. Altera replicatio est: Nisi iudex iusiurandum detulerit. c. ex literis. 31. & c. ult. §. fin. de iureiurando. Huius replicationis duplicatio est: Nisi causa nondum cognita iudex iusiurandum detulerit. Quæ duplicatio uidetur approbari c. ult. §. fin. de testibus, in 6. Plures huiusmodi replicationes uide d. except. 6. Sed & plures propositarum regularum exceptiones, necnon plures regulas de actione & exceptione iurisiurandi uide d. cap. 7. Hæc de iureiurando sint dicta.

DE ORDINE COGNITIONUM, & officio iudicis.

Cap. XVII.

QVO ORDINE QVODQVE sit cognoscendum?

Prima regula: Prius de possessione, quam de proprietate, uel alio iure, quod quis in re sibi uendicat, cognoscendum. c. ad ultimum. 2. de causa possessionis. Concordat M. I. C. libro 2. cap. 23. in prin. reg. 2. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi petitorium cum possessorio sit cumlatum: tunc enim iudex in utroque simul procedere, & sententiam ferre potest, exemplo c. cum ecclesia. 3. & c. cum super. 4. c. cum dilectis. 6. d. tt. Altera exceptio est: Nisi petitorio & possessorio apud

apud diuersos iudices pendente, possessorium intra biennium non fuerit finitum. extrauag. com. 1. §. preterea quia. de treuga & pace.

II. Regula: Si duæ causæ in iudicium deducantur, quarum alteri per alteram futurum est præiudicium, maior causa ante minorem est expedienda, exemplo 3. q. 11. c. ult. in prim. l. 1. C. qui accusa re non possunt. & l. ult. C. de ordine cognit. Plura de hac regula uide M. l. C. d. cap. 23. quest. 1. reg. 3.

III. Regula: Præiudicialis causa, quæ cum alia concurrat, prius est terminanda, exemplo d. c. ult. §. si de hereditate. §. si crimen. §. qui confitetur. item l. 2. 3. & 4. C. de ordine cognitionum. Concordat item M. l. C. d. quest. 1. reg. 6.

III. Regula: Prius de exceptione cognoscendum, quàm de actione pronuncietur, exemplo c. literas tuas. 13. §. secunda uerò assertio. de restitut. spoliator. c. 1. cum duob. sequentibus. de ordine cognitionum. c. exhibita. 19. de iudicijs.

DE ALIIS OFFICIIS IUDICIS IN IUDICANDO.

V. Regula: De qualitate causæ plena inquisitione discutienda cauetur 2. q. 1. c. in primis. 30. q. 5. c. ult. in prim. & l. 9. C. de iudicijs.

VI. Regula: Non exemplis iudicandum, sed legibus. distinct. 9. c. ult. in prim. l. 15. C. de sententijs.

VII. Regula: Ne secundum acclamationem po-

330 METHODI IVRIS PONT.

puli sententia feratur, cauetur c. ad audientiam. 3. de consuetudine. Concordat 5. lib. prox. cap. 10. quest. 3. reg. 6.

VIII. Regula: Ne affectibus indulgeat iudex, cauetur 3. q. 7. c. iudicet. §. iudicet ille. 5. q. 2. c. relationum. §. fin. 11. q. 3. c. iudicare. c. ira, usq; ad c. qui recte. Et d. q. 3. c. illa. c. ira sepe. c. cum apud. c. summo pere. c. pauper. c. quatuor, cum c. sequente. c. plerunq; item 23. q. 4. c. est iniusta. c. ne amisso. c. ea uindicta. §. sed huic uindictae. q. 5. c. prodest. §. nihil cupiditate. item De re iudicata, in 6. c. 1. Planè quatenus homo, ei miserendum: quatenus peccator est, puniendus. 23. q. 4. c. duo ista.

IX. Regula: Ne præmium pro sententia accipiat, cauetur 11. q. 3. c. qui recte. c. non licet. Et 14. q. 5. c. ult. §. sed non ideo. Concordant ea quæ habentur 5. cap. 2. quest. 3. reg. 1.

X. Regula: Ne respectum personarum habeat iudex, cauetur c. in iudicijs. 12. de reg. iuris, in 6.

XI. Regula: De transactione inter partes tentanda cauetur c. ult. de transactionibus.

XII. Regula: De actis iudicij conscribendis et alijs dictum 5. cap. 1. quest. 5.

DE REBUS DVBIIS ET obscuris officia iudicis.

XIII. Regula Ne aliter iudicet, quàm legibus cautum est, cauetur 3. q. 7. c. iudicet. §. bonus iudex.

11. q. 1.

II. q. 3. c. summo perre. §. fin. Instit. de officio iudicis, in prin. l. 1. §. sed et si. ff. ad l. Cornel. de falsis. Novell. 82. §. omnis denique. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi lex deficiat: tunc enim causa relinquatur arbitrio iudicantis. 13. q. 2. c. unaqueque. §. fin. Concordant ea quæ habentur s. lib. prox. cap. 7. quest. 2. reg. 3. Altera exceptio est: Nisi cause sint clericorum: hæ enim non secundum leges, sed secundum canones definiendæ. c. quod clericis. 9. de foro competenti. Plura de hac exceptione vide s. lib. prox. cap. 2. except. 13.

XIII. Regula: In ambiguo pacto cōtra eum qui legem apertius dicere potuit, interpretatio facienda. c. contra eum. 57. de reg. iuris, in 6. l. 132. in prin. ff. de reg. iuris.

XV. Regula: In re dubia potius reo quam actori favendum. c. cum sunt. 11. et c. in pari. 65. de reg. iuris, in 6. c. ex literis. 3. §. quod si ambarum de probationib. c. inter dilectos. 6. §. fin. de fide instrum. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. lib. 2. cap. 6. in prin. reg. 2. Planè proposita regula exceptio est in causa liberali, d. §. quod si ambarū. uers. præterquam in liberali causa. Concordant ea quæ habentur M. I. C. lib. 2. cap. 24. reg. 22.

XVI. Regula: In obscuris quod minimum est sequimur. c. in obscuris. 30. de reg. iuris, in 6. Cuius exemplum habetur c. ex parte. 18. de censibus.

Con-

332 METHODI IVRIS PONT.

Concordant ea quæ habentur M. I. C. d. cap. 24. reg. 20.

XVII. Regula: In dubijs benignior sententia preferenda. c. estote. 2. de reg. iuris. Cõcordat M. I. C. d. cap. 24. reg. 24. & reg. 25.

XVIII. Regula: Odia restringenda, fauores sunt ampliandi. c. odia. 15. de reg. iuris, in 6.

XIX. Regula: In obscuris quod uerisimilius est, aut quod plerunq; fieri solet, sequendum. c. in spicimus. 45. d. tt.

XX. Regula: In poenis benignior interpretatio est facienda. c. in poenis. 49. d. tt. Cuius exemplum habetur c. ex literis. 11. de constitutionib.

XXI. Regula: Si quibusdam specialiter enumeratis generalis clausula subiiciatur: ea intelligenda est de paribus & minoribus, non de maioribus quàm sunt species enumeratæ. c. sedes. 15. de rescriptis. Clement. non potest. 2. de procuratorib.

XXII. Regula: Non ordo scripturæ spectandus, sed ex iure communi interpretatio sumenda. c. causam. 18. de rescriptis. l. 5. cum l. sequente. ff. de solutionib. Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. d. cap. 24.

DE RELATIONIBVS ET CAUSIS dubijs ad superiorem iudicem remittendis.

XXIII. Regula: In causis dubijs Papa consulendus

lendus est. 6. q. 3. c. deniq; uers. quod si qualibet. distinct. 20. c. de libellis. uers. nam si tale.

XXIII. Regula: Ad quos sit recurrendum, si sacre scripturæ autoritas desit, definitur d. distinct. 20. c. ult.

XXV. Regula: De consultationis exemplo litigatoribus ante relationem edendo cauetur c. intimasti. 68. de appellationib. l. 1. §. fin. cum l. sequente. C. de relationibus.

XXVI. Regula: Ne relatione pendente iudex pronunciet, uel aliquid innouet, cauetur c. licet. 5. de officio legati. 2. q. 1. c. nomē. uers. quod nec in negocijs. d. l. 1. in prin. & l. 34. in prin. uers. non prius. C. de appellationib.

XXVII. Regula: Relatione facta & responso accepto, sententiāq; exinde lata, appellatio denegatur. 2. q. 6. c. biduum. §. fin. l. ult. ff. quando appellandum sit. Plura de regula proposita uide M. 1. C. lib. 2. cap. 25. quest. 3. reg. 5.

DE SENTENTIA FORMANDA ac pronunciana.

XXVIII. Regula: Contra episcopum inconsulto Papa non est ferenda sententia. 3. q. 6. c. accusatus, in fine, cum c. sequente. Concordat 7. libro prox. cap. 8. quest. 10. reg. 10.

XXIX. Regula: De sententia non precipi-
tanda

334 METHODI IVRIS PONT.

tanda cauetur 11. q. 3. c. summopere. Concordat M. 1. C. lib. 2. cap. 26. reg. 1.

XXX. Regula: De sententia ab ipso iudice sedente recitanda cauetur c. ult. §. fin. de re iudicata, in 6. Huius exceptio est in episcopo iudice d. c. ult. in prin. Plura de regula proposita uide M. 1. C. d. cap. 26. reg. 11.

XXXI. Regula: De sententia in plurali, non singulari numero proferenda, cauetur c. cum ab uno. 4. d. tt.

XXXII. Regula: De sententia ex scripto recitanda cauetur 2. q. 1. c. in primis. §. sed et de personis. uers. si scriptis iudicatum. et §. fin. cum c. sequente. c. legum. l. ult. C. de sentent. ex breuiculo recitandis. Huius exceptio est: Nisi episcopus in causa clerici sententiam ferat. 11. q. 1. c. si quis cum clerico. Nouell. 83. §. ubi autem dirimere.

XXXIII. Regula: De sententijs expulsorū episcoporum ab alijs episcopis in suis diocesisibus publicandis cauetur Clement. 1. §. penult. de foro competenti.

XXXIII. Regula: Sententia lata, cessat officium iudicis. Quae regula approbatur simul et distinguitur 3. lib. prox. cap. 5. de iurisdictione, reg. 1. except. 18. Plures huiusmodi regulas uide M. 1. C. d.

cap. 26.

LIBER II. III
DE APPELLATIONIBVS.
Cap. XVIII.

Hactenus actus iudiciales tractauimus, tam
eos qui litis contestationem præcedunt,
quàm eos qui eam sequuntur. Nunc de euentis et
consequentibus iudiciorum agendum est: inter quæ
primū locum obtinent appellationes.

I. VSVS appellationis habetur 2.q.6. in prin.
cum c. sequente. l. 1. in prin. ff. de appellationibus.

II. CAUSA EX QVA APPEL-
latio concedenda, cum suis
exceptionibus.

Si quis se per sententiam grauatum, uel non re-
ctè iudicatum esse conqueratur: regulariter qui-
dem licet illi appellare, ut ex iam propositis con-
stat. Quibus concordat Nouell. 82. §. nam si per
prouocationem. Cuius tamen regule plures sunt
exceptiones.

I. Exceptio: Nisi ex compromisso arbiter sum-
ptus pronunciauerit. Quæ exceptio approbatur,
declaratur atque distinguitur 2.q.6. c. à iudicibus,
cum c. sequente. c. si quis episcopus. §. arbitrarij
tantum. Huius replicatio prima est: Nisi in ordina-
rium uel delegatum iudicem sit compromissum.
d. c. à iudicibus. uers. ab his etsi ut arbitrarij. Alte-
ra replicatio est: Nisi non omnes, in quos est com-
pro-

promissum, iudicauerint. d. q. 6. c. sanè si ex consensu partium. Tertia replicatio est: Nisi non spontè, sed iure cogente in arbitros sit compromissum. c. ab arbitris. ii. de officio delegati. m. 6. l. 23. m. prin. ff. de appellationibus. & l. 16. m. fine. C. de iudicijs. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. lib. 2. cap. 40. quæst. 1. except. 21.

I. Exceptio: Nisi episcopus pronunciauerit. ii. q. 1. c. omnes itaq; in prin.

II. Exceptio: Nisi primas regionis iudicauerit. 6. q. 4. c. si inter. §. fin.

III. Exceptio: Nisi communi consensu comprouincialium episcoporum sententia sit lata. d. q. 4. c. si metropolitanus, cum c. sequente. Aliam tamen horum canonum interpretationem adfert Gratianus ibidem uers. subintelligendum est.

V. Exceptio: Nisi ab auditore seu subdelegato prouocetur. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. super. 27. §. uerum cum totam. & §. eius ergo. de officio delegati.

VI. Exceptio: Nisi causa in qua pronunciatum est, exigua sit. Hæc reprobat c. de appellationibus. ii. de appellationib. l. 20. C. eod. tt.

VII. Exceptio: Nisi officialis à suo iudice ob malè gestum officium, fuerit condemnatus. 2. q. 6. c. ei qui appellat. §. nulli quoq; l. 3. C. quorum appellat. non recipiantur.

VIII. Ex-

VIII. Exceptio: Nisi in causa criminali sententia fuerit lata. reprobatur d. q. 6. c. liceat item. c. cū sit Romana. §. fin. de appellationibus. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 27. quæst. 2. except. 12.

IX. Exceptio: Nisi ab executore appelletur. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. nouit ille. 43. de appellationib. c. quod ad consultationem. 15. §. fin. de re iudicata. 2. q. 6. c. ult. l. 5. in prim. C. quorum appellatio non recipiatur. Plura de hac exceptione uide M. I. C. d. quæst. 2. except. 13.

X. Exceptio: Nisi per appellationem impediatur, ne testamentum aperiatur, uel ne scriptus heredes in possessionem mittatur. d. c. ultim. §. si quis etiam ausus. & l. 6. C. d. tt.

XI. Exceptio: Nisi contra id quod perpetuo edicto decretum est, appelletur. c. consuluit. 29. de appellationib. l. 7. §. penult. ff. de appellationibus recipiendis.

XII. Exceptio: Nisi contra regularem disciplinam, seu correctionem appellatio fiat. c. ad nostram. 3. c. reprehensibilis. 26. §. nec subiecti. & §. fin. c. quia nos. 32. de appellationibus.

XIII. Exceptio: Nisi in causa momentaneæ possessionis fuerit appellatū. 2. q. 6. c. ult. §. de possessione. l. unica. C. si de momentanea possessione.

XIIII. Exceptio: Nisi in causa fisci uel tributariæ functionis fuerit appellatum. d. c. ult. §. quoties

ties etiam. l. 4. C. quorum appellat. nō recipiantur.

XV. Exceptio: Nisi à sententia interdicti appelletur. c. ad hoc. 37. de appellationibus.

XVI. Exceptio: Nisi ante sententiam definitivam fuerit appellatum. l. 6. §. super his. C. de appellationib. l. 7. C. quorum appellat. non recipiantur. Cuius exemplum est 2. q. 6. c. non solent. §. fin. l. 4. ff. de appellationibus recipiendis. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi iudex questionem habendam interlocutus sit: ab hac enim interlocutoria potest appellari. d. c. non solent. §. ante sententiam. l. 2. ff. d. tt. Altera replicatio est: Nisi quis ab ea sententia, qua ei probatio exceptio num aduersus testes denegatur, appellet. c. ex parte. 7. de testibus. Tertia replicatio est: Nisi quis ab hac sententia, qua ei exceptio hæc, ne ultra duas dietas in ius uocetur, aufertur, appellauerit. c. olim. 7. de exceptionib. Quarta replicatio est: Nisi exceptio non sufficientis mandati uel litis pendentie per interlocutoriam sit reiecta: ab hac enim interlocutoria licet appellare. c. significauit. 48. de appellationib. Quinta replicatio est: Nisi exceptio rei petite in libello non designate per interlocutoriam fuerit reiecta. c. significantib. 49. d. tt. Planè iure quidem civili exceptio proposita approbatur, contrà uerò iure pontificio reprobat. Ideoq; iam dictæ replicationes uidentur ma-

gis exempla exceptionis reprobata, quàm ius civile distinguere. Quòd autem iure pontificio reprobetur, constat ex c. cum sit. 5. §. si uerò. c. super eo. 12. in prin. de appellationib. 2. q. 6. c. qui scit. §. fin. c. non ita. & c. si quis. Planè iure quoq; pontificio exceptio proposita admittitur, si causa rationabilis coram iudice, à quo ante sententiam appellatur, non fuerit ab appellante expressa. c. ut debitus. 19. de appellationibus. c. Romana. 3. §. cum autem. cod. tt. in 6. Iuxta hanc distinctionem intelligendum uidetur c. ult. de dolo & contumacia, in 6. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. lib. 2. cap. 27. quæst. 2. except. 22.

XVII. Exceptio: Nisi generalis sit appellatio de omni grauamine tam præsentis quàm futuro. c. inter cetera. 2. de appellationib. Huius replicatio est: Nisi generalis appellatio restricta sit ad certam causam. c. consuluit. 18. eod. tt.

XVIII. Exceptio: Nisi sententia, à qua appellatur, sit conditionalis. Reprobatur hæc exceptio c. præterea. 40. de appellationibus. l. 1. §. biduum. uers. quid ergo. ff. quando appellandum sit.

XIX. Exceptio: Nisi causa sit manifesta, uel appellans eam sit confessus. c. cum speciali. 61. §. porro. de appellationibus. c. Romana. 2. §. si autem post. cod. tt. in 6. c. 2. q. 6. c. quicumq; Concordat J. except. 31. Sed & plura de hac exceptione uide

§. lib. prox. cap. 12. de execut. quest. 1. except. 3. replicat. 1. & 2.

XX. Exceptio: Nisi iudex ita datus sit, ne ab eo appelletur. c. pastoralis. 53. in prim. de appellationib. c. 1. de rescriptis. l. 1. §. fin. ff. à quib. appellare non licet. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi specialis aliquis casus à iure fuerit exceptus. d. c. 53. uers. que à iure non indulgetur expresse. Secunda replicationis loco notandum, quòd quamuis appellatio executionem sententiæ hoc casu non impediatur: tamen nihilominus grauius appellantis per iudicem appellationis poterit emendari. d. c. 53. uers. sed si appellans fuerit. Tertia replicatio uidetur: Nisi appellans priuilegium habeat appellandi. Sed reprobat d. c. 1. de rescriptis. Quarta replicatio est: Nisi alius, quàm cui iudex datus est, ob suum interesse appellet. c. super eo. 15. de officio delegati. Quinta replicatio est: Nisi cum duobus causa delegata esset, ne ab ijs appelletur, unus alteri ex ijs uices suas commiserit. c. super. 27. §. si uerò. d. tt. Sexta replicatio est: Nisi sententia manifestam contineat iniquitatem. c. inter ceteras. 9. de re iudicata. Septima replicatio: Nisi causa appellationis facta à iudice dato appellatione remota, fuerit à dante alij delegata. c. pastoralis. 28. §. præterea. de officio delegati. Octaua replicatio: Nisi cum plura essent negocia quibus

quibus iudex datus est, alia eorum præcedat clausulam Appellatione remota, alia eam sequantur. hoc enim casu clausula illa ad sequentia non uideatur pertinere. c. inquisitioni. 71. de appellationib. Huius duplicatio prima est: Nisi negocia sint connexa. d. c. 71. uers. si sunt plura negocia se minime contingentia. & c. secundo. 41. in prin. eod. tt. Altera duplicatio est: Nisi clausula hæc Appellatione remota, in fine literarum fuerit repetita. d. c. 71. uers. nisi forte in fine. Nona replicatio est: Nisi iudex datus appellatione remota recusetur: hoc enim licet. c. postremo. 36. d. tt. Decima replicatio est: Nisi appellans ad locum non satis tutum in ius uocetur. c. ex parte. 47. eodem tt. Hæc de uicesima exceptione.

XXI. Exceptio: Nisi appellans antè iuramentum præstitit, quòd sententiæ uelit stare. c. quæstioni. 21. de appellationibus. Huius replicatio est: Nisi sententiæ excedat limites iuramenti & licite promissionis. c. ad hæc. 20. & ibi glossa. eod. tt.

XXII. Exceptio: Nisi antea in eadem causa bis fuerit appellatum. c. sua nobis. 65. de appellationib. 2. q. 6. c. si autem, in princ. & §. unde in seoptimo. l. unica. C. ne liceat in una eademq. Nouell. 82. §. præbebunt. uers. nisi tertio.

XXIII. Exceptio: Nisi appellans antea appellationem ab alio grauamine factam deseruerit.

Quæ tamen reprobatur c. directæ. 39. de appellationibus.

XXIII. Exceptio: Nisi appellans per cõtumaciam absens condemnatus est: huic enim ius appellandi non est. 2. q. 6. c. sunt etiam. 24. q. 3. c. de illicita. §. de conuentione. l. 1. C. quorum appellat. nõ recip. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 27. quæst. 2. except. 27. in prin. Huius replicatio prima est: Nisi ideo non adfuit, quòd ante definitiuam sententiam appellauerit. Approbatur simul & distinguitur hæc replicatio Clement. 1. de dolo & contumacia. Altera replicatio uidetur: Nisi ideo non adfuit, quòd dicat se libellum principi dedisse, & eius expectare responsum. Reprobatur hæc replicatio 2. q. 6. c. non solent. l. 4. ff. de appellat. recipiend. Plures replicationes uide §. cap. 6. quæst. 4. except. generali. l. cum sequentib. item M. I. C. d. except. 27.

XXV. Exceptio: Nisi appellans appellationi renunciauerit, uel litem coram iudice, à quo appellauerat, postea prosecutus sit. c. gratum. 20. §. fin. de officio delegati.

XXVI. Exceptio: Nisi appellans acta cause sigilla uiolando aperuit. c. cum olim. 33. d. tt.

XXVII. Exceptio: Nisi intra statutum tempus appellatum non sit. 2. q. 6. c. propter superfluum. Concordant ea quæ habentur §. quæst. 5. ubi etiam replicationes uide.

XXVIII. Ex-

XXVIII. Exceptio: Nisi appellans intra statutum tempus dimissorias literas non petierit uel impetrauerit, aut iter ad iudicem appellationis non arripuerit. d. c. propter superfluam. Et d. q. 6. c. ab eo, item Clement. quamuis. 2. de appellationibus. Huius replicatio est: Nisi non per appellan-tem, sed per iudicem steterit, quo minus suo tempore apostoli dati sint. d. q. 6. c. post appellationem. §. sufficit. d. Clement. quamuis. 2. §. quod si iudex. Et c. ut super. 4. in fine. c. ab eo. 6. de appellat. in 6. l. unica. §. fin. ff. de libellis dimissorijs. Plura de hac exceptione uide §. quest. 7. reg. 2. Et 3.

XXIX. Exceptio: Nisi appellans post appellationem nonnulla contra appellationem attentauerit. c. an sit. 42. de appellationib.

XXX. Exceptio: Nisi appellans antea appellationem sui aduersarij in eadem causa noluit admittere. d. c. an sit. 42. uers. quod cum in eo qui. Et c. constitutis. 23. eod. tit. c. bonæ memoriæ. 23. §. de in-
inquireret. de electione.

XXXI. Exceptio: Nisi appellatio manifestè sit frustratoria, c. pastoralis. 53. in prin. uers. quod per appellationem. de appellationib. 2. q. 6. c. ideo huic. §. fin. c. qui scit. §. patet ergo. c. quicumq. Et l. 4. c. quorum appellat. non recipiantur. Concordat §. except. 19.

XXXII. Exceptio: Nisi appellans post ap-

344 METHODI IVRIS PONT.

pellationē interpositam alium iudicem quā ap-
pellatum, de attētatis adierit. c. sollicitudinem. 54.
de appellationib.

XXXIII. Exceptio: Nisi iudex grauamen,
ob quod appellatum est, sustulerit. c. cum cessante.
60. d. tt. et c. si à iudice. 10. §. fin. cod. tt. in 6.

XXXIII. Exceptio: Nisi sententia medio
tempore à Papa fuerit confirmata. Reprobatur
hæc exceptio c. bonæ memoria. 3. de confirmatio-
ne utili. Hæc de exceptionib. aduersus causam ap-
pellationis dicta sint: quarum tamen plures uide
J. cap. prox. except. 16. repl. 4. cum sequentibus. i-
tem M. I. C. lib. 2. cap. 27. quest. 2.

III. QVIBVS COMPETAT ius appellandis

Regulariter alij quā qui cōdemnatus est, uel
qui egit, ius appellandi non competit, exemplo c.
cum inter. 16. de electione. Concordat 2. q. 6. c. non
solent, in prin. l. 1. ff. de appellat. recipiendis. Cuius
regulæ exceptio est: Nisi alterius inter sit: hic enim
ratione sui interesse agere uel appellare non pro-
hibetur. c. ult. §. fin. ut lite pendente nihil innoue-
tur, in 6. Cuius exemplum habetur c. cum super.

17. de re iudicata. Plura de regula pro-
posita uide M. I. C. d. cap. 27.

quest. 3.

IIII. QVI

IIII. QVI APPELLANDI, seu ad quos?

I. Regula: Gradatim appellandum est, non omisso medio. c. dilecti. 66. de appellation. c. duo simul. 9. de officio ordinarij. c. Romana. 3. §. ab archidiaconis. de appellat. in 6. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. d. cap. 27. quæst. 4. reg. 1. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi Papa omisso medio adeatur, uel appelletur: hic enim omisso medio appellari potest. 2. q. 6. c. si quis uestrum. c. omnes. c. ad Romanam. c. si quis putauerit. c. ad Romanam. c. ideo huic. c. decreto. c. qui se scit. c. arguta. c. si quis putauerit. c. ideo huic. c. quoties. 3. q. 6. c. accusatus. Et De appellationibus c. si duobus. 7. in prin. Altera exceptio est: Nisi legatus Papæ omisso medio adeatur uel appelletur. c. 1. de officio legati. Tertia exceptio est: Nisi consuetudine aliter obseruetur. c. Romana. 3. §. ab archidiaconis. uers. nisi aliud. de appellat. in 6.

II. Regula: A' delegato iudice appellatur delegans. c. super questionum. 27. §. fin. de officio delegati. Concordat M. I. C. d. quæst. 4. reg. 7. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi delegatus alij causam subdelegauerit: hoc enim casu non subdelegans, sed prior delegans appellatur. Quæ exceptio approbatur sub conditione d. c. super questionum. 27. §. porro. Et §. si uerò, in fine. item l. 1.

346 METHODI IVRIS PONT.

§. fin. ff. quis à quo appelletur. Huius replicatio est: Nisi subdelegans aliquid sibi de iurisdictione reseruauerit: hoc enim casu subdelegans est appellandus. d. §. porro. & d. c. 27. in p. m. uers. ipse nanq; respondit. & §. eius ergo. & c. cum te consulente. 18. eod. tt. item c. si delegatus. 7. §. fin. eod. tt. in 6. Planè huius replicationis duplicatio prima hæc est: Nisi ex tribus delegatus duo uices suas non in totum subdelegauerint: hoc enim casu tertio delegato cum duobus subdelegatis cognoscente, nō ad subdelegantem, sed ad delegantem prouocatur. c. si duo. 3. d. tt. de officio delegati, in 6. Altera duplicatio est: Nisi subdelegans excommunicatus uel mortuus sit. c. si is cui. 10. d. tt. Tertia duplicatio est: Nisi subdelegans negetur habere iurisdictionem. c. si à subdelegato. 14. eod. tt. Hæc de prima exceptione sint dicta. Altera proposita regulæ exceptio est: Nisi ordinario iudici à Papa mandata sit causa: hoc enim casu non mandans seu delegans, sed proximus superior appellatur. c. licet. 12. de officio ordinarij. Tertia exceptio est: Nisi delegatio sit generalis: nam à generali officiali ad episcopum appellari non potest, per ea quæ j. reg. prox. proponuntur.

III. Regula: Ab officiali generali episcopi non appellatur episcopus, sed archiepiscopus. c. non putamus. 2. de consuetudine, in 6. c. Romana. 3. in princ.

princ. de appellationibus, in 6.

IIII. Regula: Ab episcopo archiepiscopus appellatur. d. c. Romana. 3. §. debet autem.

V. Regula: Ab arbitris delegatorum à Papa iudicium Papa appellatur. c. ab arbitris. ii. de officio delegati, in 6.

VI. Regula: Ex Aegyptiaco tractu uel Lybia appellatur praefectus Augustalis. 2. q. 6. c. anteriorum. §. illud etiam. Nouell. 23. §. illud etiam.

VII. Regula: Ex Asiatica uel Pontica dioecesi appellatur uiri spectabiles, quibus specialiter Princeps cōmiserit. d. §. illud etiam. uers. similiq; modo.

VIII. Regula: Ex tractu Orientali appellatur Comes Orientis. d. c. anteriorum. §. Orientalem autem. et d. Nouell. 23. §. Orientalem autem.

IX. Regula: A' ciuili iudice Papa non appellatur, nisi sit de temporali iurisdictione ecclesie. c. si duobus. 7. §. fin. de appellationibus. Contradicere uidetur §. reg. 14.

X. Regula: A' Capitulo ad episcopum appellatur. Que regula approbatur simul et distinguitur c. à collatione. ii. de appellationib. in 6.

XI. Regula: A' pari par iudex non appellatur. 2. q. 6. c. anteriorum. §. illo uidelicet. Nouell. 23. §. illo uidelicet.

XII. Regula: Licet appellanti iudicem appellatum mutare, et errorem suum corrigere. 2. q. 6. c. ult.

348 METHODI IVRIS PONT.
c. ult. §. si uerò is qui. l. 28. C. de appellationibus.

XIII. Regula: Ne clericus laicum iudicem ap-
pellet, cauetur 21. q. 5. in prin. cum sequentib.

XIII. Regula: Laicus tamen ecclesiasticum
iudicem appellare potest. 2. q. 6. c. omnis.

XV. Regula: A concilio prouinciali appella-
tur Primas. 2. q. 6. c. placuit. 6. q. 4. c. si inter. 11. q. 3.
c. presbyteri.

XVI. Regula: Ne ad transmarina concilia ap-
pelletur, cauetur d. c. presbyteri. uers. ad transmari-
na. & d. c. placuit. uers. ad transmarina. ubi addi-
tur exceptio hæc: Nisi Papa appelletur.

XVII. Regula: De nullitate iudex qui senten-
tiam tulit, non executor cognoscit. c. de cætero. 5.
de re iudicata. c. pastoralis. 28. §. quia uerò sæpe.
de officio delegati.

De exceptionibus præcedentium
regularum generalibus.

Hactenus propositæ quartæ quæstionis regu-
las enumerauimus: quarum tamen plures uide M.
1. C. lib. 2. cap. 27. quæst. 4. Harum autem exceptio
generalis hæc est: Nisi is qui appellandus est, non
sit fidei catholicæ. 2. q. 6. c. catholicus. Plures huius-
modi exceptiones generales uide 3. cap. 2. q. 2.

V. QUANDO APPELLANDVM,
& quamdiu?

Iure ciuili antiquo ad appellandum in propria
quidem

quidem causa biduum, in aliena uerò triduum erat constitutum. l. 1. §. in propria. ff. quando appellandum sit. l. 6. §. penult. C. de appellat. Declaratur hæc causa definitione propriæ causa d. §. in propria. uers. & palam est. 2. q. 6. c. biduum. §. palam est. Planè pro biduo & triduo constitutione Theodosij quinq; dies constituuntur, d. q. 6. c. propter superfluum. Tandem hoc appellationis tempus constitutione Imp. Iustiniani rursus mutatum est in decendium, Nouell. 23. in prin. d. q. 6. c. anteriorum, in prin. & c. quod ad consultationem. 15. de re iudicata. Planè quæ de tēpore, quo biduum ac triduū currere incipiebat, iure antiquo statuta sunt, ad ius nouum decē dierum transferri possunt. Biduum autem & triduum illud currere incipiebat ex die latæ sententiæ. 2. q. 6. c. biduum, in prin. l. 1. §. biduum. ff. quando appellandum sit. Cuius regule exceptio prima hæc uidetur: Nisi sententia sub conditione lata sit: hoc enim casu uidetur potius à tempore conditionis existentis decendium computandum esse. Sed reprobatur d. c. biduum. §. 1. & d. §. biduum. uers. quid ergo. item c. præterea requisiti. 40. de appellationibus. Altera exceptio est: Nisi iudex sententiam Imperatori transmiserit confirmandam, uel ut locus pœnæ assignetur: hoc enim casu etiam à rescripto Principis tempus appellandi currit, d. c. biduū. §. si quem in in-

in insulam. l. i. in prim. ff. quando appellandum. Tertia exceptio uidetur: Nisi extraiudicialis sit causa, in qua appellatur. Sed reprobatur c. concertationi. 8. de appellationib. in 6. Quarta exceptio est: Nisi non per appellationem, sed per aliud iuris remedium grauamen proponatur. d. c. 8. uers. sed si per contradictionem. Quinta exceptio uidetur: Nisi in sententia precipiatur aliquid fieri intra certum terminum: hoc enim casu uidetur non nisi termino elapso decendum currere. Sed reprobatur c. quod ad consultationem. 15. de re iudicata. Plures exceptiones uide j. cap. proxim. except. 26. repl. i. dupl. i. cum sequentib.

VI. MODVS ET FORMA appellandi.

I. Regula: In scriptis regulariter est appellandum. 2. q. 6. c. post appellationem. §. fin. Huius exceptio est: Nisi quis ipso die, quo sententia fertur, apud acta uiua uoce appellauerit. d. q. 6. c. ult. §. litigatorib. l. 14. C. de appellationib. l. 2. et l. 5. §. fin. ff. eod. tt. Huius exceptionis replicatio est: Nisi ab interlocutoria, uel extraordinario grauamine ad Papam appelletur. c. 1. in prim. de appellation. in 6.

II. Regula: De forma appellandi cauetur 2. q. 6. c. post appellationem. §. forma uero.

III. Regula: Coram maiori parte iudicum est appellandum, Clement. i. in prim. de appellat.

VII. OFFICIA APPELLANTIS.

necnon appellationis euentus

& consequentia.

I. Regula: De appellatione appellato insinuan-
da cauetur d. Clement. 1. uers. est tamē appellatio.
Et Clement. causam. 3. de electione.

II. Regula: De apostolis seu libellis dimissorijs
à priore iudice ad posteriorem petendis ac dan-
dis cauetur c. 1. in prim. uers. petat apostolos. Et c.
ut super. 4. de appellat. in 6. 2. q. 6. c. post appella-
tionem, in prim. l. unica, in prim. ff. de libellis dimis-
sorijs. Concordant ea quæ habentur 3. quæst. 2. ex-
cept. 28. item M. l. C. libro 2. cap. 27. quæst. 9. reg. 4.
Forma apostolorum præscribitur d. c. post appella-
tionem. §. forma.

III. Regula: De itinere ad iudicem appellatio-
nis intra certum tempus arripiendo cauetur 2. q.
6. c. propter. uers. Et in his ipsis.

IIII. Regula: De actis edendis Et transmitten-
dis cauetur d. q. 6. c. ult. §. iudicibus. c. ult. de proba-
tionib. l. 4. C. de appellationibus. item M. l. C. d.
quæst. 9. reg. 7.

V. Regula: De causa appellationis reddenda iu-
dici à quo appellatur, cauetur c. ut debitus. 59. §.
cum autem. Et c. cum speciali. 61. §. excessu quoq.
de appellationib. c. 1. in prim. uers. causam appella-
tionis. cod. tit. in 6.

352 METHODI IVRIS PONT.

VI. Regula, De causa appellationis probanda. Iudici à quo appellatum est, causa appellationis probanda non est. c. si à iudice. 10. de appellat. in 6.

VII. Regula: Coram iudice appellationis causa probanda est, quòd scilicet exceptio legitima non solum fuerit opposita, sed etiam non admissa: ideoq; appellatio interposita. c. dilecto. 63. c. interposita. 70. in prin. de appellationibus.

VIII. Regula: Causa appellationis ab initio expressa mutari potest, aliaq; in prosecutione appellationis allegari. l. 3. §. fin. ff. d. tt. Contradicit tamè Clement. appellanti. 5. eod. tt.

IX. Regula: De prosequenda appellatione, quando prosequenda, et quamdiu, item per quos et à quibus? dicitur j. cap. prox. excep. 26. rep. 4.

X. Regula: De appellatione non deneganda à iudice, à quo est appellatum, cauetur 2. q. 6. c. appellantem. et c. ult. §. similiter. item De appellationib. c. de priore. 31. Concordant item ea quæ habentur §. 3. quest. 4. reg. 1. except. 1.

XI. Regula: De appellatione à iudice appellationis recipienda, nec remittenda, cauetur c. interposita. 70. §. eidem. de appellationibus. 2. q. 6. c. placuit. c. ult. §. fin. l. 6. in prin. uers. ab eo qui de. C. de appellat. Concordant item ea quæ proposita sunt §. lib. prox. cap. 5. de iurisdictione, except. 7.

XII. Regula: Si metropolitanus à prouinciali episcopo

episcopo appellatus appellationem suscipere non
lit: ad synodum prouocare licet. 6. q. 4. c. si metro-
politanus.

XIII. Regula: Appellatione pendente nihil
innouandum, estq; de eo iudici, à quo appellatum
est, per iudicem appellationis inhibendum: et in-
nouatum seu attentatum rescindendum. 2. q. 6. c.
post appellationem. §. Vlpianus. L. unica. ff. nihil
innouari appellatione interposita. Eius exemplū
proponitur 3. q. 6. c. accusatus. uers. et dum itera-
tō. item De appellationib. c. 1. et c. ad presentiam.
16. et c. dilectis. 55. item c. licet. 14. de sentent. ex-
com. in 6. c. cum olim. 32. de officio delegati. c. cum
tu fili. 16. de testibus. c. dilectis. 10. de exceptionib.
Concordant proposita regula ea quæ habentur
S. cap. 1. quest. 5. reg. 1. Eius autem exceptio prima
hæc est: Nisi nondum constet, causam per appella-
tionem ad iudicem inhibentē esse deuolutam: tunc
enim ab eo inhibendum non est. c. Romana. 3. §. si
uerò uocatis. de appellationib. in 6. Altera exce-
ptio est: Nisi cum ab aduersario dicatur appella-
tionis causa iniusta seu minus legitima, iudex ap-
pellationis nondum recepta appellatione uelut ex
causa probabili facta, coeperit de causæ ueritate
cognoscere: tunc enim inhibere non potest. d. c. Ro-
mana. §. quod si obijciatur. Huius replicatio est:
Nisi à definitiua sententiā sit appellatum: hoc enim

354 METHODI IVRIS PONT.

casu etiam ante receptam appellationē iudex potest inhibere. d. §. quod si obijciatur. uers. ante sententiam. et d. c. Romana. §. si autem post. Tertia exceptio est: Nisi in alia causa uel questione procedatur, quam in qua appellatio est interposita. Que exceptio approbatur exemplo c. cum terreamur. 17. et c. præterea. 22. de appellationibus. Huius replicatio prima hæc est: Nisi questio in qua non est appellatum, sine ea in qua appellatum est, expediri non possit. c. super eo. 10. d. it. Altera replicatio est: Nisi propter plura crimina condemnatus, in grauioribus appellauit: hoc enim casu in alijs minoribus executio suspenditur. 2. q. 6. c. post appellationem. §. si quis ex pluribus. l. unica. §. fin. ff. nihil innouari appellat. pend. Tertia replicatio est: Nisi alterum alterius, ob quod appellatum est, sit accessorium. c. dilectis. 55. de appellationib. Hæc de tertia exceptione, eiusq; replicationibus. Quarta propositæ regulæ exceptio est: Nisi in integrū restitutione contra sententiam petita, presumptio sit eam malitiosè ad differendam executionem peti: hoc enim casu executio fieri potest, cautione ab aduersario præstita. c. suscitata. 6. de in integr. restitut. Quinta exceptio uidetur: Nisi iudex à quo appellatum est, iusiurandum præstiterit de sententia intra certum tempus exequenda. Sed reprobat c. venientes. 19. de iureiurando. Sexta
 exce

exceptio: Nisi appellans quoq; contra appellationem suam uel aduersarij sui antea factam aliquid nouauerit. c. constitutis. 23. de appellationibus. Septima exceptio: Nisi per sententiam excommunicatus ad cautelam absoluitur. c. qua fronte. 25. d. tt. Concordant ea qua habentur s. lib. prox. cap. 13. quest. 2. except. gener. 1. replic. 1. Octaua exceptio est: Nisi appellans appellationem non prosequatur. c. ad haec. 27. c. peruenit. 28. Et c. cum speciali. 61. §. excessu quoq; uers. quam si prosequi. de appellationib. Nona exceptio est: Nisi à sententia excommunicationis uel suspensionis sit appellatū. c. pastoralis. 53. §. uerū quia. d. tt. Et c. is cui. 20. §. fin. de sentent. excom. in 6. Decima exceptio uidetur: Nisi extraiudicialiter sit appellatum. Sed reprobat c. bone. 51. de appellationib. Undecima exceptio: Nisi appellans agat de prae-benda si-bi antequam uacasset promissa: hoc enim casu ea potest alij conferri, appellatione non obstante. c. relatum. 3. de concess. prae-benda. Duodecima exceptio est: Nisi ab electione à maiore parte facta sit appellatum. c. 1. Et c. ex ore. 3. de his que fiunt à maiore parte. Decimatertia exceptio: Nisi duobus praesentatis, prior repulsus appellauerit: hoc enim casu alterius institutio, quamuis pendente appellatione facta, ualet. c. pastoralis. 29. de iure patronatus. Decimaquarta exceptio: Nisi appel-latio

latio aliquo iure non subsistat. Hæc exceptio uidetur approbati exemplo c. ult. de dolo & contumacia, in 6. c. non solum. 7. in prin. uers. exceptis casibus. de appellat. in 6. Decima quinta exceptio est: Nisi tertius aliquis pendente appellatione aliquid innouauerit: hic enim de attentatis contra inhibitionem nō tenetur. c. Romana. 3. §. in alium. de appellat. in 6. Decima sexta exceptio: Nisi appellationi sit renunciatum. c. ut super. 4. uers. nisi appellationi. d. tt. Decima septima exceptio uidetur: Nisi antequam appellatio interposita est, fuerit innouatum. Sed reprobatur c. non solum. 7. in prin. eod. tt. Decima octaua exceptio: Nisi ab interlocutoria sit appellatum. d. c. non solum. 7. §. illa autem. Huius replicatio prima hæc est: Nisi postea appellationis causam ueram esse constet. d. §. illa autem. uers. donec appellationis causam. Altera replicatio est: Nisi legitima inhibitione facta innouatum sit. d. §. illa autem. uers. nisi iudex appellationis. Decima nona exceptio est: Nisi iudex grauamē, ob quod appellatum est, reuocauerit. c. si à iudice. 10. §. fin. de appellat. in 6. Vicefima exceptio est: Nisi tres conformes sententiæ in eadem causa late sint. Clement. 1. de re iudicata. Vicefima prima exceptio: Nisi possessore condēnato, fructus rei sequestrentur. 2. q. 6. c. quoties post. Hæc de decimatertia regula, cuiusq; exceptionib; sint dictæ.

De qua tamē uide plura j.lib. prox. cap. 10. quæst. 4. reg. 5. & M.I. C. lib. 2. cap. 27. quæst. 9. reg. 13.

XIIII. Regula: In causa appellationis allegari possunt, quæ in priore iudicio fuerunt ommissæ, per ea quæ habentur M.I. C. d. quæst. 9. reg. 16. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi alia actio proponatur, uel alia res petatur. hoc. n. nō licet. l. 4. uers. quæ non ad nouum. C. de tempor. & reparat. appellat. Huius exceptionis replicatio est: Nisi causa beneficalis ad Curiam Pontificis per appellationem fuerit deuoluta: hoc enim casu tam petitoriū quàm possessorium de nouo potest intentari. Clement. 1. de causa posses. & proprietatis. Altera exceptio est: Nisi ab interlocutoria uel extraiudiciali grauamine fuerit appellatum. Clement. appellanti. 5. de appellationibus.

XV. Regula: Appellatione à definitiua facta, reuocari etiam potest interlocutoria, licet ab ea non fuerit appellatum. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. ult. de appellationib. in 6.

XVI. Regula: De pœna appellantis non obtinentis cauetur 2. q. 6. c. omnino. Concordat M.I. C. d. quæst. 9. reg. 19. Huius exceptio est: Nisi appellans ante sententiā appellationi renunciauerit. d. q. 6. c. ult. §. si uerò is qui. l. 28. C. de appellationib.

XVII. Regula: Si ad residendum in ecclesia monitus appellauerit, interim alius in locum e-

ius substituendus est. c. peruenit. 28. uers. interim
uero. de appellationib. Concordat in simili casu l.
21. §. magistratus. et §. in locum. ff. eod. tt.

XVIII. Regula: De contumacia appellantis
punienda cauetur c. reprehensibilis. 26. §. si autem
in quocunq; de appellationib. c. 1. §. quod si appel
lationib. c. 1. §. quod si appellator. eod. tt. in 6.

XIX. Regula: De contumacia appellati pu
nienda cauetur d. c. 1. §. fin. item c. cū speciali. 61. §.
excessu quoq; uers. nullo aut. et c. interposita. 70.
§. fin. de appellationib. Nouell. 126. §. in omnibus.

XX. Regula: De causa remittenda ad iudicem
à quo appellatum est, si constiterit malè appella
tum esse, cauetur c. cum in ecclesia. 38. c. ut debitus.
39. §. cum autem. uers. etsi minus. c. cum speciali.
61. §. fin. de appellationib. c. Romana. 3. §. fin. et c.
cum appellationib. s. eod. tt. in 6. Huius regulae ex
ceptio prima hæc est: Nisi causa nondum cognita
remittatur. c. accepta. 35. de appellationibus. Con
cordant ea quæ proposita sunt s. lib. prox. cap. 3.
de iurisdictione, reg. 1. excep. 7. Huius exceptionis
replicatio prima hæc est: Nisi partes cōsentiant ut
remittatur. d. c. accepta. uers. nisi partes consense
rint. Altera replicatio est: Nisi appellans causam
remitti petat. c. interposita. 70. §. ille deniq; de ap
pellationib. Altera proposita regule exceptio est
Nisi iudex à quo appellatū est, appellationē ini

Itam admittit: tunc. n. ad eum remittenda non est.
c. cum appellationibus. 5. de appellationib. in 6.

XXI. Regula: Si confiterit bene appellatum
esse, iudex ad quem appellatum est, rescissa priore
sententia in causa principali procedere potest ac
debet. c. ad probandum. 24. de re iudicata. c. ut de-
bitus. 59. §. cum autem. uers. alioquin ipse proce-
dat. & c. cum speciali. 61. §. excessu quoq; uers. ap-
pellationis causa. de appellationib. Huius regulae
exceptio hæc est: Nisi exceptio de ultra duas die-
tas non citando reo, propter quam fuit appella-
tum, probetur uera: hoc enim casu quamuis bene
appellatum esse constet, nihilominus tamen causa
est remittenda. c. olim. 7. de exceptiōibus.

XXII. Regula: Sententia priori cassata, non
punitur iudex à quo, nisi inimicitia uel pecunia
probetur corruptus. 2. q. 6. c. hoc etiā. Hæc de of-
ficijs appellantis, nec non appellationis euentis &
consequentib. de quib. uide item M. I. C. d. quest. 9.

VIII. ADFINIA APPELLA- tionis remedia.

I. Regula, De in integrum restitutione aduer-
sus sententiam. Hoc remediū certis quibusdā perso-
nis competit, de quib. uide M. I. C. lib. 2. cap. 28. in
prim. ubi additur exceptio talis: Nisi pro libertate
iudicatū sit. Sed & eius exceptio uidetur: Nisi Pa-
pa sententiā dixerit. Quæ tamē exceptio reproba-

360 **METHODI IVRIS PONT.**
tur c. tum ex literis. 5. de in integr. restitut. Concordant ea quæ habentur j. cap. prox. except. 13. uers. hisce contradicere.

II. Regula: De accusatione et denunciatione perperam electi cauetur c. constitutis. 46. de appellationibus.

III. Regula: De exceptione, Quod quisq; iuris aduersus alium statuit, ut ipse eodem iure utatur, uide M. I. C. d. cap. 28. Cuius inter cæteras exceptiones hæc est: Nisi statutum ius non habuerit effectum, Cui concordat De pœnitent. distinct. 1. c. hæc autem uerba,

III. Regula, De arripiendo iter ad Papã, seu nunciũ mittendo, proponitur j. cap. prox. except. 6. repl. 1. dupl. 6. Hæc de appellationib. sint dicta: de quib. uide plura M. I. C. lib. 2. cap. 27. cū sequēte.

DE SENTENTIA ET RE iudicata. Cap. XIX.

Sententia uel res iudicata actionem simul et exceptionem parit, et pro ueritate accipitur. 35. q. 9. c. 1. c. loci nostri. item De re iudicata c. cum inter. 13. Concordat item M. I. C. lib. 2. cap. 29. quest. 2. in prin. Sed et pro sententia præsumitur, donec probetur iniusta. c. in præsentia. 6. uers. et tanta sit, de renunciatione. Planè habet regula proposita plures exceptiones, quas ordine subij-

subijciemus, & primum eas quæ sumuntur ex persona iudicis.

I. Exceptio: Nisi à non competente iudice sententia sit lata, c. at si clerici. 4. de iudicijs. 2. q. 1. c. in primis. §. de persona episcopi. 3. q. 8. c. 1. §. nullum. 9. q. 2. c. 1. 11. q. 1. c. in clericorum. q. 3. c. cui est. l. ult. C. si à non competente iudice. Concordat M. l. C. d. cap. 29. except. 1. Huius exemplum habetur Clemētim Pastoralis. 2. de re iudicata. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi actor à iudice cōdemnatus, exceptione proposita utatur: huic enim ea nō prodest. 3. q. 8. c. 1. §. cuius. l. 14. C. de sententijs & interlocut. Altera replicatio est: Nisi publicè ab omnibus iudex competens fuerit existimatus. 3. q. 7. c. 1. in fine. l. 3. ff. de officio Prætoris. Species huius exceptionis & plures replicationes uide s. cap. 2. quæst. 2. Sed & species eius sunt exceptiones proximè sequentes.

II. Exceptio: Nisi hæreticus sententiam tulerit: 2. q. 6. c. catholicus. Concordant ea quæ habentur s. lib. prox. cap. 8. quæst. 7. reg. 2. Huius replicatio est: Nisi iudex de hæresi nondum fuerit damnatus, Cuius duplicatio prima est: Nisi ipsa hæresis iam olim fuerit damnata. 24. q. 1. in prin. cum c. sequente, c. maiores. c. Achatius. Altera duplicatio est: Nisi nouam hæresin effingens, eam ex corde prædicare cepit. d. q. 1. c. audiuiimus. §. fin. au-

tem ex corde, cum sequentibus.

III. Exceptio: Nisi excommunicatus sententiam tulerit. d. c. Achatius, in fine, cum c. sequente. Concordat d. q. 1. c. miramur.

IIIE exceptio: Nisi quidam, non omnes iudicauerint. 2. q. 6. c. ult. §. item si plures. 3. q. 6. c. discutere. uers. ita ut nemo ex eis desit. item De officio delegati c. causam. 16. c. uno. 42. c. ult. in prin. uers. idem quoq;. Concordant item ea que habentur 5. lib. prox. cap. 12. de executione, except. 2. c. M. I. C. lib. 2. cap. 29. quest. 3. except. 2. Huius replicatio prima hæc est: Nisi omnes fuerint presentes: tunc enim, quamuis non omnes consenserint, statur tamen sententiæ maioris partis, per ea que habentur M. I. C. d. except. 2. c. d. q. 3. excep. 4. Quibus concordat c. 1. in prin. c. ult. de ijs que fiunt à maiore parte. Planè si utriusq; sententiæ pares numero iudices sint: quid sequendum sit, definitur c. ult. de re iudicata. Cui concordat M. I. C. d. except. 4. uers. sin autem pari. Quod autem d. c. ult. dicitur, Si ex delegata potestate, utraque pendet sententia ex arbitrio delegantis: huic concordat l. duo. 28. ff. de re iudicata. Diuersum etiam obseruatur, si in synodo prouinciali dissenserint: hoc enim casu ea sententia obtinet, cui metropolitanus uicinæ prouinciæ accedit. 6. q. 4. in prin. cum c. sequente. c. si quis episcopus. c. si inter episcopos, in prin.

prim. Porro quod d. c. ult. in fine, cauetur de dissensu arbitrorum compromissariorum, de eo uide j. cap. 21. reg. 2. except. 4. Hæc de prima replicatione. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi ita cõuenit, uel causa delegata sit, ut uno uel pluribus absentibus, ceteri nihilominus iudicare possent. c. prudentiam. 21. §. adijcimus. c. cum super. 23. uers. quamuis solus. de officio delegati. c. cum plures. 8. in prim. eod. tt. in. 6. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi non constiterit absentem adesse noluisse uel non potuisse. d. c. prudentiam. 21. in prim. & c. cum causa. 22. eod. tt. Altera duplicatio uidetur: Nisi præsens subdelegatum absentis admittere noluit. Sed reprobatur c. coram dilecto. 34. eod. tt. Hæc de quarta exceptione.

V. Exceptio: Nisi iudex recusatus sententiam tulerit. c. cum super. 23. de officio delegati.

VI. Exceptio: Nisi contra absentem sententia dicta sit. c. tenor. 10. de re iudicata. c. consultationibus. 10. de officio delegati. c. inter quatuor. 8. de maioritate & obedientia. 2. q. 1. c. in primis. §. sed & de personis. uers. si scriptis iudicatum est. 3. q. 8. c. 1. §. fin. Concordat item M. l. C. lib. 2. cap. 29. except. 10. in prin. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi per contumaciam absens fuit, contra quem iudicatum est. d. c. consultationibus. 10. in fine. uers. nisi is qui possidet. c. ueritatis. 8. de dolo

Et contumacia. 2. q. 1. c. nomen. §. fin. 3. q. 8. c. 1. §. fin. 24. q. 3. c. de illicita. §. de conuentione. Concordat item M. I. C. d. except. 10. repl. 1. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi ex dispensatione Pontificis contumaci subueniatur. Approbatur exemplo c. cum olim. 7. de dolo Et contumacia. Altera duplicatio est: Nisi iudex probetur circumuentus in sententia ferenda, uel ex actis iniquitas sententiæ constet. Approbatur exemplo c. cum Bartholdus. 18. de re iudicata. Concordat l. si prætor. 75. ff. de iudicijs. Tertia duplicatio est: Nisi legitima absentię causa probetur. d. c. 18. Et ibi glossa. Concordant ea que habentur M. I. C. d. replic. 1. duplic. 2. Quarta duplicatio est: Nisi absens non fuerit legitime citatus. 5. q. 2. c. 1. Huius duplicationis species seu exempla sunt exceptiones, que aduersus citationem possunt opponi, quas §. cap. 6. quæst. 4. in fine recensuimus. Huius autem duplicationis triplicatio prima hæc est: Nisi alio modo absens admonitus uenire noluit. Quæ triplicatio approbatur l. 2. C. quomodo Et quando iudex sententiam, Et c. Sed contradicit d. c. 1. Altera triplicatio est: Nisi præsens à iudice recesserit appellans. c. ult. de dolo Et contumacia, in 6. Tertia triplicatio est: Nisi cum absenti præfixus esset terminus ad prosequendam appellationem, eam intra terminum non fuerit profecutus: hoc enim casu con-

tra appellan^{tem} absentem, etiam non legitime citatum, sententia lata ualet. c. sepe contingit. 44. de appellationibus. Hæc de quarta duplicatione. Quinta proposita replicationis duplicatio est: Nisi ante terminum præfixum, uel in ipso termino, partibus non expectatis sententia sit lata. d. c. 44. uers. si quis autem terminum. c. ex insinuatione. 50. §. interim autem. & c. significâte. 69. uers. adiciens quod cum de consensu. eod. tt. Huius duplicationis triplicatio prima hæc est: Nisi ante terminum à lege, nō à iudice uel partibus præfixum, iudicatum sit. c. oblatæ. 57. d. tt. Altera triplicatio est: Nisi iurisdictio iudicis delegati in termino præfixo expiret. c. consuluit. 24. de officio delegati. Sexta duplicatio est: Nisi absens ad Papam de causa litigiosa iuit, uel nuntium misit. c. dilecti. 52. de appellationib. c. unico, de clericis peregrin. extrauag. com. Diuina. 3. de priuilegijs. Huius triplicatio prima hæc est: Nisi post citationem iter arripuit, uel nuntium misit. c. meminimus. 9. c. suggestum. 15. & c. ad hæc. 30. de appellationib. Altera triplicatio est: Nisi ante sententiam appellans sine rationabili causa, dicat se nuntium misisse. c. ut debitus. 59. uers. nō obstante si dicat. eod. tt. Septima duplicatio est: Nisi absens appellauerit. Quæ duplicatio approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt s. cap. proxim. quæst. 7. reg. 13.

Hæc

Hæc de prima replicatione, eiusq; duplicationib; sint dicta. Sed & plures huiusmodi duplicationes uide §. cap. 6. quæst. 4. in fine. item M. I. C. libro 2. cap. 29. except. 10. replic. 1. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi alius nomine absentis, contra quem pronunciatum est, præsens fuerit. Quæ replicatio ipso quidem iure subsistit, per ea quæ habentur M. I. C. d. except. 10. repl. 4. in prin. Verum eius duplicatio hæc est: Nisi mandatū procuratoris fuerit reuocatum. Quæ duplicatio approbatur per ea quæ proposita sunt §. capite 4. quæst. 1. except. 21. Cuius triplicatio prima hæc est: Nisi post conclusam causam mandatum fuerit reuocatum. c. auditis. 8. de procuratoribus. Altera triplicatio est: Nisi ignorante iudice & aduersario mandatum sit reuocatum. c. mandato. 13. eod. tt. Hæc de prima duplicatione. Alias duplicationes uide §. cap. 4. quæst. 1. Nam quæ aduersus personā procuratoris exceptiones ibi enumerauimus, earum plures hic duplicationum loco repeti possunt. Tertia replicatio uidetur: Nisi Papa contra absentem pronunciauerit. Sed reprobatur c. 1. in fin. de causa possessionis. Hæc de sexta exceptione.

VII. Exceptio: Nisi de alia re iudicatum sit, quam de qua iudex est datus. approbatur exemplo c. cum dilecta. 22. §. dictū. de rescriptis. c. cum olim. 32. de officio delegati. Concordat M. I. C. lib.

2. cap. 29. except. 11. in prin. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi id de quo pronunciatum est, accessorium sit eius de quo iudex est datus. c. prudentiam. 21. §. sexta, in fine. de officio delegati. Cuius exemplum habetur d. §. sexta. Aliam replicationem uide M. I. C. d. except. 11. repl. 1.

VIII. Exceptio: Nisi inter alios, quàm quibus iudex datus est, iudicatum sit. c. Petro. 40. de officio delegati. Huius replicatio est: Nisi alius iurisdictionem iudicis delegati impediatur: in hunc enim æquè ac in eos quibus iudex datus est, iurisdictionem exercere potest. c. 1. eod. tit.

IX. Exceptio: Nisi terminos ac fines sue iurisdictionis iudex in ferenda sententia excesserit. d. c. prudentiam. 21. in prin. uers. mandati siquidem. 2. q. 6. c. ult. §. item cum certa. l. 5. C. quando provocare nõ est necesse. Concordat M. I. C. d. cap. 29. except. 14. Huius exceptionis species seu exēpla sunt duæ exceptiones proximè præcedentes. Plene eius replicatio est: Nisi sententia nihil iniquitatis habeat. c. causam. 14. de re iudicata. Aliam replicationem uide d. except. 14. & s. d. duabus exceptionib. proximis.

X. Exceptio: Nisi sententia neq; condemnationem neq; absolutionem contineat. 2. q. 6. c. ult. §. diffinitiva. l. 3. C. de sentent. & interlocut. Huius replicatio est: Nisi uerbo equipollenti iudex sit usus.

episcopus. §. ad hoc respondendum.

XII. Exceptio: Nisi sententia nullo iure nitatur. d. q. 3. c. cui est. item De re iudicata c. inter ceteras. 9. Cuius exemplum habetur c. non potest. 3. & c. lator. 7. eod. tit. l. 7. C. de sententijs & interlocut. Huius replicatio est: Nisi per triginta annos à morte iudicis numerandos res ex iniusta sententia sit possessa. 16. q. 3. c. si sacerdotes.

XIII. Exceptio: Nisi causa sententie falsa sit, uel contrarium eius, quod sententia quasi factum pronunciatum est, possit probari. Hec exceptio reprobatur 11. q. 3. c. non solum. §. contingit. 15. q. 9. in prim. c. loci nostri. §. quia ergo. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 29. except. 26. Contradicit tamē d. c. loci nostri. §. his ita respondetur. & d. q. 9. c. quod quis. c. ueniam. c. sententiam. c. graue. c. ult. Exemplum horum proponitur d. q. 9. c. penult. Planē admittitur exceptio proposita in matrimonio ex falsa causa dirempto, d. c. loci nostri. §. aliud est. De qua re uide plura 3. lib. 4. cap. de solutione matrimonij, causa 16. except. 3. Sed & admittitur exceptio proposita in alijs quibusdam casibus, quos uide 3. except. 15. cum aliquot sequentibus.

XIIII. Exceptio: Nisi contra sententiam prius dictam iudicatum sit. 2. q. 6. c. ult. §. item si sententia. l. 1. C. quando prouocare non est necesse. Huius replicatio prima est: Nisi antea dispensatiue iudicatum

A

catum

catur sit. 35. q. 9. c. sententiam. Altera replicatio est: Nisi exceptio rei iudicata ante posteriorem sententiam non fuerit opposita. c. inter monasterium. 20. Et ibi glossa. de re iudicata.

XV. Exceptio: Nisi ex falsis instrumentis sit iudicatum. c. cum uenerabilis. 6. §. licet autem. de exceptionibus. c. super eo. 2. de crimine falsi. Concor dat M. I. C. d. cap. 29. except. 35.

XVI. Exceptio: Nisi ex falso testimonio testibus corruptis sit iudicatum. c. sicut nobis. 9. de testibus. c. cum l. Et A. 22. de re iudicata. l. 33. ff. eod. tit. Huius replicatio est: Nisi non probetur iudicem falsi testimonij fidem secutum in pronunciando. d. c. 22. uers. uel licet de hoc constaret. item l. 3. C. si ex falsis instrumentis.

XVII. Exceptio: Nisi regio metu uel potentioris iussu sententia lata sit. 11. q. 3. c. iniustum.

XVIII. Exceptio: Nisi sententia sub conditione lata, conditio defecerit. 35. q. 9. c. apostolica.

XIX. Exceptio: Nisi iudex pecunia corruptus sententiam dixerit. extrauag. com. 1. §. iusticiam uero. de sentent. ex com. 2. q. 6. c. ult. §. uenales. l. 7. C. quando prouocare non est.

XX. Exceptio: Nisi non seruato iuris ordine sit iudicatum. 2. q. 1. in prin. c. prohibentur. §. fin. q. 6. c. ult. §. item sententia citra. 11. q. 3. c. episcopus. §. ad hoc respondend. uers. sed non ex ordine. c. seruatur.

uetur. §. fin. c. eorum. l. 4. C. de sentent. & interlo-
cut. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 19. excep. 40. Ex-
emplum huius exceptionis habetur c. exhibita. 19.
de iudicijs. c. cum dilectis. 13. §. his igitur & alijs.
uers. prætermisso iuris ordine. de purgat. canoni-
ca. Contradicit exceptioni propositæ 11. q. 3. c. non
solum. §. cum ergo. Planè propositæ exceptionis
replicatio prima hæc est: Nisi causa sit manifesta
seu notoria. d. c. prohibentur. §. fin. uers. hæc de il-
lis intelligenda sunt. Concordant ea quæ habentur
s. lib. prox. cap. 14. in prin. Huius exemplum
proponitur c. ad petitionem. 22. de accusationibus.
c. quoniam. 10. de filiis presbyterorum. Notorium
autem dicitur tribus modis, per sententiam, per
confessionem, & per euentiam rei. c. ult. de co-
habit. clericor. & glossa in c. ult. in uerbo Noto-
ria. de tempor. ordinat. Huius replicationis dupli-
catio prima hæc est: Nisi iudici tantum causa sit
manifesta, non etiam alijs. 2. q. 1. c. multi, cum c. se-
quente. Altera duplicatio est: Nisi causa alijs nota,
iudici sit incognita. d. q. 1. c. Deus. Tertia duplica-
tio est: Nisi reus factum neget. Quæ duplicatio ap-
probatur simul & distinguitur d. c. Deus. §. quan-
do autem crimen. Plures huiusmodi duplicationes
uide d. cap. 14. in prin. except. 1. cum duab. sequen-
tibus. Hæc de prima replicatione. Altera proposi-
tæ exceptionis replicatio uidetur: Nisi iudex iu-

ramentū præstiterit, quod in omni causa ordinem iudicarium sit obseruaturus. Sed reprobatur c. ad nostram. 21. de iureiurando. Tertia replicatio est: Nisi causa sit ecclesiastica beneficalis, decimarū, matrimonialis, usurarum & similis: in huiusmodi enim causis de simplici & plano absq; iudiciorum strepitu procedendum. Clement. dispendiosam. 2. de iudicijs. Quod ad matrimoniales causas attinet, concordat c. 1. §. consultationi uestre. ut lite non contestata. Quarta replicatio est: Nisi causa iudici ita commissa sit, ut simpliciter & de plano, & sine strepitu ac figura iudicij procederet. Quæ replicatio approbatur simul & declaratur Clement. ult. de uerb. signif. Quinta replicatio uidetur: Nisi Papa iudicauerit. Sed reprobatur c. in causis. 19. de re iudicata. Sexta replicatio est: Nisi quis in hæresin iam damnatam incidit: hic enim ipso facto pro excommunicato habetur, etiam sententia non interueniente. 24. q. 1. in prin. cum tribus cc. sequentibus. Hæc de uicesima exceptione.

XXI. Exceptio: Nisi cum iudex ad tempus datus esset, uel certo tempore litem dirimere iussus, post illud tempus pronunciauerit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ habentur s. cap. 1. quæst. 4. reg. 2. item s. lib. prox. cap. 5. de iurisdictione, reg. 1. except. 12.

XXII. Exceptio: Nisi noctu sit pronunciatum.

c. con-

c. consuluit. 24. §. ne uerò de officio delegati.

XXIII. Exceptio: Nisi postquam iudex superior causam ad se reuocasset, processum sit et iudicatum. c. ut nostram. 56. de appellationibus. Plura de hac exceptione uide d. cap. 5. de iurisd. reg. 1. except. 11.

XXIII. Exceptio: Nisi post appellationem interpositam iudicatum sit. Hæc exceptio approbatur simul et distinguitur per ea quæ habentur §. cap. prox. quæst. 7. reg. 13.

XXV. Exceptio: Nisi postquam protectioni superioris quis se subiecit, contra eum sit iudicatum. c. ad audientiam. 34. de appellationibus.

XXVI. Exceptio: Nisi à sententia dicta fuerit appellatum, eaq; ab appellationis iudice fuerit rescissa, uel rescindi speretur. 6. q. 4. c. si quis episcopus, in fine, cum c. sequente. 35. q. 9. in prin. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi non iusto tempore sit appellatum. Quæ replicatio approbatur et declaratur per ea quæ proposita sunt §. cap. prox. quæst. 5. Concordat l. 2. in prin. C. de his qui propter metum iudicis. Huius replicationis duplicatio prima hæc uidetur: Nisi interlocutoria, non definitiua sententia sit, à qua est appellatum. Sed reprobatur 2. q. 6. c. biduum. §. quod autem. l. 1. §. quod in sententijs. ff. quando appellandum. Altera duplicatio est: Nisi ad honores uel

munera nominatus appellauerit: hic enim quamuis post statutum tempus appellauerit, intra duos tamen menses admittitur. l. 1. C. de tempor. & reparationib. Cui tamen contradicere uidetur d. §. quod autem. uers. ut cum quis ad tutelam. Tertia duplicatio est: Nisi appellans nesciuit contra se iudicatum esse. d. c. biduum. §. si aduersus absentem. l. 1. §. fin. ff. quando appellandum. Huius duplicationis triplicatio est: Nisi procurator appellantis sciuerit, & praesens fuerit. d. c. biduum. §. quod autem absentem. & d. §. fin. uers. quod autem dicitur. Quarta duplicatio est: Nisi iudicis copia non fuerit appellanti. Quae duplicatio approbatur simul & distinguitur d. c. biduum. §. dies autem. & d. l. 1. §. dies autem, cum sequentibus. Plures huiusmodi duplicationes uide §. cap. prox. quae §. 5. except. 1. cum sequentibus. Haec de prima replicatione. Altera replicatio est: Nisi alius, non is qui proposita exceptione utitur, appellauerit. l. 10. in prin. ff. de appellationibus. Cuius duplicatio est: Nisi alius in causa communi appellauerit: haec enim appellatio etiam socio prodest. c. una sententia. 72. de appellationibus. 1. q. 6. c. ult. §. quandoq; unam. l. 2. C. si unus ex pluribus appell. Plura de hac replicatione uide M. 1. C. lib. 2. cap. 29. except. 48. repl. 1. Tertia replicatio est: Nisi in alia causa, uel ab alia sententia sit appellatum. Haec replica-

tio approbatur simul & distinguitur exēplo Cle-
 ment. ult. de appellationibus. l. 17. in prin. ff. eod. tt.
 Huius duplicatio est: Nisi ab interlocutoria nō sit
 appellatum, à definitiua appellatum hoc enim ca-
 su interlocutoria retractari potest, quamuis ab ea
 non fuerit appellatum. Quæ duplicatio approba-
 tur simul & distinguitur c. ult. de appellat. in 6.
 Quarta replicatio est: Nisi appellans appellatio-
 nem deseruerit, uel eam intra legitimum tempus
 non fuerit prosecutus. c. personas. 4. c. cum sit. 5. in
 prin. c. peruenit. 13. uers. ut intra conueniens tem-
 pus. c. consuluit. 14. §. fin. de appellationibus. Pro
 declaratione huius replicationis sciendum, quod
 sit tempus legitimum prosequendæ appellationis.
 Illud autem definitur d. c. cum sit. 5. in princ. uers.
 annus indulgetur, & c. Quod de anno & biennio
 dicitur, ei concordat Clement. sicut. 3. eod. tt. item
 2. q. 6. c. ult. in prin. Concordat item M. l. C. d. ex-
 cept. 48. repl. 5. Quod uerò d. c. 5. in prin. uers. nisi
 fortè iudex à quo, permittitur arbitrio iudicis ter-
 minum appellationis prosequendæ constituere uel
 contrahere, ei concordat c. personas. 4. uers. tu ei
 diem. c. reprehensibilis. 26. §. si uerò quisquā. c. ad
 aures. 33. c. oblatæ. 57. §. licet igitur. & c. cum spe-
 ciali. 61. §. excessu quoq. uers. intra terminum. d.
 et. de appellationibus. Planè propositæ replicatio-
 nis duplicatio prima hæc uidetur: Nisi appellatus

776 METHODI IVRIS PONT.
nondum elapso biennio non petierit sententiam
confirmari. 2.q.6. c.ult. in prim. uers. appellatore
cessante, cum unus mensis. Nouell. 50. §. quocirca.
uers. uolumus enim. Sed hæc uoluntatis. non ne-
cessitatis esse uidentur, ut apparet ex d. §. quocir-
ca. uers. at uerò si neuter. & d. uers. appellatore
cessante. ibi: neutro concurrente. Ideoq; duplica-
tio proposita reprobanda potius, quàm approban-
da, ex iam dictis uidetur. Altera duplicatio est: Ni-
si per impotentiam appellans appellationem in-
tra statutum tempus non fuerit prosecutus: hoc e-
nim casu etiam aduersus biennij prescriptionem
per in integrum restitutionem ei succurritur. c. ex
ratione. 8. de appellationibus. Similem duplicatio-
nem uide M. l. C. d. repl. 5. dupl. 1. Tertia duplica-
tio est: Nisi in consistorium Principis uel Papæ ap-
pellatio sit introducta, uel introduci speretur. c. ex
insinuatione. 50. d. tt. 2. q. 6. c. anteriorum. §. ad hoc
sancimus. & c. ult. §. sed lis quæ speratur. l. 5. §. si
tamen. C. de tempor. & reparat. appellat. Nouell.
23. §. ad hæc sancimus. Quarta duplicatio est: Nisi
consensu partium tempori prosequendæ appella-
tionis sit renunciatum. Clement. quamdiu. 4. de ap-
pellationib. & d. l. 5. §. fin. Quinta duplicatio est:
Nisi pēdente appellatione in arbitros sit compro-
missum. d. Clement. quamdiu. 4. uers. per compro-
missum. & Nouell. 93. Sexta duplicationis loco
notan-

notandum, quod non ipso temporis decursu confirmetur sententia, à qua est appellatum: sed iudicem de actis iudicare debere, & ita dictam sententiam uel absente appellatore aut confirmare aut infirmare. c. constitutus. 45. de appellationib. Concordat M. I. C. d. repl. 5. dupl. 6. Septima duplicatio est: Nisi alius nomine absentis appellationem fuerit prosecutus. Approbatur M. I. C. d. repl. 5. dupl. 10. Cuius triplicatio hæc est: Nisi causa principaliter per alium agi non potuit: tunc enim nec appellatio eius per aliū potest exerceri. 2. q. 6. c. si quando. 1. §. si autem nō sit. & §. si. ff. an per alium causæ appell. Octaua duplicatio est: Nisi pluribus simul condemnatis, unus ex ijs appellationem fuerit prosecutus: eius enim appellatio cæteris quoq; prodest. 2. q. 6. c. ult. §. quādoq; unam. l. 2. C. si unus ex pluribus. Nona duplicatio est: Nisi alia appellatio, non ea ex qua exceptio proposita obijcitur, fuerit deserta. c. directæ. 39. de appellationib. Decima duplicatio est: Nisi procurator ad prosequendam appellationem datus fines mandati excesserit: tunc enim etiam post annum appellans admittitur. c. significante. 69. d. tt. Undecima duplicatio uidetur: Nisi desertionis exceptione non opposita nihilominus ambo uel alteruter postea fuerit appellationem prosecutus. Sed reprobat Clement. si appellationem. 6. de appellationibus. Hæc de

quarta replicatione eiusq; duplicationib. sint dicta. Sed & plures huiusmodi duplicationes uide M.I.C.d.replic.5. Quinta proposita exceptionis replicatio uidetur: Nisi appellatio iudici, à quo appellatum est, porrecta, ab eo non sit lecta. Sed reprobatum c. appellatio. 9. de appellationibus, in 6. Sexta replicatio est: Nisi appellans non fecerit suum officium. c. 1. §. quod si appellator. eod. tit. Officia autem appellantis, quibus non prestitis, proposita replicatio ei obstat, uide §. cap. prox. quest. 6. & 7. Hec de uicesima sexta exceptione eiusq; replicationibus sint dicta. Sed & plures huiusmodi replicationes uide §. cap. prox. quest. 2. Quae enim ibi exceptiones aduersus appellationem enumeratae sunt, hic replicationū loco repeti possunt. Sed & plures uide §. cap. prox. quest. 7. reg. 11. item M.I.C.d. except. 48.

XXVII. Exceptio: Nisi grauatius iter ad Papam arripuerit. c. unico, de clericis peregrinantibus. Concordant ea quae habentur §. except. 6. replic. 1. duplic. 6.

XXVIII. Exceptio: Nisi grauatius ob uim si-
bi factam appellare non potuit. Hec exceptio approbatur sub conditione c. ult. de appellationib. l. 1. in fine. C. de his qui propter metum iud. non appell.

XXIX. Exceptio: Nisi authoritas superioris

contra sententiam imploretur. 6. q. 4. c. ult. c. quod bene. uers. nisi forte ubi fuerit. Sed hæc imploratio uidetur intelligenda de appellatione, uel de integritate restitutione.

XXX. Exceptio: Nisi post sententiam latam noua instrumenta in causa sint inuenta. Reprobatur hæc exceptio c. inter monasteriū. 20. uers. cum sub pretextu. & c. suborta. 21. §. fin. de re iudicata. Vide item M. I. C. lib. 2. cap. 29. except. 53.

XXXI. Exceptio: Nisi contra sententiam Papa rescripserit. Hæc reprobatur c. ea quæ. 4. de re iudicata. Concordat M. I. C. d. cap. 29. except. 55.

XXXII. Exceptio: Nisi condemnatus satisfacere sit paratus. Hæc exceptio reprobatur c. cū aliquibus. 6. d. 11. & l. 4. §. ait prætor. ff. eod. tt.

DE EXECVTIONE REI IUDICATÆ, DE Q. EXPENSIS LITIS, & SPORTULIS IUDICUM AC MINISTRORUM.

Cap. XX.

HActenus exceptiones aduersus sententiam & rem iudicatā enumerauimus, quæ tum actioni iudicati, tum rei iudicatæ exceptioni possunt obijci: quarum tamen plures uide M. I. C. d. cap. 29. Sequitur nūc de executione rei iudicatæ, necnon de expensis litis præstandis, & de sportulis iudicum ac ministrorum.

I. Regula: Res iudicata ad mandatum iudicis exequenda est. l. 8. C. de appellation. Cuius exceptio hæc uidetur: Nisi sententia executori iniusta appareat. Quæ tamen reprobatur c. pastoralis. 28. §. quia uerò. de officio delegati. Planè si sententia nulla dicatur, quæstio. ad iudicem qui sententiam protulit, deferenda est. c. de cætero. §. de re iudicata.

II. Regula: Delegatus iudex uel ordinario exequendam sententiam suam mandare potest. d. §. quia uerò. et d. c. de cætero. Vel ipse eam potest exequi. c. significasti. 7. de officio delegati. Concor dat §. lib. prox. cap. 5. de iurisdic. reg. 1. except. 19. repl. 1. Planè ordinario à lege executio mandatur, c. si quis contra. 4. §. fin. de foro competenti.

III. Regula: Ante sententiam executio non facienda. c. significante. 69. de appellationib. l. 58. ff. de re iudicata. l. 1. C. de execut. rei iudicata. Huius regulæ exceptio prima est in excommunicato absoluen do, per ea quæ proposita sunt §. lib. prox. cap. 8. quæst. 10. reg. 6. et cap. 13. quæst. 4. reg. 1. except. 1. Altera exceptio est in spoliato seu deiecto de sua possessione: hic enim ante cognitionem est restituendus, per ea quæ habentur §. cap. 9. de exceptione spoliij.

IIII. Regula: Post sententiam dictam, quæ in rem transfuit indicatam, executio non est differenda.

renda. 2. q. 1. c. sicut. Dantur tamen condemnato quatuor menses ad soluendum. l. 2. C. de usuris rei iudicate. Quod tempus à iudice arctari & pro- rogari causa cognita potest. c. quod ad consulta- tionem. 15. uers. sed nec executionem. de re iudica- ta. l. 2. ff. eod. tt. Plura de hac re uide M. I. C. lib. 2. cap. 30. quæst. 5.

V. Regula: Si quis executionem iniustam puta- uerit, precibus, non ui tentare debet, an ea possit differri, donec superior magistratus consulatur. c. si quando. 8. & c. pastoralis. 28. §. quia uerò sæpe, in fine. de officio delegati.

DE SVMP TIBVS ET EX- pensis litis præstandis.

VI. Regula: Sumptus seu expensas litis uictus uictori præstare tenetur. c. ut debitus. 59. §. cū au- tem. uers. etsi minus. de appellationibus. c. calum- niam. 4. de pœnis. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 31. de sumptib. litis, quæst. 1. reg. 1. in prim. Huius exce- ptio prima hæc est: Nisi sententia pro absente fe- ratur. d. c. 4. uers. nisi sententia pro absente feratur. Altera exceptio uidetur: Nisi sententia definitiua nondum fuerit dicta. Quæ tamen reprobat c. finem. 5. & ibi glossa. de dolo & contumacia. Ac- cedit Minsing. cent. 1. obseruat. 23. Plures proposi- tæ regulæ exceptiones uide M. I. C. d. reg. 1.

VII. Regula: Si quis citatus in termino statuto
non

381 METHODI IURIS PONT.

non comparuerit: aduersario expensas præstare tenetur. c. reprehensibilis. 26. §. si autem in. de appellationib. c. cum dilecti. 6. in fine. de dolo & contumacia. Concordant ea quæ habentur §. reg. 20. except. 1. item §. cap. 6. quæst. 4. reg. 6. & M. I. C. d. quæst. 1. reg. 1. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi ex iusta uel rationabili causa absuerit. c. querelam. 2. de procuratoribus. Altera exceptio est: Nisi absens procuratorem apud acta habuerit. Cuius replicatio est: Nisi procurator non sit idoneus, uel non sufficiens. Quæ replicatio approbatur exemplo c. constitutis. 12. d. tt. & c. Nicolao. 64. de appellationib. Huius replicationis species sunt exceptiones procuratorie, quas §. capite 4. quæst. 1. enumerauimus. Plures propositæ regulæ exceptiones uide §. cap. 6. quæst. 4. in fine.

V III. Regula: Si reus exceptionem excommunicationis, quam in qualibet litis parte opponere potest, non ab initio, sed post multos labores & sumptus ab actore factos opposuerit: actori in expensas condemnatur. c. exceptionem. 12. uers. qui si eam. de exceptionibus.

I X. Regula: Iniuste appellans sumptus aduersario in quadruplum restituere tenetur. 2. q. 6. c. omnino. Plura de expensis litis præstandis uide M. I. C. lib. 2. cap. 31. de sumptibus.

LIBER II.
DE SPORTVLIS IV.
dicum.

383

X. Regula: Clerici iudicantes nihil pro suis sententijs accipere debent. c. cum ab omni. 10. de uita & honestate clericor.

XI. Regula: Taxatio expensarum pro literis cancellarie dandarum habetur extrauag. Ioann. x xii. unica, de sentent. excom. Plura de sportulis iudicum & ministrorum uide M. I. C. d. cap. 31. de sportulis.

DE MISSIONE IN POSSESSIONEM bonorum rei seruandæ causa.

Executionis speciem habet missio in possessionem bonorum debitoris rei seruandæ causa. Ideoq; de ea nonnulla hic subijciemus.

XII. Regula: Si reus conuentus potestatem sui non faciat, nec defendatur: in bona eius fit missio, uel saltem in rem petitam. c. tue fraternitati. 3. ut lite non contestata. Concordat s. cap. 6. quæst. 4. reg. 4. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi agatur de beneficio ecclesiastico. c. unico, de eo qui mittitur in possessionem, in 6. Altera exceptio est: Nisi absens reuersus defensionem sui suscipere sit paratus. Quæ approbatur simul & distinguitur per ea quæ traduntur j. reg. 19. Plures propositæ regulæ exceptiones uide s. cap. 6. quæst. 4. in fine.

in fine. & M. I. C. lib. 2. cap. 32. quest. 3.

XIII. Regula: Ab eius loci magistratu, in quo bona sita sunt, missio fieri debet. c. 1. §. contrahentes. de foro competentis, in 6.

XIII. Regula: Si in rem agatur, in solam rem petitam missio est facienda, non in uniuersa bona possessoris. c. quoniam. §. §. in alijs uero. ut lite non contestata. l. 7. §. item uideamus. ff. quibus ex causis in possess. eatur.

XV. Regula: Si personali actione agatur, in bonamobilia: uel ijs non sufficientibus, in immobilia pro modo debiti declarati actor est mittendus. d. c. quoniam. §. §. si autem super.

XVI. Regula: Si clericus contumaciter absit, ex fructibus præbendarijs suis creditoribus satisfieri oportet. c. peruenit. 2. de fideiussoribus.

XVII. Regula: Antequam missio fiat, causa summam examinanda. d. c. quoniam. §. §. quod si super. uers. negocium summam. l. 2. in fine. C. ubi in rem actio.

XVIII. Regula: De fructibus possessionis à misso non dissipandis, sed sequestrandis, cauetur c. dilectus. 2. de sequestrat. possess.

XIX. Regula: Absens reuersus, si defensionem cause suscipere est paratus, & cautionem iudicio sisti præstet: rescissa missione possessionem recuperat. d. c. quoniam. §. §. in alijs uero. uers. qui si uenerit.

uenerit. ut lite non contestata. c. cum uenissent. 3.
 de eo qui mittitur in possess. c. 1. de dolo & contumacia. Concordat M. 1. C. lib. 2. cap. 32. quest. 3. except. 3. In prin. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi non intra, sed post annum defensionem causæ suscipere sit paratus. d. uers. qui si uenerit. ibi: quod si cautionem offerre. Huius replicatio uidetur: Nisi reuersus habeat indulgentiam Papæ, ne temporis cursus ei noceat. Sed reprobat. c. dilecto. 18. de uerb. signif. Plures replicationes uide 7. reg. prox. except. 3. & 4. Altera propositæ regulæ exceptio est: Nisi reuersus expensas litis aduersario non soluat. d. uers. qui si uenerit. ibi: exhibita satisfactione congrua expensarum. c. cum uenissent. 3. §. fin. de eo qui mittitur in possess. c. ex literis. 2. §. fin. de dolo & contumacia. Concordant item ea quæ habentur 8. reg. 7. & M. 1. C. d. except. 3. repl. 3. Huius exceptionis replicatio est: Nisi reuersus ex iusta causa absuerit. d. c. cum uenissent. 3. §. nos igitur. uers. hoc etiam. Tertiæ exceptionis loco notandum, quod si delegatus Papæ aliquem in possessionem miserit, delegato mortuo absens reuersus possessionem non nisi à Papa recuperet. c. pastoralis. 11. §. preterea. uers. nec per alium. de officio ordinarij. Plures huiusmodi exceptiones uide M. 1. C. d. except. 3.

XX. Regula: Post annum à missione facta missus

B

sus

sus uerus possessor constituitur, absenti proprietatis causa reservata. d. uers. qui si uenerit. & d. c. quoniam. s. §. quod si super. uers. omni allegatione absenti. ut lite non contestata. c. 1. de eo qui mittitur in possessionem. Huius regule exceptio prima hæc uidetur: Nisi actor missus non fuerit admisus, uel fuerit expulsus. Sed reprobatur c. contingit. 9. de dolo & contumacia. Altera exceptio est: Nisi is qui missionem passus est, intra annum cautionem iudicio sisti præstiterit. Quæ exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. reg. prox. in prin. Huius replicatio est: Nisi uoluntate, non re ipsa intra annum dictam cautionem præstiterit. d. c. 1. de eo qui mittitur. uers. licet uoluntatem. Tertia exceptio est: Nisi per reum non steterit, quo minus intra annum dictam cautionem præstaret. c. cū sicut. 2. d. tt. c. pastoralis. 11. §. præterea. uers. ueruntamen. de officio ordinarij.

XXI. Regula: Ad fine missionis remedium est, sequestratio rei petite uel bonorum debitoris. c. ex literis. 2. de dolo & contumacia. Reprobatur tamen c. 1. de sequestrat. possess.

XXII. Regula: Est item missionis ad fine remedium, causæ cognitio etiam absente aduersario. c. unico. §. fin. de eo qui mittitur in possess. in 6. De hoc remedio dictum §. cap. 6. quæst. 4. reg. 1. Hæc de missione in possessionem bonorum rei seruanda causa

causa sint dicta. de qua uide plura M.I.C. libro 2.
cap. 32. cum aliquot sequentib.

DE COMPROMISSIS.

Cap. XXI.

HAftenus euentus & cōsequentia iudicio-
rum priuatorum descripsimus. Supersunt
adfinia iudiciorum remedia, qualia sunt
Cōpromissum & transactiones, de quib. sequitur.

I. Regula: Compromissum regulariter prae-
mitur obligatorium, & actionem simul & exce-
ptionem parere. de qua dicitur j. reg. prox. Ve-
rū plures regula proposita recipit exceptiones,
quarum prima haec est: Nisi quis nomine alieno
sine speciali mādato compromiserit. Cuius tamen
replicatio est: Nisi is cuius nomine compromissum
est, arbitrium receperit, vel ratum habuerit. c. per
tuas. 9. §. super quo. de arbitris. Altera exceptio
est: Nisi in seruum sit compromissum. 3. q. 7. c. infa-
mes. §. seruus. Plura de hac exceptione uide M.I.
C. lib. 2. cap. 38. quæst. 2. except. 6. Tertia exceptio
uidetur: Nisi in libertinum sit compromissum. Sed
reprobatur d. §. seruus. uers. libertinus potest. l. 7.
in prim. ff. de recept. arb. Quarta exceptio est:
Nisi in mulierem sit compromissum. l. ult. C. cod.
Cuius replicatio est: Nisi mulier de consuetu-
e habeat iurisdictionem. c. dilecti filij. 4. de ar-
bitris.

bitris. Quinta exceptio uidetur: Nisi in ignominiosum sit compromissum. Sed reprobatur d. c. infames. §. cognitores. & d. l. 7. in prin. Sexta exceptio: Nisi in iudicem ordinarium sit compromissum. d. c. infames. §. si quis uero iudex. l. 9. §. si quis iudex. ff. de recept. arbitris. Huius replicatio est: Nisi iudex ordinarius non sit competens reo. 2. q. 6. c. à iudicibus. §. ordinarij & arbitrarij. Septima exceptio uidetur: Nisi in duos pluresue numero pares sit compromissum. c. 1. de arbitris. ubi tamen magis cōsiliū quā lex dari uidetur: cum ipsum compromissum ob parem numerum non ulitetur. l. 17. §. principaliter. ff. eod. tt. & glossa in d. c. in uerbo Sanē. Octaua exceptio: Nisi ita sit compromissum, ut arbitri si dissenserint, alium uel alios assumerent. c. innotuit. 12. de arbitris. & d. l. 17. §. si in duos. Contradicit tamen c. cum à nobis. 13. eod. tt. De qua cōtrarietate uide glossam in d. c. cum à nobis, in uerbo Mediatorum. Nona exceptio uidetur: Nisi in causa patris in filium sit compromissum. Sed reprobatur 3. q. 7. c. infames. §. filius etiam. l. 6. ff. de receptis arbitris. Decima exceptio est: Nisi de spiritalibus in laicum fuerit compromissum. c. contingit. 8. de arbitris. Cuius replicatio est: Nisi autoritate iudicis in laicum sit compromissum. c. per tuas. 9. §. fin. eod. tt. Undecima exceptio: Nisi in causa restitutionis in integrum

uel matrimoniali, liberali aut criminali fuerit com-
promissum. c. causa restitutionis. 9. de in integr. re-
stitut. l. 32. §. de liberali causa. ff. de receptis arbitr.
Duodecima exceptio; Nisi ecclesiæ exempta in
præiudicium exemptionis compromiserit. c. cum
tempore. 5. de arbitris. Decimatertia exceptio: Ni-
si pœna compromisso non sit adiecta. c. per tuas. 9.
§. si uerò receptum. d. tt. Plura de hac exceptione
uide M. I. C. d. quæst. 2. except. 25. Decimaquarta
exceptio: Nisi alter compromittentium pendente
compromisso decesserit. c. ult. de arbitris. Plura de
hac exceptione uide M. I. C. d. quæst. 2. except. 32.
Hec de exceptionibus aduersus compromissum:
quarum tamen plures uide M. I. C. d. quæst. 2.

I I. Regula; Si sententiæ arbitri non pareatur:
actio ad pœnam persequendam competit. per ea
quæ habentur M. I. C. lib. 2. cap. 40. quæst. 1. causa 7.
Cuius regulæ exceptio prima hæc uidetur: Nisi ar-
bitri sententia sit iniqua. Quæ tamen reprobatur
d. causa 7. excep. 2. Admittitur uerò exceptio pro-
posita primum quidem, si inimicitia uel pecunia
corruptus arbiter iniquam sententiam dixerit. l.
32. §. cum quidam. ff. de recept. arbitr. Deinde ad-
mittitur, si illicitum aliquid faciendum sententia
receptum sit; puta filium exheredari, uel uxo-
rem abiurari. c. non sine. 2. c. peruenit. 3. de arbi-
tr. Quintauallis. 23. de iureiurando. Concordat

190 METHODI IURIS PONT.

M.I.C.d.causa 7.except.3. Altera proposita regu-
le exceptio est: Nisi contra formam iuris uel com-
promissi sententia dicta sit. c.examinata. 7. de con-
firmatione. c. cum olim. 7. de arbitris. c. cum in ue-
teri. 52. de electione. l. 25. §. hæc autem. ff. de recept.
arbitr. Tertia exceptio est: Nisi contra rem prius
iudicatam arbiter sententiam dixerit. c. exposita.
11. de arbitris. Quarta exceptio: Nisi diuersæ ar-
bitrorum sint sententia. c. ult. §. fin. de re iudicata.
l. 27. §. si plures. ff. de recept. arbitris. Huius repli-
catio prima hæc est: Nisi maior pars arbitrorum
consenserit: horum enim sententia ualet. c. 1. in fi-
ne. de arbitris. c. 1. cod. tt. in 6. Et d. §. si plures.
uers. sed si maior. l. 17. §. principaliter. uers. in im-
pari. cod. tt. Concordant ea quæ habentur 3. cap.
19. except. 4. repl. 1. Altera replicatio est: Nisi ar-
bitri diuersis summis condemnauerint: hoc enim
casu, quamuis utriusq; sententia pares numero ar-
bitri fuerint, tamen sententia minoris summae ua-
let: cum in eam omnes consensisse uideantur. d. c. 1.
uers. licet cum unius in quindecim. de arbitris, in 6.
Et d. §. si plures. uers. inde queritur. Quinta ex-
ceptio: Nisi non omnibus præsentib. arbitri senten-
tiam dixerint. c. uno delegatorum. 4. 2. de officio
delegati. l. 17. §. fin. cum l. sequente. ff. de receptis
arbitr. Cuius replicatio est: Nisi absentes adesse
lint. c. ut questionibus. 2. de arbitris, in 6. Plura

hac exceptione uide M. l. C. lib. 2. cap. 40. quæst. 1. except. 14. Sexta exceptio est: Nisi de alia re, quam de qua compromissum est, sententia sit lata. c. cum dilectus. 6. in fine. de arbitris. Plura de hac exceptione uide M. l. C. d. quæst. 1. except. 6. Septima exceptio est: Nisi sententia id præceptum sit, quod est contra iuramentum eius, cui præceptum est. Quæ exceptio approbatur exemplo c. ueniens. 16. de iurciurando. Octaua exceptio uidetur: Nisi à sententia arbitri fuerit appellatum. Hæc exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt s. cap. 18. quæst. 2. except. 1. Hæc de exceptionibus aduersus sententiam arbitri, & actionem quæ ex istiusmodi sententia instituitur. Plures huiusmodi exceptiones uide M. l. C. d. cap. 40. quæst. 2.

III. Regula: Si quis nomine alieno compromiserit: siquidem dominus mandauit, aduersus ipsum dominum: sin minus, aduersus falsum procuratorem datur ex compromisso actio. c. per tuas. 9. §. super quo. de arbitris. l. 32. §. penult. ff. eod. tit. Hæc de compromissis; de quibus tamen uide plura M. l. C. lib. 2. cap. 38. cum duobus capp. sequentibus.

Sequitur alterum iudiciorum ad fine remedium, quod in transactione consistit.

392 METHOD. IVRIS PONT.
DE TRANSACTIONI-
bus, Cap. XXII.

TRansactio non minorem auctoritatē quam
res iudicata obtinet, omnēq; disputationem
cause principalis tollit exceptionis ope. c. 1.
de transactionibus. Concordat M. l. C. lib. 2. cap. 41.
quest. 2. in prin. Huius regule exceptio prima hæc
est; Nisi de beneficio ecclesiastico accepta pecu-
nia sit transactum. c. cum pridem. 4. de pactis. Pla-
ra de hac exceptione uide j. lib. prox. cap. 12. reg.
11. except. 6. replic. 2. Altera exceptio est; Nisi de
causa matrimoniali sit transactum. c. ult. uers. ex-
ceptis nimirum. de transactionibus. Tertia ex-
ceptio uidetur; Nisi transigētem statim pœnituerit.
Sed reprobatur c. quod semel. 21. de reg. iuris, in
6. l. 39. C. de transactionibus. Quarta exceptio est;
Nisi aduersa quoque pars fidem transactioni non
præstet. c. frustra. 75. de reg. iuris, in 6. Plura de
hac exceptione uide j. lib. 5. cap. 7. reg. 1. excep. 13.
item M. l. C. d. quest. 2. except. 15. Sed & plures
propositæ regule exceptiones uide d. quest. 2. l-
tem plura de transactionib. uide M. l. C. d. cap. 41.
cum cap. sequente. Hæc de adfinibus iudicio-
rum priuatorum remedijs sint
dicta.

METHODI IV=

RIS PONTIFICII

LIBER III

DE RE ECCLESIASTICA.

DE ECCLESIIS IN GE-
nere. Cap. I.

Hactenus de iudicijs tam priuatis
quàm publicis, necnō de legibus
ac magistratibus actū est. Nunc
de re ecclesiastica & religionis
primū quidem in genere, hinc
in specie de personis, rebus & actibus ecclesiasti-
cis agetur. Generalis tractatus hæc sunt regule.

I. Regula, continens distinctionem significato-
rum uocabuli Ecclesiæ, habetur in glossa c. ult. in
uerbo Ecclesiam. ne prælati uices suas, &c.

II. Regula: Vna est ecclesia uniuersalis, extra
quam non est salus. c. 1. §. una uerò. de summa tri-
nitate. 1. q. 1. c. teneamus. 24. q. 1. c. loquitur. c. quia
ex sola. c. quoniam. c. pudēda. §. etenim. c. schisma.
item distinct. 93. c. qui cathedram.

III. Regula: De ecclesijs non diuidendis caue-
tur c. auaritiæ. 10. in fine. de præbēdis. distinct. 10.
c. 1. §. sanctus quidem. 16. q. 1. c. multis. q. 7. c. sicut.

B § 21. q. 2.

21.q.2.c.sicut. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi episcopus in diuisionem consenserit. d.c. multis. uers. cum uoluntate eius episcopi. & d.q.1. c. decimas. §. fin. Altera exceptio est: Nisi Papa Ecclesiam diuiserit. d. §. fin. Huius exemplum habetur extrauag. com. saluator. §. cum duab. sequentibus. de præbendis. Plura de regula proposita uide J. cap. 7. reg. 112.

IIII. Regula: De euentu diuisionis ecclesiarum cauetur extrauag. Ioann. x x i i. 1. de concessione præbende. extrauag. com. unica, de officio delegati. Alius effectus habetur extrauag. Ioann. x x i i. ad Apostolatus. 2. de concessione præbende.

DE VNIONE ECCLES- fiarum.

V. Regula: Ecclesia quæ minus habet quàm decem mancipia, alijs ecclesijs coniungenda. 10. q. 3. c. unio. §. eadem scilicet. Hostilitatis quoq; & paupertatis ratione fit unio ecclesiarum. 16. q. 1. c. postquam. 25. q. 2. c. ult. §. hostilitatis quoq;.

VI. Regula: Prælatus inferior citra superioris consensum non potest suam ecclesiam uel sibi subiectam alteri unire. c. sicut. 8. de excessibus prælator. 16. q. 1. c. plures. §. ius ergo. Quod autem d. c. 8. dicitur, unire episcopatus ad summum pertinere Pontificem, ei concordat 16. q. 1. c. decimas. §. fin. Exemplum unionis habetur d. q. 1. c. & temporis.

VII. Regula: Episcopus unire potest ecclesiam alteri ecclesie, etiam non uocato rectore uel defensore. Clement. si una. 2. de rebus ecclesie non alienandis. 16. q. 1. c. precipimus. §. sicut. Cuius regula exceptio prima hæc est: Nisi mensæ suæ uel capitulo ecclesiam uellet unire. d. Clement. si una. 2. uers. quod si episcopus. Altera exceptio est: Nisi plures baptismales ecclesias una terminatione episcopus uelit unire. 16. q. 1. c. plures.

DE ECCLESIIS TRANSFERENDIS ac transmütandis.

VIII. Regula: De causa transmütationis triplici cauetur De consecrat. distinct. 1. c. tribus.

IX. Regula: Quorum consilio & autoritate transmütatio faciëda, cauetur 16. q. 7. c. si quis uult.

X. Regula: Ne in priuatum uel secularẽ usum ecclesie conuertantur, cauetur d. q. 7. c. nemini. 19. q. 3. c. quæ semel. c. quoniam.

XI. Regula: De transferenda sede episcopali cauetur 25. q. 2. c. ult.

XII. Regula: Secularis ecclesia ad statum regularem potest commutari. c. ad audientiam. 5. de ecclesijs edificandis.

XIII. Regula: Ecclesie licet habere patrimonium, item actorem seu syndicum. c. unico, de syndico. 12. q. 1. c. exemplum. c. expedit. c. habebat. Huius regule exceptio uidebatur esse in prædijs seu rebus

396 METHODI IVRIS PONT.

rebus immobilibus. Sed reprobatur hæc exceptio d. q. 1. c. futuram. c. uidentes.

XIIII. Regula: De ecclesijs non uiolandis, & uiolatorum poena, cauetur c. relatum. 11. §. fin. de iure patronatus. 17. q. 4. c. ad episcopos. c. attendendum. c. si quis. Plura de hac re uide §. reg. 27.

XV. Regula: De ecclesijs defendendis contra laicos cauetur distinct. 96. c. ult. & distinct. 97. in prin. §. sed sicut ex. c. 1. cum c. sequente.

XVI. Regula: Comparatio ecclesiastici & civilis status habetur distinct. 96. c. cum ad utrum. c. quis dubitet. c. duo sunt.

XVII. Regula: Ecclesia cum suis personis, rebus & actibus laicorum dispositioni uel iudicio non subijcitur, per cc. iam proposita. Quibus accedit d. distinct. 96. in prin. cum c. sequente. c. nos ad fidem, cum c. sequente. c. ubinam. c. deniq. c. factis. c. in scripturis. c. si Imperator. c. nunquam. c. sicut. item distinct. 97. in prin. Concordant item ea que habentur §. cap. 6. reg. 13. & cap. 12. reg. 5.

XVIII. Regula: Ecclesia perinde ac minor restitutionem in integrum petere potest. c. 1. cum c. sequente. de in integr. restitut. Clement. unica, eod. tt. Huius exceptio prima uidetur: Nisi aduersus aliam ecclesiam in integrum restitui petat. Sed reprobatur c. auditis. 3. eod. tt. Altera exceptio est: Nisi semel petita restitutio in integrum ei sit
dene

denegata. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. ult. d. tt.

XIX. Regula: Ecclesiæ quadraginta annorū præscriptio obstat. c. de quarta. 4. c. illud. 8. & c. quia indicante. 9. de præscriptionibus. c. si qui. 2. eod. tt. in 6. 16. q. 3. c. placuit. §. ceterum aduersus. c. iubemus. §. de præscriptionibus. item q. 4. c. ult. Nouell. 110. & Nouell. 131. §. item pro temporal. 1. tem concordat M. I. C. lib. 3. cap. 6. quæst. 8. reg. 4. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi ecclesia uacauerit: hoc enim tēpus, quo uacauerit, ex hac quadragenaria præscriptione detrahitur. d. c. de quarta. 4. & c. auditis. 15. eod. tt. de præscriptionib. Altera exceptio est: Nisi quadraginta annorū præscriptio sit interrupta. d. c. auditis. 15. uers. si autē exceptionem. & c. illud. 8. §. fin. eod. tt. Tertia exceptio est: Nisi belli tempus intercesserit. c. ex transmissa. 10. d. tt. Quarta exceptio est: Nisi schisma intercesserit. c. cum nobis. 14. eod. tt. Quinta exceptio est: Nisi ecclesia contra ecclesiam præscribat: tunc enim triginta anni ad præscribendum sufficiunt. 16. q. 3. c. placuit. §. ceterum. uers. in canonibus. Concordant ea quæ habentur j. cap. 9. reg. 2. in prin. Contradicit d. c. de quarta. 4. c. ad aures. 6. de præscriptionibus. Planè propositæ exceptionis replicatio est: Nisi monasterium contra ecclesiam præscribat: hoc enim casu requi-

requiruntur quadraginta anni. d. §. cæterum. uers. monasterium aduersus ecclesiam. 16. q. 4. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. ult. Sexta exceptio est: Nisi aduersus Romanam ecclesiam præscribatur: huic enim non nisi centum annorum præscriptio nocet. c. ad audientiam. 13. c. cum nobis. 14. & c. si diligenti. 17. in fine. de præscriptionibus. c. si qui. 2. uers. nisi contra ipsam. cod. tt. in 6. c. cum dilecta. 4. §. quia uerò. uers. ut cum aduersus. de confirmatione utili. item 16. q. 3. c. ult. Contradicit 16. q. 4. c. uolumus. uers. etiam si quid Romanæ. Planè huius exceptionis replicatio hæc est: Nisi bona hæreticorum ab illorum liberis Romana ecclesia uindictet: hoc enim casu uindictanti quadraginta annorum præscriptio nocet. d. c. si qui. 2. §. si post mortem. de præscript. in 6. Septima exceptio est: Nisi ecclesia conuersa uindictetur: hanc enim conuertens episcopus triennio præscribit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. 1. de præscriptionibus. Hæc de decimanona regula: de qua tamen uide plura j. cap. 9. reg. 2. & libro 5. cap. 6. reg. 20.

XX. Regula: Ecclesia triginta annis præscribit. c. sanctorum. 3. de præscriptionibus.

XXI. Regula: Ecclesie nomine sine auctoritate prelati non litigandū. c. causam. 9. de iudicijs.

XXII. Regula: Ex contractu uel delicto clerici

rici ecclesia non obligatur, nec ei præiudicatur. c. 1. de deposito. c. quod quibusdam. 4. de fideiussoribus. c. delictum. 76. de reg. iuris, in 6. 16. q. 6. c. si episcopus. c. si fortassis. c. episcopo. c. ult. §. si ergo. Nouel. 120. §. at si quis episcopus. Et Nouell. 123. §. si uero æconomi. Concordat item 3. lib. 5. cap. 9. reg. 20. except. 1. Proposita regulæ exceptio hæc est: Nisi aliquid ex contractu uel delicto clerici ad ecclesiam peruenerit, uel in rem eius sit uersum. d. c. 1. uers. cum non constet. Et d. c. quod quibusdam. 4. uers. nisi fortè in utilitatem. item c. 1. de solutionibus.

XXIII. Regula: Nomine ecclesiæ prælatus conueniri potest. c. edoceri. 21. de rescriptis. l. 31. §. hoc nihilominus. C. de episcopis Et clericis. Contradicit Nouell. 123. §. episcopus.

XXIII. Regula: De immunitate ecclesiæ cauetur c. non minus. 4. de immunitate ecclesiæ. c. 1. Et c. clericis. 3. eod. tt. in 6. c. quanquam. 4. de censibus, in 6. Clemēt. ult. eod. tt. 12. q. 2. c. ecclesiarum. 16. q. 7. c. ecclesias, in fine. 23. q. 8. c. secundum. Concordant item ea quæ habentur M. 1. C. lib. 3. cap. 6. quæst. 8. reg. 2. in prin. Planè d. c. clericis. 3. mutatur Clemēt. unica, eod. tt. de immunitate ecclesiar. Declaratur extrauag. comm. 1. in prin. eod. tt. Sed Et contradicit proposita regulæ c. omnis. 2. de censibus. item 11. q. 1. c. magnum. 23. q. 8. c. tributum. Sed

ex his notanda est prima proposita regula exceptio hac, quod pro pace & quiete tributū ab ecclesia persoluatur. Cui concordat l.ii. C. de sacrosanctis ecclesijs. Altera exceptio est: Nisi ecclesiasticū sit munus, quod ecclesie iniungitur. c. i. uers. prater ecclesiasticum. de censibus. Cuius replicatio est: Nisi episcopus nouum censum ecclesie imponat. c. scientes. 3. eod. tt. Tertia exceptio est: Nisi procuratio in uisitationibus exigatur. c. cum uenerabilis. 21. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi ecclesia quid ultra mansum, domos & hortos iuxta ecclesiam positos habeat: hoc enim quod amplius est, immune non uidetur. c. i. in fine. de censibus. 23. q. 8. c. sancitum. Quinta exceptio est: Nisi necessitas urgeat. c. peruenit. 2. & c. non minus. 4. §. quocirca. uers. nisi episcopus. de immunitate ecclesiar. Huius replicatio est: Nisi Papa non prius consulatur. c. aduersus. 7. in prin. uers. propter imprudentiam. eod. tt. extrauag. com. 1. §. ceterum. eod. tt. Sexta exceptio uidetur: Nisi ecclesia nondum sit consecrata. Sed reprobatur c. ecclesie. 9. eod. tt. Septima exceptio uidetur: Nisi munera patrimonialia exigantur ab ecclesia. 11. q. 1. c. si tributum. Contradicunt ea quæ posita sunt §. ead. reg. in prin. Octaua exceptio est: Nisi ecclesia non contenta decimis & primitijs, prædia, uillas, castella & ciuitates possideat. 23. q. 8. c. si in mortem. §.

sed notandum est. uers. porro alij. Nona exceptio est in ijs quæ ecclesia non ex oblationibus, uel imperiali beneficio, uel ex sepultura, sed ex donatione inter uiuos uel emptione possidet. d. q. 8. c. sanctum. §. hinc datur. Hæc de uicesima quarta regula eiusq; exceptionibus sint dicta. Sed & plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. lib. 3. cap. 6. quæst. 8. reg. 2.

XXV. Regula: Ecclesiæ res immunes sunt à lucratiuorum descriptione. 23. q. 8. c. in qualibet. §. sancimus. l. 18. C. de sacrosanctis ecclesijs.

XXVI. Regula: De securitate ijs qui ad ecclesias confugiunt, præstanda, & ne quis inde ui extrahatur, cauetur c. inter alia. 6. de immunitate eccles. distinct. 87. c. eos qui. 17. q. 4. c. sicut, in fine. c. miror. c. reum. c. frater. c. nullus. c. si quis cõumax. c. si quis suadente. §. qui autem. c. diffiniuit. c. id constituimus. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 6. quæst. 8. reg. 6. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi publicus latro, uel nocturnus depopulator agrorū ad ecclesiā cõsugerit. d. c. inter alia. 6. uers. nisi publicus latro. Altera exceptio est: Nisi homicida uoluntarius ad ecclesiam cõsugerit. c. 1. de homicidio. Cuius interpretationē uide apud Baptist. à Villalob. in Com. opin. litera C. num. 83. Accedit Nouell. 17. §. ceterum. Tertia exceptio est: Nisi seruus ad ecclesiam cõsugerit. Quæ exceptio appro-
C batur

batur sub conditione d.c.inter alia.6. uers.si uerò seruus fuerit. et 17.q.4.c.metuentes.c.uxor.c.ludas.c.id cōstituimus. §. seruus autem. Concordant item ea que habentur M.I.C. d.reg.6. except.1. Quarta exceptio est: Nisi quis sub spe immunitatis in loco ecclesie crimē cōmiserit.c.ult.de immunitate ecclesie. Quinta exceptio est: Nisi fugiens ad ecclesiam ablata nō restituat.14.q.6.c.1. §. illud uerò. Sexta exceptio est: Nisi fugienti à persequēte præstito iuramento cautum sit de morte, debilitate membrorum, uel simili pœna non infligenda. 17.q.4.c.id constituimus. uers. nisi ad Euangelia. Plures exceptiones uide M.I.C.d.reg.6.

XXV II. Regula: De pœna eorum qui ecclesie pacem turbant, cauetur 24.q.1. c. qui contra. q.3.c. quisquis per. Concordat §. reg.14.

XXV III. Regula: De pœna eius qui in atrio ecclesie pugnam committit, uel homicidium facit, cauetur 17.q.4.c. si quis in atrio. Concordat M.I. C. lib.3. cap.6. quæst.8. reg.5.

XXI X. Regula: De priuilegijs ecclesiarum non negligendis in genere cauetur 25.q.2.c. priuilegia.c. quæcūq. Concordat M.I.C.d. quæst.8. reg.1. Que autē sint priuilegia ecclesiarum, ex præcedentib. patet. Sed et plura istiusmodi priuilegia in sequentib. proponētur. Pœna eius qui ecclesiastica priuilegia uiolat, cauetur 12.q.2. c. qui et diuinis.

XXX. Re-

XXX. Regula: Ecclesie res alienas rapere uel inuadere non licet. 12. q. 2. c. sicut. Hæc de ecclesia in genere sunt dicta. De edificandis & dedicandis ecclesijs dicitur 7. cap. 15. Sed & de ecclesia uacante nonnulla restant dicenda: de qua sequitur cap. prox.

DE ECCLESIA VACANTE. Cap. II.

Prima regula: Ecclesia uacare dicitur per prælati mortem, non solum naturalem, sed etiam civilem: ut puta per eius captiuitatē. c. si episcopus. 3. de supplenda neglig. præl. in 6.

II. Regula: Ecclesia uacante, capitulo debetur ius prælati defuncti. c. his que. 11. §. fin. c. cū olim. 14. de maiortate & obedientia. c. unico, eod. tit. in 6. & d. c. si episcopus. 3. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi specialiter à Papa quid capitulo sit interdictum. d. c. unico. uers. nisi ei fuerit à sede apostolica. Altera exceptio est in iure correctionis, excommunicationis & suspensionis, d. c. 11. uers. excepto quod de correctione. Tertia exceptio est in iure conferendi præbendas, c. illa. 2. ne ecclesia uacante aliquid innouetur. c. ult. de regularibus, in 6. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ad præsentationē patroni capitulum aliquem instituat. c. 1. de institutionib. in 6. Altera replica-

404 METHODI IVRIS PONT.

tio est: Nisi collatio communiter ad episcopum & capitulum pertineat, c. 1. in prin. ne sede uacante, in 6. Quarta exceptio est: Nisi sede apostolica uacante, cardinales aliquid circa canones immutare uelint, uel quid simile, quod est meri imperij, usurpare. Clement. ne Romani. 2. in prin. de electione.

III. Regula: De ecclesia uacante alicui commitenda, donec alius eligatur, cauetur c. nemo. 15. & c. cum ex eo. 34. §. porro septenio. de electione, in 6.

IIII. Regula: De œconomo ecclesie uacanti constituendo cauetur c. cum uos. 4. de officio ordinarij.

V. Regula: Ecclesie cathedrali uacanti solus Papa administratorem deputare potest. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. ult. de supplend. neglig. prælat. in 6. c. is cui. 42. uers. cui soli hoc competit. de electione, in 6. Idem cauetur in adiutore adiungendo c. unico, de clerico egrotante, in 6.

VI. Regula: De iure & officio eius cui ecclesia uacans est commissæ, cauetur d. c. is. cui. 42.

VII. Regula: Is cui ecclesie uacantis administratio commissæ est, beneficia cõferre non potest. Quæ regula approbatur simul & distinguitur d. c. ult. §. fin. Concordat s. reg. 2. except. 3.

VIII. Regula: Commissarius prælaturam retinere non debet: sed operam dare, ut intra annum aliquis

aliquis eligatur : quod nisi fecerit, alius ei est substituendus. 7. q. 1. c. constitutum.

IX. Regula: De inuentario rerum ecclesiasticarum conscribendo cauetur 12. q. 2. c. charitatem.

X. Regula: De bonis & fructibus ecclesie uacantis non occupandis, sed eligendo reseruandis, cauetur c. generali. 13. & c. quis sepe. 40. de electione, in 6. Clement. statutum. 7. eod. tt. Clement. 1. §. in quibus etiam. de supplenda neglig. praelator. c. ult. de officio ordinarij, in 6. Propositae regule exceptio prima hæc uidetur: Nisi consuetudo sit, ut fructus primi uel secundi anni applicentur quibusdam personis. Sed hæc exceptio reprobatu certo modo extrauag. comm. unica, ne sede uacante aliquid innouetur. extrauag. Ioan. XXII. suscepti. 2. de electione. extrauag. com. exhibita. 4. de priuilegijs.

XI. Regula: Ne ecclesia uacante aliquid innouetur, cauetur c. 1. & c. ult. ne sede uacante, & c.

XII. Regula: Sede apostolica uacante, nihilominus ad eam uenire debent, qui aliàs ad Pontificem uenire sunt adstricti, Clement, ne Romani. 2. §. fin. de electione.

XIII. Regula: Electis etiam alibi morantibus de uacante, circa electionem suam nullum ex motu præiudicium generatur. extrauag. Ioan. XXII. de electione. Hæc de sede uacante sint dicta.

DE CLERICIS ET
monachis in genere.

Cap. III.

HActenus de ecclesia tanquã de toto actum est: nunc de eius partibus agetur, hoc est, de personis, rebus & actibus ecclesiasticis. Personæ autem ecclesiasticæ censentur clerici & monachi, de quibus primum in genere, postea in specie tractabitur.

I. DEFINITIO NOMINIS
clerici ac monachi.

I. Etymologia clerici habetur distinct. 21. c. 1. in princ. 12. q. 1. c. clericus. & c. duo sunt. uers. cleros enim. item De præbendis & dignitatib. c. cum secundum. 16. uers. cum enim à cleros.

II. Etymologia sacerdotis & antistitis habetur distinct. 21. c. 1. §. antistes.

III. Etymologia monachi habetur 16. q. 1. c. 1. c. si cupis, in prim. c. placuit. §. fin.

II. DEFINITIO realis clerici habetur distinct. 21. c. 1. §. generaliter.

III. GENVS clericorum & species cognata proponitur 12. q. 1. c. duo sunt.

IIII. DIFFERENTIA clericorum & monachorum habetur 16. q. 1. c. alia causa. c. hinc est. §. item illud Hieronymi.

V. ORI-

V. ORIGO clericorum exponitur distinct. 21.
in princ. c. in nouo.

VI. SPECIES clericorum enumerantur distinct. 21. c. 1. §. generaliter. distinct. 72. c. clericum, in fine. 11. q. 1. c. de persona. §. fin. Nouell. 123. §. presbyteri.

VII. GRADVS clericorum exponuntur c. statuimus. 15. de maiestate & obedientia.

VIII. DIVISIO clericorum in canonicos & non canonicos habetur c. cum tibi. 18. de uerb. significat.

IX. OFFICIA clericorum per singulos gradus distinct. 25. c. 1. cum c. sequente.

DE CLERICIS ET monachis ordinandis.

Cap. IIII.

I. QVOT CLERICI ORDINANDI?

Prima regula: Episcopi iudicio secundum ecclesie facultates numerus clericorum statuendus. c. quoniam. 9. in prin. de uita & honestate clericor. c. 1. & c. autoritate. 4. de institutionibus. c. 1. §. sanè ut. de statu regularium, in 6. Concordat item M. L. C. lib. 3. cap. 1. in prin. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi ob defectum facultatum singuli monachi in singulis prioratibus

408 METHODI IVRIS PONT.

constituantur. c. ex parte. 3. de capellis monachor.
 Altera exceptio est: Nisi facultates postea sint au-
 ctæ: hoc enim casu numerus quoq; clericorum au-
 gendus. c. cum M. 9. de constitutionibus. Huius re-
 plicatio est: Nisi literis apostolicis numerus mo-
 derari iussus sit: hoc enim casu etiam auctis postea
 facultatibus numerus augeri non debet. c. ult. de
 uerb. signif.

II. Regula: Numerus à Papa constitutus obser-
 uandus, ultra quem clerici aliquem recipere co-
 gendi non sunt. Cuius regulæ exceptio est: Nisi
 clerici prius ultra numerum statutum aliquem re-
 ceperint: hoc enim casu alium à Pontifice præsen-
 tatum recipere coguntur. c. pro illorum, 22. de
 præbendis.

III. Regula: Numerus clericorum augendus
 potius est quàm minuendus, si suppetant redditus,
 c. ex parte. 12. de constitutionibus.

IIII. Regula: Præstat paucos bonos, quàm mul-
 tos malos ordinari. c. tales. 4. distinct. 23. c. cum sit.
 14. in fine. de etate & qualitate præficiendorum.
 Plures huiusmodi regulas uide M. I. C. d. cap. 1.
 quæst. 1.

II. QVI ET QVALES ordinandi?

I. Regula: Tales ordinandi, qui dignè sacrame-
 ta possint tractare. d. c. tales. 4.

II. Re-

II. Regula: Meritis, non gratia clerici ordinandi. 8. q. 1. c. qui uos. c. licet.

III. Regula: De officialibus ad clericatum non ordinandis cauetur distinct. 51. c. præterea. distinct. 53. c. 1. Vide item M. I. C. lib. 3. cap. 1. quæst. 2. reg. 1.

III. Regula: De procuratoribus, actoribus & tutoribus non ordinandis cauetur distinct. 54. c. magnus. item c. unico, de obligatis ad ratiocinia. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi rationes reddiderint, & reliqua soluerint. d. c. magnus. uers. si post deposita uniuersa. Altera exceptio est: Nisi consentiant ij quibus sunt obligati. d. distinct. 54. c. admittuntur. §. & non tantum de his. uers. nisi fortè eorum.

V. Regula: De curialibus & cohortalibus non ordinandis cauetur distinct. 34. c. precipimus. uers. uel curiæ, distinct. 51. in prin. cum c. sequente. c. designata. c. præterea. c. ult. uers. qui curiæ. distinct. 53. in prin. cum c. sequente. l. 4. C. de episcopis & clericis. Plura de hac regula uide M. I. C. d. quæst. 2. reg. 2.

VI. Regula: De colonis originarijs & adscripticijs non ordinandis cauetur d. uers. uel curiæ. & distinct. 54. c. quis aut. c. generalis. c. admittuntur. uers. & non tantum. distinct. 55. c. 1. uers. uel originariæ. l. 16. & l. 34. in princ. C. de episcopis & clericis. Huius regulæ exceptio hæc est: Nisi in co

C § uico,

410 METHODI IVRIS PONT.

uico, cui est adscriptus, clericus fiat. d. distinct. 54. c. si seruus. §. fin. Nouell. 123. §. adscripticios. Plures proposita regule exceptiones uide M. I. C. d. quest. 2. reg. 2.

VII. Regula : De seruis non ordinandis cauetur d. c. generalis. & d. c. admittuntur. & d. distin. 54. in prin. cum c. sequente. c. nulli. c. de seruorum. c. si quis obligatus. c. de rebus, in fine. c. ex antiquis. c. frequens. distinct. 55. c. 2. uers. uel seruilis. distinct. 51. c. ult. uers. qui seruili. Concordat item c. 1. in fine. de filiis presbyterorum. c. 1. cum c. sequente. & c. consuluit. 5. de seruis nō ordinandis. 16. q. 1. c. qui uerò. §. & neminem. Apostol. canon. 81. Planè proposita regule exceptio prima hæc est: Nisi dominus in ordinationem serui consenserit, uel sciens non contradixerit. c. si seruus sciens, in prin. distinct. 54. d. canon. 81. Concordat M. I. C. d. quest. 2. reg. 4. except. 1. Altera exceptio est: Nisi dominus seruum intra annum non uindicauerit. d. c. si seruus. uers. sed si ignorante. Nouell. 123. §. si seruus. Tertia exceptio est: Nisi seruus à domino fuerit manumissus. d. distin. 54. c. qui ex famulis, in prin. usq; ad §. qui autem. item c. de seruorum. uers. nisi prius. item De seruis non ordinandis c. 1. uers. nisi ante clericatum. c. de seruorum. 2. uers. nisi prius. c. de famulis. 3. uers. ita tamē ut. item De filiis presbyterorum c. 1. in fine. Huius exceptionis replicatio est:

tio est: Nisi ius patronatus dominus in manumisso sibi reseruet. *distinct. 54. c. quicumq.* Quarta exceptio est: Nisi seruus monachus sit factus, non clericus. *d. c. si seruus sciente. uers. uerum: etiam si legitime. distinct. 54. Nouell. 5. §. hinc autem nobis.* Contradicit *d. distinct. 54. c. generalis.* Planè propositæ exceptionis replicatio hæc est: Nisi intra triennium, ex quo seruus monasterium est ingressus, dominus eum uindicauerit. *d. uers. uerum: etiam si legitimo. 17. q. 2. c. ult. item d. §. hinc autem nobis. & Nouell. 123. §. ceterum si quis.* Quinta exceptio uidetur: Nisi seruus ludæi Christianus ordinatus sit. *distinct. 54. c. generalis. §. fin.* Sexta exceptio: Nisi ex matre libera natus sit, quamuis ex patre seruo. *c. ult. de seruis non ordinandis.* Septima exceptio: Nisi seruus presbyter aut diaconus sit factus. Quæ exceptio approbatur certo modo *distinct. 7. 54. c. de rebus. uers. ceterum si. c. ex antiquis. uers. ita ut si quis. c. si seruus absente.* Octaua exceptio: Nisi seruus subdiaconus sit factus. *c. miramur. 7. de seruis non ord.* Nona exceptio: Nisi seruus episcopus sit factus. *distinct. 54. §. si seruus sciente. uers. episcopalis enim.* Plura de hac exceptione dicentur *1. lib. 5. in iure seruorum.*

Replicatio præcedentium exceptionum generalis.

Hactenus propositæ regulæ de seruis non ordinandis

412 METHODI IVRIS PONT.

dinandis exceptiones enumerauimus: quarum replicatio generalis hæc uidetur: Nisi ecclesiæ uel monasterij seruus sit ordinatus. Quæ tamen reprobatur distinct. 54. c. admittuntur. §. de seruis, cum sequentibus, usq; ad §. ecce quando.

VIII. Regula: De libertis non ordinandis cauetur distinct. 54. c. si quis obligatus. c. quicunq; uers. qui uerò retento, c. ult. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi patronus consenserit. d. c. si quis obligatus, in fine. Altera exceptio est: Nisi nullum obsequium in liberto patronus sibi retinuerit. d. c. quicunq; in prin.

Replicatio præcedentium exceptionum generalis.

Planè exceptionum iam propositarum replicatio generalis hæc est: Nisi libertus ordinatus patrono horas canonicas psallere noluerit. c. nullus, 4. de seruis non ordinandis.

IX. Regula: De peregrinis non ordinandis cauetur c. ult. de clericis peregrinis. c. 1. c. eos qui. & c. ult. uers. sed nec absq; de tempor. ordinat. in 6. distinct. 51. c. ult. uers. qui ignoti sunt. distinct. 70. in prin. distinct. 71. in prin. cum c. sequente, c. de aliena. c. si quis. c. clericos. c. primatus. c. extraneo. c. penult. & ult. item distinct. 72. c. clericum. c. ultim. item distinct. 98. c. Afros. & c. ult. Concordat item l. 11. C. de episcopis & clericis. Planè propositæ regula

regula exceptio prima hæc est: Nisi superioris sui consensu peregrinus sit ordinatus, uel ab eo literas dimissorias habeat. Quæ exceptio apparet ex his quæ iam proposita sunt. Declaratur definitione superioris c. cum nullus. 3. de temp. ordinat. in 6. De literis dimissorijs, quarum mentio facta est, uide j. cap. proxim. reg. 70. & 71. Altera exceptio est: Nisi prioratuum non exemptorum priores, horumue socij ab episcopo ordinentur. d. c. cum nullus. 3. §. fin. Tertia exceptio: Nisi peregrinus à suis clericus fuerit ordinatus. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: uerùm eius replicatio est: Nisi de ipsius ordinatione legitime nō constet. c. 1. c. inter quatuor. 2. c. tue fraternitatis. 3. de clericis peregrinis. distin. 98. in prin. cum duobus cc. sequentib. Quarta exceptio est: Nisi cum peregrino fuerit dispensatum. c. ult. in fine. d. tt. de clericis peregrinis. distin. 71. c. fraternitatem. Quinta exceptio: Nisi Papa in ecclesia Romana peregrinos ordinauerit. i. q. 1. c. per principalem.

Replicatio præcedentium exceptionum generalis.

Planè exceptionum iam enumeratarum replicatio generalis hæc uidetur: Nisi certæ originis clerici ex pacto uel consuetudine ordinentur: hoc enim pactum uel hæc consuetudo uidetur alios peregrinos in casibus exceptis excludere. Verùm repli-

414 METHODI IVRIS PONT.

replicatio hæc reprobatur c.ad decorem.5.de institutionibus. Hæc de nona regula.

X. Regula: De indoctis non ordinandis cauetur c.eam te.4.in prim.c.cum sit.14. & c.ultim.de ætate & qualitate præficiendor. c.ult.uerf.seu illiterato.de tempor.ordinat.in.6. distinct.34.c.precipimus.uerf.aut ignorantem literas. distinct.36. c.1. distinct.49.c.ult. distinct.51. c.ult.uerf.qui inscij. distinct.55. c.1.uerf.uel illiteratus. & c.pœnitentes,in prim. Concordat item M.I.C.lib.3.cap.1. quæst.2.reg.7.

XI. Regula: De imprudentibus non ordinandis cauetur distinct.36.in prim.

XII. Regula: De infamibus & reprehensibilibus publicæ iudicio damnatis non ordinandis cauetur distinct.51. c.ult.in prim. distinct.49. per totam. distinct.55. c.1. distinct.77. c. si quis de. uerf. si nullo graui. 1. q. 1. c. estote. q. 7. c. si quis omnem. §. etsi informationem. & §. qui post baptismum. Apostol. canon. 60. Concordat item M.I.C. d. q. 2. reg. 8. Huius regula exceptio prima est: Nisi crimē fuerit occultū. c. ex tenore. 4. de tempor. ordinat. Declaratur hæc exceptio definitione criminis occulti c. uestra. 7. uerf. ceterum aliud. de cohabitatio. clericor. Huius exemplum habetur c. ult. de furtis. Eius autem exceptionis replicatio hæc est: Nisi ablatum nondum restituerit, nec de crimine

mine poenitentiam egerit: hoc enim casus proposita exceptione non defenditur. d. c. ultim. uers. post peractam poenitentiam. Altera exceptio uidetur: Nisi lapsus poenitentiam egerit. Sed reprobat distinet. 50. in prim. cum sequentib. de qua re uide j. reg. 15. item j. cap. prox. in fine.

XIII. Regula: De ebrijs seu uinosus non ordinandis cauetur distinet. 35. in prim. §. sequitur.

XIII. Regula: De homicidis, & ijs qui mortis causam prae buerunt, non ordinandis cauetur j. cap. prox. reg. 74.

XV. Regula: De poenitentibus non ordinandis cauetur c. 1. de bigamis non ordin. distinet. 33. c. maritum. uers. nec eum qui publica. distinet. 34. c. precipimus. uers. uel poenitentiae. distinet. 50. c. ex poenitentib. c. quicumq. c. si ille. c. non confidat. c. canones. c. in capite. §. fin. c. illud quoq. c. placuit. & distinet. 51. c. ult. in prim. uers. qui scelera. & distinet. 55. c. 1. uers. uel publica poenitent. c. nullus, in prim. c. poenitentes. item distinet. 61. c. non negamus. uers. sed nec de poenitentibus. Declaratur regula proposita definitione poenitentis d. c. placuit. §. eum uero. Planè propositae regule exceptio prima haec est: Nisi necessitas aut usus exegerit. d. c. placuit. uers. nisi tantum si necessitas. Altera exceptio est: Nisi non publicam uel solennem, sed priuatam egerit poenitentiam. d. distinet. 50. c. si uero. c. si quis post.

416 METHODI IVRIS PONT.

post. §. potest & aliter. item De tempor. ordinat. c. ult. Tertia exceptio est: Nisi post actam pœnitentiam secularis militiae cingulum non acceperit. d. c. si quis post, in prim. Hæc de decimaquinta regula sint dicta: de qua tamen uide plura j. capite prox. in fine.

XVI. Regula: De Simoniacis non ordinandis cauetur i. q. i. c. quicumq; c. citò turpem. §. quia ergo. uers. secundum Gregorium. c. eos qui. uers. nam & uicesimus. q. 7. c. conuenientibus. §. ex hac auctoritate. uers. porrò Simoniaci. item distinct. 33. c. maritum, in fine.

XVII. Regula: De apostatis non ordinandis cauetur distinct. 50. c. ult. & c. ult. de apostatis.

XVIII. Regula: De hæreticis non ordinandis cauetur distinct. 51. c. ult. uers. qui in heresin. Nouell. 123. §. clericos. uers. & recta fide. Huius exceptio est: Nisi fuerint ad fidem catholicam reuersi. i. q. 7. c. si qui uoluerint. item De rescriptis c. eam te. 7. §. fin. Sed hoc fit per dispēsationem: alioquin exceptio proposita reprobatur i. q. i. c. omnis.

XIX. Regula: De nō baptizatis nō ordinādis cauetur c. i. & c. ult. de presbytero non baptizato.

XX. Regula: De rebaptizatis non ordinandis cauetur distinct. 50. c. confirmandum, in fine. item distinct. 51. c. ult. in prim. uers. aut rebaptizati. item i. q. 7. c. qui in qualibet.

XXI. Re

XXI. Regula: De baptizatis in hæresi non ordinandis cauetur 1. q. 1. c. uentum. §. sed nostræ. q. 7. c. qui in qualibet. & distinct. 51. c. ultim. in prin. uers. uel qui in hæresi. Apostol. canon. 67. Huius exceptio est: Nisi non adulti, sed infantes ab hæreticis sint baptizati. 1. q. 4. c. placuit. c. qui apud. c. homini. §. fin.

XXII. Regula: De baptizatis in ægitudine non ordinandis cauetur distinct. 57. in prin. cum c. sequente.

XXIII. Regula: De uxoris, & ijs qui continentiam uouere nolunt, non ordinandis cauetur distinct. 27. in prin. cum c. sequente. distinct. 28. c. assumi. item De clericis coniugatis c. sanè. 2. & c. cum decorem. 8. item De tempor. ordinat. in 6. c. ult. uers. nec etiam coniugato. *Proposita regule exceptio prima hæc est:* Nisi uxoratus uouens continentiam religionem ingredi uelit relicta coniuge. d. c. ult. uers. nisi uolenti religionem. d. c. assumi. uers. nisi fuerit promissa conuerso. item d. distinct. 28. c. de his. §. fin. Huius exceptionis replicatio est: Nisi uxor non consentiat, nec ipsa continentiam uoueat. distinct. 77. c. episcopus. uers. sanè si coniugati. item De conuersione coniugator. c. cum sis. 4. c. coniugatus, s. c. uxoratus. 8. Concordant item ea quæ habentur j. lib. proxim. cap. 18. causa 6. except. 2. Planè *proposita replicationis duplicatio*

D

prima

418 METHODI IURIS PONT.

prima hæc est: Nisi carnalis copula nondum interuenerit: hoc enim casu consensus coniugis non desideratur. c. uerum. 2. & c. ex publico. 7. de conuersione coniugat. Concordant ea quæ habentur d. except. 2. repl. 1. Plures duplicationes uide d. except. 2. Sed & plura de exceptione proposita uide d. causa 6. Altera proposita regule exceptio est: Nisi tempore baptismi uxorem habeat. distin. 33. c. laici. Tertia exceptio est: Nisi ex causa necessitatis dispensetur. Quæ exceptio approbatur exemplo distin. 28. c. de Syracusana. Quarta exceptio est: Nisi uxor mortua sit. distin. 31. c. ult. §. illud quoq; Martini. Plures exceptiones uide 7. cap. prox. reg. 61.

XXIIII. Regula: De bigamis, seu ijs qui alteram duxerunt uxorem, non ordinandis cauetur c. 1. cum c. sequente. de bigamis non ordinandis. c. sanè. 2. in fine. de clericis coniugatis. c. unico, de bigamis, in 6. distin. 23. c. his igitur. uers. aut certè unius. distin. 26. c. ult. distin. 31. c. ult. §. illud quoque. distin. 32. c. nemo. c. seriatim. uers. quia nec laicus. distin. 33. in prin. cum c. sequente. c. martinum. item distin. 34. c. si quis de laicis, in prin. c. precipimus. c. si laici. §. præmissis. & c. cognoscamus. item distin. 50. c. quicumq; poenitens. distin. 51. c. ult. uers. qui secundas. & distin. 55. c. 1. uers. uel bigamus. c. nullus. item distin. 77. c. si quis de. uers.

uersi. si secundam. & distinct. 84. c. quisquis. Apostol. canon. 16. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 1. quest. 2. reg. 9. Planè proposita regulæ exceptio prima hæc est: Nisi posterius matrimonium copula carnali non fuerit consummatum. c. debitum. s. de bigamis non ordin. Altera exceptio uidetur: Nisi utraq; uxor mortua sit. Sed reprobatur c. de bigamis. 1. d. tt. Tertia exceptio uidetur: Nisi cum posteriore uxore matrimonium non subsistat. Sed reprobatur c. nuper. 4. d. tt. Quarta exceptio est: Nisi non uxores, sed concubinas duas pluresue habuerit. c. quia circa. 6. d. tt. Huius replicatio est: Nisi post uxorem unam, concubinam unam pluresue habuerit. distinct. 34. c. si quis de laicis. Huius duplicatio est: Nisi cum concubinario sit dispensatum. d. distinct. 34. c. fraternitatis. Quinta exceptio uidetur: Nisi ante baptismum unam, & post baptismum alicram duxerit. distinct. 26. c. 1. item 28. q. 3. in prim. cum c. sequente. Apostol. canon. 16. Contradicit d. distinct. 26. c. acutius. c. deinde. & c. unatantum. item 28. q. 1. c. 1. q. 3. c. ult. quibus exceptio proposita reprobatur. Sexta exceptio: Nisi Papa cum bigamo dispensauerit. Sed reprobatur hæc exceptio c. super eo. 2. uers. quia in bigamis. de bigamis non ordinandis. Concordant ea quæ proposita sunt s. ead. reg. in prim. Planè admititur dispensatio in minoribus ordinibus, distinct. 34. c. si

subdiaconus. Septima exceptio: Nisi necessitas exigat. Quæ exceptio approbatur certo modo d. c. si subdiaconus, in fine, cum c. sequente. Hæc de uicesima quarta regula.

XXV. Regula: De eo qui uiduam, uel à marito repudiatam duxit, non ordinando cauetur distinct. 32. c. nemo, in fine. c. seriatim. uers. quia nec laicus. distinct. 34. c. curandum. c. precipimus. uers. aut qui uirginem. c. si quis uiduam. item distinct. 50. c. si quis uiduam. c. quicumq;. uers. quicumq; uiduæ maritus. & distinct. 51. c. ult. uers. qui uiduam. distinct. 55. c. nullus. uers. nullus uiduarum. distinct. 77. c. si quis de, in fine. distinct. 84. c. quisquis. item De bigamis non ordinandis c. 1. uers. uel repudiatarum. Apostol. canon. 17. Nouell. 123. §. clericos. uers. neq; uiduam. Declaratur regula proposita definitione uiduæ distinct. 34. c. uidua. c. sanè. 2. in fine. de clericis coniugatis. Planè propositæ regule exceptio prima est: Nisi alij desponsatam saltem, non copula carnali cognitam duxerit. d. distinct. 34. c. ult. item 27. q. 2. c. quod autem. §. ecce impossibilitas. uers. item si sponsa. & c. debitum. 5. de bigamis non ordinandis. Altera exceptio uidetur: Nisi ante baptismum uiduam uxorem duxerit. Reprobatur hæc exceptio distinct. 34. c. si quis uiduam. Tertia exceptio est: Nisi in minorib. ordinibus uel necessitate urgente ordinetur. Quæ exceptio

ceptio approbatur certo modo d. distinct. 34. c. lector. Quarta exceptio uidetur: Nisi uidua ducta mortua sit. Sed reprobatur c. de bigamis. 3. de bigamis non ordin. Quinta exceptio uidetur: Nisi matrimonium cum uidua contractū ipso iure non subsistat. Sed reprobatur c. ult. d. tt.

XXVI. Regula: De eo qui adulteram uel meretricem uxorem duxit uel habet non ordinando cauetur distinct. 33. c. maritum. uers. uel meretricem. distinct. 34. c. si cuius. c. si laici. c. si quis uiduā & eiectam. c. si quis de laicis. §. quod ergo. & distinct. 51. c. ult. uers. aut corruptarum mariti. 30. q. 5. c. qualis. Apostol. canon. 17.

XXVII. Regula: De eo qui ancillam duxit non ordinando cauetur d. Apostol. canon. 17. & d. c. si quis uiduam. uers. aut ancillam.

XXVIII. Regula: De eo qui publicis spectaculis mancipatā duxit non ordinando cauetur d. c. si quis uiduam. uers. uel aliquā de his. & d. c. 17.

XXIX. Regula: De eo qui concubinam habet nō ordinando cauetur distinct. 33. in prin. cum c. sequente. c. maritum. uers. nec eum quidem. & c. ult. item distinct. 51. c. ult. uers. qui concubinas. Apostol. canon. 16.

XXX. Regula: De eo qui duas sorores uel consobrinam duxit non ordinando cauetur Apostol. canon. 18.

XXXI. Regula, De ijs qui ex malis parentibus nati sunt. Hi ordinari possunt. distinct. 56. c. undecunq; c. nunquam. c. nasci. c. sponsus. c. satis. c. dominus. & c. ismael. Contradicit d. distinct. 96. c. si gens. & c. Cenomanensem. §. quod autem. Soluitur hæc contrarietas d. c. Cenomanensem. §. fin. cum c. sequente.

XXXII. Regula: De illegitimè natis & filiis presbyterorum non ordinandis cauetur c. 1. & c. ult. de filiis presbyterorum. c. consuluit. 5. de scruiis nō ordinand. distinct. 56. in prim. cum c. sequente. Contradicit d. distinct. 56. c. undecunq; c. nunquam. c. nasci. c. dominus. & c. ult. Cui obiectioni respondetur à Gratiano d. §. quod autem. uers. sed. sicut. Ex qua solutione colligitur prima propositæ regule exceptio hæc: Nisi ex illegitimo coitu nati sint continentes & bonæ uitæ. Cui concordat distinct. 56. c. 1. cum sequente. c. nisi aut. c. apostolica. Planè proposita exceptio non admittitur ipso iure, sed per dispensationem, teste Gratiano in d. c. apostolica, in fine, cum c. sequente. Reprobata igitur priore exceptione, altera propositæ regule exceptio est: Nisi cum illegitimè nato uel filio sacerdotis sit dispensatum. Quæ exceptio etiam approbatur simul & distinguitur c. 1. de filiis presbyterorum, in 6. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi episcopus dispensauerit cum illegitimè nato

nato ad ordines maiores. Que replicatio appro-
batur d.c.1. Altera replicatio est: Nisi illegitimè
natus per dispensationem in ecclesia paterna sa-
cerdotium impetrauerit. c. ad presentiam. 2. c. cum
decorem. 15. & c. ad abolendam. 16. de filiis presby-
terorum. Tertia propositæ regulæ, quoad filios
sacerdotum, exceptio est: Nisi filij sacerdotum le-
gitimè sint nati. d. distinct. 56. c. Cenomanensem. §.
cum ergo. item c. literas. 14. d. tt. de filiis presbyte-
rorum. c. cum olim. 6. de clericis coniugatis. Planè
propositæ exceptionis replicatio est: Nisi filius sa-
cerdotis legitimus in ecclesia paterna sit ordina-
tus. c. presentium. 3. c. conqurente. 4. c. quoniam.
10. c. ad extirpandas. 11. & c. Michael. 13. de filiis
presbyterorum. Huius replicationis duplicatio
prima est: Nisi actor qui sciens patrem ordinati in
ecclesia ministrasse, cum ordinauerit. hic enim eū
quem sciens ordinauit, ex causa proposita remo-
uere non potest. c. ueniens. 5. de filiis presbyterorū.
Altera duplicatio est: Nisi alius ante filium presby-
teri in loco patris eius ministrauerit. c. ex trans-
missa. 7. eod. tt. Tertia duplicatio est: Nisi pater si-
ne titulo uel filij sui nomine in ecclesia ministra-
uerit. c. constitutus. 8. d. tt. Quarta duplicatio est:
Nisi dispensatum sit cum ordinato. c. ex tua. 9. d. tt.
Huius duplicationis triplicatio est: Nisi ab alio
uam à Papa, uel ab eo cui Papa concessit, fuerit
dispens-

424 **METHODI IVRIS PONT.**
diffensatum. c. dilectus. 17. eod. tt. Quinta dupli-
catio est: Nisi non succedat patri, sed uiuo patre
ad aliud sacerdotium in eadem ecclesia fuerit or-
dinatus. c. ad hæc. 12. d. tt. Hæc de tertia exceptione
sint dicta. Quarta proposita regula exceptio est:
Nisi magna ecclesiæ utilitas uel necessitas illegiti-
mè natos ordinari desideret. 1. q. 7. c. tali coniugio.
Hæc de tricesima secunda regula.

XXXIII. Regula: De furiosis non ordina-
dis cauetur distinct. 33. c. maritum. uers. neq; illum
qui in furiam. c. communiter. c. clerici. c. usq; adeò.
item 15. q. 1. c. ult. §. his ita. uers. non enim potest. A-
postol. canon. 78.

XXXIII. Regula: De epilepticis non or-
dinandis cauetur d. c. communiter.

XXXV. Regula: De corpore uitiatis non
ordmandis cauetur d. c. usq; adeò, in fine. & d. c.
maritum. uers. nec illum. item distinct. 34. c. præci-
pimus. uers. uel qualibet parte corporis. distinct.
36. c. 1. distinct. 49. c. hinc etiam. distinct. 51. c. ultim.
uers. aut qui naturali. distinct. 55. in prin. cum c. se-
quente. c. pœnitentes. uers. aut aliquo. item c. ex-
posuisti. 6. de corpore uitiatis. Proposita regula
exceptio prima hæc est: Nisi casu sit uitiatus, non
propria uoluntate. d. c. pœnitentes, in fine. & d. di-
stinct. 55. c. qui partem. c. si quis à medicis. c. eunu-
chus. c. si quis pro. c. si quis in. c. lator. c. præcepta.
item

item De corpore uitiatis c. ex parte. 3. Apostol. canon. 20. & 76. Huius exceptionis prima replicatio est: Nisi oculus casu sit amissus. d. c. precepta. §. fin. cum c. sequente. Contradicit d. c. 76. Altera replicatio est: Nisi mutus, surdus uel cæcus sit. Apost. canon. 77. Altera exceptio est: Nisi cum uitiato sit dispensatum. c. 1. c. cum de tua. 2. c. significauit. 4. de corpore uitiatis. Tertia exceptio est: Nisi ualitudinis conseruandæ causa se mutilauerit. c. ex parte. 5. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi ungula tantum pollicis careat, nec ideo minus ad diuina officia peragenda sit idoneus. c. ult. eod. tt.

XXXVI. Regula: De ijs qui seipfos abscedunt non ordinandis cauetur per ea quæ proposita sunt §. reg. prox. except. 1. Quibus concordat distinct. 51. c. ult. uers. qui semetipsum. & distinct. 55. c. si quis abscederit. & c. hi qui se. Apostol. canon. 21. cum c. sequente.

XXXVII. Regula: De minoribus ætate non ordinandis cauetur c. uel non. 14. de tempor. ordinat. c. 1. & c. ad nostram. 8. c. significatum. 11. de regularibus. c. ult. uers. infanti. de tempor. ordinat. in 6. item distinct. 77. c. subdiaconus. & distinct. 78. c. quid est. item 1. q. 1. c. estote. uers. nisi prouectiores ætate. Concordant item ea quæ habentur j. cap. prox. reg. 69. except. 5. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi excesserit decimum

quartum annum : tunc enim ordinari potest. d.c.
 ad nostram. 8. & d.c. significatum. 11. Cuius excep-
 tionis replicatio prima hæc est : Nisi ad duram
 religionem ordinetur : hoc enim casu requiritur,
 ut excefferit decimum octauum annum. c. quia in
 insulis. 6. de regularib. 20. q. 1. c. quia autem. Alte-
 ra replicatio est : Nisi subdiaconus ordinetur : hic
 enim debet esse uiginti annorum. distin. 77. c. sub-
 diaconus. Sed hæc replicatio mutatur Clement.
 ult. de atate & qualitate præficiendor. Tertia re-
 plicatio est : Nisi decanus, diaconus aut similis, qui
 animarum curam habet, ordinandus, aut uirgo con-
 secranda sit : hoc enim casu requiritur ætas uiginti
 quinque annorum. c. cum in cunctis. 7. §. inferiora.
 de electione. c. licet canon. 14. in prin. eod. tt. in 6.
 item distin. 77. c. placuit. c. episcopus, in prin. di-
 stin. 78. c. nemo. 20. q. 1. c. placuit. Nouell. 123. §.
 presbyterum. uers. sed neque diaconum. Planè mu-
 tatur replicatio proposita Clement. ult. de atate
 & qualitate præficiendorum. Quarta replicatio
 est : Nisi leuita sit ordinandus : nam & hic debet
 esse uiginti quinque annorum. d. distin. 77. c. in ue-
 teri. Quinta replicatio est : Nisi presbyter sit ordi-
 nandus : hic enim debet esse triginta annorum. d. c.
 in ueteri. uers. à tricesimo presbyteri. & d. c. epi-
 scopus, in fine. item distin. 78. in prin. cum c. se-
 quente. c. nemo, c. presbyter, in prin. Nouell. 123. §.
 presby-

presbyterum. Sed & hæc replicatio mutatur d. Clement. ult. de etate & qualitate præficiendor. Planè istius antiquæ replicationis duplicatio est: Nisi necessitas exegerit: hoc. n. casu uiginti quinque annorum presbyteri possunt ordinari. d. c. presbyter. §. hoc regulare. cum c. sequente. Sexta replicatio est: Nisi lector sit ordinandus: hic enim debet esse octodecim annorum. d. c. nemo. & d. §. presbyterum. Hæc de prima propositæ regulæ exceptione eiusque replicationibus sint dicta. Altera exceptio est: Nisi minor etate à parentibus fuerit oblatus. Quæ exceptio approbatur per ea quæ habentur j. cap. prox. reg. 69. except. 5. repl. 2. Tertia exceptio uidetur: Nisi minor etate religionem ingrediatur. c. ultim. uers. nisi fortè religionem intraret. de tempor. ordinat. in 6. Sed de hac re uide glossam in d. uerbo Intraret. Quarta exceptio est: Nisi minor maior factus ordinationem ratam habuerit. c. significatum. 1. §. si autem à parentibus. uers. seu post decimum quartum annum. & c. cum uirum. 12. de regularibus. Concordant ea quæ habentur j. cap. prox. reg. 69. except. 5. replic. 1. Hæc de triccesima septima regula.

XXXVIII. Regula: De militantibus non ordinandis cauetur distinct. 50. c. si quis post. distinct. 51. in prin. uers. aut post baptisma militantes. c. 1. uers. aliquando ex militia. c. si quis post. & c. ult.

428 METHODI IVRIS PONT.

ult. uers. qui seculari militia. item 19. q. 3. c. monasterijs. §. miles.

XXXIX. Regula: De ijs qui in foro certant non ordinandis cauetur d. distin. 51. in prin. uers. aut in foro decertantes. & d. c. 1. in prin.

XL. Regula: De eo qui in scena lusit non ordinando cauetur distinct. 33. c. maritum. uers. aut in scena luisse.

XLI. Regula: De usurarijs non ordinandis cauetur d. c. maritum. uers. neq; illos qui usuras. Sed plura de hac regula uide j. cap. prox. reg. 31.

XLII. Regula: De excommunicatis & suspensis non ordinandis cauetur c. postulastis. 7. in prin. & c. ult. uers. si tamen scienter. de clerico excom. & c. cum bonæ. 8. de ætate & qualitate præficiendor. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi excommunicatus fuerit absolutus. c. proposuit. 8. de clerico excom.

XLIII. Regula: De eo qui minores ordines per interstitia temporum non impleuit, ad maiores non ordinando, & ne posteriores ante priores ordinentur, cauetur distinct. 74. c. episcoporum. distinct. 75. c. ult. in fine. item distinct. 77. c. subdiaconus. distinct. 78. c. quid est. 16. q. 1. c. monachos. item De institutionibus c. in ecclesia. 2. Declaratur regula proposita definitione ordinum & interstitiorum distinct. 77. c. in singulis. c. quicumq; c. monachus.

monachus. Concordant ea quæ habentur j. cap. 10. quæst. 1. reg. 26. Propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi prior ad altiore gradum ordinari nolit. d. c. episcoporum. uers. nisi fortè superbia elatus. & d. distinct. 74. c. ult. Altera exceptio est: Nisi prior sit simplicior, quàm ut superiorem gradum tueri possit. d. c. episcoporum. uers. sanè si officium. Tertia exceptio est: Nisi dispensatio fiat. Quæ exceptio approbatur exemplo c. unico, de clerico per saltum promot. item distinct. 52. in prim. cum c. sequente. Plura de regula proposita uide d. reg. 26.

XLIII. Regula: De eo qui antea furtiuè ordinatus est non ordinando, nisi fuerit cum eo dispensatum, cauetur c. 1. cum duob. sequentib. de eo qui ordinem furtiuè suscepit.

XLV. Regula: De monachis ad clericatum ordinandis cauetur Clement. 1. §. ad ampliacionem. de statu monachor. 16. q. 1. c. monachus. c. si quos. Concordant ea quæ habentur j. quæst. 6. reg. 7. Huius regulæ exceptio est: Nisi monachus desertor sit monasterij. d. q. 1. c. legi. Hactenus qui & quales ordinandi sunt, expositum est. Sed & plures huiusmodi regulas uide j. cap. 7. quæst. quibus conferendæ præbendæ. De inuitis etiam non ordinandis dicetur paulo inferius quæst. 6. reg. 5. Sequuntur reliqui ordinationis loci.

III. A' QVIBVS ORDINANDI?

I. Regula: Si is cui ius ordinandi non competit, clericos ordinauit: ordinatio non ualet. 1. q. 7. c. per illicitam. c. conuenientibus. §. item Tharastius patriarcha. item 9. q. 1. c. per illicitam.

II. Regula: Episcopo, non alij ius ordinandi clericos competit. distinct. 67. in prim. cum c. sequente. & c. ult. item distinct. 92. c. non liceat, in princ. item Apostol. canon. 2. Huius regulae exceptio prima est: Nisi episcopus alteri ius suū cesserit. c. quia diuersitatem. §. uers. nisi fortè aliqui. & c. constitutus. 11. uers. & tu interim frater. de concessione præbendæ. c. cum uenissent. 6. de institutionibus. Altera exceptio est: Nisi de consuetudine aliter obseruetur. c. cum ecclesia. 31. de electionib. Contradicere uidetur c. ex frequentibus. 3. de institutionib. Plures propositæ regulae exceptiones uide j. inter exceptiones generales.

III. Regula: De eo cui episcopus ordinandi ius concessit, cauetur d. c. 5. & d. c. 11. de concessione præbendæ. item d. c. 6.

IIII. Regula: Capitulo sede uacante ordinandi ius non competit. c. illa. 2. ne sede uacante. & c. ult. de regularibus, in 6. Huius exceptio est: Nisi capitulo cum prælato ius ordinandi competierit. d. c. ult. uers. aliàs poterit, si eorum.

V. Regula, De decessore. Huic non competit
ius ordinandi sibi successorem. distinct. 51. c. ultim.
uers. qui à decessoribus in sacerdotium eliguntur.
Huius exceptio est: Nisi in hoc Papa dispensauerit.
Que exceptio approbatur exemplo 7. q. 1. c.
petisti. Plura de regula proposita uide j. cap. 10.
quest. 2. reg. 4.

VI. Regula: Abbati in suo monasterio eiusq; ca-
pellis ius ordinandi clericos competit, non episco-
po. 16. q. 2. in prin. cum c. sequente. Contradicit d.
q. 2. c. penult. et ult. Cui obiectioni Gratianus re-
spondet d. c. ult. §. ecce Urbanus. De qua solutione
uide j. cap. 9. reg. 3. except. 2. Planè abbas presby-
ter et benedictus conferre potest ordinem cleri-
calem. c. cum contingat. 11. de etate et qualitate
presficiendor. distinct. 69. in prin. cum c. sequente.
Limitatur tamen c. abbates. 3. §. fin. de priuile-
gijs, in 6.

VII. Regula: De corepiscopo cauetur d. distin.
69. c. 1. §. fin.

VIII. Regula: De clero et populo ciuitatis ca-
uetur distinct. 51. c. ult. uers. sed ne ille.

IX. Regula: Græci à Latinis, qui in ritibus dif-
ferunt, non sunt ordinandi, et contrax. cum secun-
dum. 9. de tempor. ordinat. c. cum olim. 6. §. fin.
uers. nisi pro eo quod inter. de clericis coniugatis.
Cuius regule exceptio est: Nisi episcopus, cui or-
amandus

ordinandus est subiectus, consentiat. c. quod translationem. 11. de tempor. ordinat.

X. Regula: Laici ius ordinandi clericos non habent. c. præterea. 4. & c. quod autem. 5. §. de cætero. de iure patronatus. Concordant ea quæ habentur j. cap. 7. reg. 17.

De exceptionibus præcedentium regularum generalibus.

Ex ijs quæ hætenus proposita sunt, patet, quibus ordinandi clericos ius competat. Quorum tamen nonnullæ exceptiones generales restant nunc ordine subiiciendæ.

I. Exceptio: Nisi episcopus, cui ius ordinandi competit, episcopatum resignavit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. 1. de ordinatis ab episcopo, qui renunciavit.

II. Exceptio: Nisi is cui ius ordinandi competit, fuerit excommunicatus. 9. q. 1. in princ. cum c. sequente. c. excommunicati. Huius replicatio prima est: Nisi excommunicatus antea fuerit catholicus. d. q. 1. c. per illicitam. §. sed excommunicati, cum c. sequente, usque ad §. sed & illud. & c. ordinationes. §. qui uerò. Huius replicationis duplicatio est: Nisi ordinandus sciat catholicum excommunicatum esse. d. c. ordinationes, in prin. Altera replicatio est: Nisi cum ordinatis propter eorum ignorantiam dispensetur. c. cum clericis. 2. de ordi-

ordinatis ab episcopo qui renunciavit.

I II. Exceptio: Nisi is cui ordinandi ius competit, fuerit Simoniacus. 1. q. 1. c. qui perfectionem. c. per Esaiam. §. constat ergo. c. statuimus ut. §. sicut ergo. uers. sed sicut. & uers. habent ergo. c. statuimus. uers. Simoniaci Simoniacè. c. si qui. uers. qui uerò scienter. c. de cetero. item De Simonia c. per tuas. 35. Cōcordant itē ea quæ habētur 5. lib. 1. cap. 16. quæst. 1. causa 2. & quæst. 3. reg. 1. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ordinatus ignorauit ordinātem Simoniacum esse. d. c. per tuas. 35. & d. uers. habent ergo. & d. c. statuimus. uers. Simoniacos autem non Simoniacè. item d. c. si qui. in prim. item 1. q. 6. in prim. Altera replicatio est: Nisi quis inuitus à Simoniacō sit ordinatus. d. uers. habent ergo. ibi: nec attractionis uolentia. item 1. q. 1. c. erga Simoniacos. in fine. cum c. sequente.

I III. Exceptio: Nisi is cui ius ordinandi competit, fuerit hæreticus. 1. q. 1. c. uentum. q. 7. c. conuenientibus. §. item Tharasius patriarcha. cum sequentibus. & 9. q. 1. c. ult. Apostol. canon. 67. §. fin. Huius exceptionis replicatio est: Nisi quis inuitus ab hæretico sit ordinatus. 1. q. 1. c. constat.

V. Exceptio: Nisi is cui ius ordinandi competit, antea ordinauerit indignū uel alienum. c. cum in cunctis. 7. §. fin. de electione. c. super eo. 1. de bi-

414 METHODI IVRIS PONT.

gamis non ordinand. c. cum singula. 32. §. qui uero
contra. de præbendis, in 6. c. eos qui. 2. de tempor.
ordinat. in 6. Concordant item ea quæ habentur
3. quest. ult. reg. 5.

V I. Exceptio: Nisi is cui ius ordinandi compe-
tit, alterius ciuitatis clericum ordinare uelit. 9. q.
2. in prin. cum c. sequente. c. nullus primas. c. nul-
lum. c. episcopum. c. non inuitati. Apost. canon. 34.
Concordant ea quæ habentur 3. quest. prox. reg.
9. in prin. Huius exceptionis replicatio prima hæc
est: Nisi episcopus loci consenserit. Quæ replica-
tio constat ex iam propositis. Concordat c. quod
translationem. 11. de tempor. ordinat. Altera repli-
catio est: Nisi episcopus loci ordinationem ab alio
factam ratam habuerit. 9. q. 2. c. ult. Tertia replica-
tio est: Nisi episcopus loci in ordinandis clericis sit
negligens: tunc enim superiori eius ordinare licet.
9. q. 3. c. cum simus. Quarta replicatio est: Nisi ec-
clesia uacante uisitor ordinare præsumat. distin.
24. c. presbyteri. Quinta replicatio est: Nisi Papa
alterius ciuitatis clericum ordinauerit. 9. q. 3. c. nunc
uero. & c. ult. in prin. Hactenus à quibus clerici
ordinandi sint, expositum est.

IIII. VBI CLERICI VEL MO- nachi ordinandi?

Vbi indicauerit episcopus, ordinare poterit. 16.

q. 1. c.

q. i. c. si quis monachus. c. si quos. & distinct. 75. c. quando.

V. QVANDO ORDINANDI?

I. Regula: Certis diebus & horis ordinatio facienda, distinct. 75. c. ordinationes. & c. quod à patribus. Concordant ea quæ habentur j. quest. ult. reg. 5.

II. Regula: Die dominica resurrectionis ordinatio celebranda. d. distinct. 75. c. quod die.

III. Regula: Alij dies ordinandorum clericorum præscribuntur distinct. 75. c. ult. Declaratur regula proposita distinct. 76. c. huius obseruant. §. primum uerò. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi minores ordines conferantur: hi enim alijs diebus festis conferri possunt. c. i. uers. & minores ordines. & c. de eo autem. 3. de tempor. ordinat. item distinct. 75. c. quando. Altera exceptio est: Nisi Romanus Pontifex ordinauerit. d. c. i. uers. subdiaconos. & d. c. 3. uers. præterquam Romano. Tertia exceptio uidetur: Nisi aliud consuetudine sit receptum. Sed reprobatur c. sanè super. 2. eod. tt.

IIII. Regula: De die Sabbato Pentecostes cauetur d. c. i. in fine.

V. Regula: Duo sacri ordines non possunt conferri eidem uno die uel duobus continuato ieiunio. literas. 13. & c. dilectus. 15. de tempor. ordinat.

VI. Regula: Intra sex menses ordinatio facienda, per ea quæ habentur j. cap. 7. post reg. 26. except. 1.

VII. Regula: Ieiunantes ordinare & ordinari debent. distinct. 67. c. 1. uers. & ieiunantes.

VII. ANTECEDENTIA ORDINATIONEM.

I. Regula: Ut ordinandus prius uires suas metiatur, cauetur 1. q. 1. c. non est. §. fin.

II. Regula: De conuocando capitulo & consilio prius habendo cauetur distin. 24. c. episcopus. 1. q. 1. c. estote. 12. q. 2. c. alienationes. uers. nec non & ordinationes. item De ijs quæ fiunt à prelatiis c. nouit. 4. c. quanto. 5. & c. pastoralis. 9. itē De prebendis in 6. c. cum in ecclesijs. 33.

III. Regula: De examinandis prius ordinandis cauetur distinct. 24. c. ult. Concordant ea quæ habentur j. cap. 7. reg. 90. Quemadmodum & quo tempore examen faciendum, definitur d. distinct. 24. c. quando.

IIII. Regula: Ne ad intercessionem uel preces alicuius ordinatio fiat, cauetur per ea quæ propoſita sunt lib. 1. cap. 16. quæst. 1. causa 9.

V. Regula: De consensu ordinandi requirendo cauetur distinct. 74. in prin. cum c. ſequente. c. geſta. c. quorundam. c. ubi iſta. c. honoratus. item c. 1. de regularibus. Huius regule exceptio prima ba

est: Nisi inuitus ordinatus intra annum nō prouocauerit. c. si quis. 2. in fine. d. tt. de regularib. Altera exceptio est: Nisi uidua spontē uelum conuersionis sibi imposuerit, & inter uelatas oblationem Deo obtulerit. c. uidua. 4. d. tt. Tertia exceptio est: Nisi quis ultra annum habitum monachalem portauerit. c. ex parte. 22. d. tt. Planē si quis ad sacros ordines promoueri nolit, alijs rationibus coercetur, de quibus dicetur j. quæst. ultim. reg. 3. Sed & plura de regula proposita uide j. cap. proxim. reg. 33.

VI. Regula, De consensu parentum ordinandi. Hic non requiritur. 19. q. 3. c. ult. in fine. & 20. q. 1. c. puellæ. §. cum ergo. uers. sed puella. q. 2. c. 1. §. parentibus. & c. puella. uers. si uerò. Nouell. 42. §. hoc etiam cognitum. & Nouell. 123. §. interdici-mus. Huius regulæ exceptio hæc est: Nisi filius filiæ sit impubes. d. §. parentibus. uers. usque ad quartum decimum. & d. c. puella. item d. q. 2. in prim. cum c. sequente. c. statuimus. §. hac auctoritate. et c. ult. Huius exceptionis replicatio hæc est: Nisi parētes in ordinationem impuberis filij non consentientes, intra annum ab ea non prouocauerint. d. c. puella. uers. at si annum & diem dissimulando. & d. §. hac auctoritate. uers. nisi tonsuram uel religiosam uestem. item c. si quis. 2. de regularibus.

VII. Regula: De consensu abbatis monacho ad clericatum ordinando cauetur dist. 58. in prin. cum duob. cc. sequentibus. 16. q. 1. c. monachi. c. cum pro. c. monachi. item 18. q. 2. c. quā sit. §. pariter autem. c. ad aures. 5. de temp. ordinat. item De electione in 6. c. si religiosus. 27. & Clement. ult. cod. tt.

VIII. Regula: Ordinatus à Papa sine licentia eius ad superiores ordines nō promouetur. c. cum in distribuendis. 12. de tempor. ordinat.

IX. Regula: Ne sine presentatione patroni ordinatio fiat, cauetur c. illud prætereundum. 8. §. fin. & c. suggestum. 20. de iure patronatus. 16. q. 7. c. decernimus. Plura de hac regula uide j. cap. 14. quest. 3. reg. 1.

X. Regula: Monachi non ordinandi, nisi per tempus aliquod in monasterio fuerint conuersati & probati. c. ad apostolicam. 16. §. fin. de regularibus. 17. q. 2. c. ult. 19. q. 3. c. monasterijs. Nouell. 5. §. hinc autem. uers. sancimus. & Nouell. 123. §. ceterum si quis. Sanè tempus probationis quantum esse debeat, incertum est: quia eius uarie extant definitiones. Nam d. c. 16. & c. non solum. 2. de regularib. in 6. annus definitur. Biennium uerò d. c. monasterijs. Triennium deniq; d. c. ult. & d. Nouell. 5. & 123. Idcoq; in hac uarietate uidetur tempus probationis arbitrariū esse. Cui accedit glossa in d. c. 16. in uerbo Anni. Planè propositæ regulæ exceptio

exceptio hæc est: Nisi quis sciens ante tempus statutum professus sit: ideoq; beneficio pro se introducto renunciauerit. d. c. 16. Huius exceptionis replicatio prima est in ordine prædicatorum & minorum: in his enim professio intra annum sponte facta non ualet. c. non solum. 2. de regularib. in 6. Altera replicatio est in alijs mendicantium ordinibus, c. constitutionem, 3. d. 11. Hæc de antecedenti bus ordinationem. Plura de his uide M. I. C. lib. 3. cap. 1. quest. 3.

VII. MODVS ET ADIUNCTA ordinationis.

I. Regula: Nemo absolute sine titulo ordinandus. distinct. 70. in prin. cum c. sequente. c. sanctorum. Plura de hac re uide 3. quest. prox. reg. 9.

II. Regula: De testimonio in ordinatione adhibendo cauetur 20. q. 2. c. ult.

III. Regula: De decretis conciliorum ordinando inculcandis cauetur distinct. 38. c. placuit. Pro declaratione huius ca. uide Alexand. de Imola in l. si quis. 6. de pactis. & §. igitur ordinandus. in Auth. quomodo oportet episc.

IIII. Regula: De libello officiali ordinato dando cauetur distinct. 38. c. quando.

V. Regula: De cautione ab ordinando exigenda cauetur distinct. 23. c. quanquam. Forma huius cautionis proponitur c. ne Dei ecclesiam. 43. de

Simonia. Hec cautio per iusiurandum non prestatur. c. nullus. 5. de iureiurando. 22. q. 5. c. ult. Nec in scriptis huiusmodi cautio prestanda. c. legebatur. 3. de maiori et obedientia. Effectus huius cautionis definitur cc. um clerici. 19. de uerb. signif.

VIII. EVENTVS ET CONSEQUENTIA ordinationis.

I. Regula: De pœna eius qui accepta pecunia ordinare non uult, cauetur 1. q. 1. c. nullus episcopus. §. qui autem.

II. Regula: De pœna episcopi presentatum malitiosè non admittentis cauetur c. pastoralis. 29. §. fin. de iure patronatus.

III. Regula: De pœna eius qui ordinari non uult, cauetur distinct. 74. c. si qui. c. placuit. Contradicit c. gesta. d. distinct. 74. Planè propositæ regule exceptio prima hæc est: Nisi simplex indignum se existimauerit superiori ordine. d. distinct. 74. c. episcoporum. §. sanè si officium. Altera exceptio est: Nisi dolo episcopi ad alium gradum promoueatur. d. distinct. 74. c. quorundam. et c. honoratus.

IIII. Regula: De pœna episcopi inuitum ordinantis cauetur d. c. honoratus, in fine. et d. distinct. 74. c. 1.

V. Regula: Non legitimè et non suo tempore ordinati deponuntur uel suspenduntur, et ordinatores

natores ius ordinandi amittunt. c. sanè super. 2. in fine. c. cum quidam. 8. c. literas. 13. in fine. c. uel non. 14. c. dilectus. 15. c. consultationi. 16. de tempor. ordinat. Item ordinandi potestate priuatur episcopus, qui poenitentem sciens ordinauit, distinct. 50. c. ex poenitentibus. §. si autem sciens. Idem cauetur de eo qui uiduam aut repudiatam uxorem habentem ordinauit, d. §. si autem sciens. uers. simili sententiae. Idem in genere cauetur de omni qui indignum ordinauerit, 1. q. 1. c. si qui episcopi. Concordant ea quæ habentur s. quæst. 3. except. 5. item j. cap. 10. quæst. 2. reg. 1. except. 9. Sed et annua suspensio indicitur ei qui illegitimè ordinauit, distinct. 55. c. nullus. §. et ideo.

VI. Regula: Qui indignum ordinauit, reus est scandali quod per ordinatum oritur. 1. q. 1. c. hi quoscunq.

VII. Regula: De non reiteranda ordinatione cauetur De consecrat. distinct. 4. c. non licet. Apostol. canon. 67. Huius regulæ exceptio est: Nisi prior ordinatio fuerit illegitima. 1. q. 7. c. per illicitam. 9. q. 1. c. per illicitam. et d. c. 67.

VIII. Regula: Monachus in clericum ordinatus à priore proposito non recedet. 16. q. 1. c. de monachis.

IX. Regula: Ordinato titulus et præbenda debet assignari: et interim donec assignetur, ab ordinatore

442 METHODI IVRIS PONT.

ordinatore est alendus. c. non liceat. 2. c. episcopus. 4. c. relatum. 9. c. de monachis. 12. c. cum secundum. 16. c. dilectus. 19. c. dilectus. 27. de præbendis. c. cum super. 8. de concessione præbende. Clement. 1. de iure patronatus. 16. q. 1. c. si monachus. c. apostolicis. Planè propositæ regule exceptio prima hæc est: Nisi ordinatus de sua uel de paterna hereditate subsidium uitæ habeat. d. c. episcopus. 4. in fine. Altera exceptio est: Nisi ordinato præbenda fuerit assignata. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: uerum eius replicatio est: Nisi præbenda assignata fuerit euicta. c. inter cetera. 17. de præbendis. Tertia exceptio uidetur: Nisi contra Lateranense concilium fuerit ordinatus. Sed reprobatur c. cum super. 8. uers. nec ipsi canonici. de concessione præbende.

X. Regula: Ordinatio per quæ probanda sit, definitur c. 1. cum duobus sequentibus. de clericis peregrinis. Hæc de clericis & monachis ordinandis sint dicta.

DE OFFICIIS CLERICORUM,

quibus non præstitis clericatus amittitur.

Cap. V.

Prima regula: De officijs diuinis implendis cauetur Nouell. 123. §. sancimus autem. Euentus,

tus, si ab ijs fuerit cessatum, proponitur c. si cano-
nici. 2. & c. quamuis. 8. de officio ordinarij, in 6. di-
stinct. 91. c. ult. Plura de hac re uide j. lib. proxim.
cap. 2.

II. Regula: De docendo & instituendo populo
cauetur distinct. 38. c. 1. in prin. uers. qui docendi of-
ficiu. c. 1. in fine. item distinct. 23. c. his igitur. §.
fin. 16. q. 1. c. alia causa. dist. 93. c. ille procul. Plura
de regula proposita uide j. regulis proximis.

III. Regula: Gratiam docendi clericus habe-
re debet. distinct. 43. in prin. §. debet.

IIII. Regula: Discretus in docendo esse debet,
ne aut tacenda proferat, aut dicenda taceat. distin-
43. c. 1. c. in mandatis. c. scimus. c. ephesijs. & c. ult.
item distinct. 44. c. 1. §. non ergo.

V. Regula: Eloquentiam in docendo dissimula-
bit, non fugiet. distinct. 38. c. penult.

VI. Regula: De peccatis populi redarguendis
cauetur 23. q. 4. c. ipsa pietas. §. molestus est, usq; ad
fin. c. quid faciet. c. si is qui. q. 5. c. non putes. c. non
est. c. qui uitijs. 24. q. 3. c. tam sacerdotes. Plura de
regula proposita uide j. lib. prox.

VII. Regula: Modus redarguendi peccata præ-
scribitur c. si sacerdos. 2. de officio ordinarij. Vide
item j. cap. 8. quest. 8. reg. 57. cum sequentib.

VIII. Regula: Clericus de subditorum suorum
uita rationem reddere tenetur, nisi culpa uacet,
suumq;

444 METHODI IVRIS PONT.

suumq; fecerit officium. *distinct.* 47. c. penult. & ult. *Apostol. canon.* 38.

IX. Regula: De uigilijs & cantando in templo; cauetur *distinct.* 23. c. his igitur. §. fin. *distinct.* 91. c. 1. c. presbyter. c. clericus uictum, in fine. c. ult. & *distinct.* 92. c. ult. 12. q. 1. c. quia tua. §. de eorum quoq; uers. & canendis psalmis. Qui canere debeant, definitur *distinct.* 92. c. non liceat. Diacones canere non debent. *distinct.* 92. c. in sanctum.

X. Regula: Modus canendi præscribitur *distinct.* 92. in prin. cum c. sequente.

XI. Regula: De precibus & sacris libris legendis ac discendis cauetur *distinct.* 38. c. 1. §. sacerdotes. Concordat *M. 1. C. lib. 3. cap. 2. reg. 2.* Vide item de hac re §. libro 4. cap. 1. quæst. 3. reg. 5. cum sequentibus.

XII. Regula: Scientiam debent habere clerici. d. c. 1. in prin. & d. *dist.* 38. c. si in laicis. c. si iuxta. c. qui ea. item *distinct.* 37. c. ideo. §. ut itaq;

XIII. Regula: Quarum rerum scientiam clerici habere debeant, definitur *distinct.* 38. c. quæ ipsis.

XIII. Regula: De canonibus ac regulis à clericis discendis ac obseruandis cauetur d. *distin.* 38. c. nulli. item c. recolentes. 3. de statu monachorum. & De consecrat. *distin.* 5. c. in omnib. in prin.

XV. Regula: De sacra scriptura rectè intelligenda

genda cauetur distinct. 37. c. uino. 24. q. 1. c. non asferamus. q. 3. c. quid autem.

XVI. Regula: De regula exponenda cauetur Clement. 1. §. regula. de statu monachorum.

XVII. Regula: De scientia grammaticae cauetur distinct. 38. c. sedulo. c. indignum. c. locutio.

XVIII. Regula: De poetis non legendis cauetur distinct. 37. c. sacerdotes. c. ideo, in prin.

XIX. Regula: De dialectica & ceteris secularibus literis à clerico non legendis neq; discendis cauetur distinct. 37. in prin. cum c. sequente. c. nonne. c. uino. c. omnem. c. legimus. Contradicit d. c. legimus. §. sed contra, cum c. sequente. ubi Gratianus huic obiectioni respondet distinguendo.

XX. Regula: De iurisprudentia & medicina seu physica à clericis & monachis non discenda cauetur c. non magnopere. 3. c. super specula. 10. ne clerici uel monachi secularibus negocijs se immisceant. c. ut periculosa. 2. §. fin. eod. tt. in 6. Huius regule exceptio est: Nisi sint clerici parochiales ecclesias habentes. Quae exceptio approbatur simul & distinguitur c. 1. in prin. d. tt. in 6.

XXI. Regula: Ut nihil præter Deum curent clerici & monachi, cauetur 12. q. 1. c. cui portio. c. duo sunt.

XXII. Regula: De quotidianis operibus monachorum differitur De consecrat. distinct. 5. c.

nun-

nunquam. Nouell. 133. §. illud quoque.

XXIII. Regula: Ne officia uel negocia secularia tractent, uel negocientur, cauetur c. clerici. 15. in prin. & c. ult. de uita & honestate clericor. Clement. 1. eod. tt. c. secundum. 6. in prin. ne clerici uel monachi secularibus. Apostol. canon. 6. & 80. distinct. 23. c. his igitur. uers. & secularia. distinct. 88. c. consequens. c. episcopus. c. negociatorem. c. fornicari. c. perlatum. c. eijciens. item distinct. 91. c. penult. §. fin. 11. q. 1. c. te quidem. 14. q. 4. c. canonū. c. si quis oblitus. 16. q. 1. c. de presentiu. c. sunt nonnulli. uers. neq; enim beatus. c. monachi à monasterio. q. 7. c. & hoc. 21. q. 3. c. molitij. c. hi qui. Concordant item ea quæ habentur §. lib. prox. cap. 1. quæst. 2. reg. 1. item M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 11. Declaratur regula proposita exemplis c. 1. ne clerici uel monachi secularib. negoc. Plura exempla uide in regulis sequentib. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi clericus sit coniugatus, qui beneficium ecclesiasticum non habet. c. Ioannes. 7. uers. quia cum eum. de clericis coniugatis. Altera exceptio est: Nisi negocia sint ecclesiastica uel ecclesiasticarū personarum. 11. q. 1. c. clericum. §. illud autem quod. 12. q. 1. c. expedit. distin. 88. c. 1. Concordant item ea quæ habentur §. lib. proxim. cap. 3. quæst. 2. reg. 1. except. 2. Tertia exceptio est: Nisi iustum sit negociumulare quod tractat.

Que exceptio uidetur approbari c. 1. §. nec tamē iustum. ne clerici uel monachi secularib. Quarta exceptio est: Nisi miserabilium personarum negocia tractet. distinct. 88. c. 1. Concordant ea que habentur s. d. reg. 1. except. 4. Quinta exceptio est: Nisi pro pecunia mutuo data speciem receperit. 14. q. 4. c. si quis clericus.

XXIII. Regula: Ne aliena negocia procurent, aut officiales principum sint, cauetur c. sacerdotibus. 2. c. sed nec. 4. c. clericis. 5. §. fin. ne clerici uel monachi secularibus. distinct. 86. c. ult. distinct. 88. c. inutile. 21. q. 3. in prin. cum c. sequente. c. credo. c. mollitijs. Huius regulę exceptiones uide s. reg. prox.

XXV. Regula: Ne tabellionatus officium exerceant, cauetur c. sicut. 8. ne clerici uel monachi, &c.

XXVI. Regula: Ne alienas possessiones conducant, cauetur distinct. 86. c. ult. distinct. 88. c. 1. 21. q. 3. c. 1. c. placuit. & c. secundum. 6. in fine. ne clerici uel monachi secularibus. Nouell. 123. §. sed neque. Planē propositę regulę exceptio hæc est: Nisi clericus ecclesię suę possessiones conducat. d. 6. ult. uers. aut cui ipsius ciuitatis. item distinct. 88. c. 1. uers. aut si fortē episcopus. & d. Nouell. 123. uers. sed & ipsis. Plura de regula proposita uide M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 14.

XXVII. Re-

448 METHODI IURIS PONT.

XXVII. Regula: Religiosus executor in alicuius testamento datus non potest hoc officium sine superioris licentia suscipere. c. ult. in prin. de testamentis, in 6. Clement. 1. uers. quod utiq; non possunt. cod. tt.

XXVIII. Regula: Ne pro alijs intercedant, cauetur c. 1. c. quod quibusdam. 4. de fideiussorib. 14. q. 5. c. deniq; uers. ideoq; in causis. Apostol. canon. 19. Huius exceptio est: Nisi monachi pro abbate suo intercesserint. c. ex rescripto. 9. de iureiurando.

XXIX. Regula: Ne quid pro patrocinio accipiant, cauetur 15. q. 2. in prin. cum. c. sequente.

XXX. Regula: Ne turpibus lucris inhiant, cauetur distinct. 88. c. consequens. distinct. 23. c. his igitur. uers. neq; turpium.

XXXI. Regula: Ne usuras exerceant, cauetur d. c. his igitur. uers. usuris nequaquam. item c. clerici. 2. de uita & honestate clericor. distin. 46. c. seditionarios. uers. sicut nec usurarios. c. nō licet. & c. ult. item distinct. 47. in prin. cum duob. cc. sequentib. c. de Petro. c. si quis. item 14. q. 4. c. si quis clericus, in fine. & c. nullus. Apostol. canon. 43.

XXXII. Regula: Ne sint cupidi, auari uel ambitiosi, cauetur dist. 47. in prin. & c. uirum. c. bonorum. c. sicut. item distinct. 23. c. his igitur. uers. amore pecunie. & uers. neq; ullius iactantie.

XXXIII. Re-

XXXIII. Regula: Ecclesiastica officia nec ambiant, nec oblata respuant, cauetur 16. q. 1. c. uos autem.

XXXIII. Regula: Ne simul ecclesiastica & monasterij negocia tractent, cauetur d. q. 1. c. nemo. c. legi. §. fin. cum c. sequente. c. presbyteros.

XXXV. Regula: Ne unus plura ecclesiastica beneficia habeat, cauetur j. cap. 7. reg. 8.

XXXVI. Regula: Ministeriū euangelizandi & baptizandi renuere non debet. 8. q. 1. c. olim.

XXXVII. Regula: Officium clerici circa rem domesticam & liberos describitur distinct. 47. c. sicut. §. necesse est, cum sequentibus, usq; ad c. quod ad nos. Planè à cura rei familiaris liber esse iubetur distinct. 88. c. episcopus. Nouell. 123. §. sed neq; uers. aut curatorem familie.

XXXVIII. Regula: Liberos suos in secularibus literis instituere non debent. distinct. 37. c. legant.

XXXIX. Regula: De nouitijs seu minoribus à maioribus erudiendis cauetur distinct. 28. c. de his quos, in prim. 12. q. 1. c. 1. c. necessaria. itē Clement. 1. §. nouitijs etiam. & §. ad ampliationem. uers. rursus. de statu monachor. Concordat item M. l. C. d. cap. 2. reg. 6.

XL. Regula: De obedientia & reuerentia superiori ab inferiore præstanda cauetur distinct.

23. c. his igitur. uers. senioribus quoq; distincl. 93.
 in prim. c. à subdiacono. c. nulla. c. quisquis. c. nō o-
 portet. 16. q. 1. c. placet. §. hoc idem. 18. q. 2. c. abba-
 tes. §. monachi. De consecrat. distin. 5. c. in omnib.
 §. fin. Concordat item 3. cap. prox. quæst. 7. reg. 5.
 Poena inobedientiæ statuitur c. grauem. 15. de ex-
 cess. prælator. c. si quis. 2. & c. illud dominus. 5. de
 maioriæ & obed. Apostol. canon. 30. 54. & 55.
 Concordant ea quæ habentur 7. cap. prox. reg. 10.
 except. 9. Proposita regulæ exceptio prima hæc
 uidetur: Nisi clericus per Papā sit ordinatus. Sed
 reprobatur c. per tuas. 7. de maioriæ & obed. c.
 ult. de confirmatione utili. Altera exceptio uide-
 tur: Nisi superior sit accusatus. Sed reprobatur 8.
 q. 4. in prim. cum c. sequente. 22. q. 3. c. unico. Tertia
 exceptio est: Nisi superior illicitum quid uel in-
 debitum iusserit. 11. q. 3. c. si quis episcopus, cum se-
 quentibus, usq; ad c. ita corporis. c. qui resistit. c. si
 is qui præest. item De excess. prælator. c. sanè. 5. &
 c. cum ad. 7. Huius replicatio est: Nisi non malum
 præcipiatur, sed bonum intermittendum. d. q. 3. c.
 quid ergo. §. sciendum tamen. Quarta exceptio
 uidetur: Nisi non amore iusticiæ, sed ex alia causa
 quid sit præceptum. Hæc reprobatur 11. q. 3. c. pau-
 per, in fine. c. seruetur. Declaratur exceptio pro-
 posita d. q. 3. c. episcopus. §. ad hoc respondendum.
 uers. ex animo.

XL I. Regula: Ne à correctione sui praelati ad laicos confugiant, cauetur 21. q. 5. in prin. cum sequentibus. Et 11. q. 1. c. si quis presbyter.

XL II. Regula: Clerici & monachi sine consilio praelatorum nihil agere debent. 16. q. 1. c. ecclesia. De consecrat. distinct. 5. c. in omnibus. uers. & nihil sine. Declaratur hæc regula d. q. 1. c. hinc est. §. item illud. uers. & ad rusticum. Huius regule exceptio est: Nisi diuina gratia intus commouiti ad docendum prorumpant. d. q. 1. c. placet. §. ostendit ergo.

XL III. Regula: Monachi de clericis iudicare non debent. 16. q. 1. c. si clericatus. §. non est.

XL IIII. Regula: Clericos decet hospitalitas. distinct. 40. in prin. distinct. 42. in prin. distin. 85. in prin. cum c. sequente.

XL V. Regula: In hospitalitate exercenda delectus personarum non est habendus. distinct. 42. c. quiescamus.

XL VI. Regula: Hospitalitas aliorum ab ijs non despicienda. distinct. 42. c. si quis despicit.

XL VII. Regula: De conuiuijs exercendis, et primum de loco conuiuiorum. In locis Deo dicatis conuiuia non celebranda. distinct. 42. c. non oportet. c. nulli. c. penult. & ult.

XL VIII. Regula: De tempore conuiuiorum cauetur distinct. 44. c. ult. §. 1.

452 METHODI IVRIS PONT.

XLIX. Regula: De benedictione & gratiarum actione in conuiuijs cauetur d. §. 1. uers. nec oportet. item d. distinct. 44. c. quando.

L. Regula: De modo & adiunctis conuiuiorum cauetur d. distinct. 44. c. conuiuia. c. quando. c. nullius. c. penult. Vt modus in conuiuando seruetur, cauetur d. distinct. 44. c. multis. Vt à publicis conuiuijs abstineant, cauetur distinct. 23. c. his igitur, in prin.

LI. Regula: Ne ex symbolis uel confertis conuiuia celebrentur, cauetur distin. 44. c. non oportet. c. ult. in prin.

LII. Regula: Ne cōuiuæ partes tollant de mensa, cauetur distinct. 42. c. non oportet.

LIII. Regula: Ne inter pocula cantent, cauetur 22. q. 1. c. clericum, in fine. distinct. 44. c. nullus. uers. aut cantare.

LIIII. Regula: Vt omnibus prodesse, nulli nocere uelint, cauetur 14. q. 5. c. deniq; in fine. & c. ult. in prin. de postulando.

LV. Regula: Intercedere pro reis uel damnatis possunt, non autem temerario ausu eos debent defendere. 14. q. 6. c. 1. uers. sed nō inhumanum est. & c. hi qui. 17. q. 4. c. reum. 23. q. 5. c. reos, in prin. l.

Circa fœmi-
nas officia
clericorū &
monachorū.

6. C. de episcopali audientia.
LVI. Regula: Continentes & casti esse iubentur c. ut clericorum. 13. de uita & honestate cleri-
cor.

cor. distinct. 31. c. episcopos, distinct. 32. c. erubescant.
distinct. 23. c. his igitur. distinct. 43. in prim. distinct.
82. c. proposuisti. distinct. 84. c. cum in praterito. c.
cum de quorundam.

L VII. Regula: Ne cum mulieribus confabu-
lentur, uel conuersentur, cauetur c. si quisquam. 2.
de cohabit. clericor. distinct. 81. c. si quisquam. &
distinct. 23. c. bis igitur. uers. uiduarum.

L VIII. Regula: Ne foeminas osculentur, caue-
tur de consecrat. distinct. 4. c. monachi.

LIX. Regula: Ne secum habeant mulieres, ca-
uetur distinct. 81. c. oportet. c. sed si forte, in fine. c.
uolumus. c. cum omnib, c. archidiaconū. c. quidam.
c. foeminas. c. ad reatum. distinct. 82. c. plurimos. c.
quia aliquanti. item De cohabit. clericor. c. 1. in
prim. & De conuers. coniugator. c. uxoratus. 8. §.
fin. & distinct. 32. c. hospitium. Concordat item
M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 7. in prim. Planè propositæ
regulæ exceptio hæc est: Nisi matrem, filiam, uel
sororem suam clericus secum habeat, aut aliā, quæ
omnem suspicionem effugiat. c. à nobis. 9. de coha-
bitat. clericor. distinct. 32. c. interdixit. distinct. 81.
c. uolumus. c. cum omnibus. c. foeminas. Concordat
M. I. C. d. reg. 7. except. 1. Contradicit quoad soro-
rem d. distinct. 81. c. legitur. Planè propositæ exce-
ptionis replicatio est: Nisi istiusmodi mulieres de
incontinentia sint suspectæ. c. 1. de cohabit. cleric.

454 METHODI IVRIS PONT.

Plures huiusmodi exceptiones uide M.I.C. d. reg. 7. item 7. in regulis sequentibus.

LX. Regula: Ne concubinas alant, cauetur c. clericos. 3. c. sicut. 4. c. si autem. 6. de cohabitatio. clericor. distinct. 28. c. decernimus. distinct. 32. c. nullus, cum c. sequente, in prin. usq; ad §. precipientes. distinct. 33. in prin. §. sed queritur. distinct. 81. c. si qui sunt. c. eos. etiam. Declaratur regula proposita definitione concubinae distinct. 34. c. omnibus. §. concubina autem. Poena autem concubinitus etiam in liberos extenditur 15. q. 8. c. cum multa.

LXI. Regula: Ne uxores ducant, cauetur distinct. 28. c. decernimus. c. de his. §. cauendū. c. presbyterum. c. ult. distinct. 31. c. ult. §. quod autem. §. similiter. distinct. 32. c. de illo. c. subdiaconibus. distinct. 33. in prin. distinct. 81. c. si quis amodo. c. si quis sacerdotum. c. eos etiam. item 26. q. 2. c. 1. §. his itaque. uers. copula nanque. c. 1. & c. cum decorem. 8. de clericis coniugatis. Concordant item ea quae habentur 7. lib. prox. cap. 13. except. 30. & M.I.C. lib. 3. cap. 2. reg. 8. Planè huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi infra subdiaconatum clericus sit constitutus: huic enim uxorem habere permittitur, priuatur tamen beneficio. d. c. 1. & c. quod à te. 3. de clericis coniugatis. & c. clericus. 6. de uit. & honestate clericor. distinct. 32. c. placuit. c. lectores. item 15. q. 3. c. sanè. §. cum autem. uers. legibus
enim

enim. Apostol. canon. 25. Concordat item j. libro prox. d. except. 30. repl. 7. item M. I. C. d. reg. 8. except. 2. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi alterius sectæ uxores ducant. d. distinct. 32. c. quoniam. Altera replicatio est: Nisi secundam uxorem duxerit. Approbatur per ea quæ proposita sunt s. cap. prox. reg. 24. & M. I. C. d. except. 2. repl. 1. Tertia replicatio est: Nisi uiduam uxorem duxerit, non uirginem. Approbatur per ea quæ proposita sunt s. cap. prox. reg. 25. & M. I. C. d. except. 2. repl. 2. Plures huiusmodi replicationes uide d. except. 2. Altera exceptio est: Nisi is qui uxorem duxerat, pœnitentia ductus eam dimiserit. c. sanè. 4. de clericis coniugatis. Tertia exceptio est: Nisi cum minores religioni à parentibus oblatis essent, maiores octodecim annorū facti nuptias contrahere uelint. distinct. 28. c. de his. Plures propositæ regulæ exceptiones uide M. I. C. d. reg. 8. item j. lib. prox. d. except. 30. Vide item de proposita regula j. cap. 11. de diaconis, reg. 14.

LXII. Regula: Ne in sacris ordinibus constituti cum uxoribus suis coeant. Hæc regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ habentur j. lib. prox. cap. 16. reg. 5. except. 4. Quibus concordat distin. 31. c. 1. §. eos autem. & §. fin. cum sequentibus. ubi ratio propositæ regulæ adfertur à Gratiano uers. causa huius. Concordat item d. di-

stinct. 31. c. temerè, cum c. sequente. c. eos. c. si laicus. item distinct. 32. c. 1. c. multorum. distinct. 81. c. ministri. Concordat item §. reg. 56. Contradicit Apostol. canon. episcopus. 5. ubi cauetur, ne sub pre-textu religionis uxorem abijciant. Respondetur huic obiectioni distinct. 31. c. quicumq; §. potest & aliter. c. quoniam. §. fin. De qua re uide item j. lib. prox. cap. 16. reg. 5. except. 4. Proposita regule exceptionem uide j. lib. prox. d. except. 4. repl. 1.

LXIII. Regula: Ne clericus solus ad foeminae tabernaculum accedat, nec cum sola foemina confabuletur, nec per alios foeminae aliquid secretò mandet, cauetur distinct. 81. c. clericus, cum c. sequente. c. cum omnibus. & c. clerici.

LXIII. Regula: Ne cum mulieribus lauacra habeant communia, cauetur distinct. 81. c. non oportet.

LXV. Regula: Ne monialium monasteria ingradientur, cauetur c. monasteria. 8. de uita & honestate clericor. 18. q. 2. c. diffinimus. c. in nullo. Nouell. 133. §. non ingreditur.

LXVI. Regula: Nec commatrem sibi facere, neq; ad foeminas accedere monacho licet. 18. q. 2. c. peruenit.

LXVII. Regula: Ne ab ecclesia sua recedāt, sed ibi resideant, cauetur c. quia nonnulli. 3. §. cum igitur. c. relatum. 4. c. conquerēte. 6. uers. uel quod
eidem

eidem ecclesie. c. ex parte. 8. c. qualiter. 9. c. inter
 quatuor. 10. c. ex tua. 11. in prin. & c. ult. de cleri-
 cis non residentibus. c. extirpanda. 30. §. qui uerò.
 de præbendis. c. quanto. 7. de officio ordinarij. c.
 licet canon. 14. §. is etiam. de electione, in 6. Cle-
 ment. 1. §. quia uerò. uers. prælati eorum. & §. cæ-
 terum, in fine. de statu monachorum. 7. q. 1. c. si qui
 uerò. c. si quis in clero. item De statu regularium,
 in 6. c. unico, in prin. 16. q. 1. c. quidam. c. si cupis, in
 prin. c. iuxta. 18. q. 2. c. abbates. §. monachi. 20. q. 4.
 c. ult. uers. item clericis. Concordant deniq; ea quæ
 habentur j. reg. prox. item M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg.
 16. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc
 est: Nisi rationabilis causa subsit. d. §. cæterum, in
 fine. & c. relatum. 4. uers. uel pro alijs honestis.
 & c. inter quatuor. 10. in fine. uers. dummodo non
 sint iusto, de clericis non residentibus. c. licet ca-
 non. 14. §. fin. de electione, in 6. Quæ autem sit ra-
 tionabilis causa ad non residendum, patet ex se-
 quentibus exceptionibus, tanquam propositæ ex-
 ceptionis speciebus. Altera exceptio est: Nisi stu-
 diorum causa absit. d. §. cæterum. uers. nisi ex stu-
 diorum causa. & d. c. relatum. 4. uers. uel studio li-
 terarum. Concordant ea quæ habentur j. cap. 7.
 reg. 79. except. 1. Huius exceptionis replicatio pri-
 ma est, quo ad quotidianas distributiones: hæc. 11.
 studiorum causa absens non percipit. c. licet. 31. de

458 METHODI IVRIS PONT.

præbendis. Altera replicatio est: Nisi studiorum causa absit eo loco, ubi nullum est studiorum exercitium. c. tue fraternitatis. 12. de clericis non residentibus. Tertia replicatio est: Nisi sine licentia sui prælati & consilio maioris partis conuentus studiorum causa absit. c. ut periculosa. 2. ne clerici uel monachi secularib. in 6. Hec de secunda exceptione. Tertia propositæ regulæ exceptio est: Nisi pro seruitijs ecclesiæ suæ absit. c. ex parte. 13. de clericis non residentib. Quarta exceptio est: Nisi in seruitio uel comitatu sui prælati absit. c. de cætero. 7. & c. ad audientiam. 15. eod. tt. Quinta exceptio est: Nisi in familia Papæ absens sit. c. cum dilectus. 14. eod. tt. Sexta exceptio: Nisi cum licentia sui prælati absit. c. relatum. 4. uers. nisi fortè de licentia. d. tt. Huius replicatio est: Nisi defectus sit clericorum. c. cum ad hoc. 16. de clericis non residentibus. Septima exceptio uidetur: Nisi beneficium sit modicæ æstimationis. Sed reprobat c. conquerente. 6. eod. tt. Octaua exceptio: Nisi in digniori ecclesiâ resideat, qui ab accessoria abest. c. extirpande. 30. §. qui uerò. de præbendis. distinct. 70. c. ult. §. si quæ tamen. Nona exceptio est: Nisi in ecclesiâ extra monasterium constitutam eat. Nouell. 133. §. deinde etsi. Decima exceptio est: Nisi beneficium resignauerit. Cuius replicatio est: Nisi sine superioris licentia id resignauerit. c. admonet.

monet. 4. de renunciat. Plures huiusmodi exceptio-
nes uide J. cap. 7. reg. 79. item cap. 8. quest. 8. reg.
48. except. 1. cum sequentibus.

LXVIII. Regula: Ne ex una ecclesia in aliā
transeant, cauetur c. 1. de clericis non residentibus.
c. loannes. 5. c. non est. 7. de regularibus. distin. 70.
c. ult. §. et in qua. 1. q. 1. c. filium. 7. q. 1. c. placuit. c.
si qui uerò. c. si quis presbyter. c. propter. c. si quis
de ordine. 19. q. 2. c. 1. 20. q. 4. c. monachum, in prin.
extrauag. com. 1. de regularib. Apostol. canon. 14.
Concordant item ea quæ habentur §. reg. prox. et
M. 1. C. lib. 3. cap. 2. reg. 17. Propositæ regule ex-
ceptio prima hæc est: Nisi licentia sui prælati ab
una ecclesia ad aliam transierit, uel decreto pu-
blicè interposito. d. c. monachum. uers. nisi abbatis
sui. c. quasitum. 5. §. fin. 7. q. 1. c. episcopus de loco.
Altera exceptio est: Nisi ad duriores ordinem
transierit. c. sanè. 10. et c. licet. 18. de regularibus.
c. ex parte. 10. de tempor. ordinat. 20. q. 4. c. 1. Ter-
tia exceptio est: Nisi clericus monasterium ingre-
diatur. 19. q. 1. c. 1. q. 2. c. due sunt. Huius replicatio
est: Nisi canonicus sit regularis: huic enim nō per-
mittitur ad aliud monasterium transire. 19. q. 2. c. 1.
c. mandamus. Ratio huius redditur 20. q. 4. in fine.
Quarta exceptio uidetur: Nisi consuetudo loci
permittat ab una ecclesia ad aliam transire. Sed
reprobatur c. cum uenerabilis. 7. de consuetudine.

Quinta

Quinta exceptio est: Nisi tempore probationis nondum finito, nec professione facta, ad aliam ecclesiam transierit. c. postulasti. 21. de regularib.

Replicatio præcedentium exceptionum generalis.

Hactenus propositæ regulæ exceptiones enumerauimus, quarum tamen replicatio generalis hæc est: Nisi seruus manumissus sit hoc modo, ut ecclesiæ certæ seruiat. hic enim ad aliā ecclesiam transire non potest. c. eo libentius. 6. de seruis non ordinandis. Plura de regula proposita uide j. cap. 7. reg. 8. except. 1.

LXIX. Regula: Ne ad secularem uitam redeant, cauetur c. 1. & c. tuæ fraternitati. 3. de apostatis. 7. q. 1. c. si qui uerò. 17. q. 1. c. Ananias. 20. q. 1. c. puellæ. q. 3. c. 1. c. procliuius. c. eos qui. 27. q. 1. c. si custos. c. si homo. c. omnes. uers. quæ uerò. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 18. Planè propositæ regulæ exceptio prima uidetur: Nisi licentia sui prælati ad secularem uitam redierit. Sed reprobat 17. q. 3. c. unico. Altera exceptio est: Nisi professio nondum fuerit facta. c. postulasti. 21. de regularibus. 17. q. 1. c. ult. in fine. q. 2. c. 1. c. nec nouimus, in fine. Huius replicatio prima hæc est: Nisi habitum religionis suscepit. c. super eo. 9. c. ex parte. 22. de regularibus. c. constitutionem. 3. §. sed expresse. uers. tacite uerò. cod. tt. in 6. Huius duplicatio

plicatio prima est: Nisi nouitiorum, non professio-
 rum habitum suscepit. Quæ duplicatio appro-
 batur simul & distinguitur c. consulti. 20. & c. sta-
 tuimus. 23. §. fin. de regularibus. Huius duplicatio-
 nis triplicatio prima est: Nisi euidenter appareat,
 eum uitæ genus commutare uoluisse. d. c. 20. Alte-
 ra triplicatio est: Nisi per annum habitum noui-
 tiorum gestauerit. Clement. eos qui. 2. eod. tt. & d.
 c. ex parte. 22. Altera propositæ replicationis du-
 plicatio est: Nisi intra triduum habitum rursus de-
 posuerit. c. ad nostram. 8. uers. aut si post. de regu-
 laribus. c. constitutionem. 3. §. fin. eod. tt. in 6. Alte-
 ra propositæ exceptionis replicatio est: Nisi mu-
 lier non professa uelum conuersionis sponte sibi
 imposuerit. c. uidua. 4. de regularibus. Tertia re-
 plicatio est: Nisi euidenter appareat, non profes-
 sum uitæ genus commutare uoluisse. c. consulti. 20.
 & c. statuimus. 23. d. tt. Hæc de secunda exceptio-
 ne. Tertia propositæ regulæ exceptio est: Nisi in-
 uitus sit professus. c. 1. de his quæ ui metusue causa.
 20. q. 1. c. puellæ. c. sicut. q. 3. in prin. cum c. sequen-
 te. c. præsens. Huius replicatio prima hæc est: Nisi
 postmodum ratum habuerit, quod ab initio se in-
 uito gestum est. d. c. 1. §. fin. 20. q. 1. c. illud. Quarta
 exceptio uidetur: Nisi blanditijs prælatorum al-
 lectus sit ad professionem. Sed reprobatur 16. q. 7.
 c. ult. 20. q. 3. c. ult. Quinta exceptio est: Nisi minor
 annis

461. METHODI IVRIS PONT.

annis professus sit. c. ad nostram. 8. de regularibus. c. 1. in prim. c. non solum. 2. uers. maior tamen quatuordecim. eod. tit. in 6. 20. q. 1. c. 1. Huius replicatio prima est: Nisi adultus factus professionem ratam habuerit. d. c. 1. in 6. & d. q. 1. c. 1. illud autem. Concordant ea quæ habentur s. cap. proxim. quæst. 2. reg. 36. except. 4. Altera replicatio est: Nisi consensu parerum minor sit oblatus. d. c. 1. in fine, cum c. sequente. & d. q. 1. c. monachum. c. quicumque. c. quem progenitores. c. infans. §. ex his auctoritatibus. item De regularibus c. significatum. 11. §. si autem à parentib. & c. cum uirum. 12. Contradicit c. cum simus. 14. eod. tit. & glossa in d. c. 12. in uerbo, Quidquid horum. Hæc de quinta exceptione: de qua tamen uide plura s. cap. prox. quæst. 2. reg. 36. Sexta exceptio est: Nisi furiosus professus sit. Hæc exceptio approbatur sub cōditione c. sicut tenor. 15. de regularibus. Septima exceptio: Nisi ante tempus probationis finitum professus sit. Quæ exceptio approbatur simul et distinguitur per ea quæ habentur s. cap. prox. quæst. 6. reg. 8. Octaua exceptio uidetur: Nisi consecratio nondum fuerit facta. Sed reprobatur 20. q. 1. c. puellæ. uers. etiam si nondum. Nona exceptio uidetur: Nisi post professionem non suscepit habitum religionis. Sed reprobatur c. porrectum. 13. de regularib. c. constitutionem. 3. uers. sed expresse. eod. tit. in 6. Deci-

ma exceptio uidetur: Nisi professus nunquam in clauistro, sed in seculo permanserit, & bonis suis usus sit. Reprobatur c. sicut nobis. 17. de regularibus. c. ex parte. 9. de conuersione coniugator. Hac de sexagesimanona regula eiusq; exceptionibus sint dicta: de qua uide item M. 1. C. libro 3. cap. 2. reg. 18. Sanè de fugitiuis & apostatis requirendis ac puniendis cauetur c. ult. de regularibus.

LXX. Regula: Vt peregrinantes literas habeant commendaticias ac testimoniales, cauetur c. fraternitati. 5. de clericis non residentibus. c. 1. de clericis peregrinis. extrauag. com. ad nostram. 2. de regularib. item De consecrat. distinct. 5. c. non oportet. item distinct. 71. c. extraneo. c. hortamur. & c. ult. item 23. q. 8. c. si quis episcopus. Apostol. canon. 32. & l. 22. §. fin. C. de episcopis & clericis. Concordant item ea quæ habentur §. cap. prox. quest. 2. reg. 9. except. 3. repl. 1. Forma harum literarum præscribitur distin. 73. in prin. Exemplum habetur d. distin. 73. c. 1. & c. ult. Huius regule exceptio est: Nisi peregrinantes spiritu diuino agitentur. 19. q. 2. c. duæ sunt.

LXXI. Regula, Vt iam dictæ literæ rogentur, & non nisi à rogato dentur, cauetur distin. 72. in prin. cum c. sequente.

LXXII. Regula: A sede apostolica uocatus domum non reuertatur sine literis apostolicis.

cis. 8. quæst. 5. in princ. cum c. sequente.

LXXIII. Regula: Ut à causis sanguinis abstineant, cauetur c. clericis. 5. in prin. c. sententiam. 9. ne clerici uel monachi secularibus. 23. q. 8. c. sæpe principes. c. his à quibus. Propositæ regule exceptio prima hæc est: Nisi à seculari magistratu iururando indulgentia reo promittatur. d. c. sæpe principes. uers. ibi consentiant fieri regibus. Altera exceptio est: Nisi clericus iurisdictionem temporalem habens, causas sanguinis delegauerit. c. ult. ne clerici uel monachi secularibus, in 6.

LXXIIII. Regula: Clericus qui homicidium commisit, uel causam mortis præstitit, deponitur. c. de cætero. 11. de homicidio. distinct. 50. c. miror. c. clericum. c. si quis uiduam. uers. similiter. Apostol. canon. 64. Exemplum eius qui causam mortis præbuit, habetur c. ex literis. 10. de excessib. prælatorum. Propositæ regule exceptio prima hæc est: Nisi casu, non occidendi animo factum sit homicidium. c. lator. 9. c. dilectus. 13. c. ex literis. 14. c. ex literis. 15. c. significasti. 16. c. iohannes. 23. & c. ult. de homicidio. distinct. 50. c. clerico. c. hi qui. item 25. q. 1. c. nec is qui. Concordant item ea quæ habentur 5. lib. 1. cap. 5. de homicidio, quæst. 1. except. generali 1. Planè huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi culpa casum præcessit, seu non adhibuit diligentiam quam debuit. c. presbyterum. 7.

*Et c. continebatur. 8. de homicidio. Altera replicatio est: Nisi dans operam rei illicitæ casu homicidium fecerit. Quæ replicatio approbatur secundum quosdam d. c. continebatur. 8. item c. tua nos. 19. in prin. c. sicut. eod. tt. Tertia replicatio est: Nisi ira percitus casu homicidium fecerit. distinct. 50. c. studeat. Quarta replicatio uidetur: Nisi homicida ueniam delicti petierit. Sed reprobatur c. exhibita. 22. de homicidio. Hæc de prima exceptione. Altera propositæ regulæ exceptio uidetur: Nisi sui defendendi causa homicidium fecerit. Sed reprobatur c. interfecisti. 2. §. fin. *Et c. significasti. 18. §. fin. eod. tt. item distinct. 50. c. de his clericis. Admittitur tamen, si mortem aliter effugere non potuit, Clement. unica, in fine. de homicidio. Tertia exceptio est: Nisi obsidionis uel captiuitatis necessitate coactus homicidium fecerit. distinct. 50. c. de eo. §. quod uerò, cum c. sequente. Et c. quia te. Quarta exceptio uidetur: Nisi pro salute communi, uel aduersus hostes fidei pugnans homicidium fecerit. Sed reprobatur sub conditione c. penult. de homicidio. Quinta exceptio est: Nisi per furorem homicidium fecerit. Hæc exceptio approbatur simul *Et* distinguitur 15. q. 1. c. ult. Clement. unica, de homicidio. Sexta exceptio est: Nisi ciuili-ter saltem conquerens de crimine causam mortis præbuit. c. postulasti. 21. de homicidio. c. prælatis. 2.**

eod. tt. in 6. Septima exceptio: Nisi indicia tantum criminis professus causam mortis praebeat. c. tua nos. 19. §. ad ultimum. de homicidio. Octava exceptio est: Nisi conceptus, nondum autem uiuificatus foetus interierit. c. sicut. 20. in fine. eod. tt. Nonna exceptio: Nisi non per se, sed per alium occidit. reprobatur c. Henricus. 2. de clericis pugnantibus. Decima exceptio est: Nisi tantum in turba defendendi causa fuit, in qua aliquis est occisus. c. presentium. 3. et c. ult. de clerico percussore. Undecima exceptio uidetur: Nisi non appareat, cuius ictu perierit. Sed reprobatur c. significasti. 18. §. quod si discerni. de homicidio. Duodecima exceptio uidetur: Nisi cum non letaliter aliquemulnerasset, is postea ab alio fuerit occisus. Sed reprobatur d. c. 18. Decimatercia exceptio uidetur: Nisi cum tantum uerberari mandasset, hoc adiecto ne occidatur: mandatarius fines mandati egressus occiderit. Sed reprobatur c. ult. eod. tt. in 6. Decimaquarta exceptio est: Nisi infans homicidium fecerit. Clement. unica, eod. tt. Decimaquinta exceptio est: Nisi dormiens aliquem occiderit. d. Clement. unica.

LXXV. Regula: Ne militent, uel alios ad militandum incitent, bellicaeue negocia administrent, aut in duello pugnent, cauetur c. 1. de clericis pugnantibus, c. quod in dubijs. 5. de poenis. 23. q. 8. in prim.

prim. cum sequentibus, usq; ad c. clerici qui. item d. q. 8. c. reprehensibile. c. si in mortem. c. quo ausu. c. si quis episcopus. §. reprehēduntur, cum c. sequente, usq; ad §. licet ergo. Apostol. canon. 82. Huius regulę exceptio prima uidetur: Nisi sui defendendi causa bellum gerat. Sed reprobatur d. q. 8. in prin. §. fin. & c. non pila. uers. aliter nec debco. Altera exceptio est: Nisi pro suo grege bellum gerat. d. q. 8. c. scire uos. Tertia exceptio est: Nisi ratione feudorū, quę ab Imperatore detinet, ad bellum uocetur. Quę exceptio uidetur approbari d. q. 8. c. si in mortem. §. ecce quod. Quarta exceptio est: Nisi alios ad defensionem oppressorum & infidelibus resistendum hortentur: hoc enim facere possunt. d. q. 8. c. igitur cum sape. c. omni timore. c. hortatu. c. præterea. c. ut pridem. c. suppliciter. & c. si uobis. §. licet ergo.

LXXVI. Regula: Ne arma sumant, neue armati incedant, cauetur 23. q. 8. c. clerici. c. quicunq; ex. item De uita & honestate clericor. c. clerici. 2. & Clement. 1. §. aduersus uerò. uers. uel arma portantes. cod. tt. item Clement. 1. §. quia uerò, in fine. de statu monach.

LXXVII. Regula: Ne sint seditiosi, cauetur distinct. 23. c. his igitur. uers. dolos. & distinct. 46. c. seditonarios.

LXXVIII. Regula: Ne sint cupidi uindictę,

G 2

cauetur

cauetur d. c. seditionarios. uers. uel iniuriarū suarum ultor.

LXXIX. Regula: Ne discordent, neue sint contentiosi, cauetur distin. 90. c. oblationes. c. neq; ad Cain. c. alienus. c. si quis. c. dissidentes.

LXXX. Regula: Ne sint inuidi, cauetur d. c. bis igitur. uers. odium. & distinct. 46. c. clericus inuidens.

LXXXI. Regula: Ne sint maledici uel calumniantes, cauetur d. uers. odium. & d. distin. 46. c. clericus. c. accusatores.

LXXXII. Regula: Ne adulationib. & proditiōibus uacent, cauetur distinct. 46. c. clericus qui. & c. sunt nonnulli.

LXXXIII. Regula: Ne iurēt, cauetur 2. q. 5. c. 1. c. nos sanctorū. c. nos sacramentū. & c. si quis. item 22. q. 5. c. penult. & ult. item De iureiurando c. nullus. 5. item De iuramento calumnie c. 1. & l. 25. §. quod si lis. uers. quia ecclesiast. C. de episcop. & clericis. Propositae regule exceptio prima hæc est: Nisi pro recta fide iurent. d. c. nos sacramentū. & d. 2. q. 5. c. 1. uers. nisi pro recta fide. Altera exceptio est: Nisi agatur de fama clerici. d. q. 5. c. si quis presbyter. §. uerū, cum c. sequente. c. habet. c. Mennam. c. quanto. & c. mandastis. Tertia exceptio est: Nisi ex causa necessaria iurandum sit, puta pro testimonio, c. etsi Christus, 26. de iureiurando.

rando. De qua re uide plura s. lib. proxim. cap. 16.
in prim.

LXXXIIII. Regula: Ne scurrilibus & turpibus uerbis utantur, cauetur dist. 46. c. clericum.

LXXXV. Regula: Ne ioculatores sint, uel goliardi aut bufones, cauetur c. unico, de uita & honestate clericor. in 6.

LXXXVI. Regula: Ne ludant, neue spectaculis intersint, cauetur distinct. 23. c. his igitur, in prim. distinct. 35. c. 1. distinct. 44. c. nullus presbyterorum, in fine. item c. cum decoram. 12. c. clerici. 15. §. mimis. & §. ad aleas. de uita & honestate clericor. item De consecrat. distinct. 5. c. non oportet. Apostol. canon. 41. cum sequente. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 13.

LXXXVII. Regula: Ne uenationes exerceant, cauetur c. 1. & c. ultim. de clerico uenatore. Clement. 1. §. porro. & §. si quis autem. uers. si qui uero. de statu monachor. distinct. 34. c. episcopum. c. omnibus. distinct. 86. c. qui uenatoribus, cum sequentibus, usq; ad c. non satis est.

LXXXVIII. Regula: Ne comam nutriant, neque barbam, cauetur c. si quis. 4. c. clericus. 5. c. clericis. 7. & c. clerici. 15. §. comam. de uita & honestate clericor. distinct. 23. c. prohibete. c. clerici. c. si quis ex. c. penult. Ratio rasura redditur 12. q. 1. c. duo sunt. §. hi namq; sunt. uers. & hoc designat.

470 METHODI IVRIS PONT.

Huius regule exceptio prima est: Nisi clericus sit coniugatus, non beneficiatus. c. iohannes. 7. de clericis coniugatis. Altera exceptio est: Nisi mulier sit religiosa. distinct. 30. c. quaecunq;

LXXXIX. Regula: De habitu, uestitu & ornatu clericorum cauetur d. c. clerici. 15. de uita & honestate clericor. c. cum ad. 6. in prin. de statu monachor. Clement. 1. eod. tt. Clement. quoniam. 2. de uita & honestate clericor. distinct. 23. c. clerici. c. sanctimonialis. distinct. 41. in prin. & c. parsimoniam. item c. ult. in prin. 21. q. 4. c. 1. cum sequentib. usq; ad q. 5. Huius regule exceptio hæc est: Nisi in minori ætate clericus sit constitutus. c. ult. de clericis coniugatis. Ad regulam quoque propositam pertinet, quòd compagis & mappulis uti non possint sine permissu Papæ. distinct. 93. c. peruenit, cum c. sequente.

XC. Regula, De uarietate uestitus clericorū. Eius ratio redditur distinct. 40. in prin. uers. unde in ueteri. Huius exceptio est: Nisi cōuersis sit prædicandum: hoc enim casu eundem habitum gestare debent omnes, quamuis diuersi ordinis. c. Deus. 11. de uita & honestate clericor.

XCI. Regula: De distinguendo habitu nouitiorum & professorum cauetur c. statuimus. 23. §. fin. de regularibus.

XCII. Regula: De incessu clericorum cauetur distinct.

distinct. 41. c. parsimoniam. uers. & in cessu. item c. ult. distinct. 23. c. his igitur. uers. non uagi oculis.

XCIII. Regula: De alimentis, cibo & potu clericorum cauetur distinct. 41. in princ. uers. & quod tam de uestibus. item c. 1. ead. distinct. Apostol. canon. 62.

XCIII. Regula: Non cibus, sed appetitus est in culpa. d. distinct. 41. c. deliciae. c. quod dicit.

XCIV. Regula: Ut diuitibus obseruantia cibi remittatur, cauetur distinct. 41. c. non cogantur.

XCVI. Regula: De esu carnum monachis interdicto cauetur c. cum ad. 6. §. in refectorio. de statu monachor. Clement. 1. §. fin. cod. tit. De consecrat. distinct. 5. c. carnem. Huius regule exceptio prima est: Nisi ob aegritudinem. d. c. carnem. uers. seruato tamen moderamine. & d. c. cum ad. 6. §. porro debiles. Altera exceptio uidetur: Nisi in solennitatibus. Sed reprobatur d. c. cum ad. 6. §. nec in quibusdam. Tertia exceptio uidetur: Nisi extra refectorium carnibus uescantur. Sed reprobatur d. §. nec in quibusdam. uers. sed nec extra refectorium. Quarta exceptio est: Nisi ex speciali abbatis indulgentia. d. §. nec in quibusdam. uers. quam ex indulgentia.

XCVII. Regula: De crapulis & ebrietatibus uitandis cauetur c. à crapula. 14. de uita & honestate clericor. distinct. 23. c. his igitur, in princ. uers. priuata.

472 METHODI IVRIS PONT.

privata. & distin. 35. in prin. §. sequitur. c. 1. c. uen-
ter. c. uinolentum. c. luxuriam. c. sexto. c. ult. & di-
stinct. 44. in prin. cum §. sequente. c. nullus. c. ult.
§. si ergo. De consecrat. distinct. 5. c. nullus presby-
terorum. Apost. canon. 41. cum sequente.

XCVIII. Regula: Ne tabernas ingrediatur,
cauetur distinct. 44. c. non oportet. c. clerici. item
De uita & honestate clericor. c. clericus. 15. §. & ta-
bernas. Apostol. canon. 53.

XCIX. Regula: Ne tabernā aut ergasterium
habeant, cauetur distinct. 44. c. nulli.

C. Regula: De alimentis acquirendis cauetur
distinct. 91. in prin. c. presbyter. uers. deinde pera-
ctis. c. clericus. c. penult.

CI. Regula: Ut priuatum seu proprium nihil
habeant, sed omnia illis sint communia, cauetur
De regularibus c. Ioannes. 5. uers. nec eorum ali-
quem. item De statu monachorum c. monachi. 2. in
prin. uers. nec peculium. & §. qui uerò. item c. su-
per. 4. c. cum ad. 6. §. 1. item Clemēt. 1. §. fin. eod. tt.
Idem cauetur non de monachis solū, sed & de
clericis, 12. q. 1. in prin. c. dilectissimis. c. clericus. c.
duo sunt. §. ratio uerò. c. quia tua. c. scimus. c. nolo.
c. non dicatis. c. habebat. in fine. c. illi autem. §. de
rebus. item distinct. 32. c. prater. §. precipientes.
Planè propositæ regule exceptio prima hæc est,
quòd habens propria clericus quidem non erit,
cleri-

clericatus tamen illi non tollatur. d. §. de rebus. uers. si habuerint, non clerici erunt, non tamen, &c. item d. q. 1. c. certè ego. Altera exceptio est: Nisi clericus uxorem & liberos habeat: ad horum enim usum licet illi habere propria. d. q. 1. c. precipimus. §. cum ergo. Cui cōtradicit glossa in uers. sed notandum. Tertia exceptio est: Nisi clericus suis contentus à sumptibus ecclesiæ abstineat. d. q. 1. c. illi autem. Accedit glossa d. q. 1. in prin. Quarta exceptio uidetur: Nisi cum monacho de habenda proprietate fuerit dispensatum. Sed reprobat. c. cum ad. 6. §. fin. de statu monachor. Quintæ exceptionis loco notādum, quamuis nihil proprium habere debeant, tamen res ecclesiæ ab ijs possideri & administrari posse. 12. q. 1. c. expedit. c. nulli. §. si ergo res, cum c. sequente.

C II. Regula: De lectis monachorum cauetur Clement. 1. in prin. uers. & lectisternij. de statu monachorum.

C III. Regula, De habitatione clericorum & monachorum. Vt non separatim, sed in communi loco habitent, comedant & dormiant, cauetur 12. q. 1. c. 1. c. dilectissimis. c. necessaria. c. quia tua, in prin. 16. q. 1. c. si clericatus. §. fin. 20. q. 4. c. monachum. §. seruandum quoq; item distinct. 32. c. præter hoc. §. præcipientes. De consecrat. distinct. 5. c. in omnibus. item De uita & honestate clericor. c.

474 METHODI IVRIS PONT.

quoniam. 9. in prin. uers. in una domo. Huius regule due exceptiones proponuntur d. §. seruādum. uers. nisi fortè probatis post emeritos labores, aut propter infirmitatis necessitatem. Plura de regula proposita eiusq; exceptionibus uide M.L.C. lib. 3. cap. 2. reg. 5.

CIIII. Regula: Ne singuli monachi per parochias uel prioratus ponantur, cauetur c. monachi. 2. in prin. uers. nec singuli. & c. quod Dei. 5. §. fin. de statu monachor. c. ex parte. 3. & c. ult. de capellis monachorum. Clement. 1. §. ad hac. de statu monachorum.

CV. Regula: De silentio monachorum cauetur c. cum ad. 6. §. in oratorio. de statu monachor. Clement. 1. §. fin. eod. tt.

CVI. Regula: De confessione & communicatione monachorū cauetur Clement. 1. §. sanè. d. tt.

CVII. Regula: Matrimonium ne contemnant, cauetur J. lib. proxim. cap. 2. quest. 4. reg. 4. Nuptialibus tamen conuiuijs interesse prohibentur distinct. 34. c. presbyteri.

CVIII. Regula: Ne ad curias principum eant, cauetur Clement. 1. §. quia uerò. de statu monach.

CIX. Regula: Ne in foro uel nundinis uersentur, cauetur distinct. 91. c. penult. §. qui uerò.

CX. Regula: Ne clerici conditionem suam abnegent, uel se monachos fingant, cauetur c. ut clerici. 3.

rici. 3. de regularibus. Apostol. canon. 61.

CXI. Regula: Ne glorientur in malitia sua, cauetur c. quàm sit. 9. de excess. prælator.

CXII. Regula: Vt ea quæ illis supersunt, dent pauperibus, cauetur 12. q. 1. c. quia tua. §. fin.

CXIII. Regula: Vt bonis moribus uiuât, cor, linguam & oculos ab omnibus illicitis cõseruent, ac corpus Deo seruent, cauetur d. c. quia tua. §. de eorum. uers. & sub ecclesiastica. distinct. 23. c. his igitur. uers. non uagi oculis.

CXIII. Regula: Vt singulis diebus mane prima hora ad lectionem ueniant, cauetur De consecrat. distin. 5. c. in omnibus. uers. & singulis diebus.

CXV. Regula: Vt in mēsa similiter lectionem audiant, cauetur d. c. in omnibus. §. fin.

CXVI. Regula: Pro gradu sui officij quengq; meliorem esse oportet. 8. q. 1. c. qualis enim.

CXVII. Regula: Ne monachi ea quæ clericorum sunt, usurpent, cauetur Clement. 1. in prin. & §. nec etiam in casibus. de priuilegijs. Huius regule exceptio est: Nisi ad quosdam actus sint specialiter priuilegiati. d. Clement. 1. in prin. uers. uel per priuilegia sedis apostolicæ. & d. Clement. 1. §. fin.

CXVIII. Regula: Ne monachi in clericorum infamiam, damnum uel præiudicium quidquam agant, cauetur d. Clement. 1. §. quibus, cum sequentibus, usq; ad §. fin.

CXIX. Re.

CXIX. Regula: De ratione sui officij reddenda cauetur distinct. 38. c. quando. §. cum uero. Hæc de officijs clericorum & monachorum. Sed & plura huiusmodi officia uide s. cap. prox. quæst. 2. Cum enim in eum casum clericus peruenerit, quo ab initio ordinari non potuit, clericatum amittit. Quanquam hoc non est perpetuò uerum, ut ostendit Gratianus 15. q. 1. c. ult. §. his ita respondetur.

De exceptione præcedentium regularum generali.

Quamuis autem clericus & monachus contra officia hætenus enumerata agens sit deponendus, ut ex præmissis patet: tamē eius exceptio hæc est: Nisi poenitentiam egerit. Quæ tamen exceptio uidetur reprobanda per ea quæ traduntur distinct. 50. in prim. cum sequētibz, usq; ad c. clericum qui. item c. de his. c. peruenit. c. accedens. c. quicumq; c. qui sub. c. fidelior. §. fin. Concordant item ea quæ proposita sunt s. cap. prox. quæst. 2. reg. 15. Sed hisce non obstantibus, exceptio proposita approbatur d. distinct. 50. c. si post. §. econtrà, cum sequentibus, usq; ad c. sacerdos quidem. §. quomodo igitur. Planè propositæ exceptionis replicatio prima est: Nisi ficta fuerit poenitentia magis spe honoris ecclesiastici consequendi, quàm odio criminis commissi. d. distinct. 50. c. sacerdos. §. quomodo igitur, cum sequentibus, usq; ad c. absit. item d. distinct.

stinct. 50. c. domino, cum c. sequente. & c. presbyteros. §. sed illud. Altera replicatio est: Nisi crimina, de quibus poenitentia acta est, fuerint manifesta. d. c. presbyteros. §. fin. & d. distinct. 50. c. de his uero. Tertia replicatio est: Nisi poenitens in haeresin lapsus fuerit. d. distinct. 50. c. de eo autem. Quarta replicatio est: Nisi homicidium fecerit poenitens. Quae replicatio approbatur simul & distinguitur per ea quae proposita sunt §. reg. 74. Quinta replicatio est: Nisi poenitens ad altiorem gradum ascendere uelit. d. distinct. 50. c. si duo. §. praemissis. c. hi qui altario. Contradicit tamen d. c. hi qui. §. sed exemplo, cum sequentibus, usque ad c. ex poenitentib. Sexta replicatio uidetur: Nisi iterato deliquerit poenitens. d. c. hi qui. §. quod si iterato. Sed contra reprobatur d. §. sed exemplo. Haec de exceptione poenitentiae generali. Nunc de priuilegijs clericorum dicendum.

DE PRIVILEGIIS ET REBUS clericorum ac monachorum.

Cap. VI.

Prima regula: Sacerdotes sunt sal terrae. distinct. 93. c. sacerdotes.

II. Regula: De immunitate clericorum & monachorum cauetur c. quanquam. 4. de censibus, in 6. Clement. ult. de censibus. 16. q. 1. c. iuxta
san-

sanctionem. 23. q. 8. c. in qualibet, in prin. & §. universos. l. 1. C. de episcopis & clericis. Concordat item §. lib. eod. cap. 1. reg. 24. & M. I. C. libro 3. cap. 8. reg. 1. in prin. Huius regulæ exceptio est: Nisi munera sint patrimonialia. 11. q. 1. c. si quæ causæ. §. fin. Sed de hac exceptione alijsq; pluribus uide d. reg. 24. & M. I. C. d. reg. 1.

III. Regula: Ne clericis uis uel iniuria per laicos inferatur, cauetur 16. q. 7. c. contra, in prin. c. laici. c. inuentum. 17. q. 4. c. si quis suadente. §. qui autem. l. 10. C. de episcopis & clericis.

IIII. Regula: De pœna et absolutione eius qui clericum percussit, cauetur d. c. si quis suadente, in prin. de quo cum alijs pluribus concordantibus uide §. lib. 1. cap. 8. quæst. 5. causa 6. itē cap. 13. quæst. 3. reg. 1. except. 7.

V. Regula: Clerici de bonis suis testari, eâue alienare non prohibentur. c. 1. de testamētis. 12. q. 5. in princ. cum c. sequente. c. fixum. Apostol. canon. 39. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi tempore clericatus uel episcopatus sui adquisierit. d. c. fixum. uers. postquā autem. & d. q. 5. c. 1. in prin. & d. 12. q. 3. in prin. cum c. sequente. item c. 1. c. ut unusquisq; 3. & c. ult. de peculio clericorum. c. 1. in fine. & c. cum in. 7. de testamentis. Concordant item ea quæ habentur j. capite 8. quæst. 10. reg. 17. Planè propositæ exceptionis replicatio prima hæc

hæc est: Nisi ad sustentandam uitam rebus in clericatu quasitis utatur. d. c. ult. uers. sustentandæ uitæ causa. de peculio clericor. Altera replicatio uidetur: Nisi mobilia sint, quæ in clericatu adquisiuit. Sed reprobatur c. relatum. 12. in prin. de testamentis. Tertia replicatio est: Nisi pauperibus largiatur. d. c. relatum. 12. §. licet autem. Et c. ad hæc. 8. eod. tit. Quarta replicatio est: Nisi religiosus locis de bonis in clericatu adquisitis reliquerit. d. §. licet autem. uers. Et religiosus. Quinta replicatio est: Nisi ijs qui in uiuentis ministerio fuerint, aliquid ex bonis in clericatu adquisitis reliquerit. d. §. licet autem. uers. Et illis qui uiuenti. Sexta replicatio est: Nisi canonicam portionem ecclesiæ, à qua ei debetur, uel alteri ecclesiæ relinquat. 12. q. 3. c. ult. Septima replicatio est: Nisi non occasione clericatus, sed ipsius personæ intuitu illi relictum uel adquisitum sit. c. quia nos. 9. c. relatum. 12. §. ceterum. c. requisisti. 15. §. si uero. de testamentis. c. 1. de success. ab intestato. 12. q. 3. c. 1. §. si autem ipsis. c. quicumq;. q. 5. c. fixum. uers. hæreditaria successione. Sanè quando præsumendum sit occasione clericatus, quando intuitu personæ adquisitum esse, ex persona relinquentis definitur d. c. requisisti. 15. Planè propositæ replicationis duplicatio prima hæc est: Nisi ex rebus ecclesiæ adquisierit: tunc enim, quamuis proprio nomine adquisierit, tamē alienare

480 METHODI IVRIS PONT.

alienare nō potest. d. c. fixum. uers. de facultatibus ecclesie. 12. q. 4. in prim. cum c. sequēte, usq; ad §. si quis uerō. & c. ult. itē c. presbyter. 2. & c. inquiren dū. 4. de peculio clericor. Altera proposita replicationis duplicatio est: Nisi pro redemptione animæ episcopo sit relictū uel donatū. 12. q. 3. c. Pontifices. Octaua replicatio est: Nisi clerico relictū sit, ut alij restituat. d. c. Pontifices. §. fin. Nona replicatio est: Nisi episcopo & ecclesie cōiunctim uel disiunctim sit relictū: hoc enim pro parte dimidia episcopo pleno iure acquiritur, ut id, cui uoluerit, alienare possit. c. requisisti. 15. §. quod si relinquatur, cum sequentib. de testamētis. Huius duplicatio prima hæc est: Nisi episcopo & ecclesie non cathedrali relictū sit. d. §. quod si relinquatur. uers. secus aut est. Altera duplicatio est: Nisi pro redemptione animæ episcopo & ecclesie sit relictū. 12. q. 3. c. Pontifices. Hæc de prima proposita regule exceptione, eiusq; replicationibus sint dicta: de qua re uide item M. I. C. lib. 3. cap. 4. de priuilegijs episcoporū, reg. 13. Altera exceptio est: Nisi monachus sit: hic enim de rebus suis testari, easue alienare prohibetur. c. quia ingredientibus. 2. de testamentis. 18. q. 2. c. abbates. §. monachi. uers. aut peculiare. 19. q. 3. c. quia ingredientibus. c. perlatum. Item concordat M. I. C. lib. 3. cap. 3. reg. 5. in princ. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi monachus

monachus liberos legitimos habeat. c. cum simus. 14. in fine. de regularibus. 19. q. 3. c. penult. Nouell. 3. §. decernimus. uers. si uero filios. Altera replicatio est: Nisi eremita sit monachus. 19. q. 3. c. perlatum. §. e contra. Tertia replicatio est: Nisi monachus episcopus sit factus. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur 18. q. 1. c. 1. Quarta replicatio est: Nisi monachus ad secularem uitam redierit. 17. q. 4. c. banc ergo. §. sed notandum, cum sequentibus. Contradicunt ea quæ habentur M. I. C. lib. 3. cap. 3. reg. 6. Plures propositæ exceptionis replicationes uide M. I. C. d. cap. 3. reg. 5.

V I. Regula: Clerico defuncto regulariter ecclesia succedit. 12. q. 5. c. sicubi, cum c. sequente. c. 1. uers. si autem ante. & c. ult. §. fin. de successionib. ab intestato. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 4. de priuilegijs episcoporum, reg. 14. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi clericus facto testamento decesserit, seu res suas alij reliquerit. d. c. 1. uers. donare eis liceat. & 12. q. 1. c. episcopi. c. sint manifestæ. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi tempore clericatus bona adquisierit: de his enim testari, eâue alijs relinquere prohibetur, per ea quæ proposita sunt s. reg. prox. except. 1. ubi etiam huius replicationis duplicationes uidere licet. Altera replicatio est: Nisi defunctus hæreticos instituerit hæredes. c. si quis episcopus. 5. & c. in eos. 6. de hæreticis. Ter-

H tia re-

482. METHODI IVRIS PONT.

tia replicatio est: Nisi de rebus ecclesie testatus fuerit clericus. 12. q. 1. c. episcopi. uers. quidquid uerò. q. 5. c. obitum. c. fixum. uers. quasque res. Huius duplicatio est: Nisi tantum de proprijs rebus ecclesie relinquat, quantum ex eius bonis alijs leget. d. q. 5. c. si episcopus. Quarta replicatio est: Nisi monachus testatus sit. Quae replicatio approbatur simul & distinguitur per ea quae proposita sunt §. reg. prox. except. 2. Hec de prima exceptione. Altera propositae regulae exceptio est: Nisi defunctus cognatos reliquerit: hi enim ecclesie in successione preferuntur. 12. q. 5. c. ult. uers. & sine cognitione. 17. q. 4. c. ult. Tertia exceptio est: Nisi defunctus à praelato illectus fuerit, ut clericus uel monachus fieret. 16. q. 7. c. penult. in fine.

VII. Regula: Collegio, non singulis hereditas defuncti clerici adquiritur. c. relatum. 12. §. nomine autem. de testamentis.

VIII. Regula: Si defunctus in diuersis ecclesijs beneficia possedit: bona eius in istas ecclesias proportionem sunt distribuenda. d. c. relatum. 12. §. fin.

IX. Regula: Quibus deferatur successio serui clerici facti ac defuncti, definitur c. sancto. 2. de successione ab intestato.

X. Regula, De foro clericorum ac monachorum competenti. Apud ecclesiasticum, non civilem iudicem conueniendi. c. 2. de foro competenti. c. seculares.

culares. 2. eod. tit. in 6. c. at si clerici. 4. de iudicijs.
 11. q. 1. c. 1. c. nullus iudicum. c. clericum. c. continua.
 c. nullus clericus. c. si quis clericus. c. placuit. c.
 Christianis. c. Syluester. c. relatum. c. experientie.
 uers. in his uerò. c. si quisquam. uers. si quis autem.
 c. clericum. c. si quæ causæ. §. cum ergo. c. de perso-
 na. c. peruenit. c. fratris. c. sacerdotibus. c. inolita. c.
 placuit. c. de diuersis. c. si quis cum, in prin. c. si cle-
 ricus. c. clericum, in prin. Et §. ex his omnibus. 12.
 q. 1. c. futuram. §. idem uerò præsidens. Nouell. 83.
 §. ubi autem dirimere. Nouell. 123. §. si quis contra.
 Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 3. reg. 7. Et reg.
 10. Planè propositæ regule exceptio prima hæc
 uidetur: Nisi clericus sit coniugatus. Sed reproba-
 tur c. unico, de clericis coniugat. in 6. Altera exce-
 ptio est: Nisi mutato habitu, tonsura Et alijs, se pro
 laico gerat, aut uxorem ducat. d. c. unico. uers. in
 cæteris autē, uel nisi. c. ex parte. 9. de clericis con-
 iugatis. item c. ex parte. 27. de priuilegijs. c. si iu-
 dex. 12. §. fin. de sentent. excom. in 6. Tertia exce-
 ptio est: Nisi ecclesiasticus iudex causam dirimere
 uel nolit, uel non possit. 11. q. 1. c. si quis cum. uers. si
 autem noluerit. c. clericum. §. ex his omnib. uers.
 nisi fortè ciuilem causam. Nouell. 83. §. ubi autem
 dirimere. Nouell. 123. §. certè si quis. Cōtradicit c.
 qualiter. 17. de iudicijs. Quarta exceptio uidetur:
 Nisi criminalis, nō ciuilis actio aduersus clericum

instituat. Sed reprobatur c. at si clerici. 4. & c.
 clerici. 8. de iudicijs. item 11. q. 1. c. sicut enim. §. ex
 his omnibus. uers. in criminali uero. Contradicit
 M. I. C. d. reg. 10. except. 2. Quinta exceptio est: Ni
 si civilis actio, non criminalis aduersus clericum
 intendatur. d. §. ex his omnibus. item d. q. 1. c. statui
 mus. §. quia ergo. Contradicit d. c. statuimus. §. fin.
 cum c. sequente. & d. q. 1. c. nullus. c. aliud. §. fin.
 Sexta exceptio est: Nisi clericus depositus sit &
 excommunicatus. c. cum non. 10. de iudicijs. Con
 cordant ea quæ habentur 7. except. 9. Septima ex
 ceptio est: Nisi clericus fori præscriptioni renun
 ciauerit. l. 39. C. de episcopis & clericis. Mutatur
 ac reprobatur exceptio proposita c. si diligenti.
 12. & c. significasti. 18. de foro competent. Octa
 ua exceptio uidetur: Nisi de hoc ipso dubitetur,
 an sit clericus. Sed reprobatur c. si iudex. 12. de sen
 tent. excom. in 6. Nona exceptio est: Nisi clericus
 sit incorrigibilis, & episcopo suo inobediens. 11. q.
 1. c. statuimus. c. si quis sacerdotum. c. petimus. c. i
 stud est. Concordat item 5. except. 6. item 5. cap.
 prox. reg. 40. Decima exceptio est: Nisi prælatus
 clerici consentiat. 11. q. 1. c. sicut enim. §. ex his o
 mnibus. uers. nisi forte cum consensu. Undecima
 exceptio est: Nisi de prædijs agatur. 11. q. 1. c. si quæ
 cause. §. his ita respondetur. Duodecima exceptio
 uidetur: Nisi debitum sit liquidum. Sed reproba
 tur

tur c. seculares. 2. de foro competenti, in 6. Hæc de decima regula.

XI. Regula: Apud suum prælatum clerici conueniendi. c. 1. de foro competenti. Concordant ea quæ proposita sunt §. reg. prox. in prin. Cuius regule exceptio prima hæc uidetur: Nisi clericus alij seruiat: hoc enim casu uidetur apud eum, cui seruit, conueniendus. Sed reprobatur c. cum contingat. 13. d. tt. Altera exceptio est: Nisi alio loco deliquerit: hoc enim casu ab episcopo loci, ubi deliquit, sententia ferenda. c. postulasti. 14. cod. tt.

XII. Regula: Episcopus non solus, sed cum senioribus uel synodo de causa clerici iudicare debet, per ea quæ proposita sunt §. libro 1. cap. 12. de executione, quæst. 1. except. 2.

XIII. Regula: A quot episcopis presbyteri uel diaconi iudicandi sint, definitur 15. q. 7. c. si quis tumidus. c. felix. c. si autem.

XIII. Regula: Ne extra prouinciam suam in ius uocetur, cauetur 3. q. 6. c. ultra. c. peregrina. c. non liceat. c. neminem. c. si quis clericus. q. 9. c. nec extra. 5. q. 4. c. duodecim. §. saluo. Concordant item ea quæ habentur §. lib. prox. cap. 2. quæst. 2. except. 12. Huius regule exceptio prima est: Nisi ad Papam fuerit appellatum, uel à Papa iudices dati. d. c. ultra. uers. nisi tantum ad apostolicam. d. c. peregrina. uers. salua in omnibus. d. c. non liceat.

486 METHODI IVRIS PONT.

uers. sine præiudicio tamen. & s. reuerentia. Altera exceptio est: Nisi prælatus accusetur. d. c. nemine, in fine. uers. nisi prælatus sit. ubi tamen nonnulli legunt: Nisi ad sedem apostolicam fuerit appellatum. Plura de regula proposita uide M. L. C. lib. 3. cap. 3. reg. 8.

XV. Regula: Clericus qui non est soluendo, præstando iuramentum de soluendo, si poterit, ab soluendus est. c. Odoardus. 3. de solutionibus.

XVI. Regula: Clerici laicis sunt digniores. 6. q. 1. c. beatus. uers. & cunctos subditos.

XVII. Regula: Laici clericis obedire debent, non imperare. c. ecclesia. 10. in prin. de constitutionibus. c. ult. in prin. de rebus ecclesiæ alienandis.

XVIII. Regula: Clerici à laicis non sunt dijudicandi. distinct. 28. c. ult. 11. q. 1. c. sacerdotibus. Concordant ea quæ habentur s. reg. 10. in prin. & cap. 1. reg. 17.

XIX. Regula: Laici clericorum doctrinā & exempla sequi debent. de consecrat. distin. 3. c. ne quis. uers. sed exemplum.

XX. Regula: Clerici legibus ciuilibus pro se, non contra se utuntur, per ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 2. except. 13.

XXI. Regula: Clerici laicis fidelitatem iurare non tenentur. c. nimis. 30. de iureiurando.

De

De exceptionibus præcedentium
regularum generalibus.

Hactenus priuilegia clericorum & monachorum enumerauimus, quorum tamē plura uide M. I. C. lib. 3. cap. 3. Sed & huc pertinent ea quæ habentur de præbendis ijs decernendis: de qua re dicetur §. cap. prox. Planē istarum regularum aliquot supersunt exceptiones generales siue communes, quarum prima hæc est: Nisi clericus relicto habitu & tonsura clericali, se pro laico gesserit: hoc enim casu priuilegia clericatus amittit, per ea quæ proposita sunt §. reg. 19. except. 1. & lib. 1. cap. 3. quest. 5. causa 6. except. 9. Altera exceptio est: Nisi clericus sit bigamus, c. unico, de bigamis, in 6. Tertia exceptio est: Nisi clericus sit ioculator. c. unico, in fine. de uita & honestate clericor., in 6. Quarta exceptio est: Nisi clericus circa diuina officia negligens sit, uel non resideat. 16. q. 1. c. generaliter. l. 40. §. eos tamen. C. de episcopis & clericis. Hæc de exceptionibus generalibus. Sed & plures colligi possunt ex ijs quæ §. cap. prox. sunt proposita. Si enim ea quæ sunt sui officij, clericus non præstiterit, clericatum amittit, ut §. cap. prox. est ostensum. Ideoq; priuilegio clericali frui non debet. Sed & quæ exceptiones aduersus ordinationem clericorum possunt opponi, quas §. cap. 4. enumerauimus: eæ aduersus regulas priuilegiorum

DE PRAEBENDIS ET DI-
gnitatibus. Cap. VII.

A Priuilegijs clericorum non sunt separan-
da ea quæ de præbendis & dignitatibus ec-
clesiasticis traduntur : nam & hæc perin-
de ac priuilegia sunt præmia clericatus. Ideoq; de
ijs nunc nobis tractandum est. Et primum quidem
de præbendis acquirendis : hinc de ijs amittendis
ac auferendis : postremò de ijs augendis, non mi-
nuendis, non diuidendis neq; permutandis, &c.

I. DE ADQVIRENDIS PRAE-
bendis & dignitatibus.

I. Regula, De causis acquirendarum præben-
darum. Cause acquirendarum præbendarum sunt
hæ: Collatio, prouisio, præsentatio, institutio, ele-
ctio, & rescriptum seu mandatū Papæ. Quæ cau-
sæ constant ex c. cum in illis. 16. §. illis uerò. & §.
cum autem. de præbendis, in 6. His causis uidetur
accedere temporis præscriptio. Sed hæc reproba-
tur c. 1. de reg. iuris, in 6. Concordant ea quæ ha-
bentur j. cap. 9. reg. 2. except. 5. Videtur item cau-
sis supra enumeratis accedere successio ex testa-
mento & ab intestato. Sed & hæc causa reproba-
tur 8. q. 1. c. apostolica. Concordant ea quæ habentur
j. cap. 10. quæst. 2. reg. 4.

II. Regula: Prædictis causis accedit ordinatio clerici: nam ordinato clerico de beneficio est providendum. Quæ regula approbatur simul et distinguitur per ea quæ proposita sunt s. capite 4. quæst. 8. reg. 9. Sed et approbatur c. accepimus. 13. de etate et qualitate præficiendor. c. proposuit. 6. de filiis presbyterorum. 1. q. 2. c. sacerdos. §. clerici quoq;. c. clerici omnes. 12. q. 1. c. quia tua. §. de eorum quoq;. Sanè si quis causam propositam ad institutionem referat, ut sit eadem causa institutio et ordinatio, non refragor. Quanquã glossa in rubr. de institutionibus, in 6. et in c. 1. de reg. iuris, in 6. institutionis varias congerit significationes.

DE COLLATIONE PRÆBENDARUM.

Causæ ex quibus præbendæ conferendæ.

III. Regula: Si quis ad sacros ordines promotus uel ordinatus sit, præbendam illi conferendam s. reg. prox. dictum est. Alia causa est: Si Papa mandauerit uel rescripserit de præbenda alicui conferenda. Quæ causa cum ipso iure subsistat, plures recipit exceptiones, quarum aliquot ordine subijciemus. Harum prima est: Nisi impetrans nomen suæ dignitatis in precibus suppresserit. c. ad aures. 8. de rescriptis. Altera exceptio est: Nisi antea pro

alio per rescriptum Papa intercesserit. c. mandatum. 38. et c. abbatem. 40. cod. tt. Huius replicatio est: Nisi antea executorias literas monitoriarum predecessoris sui Papa dederit. c. literis. 39. cod. tt. Plures propositae exceptionis replicationes uide J. reg. 60. except. 1. cum sequentibus. Tertia exceptio est: Nisi is qui non est legitima aetatis, rescriptum impetrauerit. c. si eo tempore. 9. de rescriptis, in 6. Quarta exceptio uidetur: Nisi in literis Papae nulla sit mentio laicorum, quorum beneficio praebendae conferuntur. Sed reprobatur c. dilectus. 34. de praebendis. Quinta exceptio uidetur: Nisi Papa ante coronationem suam rescripserit. Sed reprobatur extrauag. com. ult. de sentent. excom. Sexta exceptio est: Nisi is qui beneficiũ habet, literas de alio beneficio sibi cõferendo impetrauerit. c. ad aures. 8. c. cũ adeo. 17. c. postulasti. 27. c. si proponente. 42. de rescriptis. c. cum teneamur. 6. de praebendis. Concordat item J. reg. 8. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi impetrans ignorauerit aliud beneficium antea sibi fuisse collatum. c. gratia. 7. de rescriptis, in 6. Altera replicatio est: Nisi motu proprio, non rogatus Papa alicui rescriptum dederit. c. si Romanus. 4. de praebendis. c. si motu. 23. cod. tt. in 6. Tertia replicatio uidetur: Nisi prius beneficium sit modicum. Sed reprobatur d. c. 23. uers. quantumcunq; modicum. et

c. si proponente. 4. uers. licet minus competens. de rescriptis. Quarta replicatio uidetur: Nisi prius beneficio renunciauerit. Sed reprobat c. ad audientiam. 31. eod. tt. Quinta replicatio est: Nisi in literis apostolicis de hoc ipso, quod aliud habeat beneficium, mentio sit facta. c. cum teneamur. 6. uers. nisi forte in literis. de præbendis. Sexta replicatio est: Nisi præbendam habens, dignitatem ex rescripto Papæ expectet: hoc enim casu dignitatem postea uacantem consequitur, licet præbendam habeat annexam. Clement. si iuxta. 6. de præbendis. Plures huiusmodi replicationes uide J. reg. 8. Sed & plures exceptiones uide J. reg. 58. item 1. lib. 1. cap. 4. reg. 1.

Quibus conferendæ præbendæ?

III. Regula: Indignis præbendæ non conferendæ. c. graue nimis. 29. de præbendis. c. inter dilectos. 11. de excessib. prælator.

V. Regula: Laicis præbendæ non conferendæ. c. quamuis. 17. de decimis. Concordant ea quæ habentur J. cap. 12. reg. 4.

VI. Regula: Clericis secularibus præbendæ monasteriorum non conferendæ. c. ult. §. præcipimus quoque de statu monachorum. c. inter quatuor. 5. de religiosis. c. possessiones. 10. in fine. de rebus ecclesiæ alienandis.

VII. Regula: Pueris non conferenda præbenda. c. super. 35. de præbendis. Plura de regula proposita uide §. cap. 4. quæst. 2. reg. 16.

VIII. Regula: Beneficiatis seu ijs qui beneficium habent, aliud beneficium non conferendum. d. c. 35. uers. & beneficiati. c. quia nonnulli. 3. de clericis non residentib. c. quia in tantum. 5. c. ad hæc. 13. c. cum non. 15. c. cum iamdudum. 18. & c. de multa. 28. de præbendis. c. 1. uers. neq; duas. de excessibus prælator. c. cum singula. 32. in prin. de præbendis, in 6. distinct. 70. c. ult. §. omnino. 18. q. 3. c. unico. §. sed & hoc. 16. q. 7. c. per laicos. §. fin. 21. q. 1. c. 1. c. clericum. c. unum. item De religiosis domibus c. ult. §. fin. Concordant item ea quæ proposita sunt §. reg. 3. except. 4. in prin. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi Papa dispensauerit. c. de multa. 28. §. fin. de præbendis. c. ordinarij. 3. §. ceterum. de officio ordinarij, in 6. Exemplum huiusmodi dispensationis habetur 21. q. 1. c. relatio, & c. ult. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi intra certum tempus à iudice statuendum dispensatio non fuerit ostensa. d. c. ordinarij. 3. extrauag. com. ut quos. 2. §. ut autē. eod. tt. Altera replicatio est: Nisi dispensatio fuerit generalis, uel de alio defectu: hæc enim non extenditur ad pluralitatem beneficiorum. c. 1. §. fin. de filijs presbyterorum, in 6. Tertia replicatio est: Nisi super alio defectu

defectu dispensatione impetrata, hoc dissimulato
super pluralitate beneficiorum dispensationē im-
petrauerit. c. ult. d. tt. Quarta replicatio est: Nisi
impetrans beneficium aliquod subticuit in impe-
trando. c. non potest. 21. in prin. de præbendis, in 6.
Quinta replicatio est: Nisi dispensatione facta su-
per duobus beneficijs, tertium postea etiam rece-
perit. d. c. non potest. 21. §. illud autem. Sexta re-
plicatio est: Nisi ita facta sit dispensatio, Non ob-
stante quòd aliud beneficium obtineat, ei de ali-
quo beneficio provideatur. d. c. non potest. 21. §.
cum uerò. Septima replicatio est: Nisi generali di-
spensatione facta ut beneficiato conferatur, is cui
conferitur, plura quàm unum beneficium habeat.
c. is cui. 19. de præbendis, in 6. c. dudum. 54. §. sup-
preßit etiam. de electione. Octaua replicatio est:
Nisi beneficio quod habet, cura immineat anima-
rum. d. c. is cui. 19. uers. dum tamen illi cura. Cle-
ment. 1. in prin. de præbendis. Declaratur hæc re-
plicatio d. c. dudum. §. lite uerò. uers. sed cum. No-
na replicatio est: Nisi generali dispensatione fa-
cta, ut ei qui alia beneficia habet, cōferatur: ei qui
plura quàm duo beneficia habet, uel qui duo be-
neficia curata habet, cōferatur. d. c. is cui. 19. uers.
si uerò concessum fue rit. Decima replicatio est:
Nisi ita facta sit dispensatio, Vsque ad beneplacitum
dispensantis: hoc enim casu mortuo dispensante,
expirat

expirat dispensatio. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur c. si gratiose. 5. de rescriptis, in 6. Hæc de exceptione dispensationis. Altera proposita regulæ exceptio est: Nisi alterum beneficium impetrans prius dimittat. d. c. is cui. 19. uers. nisi primo ille. de præbendis, in 6. Concordant ea quæ habentur 7. reg. 75. in prin. Huius replicatio prima est: Nisi in collatione posterioris beneficii non sit facta mentio prioris. c. ult. de officio legati, in 6. Huius duplicatio est: Nisi alius quàm legatus Pontificis conferens beneficium, prioris non fecerit mentionem. Clement. ult. de officio iudicis ordinarij. Altera replicatio est: Nisi prius beneficium sine licentia superioris dimiserit. 21. q. 2. c. 1. c. si quis iam. §. aliud est. Concordant ea quæ habentur 3. capite 5. reg. 63. Tertia replicatio est: Nisi prior ecclesia quam dimittit, ministris sit destituta. d. q. 2. c. placuit. Hæc de secunda exceptione. Tertia proposita regulæ exceptio est: Nisi unam ecclesiam habeat intitulatam, alteram commendatam. 21. q. 1. c. clericum. §. sed contra, cum c. sequente. c. ult. in fine. Quarta exceptio est: Nisi personatus cum cura, uel præbenda, cui annexa est parochialis ecclesia, eidem conferatur. c. super eo. 6. & c. cum singula. 32. in prin. uers. nisi forte unus. de præbendis, in 6. Quinta exceptio uidetur: Nisi unam ecclesiam per alium administret.

Sed reprobatur d. c. cum singula. 32. in prim. uers.
 etiam si eadem cura. ut Clement. unica. §. fin. uers.
 etiam si cum ipsa. de supplenda neglig. prælator.
 Sexta exceptio uidetur: Nisi prioratus uel aliæ di-
 gnitates, quæ pertinet ad collationem regularium
 prælatorum, plures uni conferantur. Sed repro-
 batur d. §. fin. Septima exceptio uidetur: Nisi plu-
 ra non curata beneficia eidem conferantur. Sed
 reprobatur d. §. fin. uers. licet etiam eisdem prio-
 ratibus. Octaua exceptio uidetur: Nisi consuetu-
 do loci extet in contrarium. Sed reprobatur c. 1.
 de consuetud. in 6. Nona exceptio est: Nisi extra
 ciuitatem in uillis plures ecclesias obtineat. 22. q. 1.
 c. 1. §. fin. Decima exceptio est: Nisi ecclesia quæ
 proprios sacerdotes alere non potest, alicui bene-
 ficium aliud habenti conferatur. c. eam te decet.
 4. §. fin. de etate et qualitate præficiendor. di-
 stinct. 70. c. ult. §. si quæ. Concordat item §. cap. 1.
 reg. 5. Hæc de octaua regula eiusq; exceptionibus
 sint dicta. Plures exceptiones uide §. reg. 3. ex-
 cept. 6.

IX. Regula: Duobus una præbenda non con-
 ferenda. Quæ regula approbatur simul et distin-
 guitur per ea quæ proponentur §. reg. 12.

X. Regula: Absenti quoq; per aliū potest præ-
 benda conferri. c. accedens. 24. de præbendis.

XI. Regula: Ignobilibus præbendæ conferri
 possunt.

possunt, consuetudine non obstante. c. uenerabilis. 17. d. tt.

XII. Regula: Ne quis sibi ipsi conferat præbendam, cauetur c. ult. de institutionib. c. ad aures. 3. de excessib. prælatorum. Concordant ea quæ habentur j. cap. 14. quest. 3. reg. 5.

XIII. Regula: Diuitibus, qui per se sustentari possunt, præbendæ non conferendæ. 1. q. 2. c. clericos. c. pastor. c. si quis propter. c. uiduas. 16. q. 1. c. ult. §. clericos. Huius regulæ exceptio est: Nisi omnia quæ habent, in commune conferant. d. c. pastor. §. uerum his. Et d. q. 2. c. sacerdos.

XIII. Regula: Etiam in sacris non constituto præbendæ sunt conferendæ. c. ult. de institutionibus, in 6. c. si pro clericis. 8. de præbendis, in 6.

XV. Regula: Hæreticis uel eorū fauoribus, receptatorib. Et credentibus præbendæ conferendæ nō sunt. c. quicumq. 2. §. hæretici. de hæreticis, in 6.

XVI. Regula: Liberis quoq; hæreticorum usq; ad secundā generationē præbendæ nō cōferendæ. d. §. hæretici. uers. ipsorūq; filij. c. statutum. 15. eod. tt. Et c. unicū. §. contra natos. de schismaticis, in 6.

XVII. Regula: Si duo sunt expectantes, utri conferendum, proponetur j. reg. 61. cum sequentibus. Hactenus quibus præbendæ cōferendæ sint, est ostensum: cuius tamen plures regulas uide s. cap. 4. quest. 2. Et j. reg. 59. cum sequentibus.

A' qui-

A' quibus conferendæ præbendæ,
seu quibus conferendi ius
competat?

XVII. Regula: Laicis ius conferendi non cō-
petit. c. cum & plantare. 3. in prin. de priuilegijs.
c. in Lateranensi. 31. in prin. de præbendis. c. rela-
tum. 21. in prin. de iure patronatus. 16. q. 7. c. si quis
deinceps. c. quoniam. c. si quis episcopus. c. sanè. c. si
quis clericus. c. constitutiones. c. per laicos. c. si plu-
res. §. ut ergo. c. laici. c. inuentum. c. decimas. Con-
cordant item ea quæ habentur s̄. cap. prox. quest.
3. reg. 10. item §. cap. 10. quest. 2. reg. 5. & cap. 12.
reg. 6. Propositæ regulæ exceptio hæc est: Nisi
consensus episcopi accesserit. Quæ exceptio ex
iam propositis constat. Concordat d. c. inuen-
tum. §. fin.

XVIII. Regula: Solus episcopus, nō alius con-
ferendi præbendas ius habet. 16. q. 7. c. nullus omni-
no. c. sicut. Huius exceptiones uide §. post reg. 26.

XIX. Regula: Capitulo sede uacante ius con-
ferendi non competit. Quæ regula approbatur
simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt
s̄. cap. 2. reg. 2. except. 3.

XX. Regula: Si sede uacante capitulo manda-
tum sit de præbenda alicui conferenda, episcopus
postea electus exequi mandatum tenetur. c. eam
te. 7. de rescriptis.

XXI. Regula: Beneficia uacantia in curia alius quàm Papa conferre non potest. c. licet. 2. de præbendis, in 6. extrauag. com. 1. et si. 3. ad Romani. 14. eod. tt. Declaratur regula proposita definitione uacantium in curia c. præsentis. 34. de præbendis, in 6. item extrauag. comm. ex debito. 4. de electione. & extrauag. com. ad regimen. 13. de præbendis. Huius regule exceptio prima est: Nisi duobus de beneficio in curia litigantibus, uno decedente, alter causam persequatur: uel uterq; decesserit, unus in curia, alter extra curiam. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur Clemēt. 1. ut lite pendente nihil innouetur. Altera exceptio est: Nisi alij specialis & expressa conferendi potestas à Papa sit attributa. c. licet. 2. §. fin. uers. nisi ei sit super. de præbendis, in 6. Tertia exceptio est: Nisi intra mensem à die uacationis Papa non contulerit. c. statutum. 3. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi mortuo Papa uacare in curia cœperint, ipsa sede apostolica uacante. c. si apostolica. 35. d. tt. Quinta exceptio est: Nisi Papa, antequam contulerit, mortuus sit. d. c. 35. uers. idem uolumus. Sexta exceptio est: Nisi pensiones annuæ uacare in curia cœperint. extrauag. com. ex debito. 4. §. pensiones in super. de electione.

XXII. Regula: Legatus Papæ confert beneficium uacans, licet illud spectet ad præsentationem alicuius

alicuius clerici. c. dilectus. 6. de officio legati. c. cū dilectus. 28. de iure patronatus. Huius exceptio prima est: Nisi legatus non sit cardinalis. tunc enim sine speciali mandato non confert. c. 1. de officio legati. in 6. Altera exceptio est: Nisi legati officium fuerit finitum: tunc enim simul finitur reservatio eius. c. presenti. 3. eod. tt. Cuius replicatio est: Nisi durante officio ad collationem sit processum. d. c. 3. uers. dummodo ad collationem. Tertia exceptio est: Nisi pendente una reservatione eiusdem legati. in eadem ecclesia aliam faciat. d. c. presenti. 3. §. ceterum. Quarta exceptio est: Nisi legatus cathedralem, regularem uel collegiatam ecclesiam, cuiusue dignitatem electiuam conferat. c. deliberatione. 4. in prin. usq; ad §. prohibemus. eod. tt.

XXIIII. Regula: Si duobus cōferēdi ius competat, unus sine altero conferre non potest. Cuius exceptio est: Nisi alter uel mortuus sit, uel suspensus. c. 1. in prin. ne sede uacante. in 6. c. ult. in fine. de regularib. in 6.

XXIII. Regula: Si is cui cōferendi ius competit, mandato Papæ de conferendo non pareat: executor datus conferre potest. c. si capitulo. 5. de concess. prebende. in 6. Tempus negligentie definitur c. ult. §. fin. de consuetud. in 6.

XXV. Regula: Is quoq; cui à Papa manda-

tum est, conferre potest, quamuis aliàs ius conferendi non habeat. d. c. 5. & c. quia tua. 5. uers. nisi fortè. de concess. præbendæ. Cuius exceptio est: Nisi mandatum sit limitatum. tunc enim extra limites ipsius mandatarius conferre non potest: sed is conferet, cui ius conferendi aliàs cōpetit, exemplo c. si clericus. 11. §. & eidem. de præbendis, in 6.

XXV I. Regula: De eo cui cessum est ius conferendi ab eo cui competit, & eo qui est in quasi possessione iuris conferendi. cauetur c. cum uenissent. 6. de institutionibus. Planè legatus Papæ ius conferendi alteri cedere prohibetur c. deliberatione. 4. §. prohibemus. de officio legati, in 6.

De exceptionibus præcedentium regularum generalibus.

Hactenus, quibus præbendas conferendi ius competat, ostensum est: cuius tamen plures regulas uide §. cap. 4. quæst. 3. Planè istarum regularum supersunt nonnullæ exceptiones generales, quibus ius conferendi ad alios transfertur. Harum prima hæc est: Nisi is cui ius conferendi competit, uacantem præbendam intra sex menses alij non contulerit: hoc enim casu ius conferendi amittit. c. nulla. 2. §. cum uerò. de concessione præbendæ. c. cum multa. 18. §. is quoq; uers. etsi ultra. de præbendis. c. literas. 4. c. dilecto. 5. de supplenda negligentia prælator. Concordant item ea quæ habentur

tur paulò inferius reg. prox. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi is cui ius conferendi competit, fuerit excommunicatus uel suspensus: hoc enim tempus illi in sex mensibus non computatur. c. quia. 5. in prin. usq; ad §. tempus. de concess. præbendæ. Altera replicatio est: Nisi apud sedem apostolicam fuerit; nam nec hoc tempus in sex mensibus ei imputatur. d. c. quia. 5. §. tempus. Tertia replicatio est: Nisi ignorauerit præbendam uacare. d. c. quia. 5. §. fin. Quarta replicatio est: Nisi in ecclesia non sint distinctæ præbendæ, nec certus canonicorum numerus. c. ex parte. 10. eod. tt. Quinta replicatio est: Nisi episcopus fuerit eligendus; in hoc enim intra sex menses eligendo negligentia commissæ ius eligendi ad superiorem non deuoluit. c. dilectus. 12. eod. tt. Sexta replicatio est: Nisi is cui ius conferendi competit, mortuus sit. c. illa deuotionis. 2. §. fin. ne sede uacante aliquid. Hæc de prima exceptione generali. Altera exceptio est: Nisi is cui ius conferendi competit, antea indignis contulerit. c. graue nimis. 29. uers. ita ut qui post. de præbendis. c. postulastis. 7. in princ. uers. illi uerò qui. de clerico excommunicato. Tertia exceptio est: Nisi eandem præbendam duobus contulerit, priore collatione non infirmata. c. inter dilectos. 11. §. quia uerò cantor. de excessibus prælator. Quarta exceptio est: Nisi is cui ius con-

ferendi competit, fuerit excommunicatus uel suspensus. Clement. 1. §. si quis autem. uers. abbate autem. de statu monachor.

XXVII. Regula: In casibus prædictis ius conferendi ad superiorem transit, ut ex iam propositis patet. Concordat c. postulastis. 15. de concess. præbendæ. c. licet. 3. de suppl. neglig. prælatorum: Clement. 1. in princ. eod. tt. Huc quoq; pertinent ea quæ habentur j. cap. 8. quæst. 9. reg. 2. & cap. 10. quæst. 2. reg. 2.

Quid conferendum?

XXVIII. Regula: De præbenda nondum uacante alij non conferenda uel promittenda, cauetur c. 1. & c. nulla. 2. in prin. c. relatu. 3. c. ex tenore. 13. & c. ult. de concess. præbendæ. 7. q. 1. c. eum qui. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi proprietas non uacantis ecclesiæ alienetur. c. cōsultationibus. 4. de donationibus. Altera exceptio est: Nisi generaliter de præbenda aliqua uacatura, non hac uel illa alicui promittatur. c. accedens. 14. de concess. præbendæ. c. ne captandæ. 3. eod. tt. in 6. Contradicit c. detestanda. 2. eod. tt. in 6. quo uidetur exceptio proposita reprobari ac tolli. Tertia exceptio est: Nisi alij antea non fuerit rectè assignata præbenda. c. proposuit. 4. de concess. præbendæ. c. ult. de iure patronatus. c. ex ore. 3. §. quia uerò. de ijs quæ fiunt à maiore parte. Huius replicatio est:
Nisi

Nisi prior collatio per sententiam non fuerit ante secundā infirmata. c. post electionem. 7. de concess. præbendæ. c. inter dilectos. 11. §. cum igitur. de excessib. prælator. Quarta exceptio est: Nisi prior, cui præbenda concessa fuit, aliam præbendam uel dignitatem fuerit nactus. c. cum in cūctis. 7. §. cum uerò. de electione. c. cum nostris. 6. & c. literas. 9. de concess. præbendæ. c. cum singula. 32. in princ. uers. statuentes. de præbendis, in 6. Planè replicationis loco notandum, quamuis præbenda eius qui aliam nactus est, alteri conferri possit: tamen eo non requisito alium in possessionē eius induci non posse. c. de multa. 28. §. is quoq;. de præbendis. c. licet. 28. eod. tit. in. 6. Quinta exceptio est: Nisi eius, qui religionem ingressus est, præbenda alij conferatur. Quæ exceptio cum ipso iure subsistat, recipit replicationem hāc: Nisi ingressus intra annum probationis sit constitutus. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur c. beneficium. 4. de regularib. in 6. Sexta exceptio est: Nisi prior, cui præbenda collata est, nondum se declarauerit de ea acceptanda. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. si tibi. 17. de præbendis, in 6. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi consensui nullum tempus sit præstitutum. d. c. 17. uers. ipse tamen episcopus. Altera replicatio est: Nisi ignorauerit, conditionem temporis, intra quod

consentire debuit, extitisse. Cuius duplicatio est: Nisi publicè notum fuerit. Clement. 1. §. fin. de concessione præbendæ. Septima exceptio est: Nisi priori nōdum fuerit beneficium collatum, sed mādātum saltem de beneficio ei conferēdo. c. 1. de concess. præbendæ, in 6. Cuius replicatio prima hæc est: Nisi mādātum sit præsentatum. c. si capitulo. §. eod. tt. Huius duplicatio prima hæc est: Nisi executor non fuerit datus, uel datus quidem, non tamen ad prouidendum, sed ad compellendum. c. si soli. 6. eod. tt. Altera duplicatio est: Nisi soli executori, non ei ad quem collatio pertinet, mādātum fuerit præsentatum. d. c. 6. uers. aut soli executori. Tertia duplicatio est: Nisi mādātum sit conditionale, nec eius conditio extiterit. Quæ duplicatio approbatur simul & distinguitur Clement. 1. de concess. præbendæ. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi inhibitio ratione mandati ab executore sit facta. d. c. 6. uers. aut executor huiusmodi ordinario. item c. executor. 4. §. fin. eod. tt. Huius duplicatio est: Nisi inhibitio fuerit generalis, non specialis. Quæ duplicatio approbatur simul & declaratur d. c. executor. 4. Tertia replicatio est: Nisi expectans petierit sibi conferri beneficium uacans, aut receperit oblatum. Clement. 1. §. quinimò, de concess. præbendæ.

XXIX. Regula; Ne alterius ecclesiæ clerico

ex prouentibus ecclesiæ pensio pro beneficio conferatur, cauetur c. extirpanda. 30. §. fin. de præbendis. Cuius exceptio est: Nisi ecclesia cathedralis inopia laboret: tunc. n. ex capellis ei subiectis præbendæ conferri possunt. c. exposuisti. 33. eod. tt.

XXX. Regula: Mandatum de conferendo beneficio, de simplici beneficio accipitur, non eo quod dignitatem habet annexam. c. ult. d. tt.

XXXI. Regula: Mandatum de conferenda præbenda uel dignitate, curatum beneficium non continet. c. cum in illis. 16. in prin. usq; ad §. illis uero. de præbendis, in 6. Clement. 1. in prin. eod. tt.

XXXII. Regula: Mandatum de dignitate conferenda non continet eam quæ per electionem datur. d. c. cum in illis. 16. §. illis uero. & d. Clement. 1. §. ad hoc.

XXXIII. Regula: Mandatum de beneficio certi modi uel generis conferendo ad alterius modi uel generis beneficium nõ extenditur. d. c. cum in illis. 16. §. cum autem. Huius exceptio uidetur: Nisi is qui impetrauit mandatum, deterioris generis uel modi beneficio sit contentus. Sed reprobat. c. cum de non. 27. eod. tt.

XXXIII. Regula: Mandatum de beneficio conferendo ad duos scriptum, non extenditur ad beneficium unius tantum, sed commune: & contra. d. c. cum in illis. 16. §. fin.

XXXV. Regula: Mādātum de beneficio conferendo non continet hospitalia, & similia, horūq; ecclesias. Clement. per literas. 2. de præbendis.

XXXVI. Regula: Mandatum de conferendo beneficio ad collationem mandatarij pertinente, non continet beneficium per ipsius negligentiam ad alium deuolutum. Clement. si de beneficio. 5. eod. tt.

XXXVII. Regula: Mandatum de conferendo beneficio non continet beneficium, cuius is qui mandatum impetrauit, non est capax, exemplo c. cum de. 5. in fine. & c. ei cui. 29. de præbendis, in 6.

XXXVIII. Regula: Mandatum de beneficio seculari conferendo, continet beneficium à secularibus clericis præscriptum, etiamsi id religiosi aliquando administrauerint. d. c. cum de. 5. in prin.

XXXIX. Regula: Mandatum de beneficio certæ summæ conferendo non pertinet ad pensionem. c. quamuis. 4. in prin. de præbendis, in 6.

XL. Regula: In mandato de beneficio conferendo uocabulum ecclesiæ non comprehendit ecclesiam cathedralem. d. c. quamuis. 4. §. quamquam, in fine.

XLI. Regula: Mādātum de beneficio primum uacaturo conferendo, regulariter primum uacans comprehendit. c. mandato. 10. de præbendis, in 6.

Cuius exceptio prima hæc est: Nisi plura beneficia

cia simul uacare cœperint: hoc enim casu non omnia debentur, sed ordo scripturæ spectandus est. d. c. 10. uers. si uerò plura beneficia. de qua exceptione uide plura j. reg. prox. Altera exceptio est: Nisi primum uacans ante acceptationem impetrantis alij fuerit collatum. c. 1. et c. si soli. 6. de concess. præbendæ, in 6. c. si clericus. 11. de præbendis, in 6. Tertia exceptio est: Nisi beneficium primum uacans fuerit permutatum. c. unico, de rerum permutat. in 6. Clement. unica, eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi alius in fraudem expectantis tenui præbendæ renunciauerit. c. ult. de renunciat. in 6. Plures propositæ regulæ exceptiones uide in regulis proximè præcedentibus et sequentibus, per quas proposita regula distinguitur.

XLII. Regula: Si mandato facto de præbenda uacatura conferenda, plures simul uacare cœperint: quæ ex ijs debeatur, in speciali casu definitur c. mandato. 10. uers. si uerò plura. de præbendis, in 6. Idem in alijs casibus definitur c. si pluribus. 24. eod. tt.

XLIII. Regula: Mandato de præbenda conferenda non continetur præbenda, quæ ex consuetudine debetur episcopo. c. cum in ecclesia. 25. d. tt.

XLIII. Regula: Mandatum de beneficio uacaturo conferendo non continet beneficium nouiter institutum. Clement. ult. de rescriptis.

XLV. Re-

XL V. Regula: Hospitalia in beneficium non conferenda cauetur Clement. quia contingit. 2. §. ut autem. de religiosis domibus. Concordant ea quæ proposita sunt §. reg. 35.

Quantum conferendum?

XL VI. Regula: Tantum conferendum, quantum sufficit oneri ac dignitati ecclesiastica sustinenda. c. extirpanda. 30. in prin. de præbendis. c. 1. cod. tt. in 6.

XL VII. Regula: Sine deminutione ecclesiastica beneficia conferenda. c. 1. ut ecclesiastica beneficia sine deminut.

Quando conferendum?

XL VIII. Regula: Intra sex menses ab eo tempore, quo beneficium uacare coepit, alij conferendum est. c. nulla. 2. §. cum uero. de concess. præbenda. c. de multa. 28. §. is quoq; de præbendis. Concordant ea quæ proposita sunt §. post reg. 26. except. gener. 1.

Antecedentia collationem,

XL IX. Regula: De clericis, quibus beneficia conferenda sunt, à patronis episcopo presentandis cauetur c. in Lateranensi. 31. §. nos autem. de præbendis. Concordant ea quæ habentur j. cap. 14. quæst. 3. reg. 1. ubi etiam exceptiones huius regulæ proponentur.

L. Regula: Si ecclesia collegiata habeat præsentatio-

sentationem, præsentabit prælatus cum consensu capituli: alioquin non ualet quod actum est. c. ea noscitur. 6. de ijs quæ fiunt à prælatis.

L I. Regula: Ne sine consensu capituli prælatus conferat præbendas, cauetur c. pastoralis. 9. d. tt. Concordant ea quæ habentur 8. cap. 4. quæst. 6. reg. 2.

L II. Regula: Ne sine consilio eius qui consulendus est, collatio fiat, patet ex iam propositis. Cuius regulæ exceptio est: Nisi is cuius consilium requiritur, mortuus sit, uel longè absit. c. unico. §. ubi uerò. ne sede uacante, in 6.

L III. Regula: Ne ad preces hæreticorum collatio fiat, cauetur c. quicumq; 2. §. ad hæc. de hæreticis, in 6.

L IIII. Regula: Ne precio interueniente fiat collatio, cauetur 1. q. 7. c. cauendum. extrauag. com. cum detestabile. 2. §. per electionem. de Simonia.

Adiuncta collationis.

L V. Regula: in collatione potest ei cui conferatur, onus imponi atq; conditio, sub qua ei conferatur, ad quam acceptans adstringitur. c. significatum. 11. de præbendis.

L VI. Regula: Ut clericus cautione data profiteatur, se precariæ nomine res ecclesiæ, quas accipit, tenere, cauetur 12. q. 2. c. sæpe fit.

L VII. Regula: De expensis pro gratijs soluendis

uendis cauetur extrauag. Ioann. xxi. unica, de
sentent. excommunicat.

Euentus collationis, & de actioni-
bus beneficialibus.

L VIII. Regula: Is cui præbenda collata est,
cui certus ordo est annexus, intra annum sacerdos
fieri debet. c. licet canon. 14. §. is etiam. de electio-
ne, in 6. Clement. ut ij. 2. §. illi uerò. de etate &
qualitate præficiendor. Clement. unica, de officio
uicarij. Clement. 1. §. ceterum. uers. qui autem. de
statu monachor. Plura de hac regula uide j. cap.
11. de parochis, reg. 4.

L IX. Regula: Ex mandato Papæ de conferen-
da præbenda, item ex collatione, alijsq; similibus
causis supra enumeratis competit actio beneficia-
lis, qua quis præbendam petere ac persequi po-
test: item si præbenda collata euicta sit, eo nomine
agere potest. c. inter cætera. 17. de præbendis. Ista-
rum causarum exceptio generalis prima hæc est:
Nisi actor qui mandatum impetrauit, primum ua-
cantem præbendam petere neglexerit. c. si cleri-
cus. 11. in prin. de præbendis, in 6. Cuius replica-
tio prima est: Nisi autoritate apostolica impe-
trans fuerit effectus canonicus. d. c. si clericus. 11. §.
uerum si præfatus. Altera exceptio est: Nisi cum
absenti collatio facta esset, ac terminus ad consen-
tiendum constitutus, intra terminum non decla-
rauerit

raucrit suum consensum. Quæ exceptio approba-
 tur simul & distinguitur c. si tibi. 17. de præben-
 dis, in 6. Tertia exceptio est: Nisi actor ui benefi-
 cium occupauerit. c. cum qui. 18. eod. tt. Quarta
 exceptio est: Nisi expectans aliud beneficium po-
 stea sit adeptus. c. si pauper. 30. d. tt. Clement. gra-
 tiæ. 4. de rescriptis. Huius replicatio uidetur: Nisi
 ei quod postea nactus est, renunciauerit. Sed re-
 probatur d. c. 4. uers. licet illud resignauerit.
 Quinta exceptio est: Nisi concedens beneficium,
 antequam sit collatum, fuerit mortuus. Quæ ex-
 ceptio approbatur simul & distinguitur c. si cui.
 36. de præbendis, in 6. Sexta exceptio est: Nisi mā-
 datum de beneficio conferēdo fuerit reuocatum.
 Hæc exceptio approbatur exemplo c. ult. in prin.
 de concess. præbendæ, in 6. extrauag. comm. ex su-
 perna. 2. de præbendis. Cuius replicatio est: Nisi
 mandatum impetrans habeat ius quæsitum: hoc
 enim reuocatione, præsertim generali, non cense-
 tur reuocatum. c. si is cui. 39. de præbendis, in 6.
 Huius duplicatio prima hæc est: Nisi non in re, sed
 ad rem habeat ius quæsitum: hoc enim nihilomi-
 nus censetur reuocatum. d. c. 39. uers. ius tamen quod
 ad dignitatem. Huius triplicatio prima est: Nisi in
 principali seu digniori habeat ius quæsitum. hoc. n.
 casu ius ad accessorium quærendum non censetur
 reuocatum. d. c. 39. uers. non sic autem. Huius qua-
 drupli-

druplicatio est: Nisi ultra numerum statutum factus sit canonicus præbendam expectans. Quæ quadruplicatio approbatur simul & distinguitur. c. ult. in prin. usq; ad §. sanè in ijs. de concess. præbendæ, in 6. Altera propositæ replicationis duplicatio est: Nisi inutiliter habeat ius in re quæsitum. Quæ duplicatio approbatur exemplo c. quodam. 40. de præbendis, in 6. Tertia duplicatio est: Nisi in iure quæsito nondum ad collationē fuerit peruentum. d. c. ult. §. sanè in ijs. Hæc de sexta exceptione. Septima exceptio est: Nisi habens mandatum de præbenda quam acceptauerit, sibi conferenda: unam, antequam uacauerit, acceptet. Quæ exceptio approbatur sub conditione c. ne captandæ. 3. de concess. præbendæ, in 6. Octaua exceptio uidetur: Nisi diœcesis, ad quam mādatum de præbenda conferenda directum est, medio tempore in duas sit diuisa. Sed reprobatur extrauag. com. unica, de officio delegati. & extrauag. Ioan. x x i i. 1. de concess. præbendæ. Hæc de exceptionib. aduersus causas propositæ actionis. Sed & plures huiusmodi exceptiones uide §. reg. 3. Item aduersus collationē beneficiorum exceptiones, ex persona quidem conferentis sumptas, licet colligere ex superioribus regulis, nimirum reg. 17. cum decem sequentib. Ex persona uerò eius cui collatio facta est, desumptas licet colligere ex superiori reg. 4.

cum duodecim sequentibus. Ex re item collata de sumptas colligere licet ex superiori reg. 28. cum nouemdecim regulis sequentibus. Ex tempore deniq; & antecedentibus ex superiori reg. 48. cum sex sequentibus. Postremò exceptionum quoq; loco repeti possunt causæ, ex quibus præbendæ & dignitates amittuntur, quas inferius reg. 72. cum sequentibus enumerabimus.

QVIBVS DATVR ACTIO
beneficialis?

LX. Regula: Receptis autoritate apostolica competit actio præbendæ conferendæ præ cæteris. c. hi qui. 12. cum duob. cc. sequentibus. de præbendis, in 6. Declaratur regula proposita definitione eorum qui apostolica autoritate recepti dicuntur, d. c. 12. uers. cum quoq; qui ad. item c. si eum. 9. & c. si apostolica. 22. cod. tt. Huius regulæ exceptio hæc est: Nisi Papa non præceperit, sed concesserit saltem facultatem ijs ad quos spectat receptio, aliquem recipiendi. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. cum aliquibus. 4. de rescriptis, in 6.

LXI. Regula: Si duo diuerso tempore mandatum de conferenda sibi præbenda uacante uel uacatura impetrassent: prior impetrans posteriori est præferendus. c. eum. 7. c. quia sæpe. 15. de præbendis, in 6. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi

K

contraria

514. METHODI IVRIS PONT.

contraria uoluntas mandantis probetur. d. c. 15. uers. ex quo de intentione mandantis. c. quedam. 40. uers. quem omnibus etiā. & uers. prima enim. cod. tt. item c. autoritate. 7. de concess. præbenda, in 6. Altera exceptio est: Nisi tres diuersis temporibus mandatum impetrassent ita, ut tertius primo, non autem secundo præferretur: hoc enim casu secūdus primo præfertur, quamuis de eius prærogatiua in suo mandato nihil sit adiectum. d. c. autoritate. 7. Tertia exceptio uidetur: Nisi posterior prius suas literas præsentauerit, & prius receptus fuerit. Sed reprobatur c. tibi. 12. de rescriptis, in 6. c. cum. 7. in fine. de præbendis, in 6. Planè admittitur exceptio proposita primum quidē, si priori dolus uel notabilis negligentia possit imputari. d. c. 12. uers. dum tamen dolus. Deinde admittitur, si cum prior sub conditione, posterior purè mandatum impetrasset, ante existentē prioris conditionem posterior fuerit receptus. c. si pro te. 13. de rescriptis, in 6. Quarta exceptio est: Nisi uacante dignitate, cui annexa est præbenda, prior præbendam tantum, posterior uerò dignitatem cum præbenda in suis literis impetrauerit: hoc enim casu posterior priori præfertur. c. quia sæpe. 15. in fine. de præbendis, in 6. Quinta exceptio est: Nisi prius mandatum fuerit generale, posterius de certa persona speciale. c. dudum. 14. cod. tt. Sexta
exceptio

exceptio est: Nisi cum sub diuersis conditionibus duo impetrassent, posterioris conditio prior extiterit. c. susceptum. 6. §. fin. de rescriptis, in 6. Septima exceptio est: Nisi prioris mandato reuocato, & postea contra reuocationem restituto, posterior medio tempore mandatum impetrauerit. c. quamuis. 8. eod. tt. Octaua exceptio est: Nisi duobus successiue à patrono presentatis, posterior sit institutus: hic enim priori est præferendus, per ea quæ proponuntur §. reg. 64. Nona exceptio est: Nisi prioris mandatum per exceptionem possit elidi. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. reg. 59. except. 1. cum sequentib.

LXII. Regula: Si cum duo mādatum de præbenda sibi conferenda impetrassent, non appareat uter prior impetrauerit: utri competat actio, definitur distinguendo c. dudum. 14. de rescriptis, in 6. c. si à sede. 31. de præbendis, in 6.

LXIII. Regula: Si uni ex consuetudine, alij ex rescripto Papæ debeat collatio præbendæ: ille huic erit præferendus. c. ult. de consuetud. in 6. c. si propter. 10. de rescriptis, in 6.

LXIIII. Regula: Si duobus presentatis, unus ab episcopo sit institutus: hic potior est, quamuis posterior presentatus. c. quod autem. §. in princ. usq; ad §. de cætero. c. illud. 8. & c. suggestum. 10. de iure patronatus. Cuius exceptio prima hæc est:

K 2 Nisi

516 METHODI IVRIS PONT.

Nisi non à laico, sed ab ecclesiastico patrono sint presentati: hoc enim casu prioris conditio melior est. c. cum autem. 24. eod. tt. Huius replicatio prima est: Nisi ecclesiasticus in patrimonialibus conferat ut laicus. c. cum dilectus. 28. §. nos igitur attendentes. eod. tt. Altera replicatio est: Nisi legatus de latere collationem sibi reseruauerit. d. §. nos igitur. uers. etsi diaconus. Altera exceptio uidetur: Nisi prior repulsus appellauerit, qua appellatione pendente alius sit presentatus & institutus. Sed reprobat c. pastoralis. 29. eod. tt. Hactenus, quibus competat actio beneficalis, ostensum est: cuius tamen questionis plures regulas uide §. reg. 4. cum sequentibus.

APVD QVEM COMPETAT actio beneficalis?

LXV. Regula: Si de dispensatione collationis dubitetur: ad Papam recurrendum est. c. ordinarij. 3. §. si uero de dispensationis. de officio ordinarij. in 6. Eiusdem questionis regula, sed localis, habetur extrauag. com. 1. §. causa uero beneficales. de treuga & pace.

QVID quantumq; ueniat in actionibus beneficalibus petendum, definitur per ea que proposita sunt §. reg. 28. cum sequentibus.

ADIVNCTA ACTIONVM

beneficialium.

LXVI. Regula: Literæ gratiarum tanquam ambitiosæ sunt restringendæ. c. quamuis. 4. in prin. de præbendis, in 6.

LXVII. Regula: De suspendendo petitorio iudicio, donec possessorium fuerit peractum: Et ut possessorium intra biennium finiatur, cauetur extrauag. comm. 1. §. præterea quia. de treuga & pace.

EVENTVS ET CONSEQUENTIA

actionum beneficialium.

LXVIII. Regula: Si pronuncietur beneficium auctori deberi, ab ipso iudice id ei poterit conferri, ut circuitus euitetur. Clement. auditor. 3. de rescriptis.

LXIX. Regula: De appellationibus in causis beneficialibus regula localis habetur d. extrauag. com. 1. §. & quoniam sedis, uers. quodq; omnes & singule.

LXX. Regula: De taxis non egrediendis cauetur d. extrauag. commun. 1. §. etsi forsan. uers. quodq; de cætero. Sed de hac re dictum quoq; s.

reg. 57. Hec de acquirendis præbendis sint.

dicta. Sequitur de ijs amit-
tendis.

II. DE AMITTENDIS PRAEBENDIS & dignitatibus.

LXXI. Regula: Ne sine causa praebendae & dignitates collatae rursus auferantur, cauetur c. monachi. 2. §. priores. de statu monachor. c. unico, in fine. de capellis monachor. c. non potest. 3. de re iudicata. 16. q. 7. c. inuentum. uers. quam si iuste. Concordant item ea quae habentur §. lib. prox. cap. 19. except. 12. Huius regulae exceptio est in officio alicui à prelato iniuncto: hoc enim sine causa potest auferri. c. cum ad. 6. §. tales. uers. nec alicui. de statu monachorum.

EX QVIBVS CAUSIS
amittantur?

LXXII. Regula: Si non iuste adeptus fuerit praebendam uel dignitatem: ea est priuandus. Quae regula elicitur ex uerbis d. uers. quā si iuste. Concordant ea quae habentur §. lib. 1. cap. 16. quæst. 4. reg. 1. Cuius regulae species sunt omnes exceptiones, quas §. aduersus causas adquirēda praebēda enumerauimus, praesertim reg. 59. eiusq; exemplū, puta si à laico recepit, habetur c. relatu. 21. in prin. de iure patronatus. Aliud, si data pecunia praebendam adeptus est, proponitur c. qui aliū. 2. de Simonia. & 1. q. 7. c. si quis omnē. §. 1. c. cauendū. 7. q. 1. c. presentiu. §. fin. Aliud exēplū, si à schismatico fuerit ordinatus, habetur c. 1. & c. ult. de schismaticis.

LXXIII. Re-

LIBER III.

213

LXXIII. Regula: Si in eum casum peruenerit ordinatus, quo ab initio ordinari non potuit: beneficio & officio debet priuari, exemplo eorum quæ proposita sunt s. cap. 4. quæst. 2. item j. in regulis sequentibus.

LXXIII. Regula: Si ius patronatus ei qui clericum præsentauit, postea euincatur. Hæc regula approbatur simul & distinguitur c. consultationibus. 19. de iure patronatus.

LXXV. Regula: Si ualetudinarius sit factus. Hæc causa regulariter reprobatur c. 1. c. de rectoribus. 3. cum tribus ccc. sequentibus. de clerico ægrotante. 7. q. 1. c. 1. c. cum percussio. c. presentium. c. Pontifices. c. quamuis. uers. & ideo quia. Planè admittitur causa proposita in perpetuò furioso, 15. q. 1. c. penult. §. item obijcitur. & c. ult. in fine. Concordant ea quæ habentur j. capite 8. quæst. 9. reg. 3.

LXXVI. Regula: Si habens præbendam uel dignitatem, aliam postea adeptus sit: priorem admittit. c. de multa. 28. de præbendis. c. cum nostris. 6. c. literas. 9. de concessione præbendæ. c. cum singula. 31. in prin. uers. statuentes. de præbendis, in 6. Clement. si plures. 3. & Clement. ult. uers. primaq; præbenda. eod. tt. extrauag. com. ut quos. 2. de officio ordinarij. 21. q. 2. c. si quis iam. Cōcordant item ea quæ habentur s. cap. 5. reg. 34. Huius regulæ

K

4

exce-

dimittere uellet. c. referente. 7. §. nos autem. uers.
quam maluerit. & c. præterea. 14. & ibi glossa in
uerbo Maluerit. de præbendis. c. eam te. 4. in fine.
de ætate & qualitate præficiendor.

LXXVII. Regula: Si suum uel alienum be-
neficium ui occupat, seu scienter iniuste se intru-
dit, proprium etiam amittit. c. cum qui. 18. de præ-
bendis, in 6.

LXXVIII. Regula: Si causa ob quam bene-
ficium datum est, cesset: illud amittit. 25. q. 2. c. ult.
§. sed obijcitur.

LXXIX. Regula: Si cessauerit à diuinis.
Hæc causa approbatur simul & distinguitur c. si
canonici, 2. de officio ordinarij, in 6.

LXXX. Regula: Si absit ab ecclesia sua, uel
non residat. c. quoniam. 5. §. porro speciales. uers.
si uerò aliter absens. ut lite non contestata. c. 1. de
clericis non residentib. in 6. Concordant ea quæ
habentur s. cap. 5. reg. 67. Huius exceptio prima
est: Nisi studiorum causa absit. c. cum de diuersis.
2. de priuilegijs, in 6. c. ult. §. fin. de magistris. Con-
cordat item d. reg. 67. except. 2. ubi aliquot subij-
ciuntur replicationes. Altera exceptio uidetur:
Nisi Papa absenti indulserit. Sed reprobat c. ult.
de rescriptis, in 6. Tertia exceptio est: Nisi in cau-
sa electionis Romæ absit. c. cū non. 30. de electione,
in 6. Plures huiusmodi exceptiones uide d. reg. 67.

522 METHODI IVRIS PONT.

LXXXI. Regula: Si inobediens sit suo praelato: beneficio priuatur. 21. q. 4. c. ult. in fine. Plura de hac regula uide s. cap. 5. reg. 40.

LXXXI I. Regula: Si praelatum suum accusauerit, aut ei fuerit insidiatus, deponitur. 3. q. 4. c. clericus.

LXXXIII. Regula: Si res ecclesie profundat, deponitur. 3. q. 2. c. penultim. in fine. cum c. sequente.

LXXXIII I. Regula: Si agros ecclesie, uel alias res, ex quibus stipedium habet, negligat, aut in prauiudicium eorum colludat. c. audiuius. 3. de collusione detegenda. 12. q. 2. c. sepe fit. §. & quaecunq; in usu. uers. quod si quis eorum.

LXXXV. Regula: Si potestate sua abutitur. 11. q. 3. c. ipse ligandi. c. plerunq; uers. unde fit ut ipse. Concordant ea quae proposita sunt s. libro 1. cap. 3. de priuileg. reg. 3. except. 3.

LXXXVI. Regula: Si continentiam non seruauerit, uel uxorem duxerit, deponitur. distin. 81. c. Maximianus. c. si quis episcopus. c. si quis clericus. c. Romanus. c. presbyter. 15. q. 8. c. hi qui. c. cum multa. uers. illi quidem ex quib. item De clericis coniugatis c. 1. c. quod id te. 3. & c. diuersis. 5. de clericis coniugatis. Concordant ea quae habentur s. cap. 5. reg. 56. cum sequentibus.

LXXXVII. Regula: Si sciens indignum elegerit:

legerit: beneficio per triennium priuatur. c. cum in cūctis. 7. §. clerici sanè. Et c. per inquisitionem. 26. §. cum igitur. de electione. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi cōpromissarius, in quem ij quibus eligendi ius competit, compromiserunt, indignum elegerit. hoc enim compromittentibus non nocet, sed solum compromissario. c. cum compromissarius. 37. §. porrò. de electione, in 6. Altera exceptio est: Nisi episcopus compromissarius indignum elegerit: hic enim non suspenditur. d. §. porrò. uers. huiusmodi. Tertia exceptio est: Nisi alium prælatus quàm episcopum uel episcopo superiorem elegerit indignè. d. §. porrò. uers. nec in aliorum quàm episcoporum. Quarta exceptio est in alijs beneficijs, quàm quæ in ecclesia, cuius prælatus elegit, habet. d. c. 37. §. restringitur.

LXXXVIII. Regula: Si quis alicuius electionē, postulationem aut prouisionē impugnans ratione electi uel postulati, in probatione defecerit. Hæc regula approbatur simul Et distinguitur per ea quæ proponuntur j. cap. 10. quæst. 8. reg. 15.

LXXXIX. Regula: Si indignum electum confirmauerit: suspenditur. c. nihil est. 44. §. ipsum quoq; de electione.

XC. Regula: Si electionem à laico factam approbauerit, per triennium suspenditur. c. quisquis. 41. §. fin. eod. tit.

514 METHODI IVRIS PONT.

XCI. Regula: Si accepta pecunia aliquem ordinauerit: deponitur. i. q. 7. c. si quis omnem. §. 1.

XCII. Regula: Si ordinati peccata tempore ordinationis latentia, postea apparuerint: deponitur. distinct. 24. c. ult, distinct. 81. c. si qui sine. c. quicumq. 15. q. 8. c. 1. c. si quis presbyter.

XCIII. Regula: Si capitale crimen commiserit, deponitur. distinct. 81. c. si diaconus.

XCIII. Regula: Si homicidium fecerit, uel causa mortis præbuerit: deponitur. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt §. cap. 5. reg. 74.

XCIV. Regula: Si periurium commiserit, deponitur, per ea quæ proposita sunt §. lib. proximi. cap. 16. reg. 15.

XCV. Regula: Si iuramentum præstiterit de schismate tenendo, deponitur, c. 1. §. fin, de schismaticis.

XCVI. Regula: Si in hæresin lapsus sit, deponitur. i. q. 7. c. 1. Huius exceptio est: Nisi hæresi renuncians ad fidem catholicam fuerit reuersus. d. q. 7. c. conuenientibus, in prin. c. si qui uoluerint. Concordant: ea quæ habentur §. libro 1. cap. 13. quæst. 5. reg. 6. Contradicit d. c. conuenientibus. §. ex hac autoritate. & d. c. 1.

XCVII. Regula: Si ebrius nondum præmissa digestionem missam celebrauerit, deponitur. c. si consti-

constiterit. 12. de accusationibus.

X C I X. Regula: Si altaria uestibus exuit, aut ueste lugubri accingit, luminaria ijs subtrahit, aut missam pro uiuo celebrat: deponitur. 26. q. 5. c. quicumq;.

C. Regula: Si diuinatores consuluerit, deponitur. d. q. 5. c. si quis episcopus.

C I. Regula: Si contra ecclesiam, à qua beneficium habet, aduocatus uel procurator existat: beneficio priuatur. c. ult. §. fin. de postulando.

C I I. Regula: Si beneficio uel dignitati renunciauerit. c. ex transmissa. 3. c. in presentia. 6. de renunciatione. 7. q. 1. c. quam periculosum. Huius exceptio prima est: Nisi postea denuò eligatur uel recipiatur. d. c. 3. uers. hortari tamen eos. c. cum inter. 2. eod. tt. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ob crimen antea renunciauerit. c. post translationem. 11. eod. tt. Altera replicatio est: Nisi ad aliam pinguiorem præbendam postea eligatur, propter quam tenui prius renunciauerat. c. ult. in fine. de renunciat. in 6. Tertiæ replicationis loco notandum, quòd quamuis postea rursus eligatur uel recipiatur, ex prima tamen receptione nihil iuris possit uindicare. c. ex insinuatione. 26. de Simonia. Altera propositæ regulæ exceptio est: Nisi non spontè renunciauerit. c. super hoc. 5. de renunciatione. Clement. multorum. 2. §. sanè resignationes.

nes. de pœnis. Tertia exceptio uidetur: Nisi cum ob aduersam ualeitudinem renūciaffet, postea conualuerit. Sed reprobatur c. ex transmissa. 3. de renunciatione. 7. q. 2. in prin. Quarta exceptio est: Nisi dolo persuasus renunciauit. c. sanè. 7. & c. lecta. 14. de renunciat. Quinta exceptio est: Nisi renunciatio fuerit inutilis. Quæ exceptio approbatur exemplo c. ult. eod. tt. Huius replicatio est: Nisi renūciatio fuerit in manus laici facta. c. quod in dubijs. 8. eod. tt. Sexta exceptio uidetur: Nisi licentia tantum renunciandi impetrata, renunciatio non fuerit secuta. Sed reprobatur c. quidam. 12. eod. tt. Septima exceptio uidetur: Nisi renunciationis, antequam collatio alteri facta sit, renunciantem poeniteat. Reprobatur sub conditione Clement. unica, eod. tt.

CIII. Regula: Si alij ordinato uel electo in suū locum reuerētiam exhibuit: per hoc electioni suæ uidetur renunciasse, suamq; dignitatem amisisse. c. ex ore. 3. §. quia uerò. uers. per hoc quod. de ijs quæ fiunt à maiore parte.

CIIII. Regula: Si aduersus apostolicam sedem contumax existens suspensus fuerit, & per annum in suspensione permanserit: beneficio priuatur. c. cum bonæ. 8. de etate & qualitate præficiendor. Hactenus causas beneficij amittendi enumerauimus, quarum tamen plures licet colligere ex ijs
quæ

quæ s. cap. 5. de officijs clericorum proposuimus.

QVIBVS AVFERENDI IVS
competat?

CV. Regula: Laicis non competit ius auferendi. c. in Lateranensi. 31. §. nos autem. uers. restitutos uerò. de præbendis. Concordant ea quæ habentur s. reg. 17.

CVI. Regula: Non nisi episcopo ius deponendi competit. c. unico, in fin. de capellis monachor. in 6. 18. q. 2. c. nullam. Huius exceptio est: Nisi episcopus scienter uxorato beneficiū contulerit: tunc enim superiori eius auferendi ius competit. c. diuersis. 5. §. fin. de clericis coniugatis.

CVII. Regula: Hæreticis & excommunicatis ius deponendi non competit. 24. q. 1. c. ait Cælestinus. & c. aperto.

QVID QVANTVMQVE
amittatur?

CVIII. Regula: Si habens præbendam adeptus fuerit aliam: priorem amittit, non posteriorem. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ habentur s. reg. 76. ubi in fine adiicitur, quòd iure antiquo fuerit in arbitrio accipientis, utram ex ijs retinere uoluerit.

CIX. Regula: Si habens plures quàm duas præbendas, aliam etiam fuerit adeptus: omnes priores

628 METHODI IVRIS PONT.

res amittit. Clement. si plures. 3. de præbendis. extrauag. comm. ut quos. 2. in princ. de officio ordinarij.

CX. Regula: Si habens plures præbendas, priores excepta posteriore non dimittat: omnes amittit. d. extrauag. com. ut quos, in prin. uers. quod si non fecerit. Concordant ea quæ habentur d. reg. 76. in prin.

ANTECEDENTIA AMISSIONEM, seu depositionem.

CXI. Regula: De consensu capituli adhibendo in depositionib. cauetur distinct. 67. c. ult. in fine. c. nouit. 4. de his quæ fiunt à prælatis. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 4. quæst. 6. reg. 2.

EVENTVS DEPOSITIONIS & amissionis.

CXII. Regula: De loco poenitentiae deposito ab episcopo deputando cauetur distinct. 81. c. sacerdos. Hæc de acquirendis & amittendis præbendis sint dicta. Sequuntur nunc reliqua præbendarum iura.

III. DE RELIQUO IVRE præbendarum.

CXIII. Regula: De augendis præbendis tenuibus cauetur c. exposuisti. 33. de præbendis.

CXIII. Regula: De non minuendis præbendis cauetur c. auaritie. d. tt. Clement. unica. §. ea de

dem quoq; de supplenda neglig. prælatorum.

CXV. Regula: De non diuidendis præbendis & ecclesijs seu ecclesiasticis dignitatibus cauetur c. maioribus. 8. c. tuæ fraternitatis. 20. c. uacante. 26. de præbendis. 7. q. 1. c. in apibus. Concordant etiam ea quæ habentur s. cap. 1. reg. 3. Huius regule exceptio prima est: Nisi utriq; parti suppetant facultates. d. c. 26. uers. nisi rationabili causa. Altera exceptio est: Nisi duobus ad eandem dignitatem electis, iudex compromissarius unum confirmauerit, ita ut alteri pro bono pacis de prouentibus prouisionem faceret. c. nisi essent. 21. eod. tt. Tertia exceptio uidetur: Nisi apostolica auctoritas interuenerit. Sed reprobatur c. dilecto. 25. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi cum in locum episcopi hæretici alius esset substitutus, hæreticus postea sit conuersus: tunc enim inter eum & substitutum diuiditur dignitas episcopalis. c. 1. de parochijs. Quinta exceptio uidetur: Nisi pro integratione præbendæ deminutæ alia diuidatur. Sed reprobatur c. cum causam. 36. de præbendis. Sexta exceptio uidetur: Nisi propter diuersitatem linguarum populi qui est instituendus, ecclesia diuidatur. Sed reprobatur c. quoniam. 14. de officio ordinarij.

CXVI. Regula: De non alienandis nec permutandis præbendis & dignitatibus cauetur c.

L

maiori-

316 METHODI IVRIS PONT.

Nisi non à laico, sed ab ecclesiastico patrono sint presentati: hoc enim casu prioris conditio melior est. c. cum autem. 24. eod. tt. Huius replicatio prima est: Nisi ecclesiasticus in patrimonialibus conferat ut laicus. c. cum dilectus. 28. §. nos igitur attendentes. eod. tt. Altera replicatio est: Nisi legatus de latere collationem sibi reseruauerit. d. §. nos igitur. uers. etsi diaconus. Altera exceptio uidetur: Nisi prior repulsus appellauerit, qua appellatione pendente alius sit presentatus & institutus. Sed reprobat c. pastoralis. 29. eod. tt. Hactenus, quibus competat actio beneficalis, ostensum est: cuius tamen questionis plures regulas uide §. reg. 4. cum sequentibus.

APVD QVEM COMPETAT actio beneficalis?

LXV. Regula: Si de dispensatione collationis dubitetur: ad Papam recurrendum est. c. ordinarij. 3. §. si uero de dispensationis. de officio ordinarij. in 6. Eiusdem questionis regula, sed localis, habetur extrauag. com. 1. §. causa uero beneficales. de treuga & pace.

QVID quantumq; ueniat in actionibus beneficalibus petendum, definitur per ea que proposita sunt §. reg.

28. cum sequentibus.

ADIVNCTA ACTIONVM

beneficialium.

LXVI. Regula: Literæ gratiarum tanquam ambitiosæ sunt restringendæ. c. quamuis. 4. in prin. de præbendis, in 6.

LXVII. Regula: De suspendendo petitorio iudicio, donec possessorium fuerit peractum: & ut possessorium intra biennium finiatur, cauetur extrauag. comm. 1. §. præterea quia. de treuga & pace.

EVENTVS ET CONSEQUENTIA

actionum beneficialium.

LXVIII. Regula: Si pronuncietur beneficium auctori deberi, ab ipso iudice id ei poterit conferri, ut circuitus cuitetur. Clement. auditor. 3. de rescriptis.

LXIX. Regula: De appellationibus in causis beneficialibus regula localis habetur d. extrauag. com. 1. §. & quoniam sedis. uers. quodq; omnes & singule.

LXX. Regula: De taxis non egrediendis cauetur d. extrauag. commun. 1. §. etsi forsan. uers. quodq; de cætero. Sed de hac re dictum quoq; s.

reg. 57. Hæc de acquirendis præbendis sint.

dicta. Sequitur de ijs amit-
tendis.

II. DE AMITTENDIS PRAEBENDIS & dignitatibus.

LXXI. Regula: Ne sine causa praebendae & dignitates collatae rursus auferantur, cauetur c. monachi. 2. §. priores. de statu monachor. c. unico, in fine. de capellis monachor. c. non potest. 3. de re iudicata. 16. q. 7. c. inuentum. uers. quam si iuste. Concordant item ea quae habentur §. lib. prox. cap. 19. except. 12. Huius regulae exceptio est in officio alicui à praelato iniuncto: hoc enim sine causa potest auferri. c. cum ad. 6. §. tales. uers. nec alicui. de statu monachorum.

EX QVIBVS CAUSIS

amittantur?

LXXII. Regula: Si non iuste adeptus fuerit praebendam uel dignitatem: ea est priuandus. Quae regula elicitur ex uerbis d. uers. quā si iuste. Concordant ea quae habentur §. lib. 1. cap. 16. quest. 4. reg. 1. Cuius regulae species sunt omnes exceptiones, quas §. aduersus causas adquirēdae praebendae enumerauimus, praesertim reg. 59. eiusq; exemplū, puta si à laico recepit, habetur c. relatu. 21. in prin. de iure patronatus. Aliud, si data pecunia praebendam adeptus est, proponitur c. qui aliū. 2. de Simonia. & 1. q. 7. c. si quis omnē. §. 1. c. cauendū. 7. q. 1. c. presentium. §. fin. Aliud exemplū, si à schismatico fuerit ordinatus, habetur c. 1. & c. ult. de schismaticis.

LXXIII. Re-

LXXIII. Regula: Si in eum casum peruenerit ordinatus, quo ab initio ordinari non potuit: beneficio & officio debet priuari, exemplo eorum quæ proposita sunt §. cap. 4. quæst. 2. item §. in regulis sequentibus.

LXXIII. Regula: Si ius patronatus ei qui clericum præsentauit, postea euincatur. Hæc regula approbatur simul & distinguitur c. consultationibus. 19. de iure patronatus.

LXXV. Regula: Si ualetudinarius sit factus. Hæc causa regulariter reprobatur c. 1. c. de rectoribus. 3. cum tribus ccc. sequentibus. de clerico ægrotante. 7. q. 1. c. 1. c. cum percussio. c. presentium. c. Pontifices. c. quamuis. uers. & ideo quia. Planè admittitur causa proposita in perpetuò furioso, 15. q. 1. c. penult. §. item obijcitur. & c. ult. in fine. Concordant ea quæ habentur §. capite 8. quæst. 9. reg. 3.

LXXVI. Regula: Si habens præbendam uel dignitatem, aliam postea adeptus sit: priorem amittit. c. de multa. 28. de præbendis. c. cum nostris. 6. c. literas. 9. de concessione præbendæ. c. cum singula. 31. in prin. uers. statuentes. de præbendis, in 6. Clement. si plures. 3. & Clement. ult. uers. primaq; præbenda. eod. tt. extrauag. com. ut quos. 2. de officio ordinarij. 21. q. 2. c. si quis iam. Cōcordant item ea quæ habentur §. cap. 5. reg. 34. Huius regule

dimittere uellet. c. referente. 7. §. nos autem. uers.
quam maluerit. & c. præterea. 14. & ibi glossa in
uerbo Maluerit. de præbendis. c. eam te. 4. in fine.
de etate & qualitate præficiendor.

LXXVII. Regula: Si suum uel alienum be-
neficium ui occupat, seu scienter iniuste se intru-
dit, proprium etiam amittit. c. cum qui. 18. de præ-
bendis, in 6.

LXXVIII. Regula: Si causa ob quam bene-
ficium datum est, cesset: illud amittit. 25. q. 2. c. ult.
§. sed obijcitur.

LXXIX. Regula: Si cessauerit à diuinis.
Hæc causa approbatur simul & distinguitur c. si
canonici, 2. de officio ordinarij, in 6.

LXXX. Regula: Si absit ab ecclesia sua, uel
non resideat. c. quoniam. 5. §. porro speciales. uers.
si uerò aliter absens. ut lite non contestata. c. 1. de
clericis non residentib. in 6. Concordant ea quæ
habentur 3. cap. 5. reg. 67. Huius exceptio prima
est: Nisi studiorum causa absit. c. cum de diuersis.
2. de priuilegijs, in 6. c. ult. §. fin. de magistris. Con-
cordat item d. reg. 67, except. 2. ubi aliquot subij-
ciuntur replicationes. Altera exceptio uidetur:
Nisi Papa absenti indulserit. Sed reprobat c. ult.
de rescriptis, in 6. Tertia exceptio est: Nisi in cau-
sa electionis Romæ absit. c. cū non. 30. de electione,
in 6. Plures huiusmodi exceptiones uide d. reg. 67.

512 METHODI IVRIS PONT.

LXXXI. Regula: Si inobediens sit suo praelato: beneficio priuatur. 21. q. 4. c. ult. in fine. Plura de hac regula uide §. cap. 5. reg. 40.

LXXXII. Regula: Si praelatum suum accusauerit, aut ei fuerit insidiatus, deponitur. 3. q. 4. c. clericus.

LXXXIII. Regula: Si res ecclesie profundat, deponitur. 3. q. 2. c. penultim. in fine. cum c. sequente.

LXXXIII. Regula: Si agros ecclesie, uel alias res, ex quibus stipendium habet, negligat, aut in prauiudicium eorum colludat. c. audiuius. 3. de collusionione detegenda. 12. q. 2. c. saepe fit. §. Et quaecumq; in usu. uers. quod si quis eorum.

LXXXV. Regula: Si potestate sua abutitur. 11. q. 3. c. ipse ligandi. c. plerumq; uers. unde fit ut ipse. Concordant ea quae proposita sunt §. libro 1. cap. 3. de priuileg. reg. 3. except. 3.

LXXXVI. Regula: Si continentiam non seruauerit, uel uxorem duxerit, deponitur. distin. 81. c. Maximianus. c. si quis episcopus. c. si quis clericus. c. Romanus. c. presbyter. 15. q. 8. c. hi qui. c. cum multae. uers. illi quidem ex quib. item De clericis coniugatis c. 1. c. quod id te. 3. Et c. diuersis. 5. de clericis coniugatis. Concordant ea quae habentur §. cap. 5. reg. 56. cum sequentibus.

LXXXVII. Regula: Si sciens indignum elegerit:

legerit: beneficio per triennium priuatur. c. cum
in cūctis. 7. §. clerici sanè. & c. per inquisitionem.
26. §. cum igitur. de electione. Huius regulæ excep-
tio prima hæc est: Nisi cōpromissarius, in quem
j quibus eligendi ius competit, compromiserunt,
indignum elegerit. hoc enim compromittentibus
non nocet, sed solum compromissario. c. cum com-
promissarius. 37. §. porrò. de electione, in 6. Alte-
ra exceptio est: Nisi episcopus compromissarius
indignum elegerit: hic enim non suspenditur. d. §.
porrò. uers. huiusmodi. Tertia exceptio est: Nisi
aliud prælatum quàm episcopum uel episcopo su-
periore elegerit indignè. d. §. porrò. uers. nec in
aliorum quàm episcoporum. Quarta exceptio est
in alijs beneficijs, quàm quæ in ecclesia, cuius præ-
latum elegit, habet. d. c. 37. §. restringitur.

LXXXVIII. Regula: Si quis alicuius ele-
ctionē, postulationem aut prouisionē impugnans
ratione electi uel postulati, in probatione defec-
rit. Hæc regula approbatur simul & distinguitur
per ea quæ proponuntur j. cap. 10. quæst. 8. reg. 15.

LXXXIX. Regula: Si indignum electum
confirmauerit: suspenditur. c. nihil est. 44. §. ipsum
quoq. de electione.

XC. Regula: Si electionem à laico factam ap-
probauerit, per triennium suspenditur. c. quisquis.
43. §. fin. cod. tt.

XCI. Re-

524 METHODI IVRIS PONT.

XC I. Regula: Si accepta pecunia aliquem ordinauerit: deponitur. i. q. 7. c. si quis omnem. §. 1.

XC II. Regula: Si ordinati peccata tempore ordinationis latentia, postea apparuerint: deponitur. distinct. 24. c. ult. distin. 81. c. si qui sine. c. quicumq. 15. q. 8. c. 1. c. si quis presbyter.

XC III. Regula: Si capitale crimen commiserit, deponitur. distinct. 81. c. si diaconus.

XC IIII. Regula: Si homicidium fecerit, uel causa mortis præbuerit: deponitur. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt §. cap. 5. reg. 74.

XC V. Regula: Si periurium commiserit, deponitur, per ea quæ proposita sunt §. lib. proximi. cap. 16. reg. 15.

XC VI. Regula: Si iuramentum præstiterit de schismate tenendo, deponitur. c. 1. §. fin. de schismaticis.

XC VII. Regula: Si in hæresin lapsus sit, deponitur. i. q. 7. c. 1. Huius exceptio est: Nisi hæresi renuncians ad fidem catholicam fuerit reuersus. d. q. 7. c. conuenientibus, in prin. c. si qui uoluerint. Concordant ea quæ habentur §. libro 1. cap. 13. quæst. 5. reg. 6. Contradicit d. c. conuenientibus. §. ex hac autoritate. & d. c. 1.

XC VIII. Regula: Si ebrius nondum præmissa digestionem missam celebrauerit, deponitur. c. si consti-

constiterit. 12. de accusationibus.

X C I X. Regula: Si altaria uestibus exuit, aut ueste lugubri accingit, luminaria ijs subtrahit, aut missam pro uiuo celebrat: deponitur. 26. q. 5. c. quicunq;.

C. Regula: Si diuinatores consuluerit, deponitur. d. q. 5. c. si quis episcopus.

C I. Regula: Si contra ecclesiam, à qua beneficium habet, aduocatus uel procurator existat: beneficio priuatur. c. ult. §. fin. de postulando.

C I I. Regula: Si beneficio uel dignitati renunciauerit. c. ex transmissa. 3. c. in presentia. 6. de renunciatione. 7. q. 1. c. quam periculosum. Huius exceptio prima est: Nisi postea denuò eligatur uel recipiatur. d. c. 3. uers. hortari tamen eos. c. cum inter. 2. eod. tt. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ob crimen antea renunciauerit. c. post translationem. 11. eod. tt. Altera replicatio est: Nisi ad aliam pinguiorem præbendam postea eligatur, propter quam tenui prius renunciauerat. c. ult. in fine. de renunciat. in 6. Tertiæ replicationis loco notandum, quòd quamuis postea rursus eligatur uel recipiatur, ex prima tamen receptione nihil iuris possit uindicare. c. ex insinuatione. 26. de Simonia. Altera propositæ regulæ exceptio est: Nisi non spontè renunciauerit. c. super hoc. 5. de renunciatione. Clement. multorum. 2. §. sanè resignationes.

nes. de pœnis. Tertia exceptio uidetur: Nisi cum ob aduersam ualeitudinem renūciasset, postea conualuerit. Sed reprobatur c. ex transmissa. 3. de renunciatione. 7. q. 2. in prin. Quarta exceptio est: Nisi dolo persuasus renunciavit. c. sanè. 7. & c. lecta. 14. de renunciat. Quinta exceptio est: Nisi renunciatio fuerit inutilis. Quæ exceptio approbatur exemplo c. ult. eod. tt. Huius replicatio est: Nisi renūciatio fuerit in manus laici facta. c. quod in dubijs. 8. eod. tt. Sexta exceptio uidetur: Nisi licentia tantum renunciandi impetrata, renunciatio non fuerit secuta. Sed reprobatur c. quidam. 11. eod. tt. Septima exceptio uidetur: Nisi renunciationis, antequam collatio alteri facta sit, renunciantem pœniteat. Reprobatur sub conditione Clement. unica, eod. tt.

CIII. Regula: Si alij ordinato uel electo in suū locum reuerētiam exhibuit: per hoc electioni suæ uidetur renunciasse, suamq; dignitatem amisisse. c. ex ore. 3. §. quia uerò. uers. per hoc quod. de ijs quæ fiunt à maiore parte.

CIIII. Regula: Si aduersus apostolicam sedem contumax existens suspensus fuerit, & per annum in suspensione permanserit: beneficio priuatur. c. cum bonæ. 8. de etate & qualitate præficiendor. Hactenus causas beneficij amittendi enumerauimus, quarum tamen plures licet colligere ex ijs
que

quæ s̄. cap. 5. de officijs clericorum proposuimus.

QVIBVS AVFERENDI IVS
competat?

CV. Regula: Laicis non competit ius auferendi. c. in Lateranensi. 31. §. nos autem. uers. restitutos uerò. de præbendis. Concordant ea quæ habentur s̄. reg. 17.

CVI. Regula: Non nisi episcopo ius deponendi competit. c. unico, in fin. de capellis monachor. in 6. 18. q. 2 c. nullam. Huius exceptio est: Nisi episcopus scienter uxorato beneficiū contulerit: tunc enim superiori eius auferendi ius competit. c. diuersis. 5. §. fin. de clericis coniugatis.

CVII. Regula: Hæreticis & excommunicatis ius deponendi non competit. 24. q. 1. c. ait Cælestinus. & c. aperto.

QVID QVANTVMQVE
amittatur?

CVIII. Regula: Si habens præbendam adeptus fuerit aliam: priorem amittit, non posteriorem. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ habentur s̄. reg. 76. ubi in fine adiicitur, quòd iure antiquo fuerit in arbitrio accipientis, utram ex ijs retinere uoluerit.

CIX. Regula: Si habens plures quàm duas præbendas, aliam etiam fuerit adeptus: omnes prio-

res

dem quoq; de supplenda neglig. prælatorum.

CXV. Regula: De non diuidendis præbendis & ecclesijs seu ecclesiasticis dignitatibus cauetur c. maioribus. 8. c. tuæ fraternitatis. 20. c. uacante. 26. de præbendis. 7. q. 1. c. in apibus. Concordant etiam ea quæ habentur s. cap. 1. reg. 3. Huius regule exceptio prima est: Nisi utriq; parti suppetant facultates. d. c. 26. uers. nisi rationabili causa. Altera exceptio est: Nisi duobus ad eandem dignitatem electis, iudex compromissarius unum confirmauerit, ita ut alteri pro bono pacis de prouentibus prouisionem faceret. c. nisi essent. 21. eod. tt. Tertia exceptio uidetur: Nisi apostolica auctoritas interuenerit. Sed reprobatur c. dilecto. 25. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi cum in locum episcopi hæretici alius esset substitutus, hæreticus postea sit conuersus: tunc enim inter eum & substitutum diuiditur dignitas episcopalis. c. 1. de parochijs. Quinta exceptio uidetur: Nisi pro integratione præbendæ deminutæ alia diuidatur. Sed reprobatur c. cum causam. 36. de præbendis. Sexta exceptio uidetur: Nisi propter diuersitatem linguarum populi qui est instituendus, ecclesia diuidatur. Sed reprobatur c. quoniam. 14. de officio ordinarij.

CXVI. Regula: De non alienandis nec permutandis præbendis & dignitatibus cauetur c.

L

maiori-

maioribus. 8. in fine. de præbendis. c. quæsitum. §. c. cum olim. 7. & c. cum uniuerforum. 8. uers. licet ipsi per se. de rerum permutat. 12. q. 2. c. alienationes. §. fin.

CXVII. Regula: De reseruatione fructuum beneficiorum uacantium ab apostolica sede facta cauetur extrauag. com. postulasti. 10. cum duabus sequentibus. de præbendis.

CXVIII. Regula: De possessione præbende uacantis propria authoritate non occupanda cauetur c. pastoralis. 19. de priuilegijs. Haftenus de præbendis & dignitatibus, adeoq; de personis ecclesiasticis in genere sit dictum. Sequitur nunc personarum ecclesiasticarum tractatus specialis, & primum de episcopis alijsq; prælatis ecclesiasticis.

DE EPISCOPIS ALIIS QVE prælatis. Cap. VIII.

Quod de episcopis in sequentibus dicetur, de alijs quoq; prælatis superioribus accipi debet. distinct. 21. c. 1. §. ordo uero. & §. omnes autem. item c. 1. in fine. de clerico egrotante, in 6.

- I. ETYMOLOGIA episcopi proponitur distinct. 21. c. 1. §. episcopus. & 8. q. 1. c. qui episcopatum.
- II. ORIGO episcoporum exponitur distinct. 21. c. in nouo.

III. **DIVISIO** episcoporum & species habentur distinct. 21. c. 1. §. ordo uero.

IIII. **DIFFERENTIA** episcoporum & corepiscoporum habetur distin. 68. c. quamuis.

V. **DE DIGNITATE** episcoporum.

Sunt loco apostolorum, quorum uicem in ecclesia gerunt. distinct. 21. c. in nouo. §. ceteri. uers. ipsis quoq; distinct. 68. c. ult.

VI. **DE GRADIBVS** dignitatis episcopalis.

I. **Regula:** Primum locū obtinet episcopus Romanus, secundum Constantinopolitanus, tertium Alexandrinus, quartū Antiochenus, quintum Hierosolymitanus. Quæ regula cum proprijs istarum sedium approbatur c. antiqua. 23. de priuilegijs. distinct. 22. in prin. c. sacrosancta. §. prima ergo, cum sequentibus. distin. 65. c. mos antiquus. c. quoniam. extrauag. com. sancta. 3. de electione. Nouell. 131. §. ac propterea.

II. **Regula:** Quod sedes Romana super omnes alias ordinariæ potestatis principatum obtinere iam dictum est, ei concordat c. fundamenta. 17. §. isti sunt per quos. uers. isti sunt qui. de electione, in 6. distin. 21. c. quamuis. distin. 22. c. 1. c. sacrosancta. 24. q. 1. c. rogamus. c. cum beatissimus. distin. 96. c. Constantinus. §. & sicut. Nouell. 10. in prin.

III. Regula: Prærogatiua dignitatis ex iurisdictione & uoti ordine colligitur. distinct. 17. c. penult. §. fin. cum c. sequente.

III I. Regula: Prærogatiua dignitatis ex tempore ordinationis sumitur. distinct. 17. c. ult. & distinct. 18. c. 1.

V. Regula: Compositionem de iure primatie unus solus, cuius interest, potest impedire. c. ult. de maiori parte & obedientia.

VII. DE LOCO EPISCOPATUS.

I. Regula: Maiores tantum ciuitates priuilegio episcopatus sunt honorandæ. c. 1. de priuilegijs. distinct. 80. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. ult. 23. q. 4. c. sicut excellentiam. §. concilium. uers. ipse uero primas. 16. q. 1. c. præcipimus, in prin. usq; ad §. sunt. & distin. 68. c. ecclesijs. §. inter episcopos.

II. Regula: Quæ ciuitates antea non habuerunt episcopos, in ijs nec postea constituendi. 16. q. 1. c. felix.

III I. Regula: Propter hostium impetum, & crudelitatem subditorum episcopos suos trucidantiū, sedes episcopalis in aliam ciuitatem transfertur. 7. q. 1. c. temporis. 25. q. 2. c. ult.

III I I. Regula: Episcopales sedes non longo intervallo à se debent disiungi. distinct. 80. c. ult.

VIII. DE

VIII. DE OFFICIIS EPI-
scoporum.

I. Regula: De populo docendo, regendo & a-
mando cauetur 7. q. 1. c. sicut uir. §. episcopum. di-
stinct. 36. c. ult. & distinct. 86. in prin.

II. Regula: In docēdo sacrā scripturā, nō gram-
maticam, episcopus exponere debet. d. distinct. 86. c.
cū multa. Plura de docendo uide 7. lib. prox. cap. 1.

III. Regula: De corrigendo populo cauetur c.
irrefragabili. 13. in prin. de officio ordinarij. distin-
86. c. 1. c. odio. c. facientis. 23. q. 4. c. duo ista. Modus
corrigendi præscribitur 7. reg. 57. cum sequentib.
Sed plura de regula proposita uide 7. lib. proxim.
cap. 6. quæst. 8. reg. 1. cum sequentibus.

IIII. Regula: Si in corripiendo modum ex-
cesserit, à domino, non à subditis ueniam petere
debet. distinct. 86. c. quando.

V. Regula: Crimen non probatum non nomi-
natim redarguet, sed in genere. c. si sacerdos. 2. de
officio ordinarij. Concordant ea quæ habentur d.
reg. 1. except. 5.

VI. Regula: De criminibus inquirere eaq; pu-
nire possunt, & si opus fuerit, brachium seculare
implorabunt. c. 1. d. tt.

VII. Regula: Ne in puniendis delictis ad quæ-
stum magis quàm ad leges respiciant, cauetur c.
irrefragabili. 13. §. fin. eod. tt.

314 METHODI IVRIS PON

VIII. Regula: Ne subditos grauent sump.
 & exactionib. cauetur c. cū apostolus. 6. §. prohi-
 bemus. de censibus. c. 1. de excessib. praelatorū. 10. q.
 3. c. quia cognouimus. c. cauendū. c. inter cetera. c.
 relatū. c. ult. & 16. q. 1. c. constitutū. c. nulli. c. prædi-
 cator. item extrauag. com. unica. §. secūdo uerò. de
 pœnis. Huius regulæ exceptio est in charitativo
 subsidio. quæ exceptio approbatur in iam allega-
 tis. de qua uide item j. eod. cap. q. 10. reg. 3. & M. I.
 R. lib. 3. cap. 4. reg. 10. cum tribus sequentibus.

IX. Regula: Nouum censum ecclesijs impone-
 re non debent, nec ueterem augere. c. scientes. 3. c.
 prohibemus. 7. & c. præcrea. 8. de censibus.

X. Regula: De clericis coercendis cauetur Cle-
 ment. 1. de officio ordinarij. 8. q. 1. c. quid autem.

XI. Regula: Episcopi & clerici ut honorem
 sibi inuicem exhibeant, & sacerdotes, non domi-
 nos episcopi se esse meminerint, cauetur distinct.
 95. c. esto. 10. q. 3. c. 1. in fine.

XII. Regula: Episcopus presbyteris honorem
 exhibeat, cauetur d. distinct. 95. c. episcopus, cum
 c. sequente.

XIII. Regula: Episcopus presbyteros exactio-
 nibus grauare nō debet, neq; sine ordine iudicia-
 rio eos condemnare. c. 1. de excessib. praelatorum.

XIII. Regula: Vt sine consensu capituli nihil
 administret, cauetur d. c. 1. uers. aut sine iudicio. i.

tem

ten. 1. & c. nouit. 4. item c. quanto. 5. de his quæ
fiunt à prelatiis. Concordant item ea quæ habentur j.
cap. 12. reg. 11. repl. gener. 1. Huius regule exceptio
prima est: Nisi cōsuetudo loci in contrariū extet. c.
non est. 3. de consuetud. in 6. Altera exceptio est:
Nisi abbas sine consilio cōuentus consensum præ-
beat monacho ad aliā ecclesiā ordinato transeun-
di. c. si religiosus. 17. §. quia uerò. de electione. in 6.

XV. Regula: Non potest episcopus ecclesiam
alteri subiectam ab eius subiectione & obsequio
liberare. c. ad hæc. 2. de excessib. praelatorum.

CIRCA MONASTERIA ET
monachos officia episco-
porum.

XVI. Regula: Officia & iura, quæ in mona-
sterijs & eorum personis episcopi habent, desi-
niuntur c. conquerente. 16. de officio ordinarij. 18.
q. 2. c. uisitandi. c. Eleutherius. & c. ult.

XVII. Regula: Ne monasteria sumptibus &
exactionibus, alijsq; oneribus grauent, cauetur d.
c. 16. uers. tu autem his iuribus. & d. c. uisitandi.
uers. ut grauamen aliquod. item Clement. ad no-
stram. 2. de censibus. item c. in singulis. 7. §. porro,
de statu monachor. Clement. 1. de excess. praelator.
17. q. 4. c. hanc ergo. in prin. 18. q. 1. c. quam sit. §.
hanc ergo. c. luminoso. §. fin. & c. ult. §. canonica.

XVIII. Regula: Non debet molestare mona-

steria. præterquam causa correctionis: nec eis ob-
lata sibi debet vindicare. c. 1. de statu monachor.

XIX. Regula: De iniuria monasterijs illata
vindicanâ cauetur c. in singulis. 7. §. fin. d. tt.

XX. Regula: Ne in spiritualibus sit impedi-
mento monachis, cauetur c. nimis iniqua. 16. & c.
nimis prona. 17. de excess. prælator. Plura huius-
modi officia episcopalia circa monachos & mo-
nasteria uide j. cap. prox. item j. lib. prox. cap. de
uifitationibus.

XXI. Regula: De magistris & doctoribus ar-
tium constituendis cauetur distinct. 37. c. de qui-
busdam.

XXII. Regula: De substituendis uiris idoneis,
qui populum doceant, confessiones audiant, & cæ-
tera quæ ad salutem animarum pertinent pera-
gant, cauetur c. quoniam. 14. & c. inter cætera. 15.
de officio ordinarij.

XXIII. Regula: Oeconomum habere debet
seu uicedominum. distinct. 89. c. uolumus. c. diaco-
num. c. quia in quibusdam. item 16. q. 7. c. quoniam
in quibusdam.

XXIII. Regula: Fidelibus & discretis uiris
officia ecclesiæ committat. c. cum ad. 6. §. tales au-
tem. de statu monachor.

XXV. Regula: Propinquis uel amicis suis ec-
clesiastica negocia committere nō debet. distinct.

89. c. decenter. 12. q. 1. c. episcopus. Apost. canon. 37.

XXVI. Regula: Laicis ecclesiastica negocia committere non debet. distin. 89. c. indicatum. 12. q. 2. c. sancimus, in princ. c. diaconi. §. fin. 16. q. 7. c. in nona.

XXVII. Regula: Ne uni duo ecclesiastica officia committat, cauetur distin. 89. in prin. §. in dispositione, cum c. sequente. item c. ult.

XXVIII. Regula: Domui suæ oportet episcopum bene esse præpositum. distin. 89. in prin.

XXIX. Regula: Nullius rei familiaris curam ad se reuocet. distinct. 88. c. episcopus.

XXX. Regula: Domesticorum immoderatam familiaritatem uitare debet. distinct. 34. c. 1.

XXXI. Regula: Ne liberos suos in secularibus literis instituat, cauetur distinct. 37. c. legant. Concordat ea quæ proposita sunt §. cap. 5. reg. 38.

XXXII. Regula: A paruulis & minimis disce non erubescat. distinct. 38. c. ult.

XXXIII. Regula: Papæ obediens ac fidelis esse debet, c. ult. de excess. prælatorum. extrauag. comm. 1. de pœnis.

XXXIII. Regula: Singulis annis Apostolorum liminibus se representabit. dist. 93. c. iuxta.

XXXV. Regula: Viduis & orphanis ecclesiæ præsidium implorantibus episcopus debet subuenire. distin. 87. in prin. cum sequentibus, usq; ad

38 METHODI IVRIS PONT.

c. irreligio. Restrigitur. tamen hæc regula distin.
88. c. episcopus gubernationem.

XXXVI. Regula: Libertos in libertate sua
episcopus tueri debet. distin. 87. c. liberos. & c.
liberti.

XXXVII. Regula: Ut pauperibus & infir-
mis subueniat, cauetur distin. 82. in prin. cum c. se-
quente. distin. 84. in prin. cum duob. cc. sequentib.
item 8. q. 1. c. Clemens. Apost. canon. 37. & 58.

XXXVIII. Regula: Ut sit liberalis, caue-
tur distin. 86. c. fratrem.

XXXIX. Regula: Ne aliena rapiat, nec res
ecclesiæ in suos usus conuertat, cauetur distin. 93.
c. diaconi sunt quos. §. nunc autem ex quo. 10. q. 2.
c. episcopus. §. si autem. 12. q. 1. c. episcopus. §. si au-
tem & aliter. c. nulli. q. 2. c. monemus. & c. non ha-
benti. Apostol. canon. 37.

XL. Regula: Prouidere debet, ne adolescen-
tiores fœminæ in famulatu sint clericorum. distin.
81. c. penult.

XLI. Regula: Clericos uel monachos debet ha-
bere cubicularios. 2. q. 7. c. cum pastoris. c. nullus
monachus. §. fin. Imò ubiq; clericos secum habere,
nec solus uiuere debet. d. q. 7. c. ult. in prin. de con-
secrat. distin. 1. c. iubemus.

XLII. Regula: Prauos in sua familiarite
non habebit episcopus, sed uiros probatæ uitæ.
d. quæst.

d. quæst. 7. c. peruenit. & c. ultim.

XLIII. Regula: Ne unus episcopus alterius plebem usurpet, nec alterius parochiæ terminos aut ius inuadat, cauetur 7. q. 1. c. placuit. c. episcopus. c. sicut, in prin. 9. q. 2. c. 1. c. nullus primas. c. episcopum. c. episcopi. c. non inuitati. 13. q. 1. in prin. cum c. sequente. 25. q. 1. c. quæ ad perpetuam. q. 2. c. in Galliarum. item distinct. 92. c. si qui episcopi. c. penult. item De parochijs c. nullus. 3. Apostol. canon. 15. Concordant item ea quæ habentur j. cap. prox. reg. 3. Huius regulæ exceptio est: Nisi triginta annorum præscriptione episcopus defendatur. 13. q. 2. c. 1. in prin. Contradicit d. c. 1. §. at illi. Hanc objectionem soluit Gratianus 16. q. 3. de qua dicitur j. cap. prox. reg. 2. ubi de exceptione proposita dicentur plura. Sed & plura de regula proposita uide d. cap. prox. reg. 3.

XLIII. Regula: Episcopi sibi inuicem consilium & auxilium ferre debent, 3. q. 1. c. nulli. & c. ult. item distinct. 90. c. penult.

XLV. Regula: Absq; apostolica licentia Dalmaticis uti non debet, distinct. 23. c. communis.

XLVI. Regula: De rebus ecclesiæ ab eo administrandis cauetur 10. q. 2. in prin. c. episcopus. 12. q. 1. c. episcopus, in prin. c. res ecclesiæ. 16. q. 2. c. præcipimus. uers. & ut in dispositione. q. 3. c. præsulum. q. 7. in princ. uers. generaliter enim. c. 1. §.

has uerò. c. omnes. c. nullus. uers. imò sicut. Apostol.
canon. 37. & 40.

XLVII. Regula: Modus administrandi &
distribuendi in quatuor portiones res ecclesie,
præterquàm quòd ex iam propositis constat, de-
finitur etiam 12. q. 2. c. uobis. c. Vulteranæ. c. con-
cesso. c. quatuor. c. de redditibus. c. cognouimus. c.
mos. c. sancimus. 16. q. 1. c. ad hoc. Apost. canon. 40.
Sanè pro quarta parte tertia episcopo attribui-
tur. d. q. 1. c. constitutū. Hoc autem pro diuersitate
locorum uariari, testatur Gratianus d. q. 1. c. nulli.
25. q. 1. in prin. Sed de hac portione, quæ debetur
episcopo, inferius etiam quæst. 10. reg. 2. plura di-
centur.

XLVIII. Regula: Si de rebus ecclesie ali-
quid comparant, instrumentis nomen ecclesie in-
serere debent. 12. q. 4. c. ult.

XLIX. Regula: Ne ab ecclesia sua discedat,
nèue eam deferat, cauetur c. ex gestis. 2. & c. quali-
ter. 9. de clericis nō residentib. 7. q. 1. c. peruenit. c.
placuit. c. propter. Concordant item ea quæ habentur
M. I. C. lib. 1. cap. 4. de officijs episcoporū, reg. 1.
Propositæ regulæ exceptio prima uidetur: Nisi ob-
uim maiore eam deferat. Sed reprobat 7. q. 1. c.
suggestū. c. sciscitaris. c. aduersitas, in prin. usq; ad
¶. est & aliud. Planè admittitur exceptio propo-
sita, si specialiter prælatus queratur, & sine eo
equè

æquè salua ecclesia esse possit. d. c. aduersitas. §. cū
 uerò specialiter. Huius distinctionis replicatio est:
 Nisi uis postea cessauerit: tunc enim ad ecclesiam
 redire debet, per ea quæ proponentur 7. except.
 3. replic. 1. duplic. 1. triplic. 1. Altera exceptio est:
 Nisi à uitijs subditorum prælatus affligatur, ut sua
 præsentia nihil proficiat. d. c. aduersitas. §. est &
 aliud, cum sequentib. usq; ad quæst. 2. item 11. q. 3. c.
 quando. item De renunciatione c. nisi cum. 10. §.
 propter malitiam. Huius replicatio est: Nisi inter
 malos subditos nonnulli sint boni, in quibus spes
 sit profectus: tunc enim boni propter malos non
 sunt deferendi. d. §. est & aliud. uers. cum autem à
 uitijs. & d. q. 1. c. ult. in prin. Concordant ea quæ
 proposita sunt §. lib. 1. cap. 8. quæst. 2. reg. 3. in prin.
 Tertia exceptio est: Nisi ad aliam ecclesiam epi-
 scopus transferatur. 7. q. 1. c. mutationes. c. scias. c.
 omnis. §. fin. c. episcopus. Huius replicatio prima
 est: Nisi propria authoritate, non legitime uoca-
 tus transferit. d. q. 1. c. sicut. §. si autem utilitatis. c.
 sicut uir, in prin. c. quia frater. §. illud uerò. c. non
 oportet. c. episcopum. c. propter. c. remoto. item
 De consecrat. distinct. 4. c. non licet, in fine. item
 Apostol. canon. 13. Concordant item ea quæ pro-
 posita sunt §. cap. 5. reg. 68. Huius replicationis
 duplicatio est: Nisi propria sede depulsus, aut ne-
 cessitate coactus, ad aliam ecclesiam transferit. 7.

q.1.c.mutationes. uers. non enim transit. c. scias. c. omnis. c. sicut. §. si autem persecutus. Huius triplicatio est: Nisi causa necessitatis cesset: tunc enim ad priorem ecclesiam redire debet. d. q.1.c. pastoralis. c. sciscitaris. uers. & cum tranquillitas. Altera proposita exceptionis replicatio est: Nisi apostolica auctoritate non interueniente ad aliam ecclesiam sit translatus. 7. q.1.c. mutationes. §. fin. item De translatione episcopi c.1. cum tribus sequentibus. item De electione, in 6. c. si abbatem. 36. in prin. & Apostol. canon. 13. Concordant item ea quæ proposita sunt §. cad. except. in prin. Quarta proposita regulæ exceptio est: Nisi dignitati episcopali renunciauerit. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: uerum eius replicatio prima est: Nisi sine licentia superioris renunciauerit. c. admonet. 4. & c. ult. de renunciat. Concordant ea quæ habentur §. except. prox. replic. 2. Huius duplicatio est: Nisi Papa renunciauerit: hic enim, quia superiorem non habet, sine licentia superioris renunciare potest. c.1. eod. tit. in 6. Altera replicatio est: Nisi necessarius sit ecclesiæ suæ. c.1. de renunciatione. Tertia replicatio est: Nisi nulla iusta causa subsit renunciandi. 7. q.1.c. Pontifices. §. episcopos. c. sicut uir, in prin. & c. quia frater. §. illud uero Euaristi. Hæc replicatio declaratur enumeratione causarum, ex quibus renunciare licet, c. nisi

cum.

cum. 10. de renuntiatione. Quod autem ibi dicitur, Debilitas corporis: ei concordat d. c. sicut uir. §. ecce his. & d. q. 1. c. qualiter. Concordant item ea quæ habentur j. cap. 10. quæst. 4. reg. 1. excep. 3. Quod item d. c. 10. dicitur, Malitia plebis: ei concordare uidetur c. ad supplicationem. 9. eod. tt. de renuntiatione. Causis d. c. 10. enumeratis additur humilitas, si episcopus monachus fieri desideret, 7. q. 1. c. temporis. §. item cum aliquis. 16. q. 7. c. ult. uers. episcopus enim. 18. q. 2. c. abbas, in prin. Planè ita ex hac causa cedendi licentia conceditur, si ad pœnitentiam agendam, non ob labores uitandos monastica uita expetatur. d. q. 1. c. suggestum. & c. sciscitaris. Hæc de quadragesima nona regula: de qua tamen uide plura s. cap. 5. reg. 67. & 68.

L. Regula: Episcopus die Dominico ecclesiæ, cui proximus est, deesse non debet. De consecrat. distinct. 3. c. episcopus.

L I. Regula: Habitationem suam non longè ab ecclesia debet habere. dist. 41. c. episcopus, in fine.

L II. Regula: Habitationem in ciuitate, non in uilla habere debet. 23. q. 4. c. si cui. §. concilium. uers. ipse uerò Primas.

L III. Regula: De supellectile, mensa & uictu episcopi, cauetur d. c. episcopus. Concordant ea quæ habentur s. cap. 5. reg. 97.

L IIII. Regula: Ne uenationibus operam det, cauetur

cauetur *distin.* 34. c. 1. Concordat d. cap. 5. reg. 87.

L V. Regula: Episcopus lectioni & orationi debet uacare. 2. q. 7. c. ult. in prin.

L V I. Regula: Alia officia ecclesiastica episcopo præscribuntur *distin.* 25. c. 1. §. ad episcopum.

L V I I. Regula: Ne mutato habitu peregrinetur, neue ad curiam Romanam ueniens inde discedat sine licentia Papæ. *extrauag. com. ut prælatorum.* 2. de maiortate.

L V I I I. Regula: Ne sit cupidus uindictæ, uel ad uindictam facilis, cauetur *distin.* 86. c. si quid uerò. c. tanta.

L I X. Regula: Ne sit percussor, neq; impatiens, sed mansuetus, neq; aliquem proprijs uerberet manibus, cauetur *distin.* 45. c. 1. cum c. sequente. & c. episcopum. c. cum beatus. item *distin.* 86. c. non liceat. 1. q. 7. c. si quis omnem. §. penult. item De clerico percussore c. 1. Apostol. canon. 26. Nouell. 123. §. ac neq; proprijs. Contradicit d. c. cum beatus. §. Salomon, cum sequentibus. De qua re uide j. reg. proxim.

L X. Regula: Non seueritate, sed blandimentis ad fidem homines prouocet, uel subditos corrigat, cauetur *distin.* 45. c. licet. c. qui sincera. c. de iudeis. c. licet. c. cum beatus, in prin. Contradicit d. c. cum beatus. §. Salomon, cum sequentibus, usq; ad c. tria sunt. Cui obiectioni respondet Gratianus d. *distin.*

d. distinct. 45. c. duæ sunt. §. ex his omnib. cum. sequentibus, usq; ad c. ult.

LXI. Regula: Ne sermone incauto infirmorum conscientiam uulneret, cauetur dist. 45. c. ult.

LXII. Regula: Ne sit litigiosus uel arrogans aut tumidus, cauetur distinct. 46. c. 1. distinct. 90. in prin. item 8. q. 1. c. illud inferendum.

LXIII. Regula: Ne aliquem crudeliter fustigari faciat. c. præterea. 2. de clerico percussore.

LXIII. Regula: Episcopum decet esse ornatum uirtutibus. distinct. 40. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. si Papa. item c. sicut uiri. c. illud. c. quælibet. & c. Adam.

LXV. Regula: Episcopum decet esse hospitalem. distinct. 40. in prin. Concordant ea quæ proposita sunt §. cap. 5. reg. 44.

LXVI. Regula: Episcopi officium difficile, laboriosum & periculosum dicitur distinct. 40. c. ante omnia.

LXVII. Regula: Negligens in suo officio esse non debet. distinct. 83. c. ult. §. sicut autem. distinct. 84. in prin. cum c. sequente. c. nunciatum. 8. q. 1. c. olim. Apostol. canon. 57.

LXVIII. Regula: De discordantibus ad concordiam reuocandis cauetur distinct. 90. in prin. uers. quia qui sua. & c. 1. c. studendum. c. placuit. c. si quis. & c. ult.

LXIX. Regula: Ne peregrinantes in ulteriore familiaritatem admittant. Apostol. canon. 32. §. & quidem.

LXX. Regula: Ne cum hæreticis preces coniungat, uel clericos eos esse permittat, aut eorum baptisma ac sacrificium suscipiat. Apostol. canon. 44. cum sequente.

LXXI. Regula: Si episcopus in parochia sua non recipiatur, quid ei faciendum sit, definitur distinct. 92. c. si quis ordinatus. c. si quis episcopus. c. si qui episcopi. Apostol. canon. 35. §. si uero non. Hactenus officia episcoporum enumerauimus: quibus tamen plura addi possunt ex ijs quæ s. cap. 5. inter officia clericorum sunt enumerata. Præter ista etiam plura colligi possunt ex ijs quæ j. cap. 10. quæst. 1. proponuntur. Sed & officia episcoporum in uisitationibus, concilijs & similibus actibus spiritualibus & temporalibus j. lib. prox. sub singulis istis actibus enumerabuntur.

IX. DE SUPPLENDA NEGLIGENCEIA PRÆLATORUM.

Porro si prælatus uel ob negligentiam, uel ob infirmitatem non fecerit ea quæ sunt sui officij, uarijs modis id quod ei deest suppletur: de qua re hoc loco agendum.

I. Regula: Si prælatus non fecerit suum officium, interdum pro facto habetur quod fieri oportuit, exemplo

exemplo c. 1. de supplenda neglig. praelatorum.

II. Regula: Cessante aliquo in iure suo exercendo, ius istud ad alium, praesertim superiorem, deuoluitur, qui supplet. c. sicut. 1. c. licet. 3. cod. tt. c. significauit. 6. & c. quanto. 7. in fine. c. irrefragabili. 13. in prin. uers. excessus tamen. de officio ordinarij. c. quanquam. 13. de electione, in 6. distinct. 89. c. uolumus. uers. si uero negligentem. Concordant item ea quae habentur s. cap. 2. reg. 2. & s. cap. prox. reg. 26. cum sequente. item j. cap. 10. quaest. 2. reg. 2.

III. Regula: Si propter infirmitatem praelatus suum officium facere non potest: datur illi adiutor, exemplo c. grandi. 2. de supplenda neglig. praelator. in 6. c. unicum, de clerico egrotante, in 6. 7. q. 1. c. 1. c. petijsti. c. quia frater. Haec de officijs episcoporum, eorumq; negligentia & infirmitate, quibus istiusmodi officia impediuntur, sint dicta. Nunc de potestate & priuilegijs episcoporum est dicendum.

X. DE POTESTATE, REBUS & priuilegijs episcoporum, & aliorum praelatorum.

I. Regula: Ecclesia cum suis rebus ad ordinationem episcopi spectat. 10. q. 1. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. antiquos. c. ult. §. fin. 12. q. 1. c. uidentes. §. ipse uero res, cum sequentibus. c. episcopus.

c. precipimus. q. 2. c. uobis. 16. q. 7. c. omnes. Apost. canon. 37. & 40. Concordant item ea quæ proposita sunt §. quæst. 8. reg. 46. Sed & plura de regula proposita uide j. cap. proxim. reg. 4. item j. cap. 12. reg. 7.

II. Regula: Episcopo ex redditibus & oblationibus ecclesiæ debetur tertia pars. c. requisisti. 15. in prin. uers. & quidem regulariter. de testamentis. 10. q. 1. c. de his, in fine. c. decreuimus. uers. ab episcopis. 16. q. 1. c. constitutum. Sanè ex consuetudine uariatur portio ista, quæ episcopo debetur. Sic quarta solum dicitur cõpetere d. uers. & quidem regulariter. aliàs dimidia, 10. q. 1. c. antiquos. Propositæ regulæ exceptio prima uidetur: Nisi ab eo qui ecclesiæ aliquid offert, episcopo etiam tertia portio sit relictæ: hoc enim casu nihil ei ex eo quod ecclesiæ relictum est, uidetur deberi. Sed reprobatur hæc exceptio sub conditione c. officij. 14. de testamentis. Altera exceptio uidetur: Nisi is qui offert ecclesiæ, nihil ex eo ad episcopum uoluerit pertinere. Sed reprobatur d. c. requisisti. 15. §. si ab extraneo. uers. secus autem si exprimat. de testamentis. Tertia exceptio est: Nisi in ornamenta, uel pro cereis seu fabrica, luminaribus, anniuersario, septimo, uicesimo, tricesimo die, siue alijs ad perpetuum cultum diuinum spectantibus, sint legata relictæ: ex his enim canonica portio episcopo

episcopo non debetur. Quæ exceptio approbatur sub conditione c. ult. de testamentis. c. ex parte. 31. de uerb. signif. Quarta exceptio est: Nisi episcopus ex canonica portione ecclesias reficere seu reparare nolit. 10. q. 3. c. 1. uers. neq; tertiam. c. unio. & c. priscis.

III. Regula: Præter canonicam portionem episcopo etiam pro honore cathedræ ex singulis ecclesijs sibi subiectis duo solidi annui debentur. d. q. 3. in prin. cum c. sequente. c. illud. c. nec numerus. §. cathedraticum. c. inter cætera. §. ne ergo. uers. non amplius quàm duos. & c. ult. uers. ultra duos solidos.

III. Regula: Episcopis reuerentia & obsequium debetur tam à laicis quàm à clericis. c. omnes. 4. c. solita. 6. c. quod super. 9. c. his quæ. 11. & c. dilecta. 12. de maiortate & obed. distinct. 21. c. in nouo. §. cæteri uerò. distinct. 93. c. ille procul. 11. q. 3. c. si autem. c. quicumque. c. si quis uerò. c. absit. c. nemo. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 5. reg. 40. & s. libro 1. cap. 5. quæst. 5. reg. 2. in quibus locis aliquot exceptiones enumerantur.

V. Regula: Ne prælatus sine admonitione præmissa in ius uocetur, cauetur per ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 6. quæst. 8. reg. 1.

VI. Regula: Apud comprouinciales suos episcopus est conueniendus. 3. q. 6. c. si quis. 6. q. 4. c. si

330 METHODI IVRIS PONT.

quis episcopus. Apostol. canon. 73.

VII. Regula: Non apud unum, sed apud duodecim, quos elegerit, episcopus est conueniendus. 3. q. 8. in princ. cum c. sequente. c. ult. 5. q. 4. c. duodecim.

VIII. Regula: Non nisi in legitima synodo episcopus est conueniendus. d. q. 4. in prin. cum c. sequente. 11. q. 1. c. si clericus. §. etsi clericus. Huius regule exceptio est: Nisi à Papa damnetur. d. q. 4. c. duodecim. §. quod uerò. et §. salvo.

IX. Regula: Apud civilem aut militarem iudicem episcopus non conueniendus. 11. q. 1. c. nullus episcopus. Concordant ea quæ habentur s. cap. 6. reg. 10. Hisce quodammodo contradicere uidetur d. q. 1. c. peruenit. §. si quis uerò.

X. Regula: Episcopus inconsulto Papa non est damnandus. 3. q. 6. c. discutere. c. accusatus uel iudicatus, in fine. c. quamuis. c. multū. c. dudum, cum sequentibus, usq; ad c. peregrina. q. 8. c. 1. §. iudices. uers. finis uerò. 9. q. 3. c. antiquis. 2. q. 4. c. ult. uers. etsi inter eos.

XI. Regula: De poena eius qui episcopū suum iniuste accusauerit, cauetur 3. q. 4. c. hi qui.

XII. Regula: De poena eius qui episcopū persequitur, uel uim ei intulerit, cauetur 3. q. 5. c. accusatorib. §. secretas. uers. et hi qui. 17. q. 4. c. si quis deinceps. 24. q. 3. c. quisquis per dolum. Concor-

dant

dant ea quæ proposita sunt 3. lib. 1. cap. 7. de personis eorum in quos, &c.

XIII. Regula: De premio detegentis insidias episcopo factas cauetur d. 5. secretas.

XIII. Regula: Eadem poena punitur qui res episcopi inuadit, qua punitur is qui res ecclesiæ inuadit. 16. q. 1. c. similiter.

XV. Regula: Ex rebus ecclesiæ episcopus, si indiget, sibi suisq; necessaria sumere potest. 12. q. 1. c. ex his autem. c. episcopus. 5. participet autem. Apostol. canon. 40.

XVI. Regula: Res episcopi ab ecclesiæ rebus debent esse separatæ. d. q. 1. c. manifesta. c. sint manifestæ. Apostol. canon. 39.

XVII. Regula: Res in episcopatu acquisitæ alienare non potest. 12. q. 2. c. res. c. episcopus. Plura de regula proposita uide 3. cap. 6. reg. 5. except. 1.

XVIII. Regula: De hereditate episcopi defuncti non expilanda, & de expilatorum poena cauetur 12. q. 2. c. hæc huius. c. non liceat. c. de laicis. c. illud quod. q. 5. c. sicubi, in fine.

XIX. Regula: De inuentario rerum episcopi defuncti conscribendo cauetur d. c. sicubi.

XX. Regula, De domo episcopi. Ne ad eam confugiens ui auferatur, cauetur 17. q. 4. c. id constituimus. uers. uel domo episcopi. Hæc de potestate, rebus ac priuilegijs episcoporum sint dictæ

552 METHODI IVRIS PONT.
de quibus uide item M.I.C.lib.3.cap.4.in fine.

DE IVRISDICTIONE
pralatorum. Cap. IX.

Planè ad ius & potestatem episcopalem pertinet etiam Iurisdictio ecclesiastica: de qua in hoc capite peculiariter tractabitur, primum quidem de ea acquirenda, hinc de ea defendenda, postremò de ea amittenda.

I. DE ADQVIRENDA IV-
risdictione ecclesiastica.

EX QVIBVS CAVSIS
adquiritur.

I.Regula: Adquiritur electione: de qua j.cap. prox. agetur. Adquiritur item, si proprijs episcopis negligentibus possessor ecclesias ab hæresi liberauerit. 16.q.3.c.placuit.

II.Regula: Adquiritur item præscriptione triginta annorum. 16.q.3. c.1.c.præsulum. §. fin. c. sicut. c. quicumq. c. inter memoratos. §. quod si limites. c. dilectio. uers. alioquin si nihil. c. placuit. c. post quingentos. item 13.q.2.c.1. Propositæ regulæ exceptio prima est: Nisi in alia prouincia ecclesiam possideat extra prouinciam suæ diocesis. d. c. quicumq. uers. sed hoc intra unam. & 16.q.5. in prin. Altera exceptio est: Nisi dioceses certis limitibus

tibus sint distinctæ: tunc enim unus alterius diocesis ecclesiam præscribere non potest. 16. q. 3. c. licet, cum duob. cc. sequentibus. item c. super eo. 4. de parochijs. Tertia exceptio est: Nisi ecclesia ui uel sine titulo sit occupata. d. q. 3. c. dilectio. §. potest etiam aliter. Quarta exceptio est: Nisi hostilitatis metus interuenit. d. q. 3. c. prima. c. porro. c. si sacerdotes, in fine. Quinta exceptio est: Nisi pro beneficio, uel precarij nomine ecclesia fuerit possessa. d. c. si sacerdotes, in fine. uers. quæ in beneficijs possidentur. Et d. q. 3. c. clerici. c. si episcopus. Sexta exceptio est: Nisi cum possessio ex iniusta sententia processisset, iudex qui sententiam tulit, nondum fuerit mortuus, uel ab ipsius morte nondum triginta anni excesserint. d. q. 3. c. post quingētos. §. item si de rebus, cum c. sequente. Septima exceptio est: Nisi res ab alio quàm qui eam præscripsit, petatur: huic enim possessio alterius, à quo titulum non habet, ad præscriptionem non prodest. d. q. 3. c. placuit ut. §. si uerò ad alium. l. 8. §. si uerò nullum. C. de præscriptione triginta annorum. Plures propositæ regulæ exceptiones uide s. cap. 1. reg. 19. Hæc de causis acquirendæ iurisdictionis sint dicta: quarum tamen plures uide s. cap. 7. reg. 1. cum duabus sequentibus.

QVAVM PERSONARVM, RERV

& causarum iurisdictioni adquisi-
ta censeatur, seu com-
petat?

III. Regula: Vnius episcopi subditi, alterius e-
piscopi iurisdictioni non sunt subiecti, per ea quæ
proposita sunt §. cap. prox. quæst. 8. reg. 43. Cuius
exceptio prima est: Nisi per præscriptionem sibi
iurisdictionem subditorum alterius episcopi ad-
quisierit. Quæ exceptio approbatur simul & di-
stinguitur per ea quæ proposita sunt §. reg. prox.
& d. reg. 43. except. 1. Altera exceptio uidetur:
Nisi episcopus in alterius diœcesi ecclesiam sibi
ædificauerit: hoc enim casu eius ecclesiæ subditi,
quamuis in aliena diœcesi uiuentes, eius iurisdic-
tioni uidentur esse subiecti. Sed hæc exceptio re-
probatur 16. q. 2. in fine, cum q. 3. sequente. item q.
3. c. sicut. Tertia exceptio uidetur in subditis epi-
scopi suffraganei. hi enim archiepiscopi iurisdic-
tioni cum suo episcopo uidentur esse subiecti. 9.
q. 3. in prin. cum c. sequente. Sed hisce non obstan-
tibus, exceptio proposita reprobatur c. pastorali.
11. in prin. de officio ordinarij. item c. 1. eod. tit. in
6. c. 1. de foro competenti, in 6. c. Romana. 3. §. cum
uerò is. de appellationib. in 6. d. q. 3. c. conquestus.
Concordant item ea quæ habentur §. cap. 11. de ar-
chiepiscopo, reg. 7. Planè admittitur exceptio
pro-

proposita primum quidem, si aliud consuetudine fuerit receptum. d. c. 1. uers. nisi aliud in his tribus. de foro competenti, in 6. & d. c. 1. uers. nisi aliud Remensis. de officio ordinarij, in 6. Deinde admittitur, si subditi aduersus suffraganeum sint contumaces: hoc enim casu eos ad querelam suffraganei archiepiscopus coercere potest. c. irrefragabili. 13. §. ceterum. de officio ordinarij. Tertiò admittitur exceptio proposita ex mandato Pontificis. Sed hæc distinctio recipit replicationem hanc: Nisi mandatum sit generale de subditis suæ diocesis, non speciale de subditis sui suffraganei. c. graue. 19. eod. tit. Quartò admittitur exceptio proposita, si archiepiscopus à subditis sui suffraganei impediatur in iurisdictione sua exercenda per diocesim: tunc enim eos punire potest. c. 1. de pœnis, in 6. Cuius replicatio est: Nisi quæstores fabricæ ipsius archiepiscopi à subditis suffraganei impediuntur. c. 1. de pœnitent. in 6. Quintò admittitur exceptio proposita, si manifesta & notoria offensa archiepiscopo uel suis, dum iurisdictionē suam exercet, à subditis suffraganei sui sit illata. d. c. 1. uers. sibi etiam & metropolitanis alijs. de pœnis, in 6. Sextò admitti uidetur exceptio proposita, si suffraganeus sit excommunicatus. Sed hæc distinctio reprobatur c. 1. de supplenda neglig. prælator. in 6. Septimò admittitur exceptio proposita, si per

si per appellationem causa ad archiepiscopū fuerit deuoluta. c. 1. in prin. uers. nec pro eo. de officio ordinarij, in 6. c. Romana. 3. §. debet autem. de appellationib. in 6. 9. q. 3. c. conquestus. uers. nisi forte pro causis. Plures distinctiones, quibus exceptio proposita admittitur, uide 3. cap. 11. de archiepiscopis, reg. 7. except. 1. cum sequentibus. item in glossa c. pastoralis. 11. in princ. in uerbo Exceptis. de officio ordinarij. Hæc de tertia regula eiusq; exceptionibus sint dicta.

IIII. Regula: Iurisdictioni episcopi regulariter omnes ecclesie atq; personæ eius diocesis sunt subiectæ. c. de xenodochijs. 3. c. cum uenerabilis. 7. & c. cum dilectus. 8. de religiosis domibus. c. cum olim. 19. de censibus. 16. q. 1. c. qui uerè. 18. q. 2. c. monasteria. c. cognouimus. Concordant item ea quæ habentur 5. cap. prox. quæst. 10. reg. 1. Huius regule exceptio prima est in ecclesijs & personis specialiter exemptis seu priuilegiatis, d. c. cum uenerabilis. 7. uers. illis tantum exceptis. & d. c. cum dilectus. 8. §. fin. & c. constitutus. 6. eod. tit. 18. q. 2. c. luminoso. & ibi glossa. Huius exceptionis replicatio uidetur: Nisi episcopus in remittenda iurisdictione censum annuum sibi retinuerit: hoc enim Simoniacum esse, & ob id nihil actum esse uidetur. Sed hæc replicatio reprobat d. c. constitutus. 6. Altera exceptio est: Nisi libertas sit præscripta.

pta. d. c. cum dilectus. 8. uers. nec legitima se poterit prescriptione tueri. & uers. uel legitima prescriptione. c. cum olim. 14. §. quia uero. de privilegijs. c. cum persona. 7. §. quod si tales. uers. & si tale. eod. tt. in 6. Huius replicatio est: Nisi quædam tantum doceantur præscripta: hoc enim casu in alijs, quæ præscripta non docentur, exceptioni propositæ locus non est, exemplo c. dilectus. 2. de capellis monachor. Tertia exceptio est in temporalibus monasteriorum: hæc enim ratione loci iurisdictioni episcopi non censentur esse subiecta. c. cum uenerabilis. 7. in fine. de religiosis domibus. c. 1. de statu monachor. 16. q. 1. c. cum pro, in fine. 18. q. 2. c. 1. c. non semel. §. pro talibus. Quarta propositæ regulæ exceptio est in ecclesijs summo Pontifici speciali priuilegio immediatè subiectis. Quæ exceptio approbatur simul & declaratur c. si Papa. 10. de priuilegijs, in 6. c. recepimus. 8. §. inspicienda. de priuilegijs. Huius exemplum habetur c. cum olim. 12. §. nos uero. uers. quod uidelicet. item c. cum olim. 14. §. quia uero. eod. tt. Quinta exceptio uidetur in ecclesijs cõsum Romano Pontifici persoluentib. Sed reprobatur c. recepimus. 8. de priuilegijs. c. si Papa. 10. §. si uero dicatur. eod. tt. in 6. Sexta exceptio uidetur in receptis sub protectione uel in filios Papæ. Sed reprobatur c. ex parte. 18. de priuilegijs. & d. c. si Papa. 10. uers.

non

non sic si in proprios. item c. 1. in prin. de uerb. signif. in 6. Septima exceptio uidetur in hominibus censualibus exemptorum. Sed reprobatur c. autoritate. 4. §. fin. de priuilegijs. Octaua exceptio est in laicis. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: uerum eius replicatio prima est: Nisi laici in ecclesiam uel eius personas delinquant. c. sicut. 2. de priuilegijs. c. olim. 7. de iniurijs. Altera replicatio est: Nisi causa laicorum ad ecclesiasticum forum pertineat. c. super. 26. §. fin. de uerb. significat. Concordant ea quæ proposita sunt §. cap. prox. quæst. 10. reg. 4. Sanè causæ ad ecclesiasticum forum pertinentes ex parte enumerantur c. accedentibus. 12. de excess. prælator. Plures propositæ regulæ exceptiones uide §. reg. 7. cum sequentibus.

Replicationes præcedentium exceptionum generales.

Per exceptiones hætenus propositas patet, quæ à iurisdictione episcopi diocesani exempti sint: quarum tamen exceptionum replicationes nonnullæ supersunt generales. harum prima est: Nisi exempti ad ecclesias uel prioratus ordinarijs subiectos fuerint deputati: hoc enim casu priuilegio exemptionis non fruuntur. c. cum capella. 16. de priuilegijs. c. 1. §. in eos. eod. tit. in 6. Altera replicatio est: Nisi non in totum ad exempta loca se transferint. c. cum ex plantare. 3. §. de confratribus. c. tuarum

c. tuarum. 11. §. fin. & c. quidam. 32. de priuilegijs. Tertia replicatio est: Nisi clerici sint in monasterijs exemptis. 18. q. 2. c. quidam. & c. per exemptionem. 9. de priuileg. in 6. Quarta replicatio est in procuranda clausura exemptorum monasteriorum, c. unico. §. fin. de statu regular. in 6. Quinta replicatio est: Nisi causam exemptionis non probauerint. c. cum persona. 7. de priuilegijs, in 6. Sexta replicatio est in monachis & clericis in ecclesijs suis non permanentibus, c. quoniam. 21. de priuilegijs. Septima replicatio est: Nisi cum exemptæ essent monasterio utroq; iure subiectæ, aliqua ecclesia in temporalibus uel spiritualibus ei non sit subiecta: hæc enim exempta non censetur. d. c. 11. & ibi glossa. Octaua replicatio sumitur ex forma exemptionis, c. per exemptionem. 9. de priuileg. in 6. Nona replicatio est in cellis alicuius monasterij exemptis: qui hoc casu censeantur exempti uel non exempti, definitur c. priuilegium. 4. de uerb. signific. in 6. Decimæ replicationis loco notandum, quòd in locis exemptis episcopi nihilominus faciant crucem ante se deferri: item ipsi ibi benedicant, diuina audiant & celebrent. Clement. ult. de priuilegijs.

V. Regula, De iure dispensandi: quatenus hoc episcopo competat, uide 5. lib. 1. cap. 7. quest. 2. reg. 2. except. 3.

360 METHODI IVRIS PONT.

II. DE DEFENDENDA IV-
risdictione ecclesiastica.

V.Regula: Si quis impederit iurisdictionem ec-
clesiasticam, excommunicatur. c. quoniam. 4. de
immunitat. eccles. in 6.

VI.Regula: Si quis non præstiterit debitam o-
bedientiam, deponitur, per ea quæ habentur 5.
cap. 5. reg. 40.

III. DE AMITTENDA IV-
risdictione ecclesiastica.

EX QVIBVS CAVSIS
amittatur.

VII.Regula: Si ecclesia sita in alicuius archi-
diaconatu erigatur in cathedralem: à iurisdictione
archidiaconi eximitur. c. cum inferior. 16. de
maiorit. & obed.

VIII.Regula: Si unio fiat ecclesiarum, iurisdi-
ctio unitæ ecclesiæ amittitur, & transit ad eam,
cuius ecclesiæ est unita. 16. q. 1. c. præcipimus. §. si-
cut duo. uers. quod cum factum. Huius exceptio
est: Nisi specialiter iurisdictione sit reservata in u-
nitione: tunc enim non transit, exemplo c. quia mo-
nasterium. 2. de religiosis domib. c. uenerabili. 22.
de uerb. signif.

IX. Regula: Si diuisio ecclesiarum sit facta, per
eam iurisdictione non amittitur. extrauag. Ioann.
XXII. ad apostolatus. 2. de concess. præbendæ.

X. Regula:

X. Regula : Si parochianus domicilium transfert: prior episcopus in eum nihil iuris retinet, nisi quoad res soli, quas sub eo retinet. c. ult. de parochijs. 13. q. 1. item q. 2. c. ubicunq; §. item si quis.

XI. Regula : Si subditus pro suis negocijs Romam proficiscatur, interim in eum suspenditur iurisdictio ordinarij, donec domum fuerit reuersus. extrauag. comm. diuina. 3. de priuilegijs. Concordant ea quæ habentur s. lib. prox. cap. 19. except. 6. repl. 1. dupl. 6. & except. 27. Hæc de iurisdictione prælatorum: de qua tamen uide plura in generali tractatu iurisdictionis s. lib. 1. cap. 5.

DE ELECTIONE PRÆLATORUM. Cap. X.

Supereſt ut de electione episcoporum, aliorumq; prælatorum dicamus. de qua secundum ordinem institutum imprimis quidem fuisset dicendum: uerum quia peculiare caput hic tractatus requirit, uoluimus eum ad hoc caput reſeruare. Primum autem dicemus, qui & quales eligendi? Deinde, à quibus? Tertio, per quos? Quarto, quando? Quinto, ubi? Sexto antecedentia electionis enumerabimus. Septimo modum & adiuncta exponemus. Octauo euentus & conſequentia. Poſtremo ad finia electionis remedia.

I. Regula: Vt iura loquentia de qualitate personarum in eligendo præcipuè obseruentur, cauetur Clement. 1. de ætate & qualitate præficiendor. distinct. 61. c. in sacerdotib. c. obitum, in prin.

II. Regula: Vt eligendus cæteris sit præstantior, doctior, sanctior, & omni uirtute eminentior, cauetur 1. q. 1. c. hi quoscunq; in fine. c. uilissimus. 8. q. 1. c. oportet. c. qui uos, cum c. sequente. & c. ult. 23. q. 4. c. sicut. §. concilium.

III. Regula: De eo qui ecclesiasticis disciplinis imbutus non est, nec scientiam dignitati ecclesiasticæ conuenientem habet, non eligendo cauetur distinct. 36. in prin. cum c. sequente. & c. qui ecclesiasticis. item De electione c. cum in cunctis. 7. in prin. uers. & literarum sciētia. c. qualiter. 17. uers. præcipuè quia nec donum. c. cum nobis. 19. uers. illius quoq; literaturæ. Concordant item ea quæ habentur 3. cap. 4. quæst. 2. reg. 10. & reg. 26. Sanè quæ episcopum ordinandum inprimis scire oporteat, definitur distinct. 38. c. omnes. Scientia sanè artis grammaticæ exacta non requiritur in episcopo. d. distinct. 38. c. sedulo.

IIII. Regula: De simplici & imperito secularium negotiorum non eligendo cauetur distinct. 29. in prin. cum c. sequente.

V. Regula: De eo qui domui suae praesse nescit,
non eligendo cauetur distin. 47. c. sicut. §. necesse
est, cum sequentibus.

VI. Regula: De eo qui malis moribus prædi-
tus est, non eligendo cauetur c. cum in cunctis. 7. in
prin. uers. grauitas morum. Et §. inferiora. uers. Et
moribus commendandus. de electione. c. indeco-
rum. 3. uers. Et morum. item c. eam te decet. 4. uers.
moribus. de etate Et qualitate præficiendor. Cle-
ment. 1. in prin. uers. moribus. cod. tt. distin. 49. in
prin. cum sequentibus.

VII. Regula: De eo qui malè sibi conscius est,
non eligendo cauetur c. ad aures. 7. de etate Et qua-
litate presbyt.

VIII. Regula: De auaro Et non hospitali non
eligendo cauetur distin. 85. in prin. cum c. sequente.

IX. Regula: De eo qui malorum laudibus de-
lectatur, non eligendo cauetur dist. 83. c. nihil illo.

X. Regula: De schismatico non eligendo caue-
tur 24. q. 1. c. pudenda. Huius regulæ exceptio ui-
detur: Nisi sit conuersus. Sed reprobatur, nisi per
dispensationem, c. quia diligentia. 5. de electione.

XI. Regula: De Simoniaci non eligendo cauetur
c. super eo. 12. in fin. et c. si alicuius. 59. de electione.

XII. Regula: De excommunicato non eligen-
do cauetur c. ult. uers. si tamen scienter. de clerico
excommunicato.

XIII. Regula: De suspensis non eligendis cauetur c. per inquisitionem. 26. & ibi glossa. de electione.

XIII. Regula: De eo qui sententie interdicti uel suspensionis non paruerit, non eligendo cauetur c. 1. de postulat. praelator. c. is qui. 18. §. is uero. & c. is cui. 20. in prin. de sententia excom. in 6.

XV. Regula, De eo qui in ecclesia polluta, uel presente excommunicato diuina celebravit. Hic eligi non prohibetur. d. c. is qui. 13. in prin.

XVI. Regula: De eo qui antea frustra fuit electus, uel contra leges se eligi passus est, non eligendo cauetur extrauag. com. unica. §. postulatatos uero. de postulando. c. cum singula. 32. §. fin. in fine. de prebendis, in 6. Huius regule species est j. reg. prox. Eius autem exceptio est: Nisi prior electio non uitio persone, sed modi electionis fuerit cassata. c. super eo. 12. de electione.

XVII. Regula: De eo qui antea à laico se eligi passus est, non eligendo, c. quisquis. 43. eod. tit.

XVIII. Regula: De minoribus triginta annis non eligendis cauetur c. cum in cunctis. 7. in prin. & c. cum nobis. 19. uers. de legitima tamen. de electione. c. ex ratione. 2. c. indecorum. 3. & c. eam te. 4. uers. & etate. de etate & qualitate presciciendor. distinct. 51. c. ult. §. qui nondum. distin. 77. c. episcopus. §. fin. cum c. sequente, extrauag. comm.

unica

unica, de postulat. praelator. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 4. quæst. 2. reg. 36. in prin. item except. 1. repl. 5. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi cum minore dispensetur. Quæ exceptio approbatur exēplo extrauag. com. nuper. 8. de præbendis. Et c. ex ratione. 2. de etate Et qualitate præficiendor. Altera exceptio est: Nisi prior fiat in monasterio: in hoc enim sufficiunt anni uiginti aut uiginti quinq;. Clement. 1. §. cæterum. de statu monachorum. Tertia exceptio est: Nisi talis sit dignitas, cui cura animarum non imminet. c. unico, de etate Et qualitate præficiendorum, in 6. Plures huiusmodi exceptiones uide d. reg. 36.

XX. Regula: De illegitimè nato non eligendo, c. cum in cunctis. 7. in prin. uers. Et de legitimo matrimonio. de electione. item c. 1. de filiis presbyteror. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 4. quæst. 2. reg. 31.

XX. Regula: De uxorato Et qui filios habet non eligendo cauctur distinct. 28. c. priusquam. Et distin. 61. c. Catinensis. Concordant ea quæ habentur s. d. quæst. 2. reg. 23.

XXI. Regula, De eo qui sine beneficio ex proprio patrimonio uiuit. Hic eligi potest. c. tuis questionibus. 23. de præbendis.

XXII. Regula: De habente plures dignitates uel plura beneficia curata non eligendo cauetur

c. dudum. 54. de electione. Concordant ea quæ habentur s. cap. 7. reg. 8. ubi propositæ regulæ exceptiones sunt annotatæ.

XXIII. Regula: De eo qui est alterius fidei uel ordinis non eligendo cauetur Clement 1. de electione. extrauag. com. unica. uers. nec non professorem. de postulat. prælatorum. Huius exceptio prima est: Nisi is qui est alterius ordinis, in episcopum eligatur. d. Clement. 1. uers. per hoc autem quin religiosus. item c. per tuas. 10. §. fin. de uoto. c. si abbatem. 36. in prin. de electione, in 6. Altera exceptio est: Nisi canonicus factus monachus ad canoniam fuerit reuersus: hic enim abbas fieri potest. c. intelleximus. 12. de ætate præficiend.

XXIIII. Regula: De eo qui est alterius ecclesiæ non eligendo, c. cum singula. 32. §. prohibemus, de præbendis, in 6. distin. 61. c. nec emeritis. c. nullus. c. obitum. §. commonemus etiam. Concordant item ea quæ habentur 7. cap. prox. de abbate, reg. 1. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi in ecclesia uacante idoneus reperiri nequeat. d. §. commonemus. uers. nisi fortè inter clericos. & d. c. nullus. uers. tunc autem alter de altera. item c. cum monasterium. 13. de electione. 18. q. 2. c. quàm sit. §. de functo. c. abbas. Altera exceptio est: Nisi consuetudo loci extet in contrarium. c. cum dilectus. 8. de consuetudine. Planè propositæ regulæ contra-

dicere uidetur c. cum inter. 21. de electione. de qua antinomia glossa ibidem in uerbo Aliam uariat.

XXV. Regula: De religioso mendicante in episcopum non eligendo, Clement. in plerisq; .5. de electione. Cuius exceptio uidetur: Nisi ad nō mendicantium ordinem transierit. Sed reprobatur Clement. 1. de regularib.

XXVI. Regula: De eo qui non gradatim inferiores ordines per interstitia temporum impleuit, non eligendo, c. 1. de etate & qualitate præficiend. distin. 36. c. qui ecclesiasticis. distin. 51. c. ult. uers. qui neophyti. & uers. qui per gradus. distin. 59. in princ. cum c. sequente. c. si officia. c. hoc ad nos. c. ult. dist. 61. c. episcopum. distin. 77. c. 1. distin. 28. c. de Syracusana. §. eligi autem. dist. 48. in princ. cum sequentib. usq; ad distin. 49. Apostol. canon. 79. Concordant item ea quæ habentur in regulis proximè sequentibus: item s. cap. 4. quæst. 2. reg. 42. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi per dispensationem electio non gradatim fiat. Quæ exceptio approbatur exemplo c. tuam. 10. de etate & qualitate præficiendor. 16. q. 1. c. in parochia. Plures exceptiones uide d. reg. 42. item j. in regulis sequentibus.

XXVII. Regula: De eo qui in sacris ordinibus non est constitutus, in prælatum non eligendo, distin. 60. c. innouamus, cum c. sequente, distin.

368 METHODI IVRIS PONT.

61.c.Osius. §. sed aliud. uers. sed non eligitur. Declaratur regula proposita, definitione sacrorum ordinum d. dist. 60. c. ult. §. sacros autem. ubi à sacris ordinibus excluditur subdiaconus: quod tamen mutatur c. à multis. 9. de etate & qualitate præficiendorum. Huius regulæ exceptio est: Nisi ad rectoratum parochialis ecclesiæ quis sit ordinandus: huic enim non obstat, quamvis in sacris ordinibus constitutus non sit. c. ultim. de institutionibus, in 6.

XXVIII. Regula: De laico in prælatum nõ eligendo cauetur dist. 61. in prim. cum c. sequente. c. non negamus. c. miserum. c. quid proderit. c. statuimus. dist. 51. c. ult. uers. qui neophyti. Contradiciunt ea quæ tradit Gratianus d. c. statuimus. §. his omnibus. Apostol. canon. 79. Planè huius regulæ exceptio prima est: Nisi causa propter quam laici eligi prohibetur, cesset: tunc enim prohibitio quoque cessabit. d. c. statuimus. §. sed sciendum, cum c. sequente. Altera exceptio est: Nisi laicus in episcopum sit postulatus. d. distin. 61. c. Osius. Tertia exceptio est in dispensatione Papæ. Quæ approbatur exemplo l. q. 7. c. exigunt, cum c. sequente.

XXIX. Regula: De non professo non eligendo, c. cum causam. 27. c. cum ad nostram. 37. c. cum in magistrum. 49. de electione. c. nullus. 28. eod. tit. in 6. Clement. 1. §. cæterum. uers. sanè prioratus. de statu

statu monachorum. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi non professus in episcopum, non abbatem uel priorem eligatur. d.c. nullus. uers. ad dignitatem uerò episcopalem. Altera exceptio est: Nisi ex causa postuletur non professus. c. cum monasterium. 13. de electione.

XXX. Regula: De non instructo in regula monachali in abbatem non eligendo cauetur c. officij. 38. d. tt. de electione.

XXXI. Regula: De accusato seu denunciato non eligendo cauetur c. omnipotens. 4. de accusationibus.

XXXII. Regula: De reprehensibili ex qui crimine non caret non eligendo cauetur distin. 25. c. unum. §. nunc autem. uers. ac primum. c. ult. distinct. 61. c. bene nouit. distinct. 81. in prin. cum sequentibus usq; ad c. Maximianus. item dist. 83. c. nemo. 8. q. 1. c. oportet. uers. irreprehensibilis.

XXXIII. Regula: De eo qui crimini alterius consensit, uel cum posset non uindicauit, non eligendo, dist. 83. in prin. usq; ad c. ult. Concordant ea quæ habentur s. lib. 1. cap. 6. quæst. 5. except. 5.

XXXIIII. Regula: De eo qui affectat eligi non eligendo, sed reluctante, cauetur 8. q. 1. c. in scripturis. c. sciendum. c. qui episcopatum. c. sunt in ecclesia. l. 29. §. tantum ab ambitu. C. de episcopis & clericis.

XXXV. Regula: De duobus non eligendis, 7. q. 1. c. in apibus. distinct. 80. c. in illis. §. in singulis. Concordant ea quæ habentur s. cap. 7. reg. 15. Hætenus, qui & quales eligendi sint, est ostensum. Plures huiusmodi regulas uide s. cap. 4. quæst. 2. ubi de clericis ordinandis actum est. Qui enim clerici ordinari non possunt, multò minus in prælatos possunt eligi. c. cum in cunctis. 7. in prin. de electione.

II. A' QVIBVS ELIGENDI,
seu quibus eligendi ius com-
petat?

Huius loci transitio est distinct. 62. in prin.

I. Regula: Clericorum & monachorum est electio. d. dist. 62. in prin. uers. electio clericorum. c. 1. de electione. distin. 51. c. ult. §. sed nec ille. d. distin. 62. c. 1. distin. 63. c. sacrorum. §. cum ergo. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi alterius ecclesie clericus uel monachus sit, quàm cui prælatus est eligendus. c. constitutis. 47. de electione. Huius replicatio prima est: Nisi clerici & monachi sint aliarum ecclesiarum, quæ tamen in eadem sunt ciuitate, cui prælatus est eligendus. d. §. cum ergo, cum c. sequente. Sed contradicere uidetur c. cum ecclesia. 3. §. uerùm quoniam. uers. & secundum statuta. de causa possessionis & proprietatis. Altera replicatio est: Nisi archiepiscopus sit eligen-
da

duz: hoc enim casu ius eligēdi ad suffraganeos quoque episcopos uidetur pertinere. c. si archiepiscopus. 6. de tempor. ordinat. Sed glossa hoc capitulum interpretatur de consecratione, non electione: de qua re dicitur j. quæst. 8. reg. 34. Altera propositæ regulæ exceptio est: Nisi absentes adesse nolint, uel moram in ueniendo faciant: hi enim expectandi non sunt. c. cum inter. 18. c. cum nobis. 19. §. item cum post appellat. c. quod sicut. 28. §. si autem. de electione. Huius replicatio prima est: Nisi absentes uocati non sint. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur d. §. si autem. uers. quod si eos uocatos. Concordant ea quæ habentur j. quæst. 6. reg. 1. Altera replicatio uidetur: Nisi absentes per nuncium uel per epistolam uota sua transmittant. Sed reprobatur c. quia propter. 42. §. illud autem. de electione. c. si quis iusto. 46. §. fin. cod. tit. in 6. Planè admittitur replicatio proposita, si per eum qui est de eodem collegio, uotum suum dederit. Quæ distinctio approbatur sub conditione d. §. illud autem. uers. nisi sit absens. Cuius duplicatio prima est: Nisi sit absens eo loco, quo non debuit uocari, uel nullo iusto impedimento detentus uenire noluit. d. uers. nisi sit absens. Altera duplicatio uidetur: Nisi non unum, sed plures de eodem collegio procuratores dederit. Sed reprobatur certis conditionibus d. c. si quis iusto.

46. in prin. Tertia duplicatio est: Nisi procurator
absentis de eodem collegio datus, alium suo, alium
absentis nomine elegerit. Quæ duplicatio appro-
batur sub conditione d. c. si quis iusto. 46. §. por-
rò. Hæc de secunda exceptione. Tertia propositæ
regulæ exceptio est: Nisi clericus sit impubes. c. ex
co. 32. de electione, in 6. Quarta exceptio est: Nisi
monachus non sit professus, uel sit conuersus lai-
cus. d. c. 32. §. fin. Quinta exceptio est: Nisi in sa-
cris non sint constituti. Clement. ut ij qui. 2. de æ-
tate & qualitate præficiend. Sexta exceptio est:
Nisi à mendicantiũ ordine ad non mendicantium
ordinem transierint. Clement. 1. de regularibus.
Septima exceptio est: Nisi sint excommunicati uel
suspensi. c. cum inter. 16. §. fin. de electione. Con-
cordant ea quæ habentur 5. capite 4. quæst. 3. ex-
cept. gener. 1. Huius replicatio est: Nisi minori ex-
communicatione fuerint excommunicati. c. illa
quotidiana. 39. eod. tt. c. ult. in prin. uers. nec elige-
re. de clerico excommun. Octaua exceptio est:
Nisi in loco interdicto diuina celebrauerint. c. is
qui. 18. §. fin. in fine. de sentent. excom. in 6. Nona
exceptio est: Nisi antea non canonicè elegerint,
uel indignum elegerint. c. cum in cunctis. 7. §. cle-
rici sanè. c. innotuit. 20. §. habito ergo. uers. par-
centes non modicum. c. bonæ memoriæ. 23. in prin.
uers. unde nec ab eis. & §. nos igitur. uers. quine-
tiam

tiam. c. scriptum. 40. §. fin. c. ne pro. 41. uers. intra quos. c. quia propter. 42. §. qui uerò contra. c. quis quis. 43. §. fin. in fine. c. Cumana. 50. §. fin. in fine. de electione. item extrauag. com. unica. §. Et qui scienter. de postulat. prælator. distin. 36. c. qui ecclesiasticis, in princ. uers. uerum etiam ordinatores. distin. 81. c. tantis. uers. facilius enim. 1. q. 1. c. si qui episcopi. 25. q. 2. c. denunciamus. c. si qui episcopi. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 4. quæst. 3. except. gener. 5. Et quæst. ult. reg. 5. Planè propositæ exceptionis replicatio prima est: Nisi electio non fuerit secuta: hoc enim casu ex solo suffragio ius eligendi non amisit. c. perpetuò. 7. de electione, in 6. Altera replicatio est: Nisi per ignorantiam indignum elegerit. Quæ replicatio constat ex præcedentibus: eiusq; exemplum habetur c. innotuit. 20. de electione. Tertiæ replicationis loco notandum, quòd eligentes indignum, prima tantum postea occurrente, non omni electione priuentur. c. cum Vinton. 25. Et c. ne pro. 41. §. statui-mus. uers. ea uice. eod. tt. Decima exceptio est: Nisi postulationem ratione personæ cassatam renouarunt. c. gratum. 2. de postulat. prælatorum. Undecima exceptio est: Nisi hæretici sint. 9. q. 1. c. ultim. Concordant ea quæ habentur s. capite 4. quæst. 3. except. gener. 4. Sed Et de hac exceptione uide J. quæst. 8. reg. 32. except. 1. Hæc de prima regula

regula eiusq; exceptionibus sint dicta.

II. Regula: Si ij quorum est electio, eo iure ex causis iam enumeratis omnes fuerint priuati: ad proximum superiorem ius eligendi deuoluitur. c. quanquam. 18. de electione, in 6. c. cum singula. 32. §. qui uerò. de præbendis, in 6. Concordant item ea quæ habentur §. cap. 7. reg. 27. & cap. 8. quæst. 9. reg. 2. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi in cathedrali ecclesia aliter quàm propter negligentiam, eligendi iure fuerint priuati: hoc enim casu ad Papam ius eligendi deuoluitur. d. c. quanquam. Altera exceptio est: Nisi cum ij quibus ius eligendi competit, in aliquem compromississent, is ius eligendi amiserit: hoc enim casu ad compromittentes ius eligendi reuertitur. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. si compromissarius. 37. in prim. de electione, in 6.

III. Regula, De eo in quem compromiserunt ij, quibus est ius eligendi. Ab hoc electio facta rata est habenda. c. causam. 8. & c. cum dilectus. 32. de electione. Cuius regulæ exceptio prima est: Nisi contra formam compromissi electio ab eo sit facta. d. c. 32. uers. si uerò per eorum depositiones. Altera exceptio est: Nisi à maiore parte electione iam facta compromissum sit. c. cum inter. 21. d. 11. Tertia exceptio est: Nisi compromissum fuerit reuocatum. Cuius replicatio est: Nisi re non integra

compromissum fuerit reuocatum. c. in causis. 30. eod. tt. Quarta exceptio uidetur: Nisi cum in septem compromissum esset, tres unū ex se, alij tres alium elegerint. Sed reprobatur c. cum in iure. 33. eod. tt. Quinta exceptio uidetur: Nisi cum diuisis suffragijs duo electi essent, posteaq; compromissum factum de uno ex istis duobus eligendo, unus ex ijs pendente compromisso decesserit. Sed reprobatur c. ex parte. 10. de arbitris.

III. Regula, De decessore. Hic non habet ius eligendi sibi successorem. 8. q. 1. c. episcopo, cum c. sequente. c. pleriq; c. Moyses. dist. 51. c. ult. uers. qui à decessoribus. Ratio propositæ regulæ habetur d. q. 1. c. apostolica. §. illud. uers. uerū. & c. si ergo. §. nulla hic. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 7. reg. 1. de successionē ex testamento. Contradicit d. q. 1. in prin. cum sequentibus, usq; ad d. c. episcopo. Cui obiectioni respondet Gratianus d. c. apostolica. §. his omnibus. Ex qua solutione colligitur prima propositæ regulæ exceptio hæc: Nisi deliberatione cum ijs, ad quos ius eligendi pertinet, habita, decessor sibi successorem constituerit. Cui concordat d. q. 1. c. episcopo. §. seruetur autem. & c. episcopo. §. non ergo. Altera exceptio est: Nisi Papa cum decessore dispensauerit. 7. q. 1. c. petisti.

V. Regula, De laicis. His ius eligendi pralati non

non competit. c. quisquis. 43. Et c. Massana. 56. de electione. c. dudum. 31. §. ceterum ex parte. uers. cum sacrilegij. de decimis. 1. q. 7. c. si quis omnem. §. fin. 16. q. 7. in prin. distin. 63. in prin. cum c. sequentibus, usq; ad c. non licet. Concordant item ea quæ habentur §. cap. 7. reg. 17. item cap. 4. quæst. 3. reg. 10. Contradicit distin. 63. c. quia igitur, cum sequentibus, usq; ad c. cum longè. §. sed quod populus. ubi Gratianus obiectioni respondet usq; ad c. quia sancta. Planè propositæ regulæ exceptio uidetur: Nisi per pactum ecclesiastici in laicum ius eligendi transtulerint. Sed reprobat c. sacrosancta. 51. de electione.

V I. Regula, De populo. Huic ius eligendi non competit, ratione regulæ præcedentis. Cui concordat d. distinct. 63. c. non licet. Et distin. 62. c. docendus. item De electione c. Osius. 2. Contradicere uidetur distin. 51. c. ult. §. sed nec ille. Et distin. 63. c. sacrorum, in prin.

V I I. Regula: Prælati à paucioribus quàm tribus episcopis eligi non debet. distin. 66. c. ult. distin. 68. c. corepiscopi. distin. 80. c. episcopi. §. episcopus uerò. Huius exceptio est: Nisi presbyter aut corepiscopus, aut alius sacerdos sit eligendus. hic enim uel ab uno episcopo ordinari potest. distin. 67. c. 1. Concordant ea quæ habentur §. capite 4. quæst. 3. reg. 2. Planè proposita regula magis uidetur pertinere

tinere ad consecrationem, quàm electionem: de qua re 3. quest. 8. in consecratione dicitur.

VIII. Regula: In ecclesia cathedrali clerico carenti & populo nulli ius eligendi competit sine speciali auctoritate Papæ. Clement. in plerisq; 5. de electione. extrauag. com. sancta. 3. cod. tt.

IX. Regula: De eo qui est in quasi possessione iuris eligendi, cauetur c. querelam. 24. de electione. Contradicere uidetur c. Camana. 50. uers. nam etsi capellani. cod. tt. Hactenus quibus eligendi ius competat, est ostensum.

III. PER QVOS ELECTIO fieri possit?

Per procuratorem electionis negocium expediri non potest. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt 5. quest. prox. reg. 1. except. 2. repl. 2.

IIII. QVANDO ELECTIO facienda?

I. Regula: Non nisi episcopo defuncto, & ita ecclesia uacante, episcopus alius eligendus est. 7. q. 1. in prin. c. factus. c. Nouatianus. c. scire. c. deniq; c. non furem. c. sicut uir. §. & sicut uxori. c. petijisti. §. de eo autem. c. quia frater. §. illud uerò. c. sicut alterius, in prin. Concordant item ea quæ proposita sunt 5. cap. 7. reg. 28. in prin. Huius regule exceptio prima est: Nisi ob culpam prior episcopus
o fuerit

fuerit remotus. 7. q. 1. in prin. uers. ni forte in eius locum. Altera exceptio est: Nisi prior episcopus renunciauerit. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: uerum eius replicatio est: Nisi renunciatio sit inutilis. Quæ replicatio approbatur exemplo c. ult. de renunciatione. Species inutilis renunciationis & plures propositæ exceptionis replicationes uide s. cap. 7. reg. 102. & cap. 8. quest. 8. reg. 49. except. 4. repl. 1. cum sequentibus. Tertia exceptio uidetur: Nisi prior episcopus ualitudinarius sit. Sed reprobatur per ea quæ proposita sunt s. cap. 7. reg. 75. Admittitur tamen, si ualitudinarius aliū sibi substitui petat. 7. q. 1. c. sicut uir. §. ecce his autoritatibus, cum sequentibus, usque ad c. illud diuini. item d. q. 1. c. nihil. §. ecce. Huius distinctionis replicatio est: Nisi ob senectutem alium sibi substitui petat. d. q. 1. c. petisti. Quarta exceptio est: Nisi prior episcopus communi consensu ad aliam ecclesiam transierit. 7. q. 1. c. mutationes. c. episcopus de loco. Quinta exceptio est: Nisi cum quis propria autoritate ad aliam ecclesiam transiisset, interim alius in locum eius substituat. d. q. 1. c. eos sacerdotes. Sexta exceptio est: Nisi prior episcopus monachus sit factus. d. q. 1. c. temporis. §. item cum aliquis, cum c. sequente. Hæc de prima regula.

II. Regula: Non nisi sepulto prius decessore de electione

electione tractandum est. c. bonæ memoriæ. 36. de electione.

III. Regula: Non nisi post diem tertium depositionis alterius de successore tractandum. distin. 79. c. nullus.

III. Regula: Sedē uacante intra tres menses electio faciendā: aliās ius eligendi amittitur, & ad superiorem deuoluitur. c. ne pro defectu. 41. de electione. distin. 50. c. postquam. Cuius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi prioribus, quibus ius eligendi competit, cessantibus, eligendi ius ad alium fuerit deuolutum: huic enim alij tres menses adduntur. d. c. 41. uers. is uerò ad quem fuerit deuoluta. Altera exceptio est: Nisi per superiorem, sine cuius licentia eligere nequeunt, steterit quo minus intra statutum tempus elegerint. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: uerum eius replicatio est: Nisi ij quibus ius eligendi comperit, licentiam illam eligendi à superiore non postulauerint. c. ult. de electione. Tertia exceptio est: Nisi per electum steterit, quo minus electio intra tres menses perficeretur: uel propter occultum aliquod uicium, quod eligentes ignorauerunt, electio fuerit cassata. c. si electio. 26. & c. si compromissarius. 37. in prin. uers. idem fit cum elegit. de electione, in 6. Quarta exceptio uidetur: Nisi per eum, in quem compromissum est, steterit, quo minus intra tem-

pus statutum electio facta sit. Sed reprobatur d.e.
37.in princ. Hæc de quarta regula, cuius similem
regulam uide 3.cap.7.reg.26. & 27.

V.Regula: Appellatione contra electionē pen-
dente, alia electio est inhibenda: quæ interim facta
cassatur. c. considerauimus. 10. de electione. Cuius
regule exceptio prima est: Nisi non contra for-
mam appellationis electio sit facta. c. cum nobis.
19. in prin. eod. tt. Altera exceptio est: Nisi ij quo-
que qui ex regula proposita excipiunt, contra ap-
pellationem aduersæ partis in electione processse-
rint. c. bonæ memoriæ. 23. §. de in inquireret. eod.
tt. Concordant ea quæ proposita sunt 3. lib. prox.
cap. 18. quæst. 2. except. 30. Tertia exceptio est:
Nisi appellatio à laico, cuius nihil interest, fuerit
interposita. c. quod sicut. 28. in prin. uers. nec ap-
pellatio. d. tt. Quarta exceptio uidetur: Nisi ap-
pellatione inter duos pendente, alter ex ijs mor-
tuus sit, uel iuri suo renunciauerit, aut alio modo
sit exclusus. Sed reprobatur c. 1. cum c. sequente. ut
lite pendente nihil innouetur, in 6. c. ex parte. 10. de
arbitris. Hæc de quinta regula: de qua tamen ui-
de plura 3. lib. prox. cap. 18. quæst. 7. reg. 13.

VI. Regula: Electio post collationem in conti-
nenti facienda, non ex interuallo. c. cum post. 46.

& c. ecclesia. 48. uers. considerauimus. de
electione.

V. VBI ELECTIO FACIENDA?

In ecclesia cathedrali electio fieri debet. c. quod sicut. 28. in prim. uers. cum iuxta. d. tt. c. qua fronte. 25. in prim. de appellationibus.

VI. ANTECEDENTIA ELECTIONEM.

I. Regula: De omnibus ijs, ad quos ius eligendi pertinet, prius conuocandis cauetur c. quod sicut. 28. §. si autem. uers. quod si eos. c. uenerabilem. 34. §. obiectionibus ergo. uers. Et ex eo quod fautores ducis. c. coram. 35. uers. fratribus omnibus. Et c. bonae memoriae. 36. §. electionem autem. uers. tum quia. de electione. Huius regulae exceptiones enumeratae sunt 3. quæst. 2. reg. 1. except. 1. cum sequentibus.

II. Regula: De authoritate Papæ prius requirenda in patriarcha eligendo cauetur extrauag. com. sancta. 3. de electione.

VII. MODVS ET ADIVNCTA electionis.

I. Regula: De triplici modo electionis cauetur c. quia propter. 42. in prim. usq; ad §. illud autem. de electione. ubi hisce uerbis, Assumantur tres de collegio, Et c. primus modus confirmatur, quem Scrutinium appellant. insuper hisce uerbis, Vel saltem eligendi potestas aliquibus uiris idoneis

committatur, & c. confirmatur secundus modus, qui compromissi speciem habet. deniq; hisce uerbis, Nisi fortè communiter esset ab omnibus quasi per inspirationē absq; uitio celebrata: tertius modus per inspirationem dictus approbatur, qui est, quando concorditer eligunt aliquem, nullo habito inter se tractatu. Quod autem ad secundum modum attinet, uidetur caueri compromissum absolutum esse debere. at c. cum dilectus. 32. cod. tt. de compromisso limitato dictum erat: quod per d. c. 42. correctum uideri poterat. Sed hāc correctionem factam esse negat Bonifacius octauus c. cum expediat. 29. cod. tt. in 6. Postremò de modo electionis etiā cauetur c. cum terra. 14. de electione.

II. Regula: Ne clām fiat electio, sed communiter, cauetur d. c. 42. §. fin. & c. in Genesi. 55. uers. nec etiam electio. cod. tt.

III. Regula: Ne sorte fiat electio, cauetur c. ecclesia. 3. de sortilegijs.

IIII. Regula: De collatione post publicationem scrutinij facienda cauetur d. c. 42. §. statui-
mus. uers. ut is collatione. c. Cumana. 50. §. fin. c. in Genesi. 55. in prin. & c. publicato. 58. de electione.

V. Regula: Si in electione dissentiant, statuitur sententia maioris partis. c. cum inter. 21. §. discretioni uestre. c. cum in iure. 33. c. uenerabilem. 34. §. objectionibus. uers. quamuis plures. c. coram. 35. & c. scriptum.

scriptum. 40. §. per apostolica scripta. uers. et si partes. d. tt. c. quorundam. 24. §. circa religiosos. cod. tt. in 6. c. nec episcopi. 7. in fine. de temporib. ordinat. c. 1. de ijs quæ fiunt à maiore parte. distin. 63. c. ultim. distin. 65. in prin. cum c. sequente. c. non debet. §. fin. c. episcopus. §. si uerò. dist. 79. c. si transitus. Concordant item ea quæ habentur s. libro prox. cap. 19. except. 4. repl. 1. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi maior pars non fuerit sanior. Approbatur exemplo c. ecclesia. 57. de electione. distin. 61. c. in ordinatione. uers. siue etiam. Huius replicatio est: Nisi minor & sanior pars religiosum elegerit. c. quorundam. 24. §. circa religiosos. de electione, in 6. Clement. quod circa. 6. cod. tt. Altera exceptio est: Nisi maior pars mendicantem elegerit ad administrationem non sui ordinis. d. c. quorundam. 24. Declaratur exceptio proposita d. Clement. 6. Tertia exceptio est: Nisi maior pars indignum elegerit, uel ineligibilem. c. dudum. 22. c. scriptum. 40. §. per apostolica. uers. nisi probatum fuerit. & §. si uerò numerus. c. congregato. 53. de electione. distin. 61. c. in ordinatione. Quarta exceptio est: Nisi maior pars elegerit postulandum, minor non postulandum. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: uerum eius replicatio est: Nisi pars postulandum eligens duplo fuerit maior. c. scriptum. 40. de electione. & c. bonæ me-

moria.3. §. attendentes. de postulat. praelatorum.
 Quinta exceptio est: Nisi maior utilitas publica
 stet pro minore parte. d. c. bonæ memoriæ.3. Sexta
 exceptio est: Nisi maior pars sit non capituli, sed
 respectu dissentientium. c. ecclesia. 48. c. Cumana.
 50. & c. in Genesi. 55. de electione. Huius replica-
 tio uidetur: Nisi in aliquem ita compromissum sit,
 ut collectis uotis eum eligeret, in quem non maior
 pars capituli, sed comparatione aliorum dissenti-
 entium facta consentiret. Sed reprobat c. si cui. 23.
 de electione, in 6. Septima exceptio est: Nisi in
 Papa eligendo minus quam duæ partes consen-
 tiant. c. licet. 6. de electione. c. ut periculum. 3. in
 prim. cod. tt. in 6. Octaua exceptio: Nisi ex inter-
 uallo alijs accedentibus minor pars facta sit ma-
 ior. c. auditis. 29. de electione. Nona exceptio est:
 Nisi maior pars contempta seu non uocata mino-
 re parte aliquem elegerit. c. bonæ memoriæ. 36.
 cod. tt. Decima exceptio est: Nisi maior pars post
 & contra appellationem interpositam elegerit. c.
 bonæ memoriæ. 23. cod. tt. Vndecima exceptio est:
 Nisi antea in negotio electionis in alios fuerit cō-
 promissum. c. in causis. 30. cod. tt.

Replicatio propositarum exce-
 ptionum generalis.

Hastenus propositæ regulæ exceptiones enu-
 merauimus: quarum replicatio generalis hæc est:
 Nisi

Nisi pars duplo sit maior. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur c. si quando. 9. de electione, in 6.

VI. Regula: Si consilio quorundam electio facienda est, hi in tractatu electionis adhibendi sunt, eorumq; responsum requirendum, non post electionem peractam consulendi. c. cum in ueteri. 52. de electione. c. cum olim. 7. de arbitris.

VII. Regula: Ne quid gratie detur in electionibus, uel acclamationi populi, cauetur 8. q. 1. c. qui uos, cum c. sequente. c. si ergo. c. nec nouum. c. audacter. q. 2. in prin. cum c. sequente.

VIII. Regula: Vt in electionibus communi utilitati prospiciatur, cauetur d. q. 2. c. ult.

IX. Regula: De cautione nulli ab eligendo de indemnitate præstanda cauetur 8. q. 3. c. 1.

X. Regula: Ne quid pro electione detur, & euentus si quid datum sit, cauetur c. penult. de electione. Concordant ea quæ habentur s. lib. 1. cap. 16. quest. 1. causa 2.

XI. Regula: Ne uota eligentium sint incerta, conditionalia uel alternatiua, cauetur c. in electionibus. 2. de electione, in 6. c. unico, de postulat. prælatorum, in 6.

XII. Regula: Prælatus alterius ecclesiæ, item illegitimè natus uel aliàs ineligibilis postulandus, non eligendus est, c. ult. de postulat. prælatorum. c.

innotuit. 20. §. habito ergo. de electione. Huius exceptio est in abbate alterius ecclesie, qui eligi potest. c. si abbatem. 36. in prin. de electione, in 6.

XIII. Regula: Per unum electio est pronuntianda, non per plures. c. sicut. 21. eod. tt. c. cum ab uno. 4. in fine. de re iudicata, in 6.

XIII. Regula: De publicanda electione cauetur c. quia propter. 42. §. fin. & c. cum post. 46. de electione.

VIII. EVENTVS ET CONSEQUENTIA electionem.

I. Regula: De electione electo presentanda, & consensu eius requirendo cauetur c. quam sit. c. in prin. c. cupientes. 16. §. ceterum. de electi n. in 6.

II. Regula: De consensu electi intra mensem declarando cauetur d. c. 6. uers. electus uero illum. & d. c. 16. in prin. Per sex menses expectari iubetur, si longè absit electus, c. quoniam. 5. §. porro. uers. quod si forsan. ut lite non contestata.

III. Regula: Religioso electo, consensus superioris intra certum tempus pro presentia uel absentia eius moderandum requirendus. extrauag. com. si religiosus. 2. de electione.

IIII. Regula: De electo inuito cogendo cauetur c. quæris. 6. de etate & qualitate præficiend.

De appellaw
tione contra
electionem.

V. Regula: Qui putauerit electionem non re-
fæ factam, contra eam appellare potest, Cuius re-
gule

gula exceptio est: Nisi electio fuerit cōfirmata. c. constitutis. 46. de appellationib.

VI. Regula: Qui elegit, uel electioni consensit, appellare contra eam non potest: nisi ex causa potestica emergente. c. nulli. 8. de electione, in 6.

VII. Regula: Qui electus ius suum resignauit, alio electo appellare non potest. c. cum inter. 16. de electione.

VIII. Regula: Papa hoc casu regulariter est appellandus. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. quamuis. 10. de electione, in 6.

IX. Regula: Intra decem dies ex quo sciuit, appellare debet. c. concertationi. 8. de appellat. in 6.

X. Regula: De appellatione appellato intimanda, uel publicè proponenda, cauetur Clement. causam. 3. de electione.

XI. Regula: De appellationis causa prius ab inferiore iudice cognoscenda, & termino statuendo, cauetur d. c. quamuis. 10. in fine. & c. prouida. 44. in prin. eod. tt.

XII. Regula: De itinere intra mensem ab utraq; parte ad Papam arripiendo cauetur c. in prin. eod. tt.

XIII. Regula: Si post aduentum unius partis altera pars intra uiginti dies non uenerit: nihilominus in causa procedendum. d. c. 1. in prin. uers. sed si pars alia non uenerit.

XIIII. Re-

XIIII. Regula: De appellationis instrumento conficiendo, omnibusq; causis in eo exprimentis, nec alijs postea proponendis: deq; iuramento ab appellante prestando, quod ea que in instrumento continentur, possit probare, cauetur c. ut circa. 4. c. is qui. 19. de electione, in 6. **Proposita regula exceptio prima hæc uidetur:** Nisi ante electionem appelletur ne fiat. Sed reprobatur c. qui contra. 10. eod. tt. **Altera exceptio est:** Nisi iudicialis, non extraiudicialis sit appellatio. c. constitutio. 4. 1. eod. tt. **Tertia exceptio est:** Nisi id quod contra electionem obijcitur, directò respiciat ius ecclesie, uel eius qui appellauit. Clement. constitutionem. 4. in princ. eod. tt. **Quarta exceptio est,** quod quamuis omisio formæ appellationis suprascriptæ appellantem repellat à probatione faciendâ, factam tamen probationem non infirmet. d. Clement. 4. §. fin. **Quinta exceptio uidetur:** Nisi appellans postea per uiam simplicis querelæ, uel per exceptionem obiecta in appellatione uelit probare. Sed reprobatur d. Clement. 4. §. insuper. **Sexta exceptio uidetur:** Nisi alius postea probare uoluerit. Sed et hæc reprobatur, certo tamen modo, d. Clement. 4. §. sanè si quis. **Postremo,** quod in d. c. ut circa, dicitur de antiquis, quæ in opponentium noticiam primum peruenerint, distinguitur in circumstantijs criminis uel defectus obiecti

obiecti antea non expressis, d. Clement. 4. §. ceterum.

XV. Regula: De procuratore eiusq; mandato in huiusmodi appellationibus cauetur c. procurator. 38. de electionibus, in 6.

XVI. Regula: De poena appellantis non obtinentis nec probantis cauetur c. 1. §. adijcentes. c. ut circa. 4. §. fin. c. si forte. 11. §. fin. de electione, in 6. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi ab appellatione destiterit. c. quamuis. 10. §. ceterum in præmissis. eod. tt. Huius replicatio est: Nisi appellans opposuerit euidentem defectum scientiæ uel personæ contra promouendum: hoc enim casu desistere non licet. c. ab eo. 31. eod. tt. Altera exceptio est in alijs beneficijs, quàm quæ in illa ecclesia, contra cuius electionem appellauit, obtinet: hæc enim beneficia non probans non amittit. c. si compromissarius. 37. §. fin. eod. tt.

XVII. Regula: Nō solum per appellationem, sed etiam per exceptionem & alia iuris remedia uitium electionis potest deferri. c. concertationi. 8. in fine. de appellat. in 6. extrauag. comm. unica, in fine. de authoritate pallij.

XVIII. Regula: Si eligendo contradicatur, prius personæ contradicentes, deinde obiecta sunt ponderanda. dist. 23. c. illud statuendum.

XIX. Regula: De poena impediētis electionem

nem cauetur 1. quæst. 1. c. sunt quidam.

XX. Regula: De poena eius qui aliquem eligendum inuitis obtrusit, cauetur c. sciant. 12. de electione, in 6.

De confir-
matione ele-
ctionis.

XXI. Regula: De tempore petendæ confirmationis electionis cauetur c. quam sit. 6. §. fin. eod. tt. Cuius regulæ exceptio in confirmatione ab apostolica sede petenda proponitur c. cupientes. 16. in prin. & c. si postquam. 33. §. fin. eod. tt.

XXII. Regula: De re quæ confirmanda peti potest, cauetur c. ut quis. 25. eod. tt.

XXIII. Regula: Confirmatio electionis per singulas prouincias ad metropolitanum pertinet. distin. 64. c. 1. in fine. c. extra. c. penult. in fine, cum c. sequente. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi prouincia primatem habeat: tunc enim ad primatem confirmatio spectat. dist. 65. c. de persona, cum c. sequente. Altera exceptio est: Nisi ecclesia immediate ad Papam spectet, uel per appellationem causa electionis ad eum fuerit deuoluta. c. nihil est. 44. §. cæterum. de electione. c. cupientes. 16. in prin. uers. quo ad illas quæ petuntur. & ibi glossa. eod. tt. in 6. Tertia exceptio est in legato de latere: qui etiam sine speciali mandato electiones potest confirmare. c. si abbatem. 36. §. fin. eod. tt. in 6.

XXIII. Regula: De uocandis ante confirmationem ijs qui electioni se uolunt opponere, cauetur

cauetur c.ultim.de electione,in 6.

XXV. Regula: De inquirendis & examinandis prius uita & moribus confirmandi cauetur c. postquam.3. c.cum nobis. 19. §. his igitur. de electione. distin.23.c. qui episcopus. dist.24.c.episcopi. Item de obiecto, quod euidentem defectū scientiæ & personæ electi obtinet, prius examinando cauetur c. si fortè. 11. de electione, in 6. Declaratur hæc regula c.2. de uerb signific. in 6. Reliqua ad examen ordinandi uel confirmandi pertinentia uide §. cap. 4. quæst. 6. reg. 3.

XXVI. Regula: Si à Papa confirmatio facienda est, mittendæ sunt personæ, ex quibus plenè instrui possit: & de expensis confirmationis gratia faciendis cauetur c. nihil est. 44. §. cæterum. de electione. item c. cupientes. 16. §. ad hæc. §. cæterum. uers. uel si personas. c. si postquam. 33. §. fin. cod. tt. in 6.

XXVII. Regula: Ut electus, qui confirmationem à sede apostolica petit, ante finitum negocium non recedat, cauetur d. c. si postquam. 33. §. si uerò.

XXVIII. Regula: Ne pendente contra electionem appellatione confirmatio fiat, cauetur d. c. 33. in prin. & c. prouida. 44. cod. tt.

XXIX. Regula: Electus ante confirmationē administrare non potest: quòd si administrauerit, electio

592 **METHODI IVRIS PONT.**
electio infirmatur. c. nosti. 9. c. qualiter. 17. c. bonæ
memoriæ. 23. in princ. de electione. c. auaritia. 5.
cod. tt. in 6. Cuius regulæ exceptio prima est: Nisi
electus in concordia & nimium remotus à Papa
sit confirmandus. c. nihil est. 44. §. ceterum. uers.
ita quod interim. de electione. Altera exceptio
est: Nisi Papa ante coronationem administrauerit.
extrauag. com. ult. de sentent. excom.

XXX. Regula: De poena eius qui dolo uel
culpa indignum electum confirmat, cauetur d. c.
nihil est. 44. in prin.

De postula-
tione præla-
torum.

XXXI. Regula: Suprà quæst. prox. reg. indi-
catur est, prælatum alterius ecclesiæ illegitimè na-
tum & aliàs ineligibilem postulari posse & de-
bere, ut gratia facta eum eligere liceat. Ideo po-
stulationis iura hic subiicienda. De postulatione
igitur facièda, deq; personis eius gratia ad Papam
mittendis, & de expensis cauetur c. cupientes. 16.
§. deniq; de electione, in 6.

XXXII. Regula: Postulatione facta, ad quā
nondum est respōsum, postulato ius quæsitum non
est. c. postulationem. 5. de postulatione prælator.

XXXIII. Regula: Postulatione Papæ præ-
sentata, postulantes ab ea recedere amplius non
possunt. c. bonæ memoriæ. 4. d. tt.

De exceptio-
nibus aduer-
sus electionē

XXXIII. Regula: Quia in appellationi-
bus aduersus electionem & postulationem exce-
ptione

ptiones solent opponi, item ante confirmationem: de istiusmodi exceptionibus; antequam ad confirmationem ueniamus, hic obiter est annotandum. nem & postulationem opponendis.

Quamuis autem electio regulariter iusta esse, & ex ea electio ius competere præsumatur; tamen regula hæc plures recipit exceptiones, quarum eas quidem quæ sumuntur ex persona electi, licet uidere s. quæst. 1. eas uerò quæ sumuntur ex persona eligentis, colligere licet ex ijs quæ proposita sunt s. quæst. 2. Quæ uerò sumuntur ex electionis tempore, propositæ sunt s. quæst. 4. Ex loco electionis exceptio sumpta exposita est s. quæst. 5. Ex antecedentibus exceptiones desumptas licet colligere ex ijs quæ proposita sunt s. quæst. 6. Similiter ex modo & adiunctis electionis desumptæ exceptiones colligi possunt ex ijs quæ annotauimus s. quæst. 7. Præter istas autem supersunt nonnullæ aliæ exceptiones, quas hoc loco subiiciemus. Harum prima est: Nisi contra inhibitionem Papæ facta sit electio. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. si eo tempore. 45. de electione, in 6. Altera exceptio est: Nisi contra canones uel consuetudinem loci electio sit facta. distin. 51. c. ult. §. fin. 24. q. 1. c. pudenda. §. uideamus tamen. Tertia exceptio est: Nisi per ambitum quis sit electus. 1. q. 1. c. nullus itaq;. Concordant ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 16. quæst. 1. causa 9. Quarta ex-

P

ceptio

ceptio est: Nisi pendente appellatione facta sit electio. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt §. quæst. 4. reg. 5. Quinta exceptio est: Nisi post compromissum in alium factum electio facta sit. c. ex parte. 10. de arbitris. Sexta exceptio uidetur: Nisi eligentes sententiam mutauerint, & ab electione resciderint. Sed reprobatur c. cum inter. 21. & c. publicato. 58. de electione. c. bonæ memoriæ. 4. de postulat. prælatorum. Septima exceptio est: Nisi electus postea capitale crimen commiserit. dist. 50. c. si episcopus. Octaua exceptio est: Nisi post sacramentum præstitum electus contraria posuerit, uel responderit. c. ult. de iureiurando, in 6. Nona exceptio est: Nisi confirmatio electionis sit cassata: per hoc enim ipsa quoq; electio censetur cassata. Verum huius exceptionis replicatio est: Nisi ob defectum solennitatis uel personam cōfirmantis confirmatio fuerit cassata: per hoc enim non infirmatur electio. c. si confirmationem. 39. de electione, in 6. Decima exceptio est: Nisi monachus sine consensu abbatis sit electus. c. si religiosus. 27. eod. tt. Concordant ea quæ habentur §. cap. 4. quæst. 6. reg. 7. Vndecima exceptio uidetur: Nisi monachus sine cōsensu conuētus sit electus. Sed reprobatur d. c. 27. §. quia uero. Plures huiusmodi exceptiones colligi possunt ex ijs quæ proposita sunt §. cap. 7. reg. 71. cū sequentiō.

XXXV. Regula: Electus consecrandus est. De consecra-
 c. nihil est. 44. §. fin. de electione. c. 1. de Sacramen-
 tis non iterandis. Cuius exceptio prima est: Nisi
 non canonicè fuerit electus. distin. 62. c. ult. Altera
 exceptio est: Nisi fuerit schismaticus. 24. q. 1. c. pu-
 denda. Tertia exceptio est: Nisi semel sit conse-
 cratus. Quæ exceptio approbatur simul & distin-
 guitur per ea quæ habentur j. lib. proxim. cap. 4.
 reg. 3. except. 1.

XXXVI. Regula: A' quibus & quot episco-
 pis consecratio facienda, definitur c. si archiepi-
 scopus. 6. de temp. ordinat. ubi glossa Ordinationis
 uocabulum interpretatur pro consecratione,
 quemadmodum etiam in ijs quæ sequuntur. Con-
 cordat c. nec episcopi. 7. eod. tit. distin. 51. c. ultim. §.
 quicumq; igitur. uers. ab uniuersis. dist. 61. c. episco-
 pum. dist. 62. c. 1. uers. nec à comprouincialibus. di-
 stin. 64. c. 1. cum sequentibus, usq; ad distin. 65. item
 distin. 65. c. ult. dist. 66. per totam. Apost. canon. 1.
 Ad minus autem à tribus episcopis consecratio fa-
 cienda. dist. 68. c. corepiscopi. §. quod autem.

XXXVII. Regula: Munus consecrandi ele-
 ctum delegari potest. c. quod sedem. 10. de officio
 ordinar.

XXXVIII. Regula: Sine consensu primatis
 metropolitani consecrare non debet. distin. 65. c.
 de persona, cum c. sequente.

XXXIX. Regula: Quibus presentibus & consentientibus consecratio facienda, definitur dist. 23. c. qui episcopus. §. fin. dist. 51. c. ult. §. sed nec ille. dist. 51. c. nullus inuitis, in prin. dist. 63. c. quia igitur. & c. ult. in fine. dist. 65. c. non debet. c. episcopus. Concordant item ea quæ habentur s. quæst. 2. reg. 5. Sanè si non omnes consentiāt, obtinet consensus plurium. d. dist. 65. in prin. cum c. sequente. c. non debet. §. fin. c. episcopus. §. si uerò.

XL. Regula: Vbi consecratio facienda sit, definitur dist. 51. c. ult. §. episcopus autem.

XLI. Regula: Quando consecratio facienda? Die Dominico hora tertia consecratio facienda. d. c. ult. §. quicumq; igitur. uers. die Dominico. dist. 75. in prin. cum c. sequente. Sabbathum magnum consecrationi præfinitur dist. 76. c. ult.

XLII. Regula: Ultra tres menses consecratio non differenda. dist. 75. c. quoniam quidam. dist. 100. c. 1. §. si uerò.

XLIII. Regula: Modus consecrandi definitur dist. 23. c. episcopus. dist. 75. c. 1. item De sacramentis non iterandis c. presbyter. 3. De unctione adhibenda in consecratione cauetur c. 1. in prin. usq; ad §. quia uerò Christus. de sacra unctione.

XLIII. Regula: De decretis conciliorum consecrando inculcandis cauetur dist. 38. c. placuit.

XLV. Regula: De iuramento ab electo præstando

stando cauetur *distin. 23. c. quanquam. extrauag. com. 1. §. similiter.* Concordant ea quæ habentur *§. cap. 4. quæst. 7. reg. 5.* Forma huius iuramenti habetur *c. ego N. 4. de iureiurando.* Ne autem forma canonica in præstando iureiurando excedatur, cauetur *c. dilecti. 13. de maiestate & obedientia.*

XLVI. Regula: Ordinatus à comprouincialibus intra duos menses metropolitano se debet representare. *dist. 65. c. si quis in.*

XLVII. Regula: Ante consecrationem electus & cõfirmatus, quæ sunt iurisdictionis habet: quæ autem sunt ordinis episcopalis, non habet. *c. transmissum. 15. c. quod sicut. 28. §. super eo. de electione.* Similem regulam uide *§. reg. 79.*

XLVIII. Regula: De poena consecrationis non legitime factæ cauetur *dist. 62. c. ult. 1. q. 1. c. si qui episcopi.* Concordant ea quæ habentur *§. quæst. 2. reg. 1. except. 9.*

XLIX. Regula: Consecratus intra tres menses palliū postulare debet. Interim ordinare alios non potest. *distin. 100. in prin. cum c. sequente. de electione. c. quod sicut. 28. §. super eo. uers. præterea. de electione.* Potest tamen alij mandare ordinationem seu consecrationem. *c. suffraganeis. 11. cod. tt.*

De pallio assumendo.

L. Regula: Criminis obiectio non impedit pallij assumptionem. Quæ regula approbatur simul

Et distinguitur c. 1. de authoritate pallij.

L I. Regula: Honor pallij non datur, nisi meritis exigentibus Et fortiter postulanti. distin. 100. c. prisca. c. nouit. §. causarum.

L II. Regula: De cautione Et professione fidei ab eo qui pallium petit, præstanda cauetur d. §. causarum. Et d. distin. 100. c. optatum. c. in ea synodo. item De electione c. significasti. 4.

L III. Regula: Pro pallio nihil dandum est. d. distin. 100. c. nouit.

L IIII. Regula: Cum pallio semper priuilegia aut noua dantur, aut uetera confirmantur. d. distin. 100. c. rationis, cum duob. cc. sequentibus.

L V. Regula: Per pallium confertur plenitudo pontificalis officij, Et nomen archiepiscopale. c. nisi speciale. 3. c. ad honorem. 4. in prin. uers. quoniam assumptus. c. cum sis. 6. uers. per quod. de authoritate pallij.

L VI. Regula: Non nisi ad missarum solennia pallio utendum est. distin. 100. c. pallium. c. non multum. c. contra. item De authoritate pallij c. ad honorem. 4. uers. nec ubiq. Et c. cum sis. 6.

L VII. Regula: Non omnibus diebus pallio utendum, sed certis diebus solennibus. d. c. cum sis. 6. uers. diebus solennibus. Et d. c. 4. uers. certis debent uti diebus.

L VIII. Regula: Intra quolibet ecclesiam sue
provinciae

prouincia archiepiscopus pallio uti potest: extra non potest. d. c. 4. Huius regule exceptio prima est in Romano pontifice, qui pallio utitur etiam extra suam prouinciā. d. c. 4. Altera exceptio est: Nisi ex indulgentia Papæ extra utatur. c. ex tuarum. s. cod. tt. Tertia exceptio uidetur: Nisi consuetudo loci aliud induxerit. Sed reprobat d. c. s. uers. licet autem talis consuetudo.

LIX. Regula: Alter alteri pallium commodare non potest. c. ad hoc. 2. de autoritate pallij. Hec de pallio: sequuntur nunc reliqui electionis effectus & consequentia.

electionis effectus

LX. Regula: De expensis in electionem factis ex bonis ecclesiæ recuperandis cauetur c. ut præterita. 4. s. de electione.

LXI. Regula: Minori dispensatiuè electio, administratio interim clericis, non laicis committenda. c. ex ratione. 2. de etate & qualitate præficiendorum.

LXII. Regula: Episcopus ordinatus ecclesiam sibi commissam adire tenetur: quod si neglexerit, punitur. distinct. 92. c. si quis episcopus. Apostol. canon. 35.

LXIII. Regula: Si ad ecclesiam sibi commissam accedere fuerit prohibitus, quid iuris sit, uide §. cap. 8. quæst. 8. reg. 70.

LXIIII. Regula: Vt habeat suæ electionis,

confirmationis & consecrationis literas, cauetur
extrauag. com. 1. de electione.

Eventus ui-
ciosæ ele-
ctionis.

LXV. Regula: Si uiciosa sit electio, eligens ius
eligendi amittit. Quæ regula approbatur simul
& distinguitur s. quæst. 2. reg. 1. except. 9.

LXVI. Regula: Qui in deiectionis locum se eligi
passus est, fit infamis, & ab honoribus ecclesiasti-
cis arcetur. 3. q. 2. c. audiuius. 7. q. 1. c. eum qui.
Huius regulæ exceptio prima est: Nisi non per am-
bitum uel Simoniam alteri fuerit suffectus. d. q. 1. c.
presentium. §. illud autem. Altera exceptio est:
Nisi alter, in cuius locum fuit suffectus, iusta ex
causa fuerit remotus. Quæ exceptio approbatur
per ea quæ habentur s. quæst. 4. reg. 1.

LXVII. Regula: Qui ratione ætatis inutili-
ter electus est, in proximum inferiorem ordinem
deijcitur. c. cum in cunctis. 7. §. inferiora. uers. cum
autem assumptus. & uers. hoc sanè. de electione. c.
1. de ætate & qualitate præficiendor. Hactenus e-
uentus & consequentia electionis enumerauimus.
Supersunt ad finia remedia.

IX. ADFINIA ELECTIONIS remedia.

Ad finia electionis remedia sunt collatio &
prouisio. Quæ remedia in prælatis collegiatarum
ecclesiarum ordinandis prohibentur c. 1. de ele-
ctione. Exemplum prouisionis habetur extrauag.
comm.

comm. nuper. 8. cum c. sequent. de præbendis. Hæc de electione prælatorum. sint dicta: de qua uide item M. 1. C. lib. 3. cap. 4.

DE PRAELATIS ALIISQVE personis Ecclesiasticis in specie.

Cap. XI.

HActenus de prælatis in genere dictum est: nunc de iisdem alijsq; personis ecclesiasticis dicetur in specie: & primum de Christo, qui Ecclesiæ caput est.

DE CHRISTO.

I. Regula, De nomine Christi, habetur c. 1. §. quia uerò. uers. Christus enim. de sacra unctione.

II. Regula: Christus fundamentum est: quo deficiente, deficit id quod est superædificatum. 1. q. 1. c. cum Paulus.

III. Regula: Christus uerus Deus & uerus homo est. c. in quadam. 8. de celebrat. missarum. Clement. 1. in princ. de summa trinitate. c. cum Christus. 7. de hæreticis.

IIII. Regula: Christus panis est uiuus. de consecrat. dist. 2. c. Christus.

V. Regula: Christus quotidie immolatur, cum corpus & sanguis eius sumitur. d. distin. 2. c. semel immolatus. de pœnitent. distinct. 1. c. potest fieri. §. sicut.

602 METHODI IVRIS PONT.

VI. Regula: Signū Deitatis in Christo est, quod
super eum descēderit & māserit spiritus sanctus.
de pœnitent. dist. 2. c. querendum.

VII. Regula: Semel mortuus, non amplius mo-
rietur. de consecrat. dist. 2. c. semel Christus.

VIII. Regula: Christus proprium habuit, per
ea quæ proposita sunt s̄. lib. 1. cap. 17. q. 3. causa 7.

IX. Regula: Christus pingendus est specie ho-
minis, non agni. de consecrat. dist. 3. c. sextam.

X. Regula, De gratia Christi, habetur de con-
secrat. dist. 4. c. gratia. c. antepenult. cum duobus
sequentibus.

DE SPIRITU SANCTO.

I. Regula: Spiritus sanctus procedit à patre &
filio. c. unico, de summa trinitat. in 6. de consecrat.
dist. 5. c. de spiritu. & c. ult.

II. Regula: An & quatenus permaneat uel re-
cedat spiritus sanctus, definitur De pœnitent. dist.
2. c. querendum. c. potest discursus.

DE DISCIPVLIS CHRISTI.

I. Regula: Discipuli Christi creduntur esse ba-
ptizati. de consecrat. dist. 4. c. quando ab. c. si eos.

II. Regula: Discipuli Christi proprium habue-
runt, per ea quæ proposita sunt s̄. lib. 1. capite 17.
quest. 3. causa 7.

DE PETRO ET PAVLO.

I. Regula: Petrus & Paulus apostolorum præ-
cipui

cipui sunt, qui sub uno persecutore, eodem die & loco Romam suo martyrio Christo consecrarunt, ut esset caput ecclesiæ. c. fundamenta. 17. §. huius autem. de electione, in 6. distinct. 21. c. in nouo. c. quamuis.

II. Regula: Petrus & Paulus pares sunt meritis. 2. q. 7. c. beati. Concordat §. reg. prox.

III. Regula: Petrus Paulum superauit gradu dignitatis. d. q. 7. c. Paulus Petrum. c. puto. 24. q. 1. c. audiuius. §. unde cum omnibus.

III. Regula, De naui Petri turbata, habetur 24. q. 1. c. non turbatur.

V. Regula. De genere piscandi quo usus est Petrus, habetur d. q. 1. c. est aliud.

VI. Regula, De eo quod Petrus percussit eum, habetur d. q. 1. c. si Petrus.

DE PAPA.

I. Regula, De nomine, habetur distinct. 21. c. 1. §. Pontifex.

II. Regula: Papa summus est pontifex, per ea quæ proposita sunt §. cap. 8. quæ st. 6. reg. 2. Non tamen ob id uniuersalis est nominandus. distinct. 99. c. ultim.

III. Regula: Dignior est Imperatore, à quo non debetur obedientia. c. solite benignitatis. 6. de maioritate. Clement. 1. de iureiurando. Excommunicat Imperatorem. c. ad apostolica. 2. de re iudicata, in

604 METHODI IVRIS PONT.

6. extrauag. com. c. ad certitudinem. 3. cod. tt.

IIII. Regula: Potestas legem condendi & mutandi est penes Papā. 2. translato. 3. de cōstitution.

V. Regula: De iudicio Papæ disputari nō oportet. 17. q. 4. c. nemini. extrauag. loann. xxi. quia quorundam. 5. de uerb. signif.

VI. Regula: Ex ore Papæ debet exire rectissima sententia, quæ sine respectu ius suum cuiq; tribuat. c. ex ore. 17. in prin. de priuilegijs.

VII. Regula: Imp. Constantinus urbem Romam eiusq; imperium Papæ donauit. c. fundamenta. 17. §. ne autem ipsa. de electione, in 6. dist. 96. c. Constantinus, cum c. sequente. 12. q. 1. c. futuram. §. deniq; idem. Confirmatur eadem donatio per Ludouicum Imp. dist. 63. c. ego Ludouicus. item per Othonem Imp. dist. 63. c. tibi domino.

VIII. Regula: Vacante Imperio, iurisdictio eius ad Papam pertinet. extrauag. loann. xxi. c. unico, ne sede uacante.

IX. Regula: Papæ omnes subsunt, isq; utrunq; gladium habet, omnesq; iudicat, & à nemine iudicatur. extrauag. com. 1. de maiestate. dist. 40. c. si Papa. 9. q. 3. c. patet. c. nemo. c. aliorum. c. facta. c. ipsi sunt. c. cuncta, cum c. sequente. 23. q. 4. c. displicet tibi. §. repetis. uers. & adorabunt. Planè à regula proposita excipitur rex Fræcorum cum suis subditis, extrauag. com. meruit. 2. de priuilegijs.

X. Re-

X. Regula: Inimicus Papæ ab omnibus est uitandus. dist. 93. in prim. cum duob. sequentibus. 11. q. 3. c. si inimicus.

XI. Regula: Ad Papam omnes aliæ ecclesiæ respicere debent, & quod ille credit, credere debēt, eiusq; uestigia sequi. c. ult. §. uolentes igitur. uers. conformantes se. de baptismo. de consecrat. dist. 3. c. nosse, in fine. c. celebritatem. uers. quia non. 24. q. 1. c. hæc est. c. rogamus. c. quoniam uetus. 27. q. 2. c. lex diuinæ, in prin. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 8. quæst. 6. reg. 2. & lib. 1. capite 17. quæst. 3. causa 1.

XII. Regula: Papa seu Romana ecclesia non errat. 24. q. 1. c. in sede. c. à recta. uers. hæc sancta. c. hæc est, in fine.

XIII. Regula: Papa xelum religionis præ cæteris habet. d. q. 1. c. officij.

XIII. Regula: Papa hæreses destruit, non fouet. d. q. 1. c. memor.

XV. Regula: Papam uigilantem esse oportet. 25. q. 1. c. diuinis.

XVI. Regula: Quæstio fidei ad Papam pertinet. 24. q. 1. c. quoties.

XVII. Regula: Papa non est alligatus concilijs. c. significasti. 4. §. aiūt in cōcilijs. de electione.

XVIII. Regula: Papa non est alligatus decretis prædecessorum suorum. c. innotuit. 20. §. quamuis

ius autem. d. tt. & extrauag. xxi. quia quorundam s. s. ad impugnandas. de uerb. significat.

XX. Regula: Papa contra ius dispensandi potestatem habet. c. proposuit. 4. s. licet autem. uers. qui secundum plenitudinem. de concessione prebende. Plura de hac regula uide s. libro 1. cap. 2. except. 10.

De Papa
eligendo.

XX. Regula: Quibus ius eligendi Papam competat? Non nisi cardinalibus competit. distin. 79. in prin. cum c. sequente. dist. 23. c. 1. s. quapropter. & s. quod si prauorum.

XXI. Regula: Cardinalibus etiam excommunicatis, suspensis uel interdictis ius est eligendi Papam. Clemēt. ne Romani. 2. s. ceterum. de electione.

XXII. Regula: Imperatoris consensus in eligendo Papa requiritur. distinct. 63. c. Agatho, cum duob. cc. sequentibus. & c. quia sancta. Contradicit d. c. quia sancta. s. uerum quia, cum sequentibus, usq; ad c. tibi domino. Item contradicit d. dist. 63. c. sacrorum.

XXIII. Regula: Quis eligendus Papa, definitur dist. 23. c. 1. s. eligatur autem. & distin. 79. c. oportebat. c. nullus. c. si quis ex.

XXIII. Regula: Modus eligendi, tempus item, locus & alia definiuntur d. c. 1. & c. ubi periculosum. 3. de electione, in 6. Clement. ne Romani. 2. s. sanè cum. eod. tt.

XXV. Re-

XXV. Regula: Si eligentes dissentiant, non ualet electio, nisi duæ partes consentiant, per ea quæ habentur s. cap. proxim. quæst. 7. reg. 4. except. 7.

XXVI. Regula: Si duo concertantium temeritate fuerint electi, neuter Papa erit, sed noua electione opus est. dist. 79. c. si duo.

XXVII. Regula: Si electioni resistatur, quid iuris sit, definitur dist. 79. c. si quis ex. et c. ultim. Hac de Papa.

DE LEGATO PAPAE.

I. Regula: Legatus de latere maius post Papam imperium habet. c. si abbatem. 36. §. huiusmodi. de electione, in 6.

II. Regula: Quæ in signum priuilegij singularis summo pontifici sunt reseruata, ea legatus usurpare non potest sine speciali cõcessione: ut est, episcopos transferre, ecclesiam cathedralem alteri subijcere, ius primatie alteri concedere, duos episcopatus unire, uel unum diuidere. c. nisi specialis. 3. et c. quod translationem. 4. de officio legati.

III. Regula: Legatus Papæ excõmunicatos pro iniectione manuum in clericos absolvere non potest. d. c. 4. uers. ut illorum absolutio. et c. excommunicatis. 9. eod. tit. Plura de hac regula uide s. lib. 1. cap. 13. quæst. 3. reg. 1. except. 7. repl. 21.

IIII. Regula: Legatus Papæ non solum per appellat-

608 METHODI IVRIS PONT.

pellationem, sed etiam per simplicē querelam adiri potest. c. 1. de officio legati.

V. Regula: Legatus confert beneficium uacās, licet illud spectet ad præsentionem alicuius clerici, per ea quæ habentur s. cap. 7. reg. 22.

VI. Regula: Etiam in alio loco legatus constitutus, in alio iurisdictionem suam exercere potest. c. nouit. 7. d. tt.

VII. Regula: Statuta legatorum uim obtinent, quamuis legati prouinciam exceſſerint, eorumq; officium sit finitum. c. ult. de officio legati.

VIII. Regula: Minor legatus cedit maiori, ita ut hoc præsente illius officium cesset, per ea quæ habentur s. lib. 1. cap. 5. quæst. 3. reg. 4.

IX. Regula: Generalis legatus cedit speciali. c. studuisti. 2. de officio legati.

X. Regula: Relatione causæ Papæ facta, legatus iudex esse desinit. c. licet. 5. d. tt.

XI. Regula: Etiam subdiaconus legatus Papæ esse potest. dist. 94. c. 1.

XII. Regula: Ne legato sine literis consignatis fides habeatur, cauetur dist. 97. c. ult.

XIII. Regula: De non impediendo Papæ legato cauetur dist. 64. c. si quis autem. Et extrauag. com. unica, de consuetudine.

De exhibendis
seu alendis le-
gatis Papæ.

XIIII. Regula: Omnes ecclesiæ eius diocesis, in qua legatus Papæ est, sumptus ad eum alendum conferre

conferre tenentur. c. cum instantia. 17. in prin. de censibus. c. accedentes. 11. de prescriptionibus. Plura de regula proposita uide 7. lib. prox. cap. de uisitationibus.

XV. Regula: Quicumq; à legato fuerit requisitus, expensas ei prestare tenetur. d. c. cum instantia. uers. nuncijs tamen nostris in necessarijs.

XVI. Regula: De modo expensarum legato prestandarum adhibendo cauetur d. c. cum instantia. uers. sanè in his exigendis. c. procuraciones. 23. uers. hoc adhibito. cod. tt.

XVII. Regula: De cogendis contumacibus, qui sumptus legatis conferre nolunt, cauetur d. c. cum instantia. uers. qui cōtumaciter eis duxerint. Et c. quia pontificali. 2. de officio legati, in 6. Plura de legatis Papæ uide 5. in generali tractatu lib. 1. cap. 5. quæst. 4.

DE CARDINALIBVS.

I. Regula: Cardinales Papæ in executione officij sacerdotalis coadiutores adsistūt. c. fundamēta. 17. uers. decet nāq; ipsi Romano. de electione, in 6.

II. Regula: De nomine et officio cardinalium differit glossa in c. ministerium. 2. in prin. de officio archipresbyteri.

DE PATRIARCHIS SEV primatibus?

I. Regula: De nomine et speciebus patriarcha

Q rum

610 METHODI IVRIS PONT.

rum differitur distin. 21. c. 1. §. patriarcha Græcs.
et §. patriarcha patrum princeps.

II. Regula: Patriarcha et primas nomine tantum, non re differunt. distin. 99. in prin. §. primates. et c. 1. uers. nostros patriarchas.

III. Regula, Definitionem realem continens, habetur d. dist. 99. c. nulli.

IIII. Regula: De loco et origine patriarcharum cauetur d. distin. 99. c. 1. et distin. 80. c. 1. cum c. sequente.

V. Regula: Archiepiscopi primatibus obedientiam debent; et ab illis ad hos provocatur, non contra. distin. 99. in prin. §. ab archiepiscopis. et c. 1. uers. ad quos episcopi.

VI. Regula: Primas non appellandus est princeps sacerdotum uel summus. d. dist. 99. c. primæ.

VII. Regula: Primas non appellandus est universalis. dist. 99. c. nullus.

DE ARCHIEPISCOPIS ET
metropolitanis.

I. Regula, De definitione archiepiscopi et metropolitani, habetur dist. 21. c. 1. §. archiepiscopus. §. patriarcha patrū. et §. fin. item c. nulli, in fine.

II. Regula: Ne in una prouincia duo metropolitani constituentur, cauetur dist. 101. c. 1.

III. Regula: Non nisi presbyter uel diaconus in archiepiscopum eligendus. dist. 60. c. nullus.

IIII. Re-

IIII. Regula: Archiepiscopus ab omnibus suis suffraganeis ordinandus. dist. 66. c. 1. Concordant ea quæ habentur s. cap. prox. quæst. 8. reg. 36.

V. Regula: Metropolitanus dignitatis sibi tradite antiquitus ius intemeratum obtineat. 25. q. 2. c. igitur. & c. seruatis.

VI. Regula: Sine archiepiscopi cōsensu & consilio suffraganei nihil agere debent. 3. q. 6. c. hæc quippe, in princ. 9. q. 3. c. 1. c. per singulas. c. nullus. §. fin. c. archiepiscopus. uers. nec illi. Apostol. canon. 33. in prin. Huius regulæ exceptio est: Nisi in sua ecclesia aliquid agant suffraganei, non extra. d. c. per singulas. uers. nisi hoc tantum. & d. c. nullus. §. fin. item d. c. archiepiscopus. uers. nisi quantum ad suas. d. c. 33. §. illa autem.

VII. Regula: Sine suffraganeis suis archiepiscopus nihil agere debet. d. c. 1. in fine. d. c. per singulas. §. fin. & d. q. 3. c. saluo. c. archiepiscopus. c. si autem. c. nullus. c. episcopo. item 3. q. 6. c. discutere, in prin. Apostol. canon. 33. §. sed neq; illa. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 9. reg. 3. except. 3. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi Papa sine suffraganeis suis agat. d. c. saluo. Concordant ea quæ habentur s. de Papa, reg. 9. Altera exceptio uidetur: Nisi patriarcha seu primas sine suffraganeis suis agat. Sed reprobatur d. q. 3. c. conquestus. Tertia exceptio est: Nisi suffraganeus in suo officio

612 METHODI IVRIS PONT.

negligens sit, & subditis conniueat. d. q. 3. c. cum
simus. & c. ult. Quarta exceptio: Nisi à suffraga-
neo ad archiepiscopum sit prouocatum. d. c. con-
questus. uers. nisi fortè pro causis. Concordant ea
quæ habentur s. d. excep. 3. dist. 7. Quinta exce-
ptio est: Nisi suffraganeus decesserit. d. c. conque-
stus. uers. uel si episcopus suus. Sexta exceptio est:
Nisi archiepiscopus ad hoc specialiter sit priuile-
giatus, ut sine consensu suffraganeorum agere ei
liceat. d. c. conquestus, in fine. Septima exceptio
est: Nisi ad propriam ipsius archiepiscopi paro-
chiam negocium pertineat. d. q. 3. c. si autem. uers.
nisi eas tantum. c. nullus. uers. nisi quod ad suam.
Plures huiusmodi exceptiones uide d. except. 3. di-
stin. 1. cum distinctionibus sequentibus.

VIII. Regula: Archiepiscopus in subditos sui
suffraganei iurisdictionem non habet. Quæ regu-
la approbatur simul & distinguitur d. except. 3.

DE COREPISCOPIIS.

I. Regula: De differentia episcoporum & cor-
episcoporum cauetur dist. 68. c. quamuis.

II. Regula: Vsus corepiscoporum prohibetur
d. dist. 68. c. corepiscopi.

DE ARCHIDIACONIS.

I. Regula: Archidiaconus uicem gerit episcopi
in omnibus, & maior est post episcopum. c. 1. & c.
ad

ad hæc. 7. §. archidiaconus. uers. secundum uerò.
de officio archidiaconi.

II. Regula: Archidiaconus oculus episcopi ap-
pellatur d. c. 7. §. item in epistola.

III. Regula: Archidiaconi iurisdictioni subie-
cti sunt diaconi & leuitæ. d. c. 7. §. archidiaconus.
distin. 25. c. 1. §. hi sunt ordines. uers. archidiaco-
nus. Archipresbyteri quoq; eius iurisdictioni sunt
subiecti, ut ex iam propositis constat: de quo etiam
dicetur 7. de archipresbyteris, reg. 3.

IIII. Regula: Decani rurales per episcopum
& archidiaconum communiter ordinandi ac re-
mouendi sunt. d. c. 7. §. fin.

V. Regula: Omnis sollicitudo & cura cleri &
ecclesiarum eius ad archidiaconum pertinet. c. 1. uers.
& omnem curam. c. ad hæc. 7. §. archidiaconus. uers.
parochiarum. & uers. omnem sollicitudinem. de of-
ficio archidiaconi. distin. 25. c. 1. §. hi sunt ordines.

VI. Regula: Clericorum uitam inquirere debet,
& corrigenda episcopo nunciare. distin. 94. c. si
quis. §. archidiaconus.

VII. Regula: Dominari clericis, & censum ab
eis exigere prohibetur d. §. archidiaconus, cum c.
sequente.

VIII. Regula: Quolibet triennio per dioce-
sin tenetur uisitare parochias. c. 1. §. fin. de officio
archidiaconi.

616 METHODI IVRIS PONT.
DE ARCHIPRESBYTERIS
& decanis.

I. Regula: Archipresbyteri à multis decani appellantur. c. ad hæc. 7. §. archidiaconus. uers. archipresbyteri. de officio archidiaconi.

II. Regula: Non nisi presbyter aut diaconus in archipresbyterum uel decanum est ordinandus. distinct. 60. c. 1. c. nullus in præpositū. c. innouamus, in prin.

III. Regula: Archipresbyter subest archidiacono. d. uers. archipresbyteri. & c. 1. de officio archipresbyteri. dist. 25. c. 1. §. archipresbyter.

IIII. Regula: Archipresbyter uicem absentis episcopi gerit in prouidendo, ut sacerdotes suum faciant officium, & in alijs. c. 1. uers. & in episcopi sui absentia. c. ministerium. 2. §. si episcopus. c. officium. 3. in prin. de officio archipresbyteri. & dist. 25. c. 1. §. archipresbyter. uers. & quando.

V. Regula: Archipresbyter præest presbyteris & presbyteralibus officijs. d. c. 1. uers. & quod specialiter. item d. §. archipresbyter. uers. & quod specialiter.

VI. Regula: Assiduè in ecclesia stare debet, collectam dicere, aut alij iniungere. d. c. 1. uers. & assiduè in ecclesia. & d. §. archipresbyter. uers. & assiduè.

VII. Regula: Prouidere debet, ut officium sacerdotum

cerdotum cardinalium in communicatione corporis & sanguinis Christi & alijs similibus ritè expediatur. c. ministerium. 2. in prin. d. tt.

VIII. Regula: Prouidere debet, ut uita sacerdotum cardinalium sit honesta & decens. d. c. 2. uers. provideat etiam.

IX. Regula: In precipuis festiuitatibus aut ipse missam celebrabit, aut alij celebrandam committet. d. c. 2. §. fin. & c. officium. 3. in prin. cod. tt.

X. Regula: Episcopo missificante, curare debet, ut sacerdotes ad missam solenniter procedant. d. c. 3. §. quando uerò.

XI. Regula: Officia archipresbyteri circa infirmos, poenitentes, conuertendos & infantes exponuntur d. c. 3. §. debet etiam.

XII. Regula: Archipresbyter ruralis presbyterorum & laicorum plebanie sue curam gerit: contra decretum tamen episcopi nihil ordinare potest. c. ult. d. tt.

DE PRESBYTERIS.

I. Regula, De nomine & proprio presbyterorum, habetur distin. 21. c. 1. §. presbyter. & distinct. 34. c. ult.

II. Regula: De origine presbyterorum differtur d. c. ult. uers. Moysi precipitur. & distin. 21. c. in nouo. §. fin.

III. Regula: Presbyteri exaequantur episcopis.

6. extrauag. com. c. ad certitudinem. 3. cod. tt.

IIII. Regula: Potestas legem condendi & mutandi est penes Papā. c. translato. 3. de cōstitution.

V. Regula: De iudicio Papæ disputari nō oportet. 17. q. 4. c. nemini. extrauag. loann. xxi. quia quorundam. 5. de uerb. signif.

VI. Regula: Ex ore Papæ debet exire rectissima sententia, quæ sine respectu ius suum cuiq; tribuat. c. ex ore. 17. in prin. de priuilegijs.

VII. Regula: Imp. Constantinus urbem Romam eiusq; imperium Papæ donauit. c. fundamenta. 17. §. ne autem ipsa. de electione, in 6. dist. 96. c. Constantinus, cum c. sequente. 12. q. 1. c. futuram. §. deniq; idem. Confirmatur eadem donatio per Ludouicum Imp. dist. 63. c. ego Ludouicus. item per Othonem Imp. dist. 63. c. tibi domino.

VIII. Regula: Vacante Imperio, iurisdictio eius ad Papam pertinet. extrauag. loann. xxi. c. unico, ne sede uacante.

IX. Regula: Papæ omnes subsunt, isq; utrunq; gladium habet, omnesq; iudicat, & à nemine iudicatur. extrauag. com. 1. de maiestate. dist. 40. c. si Papa. 9. q. 3. c. patet. c. nemo. c. aliorum. c. facta. c. ipsi sunt. c. cuncta, cum c. sequente. 23. q. 4. c. displicet tibi. §. repetis. uers. & adorabunt. Planè à regula proposita excipitur rex Frācorum cum suis subditis, extrauag. com. meruit. 2. de priuilegijs.

X. Re-

X. Regula: Inimicus Papæ ab omnibus est uitandus. dist. 93. in prim. cum duob. sequentibus. 11. q. 3. c. si inimicus.

XI. Regula: Ad Papam omnes aliæ ecclesiæ respicere debent, & quod ille credit, credere debēt, eiusq; uestigia sequi. c. ult. §. uolentes igitur. uers. conformantes se. de baptismo. de consecrat. dist. 3. c. nosse, in fine. c. celebritatem. uers. quia non. 24. q. 1. c. hæc est. c. rogamus. c. quoniam uetus. 27. q. 2. c. lex diuine, in prin. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 8. quæst. 6. reg. 2. & lib. 1. capite 17. quæst. 3. causa 1.

XII. Regula: Papa seu Romana ecclesia non errat. 24. q. 1. c. in sede. c. à recta. uers. hæc sancta. c. hæc est, in fine.

XIII. Regula: Papa zelum religionis præ cæteris habet. d. q. 1. c. officij.

XIII. Regula: Papa hæreses destruit, non fouet. d. q. 1. c. memor.

XV. Regula: Papam uigilantem esse oportet. 25. q. 1. c. diuinis.

XVI. Regula: Quæstio fidei ad Papam pertinet. 24. q. 1. c. quoties.

XVII. Regula: Papa non est alligatus concilijs. c. significasti. 4. §. aiūt in cōcilijs. de electione.

XVIII. Regula: Papa non est alligatus decretis prædecessorum suorum. c. innotuit. 20. §. quamuis

ius autem. d. tt. & extrauag. x x i i. quia quorundam s. §. ad impugnandas. de uerb. significat.

X I X. Regula: Papa contra ius dispensandi potestatem habet. c. proposuit. 4. §. licet autem. uers. qui secundum plenitudinem. de concessione prebende. Plura de hac regula uide §. libro 1. cap. 2. except. 10.

De Papa
eligendo.

X X. Regula, Quibus ius eligendi Papam competat? Non nisi cardinalibus competit. distin. 79. in prin. cum c. sequente. dist. 23. c. 1. §. quapropter. & §. quod si prauorum.

X X I. Regula: Cardinalibus etiam excommunicatis, suspensis uel interdictis ius est eligendi Papam. Clemēt. ne Romani. 2. §. ceterum. de electione.

X X I I. Regula: Imperatoris consensus in eligendo Papa requiritur. distinct. 63. c. Agatho, cum duob. cc. sequentibus. & c. quia sancta. Contradicit d. c. quia sancta. §. uerum quia, cum sequentibus, usq; ad c. tibi domino. Item contradicit d. dist. 63. c. sacrorum.

X X I I I. Regula: Quis eligendus Papa, definitur dist. 23. c. 1. §. eligatur autem. & distin. 79. c. oportebat. c. nullus. c. si quis ex.

X X I I I I. Regula: Modus eligendi, tempus item, locus & alia definiuntur d. c. 1. & c. ubi periculosum. 3. de electione, in 6. Clement. ne Romani. 2. §. sanè cum. eod. tt.

X X V. Re-

XXV. Regula: Si eligentes dissentiant, non ualet electio, nisi duæ partes consentiant, per ea quæ habentur *5. cap. proxim. quæst. 7. reg. 4. except. 7.*

XXVI. Regula: Si duo concertantium temeritate fuerint electi, neuter Papa erit, sed noua electione opus est. *dist. 79. c. si duo.*

XXVII. Regula: Si electioni resistatur, quid iuris sit, definitur *dist. 79. c. si quis ex. & c. ultim.* Hæc de Papa.

DE LEGATO PAPAE.

I. Regula: Legatus de latere maius post Papam imperium habet. *c. si abbatem. 36. §. huiusmodi. de electione, in 6.*

II. Regula: Quæ in signum priuilegij singularis summo pontifici sunt reseruata, ea legatus usurpare non potest sine speciali cõcessione: ut est, episcopos transferre, ecclesiam cathedralem alteri subijcere, ius primatie alteri concedere, duos episcopatus unire, uel unum diuidere. *c. nisi specialis. 3. & c. quod translationem. 4. de officio legati.*

III. Regula: Legatus Papæ excommunicatos pro iniectione manuum in clericos absoluere non potest. *d. c. 4. uersus ut illorum absolutio. & c. excommunicatis. 9. eod. tit.* Plura de hac regula uide *lib. 1. cap. 11. quæst. 3. reg. 1. except. 7. repl. 11.*

III. Regula: Legatus Papæ non solum per appellat-

603 METHODI IVRIS PONT.

pellationem, sed etiam per simplicē querelam adiri potest. c. 1. de officio legati.

V. Regula: Legatus confert beneficium uacās, licet illud spectet ad præsentationem alicuius clerici, per ea quæ habentur s. cap. 7. reg. 22.

VI. Regula: Etiam in alio loco legatus constitutus, in alio iurisdictionem suam exercere potest. c. nouit. 7. d. tt.

VII. Regula: Statuta legatorum uim obtinent, quamuis legati prouinciam excesserint, eorumq; officium sit finitum. c. ult. de officio legati.

VIII. Regula: Minor legatus cedit maiori, ita ut hoc præsentante illius officium cesset, per ea quæ habentur s. lib. 1. cap. 5. quæst. 3. reg. 4.

IX. Regula: Generalis legatus cedit speciali. c. studuisti. 2. de officio legati.

X. Regula: Relatione causæ Papæ facta, legatus iudex esse desinit. c. licet. 5. d. tt.

XI. Regula: Etiam subdiaconus legatus Papæ esse potest. dist. 94. c. 1.

XII. Regula: Ne legato sine literis consignatis fides habeatur, cauetur dist. 97. c. ult.

XIII. Regula: De non impediendo Papæ legato cauetur dist. 64. c. si quis autem. & extrauag. com. unica, de consuetudine.

De exhibendis
seu alendis le-
gatis Papæ.

XIII. Regula: Omnes ecclesiæ eius diocesis, in qua legatus Papæ est, sumptus ad eum alendum conferre

conferre tenentur. c. cum instantia. 17. in prin. de censibus. c. accedentes. 11. de prescriptionibus. Plura de regula proposita uide j. lib. prox. cap. de uisitationibus.

XV. Regula: Quicumq; à legato fuerit requisitus, expensas ei prestare tenetur. d. c. cum instantia. uers. nuncijs tamen nostris in necessarijs.

XVI. Regula: De modo expensarum legato prestandarum adhibendo cauetur d. c. cum instantia. uers. sanè in his exigendis. c. procuraciones. 23. uers. hoc adhibito. cod. tt.

XVII. Regula: De cogendis contumacibus, qui sumptus legatis conferre nolunt, cauetur d. c. cum instantia. uers. qui cōtumaciter eis duxerint. Et c. quia pontificali. 2. de officio legati, in 6. Plura de legatis Papæ uide 6. in generali tractatu lib. 1. cap. 5. quæst. 4.

DE CARDINALIBVS.

I. Regula: Cardinales Papæ in executione officij sacerdotalis coadiutores adsistūt. c. fundamēta. 17. uers. decet nāq; ipsi Romano. de electione, in 6.

II. Regula: De nomine Et officio cardinalium differit glossa in c. ministerium. 2. in prin. de officio archipresbyteri.

DE PATRIARCHIS SEV primatibus?

I. Regula: De nomine Et speciebus patriarcha

rum

rum differitur distin. 21. c. 1. §. patriarcha Græci.
 & §. patriarcha patrum princeps.

II. Regula: Patriarcha & primas nomine tantum, non re differunt. distin. 99. in prin. §. primates. & c. 1. uers. nostros patriarchas.

III. Regula, Definitionem realem continens, habetur d. dist. 99. c. nulli.

IIII. Regula: De loco & origine patriarcharum cauetur d. distin. 99. c. 1. & distin. 80. c. 1. cum c. sequente.

V. Regula: Archiepiscopi primatibus obedientiam debent, & ab illis ad hos provocatur, non contrà. distin. 99. in prin. §. ab archiepiscopis. & c. 1. uers. ad quos episcopi.

VI. Regula: Primas non appellandus est princeps sacerdotum uel summus. d. dist. 99. c. primas.

VII. Regula: Primas non appellandus est universalis. dist. 99. c. nullus.

DE ARCHIEPISCOPIS ET metropolitanis.

I. Regula, De definitione archiepiscopi & metropolitani, habetur dist. 21. c. 1. §. archiepiscopus. §. patriarcha patrū. & §. fin. item c. nulli, in fine.

II. Regula: Ne in una prouincia duo metropolitani constituentur, cauetur dist. 101. c. 1.

III. Regula: Non nisi presbyter uel diaconus in archiepiscopum eligendus. dist. 60. c. nullus.

IIII. Re-

IIII. Regula: Archiepiscopus ab omnibus suis suffraganeis ordinandus. dist. 66. c. 1. Concordant ea quæ habentur s. cap. prox. quæst. 8. reg. 36.

V. Regula: Metropolitanus dignitatis sibi tradite antiquitatis ius intemeratum obtineat. 25. q. 2. c. igitur. et c. seruatis.

VI. Regula: Sine archiepiscopi cōsensu et consilio suffraganei nihil agere debent. 3. q. 6. c. hæc quippe, in princ. 9. q. 3. c. 1. c. per singulas. c. nullus. §. fin. c. archiepiscopus. uers. nec illi. Apostol. canon. 33. in prin. Huius regulæ exceptio est: Nisi in sua ecclesia aliquid agant suffraganei, non extra. d. c. per singulas. uers. nisi hoc tantum. et d. c. nullus. §. fin. item d. c. archiepiscopus. uers. nisi quantum ad suas. d. c. 33. §. illa autem.

VII. Regula: Sine suffraganeis suis archiepiscopus nihil agere debet. d. c. 1. in fine. d. c. per singulas. §. fin. et d. q. 3. c. saluo. c. archiepiscopus. c. si autem. c. nullus. c. episcopo. item 3. q. 6. c. discutere, in prin. Apostol. canon. 33. §. sed neq; illa. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 9. reg. 3. except. 3. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi Papa sine suffraganeis suis agat. d. c. saluo. Concordant ea quæ habentur s. de Papa, reg. 9. Altera exceptio uidetur: Nisi patriarcha seu primas sine suffraganeis suis agat. Sed reprobatur d. q. 3. c. conquestus. Tertia exceptio est: Nisi suffraganeus in suo officio

612 METHODI IVRIS PONT.

negligens sit, & subditis conniueat. d. q. 3. c. cum
simus. & c. ult. Quarta exceptio: Nisi à suffraga-
neo ad archiepiscopum sit prouocatum. d. c. con-
questus. uers. nisi fortè pro causis. Concordant
quæ habentur s. d. excep. 3. dist. 7. Quinta exce-
ptio est: Nisi suffraganeus decesserit. d. c. conque-
stus. uers. uel si episcopus suus. Sexta exceptio est:
Nisi archiepiscopus ad hoc specialiter sit priuile-
giatus, ut sine consensu suffraganeorum agere ei
liceat. d. c. conquestus, in fine. Septima exceptio
est: Nisi ad propriam ipsius archiepiscopi paro-
chiam negotium pertineat. d. q. 3. c. si autem. uers.
nisi eas tantum. c. nullus. uers. nisi quod ad suam.
Plures huiusmodi exceptiones uide d. except. 3. di-
stin. 1. cum distinctionibus sequentibus.

VIII. Regula: Archiepiscopus in subditos sui
suffraganei iurisdictionem non habet. Quæ regu-
la approbatur simul & distinguitur d. except. 3.

DE COREPISCOPIS.

I. Regula: De differentia episcoporum & cor-
episcoporum cauetur dist. 68. c. quamuis.

II. Regula: Vfus corepiscoporum prohibetur
d. dist. 68. c. corepiscopi.

DE ARCHIDIACONIS.

I. Regula: Archidiaconus uicem gerit episcopi
in omnibus, & maior est post episcopum. c. 1. & c.

ad

ad hæc. 7. §. archidiaconus. uers. secundum uerò.
de officio archidiaconi.

II. Regula: Archidiaconus oculus episcopi ap-
pellatur d. c. 7. §. item in epistola.

III. Regula: Archidiaconi iurisdictioni subie-
cti sunt diaconi & leuitæ. d. c. 7. §. archidiaconus.
distin. 25. c. 1. §. hi sunt ordines. uers. archidiacono-
nus. Archipresbyteri quoq; eius iurisdictioni sunt
subiecti, ut ex iam propositis constat: de quo etiam
dicetur j. de archipresbyteris, reg. 3.

IIII. Regula: Decani rurales per episcopum
& archidiaconum communiter ordinandi ac re-
mouendi sunt. d. c. 7. §. fin.

V. Regula: Omnis sollicitudo & cura cleri &
ecclesiarum eius ad archidiaconum pertinet. c. 1. uers.
& omnem curam. c. ad hæc. 7. §. archidiaconus. uers.
parochiarum. & uers. omnem sollicitudinem. de of-
ficio archidiaconi. distin. 25. c. 1. §. hi sunt ordines.

VI. Regula: Clericorum uitam inquirere debet,
& corrigenda episcopo nunciare. distin. 94. c. si
quis. §. archidiaconus.

VII. Regula: Dominari clericis, & censum ab
eis exigere prohibetur d. §. archidiaconus, cum c.
sequente.

VIII. Regula: Quolibet triennio per dioce-
sin tenetur uisitare parochias. c. 1. §. fin. de officio
archidiaconi.

614 METHODI IVRIS PONT.

IX. Regula: Quæ corrigēda in diœcesi uidet, corrigere ac emendare potest ac debet. d. §. fin. & c. ad hęc. 7. §. item in epistola. cod. tt. Vbi excipiuntur ardua negotia.

X. Regula: Non nisi semel in anno ad ecclesias uisitandas accedere debet. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. mandamus. 6. de officio archidiaconi.

XI. Regula: Officiū archidiaconi circa Euangelium legendum & missam celebrandam exponitur c. officium. 2. d. tt. & distin. 25. c. 1. §. hi sunt ordines. uers. quis leuitarum.

XII. Regula: Omne officium ecclesiasticum prouidendo lectiones aut responsoria in matrice ecclesia dare debet ac auscultare. d. c. officium. 2. §. omne. & d. uers. quis leuitarum.

XIII. Regula: Acolytos ordinare debet. d. c. 2. §. fin.

XIIII. Regula: Custodia uasorum ecclesiæ ad archidiaconum pertinet. c. ea quæ. 3. d. tt.

XV. Regula: Curam animarum sine licentia episcopi nemini cōmittere debet. c. cū satis. 4. d. tt.

XVI. Regula: Ius excommunicandi sine auctoritate episcopi non habet. c. archidiaconis. 5. de officio archidiaconi.

XVII. Regula: Iurgia singulorū audire debet. c. ad hęc. 7. §. archidiaconus. uers. & audire. d. tt.

XVIII. Re-

XVIII. Regula: Instructio corporalis tam super beneficijs quàm etiam dignitatibus ad archidiaconum pertinet. d.c.7. §. in quadã uerò nostra.

XIX. Regula: Examen clericorum ordinandorum ad archidiaconum pertinet. d. §. in quadam. & c. ut nostrum. 9. uers. & illos examinare. eod. tt.

XX. Regula: Archidiaconus representat ordinandos episcopo. d.c.9. & d. §. in quadam.

XXI. Regula: Archidiaconus ponit abbates & abbatissas in sede. d.c.9. in fine.

XXII. Regula: Archidiaconus in monasterijs iurisdictionem non habet, nisi quantum tribuit ei generalis uel specialis consuetudo. c. ult. de officio archidiaconi.

XXIII. Regula: Archidiaconus non dat commendaticias ad ordines. c. significasti. 8. eod. tt.

XXIII. Regula: Non nisi diaconus in archidiaconum ordinandus, per ea quæ habentur j. de archipresbyteris, reg. 2.

XXV. Regula: Archidiaconus, si episcopus negligens fuerit, à clero eligi potest. distinct. 89. c. uolumus. §. hinc colligi. Hæc de archidiaconis, quorum tamen plura officia enumerantur

distinct. 25. c. 1. §. hi sunt ordines,
usque ad §. archipresbyter.

616 METHODI IVRIS PONT.
DE ARCHIPRESBYTERIS
& decanis.

I. Regula: Archipresbyteri à multis decani appellantur. c. ad hęc. 7. §. archidiaconus. uers. archipresbyteri. de officio archidiaconi.

II. Regula: Non nisi presbyter aut diaconus in archipresbyterum uel decanum est ordinandus. distinct. 60. c. 1. c. nullus in prepositū. c. innouamus, in prin.

III. Regula: Archipresbyter subest archidiacono. d. uers. archipresbyteri. & c. 1. de officio archipresbyteri. dist. 25. c. 1. §. archipresbyter.

IIII. Regula: Archipresbyter uicem absentis episcopi gerit in prouidendo, ut sacerdotes suum faciant officium, & in alijs. c. 1. uers. & in episcopi sui absentia. c. ministerium. 2. §. si episcopus. c. officium. 3. in prin. de officio archipresbyteri. & dist. 25. c. 1. §. archipresbyter. uers. & quando.

V. Regula: Archipresbyter præest presbyteris & presbyteralibus officijs. d. c. 1. uers. & quod specialiter. item d. §. archipresbyter. uers. & quod specialiter.

VI. Regula: Assiduè in ecclesia stare debet, collectam dicere, aut alij iniungere. d. c. 1. uers. & assiduè in ecclesia. & d. §. archipresbyter. uers. & assiduè.

VII. Regula: Prouidere debet, ut officium sacerdotum

sacerdotum cardinalium in communicatione corporis & sanguinis Christi & alijs similibus ritè expeditur. c. ministerium. 2. in prin. d. tt.

VIII. Regula: Prouidere debet, ut uita sacerdotum cardinalium sit honesta & decens. d. c. 2. uers. prouideat etiam.

IX. Regula: In præcipuis festiuitatibus aut ipse missam celebrabit, aut alij celebrandam committet. d. c. 2. §. fin. & c. officium. 3. in prin. eod. tt.

X. Regula: Episcopo missificante, curare debet, ut sacerdotes ad missam solenniter procedant. d. c. 3. §. quando uero.

XI. Regula: Officia archipresbyteri circa infirmos, pœnitentes, conuertendos & infantes exponuntur d. c. 3. §. debet etiam.

XII. Regula: Archipresbyter ruralis presbyterorum & laicorum plebanie suæ curam gerit: contra decretum tamen episcopi nihil ordinare potest. c. ult. d. tt.

DE PRESBYTERIS.

I. Regula, De nomine & proprio presbyterorum, habetur distin. 21. c. 1. §. presbyter. & distinct. 84. c. ult.

II. Regula: De origine presbyterorum differtur d. c. ult. uers. Moysi præcipitur. & distin. 21. c. in nouo. §. fin.

III. Regula: Presbyteri exæquantur episcopis.

Q 5 d. §.

618 METHODI IVRIS PONT.

d. §. presbyter. uers. unde & apud ueteres. item distin. 93. c. legimus. dist. 95. c. olim. c. ecce §. presbyteri. uers. quoniam ipsi presbyteri. & c. episcopus.

III. Regula: Presbyter episcopo debet obsequi. dist. 80. c. non debere. uers. similiter. distin. 95. c. à subdiacono. uers. porro pontifici. distinct. 95. c. non oportet. Et sine ipso nihil peraget. Apostol. ca non. 38. Quomodo autem episcopo subesse & obsequium ei præstare teneatur, definitur d. dist. 95. in prin. & c. olim. uers. sicut ergo presbyteri.

V. Regula: Presbyteri representant senatum ecclesiæ. 16. q. 1. c. ecclesia.

VI. Regula: Presbyter uirgines consecrare inconsulto episcopo & chrisma conficere prohibetur 26. q. 6. c. 1. et c. presbyter. Concordat j. reg. 16.

VII. Regula: Pœnitentes presbyter absolueri non potest. d. c. 1.

VIII. Regula: Presbyter non potest consecrare altare, nec benedicere plebi aut pœnitenti. d. q. 6. c. ministrare.

IX. Regula: Presbyteri indocti nō contemneri. c. cum ex iniuncto. 12. §. licet autē. de hæreticis.

X. Regula: Presbyter habens populum, debet habere clericum, qui secum cantet, ac in alijs eum adiuuet. c. ut quisq. 3. de uita & honestate cleric.

XI. Regula: De parochiano alieno, qui proprio sacerdote contempto diuina audire uult, non admit-

admittēdo cauetur c. ut dominicis. 2. de parochijs.
13. q. 1. c. 1.

XII. Regula: Presbyteri officium exponitur
dist. 25. c. 1. §. ad presbyterum.

XIII. Regula: Monita uita à presbyteris in-
quirenda. d. dist. 25. c. audire. uers. monita autem.

XIII. Regula: Castitas à presbytero uouen-
da. dist. 28. c. quando.

XV. Regula: De pœna presbyteri castitatem
non seruantiꝝ cauetur distin. 28. c. presbyter. & c.
presbyter. De qua re uide plura s. cap. 5. reg. 61. &
7. de decanis, reg. 14.

XVI. Regula: Chrisma presbyter ab episco-
po petere debet. distinct. 95. c. presbyteri. Concor-
dat s. reg. 6.

XVII. Regula: Præsente episcopo presbyter
concionari potest. dist. 95. c. ecce ego. c. esto subie-
ctus. §. pessima.

XVIII. Regula: Præsente episcopo presbye-
ri infantes signare non debent. d. dist. 95. c. penult.

XIX. Regula: Præsente episcopo presbyteri
offerre non possunt, nec panem sacrificatum da-
re, calicemue porrigere. d. dist. 95. c. ult.

XX. Regula: Ne presbyteri incedant nisi sto-
la aut orario induti, cauetur 17. q. 4. c. ut pres-
byteri.

XXI. Regula: Presbyteri secundis nuptijs in-
teresse

620 METHODI IVRIS PONT.

teresse prohibetur 31. q. 1. c. si qua fuerit. §. fin. cum c. sequente.

XXII. Regula: Presbyter hostiam pro infirmis semper debet habere paratam. de consecrat. dist. 2. c. presbyter.

De ordinan-
dis presby-
teris.

XXIII. Regula: Non baptizatus in presbyterum non est ordinandus. 1. q. 1. c. si presbyter, item De presbytero non baptizato c. 1. & c. ult.

XXIII. Regula: Diaconus, non subdiaconus in presbyterum ordinandus. c. 1. de clerico per saltum promotio.

XXV. Regula: Presbyteros instituendi ac destituendi ius ad episcopum pertinet. c. cum & plantare. 3. §. in ecclesijs uero. de priuilegijs.

XXVI. Regula: Per castella & modicas ciuitates atq; uillas presbyteri sunt constituendi. dist. 80. c. episcopi. uers. sed presbyteri. & §. fin. item c. illud. uers. cum ubi.

XXVII. Regula: De modo presbyterum ordinandi, & ut oratio tempore consecrationis utatur, cauetur dist. 23. c. presbyter, cum c. sequente. & c. preterea.

XXVIII. Regula: Ne in ordinando presbytero episcopus manum tantum imponat, alio orationem dicente, cauetur d. dist. 23. c. ex epistola, cum c. sequente.

XXIX. Regula: De libello officiali presbytero

tero dando in ordinatione cauetur distinct. 38. c. quando.

DE PAROCHIS.

I. Regula: Non nisi in sacris constitutus, qui ad minus sit subdiaconus, in parochum est ordinandus. Quae regula approbatur simul & distinguitur c. praeterea. s. de etate & qualitate.

II. Regula: Non nisi idoneus moribus, scientia, & qui uicesimum quintum annum ingressus est, in parochum est ordinandus. c. licet canon. 14. de electione, in 6.

III. Regula: Parochus ordinatus residere personaliter tenetur. d. c. licet canon. 14. §. is etiam.

IIII. Regula: Parochus ordinatus intra annum sacerdos fieri debet sub poena priuationis. d. §. is etiam. uers. & intra annum. Concordant ea quae habentur s. cap. 7. reg. 59. Huius regulae exceptio prima est: Nisi ecclesia sit collegiata. c. statutum. 22. eod. tt. Altera exceptio est: Nisi episcopus loci cum parocho studiorum causa dispēsauerit. Quae exceptio approbatur certo modo c. cum ex eo. 34. eod. tt. Tertia exceptio est: Nisi annus nōdum sit completus. c. commissa. 35. in prin. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi ex iusta causa fuerit impeditus, quo minus intra annum parochus sit factus. d. c. 35. §. annus autem. Quinta exceptio uidetur: Nisi anno elapso eadem ecclesia eidem rursus conferatur.

622 METHODI IVRIS PONT.

feratur. Sed reprobatur d. c. 35. §. porro. Postremo, si intra annum sacerdos factus non sit, præter priuationem fructus quoque perceptos restituere tenetur, & ordinator ecclesiam debet præstare indemnem. d. c. 35. §. cæterum.

V. Regula: Ne parochialē ecclesiam parochus alicui non constituto in legitima ætate & sacerdotio, neque ultra sex menses commendet, cauetur c. nemo. 15. de electione, in 6.

DE DIACONIS SEV leuitis.

I. Regula: De nomine horum differitur distinct. 21. c. 1. §. leuitæ.

II. Regula: De origine diaconorum legitur distinct. 21. in prin. §. leuitas.

III. Regula: De modo ordinandi diaconum cauetur distinct. 23. c. diaconus.

IIII. Regula: In ijs ordinandis manus eorum chrismate perungi non debent. distinct. 23. c. præterea.

V. Regula: Septem ordinandi. dist. 93. c. diaconi qui. & c. diaconi septem.

VI. Regula: Diaconi subesse debent presbyteris, non se illis præferre. dist. 93. c. à subdiacono. §. porro. c. diaconi septem. §. ut igitur. c. peruenit. c. non oportet. c. diaconi. c. diaconus. c. nonnulli. c. legimus. c. dominus. Huius regule exceptio est: Nisi
diacono-

diaconus locum metropolitani sui obtineat. d. distin. 93. c. ult.

VII. Regula, De officio diaconi circa albam, habetur d. dist. 93. c. diaconus, in fine.

VIII. Regula: Compagis diaconus uti non debet. dist. 93. c. peruenit.

IX. Regula: Diaconi nihil eorum quæ decreta sunt primis ordinibus, sibi debent vindicare, ut baptisma, eucharistiam, &c. distin. 93. c. diaconos. c. peruenit. c. non oportet. Cuius exceptio est in tempore necessitatis, d. dist. 93. c. presente.

X. Regula: De inquirendis à diacono ijs quæ ad cultum ecclesie & disciplinam eius pertinent, cauetur dist. 93. c. diaconi ecclesie.

XI. Regula: De episcopo à diaconis custodiendo cauetur dist. 93. c. diaconi qui.

XII. Regula: Sicut in ministerio, ita in dispensatione sine diacono episcopus uiuere non debet. d. dist. 93. c. diaconi sunt.

XIII. Regula: Diaconi ministrant sacerdotibus. dist. 25. c. 1. §. ad diaconum.

XIII. Regula: Diaconus sinistrum tantum humerum orario ambit. distin. 25. c. audire, in fine, cum c. sequente.

XV. Regula: De coelibatu diaconorum cauetur dist. 28. c. quando. c. præterea, cum c. sequente. dist. 32. c. eos qui. Contradicit d. dist. 28. c. presby-

ter, c.

624 METHODI IVRIS PONT.

ter.c.diaconi, in prin. Huic obiectioni respondet
Gratianus d.c.diaconi.vers.fed quod de electione.

DE SVBDIACONIS.

I. Regula, De nomine horum, habetur dist. 21.
c. 1. §. hypodiacones.

II. Regula: Subdiaconi oblationes à fidelibus
suscipiunt, & diaconis superponendas altaribus
deferunt. d. §. hypodiacones. vers. oblationes enim
in templo.

III. Regula: Calicem & patenam ad altare de
ferunt, diaconis tradunt, urceolū quoq; et aquam,
manile & manutergium tenent, &c. dist. 25. c. 1. §.
ad subdiaconum, dist. 33. c. 1. §. deferuientes.

IIII. Regula: Ne sacrarium ingrediantur, ca
uetur dist. 23. c. non oportet.

V. Regula: Orarijs uti non debent, nec hostias
derelinquere. dist. 23. c. ministrum.

VI. Regula: Rem cōsecratam alij ne porrigat.
distinct. 24. c. 1.

VII. Regula: Modus ordinandi subdiaconum
exponitur dist. 23. c. subdiaconus.

VIII. Regula: De castitate à subdiacono uo
uenda & seruanda cauetur distin. 28. in prin. cum
c. sequente. & c. decernimus. c. de his. item dist. 31.
c. 1. c. ult. in fine. & dist. 32. c. 1. cum c. sequente. c. de
illo. c. subdiaconibus. c. seriatim. vers. uel si quis ex.

IX. Regula: Sacer est ordo subdiaconorum: et
quod

quod de diaconis statutum est, idem de subdiaconis quoque est intelligendum. c. miramur. 7. de seruis non ordinandis.

X. Regula: Subdiaconus non debet esse minor uiginti annis. dist. 77. c. subdiaconus. Plura de hac regula uide §. cap. 4. quæst. 2. reg. 36.

DE ACOLYTHIS.

I. Regula: De nomine, usu & officio acolythorum differitur dist. 21. c. 1. §. acolythi. dist. 25. c. 1. §. ad acolythum. dist. 33. c. 1. §. de seruiantes.

II. Regula: De modo ordinandi acolythum cauetur dist. 23. c. acolythus.

III. Regula: Acolythus rem à presbytero consecratam alij ne porrigat. dist. 24. c. 1.

DE EXORCISTIS.

I. Regula: De nomine & officio horum differitur dist. 21. c. 1. §. exorcista.

II. Regula, itidem de horum officio, habetur dist. 25. c. 1. §. ad exorcistam.

III. Regula: De modo ordinandi exorcistam cauetur dist. 23. c. exorcista.

IIII. Regula: Exorcizare non licet, nisi ijs qui ab episcopo ad id sunt promoti. distin. 69. c. ult. & de consecrat. dist. 1. c. 1. §. si autem ut legitur.

V. Regula: Exorcismi usus est in baptismo. de quo uide j. lib. prox. cap. de Sacramentis. Item si

R

parietes

626 METHODI IVRIS PONT.
parietes ecclesie sint mutati. d. dist. 1. c. si motum.
uers. si parietes.

VI. Regula: Exorcismus demonia eicit. de cō-
secrat. dist. 4. c. sacerdotes.

DE LECTORIBVS.

I. Regula: De nomine & officio lectorum dis-
feritur distin. 21. c. 1. §. lectores. distinct. 25. c. 1. §. ad
lectorem.

II. Regula: De modo ordinandi lectorem caue-
tur dist. 23. c. lector.

III. Regula: Lector orario uti non debet. dist.
23. c. non oportet.

IIII. Regula: Lector debet esse uiginti quinque
annorum. 20. q. 1. c. placuit, in fine.

DE PSALMISTIS SEV cantoribus.

I. Regula, De definitione ac diuisione canto-
rum, habetur dist. 21. c. 1. §. cantor. §. lectores.

II. Regula: De horum officio cauetur distinct.
25. c. 1. §. ad psalmistam.

III. Regula: Psalmista orario uti non debet. di-
stinct. 23. c. non oportet.

IIII. Regula: De modo ordinandi cantorem
cauetur dist. 23. c. psalmista.

V. Regula: An & quid quoquo tempore in ec-
clesia cantandum, uide j. lib. prox. cap. 2.

DE

DE PRIMICERIO.

I. Regula, De officio primicerij circa acolythos, exorcistas, cantores atq; lectores & alia, habetur dist. 25. c. 1. §. ad primicerium.

II. Regula, itidem de officio primicerij, habetur c. unico, de officio primicerij.

DE THESAURARIO.

De officio thesaurarij habetur dist. 25. c. 1. §. ad thesaurarium.

DE SACRISTA.

De huius officio habetur c. unico, de officio sacriste.

DE CVSTODE.

De huius officio cauetur c. n. cum c. sequente, de officio custodis.

DE OSTIARIO.

I. Regula, De nomine & officio ostiariorum, habetur distin. 21. c. 1. §. fin. distin. 25. c. 1. §. ad ostiarium. Nouell. 133. §. & primum quidem. & §. quod si illi.

II. Regula: Ne ostiarius orario utatur, cauetur dist. 23. c. non oportet.

DE VICARIO ET OFFICIALI.

I. Regula: Vicario regulariter quidem uti licet, per ea quæ proposita sunt 3. lib. prox. cap. 4. quest. 1. except. 16. replic. 1. Verum huius regulæ

exceptio prima est: Nisi quis plures habens dignitates ecclesiasticas, unam uel plures ex ijs per uicarios administrare uelit. Quæ exceptio approbatur per ea quæ habentur s. cap. 7. reg. 8. Altera exceptio est: Nisi quis sine rationabili causa residere nolens, uicarium substituatur. Quæ exceptio approbatur per ea quæ habentur s. cap. 5. reg. 67. in prin. Tertia exceptio est: Nisi in presbyterij officio uicarius substituatur. 21. q. 2. c. ult. Huius replicatio est: Nisi ordinarius presbyter studiorum causa absit: hoc enim casu per septennium uicario uti potest. c. cum ex eo. 34. §. porro septennio. de electione, in 6.

II. Regula: Vicarius non potest substituere alium uicarium, nisi ex speciali permissu. c. clericos. 4. de officio uicarij. c. ult. §. fin. de officio delegati. Concordant ea quæ habentur s. lib. 1. cap. 5. de iurisdictione, in prin.

III. Regula: Plures uicarios unus habere non potest. c. provideas. 2. de officio uicarij.

IIII. Regula: Vicarius qui beneficiū curatum, uel aliam uicariam fuerit adeptus, uicaria priore priuatur. c. 1. eod. tt. Clement. 1. eod. tt.

V. Regula: Vicarius institutus, per successorem instituentis remoueri, uel portione sua fraudari non debet. c. ad hæc. 3. de officio uicarij.

VI. Regula: Compelluntur uicarij ordinarij ecclesijs

ecclesijs deferuire per subtractionem prouētiū
 & uicariarum. c. ult. eod. tt.

VII. Regula: Vicarius Papæ in urbe, non ex-
 tra iurisdictionem habet. c. tua nobis. 5. eod. tt.

VIII. Regula: Ex generali commissione non
 potest officialis inquirere, corrigere, deponere et
 punire subditorum excessus. c. licet. 2. de officio ui-
 carij, in 6.

IX. Regula: Ex generali commissione officia-
 lis beneficia conferre non potest. c. ult. eod. tt.

X. Regula: Vicarius excommunicati excom-
 municatus non est. c. 1. d. tt. Gesta tamen ab eo ra-
 ta non sunt. d. c. 1. §. fin.

XI. Regula: Vicarius personatū ecclesiæ sibi
 usurpare nō potest. c. illud. 6. de excess. pralatorū.

DE OECONOMO ET uicedomino.

Laici non sunt constituendi œconomi, sed cle-
 rici. 16. q. 7. c. in noua. Concordant ea quæ habentur
 §. cap. 8. quæst. 3. reg. 27. Sed & plura de œco-
 nomis & uicedominis uide d. quæst. 8. reg. 23. cum
 sequentibus.

DE ABBATE.

I. Regula, Quis ordinandus sit abbas? Alterius
 monasterij monachus non est ordinandus, nisi in
 monasterio uacante idoneus non existat, uel con-
 suetudo loci in contrarium extet. de qua re uide

R 3

§. cap.

3. cap. prox. quest. 1. reg. 24. Sed nec clerici in ab-
bates ordinādi. 18. q. 2. c. peruenit, cum c. sequente.

II. Regula: Qualis ordinandus abbas, defini-
tur 18. q. 2. c. abbatem. & c. abbatem, in fine.

III. Regula, A' quibus abbas eligēdus? A' con-
uentu est eligendus, non ab alijs. 18. q. 2. c. abbas. c.
abbatem. c. abbatem. c. quam sit. §. defuncto. uers.
quem sibi propria. c. abbas. uers. tamen eligant. i-
tem 16. q. 7. c. ult. Contradicit d. q. 2. c. 1. Cui obie-
ctioni respondet Gratianus d. c. abbas. §. ecce. Hu-
ius regulæ exceptio prima est: Nisi monachi sint
indomitæ ceruicis, & effrenatæ superbiæ. d. §. ex-
ce. & d. q. 2. c. nullam. Altera exceptio est: Nisi re-
ligiosis sceminis abbas sit præficiendus. d. q. 2. c. qui
religiosis.

IIII. Regula: De causis ex quibus abbas est re-
mouendus, cauetur 18. q. 2. c. si quis abbas.

V. Regula: Abbas non à monachis, sed ab epi-
scopo & uicinis abbatibus est loco remouendus.
d. c. si quis abbas. uers. ab episcopo in cuius territo-
rio. & d. c. nullam.

VI. Regula: Abbas est in potestate episcopi. 18.
q. 2. c. abbates, in prin. c. monasteria. c. abbatibus.

VII. Regula: Ne monachos uagari permittat,
cauetur d. q. 2. c. abbates. §. monachi. uers. aut per
loca aliqua.

VIII. Regula: Ne alienum monachum admit-
tat,

stat, eductur d. §. monachi. uers. uel qui monachū.
item 19. q. 3. c. statuimus. uers. discedentem uerò. 20.
q. 4. c. ult. in prin. Apostol. canon. 15.

IX. Regula: Abbati à monachis obedientia debetur. d. §. monachi. & c. cum ad. 6. §. abbas uerò. de statu monachorum.

X. Regula: Vt abbates quolibet anno conueniant, cauetur d. c. abbates. in prin. uers. qui semel in anno.

XI. Regula: Ne abbas diuersas cellulas, diuersae monasteria habeat, cauetur 20. quæst. 4. c. ult. §. abbati.

XII. Regula: Cum fratribus in conuentu manere debet, atq; in officio suo sollicitus esse. c. cum ad. 6. §. abbas uerò. de statu monachorum.

XIII. Regula: De puniendis seu corrigendis abbatibus cauetur c. ult. §. si uerò abbates. eod. tit. Hec de abbate, de quo ordinando uide item Nouell. 5. §. ordinatione. & Nouell. 123. §. iubemus.

DE PRAEPOSITO.

In praepositum non est ordinandus, nisi presbyter uel diaconus. dist. 60. c. nullus.

DE PRIORE.

De officio prioris cauetur c. cum ad. 6. §. prior autem. de statu monachorum.

632 METHODI IVRIS PONT.
DE VARIIS ORDINIBVS MONACHORUM, & primùm de mendicantibus.

I. Regula, De mendicantibus, habetur c. unico, de religiosis domibus, in 6.

II. Regula de iisdem habetur c. unico, de excess. prælator. in 6.

III. Regula de iisdem habetur Clement. 1. de regularibus.

IIII. Regula de iisdem habetur Clement. cupientes. 1. de poenis.

V. Regula de iisdem habetur extrauag. com. unica, de officio custodis.

VI. Regula de iisdem habetur extrauag. com. uices. 2. de treuga & pace.

VII. Regula de iisdem habetur extrauag. com. 1. de regularibus.

DE PRAEDICATORIBVS ET minoribus.

I. Regula: Hi possunt ubiq; uel sine licētia praelati prædicare. c. in ijs. 30. de priuilegijs.

II. Regula de iisdem habetur Clement. dudum. 2. de sepulturis.

III. Regula habetur extrauag. com. unica, de iudicijs.

IIII. Regula habetur extrauag. com. super cathedram. 2. de sepulturis.

V. Regula

V. Regula habetur extrauag. com. 1. de priuilegijs.

VI. Regula cauetur c. quia ex eo. 3. de pactis, in 6.

VII. Regula cauetur c. exijt. 3. de uerb. significat. in 6.

VIII. Regula habetur Clement. 1. cod. tt.

IX. Regula habetur extrauag. Ioan. x x i i. 1. de uerb. signif.

X. Regula habetur extrauag. Ioann. x x i i. quia nonnunquam. 2. cod. tt.

XI. Regula habetur extrauag. Ioann. x x i i. ad conditorem. 3. & ult. cod. tt.

DE NIGRIS MONACHIS.

De hisce cauetur Clemēt. 1. de statu monachor.

DE TEMPLARIIS ET hospitalarijs.

I. Regula: Hi semel in anno in locis interdictis diuina officia possunt celebrare. Quae regula approbatur simul & distinguitur s. lib. 1. capite 9. quest. 4. reg. 1. except. 2.

II. Regula: Hi fratrum suorum defunctorum corpora in locis interdictis possunt sepelire, per ea quae habentur d. except. 2. repl. 3. dupl. 1.

III. Regula de iisdem cauetur c. porrò. 7. de priuilegijs.

IIII. Regula de iisdem habetur c. tuarū. 11. d. tt.

634 METHODI IVRIS PONT.
DE EREMITIS.

I. Regula de eremitis habetur c. unico. §. fin. de
excessib. praelator. in 6.

II. Regula de ijsdem habetur 19. q. 3. c. perlatū.
§. e contra.

DE XENODOCHIIS, LEPRO-
sarijs, orphanotrophijs & simi-
libus collegijs.

De his cauetur Clement. quia cōtingit. 2. de re-
ligiosis domibus. & M. I. C. lib. 3. cap. ult.

DE MVLIERIBVS ECCLE-
siasticis & sanctimonia-
libus.

I. Regula: De monasterio foeminarum longius
à uirorum monasterio edificando cauetur 18. q. 2.
c. monasteria.

II. Regula: Puellarū monasteria monachorum
presidio & ministerio regātur. d. q. 2. c. in decima.

III. Regula: De colloquio monialium cum mo-
nachis interdicens cauetur d. c. in decima. uers.
sed neq; abbatem. & d. q. 2. c. diffinimus. §. fin.

IIII. Regula: Ne cum uiris concumbant, caue-
tur 27. q. 1. c. nec aliqua, cum c. sequente.

V. Regula: Ne simul cum canonicis & mona-
chis conueniant in clero, cauetur 18. q. 2. c. perni-
ciosam. §. simili modo.

VI. Regula: Ne uir monasterium monialium
ingre-

ingrediatur, cauetur c. monasteria. 8. de uita & honestate clericor. c. unico, in prin. uers. nulliq; aliquatenus. de statu regularium, in 6. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 9.

VII. Regula: Ne moniales monasterium egrediantur, cauetur d. c. unico, in prin. Concordat M. I. C. d. reg. 9. Huius regulæ exceptio est: Nisi abbatissa præstandi iuramenti fidelitatis causa monasterium egrediatur. d. c. unico. §. uerum.

VIII. Regula: Ne sanctimoniales propria receptacula habeant, cauetur 18. q. 2. c. perniciosam, in prin.

IX. Regula: De pœna corrumpentis uirginem sanctimonialē cauetur 27. q. 1. c. si quis episcopus. c. impudicas. c. si qua monacharum. c. sciendum. c. si quis rapuerit. Nouell. 123. §. si quis ascetrium.

X. Regula: De consecrandis & uelandis sanctimonialibus cauetur 20. q. 1. c. deuotis, cum sequentibus, usq; ad c. ult.

XI. Regula: Abbatissa uel alia sanctimonialis sanctimonialem uelare prohibetur. 20. q. 2. c. statuius.

XII. Regula, De professione facienda & ueste professarum, habetur 20. q. 1. c. ultim. 27. q. 1. c. omnes.

XIII. Regula, itidem de uestitu monialium, habetur dist. 23. c. sanctimonialis.

XIIII. Re-

636 METHODI IVRIS PONT.

XIIII. Regula, De uisitandis monialibus & earum officio, habetur Clement. ult. de statu monachorum.

XV. Regula: Eadem in monialibus, quæ in monachis, iura sunt obseruanda. c. ult. §. fin. de statu monachor. Concordat M. I. C. lib. 3. cap. 5. de mulieribus, reg. 1.

XVI. Regula: Vestimenta altaris & uasa sacra mulieres ecclesiasticæ contingere, & incensum circa altaria deferre prohibentur distinct. 23. c. sacrata.

XVII. Regula: Sanctimonialis uiros in conuentu docere non debet. dist. 23. c. mulier.

XVIII. Regula: Sanctimonialis nuptias contrahere prohibetur per ea quæ habentur j. libro prox. cap. de exceptionibus aduersus nuptias & personis contrah. except. 30.

XIX. Regula: De orationibus & meritis mulierum ecclesiasticarum cauetur dist. 81. c. ult.

DE ABBATISSA ET priorissa.

I. Regula: Abbatissa moniales benedicere, confessiones audire, & publicè prædicare non potest. c. noua quædam. 10. de pœnitentijs.

II. Regula: De electione abbatissæ & priorissæ cauetur c. indemnitatibus. 43. de electione, in 6.

DE DIACONISSA.

Diaconissa non nisi quadraginta annorum, et cum diligenti probatione est ordinanda. 27. q. 1. c. diaconissam. Concordant ea quæ habentur M. I. C. lib. 3. cap. 5. de diaconissis. ubi plures de ea regule proponuntur. Sed et plura de ecclesiasticis tum uiris tum mulieribus uide d. cap. 5.

DE REBUS ECCLESIAE
in genere. Cap. XII.

HActenus de personis ecclesiasticis tam in genere quàm in specie actum est. Nunc de rebus ecclesiasticis similiter agendum primum quidem in genere, hinc in specie.

I. Regula: Res ecclesiæ in nullius bonis sunt, nec quisquam eas tanquam proprias sibi potest uindicare. c. ratio. 3. de præbendis. 16. q. 7. c. 1. §. has uerò decimas. uers. sed sint omnia communia. 23. q. 7. c. quod autem. §. si autem priuatim. Concordant ea quæ habentur M. I. C. lib. 8. cap. 12. diuis. 3. §. rerum quæ nullius.

II. Regula: In res ecclesiæ non succeditur iure consanguinitatis. c. 1. de præbendis. c. consuluit. 15. de iure patronatus. 16. q. 1. c. in canonibus. §. generaliter. uers. similiter et ij.

III. Regula: Res ecclesiasticas laicus possidere non

re non potest. 16. q. 7. in prin. §. laici autem. c. 1. in prin. c. nullus laicorum.

IIII. Regula: Ecclesiastica laicis non conferenda, nec committenda. d. §. laici autem. et c. quamuis. 17. de decimis. item dist. 89. c. indicatum.

V. Regula: De rebus ecclesiasticis laici dissonere uel statuere non possunt. dist. 96. in prin. cum sequentibus. 16. q. 7. c. nullus laicorum. c. non placuit. c. laicis. c. si quis principum. c. quicumque. §. si ergo. Vbi Gratianus distinctionem adijcit, de qua dicitur 3. cap. 14. Concordant item ea quae proposita sunt 5. cap. 1. reg. 17.

VI. Regula: Ecclesiastica laicus conferre non potest. c. dudum. 31. §. ceterum. uers. cum sacrilegi. de decimis. c. nullus. 17. de iure patronatus. Concordat 5. reg. prox. Sed et plura de regula proposita uide 5. cap. 7. reg. 17. et cap. 10. quest. 2. reg. 5.

VII. Regula: Ecclesiasticae res non nisi ab episcopo, eiusue consensu conferendae ac possidendae sunt. 16. q. 7. c. congregato. c. et hoc. §. fin. Concordant ea quae proposita sunt 5. cap. 8. q. 10. reg. 1.

VIII. Regula: De rebus ecclesiae administrandis ac distribuendis cauetur d. reg. 1. cum duabus sequentibus: item d. capite 8. quest. 8. reg. 46. cum sequente.

IX. Regula: De rebus ecclesiae uindicandis cauetur 16. q. 3. c. 1. in fine. c. inter memoratos. §. fin.

item

item De rebus ecclesiæ alienandis c. si quis. 6. §. fin.

X. Regula: Res sterilis uel onerosa ecclesiæ re-
hiberi debet. 10. q. 2. c. hoc ius. §. sicut. Nouell. 7. §.
sicut autem.

XI. Regula: Alienatio rerum ecclesiasticarum
regulariter prohibetur. c. nulli liceat. 5. c. si quis. 6.
de rebus ecclesiæ alienandis. extrauag. com. unica,
eod. tt. c. fraternitatem. 2. de donationib. c. ut com-
mutationes. 2. de rerum permutat. c. 1. c. cum nos. 3.
et c. tua nuper. 8. de his quæ fiunt à prælato. c. hoc
consultissimo. 2. de rebus ecclesiæ non alienandis.
in 6. 10. q. 2. in prin. cum c. sequente. 12. q. 2. in prin.
c. apostolicos. c. quisquis. c. non liceat. c. indignè. c.
Vulterana. c. statumus. c. episcopus. uers. si quid de
ecclesia. c. diaconi. c. quidquid. c. alienationes. c. ab-
batibus. c. si qua de. c. precariæ. c. sicut. §. his omni-
bus. c. placuit. c. sine exceptione. in prin. et §. epi-
scopus. 16. q. 1. c. quia iuxta. c. possessiones. 17. q. 4.
c. 1. c. ratio. 18. q. 2. c. quum sit. in princ. 10. q. 2. c. ea
enim. l. 14. uers. ea enim. C. de sacrosanctis ecclesijs.
Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 6. de non alie-
nandis rebus ecclesiæ. in prin. Huius regulæ exce-
ptio prima est: Nisi emphyteutico iure res eccle-
siastica fuerit alienata. Quæ exceptio approba-
tur certo modo 10. q. 2. c. hoc ius. §. perpetua. No-
uell. 7. §. emphyteusin autem. et Nouell. 120. §. em-
phyteuses. Contradicit c. nulli liceat. 5. §. alienatio-

De alienatio-
ne rerum ec-
clesiasticarum.

nis.

nis. uers. & emphyteuticum perpetuum. c. ad au-
dientiam. 9. de rebus ecclesiæ alienandis. c. hoc con-
sultissimo. 2. §. non concedendo. eod. tt. in 6. extra-
uag. com. unica, in prin. uers. nec non infeudatio-
nem. eod. tt. Contradicit item 10. q. 2. c. de preca-
rijs. Ex quibus patet, exceptionem propositam iu-
re pontificio reprobari. Planè admittitur in terra
non fertili & de syluis extirpata, c. ad aures. 7. d.
tt. Item admittitur in rebus solitis in emphyteusim
concedi, d. uers. nec non infeudationem. Huius ex-
ceptionis in casibus iam propositis approbatæ re-
plicatio prima est: Nisi emphyteuta biennio con-
tinuo non soluerit canonem: hoc enim casu em-
phyteusis potest reuocari. d. §. perpetua. uers. qui
rem. Nouell. 7. §. scire autem. Altera replicatio est:
Nisi emphyteuta rem fecerit deteriorē. d. §. per-
petua. uers. qui rem fecerit. Plura de exceptione
proposita uide M. 1. C. d. cap. 6. de non alienandis
reb. except. 2. Altera propositæ regulæ exceptio
est: Nisi res ecclesiastica fuerit ad tempus locata.
c. uestra. 2. de locato & conducto. Nouell. 120. §. lo-
cationes. Cuius replicatio prima est: Nisi ultra tri-
ginta annos locatio sit facta. d. §. locationes. Que
replicatio mutatur & coarctatur in triennium,
extrauag. com. unica, in prin. uers. locationem &
conductionem. de rebus ecclesiæ non alienandis.
Altera replicatio est: Nisi ecclesiæ laicis locentur.

c. secundum

c. secundum. 6. in fine. ne clerici uel monachi secularibus negocijs. Tertia proposita regule exceptio est: Nisi res ecclesiastica pignori sit obligata. Nouell. 120. §. quod si usuueniat. Contradicit d. extrauag. unica, in prin. uers. hypothecam. Huius exceptionis iure ciuili approbatae replicatio prima est: Nisi sacra uasa, uestes aut alia donaria ad religionem necessaria pignori data sint. c. 1. de pignoribus. l. 17. C. de sacrosanctis eccles. Cuius duplicatio prima hæc est: Nisi necessitas urserit. d. c. 1. uers. nisi iustissima necessitate. Altera duplicatio est: Nisi pro redemptione captiuorum obligentur. d. l. 17. uers. excepta uidelicet. Altera replicatio est: Nisi pro alieno debito res ecclesiastica pignori sit obligata. c. si quorundam. 2. de solutionib. Quarta exceptio est: Nisi feudum, de quo antea quis inuestitus est, ei redintegretur. c. per tuas. 5. de donationib. Quinta exceptio est: Nisi feudum apertum alij rursus in feudum concedatur. c. ex parte. 2. de feudis. Sexta exceptio est: Nisi per transactionem res ecclesiastica sit alienata. c. statuimus. 2. c. contingit. 3. de transactionibus. Cuius replicatio prima est: Nisi sine consensu prælati uel superioris facta sit transactio. d. c. 2. uers. de assensu episcopi. c. ueniens. 8. eod. tt. Cuius duplicatio est, quod ipse transigens dum uiuit, nihilominus obligetur. d. c. 8. uers. ne pacta inter alios, c. de cætero. 5. eod. tt.

S

Alter

Altera replicatio est: Nisi clerici de beneficio inter se transegerint: hoc enim non licet. c. constitutus. 4. d. tt. c. cum pridem. 4. de pactis. c. non sine. 2. de arbitris. Cuius duplicatio prima est, quod mediatori transactio ista noceat. c. ex literis. 6. de transactionibus. Altera duplicatio est: Nisi gratis, nullo dato uel promisso, transactio de beneficio facta sit. c. super eo. 7. eod. tt. Hæc de secunda replicatione. Tertia proposita exceptionis replicatio est: Nisi de iure patronatus aliquo accepto sit transactum. c. præterea. 9. d. tt. Quarta replicatio est: Nisi de subiectione spiritali sit transactum. c. præterea. 10. eod. tt. Hæc de sexta exceptione. Septima exceptio est: Nisi ob res alienum urgens res ecclesiastica sit alienata. Quæ exceptio approbatur certo modo 10. q. 2. c. hoc ius, in prin. 17. q. 4. c. nullus res. Nouell. 120. §. sed & hoc. Plura de hac exceptione uide M. I. C. lib. 3. cap. 6. de rebus ecclesiasticis non alienandis, except. 7. Octaua exceptio est: Nisi propter redemptionem captiuorum res ecclesiæ alienentur. 10. q. 2. c. 1. in fine. 12. q. 2. c. apostolicos, in princ. uers. excepta causa. c. & sacrorum. c. sacrorum. c. sicut omnino. c. aurum. L. 17. uers. excepta uidelicet. C. de sacrosanctis ecclesijs. Concordant item ea quæ habentur M. I. C. d. cap. 8. except. 12. Nona exceptio est: Nisi propter redemptionem terre sanctæ alienatio sit facta. c. ult.

§. fin.

§. fin. de uoto. Decima exceptio est: Nisi in alimonia pauperum alienatio sit facta. 12. q. 2. c. gloria. c. aurum. Distinguitur Apostol. canon. 37. in fine. Undecima exceptio est: Nisi religionis intuitu res ecclesiastica monasterio alienetur. 12. q. 2. c. si episcopus. c. ult. & q. 5. c. quia Ioannes. 16. q. 1. c. possessiones. uers. aut monasterijs. Huius replicatio est: Nisi id quod religionis intuitu alienatur, quinquagesimam uel centesimam partem rerum ecclesie excefferit. 12. q. 2. c. penult. Duodecima exceptio est: Nisi clericis in stipendium datum sit. 12. q. 2. c. sepe fit. Decimatertia exceptio est: Nisi pro remuneratione obsequij datum sit. d. q. 2. c. quicumque. c. ecclesiasticis. 16. q. 1. c. possessiones. uers. nisi fortè. Cuius replicatio est: Nisi in perpetuum pro remuneratione res immobilis data sit. d. c. possessiones. uers. sic tamen ut hæc. & d. q. 1. c. predicator. §. illud autem. Decimaquarta exceptio est: Nisi miserationis intuitu serui ecclesie manumittantur. 12. q. 2. c. cum redemptor. Decimaquinta exceptio est: Nisi episcopus seruo ecclesie à se manumisso quid donauerit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur d. q. 2. c. si quos de seruis. Decimasexta exceptio est: Nisi peregrinis necessitate exigente largitio sit facta. 16. q. 1. c. possessiones. & c. ult. in princ. Decimasextima exceptio est: Nisi in fabricam ecclesie donatio sit facta.

644 METHODI IVRIS PONT.

Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur.
 17. q. 4. c. questi sunt. Decima octaua exceptio est:
 Nisi oblata ei quem professionis poenituit, seu ali-
 âs beneficio priuatur, restituantur. d. q. 4. c. hanc
 ergo. §. sed notandum. & c. quod ad te. 3. §. fin. de
 clericis coniugatis. Decimanona exceptio est: Nisi
 oblata ei qui postea filios est sortitus, restituantur.
 d. q. 4. c. ult. §. quam laudabile. Vicesima exceptio
 uidetur: Nisi Papa alienauerit. Sed reprobatur 12.
 q. 2. c. non liceat Papæ. Vicesima prima exceptio
 est: Nisi Imperio uel Imperatori res ecclesiastica
 sit permutata. c. 1. de rerum permutat. 10. q. 2. c.
 hoc ius. §. sed & permutare. Nouel. 7. §. ut autem.
 uers. finimus ergo. Plura de exceptione proposita
 uide M. I. C. d. cap. 6. de rebus ecclesiæ nō alienan-
 dis, except. 1. Vicesima secunda exceptio est: Nisi
 alij ecclesiæ res ecclesiastica sit permutata, non a-
 lio modo alienata. c. 1. de rebus ecclesiæ alienandis.
 c. ad quæstiones. 6. de rerum permutat. 10. q. 2. c.
 hoc ius. §. sibi inuicem. Concordat M. I. C. d. cap. 6.
 except. 9. Huius replicatio est: Nisi præbendæ uel
 dignitates inuicem permutentur. Quæ replicatio
 approbatur per ea quæ habentur §. cap. 7. reg. 116.
 Vicesima tertia exceptio est: Nisi ædes ruinosæ aut
 destructæ alienentur. Quæ exceptio approbatur
 certo modo 10. q. 2. c. hoc ius. §. si quas uerò. Con-
 cordat M. I. C. d. cap. 6. except. 7. Vicesima quarta
 exceptio

exceptio est: Nisi ususfructus tantum rei ecclesiastica sit alienatus. 10. q. 2. c. si oconomus, cum c. sequente. l. 14. §. sanè ne omnis. C. de sacrosanctis ecclesijs. Concordat M. I. C. d. cap. 6. except. 4. Cuius replicatio habetur Clement. 1. de reb. ecclesiæ non alienandis. Vicesima quinta exceptio est: Nisi res mobilis, non soli sit alienata. Quæ exceptio constat ex prædictis canonibus, quibus tantum immobilium rerum alienatio prohibetur. Cuius replicatio prima est: Nisi mancipia uel coloni adscripticij alienentur. Nam horum alienatio specialiter prohibetur, certo tamen modo, c. mancipia. 3. & c. iniustum. 4. de rerum permutat. 10. q. 2. c. 1. 12. q. 2. c. iniustum. Altera replicatio est: Nisi uasa sacra, uestes, aut alia donaria ad religionem necessaria fuerint alienata. d. c. 1. uers. uel uasa. item 12. q. 2. c. Augustino. c. Apostolicos. item extraudg. com. unica, in prin. uers. & preciosa mobilia. de rebus ecclesiæ non alienandis. Concordat item M. I. C. d. cap. 6. except. 5. repl. 3. Huius replicationis duplicationes uide §. except. 3. repl. 1. Tertia replicatio est: Nisi cum quis iuramentum præstitisset de non alienandis rebus ad mensam suam pertinentibus, nonnullas res mobiles ad mensam pertinentes, uel de quibus dubitatur an ad mensam pertineant, alienauerit. c. ut super. 8. de rebus ecclesiæ alienandis. Vicesimasexta exceptio est: Nisi res alienata

inutilis sit, & multis præstationibus onerata. d. c.
 ut super. 8. §. fin. 10. q. 2. c. hoc ius. §. prædium. c. hu-
 iusmodi. §. fin. 12. q. 2. c. non liceat Papæ. uers. nisi
 tātummodo. c. sine exceptione. §. fin. c. terrulas, cū
 c. sequēte. c. iniustū. uers. cum canonica. Nouell. 120.
 §. porro si qua. Vicesima septima exceptio est: Ni-
 si res nimium remota fuerit alienata. d. c. terrulas.
 uers. aut longè positas. Nouell. 131. §. si legatū. Vi-
 cesima octaua exceptio uidetur: Nisi res ad mēsam
 prælati uel capituli pertinēs fuerit alienata. Sed
 reprobatur c. ut super. 8. & c. possessiones. 10. in
 prin. de rebus ecclesiæ alienādīs. Vicesima nona ex-
 ceptio est: Nisi modica res sit alienata. c. ceterum.
 3. de donationibus. Tricesima exceptio est: Nisi cō-
 suetudo uel statutum loci alienationem permittat.
 Quæ exceptio approbatur certo modo d. c. 3. uers.
 & illius terræ consuetudo. Cuius replicatio est: Ni-
 si cōstitutio loci laicorū sit. c. ult. de rebus ecclesiæ
 alienādīs. Cōtradicit c. sine exceptione. 12. q. 2. Tri-
 cesima prima exceptio uidetur: Nisi episcopus a-
 lienationi consenserit. Sed reprobatur 17. q. 4. c. in
 uenditionibus. §. etiam si. Tricesima secunda exce-
 ptio uidetur: Nisi Imperator iusserit alienari. Sed
 & hæc reprobatur 23. q. 3. c. conuenior. Nouell. 7.
 §. quia uerò. Tricesima tertia exceptio est: Nisi Pa-
 pa permiserit & confirmauerit alienationem. 12.
 q. 5. c. quia Ioannes. Tricesima quarta exceptio est:
 Nisi

Nisi ecclesiæ conditio per alienationem melior sit facta. 12. q. 2. c. sicut ecclesia. §. fin. c. sine exceptione. Tricesima quinta exceptio est: Nisi prælatus alienans de suis rebus tantum det ecclesiæ, quantum est in re alienata. d. q. 2. c. si quis qualibet. & 12. q. 5. c. si episcopus. Tricesima sexta exceptio est: Nisi cum consensu capituli & solenni decreto interueniente facta sit alienatio. c. pastoralis. 7. §. fin. de donationib. 10. q. 2. c. huiusmodi. §. quod si necessitas. 17. q. 4. c. nullus res. Nouell. 46. 67. §. quoniam uerò. & 120. §. uerum enim uerò. item §. & quidem si. Tricesima septima exceptio: Nisi capitulum sciens alienationi non contradixerit. c. continuebatur. 2. de ijs quæ fiunt à prælatis. Tricesima octaua exceptio: Nisi capitulum alienationem postea ratam habuerit. c. cum nos. 3. in fine. eod. tt. Tricesima nona exceptio est: Nisi laicus decimas, quas ab una ecclesiâ habet, alij ecclesiæ donauerit. c. cum apostolica. 7. eod. tt. Quadragesima exceptio est: Nisi laicus ius suum patronatus, quod in ecclesiâ habet, eidem uel alij ecclesiæ contulerit. c. 1. in prim. de iure patronatus, in 6. Quadragesima prima exceptio est, quòd quamuis alienatio facta non ualeat, tamẽ alienans eam retractare non possit. c. inter dilectos. 8. de donationibus. Quadragesima secunda exceptio uidetur. Nisi alienatio iuramento sit firmata. Sed reprobatur c. hac

consultiſſimo. 2. §. contractus autem. de rebus ec-
clesiæ non alienandis, in 6. Quadragesimatertia
exceptio uidetur: Nisi lōgi temporis præscriptio-
ne alienatio sit firmata. Sed & hæc reprobatur d.
§. contractus autem. uers. nec præscribendi etiam.

Replicationes præcedentium ex- ceptionum generales.

Haftenus exceptiones aduersus prohibitionem
alienationis rerum ecclesiasticarum exposuimus,
quarum tamen nonnullæ supersunt replicationes
generales siue communes, quæ plerisq; istis exce-
ptionibus obijci possunt. Harum prima est: Nisi si
ne consensu capituli & solēni decreto non inter-
ueniente facta sit alienatio. d. c. hoc consultiſſimo.
2. in prin. uers. & casibus à iure permissis. Contra
dicit tamen glossa ibidem in uerbo Non conceden-
do. Ideoq; replicatio proposita magis uidetur re-
probanda, quàm approbanda. Altera replicatio
est: Nisi sine consensu prælati alienatio sit facta. c.
præterea. 8. & c. cum clerici. 11. de censibus. 17. q.
4. c. in uenditionibus, in prin. Huius duplicatio est
in c. 1. in prin. de iure patronatus, in 6. De quo di-
ctum ē. except. 40. Tertia replicatio generalis est:
Nisi sede uacante nullo defensore constituto alie-
natio facta sit. c. 1. de rebus ecclesiæ non alienand.
in 6. Quarta replicatio est: Nisi princeps aliquis
secularis res ecclesiæ alienauerit. c. qui res. 2. de
rebus

rebus ecclesie alienandis. 12. q. 2. c. de rebus. Quinta replicatio est: Nisi spirituale cum temporali sit permutatum. c. ult. de rerum permutat. Sexta replicatio est: Nisi dispensatoribus ecclesiarum liberisue eorum, cognatis uel adfinibus alienatio sit facta. c. cum clerici. 11. de censib. 10. q. 2. c. huiusmodi. §. quibuscunq;. 16. q. 1. c. in canonibus. §. generaliter. Apostol. canon. 75. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 6. replicat. general. 2. Septima replicatio est: Nisi ipsa ecclesia seu monasterium alienetur. Que replicatio approbatur simul & distinguitur 16. q. 7. c. nemini. Concordant ea que habentur 5. cap. 1. reg. 10. Sed & concordat M. I. C. d. cap. 6. replic. general. 3. Octaua replicatio est: Nisi res alienata ab Imperatore ad ecclesiam fuerit profecta. 10. q. 2. c. hoc ius, in prim. Nouell. 120. §. que uero. Hec de undecima regula, eiusq; exceptionibus ac replicationibus sint dicta. Sequuntur nunc euentus ac poena prohibita alienationis.

XII. Regula: Euentus ac poena prohibita alienationis definitur pro uarietate specierum alienationis d. c. hoc ius. §. qui uero. & Nouell. 7. §. quia uero.

XIII. Regula: De poena suspensionis & excommunicationis, & ut de suo ecclesiam indemnem praestet, cauetur c. qui res. 2. c. si quis presbyterum. 6. de rebus ecclesie alienandis. c. hoc con-

650 METHODI IVRIS PONT.

sultissimo.2. §. & nihilominus, usque ad §. ex contractibus. eod. tt. in 6. item extrauag. comm. unica. §. si quis autem. eod. tt. 10. q. 2. c. ult. 12. q. 2. c. apostolicos. §. quisquis autem. c. de rebus, in fine. c. statui-
mus, in fine. c. episcopus, in fine. c. diaconi. uers.
quod si fecerint. 16. q. 1. c. in canonibus. §. generali-
ter. 17. q. 4. c. omnes. c. nullus res, in fine.

XIIII. Regula, De re alienata uindicanda seu restituenda, 10. q. 2. c. ult. 12. q. 2. c. monemus, in fine. c. quisquis. §. fin. Quilibet ex clero rem repetere potest. d. c. si quis presbyterum. 6. §. fin. Concor-
dant ea quæ proposita sunt §. reg. 9.

XV. Regula: De euictione præstanda ei, cui res alienata fuerit euicta, cauetur c. ad audiētiam. 9. §. fin. de rebus ecclesiæ alienandis. 10. q. 2. c. hoc ius. §. qui uerò. uers. sed aduersus eum. 12. q. 2. c. Vul-
terana. §. sit emptoribus.

XVI. Regula: Si res ecclesiastica licitè alie-
nata est, is cui ea est alienata, eam ultra debitum & naturam contractus usurpare non debet. c. hoc consultissimo. 2. §. ex contractibus. de rebus eccle-
siæ non alienandis, in 6.

XVII. Regula, De precarijs ecclesiasticis: qualiter fieri debeant, definitur 10. q. 2. c. precarie & inmine.

XVIII. Regula: De precarijs quolibet quin-
quennio renouandis cauetur d. q. 2. c. precario de quin-

quinquennio. & c. 1. de precarijs. Huius exceptio videtur: Nisi ita factum sit precarium, ne unquam reuocari possit. Sed reprobatur c. de precarijs. 2. d. tt. & d. q. 2. c. de precarijs. Plura de precarijs ui de j. lib. 5. cap. 3. reg. 24. cum duab. sequentib.

DE DECIMIS, PRIMITIIS,
& oblationibus. Cap. XIII.

HActenus de rebus ecclesiasticis in genere actum est: sequitur de iisdem in specie. Sūt autē res ecclesiasticæ perinde ac aliæ partim corporales, partim incorporeales. Incorporeales sunt, ueluti decimæ, primitiæ & oblationes, quæ in solis ecclesiarum bonis præcipuè numerantur c. causa. 13. in prin. de uerb. signif. de quibus in hoc capite agitur: & primum de decimis.

I. Regula: De iure quo decimæ introductæ sunt, cauetur De consecrat. distin. 5. c. quadragesima. §. fin. 16. q. 1. c. decimas, in prin. q. 3. c. iubemus. §. decimæ. q. 7. c. 1. §. oportet autem. c. decimas.

II. Regula, De definitione seu potius descriptione decimarum, habetur c. tua nobis. 26. §. uerū si ad. uers. quæ tributa. de decimis. 16. q. 1. c. decimæ, in prin.

III. Regula: De quatuor generibus decimarū iuris ueteris cauetur c. 1. in prin. d. tt.

IIII. Regula: Quod decimæ exigi possint, ac soluendæ

De exigēdi
& soluendi
decimis.

*soluendæ sint, cauetur c. parochianos. 14. c. tua no-
bis. 26. §. uerum si ad. c. in quibusdam. 32. §. fin. de
decimis. 16. q. 1. c. reuertimini, cum c. sequente. q. 2.
c. admonemus. c. præcipimus. c. nam qui. q. 7. c. 1. §.
oportet autem. c. quicumq. c. omnes. item dist. 32. c.
præter hoc. §. deinde. Huius regulæ exceptiones
uide in regulis proximè sequentibus.*

*Quibus de-
cimæ persol-
uendæ?*

*V. Regula: Sacerdotibus decimæ persoluendæ.
Quæ regula ex precedentibus patet. Cuius excep-
tio hæc uidetur: Nisi sacerdotes mali sint. Sed re-
probetur c. tua nobis. 26. §. penult. de decimis.*

*VI. Regula: Eius ecclesiæ sacerdotibus, in qua
infantes grauari baptizantur, et sacramenta gra-
uatus percipit, decimæ sunt persoluendæ. 16. q. 1. c.
de decimis. c. questi sunt. c. statuimus. c. in sacris. i-
tem de Decimis c. cum contingat. 29. §. unde in qui-
sitioni. c. cum in tua. 30. §. fin. Huius regulæ excep-
tio prima est: Nisi consentiente episcopo alij ec-
clesiæ soluantur. d. c. statuimus. §. fin. et d. c. in sa-
cris. Altera exceptio est: Nisi consuetudo loci al-
liud introduxerit. Quæ exceptio approbatur si-
mul et distinguitur c. cum sint. 18. c. ad apostoli-
ca. 20. de decimis. Tertia exceptio est: Nisi in alio
loco prædia, ex quibus decimæ præstantur, sita
sint: tunc enim illi ecclesiæ, in cuius territorio præ-
dia sita sunt, decimæ persoluendæ. c. ult. de paro-
chijs. Quanquam contradicere uidetur 13. q. 1. per
totam.*

totam. Quarta exceptio est: Nisi alius decimas præscripserit, uel iusto titulo adquisierit. c. cum in tua. 30. de decimis.

VII. Regula: Non alij quàm cui debentur, decimæ sunt persoluendæ. 16. q. 2. c. nullus.

VIII. Regula: Ab omnibus regulariter decimæ sunt persoluendæ. c. à nobis. 24. de decimis. Cuius regulæ exceptio prima est: Nisi clerici uel alij sint religiosi: hi enim à decimis persoluendis sunt immunes. c. nouum. 2. eod. tt. 16. q. 1. c. de decimis. §. fin. c. questi. c. decimas. §. cæterum. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi prædia sua non proprijs laboribus uel sumptibus, sed per colonos colant: hoc enim casu à decimis immunes nō sunt. d. c. questi, in fine. & d. q. 1. c. ult. in fine. Altera replicatio est: Nisi clerici sint coniugati, qui ab alijs clericis spiritualia recipiunt. d. c. nouum. 2. uers. illi profectō clerici. & ibi glossa. Tertia replicatio uidetur: Nisi monachi sint, quibus populus ad regendum non committitur. Sed reprobatur 16. q. 1. c. cunctis. §. de his uerò. Quarta replicatio est in prædijs, quæ clerici & monachi à laicis comparauerunt, d. c. cunctis. §. fin. cum c. sequente. item c. commissum. 4. c. nuper. 34. de decimis. c. statuto. 2. §. cæterum. eod. tt. in 6. c. quanto. 18. §. fin. de usuris. Quinta replicatio est in prædijs conductis, c. dilecti. 8. de decimis. Sexta replicatio est in prædijs

A quibus decimæ persoluentur

dijs ueteribus, non de nouo cultis. Quæ replicatio
 approbatur simul & distinguitur c. ex parte. 10.
 cod. tt. Declaratur c. quid per. 21. de uerb. signific.
 Huius duplicatio prima est: Nisi de nutrimentis a-
 nimalium & hortis suis: de his enim quamuis ue-
 teribus non præstantur decimæ. d. c. 10. uers. & de
 nutrimentis animalium. Altera duplicatio est: Nisi
 monachi sint Cistercienses, templarij uel hospita-
 larij. d. c. 10. uers. sed prædecessor noster. & c. ad
 audientiam. 12. cod. tt. Huius duplicationis tripli-
 catio est: Nisi clericis sui ordinis: his enim decimas
 debent. c. 1. §. ceterum dicti. de uerb. signif. in 6. &
 ibi glossa. Plures huiusmodi triplicationes uide in
 replicationibus præcedentibus & sequentibus: ut
 puta s. replic. 4. ubi de Cisterciensis ordinis mo-
 nachis habetur c. nuper. 34. de decimis. item j. ex-
 cept. prox. repl. 3. Tertia duplicatio est: Nisi no-
 uale uetus factum sit. c. ult. de priuilegijs. Hæc de
 prima exceptione. Secunda propositæ regulæ ex-
 ceptio est: Nisi specialiter priuilegiati sint de de-
 cimis non soluendis. c. à nobis. 24. uers. nisi à præ-
 statione ipsarum. de decimis. Cuius exemplum est
 s. except. prox. repl. 6. dupl. 2. Eius autem replica-
 tio prima est: Nisi cum priuilegium esset impetra-
 tum de immunitate noualium, agatur de decimis
 noualium tempore impetrati priuilegij possessis.
 c. dudum. 31. de priuilegijs. c. statuto. 2. in prim. de
 decimis.

decimis, in 6. Altera replicatio est: Nisi agatur de decimis ante priuilegium impetratum promissis. c. ex multiplici. 3. de decimis. Tertia replicatio est: Nisi priuilegiati per triginta uel quadraginta annos decimas soluerint. c. si de terra. 6. de priuilegijs. Concordat s. lib. 1. cap. 3. de priuilegijs, reg. 3. except. 6. Quarta replicatio est: Nisi in certis rebus priuilegiati de alijs rebus conueniantur. d. c. statuto. 2. s. diocesani. Cuius exemplum habetur c. ex parte. 10. s. fin. c. licet. 11. de decimis. Cui concordant ea quæ proposita sunt s. except. 1. repl. 1. Quinta replicatio est in prædijs conductis, c. in quibusdam. 32. de decimis. 25. q. 2. c. ult. s. fin. Sexta replicatio uidetur in prædijs postea adquisitis et noualibus. Sed reprobatur c. quia circa. 22. de priuilegijs. c. ex parte. 27. de decimis. Septima replicatio est: Nisi princeps aliquis laicus priuilegium immunitatis concesserit. c. tua. 25. in prin. cod. tt. Octaua replicatio est: Nisi priuilegiatorum bonum nimium creuerint. c. suggestum. 9. cod. tt. Hæc de secunda exceptione. Tertia exceptio uidetur in Iudeis, qui ministerio ecclesiastico Christianorum non utuntur. Sed reprobatur c. de terris. 16. de decimis. c. quanto. 18. s. fin. de usuris. Quarta exceptio est in leprosis, c. cum dicat. 2. s. fin. de ecclesijs edificandis. Hæc de octaua regula.

IX. Regula: Vtrum dominus an colonus deci-

mas

656 METHODI IVRIS PONT.

mas soluere teneatur, definitur c. tua nobis. 26. §.
 Et cum de cunctis. de decimis.

De quibus
 rebus deci-
 ma persol-
 uenda?

X. Regula: De omni fructu tam mobiliū quam
 immobilium rerum decimæ sunt persoluendæ. d. §.
 Et cum de cunctis. Et c. peruenit. §. item c. nūcios.
 6. c. ex parte. 21. c. non est. 22. Et c. ex transmissa. 23.
 eod. tt. item 16. q. 7. c. quicumq. c. omnes, in princ.
 Huius regule exceptio prima uidetur in fructu
 prædiorum, quæ quis ita comparauit, ne ex ijs sol-
 ueret decimas. Sed reprobatur 16. q. 1. c. si quis lai-
 cus. c. de decimis. §. sed et illa. Altera exceptio ui-
 detur in fructibus, quorum decimæ per multos an-
 nos non sunt solutæ. Sed et hæc reprobatur c. cum
 in tua. 30. de decimis. Tertia exceptio uidetur in
 fructib. noualium. Sed et hæc reprobatur c. quo-
 niam. 13. Et c. ex parte. 27. eod. tt. Quarta exce-
 ptio uidetur in fructibus seu lucris artificiorum,
 negociationis, uel militiae. Sed et hæc reprobatur
 c. pastoralis. 28. §. ad quod respondemus. uers. Et
 de residuo. eod. tt. 16. q. 1. c. decimæ. §. de militia.
 Quinta exceptio uidetur in censibus acquiribus.
 Sed et hæc reprobatur c. cum nō sit. 33. §. fin. uers.
 uel saltem hi. de decimis.

Quātum de-
 cimarum no-
 mine soluen-
 dum.

XI. Regula: Decima pars omnium frugum de-
 betur. c. 1. in prin. Et c. cum homines. 7. de decimis.

XII. Regula: Non deductis expensis decimæ
 persoluendæ, d. c. 7. Et c. non est. 22. §. fin. uers. an-
 tequam

tequam ullas. c. tua nobis. 26. c. pastoralis. 28. eod. tt. Huius regulæ exceptio est: Nisi ex lucro pecunie negociationis decimæ sint persolvendæ. d. c. 28. uers. licet circa res adquisitas.

XIII. Regula: Decima beneficiorum alicui concessa, ei debetur secundum taxationem eius loci consuetam, & monetam currentem. Clement. si beneficiorum. 2. in prin. de decimis. extrauag. com. unica, eod. tt.

XIII. Regula: Statim collectis fructibus decimæ soluendæ. c. cum homines. 7. d. tt.

Quando decimæ persolvendæ.

XV. Regula: Ante solutionem tributorum ac censuum decimæ soluendæ. c. cum non sit. 33. d. tt.

XVI. Regula: De nihil dando pro decimis cauetur 16. q. 7. c. decimas.

Euentus solutionis decimarum.

XVII. Regula: Ut captis pignoribus decimæ exigantur. Hæc regula recipit exceptionem in calicibus, libris & ornamentis ad diuinum cultum deputatis, Clement. si beneficiorum. 2. §. nec per. de decimis.

XVIII. Regula: De poena excommunicationis non soluentium decimas cauetur 16. q. 7. c. omnes. §. fin. Cōcordant ea quæ habentur s. reg. 4.

XIX. Regula: Cum decimæ non soluuntur, annonæ caritas & indictio fisci euenit. 16. q. 1. c. reuertimini. §. quia mihi. q. 7. c. maiores.

XX. Regula: De poena fraudis, quæ fit ab ex-

T

emptis

658 METHODI IVRIS PONT.

emptis circa decimas, cauetur Clement. 1. de decimis. Hæc de soluendis decimis sint dicta.

De distribu-
endis deci-
mis.

XXI. Regula: De persona distribuentis decimas & modo cauetur 16. q. 7. c. 1. §. has uero decimas. dist. 32. c. præter hoc. §. deinde. uers. & ut ipse. Plura de distribuendis decimis uide 3. cap. 8. q. 8. reg. 46. cum reg. sequente. item quæst. 10. reg. 1. cum sequentib.

De conferen-
dis decimis.

XXII. Regula: Laicis decimæ non sunt confere. c. ad hæc. 15. c. quamuis. 17. & c. prohibemus. 19. de decimis. 1. q. 3. c. peruenit. 16. q. 1. c. ult. §. quod autem. q. 3. c. iubemus. §. item decimæ. q. 7. in prin. §. laici autem. c. 1. in prin. Huius regule exceptio est: Nisi episcopus loci consenserit. d. §. quod autem. uers. episcopo tamen loci. Contradicit tamen d. q. 7. c. peruenit.

XXIII. Regula: Monachis decimæ concedi possunt. 16. q. 1. c. ult. in prin.

XXIIII. Regula: Laici decimas alijs conferre non possunt. c. dudum. 31. & c. ult. de decimis.

Quid quan-
tumq; cõse-
tur esse col-
latum?

XXV. Regula: Decimis collatis, noualium decimæ non debentur. c. tua. 25. §. fin. c. cum contingat. 29. de decimis. et c. statuto. 2. §. fin. d. tt. in 6.

XXVI. Regula: Priuilegium decimas noualium concedens pro ea portione, qua ueteres contingunt priuilegiatos, quid quantumq; contineat, definitur d. c. statuto. 2. in prin.

XXVII. Re-

XXVII. Regula: Priuilegiati super decimis recipiendis, ecclesijs parochialibus gratis assignare debent portionem pro debitis oneribus supportandis. d. c. statuto. 2. §. ubi autem. Hec de decimis. Sequitur de primitijs & oblationibus.

DE PRIMITIIS.

XXVIII. Regula: Origo primitiarum exponitur c. l. §. at uerò. de decimis.

XXIX. Regula: Primitie perinde ac decimae sacerdotibus sunt soluendae. dist. 32. c. praeter hoc. §. deinde. Quantum autem primitiarum nomine soluendum, definitur d. §. at uerò. uers. traditionem quoq;.

XXX. Regula: Primitie perinde ac decimae sunt in dispositione episcopi. d. §. deinde. uers. & ut ipse.

XXXI. Regula: Pomorum primitie episcopo & presbyteris domum mittuntur, non super altare. Apost. canon. omnium. 4.

XXXII. Regula: Primitie inter diaconos & alios clericos diuidendae. d. c. omnium. 4. §. manifestum.

DE OBLATIONIBVS.

XXXIII. Regula: Desiniuntur oblationes c. causa. 13. §. oblationes. & c. cū inter. 29. de uerb. signif. 12. q. 1. c. uidentes. uers. ipse enim.

XXXIII. Regula: Solius ecclesiae bona
T 2 sunt

sunt primitiæ, decimæ et oblationes. d. c. 13. in prim.

XXXV. Regula: Ad missarum solennia omnes aliquid Deo debent offerre. De consecrat. distin. 1. c. omnis Christianus. Concordat 16. q. 1. c. reuertimini. Item pro eo qui pœnitens morte præuentus est, antequam sacerdotem habere potuit à quo absolueretur, oblationes sunt faciendæ, per ea quæ habentur j. reg. 41. except. 1.

XXXVI. Regula: Semel oblatum Deo non est reuocandum nec retinendum. 17. q. 4. c. sunt qui opes, cum c. sequente Sacrilegium. 13. q. 2. c. clerici.

XXXVII. Regula: Excommunicantur, qui defunctorum oblationes retinent, nec soluunt. 13. q. 2. c. qui oblationes. c. qui oblationes. c. clerici.

XXXVIII. Regula: Oblationes dissidentium fratrum non accipiendæ. distin. 90. c. oblationes. c. neq.

XXXIX. Regula: Oblationes eorum qui pauperes opprimunt, non accipiendæ. d. c. oblationes. & c. eorum. ead. dist. 90.

XL. Regula: Oblationes ex reb. turpiter quaesitis non accipiendæ. 14. q. 5. c. immolantis. Vide item j. de elemosynis. Cōtradicit d. q. 5. c. scriptum. §. econtrā. Soluitur hæc obiectio ibidem c. sequente Dixit.

XLI. Regula: Oblationes iniustorum non accipiendæ. d. c. scriptum.

XLII. Re-

XLII. Regula: Oblationes eius qui filiū suam exheredauerit, non accipiendæ. 17. q. 4. c. ultim. in prin.

XLIII. Regula: Oblationes excommunicati uel pro excommunicato factæ non sunt recipiendæ. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt §. lib. 1. cap. 8. quæst. 10. reg. 18. Sed & huius regulæ exceptio est: Nisi excommunicatus pœnitens, antequam absolueretur, morte fuerit præuentus, dum sacerdotem inuenire non potuit. 26. q. 6. c. si aliquis, in prin. & q. 7. c. sacerdos. §. pœnitentes uerò. Vide insuper plures exceptiones §. lib. prox. cap. 7. de eleemosynis, reg. 7.

XLIIII. Regula: Religiosis seu monachis oblatum episcopus usurpare non debet, c. nimis. 16. de excessib. prælator.

XLV. Regula: Oblationes ad dispositionem episcopi pertinent, sine cuius consensu ab alijs nō sunt usurpandæ. 16. q. 1. c. in canonib. c. quia iuxta. §. cum ergo.

XLVI. Regula: Oblationes laicis non concedendæ. c. causa. 13. §. quicūq; igitur, de uerb. signif. 10. q. 1. c. quia sacerdotes. c. sanctorum. c. hanc consuetudinem. Concordant item ea quæ habentur §.

reg. 22.

T 3 DE

662 METHODI IVRIS PONT.
DE IVRE PATRONA-
tus. Cap. XIIII.

HActenus de decimis, primitijs & oblationibus actum est. Nunc de iure patronatus dicemus.

I. CAUSAE EX QVIBVS
ius patronatus competit.

I. Causa: Ex constructione ecclesiae consensu episcopi facta competit ius patronatus. c. nobis. 25. in prin. de iure patronatus.

II. Causa: Successione quoque acquiritur hoc ius. de qua re j. quest. prox. reg. 1. dicetur.

III. Causa: Ex cessione hoc ius nō competit. de qua re ibidem reg. 2. dicetur.

II. QVIBVS COMPETIT
ius patronatus?

I. Regula, De successore uniuersali, ut uasallo. Ad hunc ius patronatus transit cum uniuersitate. c. ex literis. 7. de iure patronatus. Idem est de liberis & propinquis patrono succedentibus. 16. q. 7. c. filijs.

II. Regula, De eo cui patronus ius suum cessit uel alienauit. Huic non competit. c. quod autem. 5. §. fin. & c. quia clerici. 6. c. illud. 8. in prin. c. cum pastoralis. 11. c. de iure. 16. c. praterea. 23. de iure patronatus. 16. q. 7. c. quicumq. §. hic autem distinguendum.

guendum. Planè proposita regula exceptio prima hæc est: Nisi loco religioso cesserit. d. c. illud. 8. uers. licet religioso. item c. unico, in prin. de iure patronatus, in 6. Huius exceptionis replicatio est: Nisi sine consensu episcopi loco religioso ius patronatus sit concessum. c. quod autem. 5. §. fin. c. cura pastoralis. 11. Et c. nullus laicus. 17. de iure patronatus. Contradicit d. e. unicum, in prin. eod. tt. in 6. Planè proposita replicationis duplicatio est: Nisi episcopus postea ratū habuerit quod gestum est, uel locus cui concessum est, præscripserit. Quæ duplex duplicatio approbatur d. c. cum pastoralis. 11. Altera proposita regula exceptio est: Nisi frater fratri coheredi ius suum cesserit. c. ex insinuatione. 14. d. tt. de iure patronatus.

III. QVÆ SINT IVRA patronatus?

I. Regula, De iure præsentandi. Ante ecclesiam, non nisi ad præsentationem patroni. quis est instituendus uel ordinandus. 16. q. 5. c. 1. §. edificatori uero, q. 7. c. quicumque. §. fin. c. decernimus. c. monasterium. uers. liceatq. item c. illud. 8. §. fin. Et c. ex insinuatione, 14. c. nobis. 15. §. ceterum. uers. secus tamen. de iure patronatus. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 4. quæst. 6. reg. 8. Huius regula exceptio prima hæc est: Nisi conuentualis ecclesia sit quæ uocat. Quæ exceptio approbatur

d. §. caterum. Concordant ea quæ proposita sunt
 §. cap. 10. quæst. 2. reg. 5. Altera exceptio est: Nisi
 patronus aliquem antea præsentauerit, uel eccle-
 siam ei cōcesserit. Hæc exceptio approbatur qui-
 dem ipso iure: uerum eius replicatio prima est: Ni
 si ecclesia nondum uacante aliquem præsentau-
 erit, uel ecclesiam alicui concesserit: hoc enim casu
 uacante postea ecclesia non prohibetur aliū præ-
 sentare. c. illud. 8. in prin. de iure patronatus. Alte-
 ra replicatio est: Nisi antea ignorante uel non con-
 sentiente episcopo ecclesiam alicui concesserit.
 Quæ replicatio approbatur c. cum laici. 10. c. sug-
 gestum. 20. c. ultim. d. tt. Hæc de secunda exce-
 ptione, eiusq; replicationibus sint dicta. Tertia
 propositæ regule exceptio uidetur: Nisi episco-
 pus loci alium antea ad titulum fecerit ordinari.
 Hæc exceptio reprobatur c. postulasti. 30. d. tt. de
 iure patronatus. Quarta exceptio est: Nisi cum
 patronus clericus esset, legatus Pontificis præsen-
 tationem sibi reseruauerit. c. dilectus. 6. de officio
 legati. de qua re uide plura §. cap. 7. reg. 22. Quin-
 ta exceptio est: Nisi intra tempus constitutū, post-
 quam ecclesia uacare coepit, neminem præsentau-
 erit. Hæc exceptio approbatur c. sicut. 2. §. fin. de
 supplenda negl. prælator. Tempus autem præsen-
 tandi laicis quidem patronis constitutum est qua-
 tuor mensium, ecclesiasticis uerò sex mensium. c.

unico.

unico. §. uerum licet. de iure patronatus, in 6. Sexta exceptio est: Nisi controuersia sit de iure patronatus, quæ intra tempus presentationi constitutum, non fuerit finita. Hæc exceptio approbatur c. quoniam. 3. §. fin. c. si uerò. 12. c. eam te. 21. & c. cum propter. 27. de iure patronatus.

II. Regula: Ex pluribus patronis singuli alternis uicibus præsentare possunt. Clement. plures. 2. §. & ut facilius. de iure patronatus.

III. Regula: Plures possunt præsentari, ut ex ijs episcopus unum eligat. d. Clement. plures. 2. §. fin.

III. Regula: Qui & quales præsentandi, uide §. cap. 4. quest. 2. & cap. 7. reg. 4. cum sequentib.

V. Regula: Seipsum uel liberos suos patronus præsentare non potest. c. consuluit. 15. & c. per nostras. 26. de iure patronatus. Concordant ea quæ habentur §. cap. 7. reg. 12.

VI. Regula: Patronus à præsentato nihil potest exigere temporale, nisi quod in ipsa fundatione constat impositum. c. præterea. 23. de iure patronatus. c. sicut. 2. de supplenda negl. prælator.

VII. Regula: Si in præsentando patroni discordent: præfertur sententia maioris partis. c. quoniã. 3. de iure patronatus. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi sine scandalo maioris partis sententia præferri non possit: tunc enim episcopus pro suo arbitrio ordinare aliquem potest. d. c. quoniã.

3. §. si autem hoc. Altera exceptio est: Nisi ex pluribus patronis unus decesserit pluribus hæreditibus relictis: tunc enim isti hæredes omnes unius duntaxat uocem habent. Clement. plures. 2. in princ. eod. tt.

VIII. Regula: Si propter discordiam patronorum ecclesia caret administratore: cessatur in ecclesia à diuinis, tolluntur reliquæ, & ostia clauduntur, si aliter sine scandalo ecclesiæ prouideri non potest. c. 1. cum c. sequente, de iure patronatus. 16. q. 7. c. si plures.

IX. Regula: Præsentatus à patrono, si est idoneus, ab episcopo est recipiendus. c. significasti. 18. de iure patronatus. Hæc de præsentationis iure, quod patrono competit.

X. Regula: Ius instituendi ac destituendi patronus in ecclesia non habet. c. præterea. 4. c. quod autem. 5. §. fin. c. querimoniã. 9. c. cum laici. 10. c. consuluit. 15. & c. suggestum. 20. de iure patronatus.

XI. Regula: Bona ecclesiæ ratione iuris patronatus administrare non potest. d. c. præterea. 4. uers. possessionem quoq;. 10. q. 1. c. sic quidam. c. nouerint.

XII. Regula: Cedere alteri ius suum uel ecclesiam patronus non potest, per ea quæ proposita sunt §. quæst. prox. reg. 2.

XIII. Regula: Patrono debetur processionis honor.

honor. c. nobis. 25. §. fin. de iure patronatus. 16. q. 7.
c. pie mentis, in fine. & c. Frigentius, in fine.

XIII. Regula: Si patronus eiusque liberi ad
inopiam uergant, ab ecclesia illis est succurren-
dum. d. c. nobis. 25. §. fin. & d. q. 7. c. quicumq;

XV. Regula: Patronus nihil proprii iuris in
ecclesia habet, nec potest eius redditus in suos usus
conuertere. d. c. pie mentis, in fine. & d. c. Frigen-
tius, in fine. & d. c. quicumq; §. fin. item d. q. 7. c. fi-
lijs. §. ipsis tamen heredibus. item c. sicut. 2. de sup-
plenda neglig. praelatorum.

XVI. Regula: Prouidentia & admonitione
episcopi à patrono ecclesie honorari debent. 16.
q. 7. c. considerandum.

XVII. Regula: Sine consensu patroni ecclesia
uel eius dispositio non potest mutari. d. q. 7. c. mo-
nasterium. & c. rationis.

XVIII. Regula: Patronus habet ius prouiden-
di, & sollicitudinem pro ecclesia. d. q. 7. c. quicum-
que. §. fin. c. filijs. c. decernimus.

XIX. Regula: Ecclesia inter heredes patroni
non est diuidenda. c. 1. in prin. de iure patronatus.

XX. Regula: Alienato iure patronatus, non
minuitur in ista ecclesia ius episcopa-
le. c. cum seculum. 13. d. tt. Hæc

de iure patrona-
tus.

668 METHODI IVRIS PONT.
DE REBUS ECCLESIA-
sticis corporalibus in specie.

Cap. XV.

HAftenus de rebus ecclesiasticis incorpo-
ralibus in specie actum est: quanquam in-
ter eas etiam referri poterant privilegia
ecclesiarum. Sed de ijs actum est s. cap. 1. Nunc eo-
dem modo de corporalib. rebus agemus, quæ par-
tim mobiles sunt, partim soli seu immobiles. De hi-
sce primū, postea de illis in hoc capite tractabitur.

DE ECCLESIIS AEDI-
ficandis.

I. Regula: Non propter quæstum, sed propter
sanctorum patrocinium ecclesiæ sunt ædificandæ.
de consecrat. dist. 1. c. si quis basilicam.

II. Regula: Si populus ecclesia indigeat, potest
ædificari, iuramento de rebus ecclesiæ non alie-
nandis non obstante. c. ult. de ecclesijs ædificandis.

III. Regula: Leprosi peculiarem sibi ecclesiam
possunt ædificare. c. cum dicat. 2. d. tt.

III. Regula: Si pagus à sua parochia longius
distet, potest sibi peculiare oratorium ædificare.
c. ad audientiam. 3. d. tt.

V. Regula: Ne sine consensu episcopi nova ec-
clesia ædificetur. c. cum olim. 14. §. insuper eccle-
sias. de privilegijs. c. auctoritate. 4. in prin. cod. tt.

in 6.18. q. 2. c. quidam monachorum. c. qui religio-
sis, in fine. c. de monachis. c. cellulas. c. nullus. item
De consecrat. dist. 1. c. omnes basilicæ. §. ubi au-
tem plures. c. nemo ecclesiā. Nouell. 67. §. deinde.

VI. Regula, De sumptibus & redditibus prius
decernendis, quibus ecclesia eiusq; ministerium su-
stentari queat, d. c. nemo ecclesiam. uers. & antè
præfinit. c. 1. in prin. de censibus. 1. q. 2. c. 1. §. hoc
tamen. 16. q. 7. c. piæ mentis. uers. tollata prius.

VII. Regula, De sumptibus ex redditibus eccle-
siæ ad nouum opus conferendis, c. de his. 4. de ec-
clesijs ædificandis. Ne autem ultra quinquagesi-
mam uel centesimam partem ex redditibus eccle-
siæ ad nouum opus conferatur, cauetur c. aposto-
licæ. 9. de donationib. 16. q. 1. c. ecclesiæ. c. quicumq;
c. de decimis. §. 1. c. decimas. §. quod autem. c. plu-
res. §. fin. cum c. sequente.

VIII. Regula: De area, in qua ædificandum est,
prius consecranda cauetur De consecrat. dist. 1. c.
nemo ecclesiam, in prin. M. I. C. lib. 3. cap. 6. de mo-
nasterio ædificando, quæst. 1. reg. 1. Vtri hoc casu
ius consecrandi competat, definitur c. 1. de religio-
sis domibus.

IX. Regula: Absq; præcepto sedis apostolicæ
non dedicandum, per ea quæ j. lib. proxim. cap. 4.
reg. 21. dicuntur.

X. Regula: Ne aliquid pro dedicatione exiga-
tur.

670 METHODI IVRIS PONT.

tur. 1. quæst. 2. c. 1. in prin.

X I. Regula, De loco in quo edificanda ecclesia. In loco congruo & utili. de consecrat. distin. 1. c. ecclesias per congrua. item 16. q. 7. c. ecclesias per congrua.

X II. Regula: Maior ecclesia per circuitum quadraginta passus habere debet, minor triginta. 17. q. 4. c. sicut antiquitus, in prin.

X III. Regula: Clausura iuxta ecclesiam constituenda. 12. q. 1. c. necessaria, in prin.

X IIII. Regula: In atrio ecclesie non nisi clericorum ædificia ponenda. 12. q. 1. c. nulla.

X V. Regula, De monasterio sceminarum longius à uirorum monasterio edificando, 18. q. 2. c. monasteria.

X VI. Regula: Priuilegia nouæ ecclesie impetrari non possunt, antequam clerici uel monachi in eo existant. c. ad audientiam. 5. §. fin. de ecclesijs edificandis.

X VII. Regula: Ne per nouam ecclesiam ueteri parochiali præiudicetur, neq; ea dehonestetur. c. cum dicat. 2. §. caueant. c. ad audientiam. 3. uers. prouidens tamen. d. tt.

X VIII. Regula: Nouum opus cum sua dote ad ordinationē episcopi pertinet, per ea quæ proposita sunt s. cap. 8. quæst. 10. reg. 1.

X I X. Regula, De ecclesia edificata dedicāda

et

Et consecranda, 16. q. 7. c. piæ mentis. c. Frigentius.

XX. Regula, De refectioe ecclesiar. m. Omnium sumptibus, qui in ijs beneficia obtinent, reficienda. c. 1. de eccles. edificandis.

XXI. Regula, De ecclesijs superfluis destruendis, de consecrat. dist. 1. c. omnes. §. ubi autem plures. c. ecclesiæ, in fine.

XXII. Regula: In domibus ecclesiarum non debet iudex laicus iudicare, nec hospitium uindicare. c. 1. de immunitate ecclesiar. c. decet. 2. §. cessent in ecclesijs. eod. tit. in 6.

XXIII. Regula: In templis, cœmeterijs & alijs locis ecclesiæ causæ sanguinis agi non debent. c. cum ecclesia. 5. de immunitate eccles. & d. c. decet. 2. §. cessent in ecclesijs.

XXIII. Regula: De portis monasteriorum claudendis cauetur c. 1. §. & quoniam parum. de statu regularium, in 6. Concordat M. 1. C. libro 3. cap. 2. reg. 10. De templis claudēdis cauetur L. 1. in prin. C. de sacrif. paganor.

XXV. Regula: Supellex in tēplis reponi non debet, nisi necessitate cogente. c. relinqui. 2. de custodia eucharistiæ.

XXVI. Regula: Mulier quæ menstrua patitur, templum intrare prohibebatur distinct. 5. in prin. §. item mulier. Quod tamen mutatur d. dist. 5. c. ult. §. quæ tamen mulier.

XXVII. Re-

672 METHODI IVRIS PONT.

XXVII. Regula: Mulieres post partum intra certos dies templum ingredi prohibebantur d. dist. 5. in prin. §. in lege namq. & c. cum enixa. Tollitur hæc regula d. §. in lege namq. uers. nunc autem statim. & d. distin. 5. c. si mulier. c. unico, de purificatione post partum.

XXVIII. Regula: Qui per somnum uisus est sibi coire, usq. ad uesperam ecclesiã ingredi prohibetur c. 1. in prin. dist. 6.

XXIX. Regula: Baptisterium in monasterio non permittitur fieri. 18. q. 2. c. pridem.

XXX. Regula: Ne in templis aliud agatur, quàm quod diuinis ministerijs conuenit. distin. 42. c. non oportet. c. nulli. c. oratorium. c. ult.

XXXI. Regula: Quæ in ecclesijs agenda uel non agenda, definiuntur per iam proposita: sed & definiuntur c. decet. 2. de immunitate ecclesiarum, in 6.

DE ORATORIIS PRI- uatis.

XXXII. Regula: Oratoria priuata permittuntur certo modo De consecrat. dist. 1. c. unicuiq.

XXXIII. Regula: In oratorijs priuatis campanæ publicæ haberi non debent. c. patentibus. 10. de priuilegijs.

DE ALTARIBVS.

XXXIII. Regula, De altaribus sine per-
missu

missu episcopi non erigendis, de consecrat. distin. 1.
c. nullus presbyter.

XXXV. Regula, De altaribus superfluis destruendis, d. dist. 1. c. ecclesiæ, in fine.

XXXVI. Regula, De altaribus sine sanctorum reliquijs institutis, rursus destruendis, d. dist. 1. c. placuit.

DE SACRARIO.

XXXVII. Regula: Sacrarium ingredi prohibentur subdiaconi & ministri non sacrati, dist. 23. c. non oportet subdiaconos. & c. nō oportet in-sacratos. Hæc de rebus ecclesiasticis immobilibus sint dicta: nunc de mobilibus dicendum.

DE CAMPANIS.

XXXVIII. Regula: Religiosi mendicantes plures campanas habere prohibentur, exceptis certis casibus, c. unico, de officio custodis, in extrauag. com.

DE IMAGINIBVS SAN-
ctorum.

XXXIX. Regula, De imaginibus sanctorum non uiolandis, de consecrat. dist. 3. c. perlatum.

XL. Regula: Imagines sanctorum memoria sunt & recordatio præteritorum. d. distinct. 3. c. uenerabiles.

DE SACRAMENTIS.

XLI. Regula, Eucharistia & chrisma debent

674 METHODI IVRIS PONT.

pone
fideliter sub clauibus custodiri. c. 1. de custodia eu-
charistia. Poena non bene custodientis propo-
nitur De consecrat. dist. 2. c. qui bene.

XLII. Regula: Eucharistia in loco singulari
mundo & signato semper honorificè debet con-
seruari. c. sanè. 10. in prin. de celebrat. missar.

XLIII. Regula, De uasculis eucharistia, ne
sint lignea, sed aurea, uel argentea, aut saltem stan-
nea, de consecrat. distin. 1. c. uasa. c. ut calix. item c.
ult. de celebrat. missarum. Plura de sacramentis ui-
de j. lib. prox. cap. 3.

DE AQVA LVSTRALI.

XLIIII. Regula, De ratione & usu aquae lu-
stralis, habetur De consecrat. distinct. 3. c. aquam.
& distinct. 4. c. nec quenquam. Ante sacramen-
tum, non post, aqua ista est sumenda. d. distinct. 4.
c. in sabbatho.

DE RELIQVIIS SAN-
ctorum.

XLV. Regula: Publicè uenerari reliquias ne-
mo debet, nisi prius autoritate Papæ fuerint ap-
probata. c. 1. & c. ultim. §. inuentas, autem. de re-
liquijs.

XLVI. Regula: De reliquijs extra capsam nō
ostendendis, nec uenalibus exponendis, cauetur d.
c. ult. in prin. l. 3. C. de sacrosanctis ecclesijs.

XLVII. Regula: Ne occasione reliquiarum
homi-

homines uarijs figmentis, aut falsis documētis decipiantur. d. c. ult. §. fin.

XLVIII. Regula, De reliquijs transferendis. Ex quibus causis transferendæ? de consecrat. distinct. 1. c. tribus ex causis.

XLIX. Regula: Ne sine autoritate principis, episcoporum, uel synodi transferātur, cauetur d. dist. 1. c. corpora.

L. Regula: Ne ad loca prophana transferātur. l. 26. C. de episcopis & clericis.

DE VASIS ET VESTIMENTIS ecclesiæ.

LI. Regula: Vasa & uestimēta ecclesiæ debent munda reponi. c. ult. §. sunt & alij. & §. præcipimus. de custodia eucharistiæ.

LII. Regula, De uestimentis sacris lauandis, de consecrat. distinct. 1. c. nemo per. §. pallas uerò. item distinct. 4. c. omnis presbyter, in fine.

LIII. Regula: De ijs custodiendis cauetur d. §. pallas uerò. uers. idcirco intra.

LIIII. Regula, De non tergendis manibus ad uela uel uestimenta sacra. d. c. nemo. §. fin.

LV. Regula, De uasis & uestimētis sacris non nisi à sacratis hominibus contrectandis, d. distinct. 1. c. in sancta. c. uestimenta. item distinct. 23. c. non oportet subdiaconos. c. non oportet in sacros, cum duobus sequentibus. Nec à sacratis mulieribus

676 METHODI IVRIS PONT.

contractanda. d. distinct. 23. c. sacratas.

LVI. Regula, De ijs ad alios usus, quàm quibus dedicata sunt, non transferendis, d. c. uestimenta. & d. distinct. 1. c. ad nuptiarum. Huc pertinet de mortuis non obuoluendis uestimentis altaris. d. distinct. 1. c. nemo per, in prin.

LVII. Regula, De uestimentis nouis comparandis, d. dist. 1. c. nemo per. §. pallas uerò. uers. sed peluis noua.

LVIII. Regula: De materia panni altaris cauetur d. dist. 1. c. consulto.

LIX. Regula, De uestimentis & uasis sacris uetustate consumptis incendendis, d. distinct. 1. c. altaris.

DE LIGNIS ECCLESIAE
destructæ, uel ecclesiæ
dedicatis.

LX. Regula: De lignis ecclesiæ destructæ uel ecclesiæ dedicatis ad laicorum usus non transferendis cauetur d. distinct. 1. c. ligna. Hæc de rebus ecclesiasticis corporalibus sint dicta. De quibus uide plura M. I. C. lib. 3.

cap. 6.

LIBRI TERTII FINIS.

METHODI IV=

RIS PONTIFICII

LIBER IIII

DE ACTIBVS ECCLESIA-
sticis.

Hactenus de personis & rebus ecclesiasticis tam in genere, quàm in specie actum est. Superest ut de actibus ecclesiasticis agamus.

DE FIDE ET DOCTRI-
na Christiana, necnon de concio-
nibus & orationibus.

Cap. I.

I. QUID CREDENDVM AC
docendum sit?

Prima regula: De libris qui sequendi sunt, ui
de j. quest. 3. reg. 5.

II. Regula: De canonibus apostolorum
cauetur dist. 16. c. sexaginta. c. Clementis. c. placuit.
c. Isidorus. c. sextam. c. habeo. c. quoniã. Contradi-
cit d. distinct. 16. in prin. cum c. sequente: item d. c.
Clementis.

III. Regula: De decretis quatuor conciliorum
cauetur dist. 15. c. 1. c. sicut. c. sancta. item dist. 16. c.

V :

sancta.

678 METHODI IVRIS PONT.

sancta. c. sexta. c. septuaginta. c. uiginti. item M. I. C. lib. 3. cap. 7. de fide, reg. 3.

IIII. Regula: De aliorum præter ista quatuor conciliorū decretis cauetur dist. 15. c. sicut. §. quintū uerò. c. sancta. §. sed etsi qua. itē dist. 16. c. sancta. c. sexta. c. prima. c. ult. Vide itē J. cap. de concilijs.

V. Regula: De sexta synodo cauetur distin. 16. c. sextam. c. habeo. c. quoniam.

VI. Regula: De decretis ac rescriptis Pontificū uide §. lib. 1. cap. 3. de canonib. reg. 4. item cap. 4.

VII. Regula: De trinitate quid sit credendum, definitur c. 1. in prin. usq; ad §. una uerò est. item c. damnamus. 2. de summa trinitate. item De consecrat. dist. 3. c. ult. Vide item §. lib. prox. cap. 11. de Christo & de spiritu sancto. item M. I. C. libro 3. cap. 7. de fide, reg. 2.

VIII. Regula: De sancta Maria, quòd in peccata mortali non sit concepta, & de seslo conceptionis habetur c. grauem. 2. de reliquijs sanctorum, in extrauag. com.

IX. Regula, De anima, Clement. 1. §. porrò doctrinam. de summa trinitate. 32. q. 2. c. quod uerò. §. hic de anima. c. Moyses. de poenitent. dist. 1. c. resuscitatus. dist. 2. c. illa anima.

X. Regula: De prædestinatione quid sit credendum uel sentiendum, diffcritur 23. q. 4. c. cum quisq; §. est & alia. c. sicut non. c. obtineri. c. Nabuchog-

buchodonosor. c. uasis. item De poenitēt. distin. 2. e. firmum. c. nullus. c. talibus. c. si enim. §. fin. c. Apostolus. c. mirandum. c. multi. c. citius. c. ult. in prin. usq; ad §. charitas. item De poenitent. distin. 4. c. si ex bono. c. benedictus. c. nouit Deus. c. in domo. c. hanc societatem.

DE IUSTIFICATIONE ET
peccatorum remissione.

Causæ ex quibus quis iustificatur
& peccatorum remissionem
consequitur.

XI. Regula, De poenitentia & fide iustificante, c. 1. §. fin. de summa trinitate. 157. 1. c. firmissime, in prin. de poenitent. dist. 1. c. uide. uers. quia si te ipsum. c. secunda. c. quia diuinitatis. c. ne forsitan. de consecrat. distin. 2. c. ut quid. c. credere. item De consecrat. distin. 4. c. filius Dei. Huius regula exceptio est: Nisi poenitentia sit simulata, & fides sine operibus. de poenitent. dist. 4. c. peccatum. §. fin. item c. 1. §. quia uero Christus. uers. inter scapulas. de sacra unctione. de poenitentia dist. 3. c. in tantum. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. scelera. uers. in quo illorum etiam. Declaratur exceptio hæc definitione fictæ uel falsæ poenitentiae, de poenitent. dist. 5. c. falsas. & c. ult. Plura de regula proposita uide j. cap. 5. reg. 45.

XII. Regula: Gratia Christi nos iustificat de

consecrat. distim. 4. c. gratia. c. placuit ut quicumq;
c. penult. & ult.

XIII. Regula: Ecclesiæ charitas peccata dimittit ac tenet. d. dist. 4. c. ecclesiæ.

XIIII. Regula: Continentia & uirginitas saluos facit. 33. q. 5. c. qui sitit. Exceptio est: Nisi alia desint opera. d. q. 5. c. hoc solum. c. qui sitit. §. fin.

XV. Regula, De operibus. Et hæc iustificant, si bona sint. de pœnitent. distinct. 3. c. pium est. c. si quando. c. cauendum. c. quid ergo. c. ultim. in prin. Exceptio prima est: Nisi uirginitatem seu continentiam non seruauerit. d. c. hoc solum. Altera exceptio est: Nisi mens ab iniquitate, & ab obtrusionibus lingua non cohibeatur. de consecrat. dist. 5. c. nihil enim, cum duob. cc. sequentib.

XVI. Regula, De eleemosyna iustificante, 13. q. 2. c. animæ, in prin. §. ubi illud etiam. c. tempus. §. neq; negandum. de pœnitent. distim. 1. c. medicina. c. medicamentum. Vide item j. cap. 7. de eleemosynis.

XVII. Regula: Si malè quesitis bene utatur, per hoc non iustificatur. 14. q. 5. c. neque enim. c. deniq;.

XVIII. Regula: Si oret Pater noster, iustificatur. de pœnitent. dist. 3. c. de quotidianis.

XIX. Regula: Si offerat se pro populo, remissionē peccatorū consequitur. d. dist. 3. c. illud uerò.

XX Re-

XX. Regula: Si moriatur in bello contra hereticos ac infideles, iustificatur. 23. q. 5. c. omnium. q. 8. c. omni timore.

XXI. Regula: Si in hac uita pœnam sustinuerit, iustificatus per hoc est in altera uita. Quæ causa seu regula approbatur simul & distinguitur d. q. 5. c. quid ergo. de pœnitent. dist. 3. c. sunt plures. §. authoritas illa. c. ignis succensus. c. quærat.

XXII. Regula, De igne purgatorio, habetur c. unum. §. unde Augustinus, usq; ad fin. c. qualis. c. qui in aliud, dist. 25. item c. ult. §. non promittimus tamen, cum sequentib. de pœnitent. dist. 7.

XXIII. Regula: Curatio funeris non præstat remissionem peccatorũ. 13. q. 2. c. animæ. §. curatio.

XXIII. Regula: Cõditio sepulture, & pompa exequiarum non remittit peccata. d. §. curatio. & §. si aliquid.

XXV. Regula: Si corpori defuncti aliquid impendatur, per hoc non iustificatur. 13. q. 2. c. non estimemus. §. corpori.

XXVI. Regula: Si in loco sacro defunctus sepeliatur, hoc ei non prodest ad remissionem peccatorum. d. q. 2. c. quibus peccata. c. animæ. §. curatio. uers. conditio. Admittitur tamen hæc causa in leuibus peccatis, d. q. 2. c. cum grauid.

XXVII. Regula: Si apud ecclesiam martyrum sepeliatur, quodammodo adiunatur. d. quæst.

682 METHODI IVRIS PONT.

2.c.non estimemus. §. fin.

XXVII. Regula: Si sacrificium uel elemosyna fiat pro defuncto, per hoc iuuatur. d.c.non estimemus, in prin. & d.q.2.c.tempus. §. neq; negandum. De diebus huiusmodi sacrificij differitur d.c.tempus. §. fin. cum c. sequente, quia alij.

XXIX. Regula: Si oblatio fiat pro uiuo uel defuncto, iuuatur. d.q.2. c. pro obeuntibus. c. animæ, in prin. Exceptio est: Nisi iniustus offerat. 14. q.3. c. scriptum.

XXX. Regula: Si cognati pro defuncto ieiunauerint, iuuatur. d.c. animæ, in prin.

XXXI. Regula: Si oratio fiat pro defuncto, iuuatur. d.c. non estimemus, in prin. & §. diligentius. item d.q.2. c. in presenti. c. pro obeuntibus. c. animæ, in prin.

XXXII. Regula: Si genuit filios in uirginitate permansuros, prodest defuncto ad iustificationem. 33. q.3. c. tunc saluabitur. c. qui sitit. §. fin.

XXXIII. Regula: Verbum Dei remittit peccata. de poenitent. dist. 1. c. uerbum, in prin.

XXXIII. Regula: De eucharistia & baptismo, quatenus iustificent, infra peculiariter tractabitur.

 XXXV. Regula, De indulgentijs prelati uel pontificis. Hæ quoq; præstant remissionem peccatorum. Quia prelati ius ligandi & soluendi competit,

petit, per ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 13. q. 3. reg. 2. Exemplum indulgentiarum proponitur c. unico. §. fin. de celebrat. missarū, in extrauag. com. Aliud exemplum habetur c. 1. de reliquijs & uenerat. sanctor. in extrauag. com. Aliud exemplum indulgentiarum, quæ conceduntur ijs qui centesimo quoq; anno, quem iubileū appellāt, basilicas Petri & Pauli apostolorum uisitant, habetur c. 1. de poenitent. in extrauag. com. Harum indulgentiarū annus centesimus mutatur in quinquagesimū c. unigenitus. 2. eod. tt. Tandē mutatur in annum uicesimum quintum c. quemadmodum. 4. eod. tt. Propositæ regule exceptio prima est: Nisi indulgentiæ postea sint reuocata. Quæ exceptio approbatur exemplo c. ult. d. tt. de poenitent. in extrauag. com. Altera exceptio est: Nisi à non competente iudice indulgentiæ sint concessæ. Quæ exceptio approbatur c. quod autem. 4. de poenitentijs. Iudex autem competens indulgentiarum concedendarum est archiepiscopus & episcopus intra suam prouinciam. c. nostro. 15. d. tt. Abbas autem iudex competens non est. c. accedentibus. 12. de excessib. prelatorum. Tertia exceptio est in peccatis, quorum absolutio Papæ specialiter est reseruata. Quæ exceptio approbatur simul & declaratur c. etsi dominici. 3. & c. ult. de poenitent. in extrauag. comm. Quarta exceptio est: Nisi indulgentia modum excedat.

cedat. Hæc exceptio declaratur definitione modi seu quantitatis indulgentiarum, c. cum ex eo. 14. §. ad hæc quia, usq; ad fin. de pœnitentijs. c. 1. in fine, eod. tt. in 6. c. licet. 4. §. nec illa prædecessor. de translatione episcopi. Hæc de indulgentijs. De officio uerò quæstoris indulgentiarum dicitur j. ubi de eleemosynis agetur.

De exceptionibus præcedentium regularum
seu causarum iustificationis generalibus.

Hactenus causas enumerauimus, ex quibus homines iustificari seu remissionem peccatorum consequi secundum ius Pontificium credendum est: quarum tamen causarum aliquot supersunt exceptiones generales hic ordine subiiciendæ. Harum prima hæc est: Nisi peccatum sit in spiritum sanctum: hoc enim est irremissibile. de pœnitent. dist. 1. c. si sacerdos. §. potest etiam secundum. uers. ego autem dico. Hæc exceptio declaratur definitione huiusmodi peccati 1. q. 1. c. ita fit uerbum. Altera exceptio est: Nisi pœnitentiam non egerit peccator. de pœnitent. dist. 1. c. neminem. c. non sufficit. Tertia exceptio: Nisi non fuerit confessus peccatum. d. distin. 1. c. non potest. c. ecce. §. his uerbis. c. non potest. c. non sufficit. Quarta exceptio est: Nisi non restituerit ablatum. 14. q. 5. c. nemo, in prin. q. 6. c. 1. de pœnitent. distin. 5. c. falsas. §. bona qui-

quidem. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi non habeat unde reddat. d. c. nemo. & d. c. 1. §. 1. Huius replicationis duplicatio est: Nisi non sit uerberatus. d. c. 1. §. uerum quidem. Altera replicatio est: Nisi res sit consecrata. Huius duplicatio est: Nisi æstimatio eius ab episcopo reddatur. d. q. 6. c. cōperimus. Tertia replicatio est: Nisi eos quibus reddat, inuenire non possit. 14. q. 3. c. nemo. Hæc de quarta exceptione. Quinta exceptio est: Nisi nō fuerit precatus remissionem peccatorum. de pœnitēt. dist. 1. c. uide. §. fin. c. prædixerat. Sexta exceptio est: Nisi pœnā non soluerit. d. dist. 1. c. nullus. Septima exceptio est: Nisi eleemosynas & ieiunia omiserit peccator. d. dist. 1. c. non sufficit. Octaua exceptio est: Nisi charitatem non habeat peccator. de pœnitent. dist. 2. c. 1. §. fin. c. quia radix. Vide item 3. reg. 48. item 3. de pœnitent. exceptiones. Nona exceptio est: Nisi non fuerit baptizatus peccator. Vide 3. de baptismo, effectus. Decima exceptio est: Nisi corporis & sanguinis Christi non fuerit particeps factus. Huius replicatio est: Nisi fuerit baptizatus. de consecrat. dist. 4. c. in ecclesia. c. nulli est. Vndecima exceptio est: Nisi defunctus, pro quo intercessio facta est, remissionem peccatorum suis operibus non promeruerit in uita. 13. q. 2. c. non æstimemus, in prin. c. tempus. §. sed hæc eis, usq; ad §. fin. de pœnitent. distin. 1. c. multiplex.

plex. §. si autem aliquis. Duodecima exceptio est: Nisi iustus non perseverauerit usque ad finem. de pœnitent. distinct. 2. c. si enim. §. fin. c. apostolus. c. mirandum. c. multi, in prin. item De pœnitent. distinct. 4. c. si ex bono. c. in domo. Vide in super §. reg. 10. de prædestinatione. Planè huius exceptionis replicatio uidetur in peccato remisso: hoc enim amplius imputari non uidetur, quamuis postea rursus peccauerit. Quæ tamen replicatio est controuersa. Primum enim reprobatur d. distinct. 4. in prin. cum c. 1. sequente. item c. constat, cum sequentibus. usq; ad §. eorum uerò. item d. distinct. 4. c. quid est quod dicitur. c. qui recedit. §. finis huius. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. in: ermittentes. item d. c. intermittentes. §. fin. cum c. uæ eis, sequente. c. ult. §. sicut ergo, usq; ad fin. Deinde in contrarium approbatur replicatio proposita d. distinct. 4. c. quid est quod dicitur. c. qui recedit, in prin. c. uæ eis. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. ult. item d. c. ult. in prin. item De consecrat. distinct. 4. c. quomodo. §. nam redire dimissa. Hæc antinomia soluitur per distinctionem remissionis quæ fit secundum iustitiam, & eam quæ fit secundum præscientiam, de pœnitent. distinct. 4. c. peccatum. §. eorum uerò. c. si ex bono. §. finis ergo. c. in domo patris. §. sic itaq; c. hanc societatem. §. qui ergo peccata. Sed & alia solutio adfertur à Gratiano d. distinct.

distinct. 4. c. ultim. §. sed his authoritatibus.

Quibus remittendi ius com-
petit?

Hactenus de causis iustificationis, harumq; ex-
ceptionibus actum est. Nunc, quibus remittendi ius
competat, uidendum.

XXXVI. Regula: Solus Christus & spiritus
sanctus peccata dimittit. de consecrat. distinct. 4. c.
nemo tollit. item 1. q. 1. c. ut euidenter.

XXXVII. Regula: Hæretici peccata dimit-
tere non possunt. 24. q. 1. c. didicimus. §. fin. Plures
huiusmodi regulas uide 3. de pœnitentium absolu-
tione: item 3. lib. 1. cap. 11. quæst. 3.

Euentus remissionis.

XXXVIII. Regula: Etiam remissa peccata
puniuntur. de pœnitent. distin. 1. c. si peccatum. c.
sicut primi.

XXXIX. Regula: Quãuis bona opera non
proficiant ad remissionem peccatorum, non tamen
debent omitti. 13. q. 2. c. animæ. uers. non ideo ta-
men. Hæc de iustificationis articulo sint dicta.

De charitate quid credendum sit,
& docendum?

XL. Regula: Definitio seu potius descriptio
charitatis habetur De pœnitent. dist. 2. c. charitas
est, in prin. usq; ad §. ergo si charitatem.

XL I. Re-

XL I. Regula: Charitas appellatur unctio inuisibilis d. dist. 2. c. unctio.

XL II. Regula: Charitas dicitur aqua d. dist. 2. c. charitas est aqua.

XL III. Regula: Diuisio charitatis in perfectam & imperfectam, d. distin. 2. c. charitas in quibusdam.

Species charitatis.

XL IIII. Regula: Dilectio Dei quid sit, definitur d. distin. 2. c. charitas est. §. & quid est Deum. Qualis dilectio Dei esse debeat, definitur d. c. charitas est. §. ergo si charitatem. uers. si tamē Deum. & §. illi uerò plus quàm se.

XL V. Regula: Dilectio proximi specialiter describitur d. c. charitas est. §. proximos, usq; ad d. §. illi uerò plus quàm se. item 23. q. 4. c. debet.

XL VI. Regula: De charitate sui ipsius seu philautia, quatenus concessa, d. c. charitas est. §. corpus nostrum.

XL VII. Regula: Ordo charitatis peruersus quis sit, definitur d. c. charitas est. §. ordinem dilectionis.

Propria charitatis, & effectus.

XL VIII. Regula: Sine charitate non remittitur peccatum. de poenitent. dist. 2. c. 1. §. fin. c. charitas est aqua. §. sine charitate. §. Amen, Amen. c. ego sum. ibid. dist. 7. c. nullus. §. scriptum est.

XL IX. Re-

XLIX. Regula: Charitatem habens non peccat. d. dist. 2. c. 1. §. fin. c. ficta charitas. §. fin.

L. Regula: Charitas liberat à mundanis cupiditatibus. d. dist. 2. c. ualida. c. charitas est, in prin. uers. mors criminum. §. ergo si charitatem. uers. seculi blandimenta.

LI. Regula: Charitas facile peccato resistit. d. §. ergo si charitatem. §. quoniam si ex toto corde.

LII. Regula: Charitas omnia difficilia perficit. d. §. ergo si charitatem. uers. & omnia.

LIII. Regula: Charitas est excellentior uia ad Deum. d. c. charitas est. §. hæc est charitas.

LIIII. Regula: Charitas omnia tolerat. de pœnitent. dist. 3. c. ult. §. hæc propter.

LV. Regula: Omnium bonorum radix est charitas. de pœnitent. dist. 2. c. quia radix.

LVI. Regula: Qui charitatem habet, non sitiet in æternum. d. distinct. 2. c. charitas est aqua, in prin.

LVII. Regula: Bona opera sine charitate non prosunt. declaratur de pœnitent. distinct. 3. c. ult. in prin.

LVIII. Regula: Charitas non excidit, uel deferi nequit. de pœnitent. distim. 2. c. charitas quæ. c. radicata. c. charitas est, in prin. uers. corruptionis nescia. c. charitas nunquam. c. unctio. c. ficta. c. firmum. Contradicit d. dist. 2. c. ut cognouerunt. c. si

X

enim.

enim. c. ult. §. charitati, usq; ad fin. Vide item j. de poenitent. inter exceptiones. Distinguitur regula proposita in charitate imperfecta, d. dist. 2. c. charitas est aqua. §. fin. c. super tribus.

LIX. Regula: Subiectum charitatis. An charitas sit in reprobis, et ijs qui aliquando peccaturi sunt criminaliter, differitur d. dist. 2. c. 1. §. fin. c. si enim. §. fin. c. apostolus. c. mirandum. c. multi bene. §. 1. An charitas fuerit in Adamo, antequam peccaret, uide j. reg. 81.

LX. Regula: Cōtrarium charitatis est odium. de poenitent. distinct. 2. c. tolle charitatem. Hæc de charitate.

LXI. REGULA. De obedientia differitur 8. q. 1. c. sciendum. 11. q. 3. c. non semper. c. si dominus. c. quid ergo. Vide item s. lib. proxim. cap. 5. reg. 40.

LXII. Regula: De studio pietatis differitur distinct. 47. c. comes.

LXIII. Regula: De iustitia differitur 24. q. 1. c. ubi sana.

LXIIII. Regula: De liberalitate, quis eius sit modus, definitur distin. 86. c. donare, cum duobus sequentib. c. non satis, cum sequentib. usq; ad c. qui dementiam. Plura de liberalitate uide s. lib. proxim. cap. 8. quæst. 8. reg. 37. et cap. 5. reg. 44.

LXV. Regula, De conscientia, 11. q. 3. c. quid obest.

obest. c. senti. c. in cunctis. c. custodi. c. inter uerba.
c. non sunt. 12. q. 1. c. nolo.

LXVI. Regula, De timore Dei, 11. q. 3. c. qui
omnipotentem.

LXVII. Regula, De ira Dei, de poenitent. di
stin. 3. c. productior. §. fin.

LXVIII. Regula, De misericordia, 23. q. 4. c.
est iniusta. c. ne amisso. c. duo ista. item distin. 86. c.
qui clementiam.

LXIX. Regula, De sapientia, de poenitent. di
stin. 2. c. sapiens.

LXX. Regula, De persecutione, 23. q. 4. c. qui
secundum. c. ille gladium. §. porro. c. nimium. §. i-
tem si semper, cum sequentibus. item 23. q. 5. c. non
nos. 24. quest. 1. c. à recta. Vide item §. lib. 1. cap. 17.
quest. 1.

LXXI. Regula, De martyrio, de poenitent.
dist. 1. c. potest fieri, in prin.

LXXII. Regula, De continentia, 33. q. 5. c.
secundum.

LXXIII. Regula, De uirtutibus & uitij in
genere, c. sepe. dist. 41. de poenitent. dist. 1. c. chari-
tas est aqua. §. fin. cum sequentibus. usque ad c. scien-
dum. item d. dist. 1. c. super tribus.

LXXIII. Regula, De præmijs uirtutum &
bonorum operum, item de poenis uitiorum, de poe-
nitent. dist. 1. c. nunquid, c. si cui. §. sicut, de po ni-

tent. dist. 3. c. pium est. c. si quando. c. cauendam. c. quid ergo. c. ult. in prin. de poenitent. dist. 4. c. si euerterit. c. hoc nobis. c. de pertuso. c. intermittentes, in prin. usque ad §. porro. c. ult. §. sic & bona de poenitent. dist. 5. c. 1. §. pium.

LXXV. Regula, De malis, quæ sint, 15. q. 1. c. illa cauenda. §. fin.

LXXVI. Regula, De delitijs, distinct. 41. c. delitie.

LXXVII. Regula, De negligentia, dist. 83. c. ult. §. sicut autem.

LXXVIII. Regula, De caritate annonæ, 16. q. 1. c. reuertimini. §. si quando. q. 7. c. maiores.

LXXIX. Regula, De creatione hominis: quare non simul, sed alter ex altero sit creatus, differitur 33. q. 5. c. ult. in prin. Quid sit quod ad similitudinem Dei dicitur homo creatus, de poenitent. dist. 1. c. similem.

LXXX. Regula, De Adamo. Hic natus est immortalis. de consecrat. dist. 4. c. placuit igitur.

LXXXI. Regula: In Adamo charitas fuit, antequam peccaret. de poenitent. distinct. 2. c. tolle. c. quomodo. c. princeps. c. quando Adam. c. primus homo. c. illa anima. c. similem. c. sapiens. c. sed nec Adam. c. ut cognouerunt, in prin. & §. 1.

LXXXII. Regula, De diabolo. Hic affligens homines ipse plus affligitur. de poenitent. distinct.

distinct. 1. c. potest fieri. §. ægritudo. & ibi glossa.

LXXXIII. Regula, De Lucifero, de pœnitent. distin. 2. c. penult. §. hinc etiam diabolus. c. ult. in prin. usq; ad §. charitas.

LXXXIII. Regula, De iactantia & confidentia, 6. q. 1. c. imitare. 16. q. 1. c. reuertimini. §. si quis doctus. 32. q. 5. c. si Paulus.

LXXXV. Regula, De conuersione hominis, 32. q. 2. c. ancillam. §. fin. de pœnitent. distin. 1. c. conuertimini, in prin. de pœnitent. dist. 7. c. 1. c. ult. §. quod quamuis.

LXXXVI. Regula, De inconstantia dictorum factorumq; 22. q. 4. c. unusquisq; §. fin. c. incommutabilis. c. non semper. c. magnæ. de pœnitent. dist. 1. c. si agamus. c. quamobrem. Vide item j. de pœnitentia, usum eius.

LXXXVII. Regula, De lege & Euangelio, 23. q. 4. c. hæc autem. §. ex his omnibus, usque ad fin. c. cum in lege.

LXXXVIII. Regula, De ueteris & noui testamenti differentia, 31. q. 1. c. si quia fuerit. §. sed in ueteri.

LXXXIX. Regula, De Augustino & Hieronymo, 2. q. 7. c. quanquam.

XC. Regula, De ueneratione sanctorum. Sine Papæ licentia non licet aliquem pro sancto uenerari. c. 1. de reliquijs.

XCI. Regula: De nuptijs, carnibus & uino nō abominandis cauetur Apostol. canon. 50. & 52. Vi de item s̄. lib. 1. cap. 17. quæst. 3. causa 15. cum sequen- te. Hactenus, quid credendum uel docendum sit, est ostensum. Sed & plures huiusmodi regulas uide passim sub suis speciebus. ut de unitate ecclesiæ s̄. lib. prox. cap. 1. reg. 2. ubi de ecclesia tractatur. Sic etiam de eucharistia, de baptismo, & alijs huius- modi locis quid credendum uel docendum sit, sub singulis istis locis exponetur. Quid non sit creden- dum, uide s̄. lib. 1. cap. 17. de hæresi. Hæc de primæ fidei quæstione sint dicta.

II. DE VI ET EFFECTV fidei.

I. Regula: Fides iustificat. Quæ regula appro- batur per ea quæ proposita sunt s̄. quæst. proxim. reg. 11.

II. Regula: Fides operatur per dilectionem, de poenitentia dist. 2. c. circumcisio.

III. Regula: Fides non deficit. d. distin. 2. c. fir- mum. Cōcordant ea quæ habentur s̄. quæst. proxim. reg. 58.

III. Regula: Quod ex fide non est, peccatum est. 28. q. 1. c. omnes. §. illud uerò. de poenitent. dist. 3. c. quærat. §. etsi fides desit.

V. Regula: Sine recta fide non ualent bona ope- ra. 24. q. 1. c. odi. c. ubi sana.

III. ACCIDENTIA FIDEI AC doctrinæ Christianæ.

I. Regula: De symbolo prædicando cauetur de consecrat. dist. 4. c. symbolum.

II. Regula: Laici de fide disputare non debent. c. quicumq. 2. §. inhibemus. de hereticis, in 6. l. 3. C. de summa trinitate.

III. Regula: Sine autoritate Papæ nec noua religio constituenda, nec ordo nouus introducendus. c. ultim. de religiosis domibus. c. 1. in prin. eod. ti. in 6.

IIII. Regula: Ad fidem quatenus quis sit cogendus, differitur 23. q. 5. c. ad fidem.

DE SACRORVM LIBRORVM

lectione.

V. Regula: Ratio huius lectionis et usus habetur dist. 38. c. sicut. c. iuxta. c. qui ea. M. l. C. libro 3. cap. 2. reg. 2.

VI. Regula: Qui libri sint legendi, uel non? definitur dist. 15. c. sancta. §. iam nunc subiiciendum, usq; ad §. cæterum. Apostol. canon. 84.

VII. Regula: Quo tempore singuli libri legendi, definitur d. §. cæterum, usq; ad fin.

VIII. Regula: Veterum librorum fides ex Hebrais, nouorum ex Græcis uoluminibus petenda. dist. 9. c. ut ueterum. Nouell. 146.

IX. Regula: Si quid parum rationabile in li-

bris canonicis inuenitur: quid de eo cēsendum sit,
definitur d. dist. 9. c. ego solis. & c. si ad scripturas.

IIII. DE CONCIONIBVS, ET primū de personis con- cionatorum.

I. Regula: De non ordinatis ad concionandum
non admittendis cauetur c. excommunicamus. 13.
§. quia uerò. de hæreticis.

II. Regula: De muliere ad concionandum non
admittenda cauetur dist. 23. c. mulier. item De con-
secrat. distin. 4. c. mulier. item c. noua quædam. 10.
de poenitent.

III. Regula: De laicis ad concionandum non
admittendis cauetur d. distinct. 23. c. mulier. §. lai-
cis. item De hæreticis c. cum ex iniuncto. 12. & c.
sicut. 14.

IIII. Regula: De monachis ad concionandum
nō admittendis cauetur c. 1. de capellis monachor.
item 16. q. 1. c. de monachis. §. fin. c. monachus non.
c. adijcimus. c. hinc est. §. item illud. item c. unico. §.
personis quoq; de religiosis domibus, in 6. Huius
regule exceptio prima hæc est: Nisi monachus in
clericum fuerit ordinatus. 16. q. 1. c. sunt nonnulli.
§. fin. cum duob. cc. sequentibus, usq; ad §. non est
humilitatis. Altera exceptio est: Nisi monachus sit
canonicus regularis. c. quod Dei timorem. 5. de sta-
tu monachorum. Tertia exceptio est: Nisi diuina
gratia

gratia intus commoniti monachi concionentur.
16.q.1.c.placet rationabilis. §. ostēdit ergo. Quar-
ta exceptio est: Nisi monachi consulantur ab alijs
habitum monachalem suscepturis. d. q. 1. c. iuxta
Calcedonensis. uers. & à populorum.

V. Regula: De concionatoribus à solo episcopo
ordinandis cauetur c. 1. de capellis monachor.

VI. Regula: Qualis debeat esse concionator,
definitur 8. q. 1. c. oportet.

VII. Regula: Omnes ad audiendam cōcionem
admittēdi, de consecrat. dist. 1. c. episcopus nullum.

VIII. Regula: Vt diligenter concionibus au-
scultetur, 1. q. 1. c. interrogo.

IX. Regula: Vt stantes Euangelium audiant,
de consecrat. dist. 1. c. apostolica.

X. Regula: Ne ante finitam concionem, & mis-
sarum solennia peracta exeant, cauetur d. distin. 1.
c. omnes fideles, cum duobus cc. sequentibus. Apo-
stol. canon. 9.

XI. Regula, De admonendo in concionibus
populo, ut decimas & alia ecclesie fideliter sol-
uant, c. 1. de decimis, in 6. Clement. cupientes. 3. §.
illos etiam, usq; ad finem. de poenis.

XII. Regula: De admonendo in concionibus
populo, ut operas sibi inuicem exhibeant, cauetur
11. q. 1. c. te quidem. §. fin. cum c. sequente Sicut.
Hac de concionibus: de quibus tamen uide plura

§.lib.prox.cap.11.de presbyteris & de parochis.

V. DE ORATIONIBVS.

I.Regula: Vt oratio Dominica matutinis & uespertinis subiungatur, cauetur de consecrat. dist. 5.c.id semper.

II. Regula: Vt præmittatur præfatio Sursum corda, de consecrat. dist. 1.c. quando.

III. Regula: Non uerbis tantum, sed & corde orandum. de consecrat. dist. 5.c. non mediocriter. & d.c. quando.

IIII. Regula: In oratione genua flectenda, uel prostrato corpore orandum. Quæ regula ipso quidem iure subsistit. Cui concordat 26.q.7.c. sacerdos. §. diebus etiam remissionis. uerum eius exceptio prima hæc est: Nisi in die Dominico, & per omnes dies Paschæ usq; ad Pentecostem. dist. 30.c. ult. §. similiter. dist. 76. c. scire debet, in prim. uers. neq; ad exorandum. item De consecrat. dist. 3.c. quoniam sunt.

V. Regula, De oratione pro seculari potestate habenda, de consecrat. dist. 1.c. de hymnis. §. componuntur.

VI. Regula, De orando pro mortuis, d. dist. 1. c. uisum. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi pro crimine ultimo supplicio sint affecti. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit, uerum eius replicatio est: Nisi poenitentiam in uita egerint. 12.q.

2. c. *quæsitum*. Altera exceptio est: Nisi in furto uel latrocinio deprehensi occisi sunt. d. q. 2. c. *penult.* Et c. *fures*. 2. de *furtis*. Tertia exceptio est: Nisi seipsos occiderint. 23. q. 5. c. *placuit*. Quarta exceptio est: Nisi clerici in bello, rixa, aut gentilium ludis decesserint. 23. q. 8. c. *quicumq;*. Quinta exceptio est: Nisi excommunicati ante absolutionem fuerint mortui. Hæc exceptio approbatur simul Et distinguitur per ea quæ annotata sunt s. lib. 1. cap. 8. *quæst.* 10. reg. 18. Sexta exceptio est: Nisi non fuerint baptizati. Hæc exceptio distinguitur in eo qui in confessione nominis Christiani mortuus est, c. *apostolicam*. 2. de *presbytero non baptizato*.

VII. Regula: Oratio Dominica delet leuia peccata. de *pœnitent.* *distin.* 3. c. de *cotidianis*. Nisi à peccato non desistatur. d. *dist.* 3. c. *nihil prodest*, in *prin.* 24. q. 1. c. *odi*. Plura de hac exceptione uide s. *quæst.* 1. reg. 35. *except. generali* 12.

VIII. Regula: Coniunx sine consensu coniugis orationi uacare non potest. 33. q. 4. c. *nec uxorem*. s. *hæc autem*. c. *apostolus*. Plura de hac regula uide j. de *debito coniugali*, in *prin.*

IX. Regula: Ne cum excommunicato uel clerico deposito preces coniungantur, cauetur Apostol. canon. 10. cum *sequēte*. Nec cum hæretico. Apostol. canon. 44. Et 63.

X. Regula, De oratione quæ dicitur in secreta
in *sesto*

plex. §. si autem aliquis. Duodecima exceptio est: Nisi iustus non perseverauerit usque ad finem. de poenitent. distinct. 2. c. si enim. §. fin. c. apostolus. c. mirandum. c. multi, in prin. item De poenitent. distinct. 4. c. si ex bono. c. in domo. Vide insuper 5. reg. 10. de prædestinatione. Planè huius exceptionis replicatio uidetur in peccato remisso: hoc enim amplius imputari non uidetur, quamuis postea rursus peccauerit. Quæ tamen replicatio est controuersa. Primum enim reprobat d. distinct. 4. in prin. cum c. 1. sequente. item c. constat, cum sequentibus usq; ad §. eorum uerò. item d. distinct. 4. c. quid est quod dicitur. c. qui recedit. §. finis huius. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. intermittentes. item d. c. intermittentes. §. fin. cum c. uæ eis, sequente. c. ult. §. sicut ergo, usq; ad fin. Deinde in contrarium approbatur replicatio proposita d. distinct. 4. c. quid est quod dicitur. c. qui recedit, in prin. c. uæ eis. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. ult. item d. c. ult. in prin. item De consecrat. distinct. 4. c. quomodo. §. nam redire dimissa. Hæc antinomia soluitur per distinctionem remissionis quæ fit secundum iustitiam, & eam quæ fit secundum præscientiam, de poenitent. distinct. 4. c. peccatum. §. eorum uerò. c. si ex bono. §. finis ergo. c. in domo patris. §. sic itaq; c. hanc societatem. §. qui ergo peccata. Sed & alia solutio adfertur à Gratiano d. distinct.

distinct. 4. c. ultim. §. sed his autoritatibus.

Quibus remittendi ius competit?

Hactenus de causis iustificationis, harumq; exceptionibus actum est. Nunc, quibus remittendi ius competat, uidendum.

XXXVI. Regula: Solus Christus et spiritus sanctus peccata dimittit. de consecrat. distinct. 4. c. nemo tollit. item 1. q. 1. c. ut euidenter.

XXXVII. Regula: Hæretici peccata dimittere non possunt. 24. q. 1. c. didicimus. §. fin. Plures huiusmodi regulas uide 3. de pœnitentium absolutione: item 5. lib. 1. cap. 11. quest. 3.

Euentus remissionis.

XXXVIII. Regula: Etiam remissa peccata puniuntur. de pœnitent. distin. 1. c. si peccatum. c. sicut primi.

XXXIX. Regula: Quãuis bona opera non proficiãt ad remissionem peccatorum, non tamen debent omitti. 13. q. 2. c. anima. uers. non ideo tamen. Hæc de iustificationis articulo sint dicta.

De charitate quid credendum sit, & docendum?

XL. Regula: Definitio seu potius descriptio charitatis habetur De pœnitent. dist. 2. c. charitas est, in prin. usq; ad §. ergo si charitatem.

XL I. Re-

XL I. Regula: Charitas appellatur unctio inuisibilis d. dist. 2. c. unctio.

XL II. Regula: Charitas dicitur aqua d. dist. 2. c. charitas est aqua.

XL III. Regula: Diuisio charitatis in perfectam & imperfectam, d. distin. 2. c. charitas in quibusdam.

Species charitatis.

XL IIII. Regula: Dilectio Dei quid sit, definitur d. distin. 2. c. charitas est. §. & quid est Deum. Qualis dilectio Dei esse debeat, definitur d. c. charitas est. §. ergo si charitatem. uers. si tamē Deum. & §. illi uerò plus quàm se.

XL V. Regula: Dilectio proximi specialiter describitur d. c. charitas est. §. proximos, usq; ad d. §. illi uerò plus quàm se. item 23. q. 4. c. debet.

XL VI. Regula: De charitate sui ipsius seu philantia, quatenus concessa, d. c. charitas est. §. corpus nostrum.

XL VII. Regula: Ordo charitatis peruersus quis sit, definitur d. c. charitas est. §. ordinem dilectionis.

Propria charitatis, & effectus.

XL VIII. Regula: Sine charitate non remittitur peccatum. de poenitent. dist. 2. c. 1. §. fin. c. charitas est aqua. §. sine charitate. §. Amen, Amen. c. ego sum. ibid. dist. 7. c. nullus. §. scriptum est.

XL IX. Re-

XLIX. Regula: Charitatem habens non peccat. d. dist. 2. c. 1. §. fin. c. ficta charitas. §. fin.

L. Regula: Charitas liberat à mundanis cupiditatibus. d. dist. 2. c. ualida. c. charitas est, in prin. uers. mors criminum. §. ergo si charitatem. uers. seculi blandimenta.

LI. Regula: Charitas facile peccato resistit. d. §. ergo si charitatem. §. quoniam si ex toto corde.

LII. Regula: Charitas omnia difficilia perficit. d. §. ergo si charitatem. uers. & omnia.

LIII. Regula: Charitas est excellentior uia ad Deum. d. c. charitas est. §. hæc est charitas.

LIIII. Regula: Charitas omnia tolerat. de pœnitent. dist. 3. c. ult. §. hæc propter.

LV. Regula: Omnium bonorum radix est charitas. de pœnitent. dist. 2. c. quia radix.

LVI. Regula: Qui charitatem habet, non sitiet in æternum. d. distinct. 2. c. charitas est aqua, in prin.

LVII. Regula: Bona opera sine charitate non profunt. declaratur de pœnitent. distinct. 3. c. ult. in prin.

LVIII. Regula: Charitas non excidit, uel deseri nequit. de pœnitent. distim. 2. c. charitas quæ. c. radicata. c. charitas est, in prin. uers. corruptionis nescia. c. charitas nunquam. c. unctio. c. ficta. c. fir-
mum. Contradicit d. dist. 2. c. ut cognouerunt. c. si

X

enim.

enim. c. ult. §. charitati, usq; ad fin. Vide item j. de poenitent. inter exceptiones. Distinguitur regula proposita in charitate imperfecta, d. dist. 2. c. charitas est aqua. §. fin. c. super tribus.

LIX. Regula: Subiectum charitatis. An charitas sit in reprobis, & ijs qui aliquando peccaturi sunt criminaliter, differitur d. dist. 2. c. 1. §. fin. c. si enim. §. fin. c. apostolus. c. mirandum. c. multi bene. §. 1. An charitas fuerit in Adamo, antequam peccaret, uide j. reg. 81.

LX. Regula: Cōtrarium charitatis est odium. de poenitent. distinct. 2. c. tolle charitatem. Hæc de charitate.

LXI. REGULA. De obedientia differitur 8. q. 1. c. sciendum. 11. q. 3. c. non semper. c. si dominus. c. quid ergo. Vide item s. lib. proxim. cap. 5. reg. 40.

LXII. Regula: De studio pietatis differitur distinct. 47. c. comes.

LXIII. Regula: De iustitia differitur 24. q. 1. c. ubi sana.

LXIII. Regula: De liberalitate, quis eius sit modus, definitur distin. 86. c. donare, cum duobus sequentib. c. non satis, cum sequentib. usq; ad c. qui dementiam. Plura de liberalitate uide s. lib. prox. cap. 8. quæst. 8. reg. 37. & cap. 5. reg. 44.

LXV. Regula, De conscientia, 11. q. 3. c. quid obest.

obest. c. senti. c. in cunctis. c. custodi. c. inter uerba.
c. non sunt. 12. q. 1. c. nolo.

LXVI. Regula, De timore Dei, 11. q. 3. c. qui
omnipotentem.

LXVII. Regula, De ira Dei, de poenitent. di
stin. 3. c. productior. §. fin.

LXVIII. Regula, De misericordia, 23. q. 4. c.
est iniusta. c. ne amisso. c. duo ista. item distin. 86. c.
qui clementiam.

LXIX. Regula, De sapientia, de poenitent. di
stin. 2. c. sapiens.

LXX. Regula, De persecutione, 23. q. 4. c. qui
secundum. c. ille gladium. §. porro. c. nimium. §. i-
tem si semper, cum sequentibus. item 23. q. 5. c. non
nos. 24. quæst. 1. c. à recta. Vide item §. lib. 1. cap. 17.
quæst. 1.

LXXI. Regula, De martyrio, de poenitent.
dist. 1. c. potest fieri, in prin.

LXXII. Regula, De continentia, 33. q. 5. c.
secundum.

LXXIII. Regula, De uirtutibus et uitij in
genere, c. sepe. dist. 41. de poenitent. dist. 2. c. chari-
tas est aqua. §. fin. cum sequentibus. usque ad c. scien-
dum. item d. dist. 2. c. super tribus.

LXXIIII. Regula, De præmijs uirtutum et
bonorum operum, item de poenis uitiorum, de poe-
nitent. dist. 1. c. nunquid, c. si cui. §. sicut, de pa-
nitent.

692 METHODI IVRIS PONT.

tent. dist. 3. c. pium est. c. si quando. c. cauendam. c. quid ergo. c. ult. in prin. de poenitent. dist. 4. c. si euerterit. c. hoc nobis. c. de pertuso. c. intermitentes, in prin. usque ad § porro. c. ult. §. sic & bona. de poenitent. dist. 5. c. 1. §. pium.

LXXV. Regula, De malis, quæ sint, 15. q. 1. c. illa cauenda. §. fin.

LXXVI. Regula, De delictis, distinct. 4. c. delicta.

LXXVII. Regula, De negligentia, dist. 83. c. ult. §. sicut autem.

LXXVIII. Regula, De caritate annonæ, 16. q. 1. c. reuertimini. §. si quando. q. 7. c. maiores.

LXXIX. Regula, De creatione hominis: quare non simul, sed alter ex altero sit creatus, differitur 33. q. 5. c. ult. in prin. Quid sit quod ad similitudinem Dei dicitur homo creatus, de poenitent. dist. 1. c. similem.

LXXX. Regula, De Adamo. Hic natus est immortalis. de consecrat. dist. 4. c. placuit igitur.

LXXXI. Regula: In Adamo charitas fuit, antequam peccaret. de poenitent. distinct. 2. c. tolle. c. quomodo. c. princeps. c. quando Adam. c. primus homo. c. illa anima. c. similem. c. sapiens. c. sed nec Adam. c. ut cognouerunt, in prin. & §. 1.

LXXXII. Regula, De diabolo. Hic affligens homines ipse plus affligitur. de poenitent. distinct.

distin. 1. c. potest fieri. §. egritudo. & ibi glossa.

LXXXIII. Regula, De Lucifero, de pœnitent. distin. 2. c. penult. §. hinc etiam diabolus. c. ult. in prin. usq; ad §. charitas.

LXXXIII. Regula, De iactantia & confidentia, 6. q. 1. c. imitare. 16. q. 1. c. reuertimini. §. si quis doctus. 32. q. 5. c. si Paulus.

LXXXV. Regula, De conuersione hominis, 32. q. 2. c. ancillam. §. fin. de pœnitent. distin. 1. c. conuertimini, in prin. de pœnitent. dist. 7. c. 1. c. ult. §. quod quamuis.

LXXXVI. Regula, De inconstantia dictorum factorumq; 22. q. 4. c. unusquisq; §. fin. c. incommutabilis. c. non semper. c. magnæ. de pœnitent. dist. 1. c. si agamus. c. quamobrem. Vide item §. de pœnitentia, usum eius.

LXXXVII. Regula, De lege & Euangelio, 23. q. 4. c. hæc autem. §. ex his omnibus, usque ad fin. c. cum in lege.

LXXXVIII. Regula, De ueteris & noui testamenti differentia, 31. q. 1. c. si quia fuerit. §. sed in ueteri.

LXXXIX. Regula, De Augustino & Hieronymo, 2. q. 7. c. quanquam.

XC. Regula, De ueneratione sanctorum. Sine Papæ licentia non licet aliquem pro sancto uenerari. c. 1. de reliquijs.

XCI. Regula: De nuptijs, carnibus & uino nō abominandis cauetur Apostol. canon. 50. & 52. Vi de item s̄. lib. 1. cap. 17. quæst. 3. causa 15. cum sequente. Haftenus, quid credendum uel docendum sit, est ostensum. Sed & plures huiusmodi regulas uide passim sub suis speciebus. ut de unitate ecclesie s̄. lib. prox. cap. 1. reg. 2. ubi de ecclesia tractatur. Sic etiam de eucharistia, de baptismo, & alijs huiusmodi locis quid credendum uel docendum sit, sub singulis istis locis exponetur. Quid non sit credendum, uide s̄. lib. 1. cap. 17. de hæresi. Hæc de primâ fidei questione sint dicta.

II. DE VI ET EFFECTV fidei.

I. Regula: Fides iustificat. Quæ regula approbatur per ea quæ proposita sunt s̄. quæst. proxim. reg. 11.

II. Regula: Fides operatur per dilectionem, de pœnitentia dist. 2. c. circumcisio.

III. Regula: Fides non deficit. d. distin. 2. c. fir-
mum. Cōcordant ea quæ habentur s̄. quæst. prox.
reg. 58.

IIII. Regula: Quod ex fide non est, peccatum est. 28. q. 1. c. omnes. §. illud uerò. de pœnitent. dist. 3. c. quærat. §. etsi fides desit.

V. Regula: Sine recta fide non ualent bona ope
74. 24. q. 1. c. odi. c. ubi sana.

III. ACCIDENTIA FIDEI AC doctrinæ Christianæ.

I. Regula: De symbolo prædicando cauetur de
consecrat. dist. 4. c. symbolum.

II. Regula: Laici de fide disputare non debent.
c. quicumq; 2. §. inhibemus. de hæreticis, in 6. l. 3. C.
de summa trinitate.

III. Regula: Sine authoritate Papæ nec noua
religio constituenda, nec ordo nouus introducenda.
c. ultim. de religiosis domibus. c. 1. in prin. eod.
tit. in 6.

IIII. Regula: Ad fidem quatenus quis sit co-
gendus, differitur 23. q. 5. c. ad fidem.

DE SACRORVM LIBRORVM lectione.

V. Regula: Ratio huius lectionis & usus habe-
tur dist. 38. c. sicut. c. iuxta. c. qui ea. M. l. C. libro 3.
cap. 2. reg. 2.

VI. Regula: Qui libri sint legendi, uel non? de-
finitur dist. 15. c. sancta. §. iam nunc subiiciendum,
usq; ad §. ceterum. Apostol. canon. 84.

VII. Regula: Quo tempore singuli libri legen-
di, definitur d. §. ceterum, usq; ad fin.

VIII. Regula: Veterum librorum fides ex He-
braeis, nouorum ex Græcis uoluminibus petenda.
dist. 9. c. ut ueterum. Nouell. 146.

IX. Regula: Si quid parum rationabile in li-

bris canonicis inuenitur: quid de eo cēsendum sit, definitur d. dist. 9. c. ego solis. & c. si ad scripturas.

IIII. DE CONCIONIBVS, ET primūm de personis concionatorum.

I. Regula: De non ordinatis ad concionandum non admittendis cauetur *c. excommunicamus. 12. §. quia uerò. de hæreticis.*

II. Regula: De muliere ad concionandum non admittenda cauetur *dist. 23. c. mulier. item De consecrat. distin. 4. c. mulier. item c. noua quædam. 10. de pœnitent.*

III. Regula: De laicis ad concionandum non admittendis cauetur *d. distinct. 23. c. mulier. §. laicis. item De hæreticis c. cum ex iniuncto. 12. & c. sicut. 14.*

IIII. Regula: De monachis ad concionandum nō admittendis cauetur *c. 1. de capellis monachor. item 16. q. 1. c. de monachis. §. fin. c. monachus non. c. adiicimus. c. hinc est. §. item illud. item c. unico. §. personis quoq; de religiosis domibus, in 6. Huius regule exceptio prima hæc est: Nisi monachus in clericum fuerit ordinatus. 16. q. 1. c. sunt nonnulli. §. fin. cum duob. cc. sequentibus, usq; ad §. non est humilitatis. Altera exceptio est: Nisi monachus sit canonicus regularis. c. quod Dei timorem. §. de statu monachorum. Tertia exceptio est: Nisi diuina gratia*

gratia intus commoniti monachi concionentur.
 16.q.1.c.placet rationabilis. §. ostēdit ergo. Quar-
 ta exceptio est: Nisi monachi consulantur ab alijs
 habitum monachalem suscepturis. d. q. 1. c. iuxta
 Calcedonensis. uers. & à populorum.

V. Regula: De concionatoribus à solo episcopo
 ordinandis cauetur c. 1. de capellis monachor.

VI. Regula: Qualis debeat esse concionator,
 definitur 8. q. 1. c. oportet.

VII. Regula: Omnes ad audiendam cōcionem
 admittēdi, de consecrat. dist. 1. c. episcopus nullum.

VIII. Regula: Vt diligenter concionibus au-
 scultetur, 1. q. 1. c. interrogo.

IX. Regula: Vt stantes Euangelium audiant,
 de consecrat. dist. 1. c. apostolica.

X. Regula: Ne ante finitam concionem, & mis-
 sarum solennia peracta exeant, cauetur d. distin. 1.
 c. omnes fideles, cum duobus cc. sequentibus. Apo-
 stol. canon. 9.

XI. Regula, De admonendo in concionibus
 populo, ut decimas & alia ecclesie fideliter sol-
 uant, c. 1. de decimis, in 6. Clement. cupientes. 3. §.
 illos etiam, usq; ad finem. de poenis.

XII. Regula: De admonendo in concionibus
 populo, ut operas sibi inuicem exhibeant, cauetur
 11. q. 1. c. te quidem. §. fin. cum c. sequente Sicut.
 Hec de concionibus: de quibus tamen uide plura

2. c. *quasitum*. Altera exceptio est: Nisi in furto uel latrocinio deprehensi occisi sunt. d. q. 2. c. *penult.* Et c. *fures*. 2. de *furtis*. Tertia exceptio est: Nisi seipsos occiderint. 23. q. 5. c. *placuit*. Quarta exceptio est: Nisi clerici in bello, rixa, aut gentiliū ludis decesserint. 23. q. 8. c. *quicumq;*. Quinta exceptio est: Nisi excommunicati ante absolutionem fuerint mortui. Hæc exceptio approbatur simul Et distinguitur per ea quæ annotata sunt s. lib. 1. cap. 8. *quæst.* 10. reg. 18. Sexta exceptio est: Nisi non fuerint baptizati. Hæc exceptio distinguitur in eo qui in confessione nominis Christiani mortuus est, c. *apostolicam*. 2. de *presbytero non baptizato*.

VII. Regula: Oratio Dominica delet leuia peccata. de *pœnitent.* *distin.* 3. c. de *cotidianis*. Nisi à peccato non desistatur. d. *dist.* 3. c. *nihil prodest*, in *prin.* 24. q. 1. c. *odi*. Plura de hac exceptione uide s. *quæst.* 1. reg. 35. *except. generali* 12.

VIII. Regula: Coniunx sine consensu coniugis orationi uacare non potest. 33. q. 4. c. *nec uxorem*. §. *hæc autem*. c. *apostolus*. Plura de hac regula uide j. de *debito coniugali*, in *prin.*

IX. Regula: Ne cum excommunicato uel clerico deposito preces coniungantur, cauetur Apostol. canon. 10. cum sequēte. Nec cum hæretico. Apostol. canon. 44. Et 63.

X. Regula, De oratione quæ dicitur in secreta
in festo

700 METHODI IVRIS PONT.
in festo S. Leonis immutata, c. cum Martha. 6. §.
tertio loco. de celebrat. missar. Hæc de orationib.

DE DIVINIS OFFI-
cijs & sacris mysterijs.

Cap. II.

I. A' QVIBVS DIVINA OF-
ficia & sacra mysteria per-
agenda?

Prima regula: De non ordinato cauetur c. 1.
de clerico non ordinato. item 16. q. 1. c. gene-
raliter. §. fin. & c. cunctis, in prin. item De
consecrat. distin. 1. c. 1. §. si autem, ut legitur. c. sicut
non, in prin. c. hic ergo. uers. aut ab episcopo.

II. Regula: De suspensio uel deposito cauetur c.
1. cum quinq; cc. sequentibus. item c. penult. & ult.
de clerico excommunicato.

III. Regula: De concubinario uel fornicario
cauetur c. uestra. 7. & c. ult. de cohabitatio. clericor.

IIII. Regula: De eo cui manus mutilata est, ca-
uetur c. presbyterum. 2. de clerico ægrotante.

V. Regula: De leproso cauetur c. de rectoribus.
3. & c. tua nos. 4. eod. tt.

VI. Regula, De eo qui cum muliere rem ha-
buit præcedente nocte, à sacris mysterijs arcendo,
33. q. 4. in prin. cum duob. cc. sequentib.

VII. Regula: De eo qui per somnum sibi uisus
est

est coire, differitur distinct. 6. per totam.

VIII. Regula: De eo qui in crimen lapsus est, cauetur c. ult. de tempor. ordinat. dist. 50. c. si post, in Brin. c. qui sac. c. presbyteros.

IX. Regula: De Simoniacis & alijs hereticis cauetur 1. q. 1. c. fertur. c. sicut. c. si presbyter. §. quod autem, cum sequentibus, usq; ad c. intra catholicam. Obijcitur d. q. 1. c. si iustus, cum sequentibus, usq; ad c. remissionem. §. sed notandum. Solutio per distinctionem subijcitur d. §. sed notandum, cum sequentibus, usq; ad c. hi quoscunq; Sed & concordat huic solutioni d. q. 1. c. uilissimas. §. patet. item c. per Esaiam. §. sed obijcitur.

X. Regula, De ualetudinario, 7. q. 1. c. illud. §. fin. q. 2. in prin. cum sequentibus, usq; ad q. 8.

XI. Regula: De non ieiuno cauetur 7. q. 1. c. nihil. §. nullus.

XII. Regula, De eo qui idolis sacrificauit, dist. 50. c. presbyteros.

XIII. Regula: De monachis cauetur Clemēt. 1. de priuilegijs. item 16. q. 1. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. monachus. item d. q. 1. c. alia causa. c. placuit, cum sequentibus, usq; ad c. qui uerò. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi monachus factus sit clericus. d. q. 1. c. si quis monachus. Vide item §. cap. prox. de concionibus, reg. 4. except. 1. Altera exceptio est: Nisi monachus presbyter sit factus.

702 METHODI IVRIS PONT.

factus. d. q. 1. c. ad iycimus. §. monachi autem. item c. doctus. cum sequentibus. usq; ad c. sic uiue. item c. si quis monachus. c. in parochia. c. placet rationabilis. §. ecce sufficienter. usq; ad fin. Tertia exceptio est: Nisi sibi inuicem monachi ministrent. 16. q. 1. c. 1. §. quamobrem. uers. nisi sibi inuicem. Quarta exceptio est: Nisi in monasterio diuina celebrent. d. q. 1. c. Agapitus. c. ubicunq;.

XIIII. Regula: De ijs qui malis moribus pre-
diti sunt. Hi diuina officia celebrare non prohi-
bentur. nec inde offendiculum est sumendum. 1. q.
1. c. significastis. cum sequentibus. usq; ad c. sacer-
dotes. Contradicit d. q. 1. c. sacerdotes. cum sequen-
tibus. usq; ad c. interrogo. item c. neq; potest. in prin.
Solut Gratianus hanc contrarietatem d. c. neque
potest. §. cum uita. usq; ad c. baptizandis. Plura de
hac regula uide 7. cap. prox. de sacramentis in ge-
nere ex persona ministrantis.

XV. Regula: Sacra ministeria à quo cepta
sunt. perfici debent. 7. q. 1. c. nihil contra. §. non ta-
men quod naturæ. §. nullus post. item De cōsecrat.
dist. 1. c. nullus episcopus. §. cum uerò ingressus.

II. QVI AD SACRA MY- steria admittendi?

I. Regula: De excommunicatis & interdictis
ad diuina non admittendis cauetur c. in Latera-
nensi. 31. in prin. uers. nec excommunicatos. de præ-
bendis.

bendis. c. cum & plantare. 3. §. excommunicatos. de priuilegijs. c. is qui. 18. in prin. de sentent. excom. in 6. Concordant item ea quæ habentur s. lib. 1. cap. 8. quæst. 10. reg. 12. & cap. 9. q. 4. reg. 1.

III. VBI DIVINA OFFICIA celebranda?

I. Regula: In oratorijs uel edificijs priuatis orare quidem licet, alia autem officia diuina peragere non licet. de consecrat. distin. 1. c. 1. §. si enim Iudæi. uers. & non in alijs. & §. fin. c. sicut non alij. c. hic ergo. c. unicuiq; cum c. sequente Clericos. M. I. C. lib. 3. cap. 7. de sacrificijs, reg. 1. Excipiuntur hospitalia propter consuetudinem, Clement. quia contingit. 2. §. fin. de religiosis domibus. Excipitur item causa necessitatis d. c. 1. §. si enim Iudæi. uers. & hæc si summa. & d. c. sicut non alij. uers. nisi summa coegerit. & uers. nisi pro summa.

II. Regula: In ecclesia polluta diuina officia nō celebranda. c. is qui. 18. in princ. de sententia excom. in 6.

III. Regula: In locis interdictis diuina officia non celebranda, per ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 9. quæst. 4. reg. 1.

IIII. QUANDO ET QVO ordine diuina officia celebranda?

I. Regula: De horis canonicis, quæ sint, & quæ illarum

illarum sit ratio, explicatur c.1.in prin.item uers.
propheta dicente, usq; ad fin.de celebrat.missar.

I I. Regula: Vt horæ canonicæ studiosè ac deuotè obseruentur, cauetur d.c.1.in prin. & c.delentes.9.eod.tt.item Clement.1.eod.tt.

I I I. Regula: Vt ordo in diuinis officijs celebrādis æqualiter ab omnibus obseruetur, cauetur ac declaratur de consecrat.distin.5.c.conuenit. Concordat j. quæst. prox. reg.3.

I I I I. Regula: Ordinem, quem metropolitanī tenent, comprouinciales eorum obseruare debēt. de consecrat.dist.1.c.altaria. §. ad celebranda.

V. Regula: Clerici commensales domestici cardinalium & episcoporum possunt se illis in diuinis officijs celebrādis coaptare. Clement. dignum. 2. de celebrat.missarum.

V. MODVS ET ADIUNCTA diuinorum officiorum celebrandorum.

I. Regula, An cantando diuina celebrari possint? Deciditur quòd sic, de consecrat.dist.1.c.de hymnis, cum c.sequente Hi duo.

I I. Regula, De lasciua melodia in cantando uitanda, c.1. de uita & honestate clericor. in extrauag. comm.

I I I. Regula: Vt omnes unum & eundem modum ac ordinem in psallendo seruent, cauetur distinct.

finct. 12. c. penult. & ultim. Concordat s. quæst. prox. reg. 3.

IIII. Regula: In cœna Domini Gloria in excelsis Deo cantanda. de consecrat. dist. 1. c. porro Gloria.

V. Regula: Sursum corda in præfatione dicendum. d. dist. 1. c. quando autem.

VI. Regula: De nouem præfationibus missarum cauetur d. dist. 1. c. inuenimus. Additur decima dist. 70. c. ult. §. fin.

VII. Regula: In die resurrectionis, Pentecostes, & alijs diebus quid quantumq; canendum uel legendum sit, definitur De consecrat. dist. 5. c. in die resurrectionis.

VIII. Regula: Vt celebrans diuina officia semper habeat alium adiunctum, qui eo deficiente uices eius suppleat, de consecrat. dist. 1. c. ut illud. c. episcopus. c. iubemus. c. hoc quoq; item 7. q. 1. c. illud diuini, cum c. sequente Nihil contra.

IX. Regula: Vt laici à clericis loco sint separati, & ne laici ad altare accedant, uel presbyterium ingrediantur, c. 1. de uita & honestate clericor. c. 1. §. fin. de cohabitatio. clericor. item De consecrat. dist. 2. c. sacerdotum.

X. Regula: Ne sine igne & aqua sacrificetur. c. ult. de celebrat missar.

XI. Regula: De sale cœlesti in sacrificijs offerendo

rendo cauetur De consecrat. dist. 4. c. sal coelestis.

VI. EVENTVS DIVINO-
rum officiorum.

I Regula: De effectu sacrificiorum differitur
13. q. 2. c. tempus. §. cum sacrificia, usq; ad §. de ob-
seruatione.

II. Regula: Ne aliquid pro diuinis officijs de-
tur uel exigatur, cauetur 1. q. 1. c. baptizandis, cum
sequentibus, usq; ad c. statuimus decretum.

III. Regula: Diuinis peractis egroti uisitandi,
postea exendum ad opus rurale. c. 1. §. deinde per-
actis. de celebrat. missarum.

VII. DE MISSA SEQVUN-
tur specialia.

I. Regula, De origine missae, habetur De conse-
crat. dist. 1. c. Iacobus.

II. Regula, De causa missae et usu, habetur c.
cum creatura. 11. de celebrat. missar.

A' QVIBVS MISSA SIT
celebranda?

III. Regula: Ab episcopis, non coepiscopis,
nec alijs non sacratiss missa celebranda. de conse-
crat. dist. 1. c. 1. §. si enim iudei. uers. ab episcopis. c.
sicut non alij, in prin. c. hic ergo.

IIII. Regula: A' diacono missa non celebra-
da. c. ex literis. 2. de clerico non ordin.

V. Regula: A' concubinario missa non celebra-
da.

da.c.nullus,cum c.sequente Præter,in prin.usq; ad
 §.præcipientes.distin.32.Obijcitur simul & obie-
 ctio soluitur d.c.præter. §.uerum principia.

VI. Regula: Ab eo qui in mortali crimine con-
 stitutus est,missa non celebranda. c.de homine.7.
 de celebrat.missar.

VII. Regula: A' ieiuno missa est celebranda,
 non ab ebrio,qui nondum crapulam concoxit. de
 consecrat. dist.1.c.sacramenta. item c.si constite-
 rit.12.de accusationibus.

VIII. Regula: A' Simoniaci missa celebranda
 non est. c.tanta.7. §. item omnis. de Simonia.

VBI MISSA SIT CE-

lebranda?

IX. Regula: Non nisi in sacratis locis missa est
 celebranda. de consecrat. dist.1. in prin. & c.1. §. si
 enim iudei. uers. & non in alijs. c. sicut non alij. c.
 missarum. c. hic ergo. c. nullus presbyter. Huius re-
 gulæ exceptio prima hæc est: Nisi necessitas exi-
 gat alio loco missam celebrari. d. distin.1. in prin.
 uers. absq; magna necessitate. & d. uers. & non in
 alijs. ibi: & hæc si summa. item d. c. sicut non alij.
 uers. nisi summa. & uers. nisi pro summa. Huius
 exemplum proponitur d. distinct.1. c. concedimus.
 Altera exceptio est: Nisi episcopus in altari uiati-
 co missam celebret, uel celebrari sibi faciat. c. ult.
 de priuileg. in 6. Tertia exceptio est: Nisi in ora-

708 METHODI IVRIS PONT.

torijs priuatis. Hæc exceptio approbatur simul
 & distinguitur De cōsecrat. dist. 1. c. si quis etiam.
 Distinctioni concordat d. distinct. 1. c. unicuique,
 in fine.

X. Regula: In monasterio missa celebrāda non
 est. 18. q. 2. c. abbas in monasterio. uers. neq; ab epi-
 scopo. c. abbatem cuilibet, in fine. c. luminoso. Con-
 tradicit d. q. 2. c. dudum. uers. aut si fortè ad pera-
 genda. item c. penult. §. fin.

XI. Regula: Non in eodem altari presbyter
 missam celebrare debet, in quo episcopus eo die ce-
 lebrauit. de consecrat. dist. 2. c. ult.

XII. Regula: Vbi paganus sepultus est, missam
 celebrare non licet. de consecrat. dist. 1. c. ecclesiā.

XIII. Regula: Non super monumentis mor-
 tuorum missa est celebranda. d. distinct. 1. c. non
 oportet.

XIII. Regula: Missæ priuatae in loco publi-
 co non sunt celebrandæ. d. distin. 1. c. & hoc atten-
 dendum.

XV. Regula: Tam in metropolitana, quàm in
 alijs ecclesijs missa est celebranda. de consecrat. di-
 stinct. 2. c. institutio.

XVI. Regula: Vbi episcopus tenetur chrisma
 conficere, ibi missam quoque eo die celebrare de-
 bet, non alibi. c. te referente. 12. de celebratione
 missarum.

QUANDO MISSA CELE-
branda?

XVII. Regula: Ante horam dici tertiam missa non est celebranda. Quæ regula approbatur simul & distinguitur De consecrat. distin. 1. c. nocte sancta. c. & hoc attendendum. uers. quæ hora tertia. Contradicit d. dist. 1. c. necesse est. uers. nisi prima dici parte.

QUOTIES MISSA CELE-
branda?

XVIII. Regula: Non nisi una missa singulis diebus ab uno sacerdote est celebranda. de consecrat. dist. 1. c. sufficit. item De consecrat. missarum c. consului. 3. & c. te referente. 12. in prin. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi in die natiuitatis. Quæ exceptio approbatur d. c. consului. 3. uers. excepto die natiuitatis. Cui concordat d. c. nocte sancta. Altera exceptio est: Nisi necessitas aliud suadeat. Quæ exceptio approbatur d. c. 3. uers. nisi causa necessitatis.

QUOMODO MISSA CELE-
branda?

XIX. Regula: Ad modum metropolitanæ ecclesiæ in alijs quoq; ecclesijs missa est celebranda. de consecrat. dist. 2. c. institutio.

ANTECEDENTIA.

XX. Regula, De alterius parochiano prius

Y 3

ab

ab ecclesia eiiciendo, 9. q. 2. c. in dominicis, cum c. sequente Nullus.

ADIVNCTA MISSAE.

XXI. Regula: De habitu missificantis cauetur dist. 23. c. ecclesiastica. Etiam sine pallio & sandalis missa celebrari potest. c. ultim. de authoritate pallij.

XXII. Regula: De uerbis canonis missae, quae ab Euangelistis dicta non fuerunt. c. cum Marthe. 6. in prin. usq; ad §. quaesiuisti. de celebratione missarum.

XXIII. Regula, De ijs quae in missa sunt decantanda, habetur c. consiliū. 4. d. tt. item De consecrat. dist. 1. c. porro gloria.

XXIII. Regula: De nouem praefationibus missae cum adiecta decima uide §. quaest. 5. reg. 6.

XXV. Regula, De precibus tempore missae perorandis, habetur c. unico, de celebrat. missar. in extrauag. com.

XXVI. Regula: Vt pro defunctis oratio habeatur, de consecrat. dist. 1. c. uisum. Huius regulae exceptiones uide §. cap. prox. quaest. 5. reg. 5.

XXVII. Regula: De non recitandis nominibus eorum, pro quibus oratio fit, cauetur d. c. uisum. §. fin. cum c. sequente.

XXVIII. Regula: De denunciandis festiuitatibus cauetur De consecrat. dist. 3. in prin.

XXIX. Re-

XXIX. Regula: De missa singulis diebus audienda cauetur c. quidam. 2. de celebrat. missarum.

XXX. Regula: Vt auditores semper aliquid offerant, cauetur De consecrat. distinct. 1. c. omnis Christianus.

XXXI. Regula: Clericus baculo aut capite velato ad celebrandum missarum solennia ne ingrediatur, cauetur d. distinct. 1. c. nullus episcopus, in princ. Hæc de missa: de qua tamen uide plura in præcedentibus de diuinis officijs, & s. cap. prox. de concionib. & de orationibus.

DE SACRAMENTIS.

Cap. III.

I. DE SACRAMENTIS IN genere.

Prima regula, De definitione sacramenti, habetur 1. q. 1. c. multi secularium. §. sacramentum. de consecrat. distinct. 2. c. sacrificium. Declaratur d. distinct. 2. c. signum.

II. Regula, De ratione nominis, habetur d. c. multi. §. sunt autem sacramenta. uers. quæ ob id sacramenta, usq; ad uers. quæ ideo fructuosa. item d. distinct. 2. c. qui manducant. §. ista ideo dicuntur sacramenta.

III. Regula, De diuisione sacramentorum in sacramenta necessitatis & dignitatis, habetur 1. q.

1.c. remissionem. §. sed notandum est.

IIII. Regula: Species sacramentorum enumerantur d. q. 1. c. multi secularium. §. sunt autem sacramenta.

V. Regula: Omnia sacramenta crucis signaculo perficiuntur. de consecrat. dist. 5. c. nūquid non.

VI. Regula, De sacramentis non iterandis, c. 1. & c. presbyter. 3. de sacramentis non iterandis. item dist. 68. in prin. cum duob. cc. sequentibus. 1. q. 7. c. etsi illa. §. breuiter, cum duob. cc. sequentibus. Huius regule exceptio est: Nisi sacramentum ab eo sit administratum, qui eius administrandi ius non habet. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ iam proposita sunt. Vide item de regula proposita infrà in sacramento baptismatis reg. 60.

VII. Regula, De effectu sacramentorum. Spiritus sanctus sacramentorum effectum latenter operatur. 1. q. 1. c. multi secularium. §. sunt autem sacramenta. uers. quæ ideo fructuosæ. Huius regule exceptio prima uidetur: Nisi is qui sacramenta administrat, malus sit, uel non idoneus, aut ius administrandi ea non habeat. Hæc exceptio reprobat 1. q. 1. c. si iustus, cum sequentibus, usq; ad c. remissionem. §. sed notandum. item d. q. 1. c. intra catholicam, cum sequentibus, usq; ad c. ita sit uerbum. item d. q. 1. c. cum scriptura, cum sequentibus,

usq;

usq; ad c. sacerdotes. Contradicit d. q. 1. c. sacerdotes, cum sequentib. usq; ad c. neq; potest. §. cum uita. Soluitur hæc obiectio d. §. sed notandum, cum sequentib. usq; ad c. hi quoscunq; item soluitur d. q. 1. c. uilissimus. §. patet ergo. & d. §. cum uita, cū tribus cc. sequentibus. Concordat item huic solutioni dist. 32. c. præter. §. uerum principia. item 15. q. 8. c. 1. & c. penult. Planè admittitur exceptio proposita in Simoniacis & alijs hæreticis, d. q. 1. c. fertur. c. sicut. c. si presbyter. §. quod autem, usque ad c. maledicam. §. hoc ergo. item 24. q. 1. c. subdiaconus. §. fin. Huius replicatio prima est: Nisi in extremis positus ab hæretico pœnitentiam acceperit. d. 24. q. 1. c. si quem. Altera replicatio est: Nisi baptisma ab hæretico acceperit. Quæ replicatio approbatur per ea quæ habentur 3. de sacramento baptismatis, reg. 60. except. 1. cum sequentibus. Hæc de prima exceptione. Altera exceptio est: Nisi laicus sacramenta administret. Quæ exceptio approbatur d. c. subdiaconus. §. fin. Tertia exceptio est: Nisi indignus sit is qui sacramentum accipit. Quæ exceptio approbatur 1. q. 1. c. quod quidam. §. ex his, usq; ad fin. c. per Esaiam.

VIII. Regula: Ne pro sacramentis aliquid exigatur, cauetur per ea quæ proposita sunt 5. cap. prox. quæst. 6. reg. 2.

IX. Regula: De iniuria sacramentis illata uin-

714 METHODI IVRIS PONT.

dicanda cauetur 23. quæst. 5. c. si propterea.

II. DE EVCHARISTIA.

Hæc de sacramentis in genere dicta sunt: nunc de iisdem in specie dicetur, & primum de sacramento eucharistia.

I. Regula: Inter omnes oblationes hoc sacramentum præcellit, & ab omnibus uenerandū est. de consecrat. distin. 2. c. nihil in sacrificijs. c. utrum. §. intra sanctam.

II. Regula, De nomine & nominis ratione, habetur 1. q. 1. c. multi. §. sunt autem sacramenta. uers. cuius panis.

III. Regula: Ratio & usus eucharistia proponitur c. 1. §. una uerò est. uers. cuius corpus & sanguis. de summa trinitate. item Clement. 1. §. transi-turus. de reliquijs sanctorum. item De consecrat. dist. 2. c. quia corpus. c. quia passus. c. cum frangitur. c. quia morte. c. semel immolatus. c. in Christo. c. corpus. c. iteratur. c. quid sit sanguis. §. prouidens enim.

IIII. Regula: Simile huius sacramenti est Manna & aqua in deserto. de consecrat. distin. 2. c. inquit Apostolus. Aliud simile habetur d. distin. 2. c. accipite.

V. Regula: Proprium. Christus ipse comedens comeditur. d. dist. 2. c. nec Moses. c. sacerdos.

VI. Regula: Partes huius sacramenti sunt uisibile

bile & inuisibile. d. distin. 2. c. hoc est quod.

VII. Regula, De conficiendo sacramento eucharistiae. Non nisi à sacerdote ordinato conficiendum. c. 1. §. una uerò. uers. & hoc utiq; de summa trinitate. Et plus uini quàm aquæ sumendum. c. perniciosus. 13. de celebrat. missarum. Plura de hoc sacramento conficiendo uide j. reg. 14. cum sequentibus.

VIII. Regula: A' quibus sunt contrectanda ac custodienda sacramenta Dominica, cauetur De consecrat. dist. 2. c. tribus gradibus, in prin.

DE SACRAMENTO EVCHARISTIAE offerendo ac sumendo.

A' quibus offerendum?

IX. Regula: Vt per se, non per alium sacerdos eucharistiam offerat, cauetur De consecrat. dist. 2. c. peruenit.

X. Regula: Vt ieiunus offerat, cauetur De consecrat. dist. 1. c. sacramenta altaris.

XI. Regula: De malis, an etiam ij cum effectu possint offerre eucharistiã, dictum est s. cod. cap. quæst. 1. reg. 7. except. 1.

XII. Regula, De hæreticis. Ab his non sumendum. 24. q. 1. c. penult. in prin. & c. ult.

Quibus offerendum, & à quibus sumendum est?

XIII. Regula: Omnibus regulariter offerendum,

dum, & ab omnibus sumendum est. de consecrat. distin. 2. c. peracta. c. si non sunt. c. & dixit. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi excommunicatis, interdictis uel cõgnis excommunicatione. Quæ exceptio approbatur d. c. si non sunt. & d. dist. 2. c. in coena. uers. exceptis ijs. c. episcoporum. 8. uers. aut excommunicatos publicè. de priuilegijs, in 6. Altera exceptio est: Nisi magis, histriõnibus & similibus non pœnitentibus. Hæc exceptio approbatur d. distin. 2. c. pro dilectione. Vide insuper j. reg. 29. Tertia exceptio est: Nisi exteris. d. distinct. 2. c. tribus gradibus. §. præcipimus etiam. Quarta exceptio uidetur in malis. Sed hæc exceptio reprobatur d. dist. 2. c. non prohibeat. c. penult. item dist. 4. c. est unitas. Quinta exceptio est: Nisi ei qui proxima nocte cum uxore concubuit. 33. q. 4. c. 1. Concordat j. reg. 28. Cuius replicatio est: Nisi procreandæ sobolis causa concubuit. d. q. 4. c. uir cum. §. si quis uerò. Sexta exceptio uidetur: Nisi ei qui proxima nocte uisus sibi est coire. Hæc exceptio reprobatur distin. 6. in prin. cum sequentibus. Septima exceptio est: Nisi mulieri menstruo laboranti. Hæc exceptio iure antiquo approbata, iure nouo reprobatur dist. 5. in prin. §. item mulier quæ. & c. ult. §. sanctæ quoq;. Octaua exceptio est: Nisi non ieiunis. de consecrat. distinct. 1. c. sacramenta altaris. & distin. 2. c. liquido.

Nona

Nonā exceptio est: Nisi hæreticis. 24. q. 1. c. penult.
in prin. & c. ult.

Quid & quantum offerendum ac
sumendum est?

XIIII. Regula: Panis & uinum aqua permi-
stum offerendum. de consecrat. dist. 2. in prin. cum
sequētib; usq; ad c. didicimus. item c. cum omne.
§. sed si necesse sit, usq; ad finem. c. in calicem. A-
qua tamen uinum superare non debet. c. pernicio-
sus. 13. de celebrat. missarum.

XV. Regula: Præter ista tria nihil offerēdum.
d. dist. 2. c. non oportet. c. in sacramento. Apostol.
canon. 3. Distinguitur d. c. 3. uers. excepto nouo.

XVI. Regula: Non panis fermentatus, sed ho-
stia debet offerri. c. ult. de celebrat. missar.

XVII. Regula: Vvæ non offerendæ uel immi-
scendæ. d. distin. 2. c. didicimus. c. cum omne. §. nam
quod de expresso. Distinguitur Apostol. canon. 3.
uers. excepto.

XVIII. Regula: Ne lac pro uino offeratur,
neq; eucharistia intincta uel quid simile, cauetur
d. c. cum omne, in prin. usque ad §. sed si necesse.
d. c. 3.

XIX. Regula: Ne panis sine uino & aqua of-
feratur. d. dist. 2. c. comperimus.

XX. Regula: Non plures, sed una hostia offe-
renda, in quibus singulis totus ac integer est Chri-
stus.

718 METHODI IVRIS PONT.

stus. d. dist. 2. c. in Christo. c. quid sit sanguis. §. tanta est ecclesiæ. c. singuli. c. ubi pars.

XXI. Regula: Tantum offerendum, quantum populo sufficere potest. de consecrat. dist. 2. c. tribus. §. tanta.

Explicatio eucharistiæ & uerborum eius.

XXII. Regula: Quid sit Christum manducare & sanguinē eius bibere, declaratur De consecrat. dist. 2. c. quid est Christum. c. ut quid paras. c. qui manducant.

XXIII. Regula: Aqua cum uino transsubstantiatur in sanguinem. c. cum Marthe. 6. §. quasi uisti etiam. de celebrat. missar. Non in pituitam. c. in quadam. 8. cod. tt.

XXIII. Regula: Species, non substantia panis & uini offertur. de consecrat. dist. 2. c. species. c. quia corpus. c. panis & calix. c. ante benedictionem. c. panis. c. omnia. c. corpus. c. in Christo. §. fin.

XXV. Regula: Verum corpus & uerus sanguis Christi offertur. d. distin. 2. c. in quibus, cum sequentibus, usque ad c. prima quidem. item c. panis est. c. corpus. c. non omnis. c. sicut Iudas. c. reuera. c. utrum sub figura. c. quid sit sanguis. c. omnia. c. corpus. c. necessariē. c. in Christo. §. de naturali enim. §. fin. c. sicut est. c. tunc eis. c. corporeum. c. accesserunt.

XXVI. Re.

XXVI. Regula: Non carnaliter, sed spiritualiter offertur corpus et sanguis Christi. d. dist. 2. c. prima quidem. c. non hoc corpus. c. quid est Christum. c. hoc est quod. c. dupliciter. c. qui manducant. c. de hac quidem. c. in illo sacramento. c. si credis. Quomodo autem spiritualiter corpus Christi sit accipiendum, declaratur d. distinct. 2. c. credere. c. panem.

XXVII. Regula: Quare tres partes fiant ex corpore Christi, explicatur d. distin. 2. c. triforme. Plures huiusmodi explicationes uide j. reg. 48. cum sequentibus.

Quomodo eucharistia offerenda & sumenda sit: item antecedentia & adiuncta.

XXVIII. Regula: Ab uxore abstinendum tribus, quatuor aut octo dieb. antè ab eo qui communicaturus est. d. dist. 2. c. omnis homo. c. tribus. §. fin. Vide item §. reg. 13. except. 5.

XXIX. Regula: Probet se prius quàm sumat. d. dist. 2. c. qui sceleratè. c. timorem decet.

XXX. Regula: Prius dimittendum debitoribus. d. dist. 2. c. panem.

XXXI. Regula: Pura conscientia eucharistia offerenda, et pura mente sumenda, deposita uoluntate peccandi. d. dist. 2. c. nihil in sacrificijs. c. cotidie. c. qui sceleratè.

XXXII. Re-

XXXII. Regula: Vt in eleuatione hostiæ, uel cum eam presbyter ad infirmum desert, populus se reuerenter inclinet, c. sanè cum. 10. §. sacerdos uerò quilibet. de celebrat. missar.

XXXIII. Regula: Cum eucharistia defer-
tur ad infirmum, deferri debet in decenti habitu,
& cum lumine. d. c. sanè cum. 10. §. quā in decenti.

XXXIII. Regula: De instrumento seu po-
culo in quo est offerenda, dictum ē lib. prox. cap.
ult. reg. 43.

XXXV. Regula: Vt nihil ad altare præter
oleum in candelabro & incensum oblationis tem-
pore admoueatur, Apostol. canon. 3. in fine.

Quando & quoties eucharistia
offerenda ac fumen-
da sit?

XXXVI. Regula: In pascha, pentecoste &
natali Domini præcipuè offerenda ac sumēda est.
de consecrat. dist. 2. c. etsi non frequentius. c. secu-
lares. c. omnis homo. item De poenitent. c. omnis u-
triusq. 12. uers. ad minus in pascha.

XXXVII. Regula: Biduo ante pascha non
offeritur. de consecrat. distin. 3. c. sabbatho. §. quod
utiq.

XXXVIII. Regula: Etiam in cœna Domi-
ni eucharistia sumi potest. de consecrat. distinct. 2.
c. in cœna.

XXXIX. Re-

XXXIX.Regula: Quotidie potest accipi.
d.dist.2.c.quotidie.c.si quotiescunq;

XL.Regula: Omnibus diebus Dominicis sumi
potest.d.c.quotidie,in prin.

XLI.Regula: Ter ad minus singulis annis cō-
municandum.d.distin.2.c.etsi non frequētius. aut
ad minimum semel. c.omnis utriusque.12. de pœ-
nitent.

XLII.Regula: Quisq; sacerdos, quoties mis-
sam celebrat,toties eucharistiam sumat. de conse-
crat.dist.2.c.peracta.c.relatum.

Euentus & consequentia.

XLIII.Regula, De eo quod superest consu-
mendo, & ab eo qui detulit communicando,d.di-
stin.2.c.tribus.¶. quod si remanserint.item De ce-
lebrat.missæ c.ex parte.5. & ibi glossa. Apostol.
canon.8.

XLIII.Regula: De oratione quæ post obla-
tionem fit,differitur De consecrat.dist.2.c.species.

XLV.Regula: Pax non ante, sed post dicen-
da.d.dist.2.c.pacem igitur.

XLVI.Regula,De iciunādo à ministris post
sumptam reliquam eucharistiam,d.dist.2.c.tribus.
¶.qui autem residua.

XLVII.Regula: Si de sanguine Christi ali-
quid stillat per negligentiam,pœna & euentus,d.
dist.2.c.si per negligentiam.

Z

XLVIII.Re-

XLVIII. Regula: Si quis eucharistiam cuomuerit, d. dist. 2. c. si quis per ebrietatem.

XLIX. Regula: Eucharistia sumpta non incorporatur sicut reliquus cibus & potus. d. dist. 2. c. non iste.

L. Regula: Quamuis per partes Christus manducetur, integer tamen manet. d. distinct. 2. c. inuitat. c. quid sit sanguis. §. fin. c. qui manducat. c. singuli.

LI. Regula: Non est reiteratio passionis Christi, sed commemoratio. d. dist. 2. c. cum frangitur. c. iteratur. c. utrum sub figura. §. iteratur autem.

LII. Regula: Significat immolationem corporis Dominici in cruce, & sanguinis de latere effusionem. d. c. cum frangitur. Vide §. reg. 3.

LIII. Regula: Operatur remissionem peccatorum. d. dist. 2. c. ante benedictionem, in fine. c. corpus. c. quid sit sanguis. §. item mysterium. uers. pro uidens enim. Huius exceptio est: Nisi quis indignè sumpserit. Quæ exceptio approbatur d. dist. 2. c. qui sceleratè. c. timorem. c. quid est Christū. c. credere. c. qui discordet. c. et sancta. c. sicut ludas. item De consecrat. dist. 4. c. qui in maternis. §. fin.

LIII. Regula: Assumens unitur Christo, & consequitur uitam æternam. d. distin. 2. c. quid est Christum. c. Christus panis. c. qui manducant. c. credere. c. commendauit. c. hoc sacramentum. c. reue-

ra. §.

ra. §. ista autem esca. c. omnia. uers. & cum dignè.
c. in Christo.

L V. Regula: Per eucharistiam benedicimur,
asscribimur in cœlo, de uisceribus Christi esse cen-
semur, à bestiali sensu exuimur, & c. d. distinct. 2. c.
utrum. §. hanc igitur.

L VI. Regula, De poena non communicantium,
habetur d. distin. 2. c. si quis intrat. c. seculares. c. hi
qui intrant. c. omnis homo. Hæc de eucharistia.

III. DE BAPTISMATE.

I. Regula: Ratio & usus baptismatis proponi-
tur De consecrat. distinct. 4. c. 1. c. si baptizata. c.
quisquis.

II. Regula: Efficit baptismus, ne peccatum ba-
ptizato obsit, sed proficit ei ad salutem. d. dist. 4.
c. 2. c. quod autem. c. ex quo instituta. c. filius Dei,
in prin. c. ut ostenderet. c. à paruulo. c. quisquis. c.
non ex quo. §. itē meminisse. item c. 1. §. sacramen-
tum. de summa trinitate. Clement. 1. §. ad hoc. uers.
quod celebratum. cod. tt. & c. maiores. 3. in prin.
uers. sed per sacramentum baptismi. de baptismo.
item dist. 26. c. deinde. §. sed obijcitur. & c. una tan-
tū. uers. sed intelligere. Planè propositæ regulæ
exceptio prima est: Nisi baptismo iohannis sit ba-
ptizatus. de consecrat. dist. 4. c. non regenerabun-
tur. Altera exceptio uidetur in actuali, non origi-
nali peccato. Sed reprobatur d. dist. 4. c. regene-

724 METHODI IVRIS PONT.

rante. Planè admittitur exceptio proposita in non consentiente baptizari: in hoc enim actuale peccatum nō remittitur. d. c. maiores. 3. §. uerū quidam. Tertia exceptio est in non consentiente: huic enim nec originale peccatum per baptismum remittitur, exceptis paruulis: d. c. 3. §. sed adhuc queritur. Quarta exceptio est: Nisi baptizatus postea non crediderit uel peccauerit. Quæ exceptio approbatur d. dist. 4. c. paruuli, in fine. & c. non dubito. Cuius replicatio est: Nisi postea poenitentiam egerit. c. 1. §. sacramentum. uers. etsi post. de summa trinitate. Quinta exceptio est: Nisi malus baptizauerit. 1. q. 1. c. etiam corde, cum sequentibus, usq; ad c. si quis confugerit. Huius replicatio est: Nisi malus baptizauerit in forma ecclesie. d. q. 1. c. sicut urgeri. §. fin. & c. hi qui baptismum. §. sed notandum. Concordant ea quæ habentur j. reg. 60. except. 1. cum sequentibus. Sexta exceptio est: Nisi uerbum non accesserit. d. q. 1. c. detrahe uerbum. Septima exceptio est: Nisi extra ecclesiam sit baptizatus. d. q. 1. c. firmissimè tene, cum c. sequente. Octaua exceptio: Nisi baptizatum non poeniteat ueteris uitæ. de consecrat. dist. 4. c. omnis qui. Cui contradicere uidetur d. dist. 4. c. sine poenitentia. de qua re uide j. reg. 30. Nona exceptio est: Nisi baptizatus fidem & charitatem non habeat. d. distinct. 4. c. solet. §. quanquam ad salutem. c. uerus.

Huius

Huius replicatio est: Nisi per necessitatem desit: ut in paruulis. d. dist. 4. c. baptismi. §. sicut autem. & §. fin. c. paruuli. c. nihil est. c. quæris. §. 1. & §. fin. c. in ecclesia. c. paruuli. c. mater. c. quis autem. Plures huiusmodi exceptiones colligi possunt ex regulis sequentibus, præsertim j. reg. 60.

III. Regula: Per aquam baptismi terrenus fit coelestis. de consecrat. dist. 4. c. per aquam.

IIII. Regula: Baptizati Christo incorporantur, & eius membra fiunt. d. distin. 4. c. ad hoc baptismus.

V. Regula: Per baptismum confertur gratia tam paruulis quàm adultis. Clement. 1. §. ad hoc. uers. uerùm quia quantum. de summa trinitate. Que gratia postea augetur uel minuitur. de consecrat. distin. 4. c. nec quenquam. §. planè eadem gratia. Non tamen amittitur per malitiam parentum baptizati. d. distin. 4. c. quæris à me, in prim. usq; ad §. difficillimum.

VI. Regula: Diabolus nequitie uires amittit in baptismo. d. c. nec quenquam. §. quod si aliquis.

VII. Regula: Vetus infirmitas per baptismum non prorsus absimitur, sed uires amittit. d. distin. 4. c. non ex quo.

VIII. Regula: Baptisma non recipit maius & minus. d. dist. 4. c. cum tantum.

IX. Regula: Sine baptismo originale pecca-

Z

P

tune

tum non soluitur, nec gratiam uitæ coelestis quis consequitur. de consecrat. dist. 4. c. firmissimè tene. c. non potest. c. filius Dei. §. fin. c. nulla præter. Huius regule exceptio prima est: Nisi fide suppleatur baptismus, qui capi non potest. d. distin. 4. c. baptismi uicem. & c. sicut in sacramentis. Altera exceptio est: Nisi Deus non baptizato sua benignitate succurrat. d. c. baptismi uicem. §. & sicut in illo. Tertia exceptio uidetur: Nisi non baptizatus rectè uixerit. Sed reprobat d. dist. 4. c. catechuminum, in prin. Quarta exceptio est: Nisi martyrio defunctus sit. d. c. catechuminum. Quinta exceptio est: Nisi non contemptu baptismi, sed alio impedimento non fuerit baptizatus. d. dist. 4. c. non dubito.

X. Regula: Baptismus constat aqua & spiritu. de consecrat. dist. 4. c. 1.

XI. Regula: Baptismus constat uerbo & aqua: quorum altero deficiente, non perficitur. c. 1. §. sacramentum. de summa trinitate. c. penult. de baptismo.

XII. Regula: De pœna presbyteri baptizare nolentis cauetur De consecrat. distinct. 4. c. quicumq;.

XIII. Regula: De uase ex quo baptizandum, cauetur De consecrat. distinct. 4. c. omnis presbyter.

QVI BAPTIZANDI?

XIIII. Regula: De paruulis baptizandis cauetur c. maiores. 3. in prin. usq; ad §. uerū quidam. de baptismo. dist. 5. c. 1. §. fin. & c. baptizari. de consecrat. distin. 4. c. illud perscrutari. c. filius Dei. §. paruuli etiam. c. si qui apud. §. fin. c. paruuli alio. c. nihil est aliud. c. minor. c. placuit ut qui.

XV. Regula: De adultis baptizandis cauetur d. dist. 5. c. 1. §. fin. & c. baptizari. item c. 1. §. sacramentum. de summa trinitate.

XVI. Regula: De infirmis baptizandis cauetur d. dist. 4. c. paruuli. c. egrotantes.

XVII. Regula: De furiosis, dormientibus ac inuitis baptizandis cauetur c. maiores. 3. §. item queritur. de baptismo.

XVIII. Regula: De malis baptizandis cauetur d. dist. 4. c. est unitas.

A QVIBVS BAPTIZANDI?

XIX. Regula: Non nisi à sacerdotibus baptizandum. de consecrat. dist. 4. c. constat. Huius regule exceptio est: Nisi periculū mortis immineat absente sacerdote: hoc enim casu etiam laicus baptizare potest. d. c. constat, in fine. & d. distin. 4. c. mulier. c. in necessitate. c. sanctum est. item distin. 93. c. diacones. §. absq; in fine.

XX. Regula: Diaconus non nisi consensu episcopi uel presbyteri baptizare debet. Quae regula

728 METHODI IVRIS PONT.

approbatur simul & distinguitur d.c.constat. & d. §. absq;. Nec item presbyter sine consensu episcopi, nisi sub eadem conditione. d. distin. 4. c. omni tempore. §. presbyter uero. & dist. 95. c. penult.

XXI. Regula: De hæreticis & alijs proponetur j. reg. 60. except. 1. cum sequentib.

VHI BAPTIZANDVM?

XXII. Regula: In priuatis domibus non est baptizandum. Quæ regula approbatur simul & distinguitur Clement. 1. de baptismo.

XXIII. Regula: Quisq; in sua ecclesia est baptizandus, per ea quæ proposita sunt 3. capite 8. quæst. 8. reg. 43. Cuius exceptio est: Nisi baptizandus peregrinetur, uel certum domicilium non habeat: hoc enim casu in ea ecclesia, quam elegerit, baptizari potest. 10. q. 3. c. nec numerus, in prim. uers. aut in electa. & ibi glossa.

XXIII. Regula: In monasterio baptizandum non est. 18. q. 2. c. pridem.

QUANDO BAPTIZANDVM?

XXV. Regula: Generale baptisma non nisi sabbatho sancto paschæ & pentecostes celebrandum. de consecrat. distinct. 3. c. celebritatem. §. eodem quoq;. & dist. 4. c. non ratione. c. duo tempora. c. propriè. c. de catechumenis. c. uenerabilis. c. baptizandi. Huius regulæ exceptio est: Nisi baptizandus sit infirmus, uel aliàs in periculo uitæ consti-

constitutus. hic enim ceteris solennitatibus quandoque baptizari potest. d.c.de catechumenis, in fine, cum c.sequente. d.c.uenerabilis, in fine. & d.c.baptizandi. uers. excepto.

XXVI. Regula: In die epiphaniæ baptizandum non est. d. dist. 4. c. si quis autem.

XXVII. Regula: Non in diem mortis instantis baptismus debet differri. d. distinct. 4. c. quando quis.

ANTECEDENTIA BAPTISMUM.

XXVIII. Regula: Baptizandus prius in fide instituendus est atq; examinandus. d. dist. 4. c. ante baptismum, cum sequentibus, usq; ad c. postquam sc. item c. iudei.

XXIX. Regula: Ante tres septimanas paschæ baptizandi suscipiendi sunt. d. distinct. 4. c. non liceat, in prin.

XXX. Regula: De poenitentia prius à baptizando agenda cauetur d. distinct. 4. c. agunt. c. ne quod absit. Huius regulæ exceptio est in exteriori satisfactione, & afflictione, quæ solet in poenitentia exigi, d. distinct. 4. c. sine poenitentia. & ibi glossa.

XXXI. Regula: Baptizandi à uino & esu carniū aliquamdiu debent abstinere. d. dist. 4. c. baptizandi. & c. ne quod absit.

baptismatis.

XXXII. Regula, De offerendo baptizando. A quo possit offerri? Non plures, sed unus debet offerre. d. dist. 4. c. non plures. item c. quamuis. 3. in prin. de cognatione spirituali, in 6.

XXXIII. Regula: Maritus & uxor eundem offerre non debent. 30. q. 4. c. penultim. §. fin. & c. ult.

XXXIII. Regula: Idem potest esse compater in catechismo, baptismo, & in confirmatione. de consecrat. dist. 4. c. in catechismo.

XXXV. Regula: Qui ipse baptizatus non est, nec confirmatus, offerre non potest. d. dist. 4. c. in baptismo.

XXXVI. Regula: Abbas uel monachus offerre non potest. d. dist. 4. c. non licet. c. monachi.

XXXVII. Regula: Compater fideiussor apud Deum pro suscepto existit. d. distinct. 4. c. uos ante.

XXXVIII. Regula, De oblatione in baptismo uiua uoce facienda, Nouell. 123. §. ad hac iubemus.

XXXIX. Regula, De promissione in baptismo praestita seruanda, de consecrat. distin. 3. c. celebritatem. §. ipsis etiam.

XL. Regula: De nomine à baptizandis dando cauetur

cauetur De consecrat. distinct. 4. c. baptizandi.

XL I. Regula: De aqua consecranda cauetur d. dist. 4. c. deinde à sacerdote. §. fin. cum duob. cc. sequentibus. Vide item j. reg. 60. except. 9.

XL II. Regula: De exorcismis & exsufflationibus præmittendis cauetur d. dist. 4. c. siue paruuli. c. ante uiginti. c. postquam. c. sicut nostis. c. dehinc iterum.

XL III. Regula: De renunciando diabolo & eius operib. cauetur d. dist. 4. c. prima. c. primum.

XL IIII. Regula: Ut uices baptizandi, qui loqui non potest, alius suppleat, cauetur d. dist. 4. c. paruuli. c. egrotantes. c. cum pro paruulis.

XL V. Regula: Si loqui potest baptizandus, ne per alium respondeat, cauetur d. c. cum pro paruulis.

XL VI. Regula: De orationibus super baptizando habendis cauetur d. distin. 4. c. exhinc iam. c. emerfisti.

XL VII. Regula: De trina mersione cauetur d. dist. 4. c. postquam uos. c. si quis presbyter. c. de trina. c. eodem modo. c. multi sunt. c. in synodo. c. propter uitandum. Apostol. canon. 49.

XL VIII. Regula: Ut in nomine trinitatis baptizetur, cauetur d. c. si quis presbyter. & d. c. multi sunt. & d. c. in synodo. item De summa trinitate c. 1. §. sacramentum. Apostol. canon. 48.

XLIX. Re-

XLIX. Regula: De sale benedicto in os baptizandi dando cauetur d. dist. 4. c. ex hinc iam. c. sal coelestis.

L. Regula: De naribus & auribus baptizandi salua tangendis cauetur d. dist. 4. c. postea tanguntur, cum c. sequente.

LI. Regula: De adspargendo baptizando aqua benedicta cauetur d. distin. 4. c. in sabbatho. c. nec quenquam.

LII. Regula: De baptizando signando in corde & fronte, d. dist. 4. c. postea signatur.

LIII. Regula: De imungendo baptizato cauetur d. dist. 4. c. deinde à sacerdote. c. uenisti. c. postquam ascendit. c. emeristi. c. accepisti. c. presbyteris. c. presbyteri. c. si quis uoluerit. c. si quis de alio. c. nullus ministrorum.

LIIII. Regula: Ratio mysteriorum quæ fiunt in baptismo, exponitur d. dist. 4. c. prima igitur.

CONSEQUENTIA BAPTISMI.

LV. Regula: De candida ueste baptizato danda cauetur De consecrat. distin. 4. c. post baptismum. c. accepisti.

LVI. Regula, A' quibus nuper baptizati abstinerere debeant, definitur De consecrat. distin. 5. c. neophyti.

LVII. Regula: Post baptismum confirmationis

nis sacramentum præstandum. d. dist. 5. c. 1. de quo uide j. eod. cap. membr. 4.

L VIII. Regula: Non omne quod in homine est, censetur baptizatum. de consecrat. distin. 4. c. si quidquid.

L IX. Regula: Baptizati prioris sectæ uel fidei ritus dimittere debent. c. quidam. 4. de apostatis.

L X. Regula: De non reuerando baptismo. Et Apostol. canon. 46. dist. 68. c. 1. c. presbyteri. §. fin. item 1. q. 1. c. hanc regulam. item De consecrat. distin. 4. c. non licet. c. rebaptizare. c. de Arrianis. c. cum itaque. §. scimus quidem. c. quibus. c. eos quos. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 7. de baptismo, reg. 2. Huius regulæ exceptio prima uidetur: Nisi baptizans prior ius baptizandi non habuerit, uel non fuerit idoneus. Sed reprobatur 1. q. 1. c. remissionem. §. sed notandum. c. si quis. §. cætera. c. dedit. c. sicut urgeri. c. hi qui. c. hanc regulam. §. nemo. c. spiritus sanctus. c. si quis per. Concordant item ea quæ habentur §. reg. 2. except. 5. repl. 1. item j. in sequentibus exceptionib. ubi nonnullæ distinctiones, quibus exceptio proposita admittitur, adiunguntur. Altera exceptio uidetur: Nisi paganus, aut hæreticus, aut aliàs malus prius baptizauerit. Sed Et hæc exceptio reprobatur De consecrat. dist. 4. c. Romanus. c. à quodā. c. si inter. c. baptismus. c. cum baptizat. c. si

734 METHODI IVRIS PONT.

c. si qui apud. c. quamuis, in prim. c. ostenditur. c. hi de quibus. c. aliud est. c. nullus autem. c. quomodo excudit. c. non in uobis. c. ab antiqua. c. ecclesia. c. nunc autem. c. cum tantum. c. non est aqua. c. siue hereticus. item 1. q. 1. c. quod quidam. item 24. q. 1. c. miramur. §. obijcitur tamen. c. subdiaconus. §. potest tamen. c. si quem. Planè admittitur exceptio proposita, si hereticus non in forma ecclesie baptizauerit. 1. q. 1. c. hi qui. §. sed notandum, cum sequētibz, usq; ad c. teneamus. item De consecrat. dist. 4. c. si reuera. c. quos à paganis. c. hi uerò. c. de Arrianis. Apostol. canon. 46. uers. aut pollutum. Tertia exceptio: Nisi non baptizatus baptizauerit. Approbatur 1. q. 1. c. si presbyter. uers. Et omnes. Sed reprobatur d. dist. 4. c. solet etiam. Quarta exceptio est: Nisi quis seipsum baptizauerit. c. debitum. 4. de baptismo. Quinta exceptio est: Nisi non secundum formā ecclesie sit baptizatus. Hec exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt paulo superius except. 2. in fine. Sexta exceptio est: Nisi trima mersione non sit baptizatus. de consecrat. dist. 4. c. eodem modo, in fine. Concordant ea quæ proposita sunt §. reg. 47. Septima exceptio est: Nisi uerba hæc, Ego te baptizo: fuerint in baptizando omissa. c. 1. de baptismo. Octaua exceptio uidetur: Nisi error interuenerit. Sed reprobatur De consecrat. dist. 4. c. satis ostendimus. c. si

non

non sanctificatur. c. retulerunt. Nona exceptio est: Nisi aqua non fuerit consecrata. d. dist. 4. c. per aquam. §. non omnis. §. quare autem. c. nunquam. c. uenit sacerdos, cum c. sequente. Decima exceptio est: Nisi ficto animo, uel mimicè & ioculariter quis sit baptizatus. d. dist. 4. c. solet etiam. c. quomodo. §. his qui ficto corde. Huius replicatio est: Nisi postea baptizatus ratum habuerit baptismum uero corde. d. dist. 4. c. tunc ualere. Undecima exceptio uidetur: Nisi non ea intentione paruuli baptizandi fuerint oblatis, ut ueros baptismi effectus consequantur. Sed reprobatur d. dist. 4. c. non illud. c. satis ostendimus. Duodecima exceptio est: Nisi dubitetur an sit baptizatus. c. de quibus. 2. de baptismo. & d. dist. 4. c. paruulos. c. placuit de infantibus. c. cum itaq; c. si nulla. Decimatertia exceptio est: Nisi matre baptizata, infans in utero adhuc extiterit. hic. n. baptismus infanti nō prodest: ideoq; rebaptizari potest. d. dist. 4. c. si quidquid. c. si ad matris. c. qui in maternis. c. si qua mulier. Decimaquarta exceptio uidetur: Nisi primò baptizatus fidē & charitatē nō habuerit. Sed reprobatur d. dist. 4. c. sicut in. §. non interest, usq; ad finē. Decimaquinta exceptio uidetur: Nisi baptizatus postea factus sit apostata. Sed reprobatur d. dist. 4. c. ostenditur. §. sicut. n. c. sanctū est. uers. cum in nauī quadā. c. nullus autem. item 1. q. 1. c. quod quidam.

LXI. Regula: Poena reiterantis baptisma cauetur c.2. de apostatis.

AD FINE BAPTISMATIS
remedium.

LXII. Regula: Ad fine baptismatis remedium est, circumcisio. de consecrat. distin. 4. c. quod autem, cum c. sequente. Hec de baptisate.

III. DE CONFIRMATIONE,
seu manuum impositione.

I Regula: Post baptismum confirmatio præstanda. de consecrat. dist. 5. c. 1. c. de his uerò, in fine.

II. Regula: Ratio & usus confirmationis habetur d. dist. 5. c. nouissimè. c. ut ieiuni. §. fin.

III. Regula: Confirmatio est sacramentum. d. c. de his uerò. Item est chrisinatio frontis. c. unico. §. per frontis. de sacra unctione.

III. Regula: Comparatio confirmationis & baptismi habetur d. dist. 5. c. 2. & sequente.

V. Regula: Non nisi ieiuni confirmandi. d. dist. 5. c. ut ieiuni.

VI. Regula: Non nisi semel confirmādi. d. dist. 5. c. dictum est. c. de homine.

VII. Regula: Non nisi à pontifice confirmandum. d. distin. 5. c. de his uerò. §. & sicut unum. c. manus quoq; item De consuetudine c. quanto. 4. & De sacra unctione c. unico. §. per frontis. Contradicit dist. 95. in prin. cum c. sequente. Cui obiectioni

ctioni respondetur d. distinct. 95. c. presbyteros.

VIII. Regula: Non nisi à ieiuno confirmandum. d. dist. 5. c. ut episcopi.

IX. Regula: Non nisi ab uno debet offerri confirmandus. c. ult. §. de confirmatione. de cognat. spirituali, in 6. de consecrat. distin. 4. c. nō plures, in fine.

X. Regula: Etiam ab eodem qui in baptismo obtulit, offerri potest. d. dist. 4. c. in catechismo.

V. DE CHRISMATE SEV sacra unctione.

I. Regula: Chrisma est sacramentum. dist. 95. c. illud superfluum. uers. quia genus. de consecrat. distinct. 3. c. literis. uers. quia nouum.

II. Regula, De eo conficiendo. Quando conficiendum sit, definitur d. c. literis. & De consecrat. dist. 4. c. omni tempore.

III. Regula, De eo conferendo. Solus sacerdos potest infirmum ungere. c. quæsiuit. 14. in prin. de uerb. signif.

IIII. Regula: Presbyter illud conferre potest. dist. 95. c. presbyteros. §. oleo uerò sanctificato.

V. Regula: Episcopus quoq; illud conferre potest. d. c. presbyteros. §. fin. cum c. sequente.

VI. Regula: Quibus conferendum, quando & quoties, nec non locus inunctionis definitur c. uni-

738 METHODI IVRIS PONT.

co. §. quia uerò Christus, usq; ad §. per frontis. de sacra unctione.

VII. Regula : De episcopo ungendero in consecratione cauetur d. c. unico, in prin. de quo uide item §. lib. prox. cap. 10. quest. 8. reg. 43.

VIII. Regula : De unctione altari consecrando conferenda cauetur d. c. unico. §. ungitur.

IX. Regula, De chrismate petendo. A quo & per quem petendum sit, definitur De consecrat. dist. 4. c. presbyteri qui. c. omni tempore.

X. Regula : De aqua chrismate consecrata ad asperersionem non utenda cauetur distin. 4. c. in sabbatho. Hac de sacramento eucharistiae, baptismatis, confirmationis & chrismatis sint dicta. De ordine dictum est §. lib. prox. ubi de personis ecclesiasticis actum est. De poenitentia dicetur §. cap. 5. De matrimonio §. cap. 11. cum sequentibus. Nunc de consecrationibus & benedictionibus agatur.

DE CONSECRATIONIBUS & BENEDICTIONIBUS.

Cap. IIII.

Prima regula, De consecrationis definitione, habetur 24. q. 1. c. pudenda. uers. consecrare enim.

QVAE

QVAE CONSECRANDA?

II. Regula: Prælati electi consecrandus est. Quæ regula approbatur simul & distinguitur s. lib. prox. cap. 10. quæst. 8. reg. 35. Sed & plura de consecratione electi uide d. quæst. 8. reg. 36. cum o-
cto sequentibus.

III. Regula: Templi & aliæ ædes sacre cum altaribus, uasis, uestibus ad diuinum cultum per-
tinentibus consecranda. de consecrat. dist. 1. in
prin. cum c. sequente. Huius regulæ exceptio pri-
ma est: Nisi consecratio semel sit facta. d. dist. 1. c.
ecclesijs. item dist. 68. c. 1. c. presbyteri. §. quod er-
go. c. ecclesijs, in prin. & uers. quia sicut. Huius ex-
ceptionis replicatio prima hæc est: Nisi is conse-
crauerit, qui ius consecrãdi non habuit. d. §. quod
ergo. Altera replicatio est: Nisi non constet epi-
scopum fuisse qui consecrauit. d. dist. 68. in prin.
& c. presbyteri, in prin. & §. fin. Tertia replica-
tio est: Nisi locus consecratus effusione sanguinis
aut seminis sit pollutus. d. c. ecclesijs, in prin. & c.
proposuisti. 4. de consecratione. c. unico, in prin.
cod. tit. in 6. item De consecrat. dist. 1. c. si motum.
uers. si homicidia. Quarta replicatio est: Nisi ec-
clesia cõsecrata fuerit exusta. d. c. ecclesijs, in prin.
Quinta replicatio est: Nisi altare motum uel lapis
contingens sigillum cõfractus fuerit. c. 1. & c. quod
in dubijs. 3. de consecratione ecclesiæ. item De con-
secrat.

secrat. dist. 1. c. si motum. Huius duplicatio est: Nisi non enormis sit lesio. c. ligneis. 6. eod. it. Sexta replicatio uidetur: Nisi tectum corrucrit, uel lignea edificia. Quæ replicatio reprobatur d. c. ligneis. 6. Septima replicatio uidetur: Nisi parietes sint mutati. Sed reprobatur d. c. si motum. uers. si parietes. Octaua replicatio est: Nisi ecclesia consecrata sit diruta, & rursus ædificata. Hæc replicatio reprobatur certo modo De consecrat. dist. 1. c. de fabrica. Nona replicatio est: Nisi infidelis in loco consecrato sit sepultus. Quæ replicatio reprobatur certo modo d. dist. 1. c. ecclesiam, in fine. Decima replicatio est: Nisi excommunicatus in loco consecrato fuerit sepultus. c. consului. 7. de consecratione ecclesiæ. Undecima replicatio est: Nisi fidem sanctæ Trinitatis nõ tenuerit, qui prius ecclesiam consecrauit. de consecrat. dist. 1. c. ecclesiis, in fine, cum tribus cc. sequentibus. Duodecima replicatio est: Nisi de hoc ipso dubitetur, an locus sit consecratus. de consecrat. dist. 1. c. solennitates. §. de ecclesiarum. c. ecclesiæ. item dist. 4. c. placuit de infantibus, in fine.

Duplicatio præcedentium replicationum generalis.

Planè replicationum hætenus enumeratarum duplicatio generalis hæc uidetur: Nisi ecclesia polluta, uel simili uitio laborans, antea non fuerit consecrata.

secrata. Sed reprobatur c. si ecclesia. 10. de consecratione ecclesie. Hec de prima proposita regula exceptione sint dicta.

Altera exceptio est: Nisi infidelis in loco sacro sit sepultus. de consecrat. distinct. 1. c. ecclesiam, cum c. sequente. Tertia exceptio est: Nisi non studio religionis, sed cupiditate questus ecclesia sit edificata. de consecrat. distinct. 1. c. si quis basilicam. Hec de tertia regula.

IIII. Regula: Propter altare motum uel lapidem fractum non tota ecclesia consecranda, sed altare tantum uel lapis. c. 1. de consecratione.

V. Regula: Polluta ecclesia, pollutum quoque censetur cimiterium contiguum, non autem remotum: sed contra, polluto cimiterio, non censetur polluta ecclesia. item, uno cimiterio polluto, non ob id censetur pollutum aliud, quamuis contiguum. c. unico. §. fin. de consecrat. in 6.

VI. Regula: Plures plurave simul consecrari possunt. d. c. unico.

QVIBVS CONSECRANDI ius competit?

VII. Regula: Episcopo, qui eo loco episcopalia iura exercet, competit. c. 1. de religiosis domib. item dist. 68. c. ecclesijs. §. fin.

VIII. Regula: Episcopo alterius diocesis non competit, quamuis in alia diocesi ecclesiam edificauerit.

approbatur simul & distinguitur d.c. constat. & d. §. absq;. Nec item presbyter sine consensu episcopi, nisi sub eadem conditione. d. distin. 4. c. omni tempore. §. presbyter uero. & dist. 95. c. penult.

XXI. Regula: De hæreticis & alijs proponetur j. reg. 60. except. 1. cum sequentib.

VBI BAPTIZANDVM?

XXII. Regula: In priuatis domibus non est baptizandum. Quæ regula approbatur simul & distinguitur Clement. 1. de baptismo.

XXIII. Regula: Quisq; in sua ecclesia est baptizandus, per ea quæ proposita sunt s. capite 8. quæst. 8. reg. 43. Cuius exceptio est: Nisi baptizandus peregrinetur, uel certum domicilium non habeat: hoc enim casu in ea ecclesia, quam elegerit, baptizari potest. 10. q. 3. c. nec numerus, in prim. uers. aut in electa. & ibi glossa.

XXIII. Regula: In monasterio baptizandum non est. 18. q. 2. c. pridem.

QUANDO BAPTIZANDVM?

XXV. Regula: Generale baptismus non nisi sabbatho sancto paschæ & pentecostes celebrandum. de consecrat. distinct. 3. c. celebritatem. §. eodem quoq;. & dist. 4. c. non ratione. c. duo tempora. c. propriè. c. de catechumenis. c. uenerabilis. c. baptizandi. Huius regulæ exceptio est: Nisi baptizandus sit infirmus, uel aliàs in periculo uitæ
consti-

constitutus. hic enim cateris solennitatibus quandoque baptizari potest. d. c. de catechumenis, in fine, cum c. sequente. d. c. uenerabilis, in fine. & d. c. baptizandi. uers. excepto.

XXVI. Regula: In die epiphaniae baptizandum non est. d. dist. 4. c. si quis autem.

XXVII. Regula: Non in diem mortis instantis baptismus debet differri. d. distinct. 4. c. quando quis.

ANTECEDENTIA BAPTISMUM.

XXVIII. Regula: Baptizandus prius in fide instituendus est atque examinandus. d. dist. 4. c. ante baptismum, cum sequentibus, usque ad c. postquam sc. item c. iudei.

XXIX. Regula: Ante tres septimanas paschae baptizandi suscipiendi sunt. d. distinct. 4. c. non liceat, in prim.

XXX. Regula: De poenitentia prius à baptizando agenda cauetur d. distinct. 4. c. agunt. c. ne quod absit. Huius regulae exceptio est in exteriori satisfactione, & afflictione, quae solet in poenitentia exigi, d. distinct. 4. c. sine poenitentia. & ibi glossa.

XXXI. Regula: Baptizandi à uino & esu carniui aliquamdiu debent abstinere. d. dist. 4. c. baptizandi. & c. ne quod absit.

baptismatis.

XXXII. Regula, De offerendo baptizando. A quo possit offerri? Non plures, sed unus debet offerre. d. dist. 4. c. non plures. item c. quamuis. 3. in prin. de cognatione spirituali, in 6.

XXXIII. Regula: Maritus & uxor eundem offerre non debent. 30. q. 4. c. penultim. §. fin. & c. ult.

XXXIII. Regula: Idem potest esse compater in catechismo, baptismo, & in confirmatione. de consecrat. dist. 4. c. in catechismo.

XXXV. Regula: Qui ipse baptizatus non est, nec confirmatus, offerre non potest. d. dist. 4. c. in baptismo.

XXXVI. Regula: Abbas uel monachus offerre non potest. d. dist. 4. c. non licet. c. monachi.

XXXVII. Regula: Compater fideiussor apud Deum pro suscepto existit. d. distinct. 4. c. uos ante.

XXXVIII. Regula, De oblatione in baptismo uiua uoce facienda, Nouell. 123. §. ad hac iubemus.

XXXIX. Regula, De promissione in baptismo praestita seruanda, de consecrat. distin. 3. c. celebritatem. §. ipsis etiam.

XL. Regula: De nomine à baptizandis dando
cauetur

cauetur De consecrat. distinct. 4. c. baptizandi.

XL I. Regula: De aqua consecranda cauetur d. dist. 4. c. deinde à sacerdote. §. fin. cum duob. cc. sequentibus. Vide item j. reg. 60. except. 9.

XL II. Regula: De exorcismis & exsufflationibus præmittendis cauetur d. dist. 4. c. siue paruuli. c. ante uiginti. c. postquam. c. sicut nostis. c. de hinc iterum.

XL III. Regula: De renunciando diabolo & eius operib. cauetur d. dist. 4. c. prima. c. primum.

XL IIII. Regula: Ut uices baptizandi, qui loqui non potest, alius suppleat, cauetur d. dist. 4. c. paruuli. c. ægrotantes. c. cum pro paruulis.

XL V. Regula: Si loqui potest baptizandus, ne per alium respondeat, cauetur d. c. cum pro paruulis.

XL VI. Regula: De orationibus super baptizando habendis cauetur d. distin. 4. c. ex hinc iam. c. emerfisti.

XL VII. Regula: De trina mersione cauetur d. dist. 4. c. postquam uos. c. si quis presbyter. c. de trina. c. eodem modo. c. multi sunt. c. in synodo. c. propter uitandum. Apostol. canon. 49.

XL VIII. Regula: Ut in nomine trinitatis baptizetur, cauetur d. c. si quis presbyter. & d. c. multi sunt. & d. c. in synodo. item De summa trinitate c. 1. §. sacramentum. Apostol. canon. 48.

XLIX. Re-

XLIX. Regula: De sale benedicto in os baptizandi dando cauetur d. dist. 4. c. ex hinc iam. c. sal coelestis.

L. Regula: De naribus & auribus baptizandi salina tangendis cauetur d. dist. 4. c. postea tanguntur, cum c. sequente.

LI. Regula: De adspargendo baptizando aqua benedicta cauetur d. distin. 4. c. in sabbatho. c. nec quenquam.

LII. Regula: De baptizando signando in corde & fronte, d. dist. 4. c. postea signatur.

LIII. Regula: De inungendo baptizato cauetur d. dist. 4. c. deinde à sacerdote. c. uenisti. c. postquam ascendit. c. emeristi. c. accepisti. c. presbyteris. c. presbyteri. c. si quis uoluerit. c. si quis de alio. c. nullus ministrorum.

LIIII. Regula: Ratio mysteriorum quæ fiunt in baptismo, exponitur d. dist. 4. c. prima igitur.

CONSEQUENTIA BAPTISMI.

LV. Regula: De candida ueste baptizato danda cauetur De consecrat. distinct. 4. c. post baptismum. c. accepisti.

LVI. Regula, A quibus nuper baptizati abstinerere debeant, definitur De consecrat. distinct. 5. c. neophyti.

LVII. Regula: Post baptismum confirmationis

nis sacramentum præstandum. d. dist. 5. c. 1. de quo uide ꝑ. eod. cap. membr. 4.

LVIII. Regula: Non omne quod in homine est, censetur baptizatum. de consecrat. distin. 4. c. si quidquid.

LIX. Regula: Baptizati prioris sectæ uel fidei ritus dimittere debent. c. quidam. 4. de apostatis.

LX. Regula: De non reiterando baptismo. c. ult. de baptismo. & Apostol. canon. 46. dist. 68. c. 1. c. presbyteri. §. fin. item 1. q. 1. c. hanc regulam. item De consecrat. distin. 4. c. non licet. c. rebaptizare. c. de Arrianis. c. cum itaque. §. scimus quidem. c. quibus. c. eos quos. Concordat item M. I. C. lib. 3. cap. 7. de baptismo, reg. 2. Huius regulæ exceptio prima uidetur: Nisi baptizans prior ius baptizandi non habuerit, uel non fuerit idoneus. Sed reprobatur 1. q. 1. c. remissionem. §. sed notandum. c. si quis. §. cætera. c. dedit. c. sicut urgeri. c. hi qui. c. hanc regulam. §. nemo. c. spiritus sanctus. c. si quis per. Concordant item ea quæ habentur §. reg. 2. except. 5. repl. 1. item ꝑ. in sequentibus exceptionib. ubi nonnullæ distinctiones, quibus exceptio proposita admittitur, adiicientur. Altera exceptio uidetur: Nisi paganus, aut hæreticus, aut aliàs malus prius baptizauerit. Sed & hæc exceptio reprobatur De consecrat. dist. 4. c. Romanus. c. à quodā. c. si inter. c. baptismus. c. cum baptizat. c. si

734 METHODI IVRIS PONT.

c. si qui apud. c. quamuis. in prim. c. ostenditur. c. hi de quibus. c. aliud est. c. nullus autem. c. quomodo excudit. c. non in uobis. c. ab antiqua. c. ecclesia. c. nunc autem. c. cum tantum. c. non est aqua. c. siue hereticus. item 1. q. 1. c. quod quidam. item 24. q. 1. c. miramur. §. obijcitur tamen. c. subdiaconus. §. potest tamen. c. si quem. Planè admittitur exceptio proposita, si hereticus non in forma ecclesie baptizauerit. 1. q. 1. c. hi qui. §. sed notandum, cum sequētibz, usq; ad c. tenemus. item De consecrat. dist. 4. c. si reuera. c. quos à paganis. c. hi uerò. c. de Arrianis. Apostol. canon. 46. uers. aut pollutum. Tertia exceptio: Nisi non baptizatus baptizauerit. Approbatur 1. q. 1. c. si presbyter. uers. Et omnes. Sed reprobatur d. dist. 4. c. solet etiam. Quarta exceptio est: Nisi quis seipsum baptizauerit. c. debitum. 4. de baptismo. Quinta exceptio est: Nisi non secundum formā ecclesie sit baptizatus. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt paulo superius except. 2. in fine. Sexta exceptio est: Nisi trina mersione non sit baptizatus. de consecrat. dist. 4. c. eodem modo, in fine. Concordant ea quæ proposita sunt s. reg. 47. Septima exceptio est: Nisi uerba hæc, Ego te baptizo: fuerint in baptizando omissa. c. 1. de baptismo. Octaua exceptio uidetur: Nisi error interuenerit. Sed reprobatur De consecrat. dist. 4. c. satis ostendimus. c. si

non

non sanctificatur. c. retulerunt. Nona exceptio est: Nisi aqua non fuerit consecrata. d. dist. 4. c. per aquam. §. non omnis. §. quare autem. c. nunquam. c. uenit sacerdos, cum c. sequente. Decima exceptio est: Nisi ficto animo, uel mimice & ioculariter quis sit baptizatus. d. dist. 4. c. solet etiam. c. quomodo. §. his qui ficto corde. Huius replicatio est: Nisi postea baptizatus ratum habuerit baptismum uero corde. d. dist. 4. c. tunc ualere. Undecima exceptio uidetur: Nisi non ea intentione paruuli baptizandi fuerint oblatis, ut ueros baptismi effectus consequantur. Sed reprobatur d. dist. 4. c. non illud. c. satis ostendimus. Duodecima exceptio est: Nisi dubitetur an sit baptizatus. c. de quibus. 2. de baptismo. & d. dist. 4. c. paruulos. c. placuit de infantibus. c. cum itaq; c. si nulla. Decimatertia exceptio est: Nisi matre baptizata, infans in utero adhuc extiterit. hic. n. baptismus infanti non prodest: ideoq; rebaptizari potest. d. dist. 4. c. si quidquid. c. si ad matris. c. qui in maternis. c. si qua mulier. Decimaquarta exceptio uidetur: Nisi primo baptizatus fide & charitate non habuerit. Sed reprobatur d. dist. 4. c. sicut in. §. non interest, usq; ad finem. Decimaquinta exceptio uidetur: Nisi baptizatus postea factus sit apostata. Sed reprobatur d. dist. 4. c. ostenditur. §. sicut. n. c. sanctum est. uers. cum in nauis quadam. c. nullus autem. item 1. q. 1. c. quod quidam.

LXI. Regula: Poena reiterantis baptismum cauetur c.2. de apostatis.

**AD FINE BAPTISMATIS
remedium.**

LXII. Regula: Ad fine baptismatis remedium est, circumcisio. de consecrat. distin. 4. c. quod autem, cum c. sequente. Hec de baptismo.

**III. DE CONFIRMATIONE,
seu manuum impositione.**

I. Regula: Post baptismum confirmatio praestanda. de consecrat. dist. 5. c. 1. c. de his uero, in fine.

II. Regula: Ratio & usus confirmationis habetur d. dist. 5. c. nouissimè. c. ut ieiuni. §. fin.

III. Regula: Confirmatio est sacramentum. d. c. de his uero. Item est chrismatio frontis. c. unico. §. per frontis. de sacra unctione.

IIII. Regula: Comparatio confirmationis & baptismi habetur d. dist. 5. c. 2. & sequente.

V. Regula: Non nisi ieiuni confirmandi. d. dist. 5. c. ut ieiuni.

VI. Regula: Non nisi semel confirmadi. d. dist. 5. c. dictum est. c. de homine.

VII. Regula: Non nisi à pontifice confirmandum. d. distin. 5. c. de his uero. §. & sicut unum. c. manus quoq;. item De consuetudine c. quanto. 4. & De sacra unctione c. unico. §. per frontis. Contradicit dist. 95. in prin. cum c. sequente. Cui obie-

ctioni

Ationi respondetur d. distinct. 95. c. presbyteros.

VIII. Regula: Non nisi à ieiuno confirmandum. d. dist. 5. c. ut episcopi.

IX. Regula: Non nisi ab uno debet offerri confirmandus. c. ult. §. de confirmatione. de cognat. spiritali, in 6. de consecrat. distin. 4. c. nō plures, in fine.

X. Regula: Etiam ab eodem qui in baptismo obtulit, offerri potest. d. dist. 4. c. in catechismo.

V. DE CHRISMATE SEV sacra unctione.

I. Regula: Chrisma est sacramentum. dist. 95. c. illud superfluum. uers. quia genus. de consecrat. distinct. 3. c. literis. uers. quia nouum.

II. Regula, De eo conficiendo. Quando conficiendum sit, definitur d. c. literis. & De consecrat. dist. 4. c. omni tempore.

III. Regula, De eo conferendo. Solus sacerdos potest infirmum ungere. c. quasiuit. 14. in prin. de uerb. signif.

IIII. Regula: Presbyter illud conferre potest. dist. 95. c. presbyteros. §. oleo uerò sanctificato.

V. Regula: Episcopus quoq; illud conferre potest. d. c. presbyteros. §. fin. cum c. sequente.

VI. Regula: Quibus conferendum, quando & quoties, nec non locus in unctionis definitur c. uni-

738 METHODI IVRIS PONT.

co. §. quia uerò Christus, usq; ad §. per frontis. de sacra unctione.

VII. Regula: De episcopo ungenđo in consecratione cauetur d. c. unico, in prin. de quo uide item §. lib. prox. cap. 10. quest. 8. reg. 43.

VIII. Regula: De unctione altari consecrando conferenda cauetur d. c. unico. §. ungitur.

IX. Regula, De chrismate petendo. A quo & per quem petendum sit, definitur De consecrat. dist. 4. c. presbyteri qui. c. omni tempore.

X. Regula: De aqua chrismate consecrata ad asperersionem non utenda cauetur distin. 4. c. in sabbatho. Hæc de sacramento eucharistiæ, baptismatis, confirmationis & chrismatis sint dicta. De ordine dictum est §. lib. prox. ubi de personis ecclesiasticis actum est. De pœnitentia dicetur j. cap. 5. De matrimonio j. cap. 11. cum sequentibus. Nunc de consecrationibus & benedictionibus agetur.

DE CONSECRATIONIBUS & BENEDICTIONIBUS.

Cap. IIII.

PRima regula, De consecrationis definitione, habetur 24. q. 1. c. pudenda. uers. consecrare enim.

Q V AE

QVAE CONSECRANDA?

II. Regula: Prælati electi consecrandus est. Quæ regula approbatur simul et distinguitur s. lib. prox. cap. 10. quæst. 8. reg. 35. Sed et plura de consecratione electi uide d. quæst. 8. reg. 36. cum octo sequentibus.

III. Regula: Templi et aliæ ædes sacræ cum altaribus, uasis, uestibus ad diuinum cultum pertinentibus consecranda. de consecrat. dist. 1. in prin. cum c. sequente. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi consecratio semel sit facta. d. dist. 1. c. ecclesijs. item dist. 68. c. 1. c. presbyteri. §. quod ergo. c. ecclesijs, in prin. et uers. quia sicut. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi is consecrauerit, qui ius consecrædi non habuit. d. §. quod ergo. Altera replicatio est: Nisi non constet episcopum fuisse qui consecrauit. d. dist. 68. in prin. et c. presbyteri, in prin. et §. fin. Tertia replicatio est: Nisi locus consecratus effusione sanguinis aut seminis sit pollutus. d. c. ecclesijs, in prin. et c. proposuisti. 4. de consecratione. c. unico, in prin. eod. tit. in 6. item De consecrat. dist. 1. c. si motum. uers. si homicidia. Quarta replicatio est: Nisi ecclesia cōsecrata fuerit exusta. d. c. ecclesijs, in prin. Quinta replicatio est: Nisi altare motum uel lapis continens sigillum cōfractus fuerit. c. 1. et c. quod in dubijs. 3. de consecratione ecclesiæ. item De con

secrat. dist. 1. c. si motum. Huius duplicatio est: Nisi non enormis sit lesio. c. ligneis. 6. eod. tit. Sexta replicatio uidetur: Nisi tectum corruerit, uel lignea ædificia. Quæ replicatio reprobatur d. c. ligneis. 6. Septima replicatio uidetur: Nisi parietes sint mutati. Sed reprobatur d. c. si motum. uers. si parietes. Octaua replicatio est: Nisi ecclesia consecrata sit diruta, & rursus ædificata. Hæc replicatio reprobatur certo modo De consecrat. dist. 1. c. de fabrica. Nona replicatio est: Nisi infidelis in loco consecrato sit sepultus. Quæ replicatio reprobatur certo modo d. dist. 1. c. ecclesiam, in fine. Decima replicatio est: Nisi excommunicatus in loco consecrato fuerit sepultus. c. consuluisti. 7. de consecratione ecclesiæ. Undecima replicatio est: Nisi fidem sanctæ Trinitatis nõ tenuerit, qui prius ecclesiam consecrauit. de consecrat. dist. 1. c. ecclesiis, in fine, cum tribus cc. sequentibus. Duodecima replicatio est: Nisi de hoc ipso dubitetur, an locus sit consecratus. de consecrat. dist. 1. c. solennitates. §. de ecclesiarum. c. ecclesiæ. item dist. 4. c. placuit de infantibus, in fine.

Duplicatio præcedentium replicationum generalis.

Planè replicationum hætenus enumeratarum duplicatio generalis hæc uidetur: Nisi ecclesia polluta, uel simili uitio laborans, antea non fuerit consecrata.

secrata. Sed reprobatur c. si ecclesia. 10. de consecratione ecclesie. Hec de prima proposita regula exceptione sint dicta.

Altera exceptio est: Nisi infidelis in loco sacro sit sepultus. de consecrat. distinct. 1. c. ecclesiam, cum c. sequente. Tertia exceptio est: Nisi non studio religionis, sed cupiditate questus ecclesia sit edificata. de consecrat. distinct. 1. c. si quis basilicam. Hec de tertia regula.

IIII. Regula: Propter altare motum uel lapidem fractum non tota ecclesia consecranda, sed altare tantum uel lapis. c. 1. de consecratione.

V. Regula: Polluta ecclesia, pollutum quoque censetur cimiterium contiguum, non autem remotum: sed contra, polluto cimiterio, non censetur polluta ecclesia, item, uno cimiterio polluto, non ob id censetur pollutum aliud, quamuis contiguum. c. unico. §. fin. de consecrat. in 6.

VI. Regula: Plures pluræue simul consecrari possunt. d. c. unico.

QVIBVS CONSECRANDI ius competit?

VII. Regula: Episcopo, qui eo loco episcopalia iura exercet, competit, c. 1. de religiosis domib. item dist. 68. c. ecclesijs. §. fin.

VIII. Regula: Episcopo alterius diocesis non competit, quamuis in alia diocesi ecclesiam edificauerit.

742 METHODI IVRIS PONT.
ficauerit. 16. quest. 5. c. 1. & c. ultim. in prin.

IX. Regula: Corepiscopis & alijs sacerdotibus
ius consecrandi non competit. d. c. ecclesijs. §. fin.
& d. distin. 68. c. quamuis. item De consecratione
ecclesie c. aqua. 9.

X. Regula: De presbytero cauetur 26. q. 6. c. 1.
§. fin. cum c. sequēte. & c. ministrare. in prin. item
dist. 23. c. ex epistola. cum c. sequente.

XI. Regula: De schismatico cauetur 24. q. 1. c.
pudenda.

QVA RE CONSECRAN- dum?

XII. Regula: Aqua cum uino & cinere bene-
dicta consecrandum. c. proposuisti. 4. & c. consu-
luisti. 7. de consecrat. ecclesie.

XIII. Regula: Oleum non consecratum conse-
crato misceri potest. c. quod in dubijs. 3. §. fin. d. 11.

VBI CONSECRATIO

facienda?

XIIII. Regula: Non nisi in sacratis locis. de
consecrat. dist. 1. in prin. Plura de hac regula uide
§. cap. 2. reg. 9.

QUANDO CONSECRATIO facienda?

XV. Regula: Singulis annis facienda. d. dist. 1.
c. solennitates. in prin. & c. solennitates.

XVI. Regula: Tam diebus Dominicis, quam
alijs

alijs consecrandum. c. tua. 2. de consecratione ecclesie. & dist. 75. in prin.

XVII. Regula: A' ieiunis hora tertia consecratio facienda. d. dist. 75. in prin.

XVIII. Regula: Octo diebus consecratio facienda. d. c. solennitates. §. fin.

QVOMODO CONSECRATIO facienda?

XIX. Regula: Non solum precibus, sed etiam sancti olei unctione consecratio facienda. de consecrat. dist. 1. c. 1. in prin. uers. & non solum. c. altaria placuit. Huius exceptio est: Nisi altaria lapidea sint consecranda. d. dist. 1. c. altaria.

XX. Regula: Sine missa fieri consecratio non debet. d. dist. 1. c. omnes, in prin.

ANTECEDENTIA.

XXI. Regula: De precepto sedis apostolice in dedicandis ecclesijs prius expectando, cauetur d. dist. 1. c. de locorum, cum quatuor cc. sequentib.

EVENTVS ET CONSEQUENTIA.

XXII. Regula: Post consecrationem non substantia, sed species remanet. de consecrat. dist. 2. c. species. c. quia corpus. c. panis. c. reuera.

XXIII. Regula: Ne pro consecratione aliquid exigatur, cauetur 1. q. 2. c. placuit. in prin. & c. sicut, in prin.

XXIII. Regula: Qui ecclesiam fecit consecrari, ad eam dotandam tenetur. c. cum sicut. 8. de consecrat. ecclesie. & d. c. placuit. §. hoc tamen quisq;.

AD FINE REMEDIUM, SEV de benedictionibus.

XXV. Regula: Hæc de consecratione sint dicta, de qua tamen uide plura (ut dixi) §. lib. prox. cap. 10. quæst. 8. reg. 35. cum nouem sequentib. item cap. 15. reg. 8. cum sequentib. Consecrationis autem ad fine remedium uidetur benedictio, quæ denegatur abbatissæ. c. noua. 10. de poenitentijs.

XXVI. Regula: Abbatibus quoq; denegatur, nisi ad hoc sint privilegiati. quod privilegiū quousque se extendat, definitur c. abbates. 3. de privilegijs, in 6.

XXVII. Regula: Inferior superiorem benedicere potest. dist. 21. c. deniq;.

XXVIII. Regula: Secunda nuptiæ nō sunt benedicendæ. c. 1. & c. uir autē. 3. de secundis nuptijs.

XXIX. Regula: Omni tempore benedictio fieri potest, dummodo à ieiunis & hora tertia fiat. dist. 75. in prin. cum c. sequente. De benedicendis nuptijs uide j. cap. 12. quæst. 6. reg. 5. Sed & quibus benedicendi ius competat uel non, uide paulo superius reg. 7. cum sequentibus. Sequitur de poenitentia.

DE POENITENTIA.

Cap. V.

Prima regula, De definitione poenitentiae, habetur De poenitent. dist. 1. c. ecce nunc. §. penult. & ult. c. tres sunt. §. est enim poenitentia. c. quis aliquando. §. illud autem. uers. est enim poenitentia. & dist. 3. c. 1. c. poenitentia. c. poenitentiam. §. fin.

II. Regula, De diuisione poenitentiae trimembri, habetur De poenitentia dist. 1. c. tres sunt.

III. Regula, itidem de diuisione poenitentiae bimembri in ueram & falsam; habetur De poenitent. dist. 3. c. in tantum. §. fin. & c. sceleratior. §. 1. Definitionem falsae poenitentiae eiusq; effectum uide s. cap. 1. reg. 11. except. 1.

IIII. Regula, itidem de diuisione poenitentiae bimembri in interiorem & exteriorem, habetur De poenitent. dist. 1. c. quis aliquando. §. e contra. uers. est enim poenitentia.

V. Regula, continens exempla poenitentiae, habetur De poenitent. dist. 1. c. conuertimini. §. unde post trimam. dist. 3. c. totam. c. Achab.

VI. Regula: Quo iure sit introducta poenitentia, definitur 13. quæst. 2. c. audiuius. §. quia pro omnibus.

VII. Regula: Ad quem cause poenitentiales pertineant,

XLIX. Regula: De sale benedicto in os baptizandi dando cauetur d. dist. 4. c. ex hinc iam. c. sal coelestis.

L. Regula: De naribus & auribus baptizandi salina tangendis cauetur d. dist. 4. c. postea tanguntur, cum c. sequente.

LI. Regula: De adspargendo baptizando aqua benedicta cauetur d. distin. 4. c. in sabbatho. c. nec quenquam.

LII. Regula: De baptizando signando in corde & fronte, d. dist. 4. c. postea signatur.

LIII. Regula: De inungendo baptizato cauetur d. dist. 4. c. deinde à sacerdote. c. uenisti. c. postquam ascendit. c. emeristi. c. accepisti. c. presbyteris. c. presbyteri. c. si quis uoluerit. c. si quis de alio. c. nullus ministrorum.

LIIII. Regula: Ratio mysteriorum quæ fiunt in baptismo, exponitur d. dist. 4. c. prima igitur.

CONSEQUENTIA BAPTISMI.

LV. Regula: De candida ueste baptizato danda cauetur De consecrat. distinct. 4. c. post baptismum. c. accepisti.

LVI. Regula, A quibus nuper baptizati abstinerere debeant, definitur De consecrat. distinct. 5. c. neophyti.

LVII. Regula: Post baptismum confirmatio-

nis sacramentum præstandum. d. dist. 5. c. 1. de quo
uide j. cod. cap. membr. 4.

LVIII. Regula: Non omne quod in homine
est, censetur baptizatum. de consecrat. distin. 4. c.
si quidquid.

LIX. Regula: Baptizati prioris sectæ uel fidei
ritus dimittere debent. c. quidam. 4. de apostatis.

LX. Regula: De non reiterando baptismo. & Apostol. canon. 46.
dist. 68. c. 1. c. presbyteri. §. fin. item 1. q. 1. c. hanc re-
gulam. item De consecrat. distin. 4. c. non licet. c.
rebaptizare. c. de Arrianis. c. cum itaque. §. scimus
quidem. c. quibus. c. eos quos. Concordat item M. I.
C. lib. 3. cap. 7. de baptismo, reg. 2. Huius regule
exceptio prima uidetur: Nisi baptizans prior ius
baptizandi non habuerit, uel non fuerit idoneus.
Sed reprobatur 1. q. 1. c. remissionem. §. sed notan-
dum. c. si quis. §. cetera. c. dedit. c. sicut urgeri. c. hi
qui. c. hanc regulam. §. nemo. c. spiritus sanctus. c.
si quis per. Concordant item ea quæ habentur §.
reg. 2. except. 5. repl. 1. item j. in sequentibus exce-
ptionib. ubi nonnullæ distinctiones, quibus exce-
ptio proposita admittitur, adiicientur. Altera ex-
ceptio uidetur: Nisi paganus, aut hæreticus, aut a-
liàs malus prius baptizauerit. Sed & hæc exce-
ptio reprobatur De consecrat. dist. 4. c. Romanus.
c. à quodā. c. si inter. c. baptismus. c. cum baptizat.
c. si

734 METHODI IVRIS PONT.

c. si qui apud. c. quamuis, in prim. c. ostenditur. c. hi de quibus. c. aliud est. c. nullus autem. c. quomodo excudit. c. non in uobis. c. ab antiqua. c. ecclesia. c. nunc autem. c. cum tantum. c. non est aqua. c. siue hereticus. item 1. q. 1. c. quod quidam. item 24. q. 1. c. miramur. §. obijcitur tamen. c. subdiaconus. §. potest tamen. c. si quem. Planè admittitur exceptio proposita, si hereticus non in forma ecclesiæ baptizauerit. 1. q. 1. c. hi qui. §. sed notandum, cum sequētibz, usq; ad c. teneamus. item De consecrat. dist. 4. c. si reuera. c. quos à paganis. c. hi uerò. c. de Arrianis. Apostol. canon. 46. uers. aut pollutum. Tertia exceptio: Nisi non baptizatus baptizauerit. Approbatur 1. q. 1. c. si presbyter. uers. Et omnes. Sed reprobatur d. dist. 4. c. solet etiam. Quarta exceptio est: Nisi quis seipsum baptizauerit. c. debitum. 4. de baptismo. Quinta exceptio est: Nisi non secundum formā ecclesiæ sit baptizatus. Hæc exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt paulo superius except. 2. in fine. Sexta exceptio est: Nisi trina mersione non sit baptizatus. de consecrat. dist. 4. c. eodem modo, in fine. Concordant ea quæ proposita sunt §. reg. 47. Septima exceptio est: Nisi uerba hæc, Ego te baptizo: fuerint in baptizando omissa. c. 1. de baptismo. Octaua exceptio uidetur: Nisi error interuenerit. Sed reprobatur De consecrat. dist. 4. c. satis ostendimus. c. si non

non sanctificatur. c. retulerunt. Nona exceptio est: Nisi aqua non fuerit consecrata. d. dist. 4. c. per aquam. §. non omnis. §. quare autem. c. nunquam. c. uenit sacerdos, cum c. sequente. Decima exceptio est: Nisi ficto animo, uel mimicè & ioculariter quis sit baptizatus. d. dist. 4. c. solet etiam. c. quomodo. §. his qui ficto corde. Huius replicatio est: Nisi postea baptizatus ratum habuerit baptisma uero corde. d. dist. 4. c. tunc ualere. Vndecima exceptio uidetur: Nisi non ea intentione paruuli baptizandi fuerint obliti, ut ueros baptismi effectus consequantur. Sed reprobatur d. dist. 4. c. non illud. c. satis ostendimus. Duodecima exceptio est: Nisi dubitetur an sit baptizatus. c. de quibus. 2. de baptismo. & d. dist. 4. c. paruulos. c. placuit de infantibus. c. cum itaq; c. si nulla. Decimatertia exceptio est: Nisi matre baptizata, infans in utero adhuc extiterit. hic. n. baptismus infanti nō prodest: ideoq; rebaptizari potest. d. dist. 4. c. si quidquid. c. si ad matris. c. qui in maternis. c. si qua mulier. Decimaquarta exceptio uidetur: Nisi primò baptizatus fidē & charitatē nō habuerit. Sed reprobatur d. dist. 4. c. sicut in. §. non interest, usq; ad finē. Decimaquinta exceptio uidetur: Nisi baptizatus postea factus sit apostata. Sed reprobatur d. dist. 4. c. ostenditur. §. sicut. n. c. sanctū est. uers. cum in nauī quadā. c. nullus autem. item l. q. i. c. quod quidam.

LXI. Regula: Poena reiterantis baptisma cauetur c.2. de apostatis.

AD FINE BAPTISMATIS
remedium.

LXII. Regula: Ad fine baptismatis remedium est, circumcisio. de consecrat. distin. 4. c. quod autem, cum c. sequente. Hec de baptisate.

IIII. DE CONFIRMATIONE,
seu manuum impositione.

I. Regula: Post baptismum confirmatio praestanda. de consecrat. dist. 5. c. 1. c. de his uerò, in fine.

II. Regula: Ratio & usus confirmationis habetur d. dist. 5. c. nouissimè. c. ut iciuni. §. fin.

III. Regula: Confirmatio est sacramentum. d. c. de his uerò. Item est chrisnatio frontis. c. unico. §. per frontis. de sacra unctione.

IIII. Regula: Comparatio confirmationis & baptismi habetur d. dist. 5. c. 2. & sequente.

V. Regula: Non nisi iciuni confirmandi. d. dist. 5. c. ut iciuni.

VI. Regula: Non nisi semel confirmadi. d. dist. 5. c. dictum est. c. de homine.

VII. Regula: Non nisi à pontifice confirmandum. d. distin. 5. c. de his uerò. §. & sicut unum. c. manus quoq;. item De consuetudine c. quanto. 4. & De sacra unctione c. unico. §. per frontis. Contradicit dist. 95. in prin. cum c. sequente. Cui obie-

ctioni

ctioni respondetur d. distinct. 95. c. presbyteros.

VIII. Regula: Non nisi à ieiuno confirmandum. d. dist. 5. c. ut episcopi.

IX. Regula: Non nisi ab uno debet offerri confirmandus. c. ult. §. de confirmatione. de cognat. spiritali, in 6. de consecrat. distin. 4. c. nō plures, in fine.

X. Regula: Etiam ab eodem qui in baptismo obtulit, offerri potest. d. dist. 4. c. in catechismo.

V. DE CHRISMATE SEV sacra unctione.

I. Regula: Chrisma est sacramentum. dist. 95. c. illud superfluum. uers. quia genus. de consecrat. distinct. 3. c. literis. uers. quia nouum.

II. Regula, De eo conficiendo. Quando conficiendum sit, definitur d. c. literis. & De consecrat. dist. 4. c. omni tempore.

III. Regula, De eo conferendo. Solus sacerdos potest infirmum ungere. c. quæsiuit. 14. in prin. de uerb. signif.

IIII. Regula: Presbyter illud conferre potest. dist. 95. c. presbyteros. §. oleo uerò sanctificato.

V. Regula: Episcopus quoq; illud conferre potest. d. c. presbyteros. §. fin. cum c. sequente.

VI. Regula: Quibus conferendum, quando & quoties, necnon locus inunctionis definitur c. uni-

738 METHODI IVRIS PONT.

co. §. quia uero Christus, usq; ad §. per frontis. de sacra unctione.

VII. Regula: De episcopo ungendo in consecratione cauetur d. c. unico, in prin. de quo uide item §. lib. prox. cap. 10. quest. 8. reg. 43.

VIII. Regula: De unctione altari consecrando conferenda cauetur d. c. unico. §. ungitur.

IX. Regula, De chrismate petendo. A quo & per quem petendum sit, definitur De consecrat. dist. 4. c. presbyteri qui. c. omni tempore.

X. Regula: De aqua chrismate consecrata ad aspersionem non utenda cauetur dist. 4. c. in sabbatho. Hæc de sacramento eucharistia, baptismatis, confirmationis & chrismatis sint dicta. De ordine dictum est §. lib. prox. ubi de personis ecclesiasticis actum est. De poenitentia dicetur j. cap. 5. De matrimonio j. cap. 11. cum sequentibus. Nunc de consecrationibus & benedictionibus agatur.

DE CONSECRATIONIBUS & BENEDICTIONIBUS.

Cap. IIII.

Prima regula, De consecrationis definitione, habetur 24. q. 1. c. pudenda. uers. consecrare enim.

QVAE

QVAE CONSECRANDA?

II. Regula: Prælati electi consecrandus est. Quæ regula approbatur simul et distinguitur s. lib. prox. cap. 10. quæst. 8. reg. 35. Sed et plura de consecratione electi uide d. quæst. 8. reg. 36. cum oratio sequentibus.

III. Regula: Templi et aliæ ædes sacræ cum altaribus, uasis, uestibus ad diuinum cultum pertinentibus consecranda. de consecrat. distinct. 1. in prin. cum c. sequente. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi consecratio semel sit facta. d. dist. 1. c. ecclesijs. item dist. 68. c. 1. c. presbyteri. §. quod ergo. c. ecclesijs, in prin. et uers. quia sicut. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi is consecrauerit, qui ius consecrædi non habuit. d. §. quod ergo. Altera replicatio est: Nisi non constet episcopum fuisse qui consecrauit. d. distinct. 68. in prin. et c. presbyteri, in prin. et §. fin. Tertia replicatio est: Nisi locus consecratus effusione sanguinis aut seminis sit pollutus. d. c. ecclesijs, in prin. et c. proposuisti. 4. de consecratione. c. unico, in prin. eod. tit. in 6. item De consecrat. dist. 1. c. si motum. uers. si homicidia. Quarta replicatio est: Nisi ecclesia cōsecrata fuerit exusta. d. c. ecclesijs, in prin. Quinta replicatio est: Nisi altare motum uel lapis continens sigillum cōfractus fuerit. c. 1. et c. quod in dubijs. 3. de consecratione ecclesiæ. item De con

secrata. Sed reprobatur c. si ecclesia. 10. de consecratione ecclesie. Hec de prima proposita regule exceptione sint dicta.

Altera exceptio est: Nisi infidelis in loco sacro sit sepultus. de consecrat. distinct. 1. c. ecclesiam, cum c. sequente. Tertia exceptio est: Nisi non studio religionis, sed cupiditate questus ecclesia sit edificata. de consecrat. distinct. 1. c. si quis basilicam. Hec de tertia regula.

IIII. Regula: Propter altare motum uel lapidem fractum non tota ecclesia consecranda, sed altare tantum uel lapis. c. 1. de consecratione.

V. Regula: Polluta ecclesia, pollutum quoque censetur cimiterium contiguum, non autem remotum: sed contra, polluto cimiterio, non censetur polluta ecclesia. item, uno cimiterio polluto, non ob id censetur pollutum aliud, quamuis contiguum. c. unico. §. fin. de consecrat. in 6.

VI. Regula: Plures pluræque simul consecrari possunt. d. c. unico.

QVIBVS CONSECRANDI ius competit?

VII. Regula: Episcopo, qui eo loco episcopalia iura exercet, competit, c. 1. de religiosis domib. item dist. 68. c. ecclesijs. §. fin.

VIII. Regula: Episcopo alterius diocesis non competit, quamuis in alia diocesi ecclesiam edificauerit.

742 METHODII IVRIS PONT.
ficauerit. 16. quest. 5. c. 1. & c. ultim. in prin.

IX. Regula: Corepiscopis & alijs sacerdotibus
ius consecrandi non competit. d. c. ecclesijs. §. fin.
& d. distin. 68. c. quamuis. item De consecratione
ecclesie c. aqua. 9.

X. Regula: De presbytero cauetur 26. q. 6. c. 1.
§. fin. cum c. sequente. & c. ministrare, in prin. item
dist. 23. c. ex epistola, cum c. sequente.

XI. Regula: De schismatico cauetur 24. q. 1. c.
pudenda.

QVA RE CONSECRAN- dum?

XII. Regula: Aqua cum uino & cinere bene-
dicta consecrandum. c. proposuisti. 4. & c. consu-
luisti. 7. de consecrat. ecclesie.

XIII. Regula: Oleum non consecratum conse-
crato misceri potest. c. quod in dubijs. 3. §. fin. d. tt.

VBI CONSECRATIO facienda?

XIIII. Regula: Non nisi in sacratis locis. de
consecrat. dist. 1. in prin. Plura de hac regula uide
§. cap. 2. reg. 9.

QUANDO CONSECRATIO facienda?

XV. Regula: Singulis annis facienda. d. dist. 1.
c. solennitates, in prin. & c. solennitates.

XVI. Regula: Tam diebus Dominicis, quam
alijs

alijs. consecrandum. c. tua. 2. de consecratione ecclesie. & dist. 75. in prin.

XVII. Regula: A' ieiunis hora tertia consecratio facienda. d. dist. 75. in prin.

XVIII. Regula: Octo diebus consecratio facienda. d. c. solennitates. §. fin.

QVOMODO CONSECRATIO facienda?

XIX. Regula: Non solum precibus, sed etiam sancti olei unctione consecratio facienda. de consecrat. dist. 1. c. 1. in prin. vers. & non solum. c. altaria placuit. Huius exceptio est: Nisi altaria lapidea sint consecranda. d. dist. 1. c. altaria.

XX. Regula: Sine missa fieri consecratio non debet. d. dist. 1. c. omnes, in prin.

ANTECEDENTIA

XXI. Regula: De precepto sedis apostolicæ in dedicandis ecclesijs prius expectando, cauetur d. dist. 1. c. de locorum, cum quatuor cc. sequentib.

EVENTVS ET CONSE- quentia.

XXII. Regula: Post consecrationem non substantia, sed species remanet. de consecrat. dist. 2. c. species. c. quia corpus. c. panis. c. reuera.

XXIII. Regula: Ne pro consecratione aliquid exigatur, cauetur 1. q. 2. c. placuit, in prin. & c. sicut, in prin.

XXIII. Regula: Qui ecclesiam fecit consecrari, ad eam dotandam tenetur. c. cum sicut. 8. de consecrat. ecclesia. Et d. c. placuit. §. hoc tamen quisq;.

**AD FINE REMEDIUM, SEU
de benedictionibus.**

XXV. Regula: Hæc de consecratione sint dicta, de qua tamen uide plura (ut dixi) §. lib. prox. cap. 10. quæst. 8. reg. 35. cum nouem sequentib. item cap. 15. reg. 8. cum sequentib. Consecrationis autem ad fine remedium uidetur benedictio, quæ denegatur abbatissæ. c. noua. 10. de poenitentijs.

XXVI. Regula: Abbatibus quoq; denegatur, nisi ad hoc sint priuilegiati. quod priuilegiū quousque se extendat, definitur c. abbates. 3. de priuilegijs, in 6.

XXVII. Regula: Inferior superiorem benedicere potest. dist. 21. c. deniq;.

XXVIII. Regula: Secunda nuptia nō sunt benedicenda. c. 1. Et c. uir autē. 3. de secundis nuptijs.

XXIX. Regula: Omni tempore benedictio fieri potest, dummodo à ieiunijs Et hora tertia fiat. dist. 75. in prin. cum c. sequente. De benedicendis nuptijs uide §. cap. 12. quæst. 6. reg. 5. Sed Et quibus benedicendi ius competat uel non, uide paulo superius reg. 7. cum sequentibus. Sequitur de poenitentia.

LIBER IIII.
DE POENITENTIA.

745

Cap. V.

Prima regula, De definitione poenitentiae, habetur De poenitent. dist. 1. c. ecce nunc. §. penult. & ult. c. tres sunt. §. est enim poenitentia. c. quis aliquando. §. illud autem. uers. est enim poenitentia. & dist. 3. c. 1. c. poenitentia. c. poenitentiam. §. fin.

II. Regula, De diuisione poenitentiae trimembri, habetur De poenitentia dist. 1. c. tres sunt.

III. Regula, itidem de diuisione poenitentiae bimembri in ueram & falsam, habetur De poenitent. dist. 3. c. in tantum. §. fin. & c. sceleratior. §. 1. Definitionem falsa poenitentiae eiusq; effectum uide §. cap. 1. reg. 11. except. 1.

IIII. Regula, itidem de diuisione poenitentiae bimembri in interiorem & exteriorem, habetur De poenitent. distin. 1. c. quis aliquando. §. e contra. uers. est enim poenitentia.

V. Regula, continens exempla poenitentiae, habetur De poenitent. dist. 1. c. conuertimini. §. unde post trimam. dist. 3. c. totam. c. Achab.

VI. Regula: Quo iure sit introducta poenitentia, definitur 33. quæst. 2. c. audiuiimus. §. quia pro omnibus.

VII. Regula: Ad quem cause poenitentiales per-

Aa

5

tineant,

tineant, definitur c. accedentibus. 12. de excessibus
pralator. item 9. q. 2. c. placuit ut deinceps.

DE POENITENTIA agenda.

VIII. Regula, continens adhortationē ad poenitentiam agendam, habetur De poenitent. dist. 1. c. qui sanctus. c. ecclesia. c. secunda. c. iudicet. item De poenitent. dist. 6. c. 1. §. laboret itaq.

Ex quibus
causis agēda
poenitentia.

IX. Regula: Pro omnibus illicitis agenda poenitentia. 33. q. 2. c. audiui. §. quia pro omnibus. c. talis. c. sicut Achab. item De poenitent. distin. 4. c. intermittentes. §. porro.

X. Regula: Si multis nuptijs fuerit copulatus, poenitentiam agere debet. 32. q. 7. c. si quis fuerit.

XI. Regula: Si conscius sit alterius periurij. 22. q. 5. c. si quis peierauerit, in fine.

XII. Regula: Si uxorem suam uel seniore[m] interfecit, poeniteat. 33. q. 2. c. quicumque. c. admonere te.

XIII. Regula: Si allexit aliquem turpis lucri gratia, ut fieret clericus uel monachus. 16. q. 7. c. penult. & 20. q. 3. c. ult. Plures huiusmodi causas speciales uide J. cap. prox. de peccatis.

Quando a-
genda po-
nitentia.

XIII. Regula: Statim postquam peccatum est, poenitere debet. de poenitent. dist. in. 1. c. Adam. Contrā faciunt clerici, qui non statim agunt poenitentiam. d. dist. 1. c. quis aliquando, in prm.

XV. R. 6.

XV. Regula: Videtur non nisi semel ad pœnitentiam agendam aliquem admittendum esse, nec pœnitentiam esse iterandam. dist. 50. c. si quis post. §. potest & aliter. item De pœnitentia dist. 1. c. nemo. c. quantuslibet. item distim. 2. in prim. & c. 1. §. fin. item dist. 3. in prim. cum cc. sequentibus, usq; ad c. pœnitentia est quædam. Cōcordant item ea quæ habentur j. reg. 45. except. 6. Contradicit tamen d. dist. 3. c. quamuis. c. septies. c. ille rex. c. Naum. §. fin. c. adhuc instant. c. in tantum. item distim. 50. c. quamuis. Item contradicit c. omnis utriusq; 12. in prim. de pœnitentijs. Vbi quilibet uel semel in anno confiteri ac pœnitere iubetur. Cui concordat extrauagans com. 2. de hæreticis, item concordat j. d. except. 6. in fine.

Quoties agenda pœnitentia.

XVI. Regula: Ab episcopo locus pœnitentiæ deputandus. dist. 81. c. sacerdos.

Vbi pœnitentia agenda.

XVII. Regula: Mutandus est locus in quo peccatum est. d. dist. 81. c. ualet interdum.

XVIII. Regula: Interdum in monasterium detruditur pœnitens. d. distim. 81. c. dictum. c. si quis clericus. c. Romanus.

XIX. Regula: Episcopus, presbyter aut diaconus propter fornicationem inter laicos pœnitere debet. d. dist. 81. c. si quis episcopus.

XX. Regula: In conspectu ecclesiæ, non clam pœnitentia agenda. de pœnitent. distim. 1. c. agite. c.

Q

¶ *¶* uenit. c. fleat. c. iudicet, in fine. c. quis aliquando. §. hæc ergo secreta. c. quem poenitet. §. si peccatum, usq; ad finem. c. quamuis. item De poenitentijs c. 1.

Quomodo
agenda poenitentia?

XXI. Regula: Agenda poenitentia est cordis contritione, oris confessione, & operis satisfactione. de poenitent. dist. 1. c. perfecta, distin. 3. c. perfecta. Declaratur hæc regula definitione satisfactionis d. dist. 3. c. satisfactio.

XXII. Regula: Sola cordis cōtritione potest fieri poenitentia sine oris confessione & satisfactione. de poenitent. dist. 1. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. si quis non. item c. si cui. §. fin. c. facilius. §. hoc idem. c. scindite. c. conuertimini. c. qui natus. §. fin. c. omnis qui. c. quis aliquando. §. econtrā, usq; ad §. econtrā. Contradicit d. c. omnis qui. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. nullus. Item contradicit d. distinct. 1. c. agite. c. lis potestatis. §. fin. c. sunt qui. c. uoluissent. §. ex his itaq; usq; ad finem. c. sufficit. c. quis aliquando. §. his autoritatibus. & §. econtrā ea quæ, usq; ad finem. Huic obiectioni respondet Gratianus d. §. his autoritatibus, usque ad §. econtrā. Concludendo tamen relinquit questionem hanc arbitrio lectoris, d. dist. 1. c. penult. §. fin. cum c. sequente.

Adiuncta poenitentia & officia poenitentis.

XXIII. Regula: Officium poenitentis definitur distin. 50. c. poenitentes, cum c. sequente. 26. q. 7. c. affe-

c. affectum. 27. q. 1. c. deuotam. §. prius autem. item
De pœnitent. dist. 1. c. sunt qui. c. qui sanctus. c. iu-
dicet. item De pœnitent. dist. 3. c. 1. §. in his omnib.
Et §. paueat præterea, usq; ad finem. Vide item §.
reg. prox. item §. regulas sequentes.

XXIII. Regula: Tempore ieiunij genua à
pœnitentibus flectenda, mortui adferendi Et sepe
liendi. 26. q. 7. c. sacerdos. §. diebus etiam.

XXV. Regula: Omni tempore ieiunij manus
à sacerdote pœnitentibus imponenda. d. c. sacer-
dos. §. omni autem.

XXVI. Regula: Semper pœnitenti dolendū.
de pœnitent. dist. 3. c. pœnitentia. c. si apostolus. c.
pœnitentiam. c. productior.

XXVII. Regula: Quæ à pœnitente conside-
randa Et dolenda sint, definitur De pœnitent. di-
stin. 5. in prin. cum c. sequente.

XXVIII. Regula: Pro pœnitente orandum.
dist. 50. c. in capite. de pœnitent. distin. 1. c. sufficit,
in fine. c. fleat.

XXIX. Regula: A' coitu pœnitens abstinere
debet. 33. q. 4. c. qui in castigatione.

XXX. Regula: Quoniam pœnitentis est de-
licta sua confiteri, ut §. reg. 21. Et 23. est ostensum:
de confessione hoc loco peculiariter tractabitur.
Eius autem usus exponitur De pœnitent. distin. 1.
c. ecce nunc.

De confes-
sionibus.

XXXI. Re-

XXXI.Regula: Deo primum, hinc sacerdoti confitendum. d. dist. 1. c. sufficit. c. quamuis. c. ult.

XXXII.Regula: Pœnitens eligere sibi sacerdotem potest cui confiteatur. d. dist. 1. c. quem pœnitet. §. quare qui confiteri. item dist. 6. in prin. & c. 1. in prin. & §. qui ergo confitetur. c. sacerdos. §. quod autem. Huius regule exceptio prima est: Nisi extra unitatem ecclesiæ constitutum sacerdotem eligat. d. distin. 6. c. 1. §. laboret itaq; uers. ideo non petat, usq; ad §. sacerdos itaq;. Altera exceptio est: Nisi is sacerdos, cuius est parochianus, satis sit idoneus ad confessionem audiendam. d. §. quod autem, cum c. sequente. item 16. q. 1. c. adiungimus. §. ecce in hoc. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi superioris sui licentia alium sibi eligat. Quæ replicatio elicitur ex d. distin. 6. c. ult. uers. sine eius consensu. Concordat c. omnis. 2. §. si quis autem. de pœnitentijs. Altera replicatio uidetur: Nisi consuetudo loci extet in contrarium. Sed reprobat c. si episcopus. 2. §. fin. de pœnitent. in 6. Tertia replicatio est: Nisi episcopus uel alius superior, item inferior prælatus exemptus sibi alium eligat. c. ult. de pœnitent.

XXXIII.Regula: Confessio non diuidenda, ut diuersa diuersis sacerdotibus uelit confiteri. de pœnitent. dist. 5. c. 1. §. cautus sit.

XXXIII.Regula: Sacerdos cui confitendum

dum est, debet esse irreprehensibilis. de pœnitent. dist. 6. c. 1. §. sacerdos itaq.

XXXV. Regula: Si desit sacerdos, proximo confiteri potest. de pœnitent. dist. 1. c. quem pœnitet. §. tanta itaq; uis. & d. dist. 6. c. 1. §. 1.

XXXVI. Regula: Mulieri non confitendum. c. noua. 10. de pœnitentijs.

XXXVII. Regula: Per se coram, non per nuncium uel epistolam confiteri debet. d. c. quem pœnitet, in prin.

XXXVIII. Regula: Factum cum suis circumstantijs & qualitatibus confitendum. de pœnitent. distin. 5. c. 1. & distin. 6. c. 1. §. diligens igitur inquisitor.

XXXIX. Regula: Si peccatum occultum est, sufficit id sacerdoti tantum confiteri. de pœnitent. distin. 6. c. 1. §. qui ergo confitetur. uers. etsi peccatum.

XL. Regula: Officium sacerdotis, cui sit confessio, exponitur d. §. diligens igitur inquisitor, usque ad fin. item c. omnis utriusq; 12. §. sacerdos autem. de pœnitentijs.

XLI. Regula: De non reuelandis peccatis, quæ quis confessus est, cauetur d. dist. 6. c. 1. §. fin. cum c. sequente, usq; ad §. quod autem. item c. omnis utriusq; 12. §. fin. de pœnitentijs. c. dilectus. 13. de excessib. prælatorum.

XLII. Re-

XLII. Regula: Qui semel confessus est, alij postea, quamvis proprio sacerdoti, iterum idem confiteri non tenetur. *extrauag. comm. 2. de hereticis.*

XLIII. Regula: Papa potest dare alicui generalem potestatem audiendi confessionem. *d. extrauag. 2.*

XLIII. Regula, De absoluendo confesso, distinguitur primum quidem, Si confessus se non corrigat, ac fateatur se abstinere non posse, c. peccati. *5. de reg. iuris, in 6.* Hoc tamen casu confesso crebris & salubribus monitis poenitentia indicenda. c. quod quidam. *5. de poenitentijs.* Deinde distinguitur, Si ablatum non restituatur. c. peccatum. *4. de reg. iuris, in 6.* Plura de regula proposita eiusq; exceptionibus uide *5. lib. 1. capite 13. & j. reg. 50.* Hec de confessionibus obiter sint dicta. Qui autem ad confessionem sint admittendi uel non, uide *j. reg. 50.*

Euenus poenitentiz.

XLV. Regula: Si quis poenitentiam agere nolit, punitur. *dist. 81. c. dictum. 22. q. 1. c. ult. 26. q. 7. c. erga eum. 27. q. 1. c. quod si poenitentiam. §. fin. de poenitent. dist. 1. c. tres sunt. §. neq; ea dimitti. dist. 3. c. Achab. dist. 6. c. 1. §. laboret itaq; dist. 7. c. idcirco fratres. c. ult. §. fin.*

XLVI. Regula: Poenitentia mitigat iram Dei, & operatur remissionem peccatorum seu iustificationem.

cationem. de pœnitent. distin. 1. c. porro illi. c. facilius. c. sed & continuò. c. serpens. c. libenter. c. multiplex, in prin. c. potest fieri. §. fin. c. importuna. c. nouit. c. si agamus. c. quamobrem. c. quia diuinitatis. c. ne forsitan. item De pœnitent. dist. 3. c. quamuis. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. sicut Achab. item De pœnitent. distinct. 6. c. 1. §. laboret itaq; & dist. 7. c. qui egerit. & c. si quis autem. item 32. q. 1. e. quod autem. c. non erit. c. cum renunciatur. c. apud misericordem, in prin. Concordant item ea quæ habentur s̄. cap. 1. reg. 11. Contradicere quodammodo uidetur De pœnitent. dist. 1. c. si peccatum. c. sicut. ubi dicitur pœnitentem nihilominus puniri. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi falsa sit pœnitentia. Quæ exceptio approbatur simul & declaratur per ea quæ proposita sunt s̄. d. reg. 11. Altera exceptio est: Nisi pœnitens non speret indulgētiam seu remissionem peccatorum. de pœnitent. dist. 1. c. nemo potest, in prin. & c. importuna. Tertia exceptio est: Nisi pœnitens non credat ecclesiam ius ligandi & soluendi habere. d. dist. 1. c. potest fieri. §. dicis Petro. & ibi glossa. Quarta exceptio est: Nisi in spiritum sanctum peccauerit pœnitens. d. distin. 1. c. ijs potestatis. c. importuna. §. fin. c. si sacerdos. §. ego autem dico. Declaratur exceptio hæc De pœnitent. dist. 3. c. inter hæc. §. fin. Quinta exceptio est:

Nisi ore non sit confessus peccatum pœnitens. de pœnitent. dist. 1. c. uoluissent. §. deniq; usq; ad fin. Sed de hac re uide §. reg. 21. Sexta exceptio: Nisi pœnitens præuaticatus sit, à charitate recesserit, et rursus peccauerit. Quæ exceptio approbatur De pœnitent. dist. 2. c. 1. §. fin. c. pennata. c. non reuertebantur. c. ficta. §. ex præmissis. c. quia radix. item De pœnitent. dist. 3. c. ille pœnitentiam, cum sequentibus, usq; ad c. qui uult. item c. nihil prodest, in prin. c. sicut ait. c. Naum. Sed contradicit De pœnitent. dist. 1. c. nemo potest. item distin. 2. c. charitas est. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. sicut tribus. item c. super tribus, cum tribus cc. sequentibus. item c. non est tam. c. ut cognouerunt. §. item opponitur, usq; ad finem, cum c. sequente. item c. ult. §. charitas, usq; ad finem. Item contradicit De pœnitent. dist. 3. c. illud uerò. §. ecce. c. sicut Achab. §. fin. dist. 4. c. peccatum. §. fin. et c. si ex bono. §. finis ergo. Vide insuper de exceptione proposita §. reg. 14. Septima exceptio uidetur: Nisi nimis magnum sit peccatum quod admisit pœnitens. Sed reprobat d. distin. 1. c. potest fieri. §. fin. c. quantuslibet. c. importuna. Contradicere uidetur d. c. importuna. §. fin. Cui obiectioni respondetur d. dist. 1. c. si sacerdos. et c. Deus. et dist. 3. c. talis. Octaua exceptio est: Nisi pœnitēs peccato resistere non possit. d. dist. 3. c. in salicib. Hæc de 46. regula.

XLVII. Regula: Pœnitentia cogit omnia libenter sufferre. de pœnitent. distin. 1. c. perfecta. & dist. 3. c. perfecta.

XLVIII. Regula: Pœnitens post septem annos in pristinum statum restituitur. dist. 82. c. ult. §. fin. 33. q. 2. c. placuit. §. fin. c. hoc ipsum, in prin. et §. hoc autem.

XLIX. Regula: Pœnitens matrimonio alteri copulari non potest. Quæ regula approbatur simul & distinguitur j. cap. 13. except. 34.

L. Regula: Pœnitens ad secularia redire non debet. de pœnitent. distin. 5. c. 1. §. in his omnibus. c. qualitas lucri. c. contrarium. c. si qui uerò. c. de his qui. c. falsas. c. negocium. c. ult. Huius regulæ exceptio est: Nisi sine peccato peragi possit. d. c. negocium.

DE POENITENTIA NEMINI deneganda, & ea indi- cenda.

LI. Regula: Pœnitentia nulli petenti deneganda. 26. q. 6. c. si aliquis. §. fin. c. si presbyter. c. pen. item q. 7. c. sacerdos, in prin. c. hoc sit positum. §. fin. c. pœnitentem. item De pœnitentia distin. 1. c. multiplex. §. his autem. §. ita ergo. c. miror. c. pœnitentia. Apostol. canon. 51. Huius regulæ exceptiones plures sunt, quarum prima est: Nisi raptor uel ecclesiarum uiolator manifestus ad pœnitentiam

756 METHODI IVRIS PONT.

tiam admitti petat. Hæc exceptio approbatur simul & distinguitur c. super eo. 2. de raptoribus. Altera exceptio uidetur: Nisi fur uel latro in furto uel latrocinio deprehensus ac uulneratus ad pœnitentiam admitti petat. Hæc exceptio reprobatur 13. q. 2. c. penult. in fine. Tertia exceptio uidetur: Nisi in torneamentis uulneratus ad pœnitentiam admitti petat. Sed & hæc exceptio reprobatur c. 1. in fine. de torneamentis. Quarta exceptio est: Nisi manifestus usurarius ad pœnitentiam admitti petat. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. ult. §. fin. de usuris, in 6. Quinta exceptio uidetur: Nisi ad mortem condemnatus ad pœnitentiã admitti petat. Sed reprobatur Clement. 1. de pœnitentijs. Sexta exceptio est: Nisi in loco interdicto cõstitutus ad pœnitentiam admitti petat. Quæ exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. libro 1. cap. 9. quæst. 4. reg. 1. in prin. Cuius replicatio prima est: Nisi moriturus petat. c. quod in te. 11. in prin. de pœnitentijs. Altera replicatio est: Nisi recipiens signum crucis petat. d. c. 11. §. fin. Plures replicationes uide d. reg. 1. Septima exceptio: Nisi peccati sibi non sit conscius qui ad pœnitentiam admitti petit. de pœnitent. distin. 3. c. querat. §. etsi fides desit. Octaua exceptio est: Nisi pœnitens charitatem non habeat. d. dist. 3. c. ult. §. hæc propter charitatem. Vide insuper §. reg. 45.

reg. 43. except. 6. Nona exceptio uidetur: Nisi pœnitens in peccato perseuerauerit. Sed reprobatur d. c. ult. §. pœnitentia ergo. item c. quod quidam. 5. de pœnitentijs. Contradicit c. peccati. 5. de reg. iur. in 6. De qua re dixi etiam §. reg. 43. in prin. Sed & de hac exceptione uide d. except. 6. Decima exceptio est: Nisi pœnitentiam semel usurpatam non rectè celebrauerit pœnitens. Quæ exceptio approbatur certo modo d. c. ult. §. fin. de qua uide item d. except. 6. Vndecima exceptio est: Nisi de pluribus criminibus reus, non de omnibus pœnitentiam agat. c. defleat. 9. de reg. iuris. de pœnitent. dist. 3. c. sceleratior. §. his authoritatib. uers. in quo illorum etiam c. prima. §. fin. cum c. sequente Sunt plures. & dist. 5. c. ult. Contradicit d. c. sceleratior. §. fin. cum duob. cc. sequentibus. Cui obiectioni respondet Gratianus d. c. sunt plures. §. authoritas ibi. la. c. quærat. §. illud autem, usq; ad fin. & c. ult. §. pœnitentia ergo. Duodecima exceptio est: Nisi pœnitens ablatum non restituat, uel moriturus de eo restituendo caueat. c. peccatum. 4. de reg. iuris, in 6. c. ult. §. fin. de usuris, in 6. c. super eo. 2. de raptoribus. Decimatertia exceptio est: Nisi pœnitens comam non deposuerit, aut uestimenta non mutauerit, aut non dignè pœnituerit. distin. 50. c. pœnitentes. §. si autem comas. Decimaquarta exceptio: Nisi iuuenis ad pœnitentiam admitti petat.

758 METHODI IVRIS PONT.

Hæc exceptio approbatur certo modo d. c. pœnitentes. §. fin. Decimaquinta exceptio uidetur: Nisi in mortis articulo constitutus ad pœnitentiam admitti petat. Sed reprobatur De pœnitent. dist. 7. in prim. cum duobus cc. sequentibus. item c. si quis autem, cum c. sequente. & c. ult. Decimasexta exceptio est: Nisi coniunx pœnitentis non consenserit. 33. q. 4. c. ult. Decima septima exceptio uidetur: Nisi mulier subiectum partum confessa, id marito indicare nolit. Sed reprobatur c. officij. 9. de pœnitentijs. Decima octaua exceptio est: Nisi clericus ad pœnitentiam admitti petat. distin. 50. c. confirmadum, cum duob. cc. sequentib. item c. quesitum. 7. de pœnitentijs. Plures huiusmodi exceptiones colligi possunt ex superiore reg. 46.

Quæ, qualis
& quâta pœ-
nitentia indi-
cenda.

LII. Regula: Pro qualitate peccati & indicen-
tis arbitrio pœnitentia indicenda est. 26. q. 7. c. 1. §.
fin. cum sequentibus, usq; ad c. sacerdos. item c. pro
qualitate, cum c. sequente. item 32. q. 7. c. si quis fue-
rit, in fine. & De pœnitent. distin. 1. c. in actione. c.
mensuram.

LIII. Regula: Quo maius est peccatum, co-
maior debet esse pœnitentia. de pœnitentia dist. 1.
c. Deus.

LIIII. Regula: Quanto tempore peccatum
est, tanto etiam est pœnitendum. d. dist. 1. c. uide.

LV. Regula: Secundum contritionem pœni-
tentis

tentis pœnitentia moderanda. c. Deus. 8. de pœnitentijs. de pœnitent. dist. 1. c. in actione. c. mēsuram.

LVI. Regula: Deficiente eo quod in pœnitentia indicenda est iniunctum, aliud loco eius subrogatur. c. licet. 6. d. tt. de pœnitentijs.

LVII. Regula: Minus est in pœnitentia iniungenda peccare in defectu, quàm in excessu. 26. q. 7. c. alligant.

LVIII. Regula: Negligentiores pœnitentes tardius reconciliandi. 26. q. 7. c. sacerdos. uers. negligentiores uerò.

LIX. Regula: Si peierauit, quanta pœnitentia illi iniungenda sit, definitur 6. q. 1. c. quicumq;. 22. q. 1. c. penult. §. fin. cum c. sequēte. item q. 5. c. 1. cum sequentib. usq; ad c. ille qui.

LX. Regula: Si malè iurauit, uel illicitum præstitit iusiurandum. 22. q. 4. c. qui iuramento. c. necesse est.

LXI. Regula: Si aliquem coegit contra iusiurandum facere, uel ad periuriū alteri occasionem dedit: quanta pœnitentia illi iniungenda, 22. q. 5. c. 1. §. si quis conuictus.

LXII. Regula: Si furtū commisit: quanta pœnitentia illi iniungenda sit, definitur c. si quis propter. 3. de furtis. 17. q. 4. c. pecunia, in fine, cum c. sequente.

LXIII. Regula: Si sacrilegium commisit. 12.

760 METHODI IVRIS PONT.

quest. 2. c. sicut. 6. quæ uerò, cum c. sequente.

LXIIII. Regula: Si homicidium fecit, quæ pœnitentia iniungenda, definitur dist. 50. c. si quis homicidium, cum tribus cc. sequentibus.

LXV. Regula: Si clericum occiderit, quæ pœnitentia illi indicenda sit, cauetur per ea quæ proposita sunt 5. lib. 1. capite 15. de homicidio, quest. 3. reg. 7.

LXVI. Regula: Si presbyterum occidit. c. qui presbyterum. 2. de pœnitentijs.

LXVII. Regula: Si matrem occidit. 33. q. 2. c. latorem.

LXVIII. Regula: Si filium oppressit. c. quæ situm. 7. de pœnitentijs.

LXIX. Regula: Si uxorem occidit. 23. q. 2. c. quicumq; c. admonere. 33. q. 2. c. admonere te.

LXX. Regula: Si insaniens quem occidit. 15. q. 1. c. penult. in prin.

LXXI. Regula: Si furem uel raptorem, cum posset euadere, occidit. 13. q. 2. c. ult.

LXXII. Regula: Si modum excedens in defendendo aliquem occidit. c. significauit. 3. de pœnitentijs.

LXXIII. Regula: Si Iudæum uel paganum occidit. dist. 50. c. qui uerò.

LXXIIII. Regula: Si fornicatus fuerit presbyter, dist. 82. c. presbyter.

LXXV. Re-

LXXV. Regula: Si monialis cum uiro concubuerit. 27. q. 1. c. quod si poenitentiam. §. si autem de eis. c. bi ergo. c. si quis sacro. §. fin. c. uirgines. c. omnes. §. fin.

LXXVI. Regula: Si monachus uel monacha nuptias contraxerit, quæ poenitentia ei sit iniungenda, definitur per ea quæ habentur j. capite 13. except. 30.

LXXVII. Regula: Si cum poenitentiali suam habuerit, quæ poenitentia illi sit iniungenda, definitur 30. q. 1. c. omnes. c. penult. & ult. in prin.

LXXVIII. Regula: Si quis uxorem adulteram dimittere noluerit, sed ei debitum reddiderit: quanta poenitentia ei iniungenda, definitur 32. q. 1. c. si quis uxorem. & c. si quis uxorem. 2.

LXXIX. Regula: Si eucharistiam euomuerit. de consecrat. dist. 2. c. si quis per ebrietatem.

LXXX. Regula: Si eucharistiam non bene custodiuit. d. dist. 2. c. qui bene.

LXXXI. Regula: Si de manu hæretici eucharistiam accepit. 24. q. 1. c. penult. in prin.

LXXXII. Regula: Si post poenitentiam ad militiam secularem redijt. de poenitent. distin. 5. c. si qui uerò.

LXXXIII. Regula: Si sit rebaptizatus. de cōsecrat. dist. 4. c. qui bis ignorāter. & c. eos quos.

LXXXIII. Regula: Si diuinatores consu-

luit. 26. q. 5. c. qui diminutiones. & c. non liceat. §. si quis autem.

LXXXV. Regula: Si presbyter excommunicatus sacra ministeria peragit. 11. q. 3. c. cū aliquis. §. fin. c. de illis.

LXXXVI. Regula: Si permiserit hereticum missam suam celebrare. 24. q. 1. c. penult. §. si quis permiserit.

LXXXVII. Regula: Si hæresis poenitet. d. c. penult. §. fin.

LXXXVIII. Regula: Si excommunicato communicauit. 11. q. 3. c. de illis.

Exceptio præcedentium regularum generalis.

Hactenus regulas enumerauimus, per quas definitur, quæ poenitentia singulis peccatis sit iniungenda: quarum tamen plures colligi possunt. Harum autem exceptio generalis est: Nisi morituro poenitentia sit iniungenda. 26. q. 7. in prin. cum c. sequente. Plures huiusmodi exceptiones generales colligi possunt ex superiori regula 52. & aliquot sequentibus.

DE PECCATIS.

Cap. VI.

ANtequam locum de poenitentia concludamus, subiicienda uidentur, quæ de peccatis passim

passim in iure pontificio habentur. Siquidem de peccatis agenda poenitentia, ut diximus.

I. DEFINITIO peccati habetur 15. q. 1. c. 1. §. fin. Sed & distinctio significatorum habetur in glossa De poenitent. dist. 3. c. ille rex. in uerbo Operatrix culpa.

II. DIVISIONES PECCATI.

I. Regula: Diuiduntur peccata in mortalia & uenialia, dist. 25. c. unum orarium. §. unde Hieronymus, cum sequentibus, usq; ad c. qui in aliud.

II. Regula, De quatuor generibus peccatorum, habetur De poenitent. dist. 1. c. super tribus.

III. Regula, De tribus generibus peccatorum, habetur De poenitent. distin. 2. c. sicut tribus, cum sequentibus, usq; ad c. super tribus.

IIII. Regula: Diuiditur item peccatum in originale & actuale, de consecrat. distin. 4. c. regnerante.

V. Regula: Alia dicuntur uoluntatis, alia infirmitatis, 15. q. 1. in prin. c. illa cauenda.

III. COMPARATIONES PECCATORUM, utrum altero maius sit.

I. Regula: Maius & minus peccatum reputatur ex ipso genere peccati, tum ex persona peccantis. dist. 40. c. homo.

II. Regula: Post heresin fornicatio maximum peccatum.

784 METHODI IVRIS PONT.

peccatum. 32. q. 7. c. non solum. §. inter cetera. & c. quid in omnibus, in prim. Ipsius quoque fornicationis gradus sunt: de qua re uide s. lib. 1. cap. 15. de adulterijs & stupro, quæst. 1. causa 11. item quæst. 1. reg. 2.

III. Regula: Vtrum maius peccatū sit, per creaturas, an per creatorem iurare, definitur 22. q. 1. c. considera. c. penult. §. sed queritur.

IIII. Regula: Vtrum maius peccatum sit, per Euangelia, an per Deum iurare, definitur d. q. 1. c. si quis per. §. fin. c. si aliqua.

IIII. CAUSAE PECCATI efficientes.

Harum tres enumerantur, uidelicet suggestio, delectatio & consensus, dist. 6. c. sed pensandum. uers. tribus enim. item De pœnitent. distin. 2. c. sicut tribus.

V. SVBIECTVM PECCATI.

Nati ex Deo non peccant. de pœnitent. distin. 1. c. qui natus. & distin. 2. c. ut cognouerunt. §. fin. & l. si enim.

VI. EFFECTVS PECCATI.

I. Regula: Peccator non est in ecclesia. d. distin. 1. c. ecclesia.

II. Regula: Peccanti bona opera, quæ antea prestitit, pereūt, per ea quæ proposita sunt s. cap. 1. post reg. 35. except. general. 12.

III. Re

III. Regula: Peccatum filios diaboli facit. de
pœnitent. dist. 1. c. qui natus.

VII. SPECIES PECCATI

I. Regula: Omne quod nō est ex fide, peccatum
est. 28. q. 1. c. omnes. §. illud uerò apostoli, usq; ad §.
item cum dicitur.

II. Regula: Iurare, per se peccatum non est. 22.
q. 1. c. non est. c. ut noueritis. c. tu malum. c. et iura
bunt. c. non est. c. si peccatum. Sed de hac re uide
§. quoq; lib. 2. cap. 16. in prin.

III. Regula: Per falsos deos iurare peccatum
est. 22. q. 1. c. penult. in prin.

IIII. Regula: Iurare per creaturas peccatum
est. d. c. penult. §. alia quæstio. uers. sic etiam et de,
usq; ad §. sed quæritur.

V. Regula: Mentiri peccatum est. Quæ regu-
la approbatur simul et distinguitur 22. q. 2. c. ani-
maduertendum. §. cum ergo, usque ad fin. item c. is
autem. c. beatus. c. in quibus. c. in ipsarum. c. pri-
mum. c. cum humilitatis. c. incauti. c. non ita. c. mihi
autem. c. nec artificioso. c. ne quis. c. omne genus. c.
quod autem. §. fin. cum duob. cc. sequentibus. item
c. utilem, in prin. c. quæritur. §. item opponitur,
usq; ad §. episcopus. item q. 5. c. iuramenti. c. caue-
te. Declaratur regula proposita definitione men-
dacij d. c. beatus. §. ille ergo. uers. est enim. Item di-
uisione mendacij declaratur d. q. 2. c. primum est.

Sed

Sed & species mēdacij proponitur d. q. 3. c. si quis laicus. §. fin. cum c. sequente. Planè proposita regula exceptio prima est: Nisi sine dolo malo mentitus fuerit. Quæ exceptio approbatur per ea quæ habentur §. lib. 2. cap. 16. reg. 9. except. 8. Altera exceptio est: Nisi ioco dixerit. 22. q. 2. c. ne quis. §. duo uerò sunt. c. quod autem. Tertia exceptio uidetur: Nisi pro utilitate uel uita alicuius mentiat. Hæc exceptio reprobatur d. §. duo uerò. uers. secundum autem. c. faciat, cum duob. sequentibus. Contradicit d. q. 2. c. utilem. §. fin. Cui obiectioni respondetur d. §. fin. cum c. sequente. Quarta exceptio est: Nisi in baptismo interrogatus, an paruulus quem suscipit, credat in Deum, & diabolo eiusq; operibus renunciet, id affirmet. de cōsecrat. distin. 4. c. quæris. §. difficillimam. Quinta exceptio uidetur: Nisi iuramentum non fuerit adhibitum. Sed reprobatur 22. q. 5. c. iuramenti. c. si quis laicus. §. ut itaq;. Plura de regula proposita uide §. de periurio, d. reg. 9.

V I. Regula: Si sacramentum illicitum seruat, non peccat. 22. q. 4. c. inter cætera. §. sed cum his omnibus. c. innocens.

V II. Regula: Negociari peccatum est. dist. 88. c. eiiciens, cum duob. c. sequentibus.

V III. Regula: Militare non est peccatum. 23. q. 1. in prim. cum sequentibus, usq; ad quæst. 2. Huius regula

regula exceptio est: Nisi bellum sit iniustum. Quæ exceptio declaratur definitione iusti belli 23. q. 2. in prin. & c. 1. in prin. item c. Dominus. c. ult. & q. 3. in prin. cum sequentibus usq; ad quæst. 4. item d. q. 4. c. sicut excellentiam, in prin. c. si non ex. & q. 5. c. si non licet. §. & ideo nequaquam. c. quis enim. Iniustum bellum est, quod uindictæ causa suscipitur. Mali enim sunt tolerandi. 23. q. 4. in prin. cum sequentibus. De quibus uide s. lib. 1. capite 8. quæst. 2. reg. 3.

IX. Regula: Dolo bellum gerere, peccatum non est. 23. q. 2. c. Dominus. §. cum autem.

X. Regula: Si quis importunè loquatur, peccat. 22. q. 5. c. quoties.

XI. Regula: Si quis alicui maledixerit, peccatum est. 24. q. 3. c. qui negligit. c. certum. §. sed adhuc. c. si igitur. c. cum ergo, in prin. c. Deus. Huius exceptio est: Nisi non ex liuore uindictæ, sed amore iustitiæ maledixerit. d. c. cum ergo. §. sed qui pro, usq; ad finem. & d. q. 3. c. cum sancti. c. apostolica. c. Deus.

XII. Regula: Error & ignorantia non est peccatum. Quæ regula approbatur sub conditione 22. q. 2. c. beatus. §. fin. cum c. sequente.

XIII. Regula: Si sortilegus sit, peccat. 26. q. 2. c. 1. §. his ita. Contradicit d. quæst. 2. in prin. & c. 1. in prin. Sed de hac re dictum quoque s. lib. 1.

cap. 15.

cap. 15. VIII. quest. 1. causa 9.

XIIII. Regula: Si elementa colit, luna & stellarum cursus in suis operibus obseruat, peccat. 26. q. 5. c. non liceat.

XV. Regula: Si calendaria obseruat, ocio uacet, domum ornet lauro aut uiriditate arborum, peccatum est. 26. q. 7. c. non licet. c. si quis calendas.

XVI. Regula: Si dies certos, menses & annos obseruet, ac comessationibus celebret, &c. peccatum est. d. c. si quis calendas. & d. q. 7. c. non obseruetis. c. quis existimaret.

XVII. Regula: Si somnia attendit, peccat. d. q. 7. c. non obseruetis. uers. siue qui attendit som.

XVIII. Regula: Si noui aliquid facit propter nouum annum, &c. peccat. d. c. si quis calendas. & c. non obseruetis.

XIX. Regula: Si ius potestatis exercet aliquē accusando uel puniendo, non est peccatum. 23. q. 4. c. quesitum. c. illud.

XX. Regula: Poena ultimi supplicij per se peccatum non est, per ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 7. in prin.

XXI. Regula: Si quis casu occasionem mortis præbuit, non est peccatum. 23. q. 5. c. de occidendis. §. qui uerò repelluntur, usq; ad §. fin.

XXII. Regula: Si quis seipsum interfecerit, peccat. d. c. de occidendis. §. fin. c. si non licet. c. tu dixisti.

dixisti. c. non est. c. placuit.

XXIII. Regula: Scipsum defendere, uel aliū repellere, ne ab eo iniuriam patiat. d. c. de occidendis. §. qui uerò. Hæc de speciebus peccatorum: quarum tamen plures colligi possunt ex alijs locis: ut s. lib. 2. cap. 16. reg. 10. cum sequentib.

VIII. DE CORRIGENDIS peccatis.

1. Regula: Peccata sunt corrigenda ac punienda. Quæ regula controuertitur per ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 8. quæst. 2. reg. 3. Vbi tandem concluditur, ab ordinario loci priuata corrigi ac puniri posse & debere. Cui concordant ea quæ habentur s. lib. proxim. cap. 8. quæst. 8. reg. 3. cum sequentibus. Planè propositæ regulæ exceptio prima est: Nisi salua pace ecclesiæ peccata corrigi non possint. Quæ exceptio approbatur d. quæst. 2. reg. 3. Altera exceptio est: Nisi peccantes non sint nostræ iurisdictionis. 23. q. 4. c. cum in lege. §. his itaq; §. fin. c. si quis potestatem, in prin. Tertia exceptio est: Nisi in ipsum ordinarium, cui ius puniendi competit, peccatum sit, non in Deum uel proximum. d. q. 4. c. quid faciet. §. fin. c. quod Christus. c. inter querelas. c. si is qui. uers. ea namque. c. ea uindicta. item 23. q. 5. c. de occidendis, in prin. uers. ut non pro se. item 24. q. 3. c. Deus. Contradicit d. q. 4. c. si illic. §. sed obijcitur. c. Guilis-

rius, in prin. usque ad §. quod autem. Hisce obiectionibus occurrit Gratianus locis iam allegatis. Sed et respondet ijs d. q. 4. c. non potest. §. præcepta uerò. Quarta exceptio est: Nisi peccatum fuerit dimissum. 23. q. 4. c. si is qui. §. fin. cum c. sequente. Quinta exceptio est: Nisi peccatū non sit probatum. d. q. 4. c. cum in lege. §. his itaq; c. Guilisarius. §. fin. c. si quis potestatem. item c. si sacerdos. 2. de officio ordinarij. Sexta exceptio est: Nisi accusator desit. d. q. 4. c. si quis potestatem. uers. et iudicis. Septima exceptio est: Nisi peccans sociam habeat multitudinē. d. c. si quis potestatem. §. fin. et c. non potest, in prin. Octaua exceptio: Nisi per ignorantiam uel infirmitatem peccauerit. 15. q. 1. c. 1. §. porro infirmitas, usq; ad §. fin. c. meritò. §. fin. Nona exceptio est: Nisi peccans sit corrigibilis ac pœnitens. 23. q. 4. c. nō potest. §. præcepta. Decima exceptio est: Nisi metus causa peccauerit. d. c. meritò. Plures huiusmodi exceptiones uide §. lib. 1. cap. 6. quæst. 3. except. 1. cum sequentibus.

II. Regula: In paucis punienda peccata ad exemplū aliorū. 23. q. 4. c. quid faciet. §. ecce quod. uers. in quo tamen. c. Guilisarius. §. quod autem.

III. Regula: Per contraria atq; diuersa peccata curanda. de pœnitent. distinct. 2. c. 1. §. oportet ergo.

IIII. Regula: Delinquentium multitudo diu
per

per patientiam ad poenitentiam est expectanda,
priusquam cura adhibeatur. d. §. ecce quod.

V. Regula: De tentanda prius reconciliatione
cauetur 23. q. 4. c. si illic. uers. sin uerò nihil.

VI. Regula: De implorando brachio seculari,
si necessitas urgeat, cauetur 23. q. 5. c. principes. c.
incestuosi. c. sunt quædam.

VII. Regula: Peccata puniuntur etiam per po
pulum iussu diuino excitatum. 23. q. 5. c. ult.

VIII. Regula: Per demones etiam & irā Dei
peccata puniuntur. d. q. 5. c. non solum. Hæc de pec
catis: de quibus tamē plura uide s. lib. 1. cap. 6. cum
sequentibus.

DE ELEEMOSYNIS ET ieiunio. Cap. VII.

INter actus ecclesiasticos numerantur eleemo
synæ, ieiunia & martyria: de quibus hoc loco
dicendum.

I. DE ELEEMOSYNIS.

I. Regula, De diuisione eleemosynarū trimem
bri, habetur dist. 45. c. & qui emendat. §. fin. cum
c. sequēte. item c. duæ sunt, in prin. usq; ad §. ex his.

II. Regula: Species eleemosynæ est, remittere
debitū. de poenitent. dist. 3. c. de quotidianis. §. fin.

III. Regula, De ratione dandarum eleemosy
narum, habetur 12. q. 2. c. aurum, cum c. sequente.

IIII. Regula: Viduis etiam dandæ eleemosynæ. Quæ regula approbatur simul & distinguitur 31. q. 1. c. quomodo. §. & ideo apostolus.

V. Regula: Eleemosyna iniustorum non iustificat. 14. q. 5. c. scriptum.

VI. Regula: Eleemosyna raptoris & manifesti uiolatoris ecclesiarum à clericis non accipienda. c. super eo. 2. §. qui autem. uers. nec eius eleemosynam. de raptoribus.

VII. Regula: Ab excommunicato eleemosynæ non sunt accipiendæ, per ea quæ proposita sunt s. lib. 1. cap. 8. quæst. 10. reg. 18. & s. lib. prox. cap. 13. reg. 41. Ab hac regula excipiuntur primum prædicatores, præsertim qui aliàs sustentari non possunt. hi enim ab excommunicatis eleemosynas accipere possunt. c. cum uoluntate. 54. §. 1. de sentent. excom. Deinde excipiuntur ij qui non nominatim sunt excommunicati. nam & ab his eleemosynas accipere licet. 24. q. 2. c. sanè. Plures exceptiones uide d. reg. 18. & reg. 41.

VIII. Regula: Ex rebus turpiter quæsitis eleemosynæ non sunt dandæ. 1. q. 1. c. non est. 14. q. 5. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. nemo. item c. eleemosyna. c. neq; enim. c. deniq; c. scriptum est. c. poenale. §. fin. Contradicit d. q. 5. c. qui habetis. & c. ultim.

IX. Regula: De agenda prius poenitētia quam dentur

dentur eleemosynæ, cauetur De pœnitent. distin. 3. c. qui uult.

X. Regula: Vt libenter quisq; det eleemosynas, non inuitus, nec ob pudorem, 23. q. 6. c. iam uerò. §. unde apostolus.

XI. Regula: De officio quæstorum indulgentiarum, qui colligunt eleemosynas, cauetur c. cum ex eo. 14. in prin. usq; ad §. ad hæc. de pœnitentijs. Clement. 2. eod. tt.

XII. Regula: De effectu & usu eleemosynarum cauetur 13. q. 2. c. anima, in prin. et §. ubi illud etiam. c. tempus. §. cum sacrificia. Vide insuper §. cap. 1. quæst. 1. reg. 16.

II. DE IEIUNIO.

I. Regula, De ratione & origine ieiunij, habetur dist. 35. c. sexto die.

II. Regula: Ieiunādum quidem regulariter est, nec sine causa ieiunium soluendum. de consecrat. dist. 3. c. 1. §. fin. c. ieiunia. & distin. 5. c. quadagesima. c. ieiunia. Huius regule exceptio est: Nisi infirmitas uel alia necessitas obstet, Quæ exceptio ex iam dictis patet. Concordat c. consiliū. 2. §. cum aut quæsieris, usq; ad fin. de obseruat. ieiuniorum. & d. dist. 5. c. sint tibi. §. apostolus inquit.

III. Regula: Quando ieiunandum? De quadagesima cauetur dist. 4. c. statuimus, cum duob. cc. sequentib. Quæ tamen dicuntur mutata d. dist.

774 METHODI IVRIS PONT.

4.c.in istis. §. fin. Concordat De consecrat. dist. 3. c. sacerdotibus, cum tribus cc. sequentibus. item distin. 5. c. quadragesima. c. ieiunium.

IIII. Regula: Ante missarum solennia circa horam nonam decantata in quadragesima comedere non licet. de consecrat. dist. 1. c. solent.

V. Regula: Die sabbathi ieiunandum. de consecrat. dist. 3. c. sabbatho. Et dist. 5. c. quia dies. Contra dicere uidetur Apostol. canon. 65.

VI. Regula: Die Dominico ieiunandum non est. de consecrat. dist. 3. c. ieiunium. c. ne quis. item dist. 30. c. si quis tanquam. Et c. ult. in prim. dist. 76. c. utinam. Et 26. q. 7. c. sacerdos. uers. die autem. Apostol. canon. 65.

VII. Regula: De ieiunio quatuor temporum anni, uidelicet in Martio hebdomada prima, in Iunio secunda, in Septembri tertia, Et in Decembri quarta, cauetur dist. 76. in prim. cum sequentibus, usq; ad c. scire debet.

VIII. Regula: Ante diem Pentecostes ieiunia non celebranda. d. distin. 76. c. ieiunium. §. fin. cum c. sequente. Quod tamen uoluntatis, non necessitatis est. d. c. scire debet. §. fin. cum tribus cc. sequentibus.

IX. Regula: In quarta Et sexta feria ab initio noctis precedentis usq; in sequentem diem, scilicet quartam Et sextam feriam, ieiunandum. de consecrat.

erat. distin. 3. c. de esu carniū. c. ieiunia.

X. Regula: Vigilia occurrens in Dominica ieiunari debet in sabbatho, & ieiunanda est uigilia Matthie. c. 1. de obseruat. ieiunior.

XI. Regula: De uigilijs apostolorum, Aduentus Domini, &c. cauetur c. consilium. 2. in prin. usque ad §. cum autem quæsieris. eod. tt.

XII. Regula: Si festum natiuitatis occurrit sexta feria, licitum est omnibus carnes comedere, exceptis professis & uouentibus. c. ult. d. tt.

XIII. Regula: Quinta feria ieiunandum non est. d. dist. 3. c. ieiunium.

XIIII. Regula, De adiunctis ieiunij. Cibis aridioribus tempore ieiunij uescendum. de consecrat. dist. 3. c. non oportet.

XV. Regula: A carnibus & uino abstinendū. distin. 35. c. ab exordio. Non tamen execrandi animo. dist. 30. c. ult. §. fin. Apostol. canon. 50. 52.

XVI. Regula: Tēpore quadragesimæ in templum eundum. de consecrat. dist. 3. c. ne quis.

XVII. Regula: Ne diebus ieiunij natalitia uel alie festiuitates celebrentur, cauetur 33. q. 4. c. uir cum. §. fin. cum duobus cc. sequentib. item c. nec uxorem, in prin.

XVIII. Regula, De euentis & consequentibus ieiunij. Ieiunium curat uulnera delinquentis, curatosq; sanctificat. de consecrat. distinct. 5. c. sint

776 METHODI IVRIS PONT.

tibi, in fine. Huius exceptio est: Nisi mēs ab iniquitate, & lingua ab obreftationibus non cohibeatur, d. dist. 5. c. nihil enim.

XIX. Regula: Ieiunium tollit morbum articulare & podagram, d. dist. 5. c. legimus.

XX. Regula: De pœna contemnentis ieiunia cauetur dist. 30. c. si quis eorum, Apost. canon. 68.

XXI. Regula: De pœna contemnentis non ieiunantes cauetur dist. 30. c. si quis carnem.

XXII. Regula: Species ieiunij est, abstinere ab iniquitate & uoluptate illicita. de consecrat. distinct. 5. c. ieiunium.

XXIII. Regula: Quæ ieiunia potiora, definitur d. distinct. 5. c. non dico, cum duobus cc. sequentibus.

XXIII. Regula: Cōtraria ieiunio sunt, præcepta medicorum, d. dist. 5. c. contraria diuinæ.

XXV. Regula: De gulæ uitio cauetur d. dist. 5. c. quinque modis, c. ne tales, c. legimus. uers. caruerunt enim. Hæc de ieiunio: de quo tamen uide plura §. lib. prox. cap. 5. reg. 93. cum aliquot sequentibus.

DE FERIIS ET FESTI-
tatibus. Cap. VIII.

Prima regula: Dies festus incipit à uespera ad uesperam. c. i. de feriis. de consecrat. dist.

3. in prin. Hoc tamen uariatur secundum quantitatem dierum & regionum cōsuetudinem. c. quoniam. 2. in prin. de ferijs.

II. Regula: A quibus actionibus cessandum in ferijs, definitur c. 1. de ferijs. Sed & genua non flectenda diebus festiuis. d. c. 2. §. 1.

III. Regula: Diuinis officijs, non saltationibus uel cantilenis uacandum. de consecrat. distinct. 3. c. irreligiosa.

IIII. Regula: In diebus festiuis non ieiunandum, per ea quæ proposita sunt §. cap. prox. de ieiunio, reg. 6.

V. Regula: Lauari quis potest die Dominico. d. dist. 3. c. peruenit. §. aliud quoq;.

VI. Regula: Vbi celebrandæ festiuitates, Pascha, natalis Domini, & quadragesimæ solennitas. A ciuibus in uilla non celebranda, sed in ciuitate. d. distinct. 3. c. nulli ciuium.

VII. Regula: Die sabbathi feriandum non est. Quib. diebus feriandum, d. dist. 3. c. peruenit, in prin.

VIII. Regula: De omni die Dominico cauetur c. 1. de ferijs,

IX. Regula, De festo sanctæ trinitatis, habetur c. quoniam. 2. §. fin. de ferijs.

X. Regula: De alijs diebus, quibus feriandum est, cauetur c. conquestus. 5. de ferijs.

XI. Regula: De festo S. Matthiæ cauetur c. Cc 5 quæsiuit.

778 METHODI IVRIS PONT.

quæsiuit. 14. §. festum uerò. de uerb. significat.

XII. Regula: De festis duodecim apostolorū, quatuor euangelistarum, item Gregorij, Augustini, Ambrosij & Hieronymi, cauetur c. unico, de reliquijs & uenerat. sanct. in 6.

XIII. Regula: De festo corporis Christi cauetur Clement. unica. d. tt.

XIIII. Regula: De festo conceptionis Mariæ cauetur extrauag. com. 1. cum sequente, eod. tt.

XV. Regula: De die crucis cauetur De consecrat. dist. 3. c. crucis.

XVI. Regula: De festo Paschalis, quando celebrandum sit, definitur d. dist. 3. c. nosse uos. c. celeritatem, in prin. c. Pascha. c. de obseruatione. item Apostol. canon. si quis. 7.

XVII. Regula: Antecedentia festum Paschalis exponuntur d. distin. 3. c. sacerdotibus. c. placuit. c. ut uenerabilis. c. placuit ut postquam. c. de obseruatione, in fine. & dist. 4. c. symbolum.

XVIII. Regula: De festo ascensionis Domini cauetur d. dist. 3. c. rogationes.

XIX. Regula: Poena, si non sit feriatum diebus constitutis, habetur M. I. C. lib. 3. cap. 33. de ferijs, reg. 18. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi res tempore sit peritura. c. ult. uers. nisi necessitas urgeat. de ferijs. Concordat M. I. C. d. reg. 18. excep. 2. Eius exemplum proponitur in captura alecie, c. licet.

licet.3.d.tt. Altera exceptio uidetur:Nisi contra-
ctus tantum celebretur uel mercatura.Sed repro-
batur c.1.d.tt. Tertia exceptio uidetur:Nisi iure-
tur die festo. Sed & hæc exceptio reprobatur d.
c.1.in fine. Quarta exceptio est:Nisi tempore uin-
demiarum executio rei iudicata fiat. c. significa-
uerunt.21. §. uerum pars.de iudicijs. Accedit glossa
ibidem. Hæc de ferijs & festiuitatibus:de quibus
tamen uide plura s̄.lib.2.cap.1. quest.3. item M.1.
C.d.cap.33. Sequitur de sepultura.

DE SEPULTURA.

Cap. IX.

I. QVI SEPELIRE DE-
bent?

Monachi sepelire non debent. Quæ regu-
la approbatur simul & distinguitur per
ea quæ proposita sunt s̄.cap.2. quest.1. reg.13.

II. VBI SEPELIENDVM?

I. Regula:Potest quis sepulturam eligere.c.1. §.
1.c.cum liberum.6.c.in nostra.10. §.talem. uers. ni-
si apud eos. de sepulturis. 13. q.2. c.unaqueq. §. ex
emplo igitur. §. fin. c.illud. §. fin. c.ult. in prin.16.
q.1.c.ubicunq. Contradicit d.q.2.c.placuit. uers.
uel ut quidam. Planè huius regulæ exceptio pri-
ma est: Nisi impubes sibi elegerit sepulturam.c.in
nostra.

780 METHODI IVRIS PONT.

nostra. 10. §. fin. de sepulturis. Altera exceptio est: Nisi pater filio eligat sepulturam. c. licet pater. 4. in prin. eod. tt. in 6. Cuius replicatio est: Nisi consuetudo loci extet in contrarium. Quæ replicatio approbatur d. c. 4. in prin. Item concordat c. de uxore. 7. §. fin. eod. tt. in antiquis. Tertia exceptio uidetur: Nisi uxor sibi eligat sepulturam. Sed reprobatur d. c. de uxore. 7. in prin. Quarta exceptio est: Nisi dolo inductus alibi sepeliri uoluerit. c. in nostra. 10. §. talem. uers. nisi dolo. de sepulturis. Quinta exceptio uidetur: Nisi contra pactum alibi sepulturam sibi elegerit. Sed reprobatur c. 1. de pactis, in 6. c. 1. de sepulturis, in 6. item Clement. ult. §. fin. de pœnis. Sexta exceptio uidetur: Nisi locum minus religiosum elegerit. Sed reprobatur c. cum quis. 2. §. fin. de sepulturis, in 6. Septima exceptio est: Nisi temeritate quadam parentum suorum sepultura relicta, alium locum minus religiosum elegerit. c. fraternitatem. 3. de sepulturis. 13. q. 2. c. placuit, in prin. uers. uel ut quidam. Octaua exceptio est: Nisi religiosus sibi elegerit sepulturam. c. religiosi. 5. de sepulturis, in 6. Nona exceptio est: Nisi per pactum sibi locum sepulture elegerit. c. 1. de sepulturis, in 6.

II. Regula: Cessante electione, quisq; in parochiali sua ecclesia, uel ubi decimas soluit, non in alia sepeliri debet. c. ex parte. 5. c. cum liberum. 6.

Et c.

Et c. in nostra. 10. de sepulturis. item 13. q. 2. c. ubicunq. §. si autem Et hoc. §. quia ergo. §. fin.

III. Regula: Si quis domicilium transfert, in loco ad quem transfert sepeliendus est. 13. q. 2. c. ubicunq. §. fin. Cuius exceptio est: Nisi ad tempus transtulerit. c. is qui habet. 3. de sepulturis, in 6.

IIII. Regula: Ne in ecclesia, sed in atrio uel porticu aut exhedris ecclesie sepeliatur, cauetur 13. q. 2. c. precipiendum. §. prohibendum. c. quibus peccata. c. nullus, in prin. Huius exceptio est: Nisi episcopus, abbas, dignus presbyter aut fidelis laicus in ecclesia sepeliatur. d. c. nullus, in prin.

V. Regula: Qui seipsum interfecit, in coemeterio sepeliri non debet. 23. q. 5. c. placuit. Cuius exceptio est: Nisi casu seipsum occiderit. c. ex parte. 11. de sepulturis.

VI. Regula: Excommunicati in coemeterio sepeliri non debent. c. sacris. 12. de sepulturis. c. ad hæc. 5. de priuilegijs. Clement. 1. de sepulturis. Huius regule exceptio est: Nisi excommunicati sint absoluti. Quæ exceptio approbatur c. ult. de sepulturis. c. in literis. 5. de raptoribus.

VII. Regula: De interdictis in coemeterio non sepeliendis cauetur Clement. 1. de sepulturis. c. cum Et plantare. 3. §. quod si templarij. uers. nec tunc ibi sepeliantur. de priuilegijs. Huius exceptio est in clericis defunctis. Quæ exceptio approbatur
sub

sub conditione & modo c. quod in te. 11. §. 1. de poenitentijs.

VIII. Regula: De suspensis ab ingressu ecclesie in cœmeterio non sepeliendis cauetur c. is cui. 20. §. talis quoq; de sentent. excom. in 6.

IX. Regula: De usurarijs manifestis in cœmeterio non sepeliendis cauetur Clement. 1. de sepulturis.

X. Regula: Monachus qui aliquid proprium habuit, in cœmeterio non est sepeliendus. c. monachi. 2. §. qui uerò. c. super quodam. 4. & c. cum ad. 6. §. quòd si proprietat. de statu monachorum.

XI. Regula: Ultimo supplicio adfecti non prohibentur in cœmeterio sepeliri. 13. q. 2. c. fatendum. §. fin. c. quasitum.

XII. Regula: Coniuges in uno sepulchro sepeliendi. 13. q. 2. c. 1. §. fin. cum c. sequente. item c. unaqueq; in prin. §. beatus.

XIII. Regula: Si una pluribus nupta fuerit successiuè, in sepulchro ultimi uiri est sepelienda. c. is qui habet. 3. §. fin. de sepulturis, in 6.

XIIII. Regula: Fratres & sorores in eodem sepulchro sepeliendi. 13. q. 2. c. unaqueq; §. 1.

XV. Regula: Parentes & liberi in eodem sepulchro sepeliendi. d. c. unaqueq; §. Ioseph. §. dictum. §. de nonnullis. §. in nouo. §. beatus. §. his omnibus. item De sepulturis c. 1. in prin. Contradi-

cit d. c.

cit d.c. unaqueq; §. e contra, usque ad §. item quæ legibus.

XVI. Regula: Apud maiorem ecclesiam, ubi sedes est episcopi, sepultura sunt celebranda. 13. q. 2. c. ubicunq; in prin.

XVII. Regula: In loco, ubi hæreticus sepultus est, alius sepeliri debet. c. quicunq; 2. in prin. uers. & locus ille. de hæreticis, in 6.

III. MODVS ET ADIVN- cta sepulturæ.

I. Regula: Ne mortuos lugeamus, cauetur 13. q. 2. c. quia alij. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. fatendum.

II. Regula: De cantionibus in sepultura cauetur d. q. 2. c. qui diuina, in prin.

III. Regula: Adhibentur insuper aliæ ceremoniæ in sepultura, quæ ecclesiastica uocatur: quæ regulariter defuncti sunt sepeliendi. Cuius regulæ exceptio prima est: Nisi excommunicati sint. c. quicunq; 2. in prin. de hæreticis, in 6. c. episcoporum. 8. uers. aut excommunicatos. de priuilegijs, in 6. Altera exceptio est: Nisi interdicti sint. d. c. 8. uers. uel interdictos. & c. quod in te. 11. §. 1. de pœnitentijs. Tertia exceptio est: Nisi usurarij sint manifesti. c. 2. in prin. usq; ad §. nullus manifest. de usuris, in 6. Quarta exceptio est: Nisi in torneamentis decesserint. c. 1. in fine. de torneamentis.

tis. Huius replicatio est: Nisi non pugnandi, sed alio animo accesserint, c. 2. eod. tt. Quinta exceptio est: Nisi raptores sint, & manifesti ecclesiarum uiolatores, c. 2. de raptoribus. Sexta exceptio est: Nisi defuncti sint exenterati, extrauag. com. unica. §. & nihilominus ille, de sepulturis. Septima exceptio est: Nisi defunctus sibi ipsi mortem consciuerit, 23. q. 5. c. placuit. Octaua exceptio est: Nisi defunctus ultimo supplicio sit affectus impoenitēs, d. c. placuit, in fine. Nona exceptio uidetur: Nisi clericus in bello, rixa aut ludo fuerit interfectus. Sed reprobat 23. q. 8. c. quicumq; in fine.

IIII. ANTECEDENTIA SEPULTURAM, & consequentia.

I. Regula: Ne prius exenteretur cadauera, neq; à carnibus ossa separentur, cauetur d. extrauag. com. unica, de sepulturis.

II. Regula: Ne quicquam pro sepultura exigatur, cauetur c. abolenda. 13. de sepulturis. Concordat §. lib. 1. cap. 16. quæst. 1. causa 4.

III. Regula: Si defunctus alibi quàm ubi debet sepultus sit: exhumandus, & ecclesiæ suæ cum omnibus bonis restituendus est, c. fraternitatem. 3. c. ex parte. 5. cum c. sequente. d. tt.

IIII. Regula: Si quis in alia quàm parochiali sua ecclesia sepeliri desideret, parochiali ecclesiæ

ab eo debetur canonica portio. c. relatum. 2. c. de his quæ. 4. c. cum super. 8. c. in nostra. 10. uers. Et tunc parochialis. de sepulturis. Definitur canonica portio ex loci consuetudine c. certificari. 9. eod. tt. Cui autem ecclesiæ debeatur, differitur c. cum quis. 2. de sepulturis, in 6.

V. Regula: De impensis quæ fiunt corpori, cauetur 13. q. 2. c. non æstimemus. §. corpori.

VI. Regula: De corporibus uel ossibus sepultis non transferendis cauetur l. nemo. 14. C. de religiosis. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi quis alibi quàm oportuit fuerit sepultus. Quæ exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt paulò superius reg. 3. Altera exceptio est: Nisi non perpetuæ sepulture corpus traditum sit, sed temporali. extrauag. comm. unica. §. sed ut defunctorum. de sepulturis. l. 3. §. non perpetuæ. ff. de sepulchro uiolato. l. 10. C. de religiosis. Tertia exceptio est: Nisi in itinere defunctus sit: hoc enim casu transferri potest. d. §. sed ut defunctorum. Et d. l. 3. §. diuus tamen. Quarta exceptio est: Nisi paganus uel infidelis in ecclesia sit sepultus. de consecrat. dist. 1. c. ecclesiam, in fine, cum c. sequente. item c. quicumque. 2. in prim. uers. nec absolutionis. de hæreticis, in 6. Plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. lib. 3. cap. 7. quæst. 4. reg. 3.

VII. Regula: Ne super monumentis mortuo-

D d

rum

rum missa celebretur, cauetur De consecrat. dist.
1. c. non oportet.

VIII. Regula: Ne prandia ad sepulturas deferantur, cauetur d. c. non oportet. §. fin.

IX. Regula: Mortui non redeunt ad uiuos. 13.
q. 2. c. fatendum. §. multi quoq.

X. Regula: Mortui nesciunt quæ à uiuis geruntur. d. q. 2. c. qui diuina. §. fin. cum d. c. fatendum, sequente.

XI. Regula: De loco & conditione animarum defunctorum usq; ad extremum iudicium differtur d. q. 2. c. tempus, in prin. Vide item §. cap. 1. quæst. 1. reg. 22. Hæc de sepultura. De qua uide item M. l. C. lib. 3. cap. 7.

DE VOTO ET IVRE iurando. Cap. X.

DE VOTO.

Prima regula: Ex uoto nascitur obligatio, & uouens ad id quod uouit præstandum tenetur. c. licet. 6. in prin. c. magnæ deuotionis. 7. §. & quidem tria. uers. sanè. de uoto. item 17. q. 1. in prin. cum quatuor cc. sequentibus. l. 2. in prin. ff. de pollicitationib. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi impubes uouerit. Quæ exceptio approbatur certo modo c. uenientis. 2. de uoto. & d. l. 2. §. uoto autem. Altera exceptio est: Nisi filius familiæ uel seruus

seruus uouerit. d. §. uoto autem. Tertia exceptio est: Nisi filia sine patris consensu uouerit. Quae exceptio approbatur simul & distinguitur 32. q. 2. c. mulier. c. merito. Quarta exceptio est: Nisi uxor sine uiri consensu uouerit. 33. quest. 5. c. noluit. Quinta exceptio: Nisi coniunx sine consensu coniugis continentiam uouerit. d. q. 5. in prin. cum sequentibus, usq; ad c. secundum. item c. una sola. c. manifestum, in prin. & §. ex praemissis. c. noluit. c. ult. §. fin. Concordant item ea quae habentur j. cap. 16. reg. 7. & cap. 18. causa 6. except. 2. Huius exceptionis replicatio est: Nisi coniunx uoto consenserit. d. q. 5. c. quod Deo, in prin. c. manifestum. §. fin. & c. ult. §. fin. Huius replicatio est: Nisi consentiens postea mutauerit uoluntatem. d. c. quod Deo, in prin. c. manifestum. uers. non tamen mulieri. §. fin. & c. ult. §. fin. Plures replicationes uide d. except. 2. Sexta exceptio uidetur: Nisi uir sine consensu uxoris peregrinationem ultramarinam uouerit. Sed reprobatu c. ex multa. 9. §. in tanta. de uoto. Septima exceptio est: Nisi episcopus uel clericus sine licentia superioris peregrinationem uouerit. c. magne deuotionis. 7. §. ipsum etiam uotum. de uoto. Octaua exceptio uidetur: Nisi praelatus professus peregrinationem uouerit. Sed reprobatu c. ult. eod. tt. Nona exceptio est: Nisi monachus sine consensu abbatis uouerit. 20. q. 4. c.

monacho. & c. ult. §. fin. Decima exceptio est: Nisi
 ex alieno uouit. 33. q. 5. c. una sola. §. fin. Vndecima
 exceptio: Nisi uotum sit illegitimum. Quæ exce-
 ptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. lib.
 2. cap. 16. reg. 9. except. 1. Duodecima exceptio est:
 Nisi uouens ad id quod uouit, inutilis sit. c. quod
 super. 8. & c. ex multa. 9. §. secundo. & §. fin. de
 uoto. Decimatertia exceptio est: Nisi simpliciter
 proposuit, non solenniter uouit. c. literaturam. 3.
 cod. it. 17. q. 1. c. ult. §. fin. & q. 2. in prin. Contradi-
 cere uidetur d. c. ult. Sed huic obiectioni respōdet
 Gratianus d. §. fin. Decimaquarta exceptio est:
 Nisi causa uoti cesset. c. magnæ deuotionis. 7. §. fin.
 de uoto. Decimaquinta exceptio est: Nisi uouens
 religionem ingressus sit. c. scripturæ. 4. d. it. Deci-
 masexta exceptio: Nisi continentiam uouens uxo-
 rem duxerit. 17. q. 2. c. 1. Decima septima exceptio
 uidetur: Nisi continentiam uouens aliquam du-
 cendo possit ad fidem Christianam conuertere.
 Sed reprobatur 32. q. 8. in princ. cum c. sequente.
 Decima octaua exceptio est: Nisi post simplex uo-
 tum aliud solenne secutum sit: hoc enim illi dero-
 gat. c. qui post. 5. de regularibus, in 6. Declaratur
 hæc exceptio definitione uoti solennis c. 1. de uo-
 to, in 6. Decimanona exceptio uidetur: Nisi reli-
 gionem uouens postea factus sit episcopus. Sed
 reprobatur c. per tuas. 10. de uoto. Vicesima ex-
 ceptio:

ceptio: Nisi ex iusta causa uotum impediatur. c. quod super. 8. & c. ex multa. 9. §. secundo. de uoto.

Vicesima prima exceptio: Nisi autoritate Pontificis uotum implere differat. c. non est. 5. eod. tt.

Vicesima secunda exceptio est: Nisi uotum autoritate superioris alia re sit redemptum, uel in aliud commutatum. c. 1. c. magnæ deuotionis. 7. c.

quod super. 8. c. ex multa. 9. in prin. & §. secundo. eod. tt.

Vicesima tertia exceptio est: Nisi præstitum sit id, quod in uotum deductum est. l. 2. §. res enim. ff. de pollicitationibus.

Huius replicatio desumpta ex mensura, ad quam uotum soluendum est, tractatur c. ex parte. 18. de censibus.

II. Regula: Heredes quoque uouentis ex uoto defuncti tenentur. c. licet. 6. de uoto. & l. 2. §. fin. ff. de pollicitationibus.

III. Regula: Res in uotum deducta non prius in bonis uouentis esse desinit, quam fuerit soluta uel separata. d. l. 2. §. quæ res. & §. si decimam.

IIII. Regula: Grauius est, uotum non seruare, quam non uouere. 12. q. 1. c. sciendum. §. fin.

V. Regula: Vxores maritos ex uoto peregrinantes sequi possunt, sed non tenentur. c. ex multa. 9. §. quod autem. de uoto.

VI. Regula: Poena impediens uotum habetur 32. q. 2. c. ult.

790 METHODI IVRIS PONT.
DE IVREIVRANDO.

I. Regula: Si iusiurandum est illicitum uel per metum extortum: ad id relaxandum actio competit, exemplo c. 1. c. peruenit. 2. c. si uerò aliquis. 8. c. uerum. 15. in prin. c. sicut. 19. in prin. uers. cum à prestito. de iureiurando. Huius regule exceptio prima est: Nisi iusiurandum seruari possit sine interitu salutis aeternae. Quae exceptio approbari uidetur d. c. 8. §. duximus tibi. Sed de hac re uide glossam in d. c. 8. in uerbo Proprium. Plures huiusmodi exceptiones uide §. lib. 2. cap. 16. reg. 9. except. 1. replic. 1. cum sequentib. item §. lib. proxim. cap. 7. reg. 1.

II. Regula: De modo relaxandi iurisiurandi cauetur c. uerum in ca. 15. §. ceterum. de iureiurando. Plura de iureiurando uide d. cap. 16.

DE SPONSALIBVS.

Cap. XI.

INter actus ecclesiasticos, seu causas quae ad forum ecclesiasticum pertinent, numerantur etiam causae matrimoniales. Ideoq; de ijs hoc loco tractabitur: Et primum quidem de matrimonio contrahendo, hinc de contracto, tertio de matrimonio dissoluendo, quarto de dissoluto, quinto de secundis nuptijs specialiter agetur, postremo de concubinato. Matrimonij contrahendi sunt iura
spon-

sponsaliorum & nuptiarum contrahendarum.

I. DEFINITIO sponsaliorum habetur 30. q. 5. c. nostrates, in prin. l. i. cum duab. ll. sequentibus. ff. de sponsalibus.

II. DIVISIO SPONSALIORUM.

Diuiduntur in sponsalia de presenti & de futuro, c. si inter uirum. 31. de sponsalibus. Sponsalia de presenti nihil aliud sunt, quàm quod leges nuptias uocant, quibus iam dicta definitio non competit. Sponsalia de futuro propriè sunt sponsalia iuris ciuilis.

III. GENVS SPONSALIORUM.

Quia promiscuè utuntur canones uocabulo Sponsaliorum & Nuptiarum, ideo 27. q. 2. Gratianus differit, an sponsalia coniugij appellatione contineantur, seu an sponsus & sponsa coniuges rectè dicantur? cuius quæstionis partem quidem affirmatiuam primum probat argumentis & auctoritatibus, d. q. 2. in prin. c. sufficiat. §. cum ergo. c. beata. §. fin. c. coniuges. c. coniunx. c. omne itaq; c. qui desponsatam, in prin. & §. 1. item c. si quis desponsauerit. §. fin. Deinde partem negatiuam defendit, sponsalia uidelicet coniugij appellatione non contineri, & sponsum sponsamq; coniuges non rectè dici, d. §. fin. cum sequentibus. & d. q. 2. c. decreta.

§.1.c.quod autem. §. unde apparet. §. item si sponsa.c.si quis sponsam. §.1.c.statutum. §. apparet. Postremo Gratianus hanc canonum contrarietatem conciliare conatur distinctione facta inter coniugium initiatum & ratum: initiatum appellans, cui carnalis copula non interuenerit; ratum appellans, cui copula ista interuenerit. d.c.statutum. §. quomodo. & d.q.2.c.cum initiatur. De qua re uide item j.cap.14. except.8. Ex quibus patet, coniugium initiatum nihil aliud esse, quam sponsalia de presenti, quæ iure civili sponsalia non dicuntur, sed nuptiæ, ut §. quoq; dictum. Ideoq; ita de sponsati coniuges rectè appellantur, quamuis coniunctio carnalis secuta non sit. Siquidem coniugium siue nuptias consensus facit, non concubitus, ut d. except.8. demonstrabitur. Sponsalia uero de futuro coniugium rectè dici non possunt.

IIII. CAUSA SPONSALIORVM, eiusq; exceptiones.

Porro sponsalia perinde ac nuptiæ cōsensu contrahuntur. l.11. ff. de sponsalibus. Non tamen quilibet consensus ad contrahenda sponsalia sufficit. Habet enim causa hæc suas etiā exceptiones, quas ordine proponemus.

I. Exceptio est: Nisi sponsalia inter eos cāsue, qui quæcūq; nuptias contrahere prohibentur, sint contracta. l.15. cum l. sequente. ff. eod. tt. & l.61. §. quamuis.

quamuis. ff. de ritu nuptiarum. Cuius replicatio est: Nisi inter impuberes sponsalia contrahantur: inter hos enim quamuis nuptiæ contrahi non possint, sponsalia tamen possunt. c. 1. §. potest autem. de desponsat. impuber. 31. q. 2. c. tua sanctitas. l. 9. & l. 14. de sponsalib. Sanè inter impuberes, in quibus malitia etatē supplet, iure pontificio non sponsalia solum, sed & nuptiæ contrahi possunt, ut infra suo loco docebitur. Planè proposita replicationis duplicatio hæc est: Nisi impuberes sint minores septem annis: nam inter hos sponsalia neutro iure subsistunt. 30. q. 2. in prin. cum c. sequente. item De desponsat. impuber. c. ubi non. 2. c. literas. 4. c. accessit. 5. uers. quia desponsationes. c. ad dissoluendum. 13. Item concordat c. 1. in prin. eod. tit. in 6. & l. 14. uers. si non sint minores. ff. de sponsalibus. Planè proposita duplicationis triplicatio prima est: Nisi urgentissima necessitas uel publica utilitas subsit. d. c. ubi non. 2. uers. nisi fortè aliqua. Altera triplicatio est: Nisi desponsati completo septennio sponsalibus consenserint, uel cohabitauerint. c. literas. 4. §. fin. c. accessit. 5. uers. si consensus. c. duo pueri. 12. de desponsat. impuber. & d. c. 1. in prin. de desponsat. impuber. in 6. & 30. q. 2. c. 1. uers. nisi uterq; puerorum. Huius quadruplicatio est: Nisi alteruter postea spōsalia de presenti cum alio contraxerit. d. c. 12. de qua re dicentur plura

7. except. 6. Tertia triplicatio est: Nisi de sponsati minores copulam carnalem tentauerint. c. iuuenis. 3. de sponsalibus. c. fraternitati. 7. de eo qui cognouit consang.

II. Exceptio: Nisi nō consentiant ij qui desponsentur. c. unico. §. fin. in fine. de desponsat. impub. in 6. 30. q. 2. in prm. cum c. sequente. Huius replicatio prima est: Nisi non euidenter dissenserint desponsati: ueluti si praesentes non contradixerint. d. c. unico. §. porrò. Altera replicatio est: Nisi desponsati sponsalia rata habuerint. d. §. porrò. uers. idem est. Plura de exceptione proposita uide M. I. C. lib. 4. cap. 1. quest. 3. except. 6. Sed & de eadem uide 7. cap. 14. except. 3.

III. Exceptio: Nisi sponsalibus sub conditione contractis, conditio nō extiterit. c. 1. §. fin. de sponsalibus. in 6. Huius exemplum habetur c. de illis. 3. c. super eo. 5. de conditionibus adpositis. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi sponsalia sint de praesenti, non de futuro: in his enim conditio pro non adiecta habetur. d. c. 3. uers. nisi consensus de praesenti. & d. c. 5. uers. si consensus de praesenti intercedat. Altera replicatio est: Nisi pendente cōditione carnalis copula interuenerit. d. c. 3. uers. aut carnalis sit. & c. per tuas. 6. eod. tt. Tertia replicatio est: Nisi conditio turpis sit. Quae replicatio approbatur simul & distinguitur c. ultim. de condi-

condition. adpositis. Quarta replicatio est: Nisi conditio sit impossibilis. d. c. ult. §. fin. Hæc de propositæ exceptionis replicationibus sint dicta. Planè huic exceptioni contradicere uidetur c. 1. d. tt. Et 27. q. 2. c. quod conditio, cū c. sequente. nisi fortè hoc intelligatur de sponsalibus de præsentis secundum supradictam primam replicationem. Quæ solutio potest admitti.

IIII. Exceptio: Nisi sponsalia sub conditione, quæ naturæ matrimonij contraria est, sint contraria. c. ult. de condition. adpositis.

V. Exceptio: Nisi sponsalibus postea sit renunciatum. c. 2. Et c. requisivit. 17. item c. gemma. 29. uers. cum itaq. de sponsalibus. l. 2. §. in sponsalibus. ff. de diuortijs. l. 1. C. de sponsalibus. l. 2. in fine. C. de repudijs. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi impubes sponsalibus renunciauerit. c. de illis. 7. in prin. c. à nobis. 8. de desponsat. impub. Planè iure civili impubes, præsertim tutoris autoritate interueniente, sponsalibus renunciare non prohibetur. l. 6. uers. nisi fortè. ff. de sponsalibus. Altera replicatio est: Nisi sponsalia fuerint de præsentis: his enim renunciari non potest. c. ex parte. 9. Et c. si inter uirum. 31. de sponsalibus. Planè huius replicationis duplicatio est: Nisi impubes sponsalia de præsentis contraxerit. c. ultim. de desponsat. impub. Concordant ea quæ habentur j. cap. 13. except.

cept. 27. ubi de proposita duplicatione dicentur plura. Tertia proposita exceptionis replicatio est: Nisi carnalis copula interuenerit. c. à nobis. 8. §. fin. de desponsat. impub. Concordant ea quæ habentur j. except. prox. repl. 5. Quarta replicatio est: Nisi iusiurandum interuenerit. c. ex literis. 10. c. sicut ex literis. 22. §. quod si fortè. de sponsalib. Contradicit c. requisit. 17. c. si inter. 31. §. uerum si inter. uers. etiam si inter ipsam. eod. tt. Planè ex causa, quamuis iusiurandum interuenerit, sponsalibus renunciare licet: ut puta si sponsus aliò se transferat. c. de illis. 5. de sponsalibus. item si sponsa fiat leprosa, ceca, &c. c. quemadmodum. 25. §. quod si post. de iureiurando. Hec de quinta exceptione: de qua uide item M. 1. C. lib. 4. cap. 1. quæst. 3. except. 7.

VI. Exceptio: Nisi sponsus postea cum alia, uel sponsa cum alio sponsalia uel nuptias contraxerit. c. 2. de matrimonio contracto contra interd. ecclesie. c. 2. de sponsa duorum. c. ueniens. 15. §. fin. in fine. de sponsalibus. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi priora sponsalia fuerint de presenti. d. c. 1. & 27. q. 2. c. additur. uers. nec desponsatam. item c. desponsatam. & c. ult. item c. 2. & c. licet. 3. de sponsa duorum. item 31. q. 3. in prin. cum c. sequente. Huius replicationis duplicatio prima uidetur: Nisi posteriora sponsalia copula carnalis fuerit

rit secuta. Sed reprobatur d.c. licet. 3. §. fin. & c. ult. de sponsa duorum. c. si inter. 31. de sponsalibus. Altera duplicatio uidetur: Nisi cum consanguinea prioris sponsæ postea contraxerit sponsalia. Sed & hæc duplicatio reprobatur c. 1. §. quare ille. de sponsalibus, in 6. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi sponsa uelata & benedicta postea alij nupserit. 27. q. 2. c. lex illa. §. fin. cum c. sequente. Tertia replicatio est: Nisi priora sponsalia iuramento fuerint firmata. c. ex literis. 10. & c. sicut ex literis. 22. §. quod si fortè. de sponsalibus. Contradicunt ea quæ habentur s. except. proxim. repl. 4. Planè propositæ replicationis duplicatio est: Nisi posteriora sponsalia fuerint de præsentit: tunc enim per ea soluuntur priora, quamuis iurata. d. c. 22. in prim. & c. si inter. 31. §. uerùm si inter. eod. tt. Quarta replicatio est: Nisi sponsa ab alio postea fuerit rapta. 27. q. 2. c. de sponsatas. c. Atho. c. lex illa. §. quod autem. Quinta replicatio est: Nisi copula carnalis prioribus sponsalibus superuenerit. c. ueniens. 15. c. is qui. 30. de sponsalibus. Cuius duplicatio est: Nisi conatus non habuerit effectum. c. ult. eod. tt. Sexta replicatio est: Nisi metu coactus cum alia contraxerit. d. c. ueniens. 15. §. fin. Septima replicatio uidetur: Nisi posteriora sponsalia contra interdictum ecclesiæ fuerint contracta. Sed reprobatur c. 2. de matrimonio contra-

Et contra interd. Hec de sexta exceptione.

VII. Exceptio est: Nisi sponsa fuerit fornicata. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. quemadmodum. 25. in prin. de iureiurando.

VIII. Exceptio: Nisi sponsus postea cum cognata sponsæ, uel contra sponsa cum cognato sponsi rem habuerit. c. 2. de consanguinitate & adfinitate. c. 2. & c. discretionem. 6. §. nos igitur. c. ex literis. 8. c. ueniens. 9. de eo qui cognouit consanguineam. c. præterea. 12. de sponsalibus. c. duo pueri. 12. de desponsat. impuberum. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi iuramentum sponsalibus interuenerit, ac de secuta fornicatione nondum plenè constet. d. c. præterea. 12. uers. nisi iuramentum interuenisset. Altera replicatio est: Nisi cum sponsus cum consanguinea sponsæ rem habuisset, sponsa prius ab eo fuerit cognita, eaq; se continere non possit. c. ult. de eo qui cognouit consang.

IX. Exceptio: Nisi post contracta sponsalia sponsus aliò se transtulerit. c. de illis. 5. de sponsalibus. Cuius replicatio est: Nisi sponsalia fuerint de presenti. Quæ replicatio approbatur per ea quæ habentur j. cap. 18. causa 12. Sed & de exceptione proposita uide M. I. C. libro 4. cap. 1. quæst. 3. except. 9.

X. Exceptio: Nisi post contracta sponsalia lepra uel similis morbus incurabilis interuenerit. c. ult. de

ult. de coniugio leprosor. c. quemadmodum. 25. §. quod si post. de iureiurando. Huius exceptionis eadem est replicatio, quæ superioris proxime, ut j. cap. 18. causa 15. docebitur. Sed & replicationis loco notandum, quod furor superueniens sponsalia iure civili non dissoluat. l. 8. ff. de sponsalibus.

XI. Exceptio: Nisi post contracta sponsalia sponsus sponsaue religionis habitum adsumpserit. 27. q. 2. c. scripsit. §. sponsi uero. c. de sponsatam. c. decreta, in prin. item c. unico. §. fin. de uoto, in 6. extrauag. Ioann. XXI. unica, in prin. eod. tit. l. cognitum. 42. in prin. C. de episcopis & clericis. Nouell. 123. §. porro legitimis. Planè si iuramento interueniente quis sponsalia contraxerit, potius matrimonium contrahere, quàm religionem ingredi debet, ut religio iurisiurandi seruetur. c. commissum. 16. de sponsalibus. Hæc de exceptionibus aduersus sponsalia: quarum tamen plures uide j. cap. 13. cum sequentibus. Quæ enim exceptiones nuptijs obstant, eadem plerunq; sponsalibus quoque sunt impedimento: ut s. except. 1. ostensum.

V. EVENTVS SPONSA- liorum.

I. Regula: De actione qua sponsus sponsam, uel contra hæc illum petere potest, proponetur j. cap. 17.

II. Regula: Poena parentum fidem sponsalibus
non

non seruantium est triennalis excommunicatio.
*Quæ regula approbatur simul & distinguitur 31.
 q.3.c.1. Plures huiusmodi regulas uide j.cap.pro-
 xim. quæst.6. & M.I.C.lib.4.cap.1. quæst.4.*

DE NVPTIIS.

Cap. XII.

I. DEFINITIO NVPTIARVM
& matrimonij.

HActenus de sponsalibus sit dictum. De nu-
 ptijs nunc agendum est, quarum definitio
 habetur 27.q.2.in prin. §.sunt enim. 29.q.
 1.in prin. Instit. de patria potestate. §.1. Declara-
 tur hæc definitio d.q.2.c.beata. §.indiuidea. De
 quo postremo dicetur j.cap.16.reg.16.

II. RATIO NOMINIS.

Nuptiæ ab obnubendo dictæ sunt. 30.q.5. c.nec
 illud, in prin.

Matrimonium dictum, quod in liberis procrean-
 dis & educandis potiores partes sint matris quam
 patris. c.2. §.ad quod illa. de conuersione infidelium.

III. DIVISIO CON-

iugij.

I. Diuisio est, quod aliud sit initiatum, aliud ra-
 tum. 27.q.2.c.statutum. §.fin.

II. Diuisio est, quod aliud sit legitimum & nõ
 ratum, aliud ratum & non legitimum, aliud de-
 niq;

niq; legitimum & ratum. 28. q. 1. c. ult. §. coniugiū.

IIII. FINIS ET VSVS, NEC- non dignitas coniugij.

I. Regula: Finis matrimonij est, procreatio li-
berorum, & per eam propagatio generis huma-
ni. 31. q. 1. c. Deus. 32. q. 2. in prin.

II. Regula: Matrimonium bonus est usus con-
cupiscentiæ. 32. q. 1. c. non enim.

III. Regula: Comparatio coniugij cum uirgi-
nitate habetur 32. q. 1. c. nuptiæ, in prin.

IIII. Regula: De coniugio non contemnendo
cauetur dist. 30. c. si quis propter. c. si quis uel. c. si
quis nuptias. item distinct. 31. c. si quis uituperat. c.
quicunq; uirginitatem. Apostol. canon. 50.

V. CONTRARIUM CON- iugij.

Contrarium coniugij est uirginitas, de qua dis-
seritur 32. q. 1. c. integritas, in prin. q. 4. c. quis i-
gnoret.

VI. EVENTVS ET CONSE- quentia contractus nuptialis.

De solennitate nuptiali & tradi- tione sponsæ.

I. Regula: Non statim post sponsalia spōso tra-
denda sponsa. 27. q. 2. c. si quis de sponsata. §. quare,
cum c. sequente, in prin.

II. Regula: In diebus quadragesimæ & alijs

E e

ieiunij

Quando solē
nitas nuptia-
lis celebra-
da, & sponsa
spōso tra-
denda

202 METHODI IVRIS PONT.

ieiunij diebus nuptie celebrande non sunt. 33. q. 4. c. uir cum. §. fin. cum sequentibus, usq; ad c. apostolus.

III. Regula: Ne tribus septimanis ante festum natiuitatis Ioannis celebrentur. Hæc regula declaratur c. capellanus. 4. de ferijs.

Antecedētia
solennitatem
nuptialem.

IIII. Regula: De indicendis nuptijs cauetur c. 3. §. 1. de clandestina desponsat.

V. Regula: De impedimentis aduersus nuptias proponendis cauetur d. §. 1. uers. ut infra illum qui uoluerit. & d. c. 3. §. fin.

VI. Regula: De nuptijs à sacerdote benedicendis cauetur 30. q. 5. c. nullus. c. nostrates. §. & primum in ecclesiam. c. sponsus. item 35. q. 2. c. nulli. item dist. 23. c. ult. Huius regulæ exceptio est in secundis nuptijs: de qua re uide j. cap. 21. in prin.

VII. Regula: De modo festiuitatis nuptialis cauetur d. c. nostrates. & 27. q. 2. c. priusquam. §. 1. item l. 5. ff. de ritu nuptiarum.

VIII. Regula: De ratione & usu ceremoniarum & solennitatum nuptialium cauetur 30. q. 5. c. nullum. §. fin. cum c. sequente. Hæc de solennitate nuptiali. Sequuntur nunc reliqui euentus matrimonij, & poenæ iniustarum nuptiarum.

IX. Regula: Qui publicum scortum duxerit, proficit hoc ei ad remissionem peccatorum. c. inter opera. 20. de sponsalibus.

X. Re-

X. Regula: Liberi ex iniustis nuptijs procreati spurij similes sunt. c. 3. §. si quis uerò. de clandest. desponsat. c. referente. 10. qui filij sint legitimi. 35. q. 7. in prim. cum c. sequēte. Instit. de nuptijs. §. si aduersus ea. l. 11. ff. de statu hominum. l. 6. C. de incestis nuptijs. Planè du exceptiones uidentur propositæ regulæ obstare. una, si per ignorantiam iniuste nuptie sint contractæ: altera, si in conspectu ecclesiæ sint benedictæ. Sed utraq; reprobatu d. §. si quis uerò. & d. c. 10. De qua re uide j. cap. 15. repl. 1. & 2.

XI. Regula: De pœna excommunicationis iniustis nuptijs contractis cauetur Clement. unica, de consanguinitate. 35. q. 2. c. de his qui. q. 8. c. ult.

XII. Regula: De pœna infamiæ cauetur 35. q. 2. c. coniunctiones. 3.

XIII. Regula: De pœna sacerdotum iniustas nuptias non prohibentium cauetur c. 3. §. sanè si parochialis. de clandestina desponsat.

XIIII. Regula, De dotis petitione. Hæc actio secutis nuptijs regulariter marito datur. de qua re uide M. I. C. lib. 4. cap. 11. Cuius regulæ exceptio uidetur: Nisi maritus ad inopiam uergat. Sed reprobatu certo modo c. per uestras. 7. de donat. inter uir. & uxor. Contradicit M. I. C. lib. 4. cap. 14. quæst. 3. reg. 1. except. 1. Plura de dote & antenuptiali donatione uide j. cap. 20. reg. 7. cū sequētib.

Hactenus de effectibus nuptiarum sit dictum: quorum tamen plures uide j. cap. 16. & 17. item M. l. C. lib. 4. cap. 2. quest. 3.

**DE EXCEPTIONIBVS AD-
uersus nuptias, desumptis ex personis
nuptias contrahentium.**

Cap. XIII.

Sequitur de causa nuptiarum, eiusq; exceptio-
nibus: ex quibus patet, quæ iniuste dicantur
nuptiæ. Consensu autem nuptias contrahi dicitur
29. q. 1. in prin. §. 1. Concordant ea quæ habentur
j. cap. 14. except. 8. Hæc autem causa quamuis re-
gulariter uera sit, plures tamen recipit exceptio-
nes, partim ex personis contrahentium nuptias,
quæ hoc capite, partim ex alijs huiusmodi circum-
stantijs desumptas, quæ j. cap. prox. enumerabun-
tur. Quod igitur ad primum genus attinet, eius ex-
ceptiones hæc sunt.

I. Exceptio: Nisi inter cognatos nuptiæ sint
contractæ. 35. q. 1. c. 1. §. fin. q. 2. in prin. cum duobus
cc. sequentibus. item c. nullum. c. de incestis. c. nec
eam quam. §. incestuosos. c. progeniem. c. de con-
sanguinitate. c. nulli. item q. 8. c. hæc salubriter. c.
ultim. §. fin. Hisce contradicere uidetur 35. q. 1. in
prin. usq; ad §. his ita. ubi Gratianus obiectioni re-
spondet. Sed & respondet d. q. 1. c. 1. §. hæc itaque

consuetudine, cum sequentib. Ratio propositæ exceptionis habetur d. c. 1. in prin. usq; ad finem. Declaratur exceptio proposita 35. q. 2. c. coniunctiones. §. fin. Leges concordantes uide M. l. C. lib. 4. cap. 3. except. 1. & 2. ubi etiam replicationes iuris ciuilis annotauimus, inter quas primo loco posita & reprobata est hæc replicatio: Nisi per adoptionem sint cognati. Cui replicationi reprobata concordat c. unicum, de cognatione legali. 30. q. 3. c. 1. §. quandoquidem nec inter eos. Planè admittitur replicatio proposita, si uel adoptiuus uel naturalis rursus fuerit emancipatus; ut d. except. 2. repl. 1. dist. 3. & 4. est ostensum. Cui distinctioni concordat 30. q. 3. c. per adoptionem. ubi uerba l. 17. ff. de ritu nuptiarum, referuntur. Plures distinctiones, quibus proposita replicatio admittitur, uide d. repl. 1. Altera propositæ exceptionis replicatio uidetur: Nisi duorum fratrum uel sororum liberi nuptias inuicem contraxerint. Quæ tamen replicatio reprobat 35. q. 2. c. quedam, in prin. & q. 5. c. ad sedem. §. hanc computationem. Contradicit M. l. C. d. except. 2. replic. 4. Tertia replicatio est: Nisi ultra quartum gradum sibi inuicem sint cognati qui nuptias contrahunt. c. penult. §. prohibitio. & c. ult. de consang. & adfinitate. Ratio huius replicationis habetur d. §. prohibitio. uers. quia quatuor sunt humores. Alia ratio habetur 35.

q. 4. in prin. cum c. sequente. Ex his patet, antiquis
 canonibus, quibus usq; ad septimum gradum inter
 cognatos matrimonia prohibebantur, quos s. ead.
 except. in prin. proposuimus, iure nouo deroga-
 tum esse: quemadmodum derogatur etiam canoni
 qui habetur 35. q. 2. c. in copulatione. & c. penult.
 in prin. Pro declaratione propositæ replicationis
 sciendum, gradus cognationis ab alijs aliter com-
 putari: cuius meminit Gratianus d. c. penult. §. hac
 authoritate. Aliter autem iure pontificio quàm ci-
 uili huiusmodi gradus numerantur: de qua re dis-
 scribitur 35. q. 5. in prin. cum cc. sequentibus, usq; ad
 c. porro de adfinitate. & d. q. 5. c. parentela gra-
 dus. Planè quo ad ascendentes & descendentes, nul-
 la est differentia iuris ciuilis & pontificij in gra-
 dibus numerandis: in transuersalibus uerò magna
 est differentia: de qua duæ regulæ tradi solent. una
 in linea æquali: in qua iure quidem pōtificio quo-
 to gradu quis distat à communi stipite, toto gra-
 du (stipite dempto) distat ab eo, de cuius cognatio-
 ne queritur. c. quod dilectio. 3. §. quod uidetur. de
 consang. & adfinitate. Iure autem ciuili toto du-
 plicato distat. Stipes communis appellatur parēs,
 qui utriq; de quorū cognatione queritur, est com-
 munis. In linea uerò æquali constituti dicuntur duo
 fratres, quorum communis stipes est pater uel ma-
 ter: item duorum fratrum filij, quorum communis
 stipes

stipes est auus paternus uel maternus: item duorum fratrum nepotes, quorum communis stipes est proauus: & sic deinceps. Secundum regulam igitur propositam duo fratres iure quidem pontificio primo gradu inuicem distant: quoniam quilibet primo gradu distat à patre tanquam stipite communi. Iure autem ciuili secundo gradu inuicem distant, duplicato uidelicet gradu, quo à communi stipite uterq; distat. Duorum fratrum filij iure quidem pontificio secundo, iure autem ciuili quarto gradu inuicem distant. Duorum fratrum nepotes iure pontificio tertio, iure ciuili sexto gradu inuicem distant. Et hæc de linea equali. Altera regula est in linea inæquali: in qua quot sunt personæ stipite dempto, tot sunt iure ciuili gradus. Iure autem pontificio, quoto gradu remotior distat à communi stipite, toto distat ab eo, de cuius cognatione queritur, c. ult. de consang. & adfinitate. In linea inæquali constituti dicuntur frater & alterius fratris filius filiæue, nepos neptisæ: item unius fratris filius, & alterius fratris nepos uel pronepos. Nam frater primo, fratris filius secundo, fratris nepos tertio, fratris pronepos quarto gradu à communi stipite distat. Toto igitur gradu iure pontificio à patruo uel patruj filio distabit. Enumerantur huiusmodi gradus 35. q. 5. c. ult. item M. I. C. lib. 10. cap. 7. Illud hoc loco notan-

dum, supputationem graduum iuris pontificij in causis tantum matrimonialibus attendi, nec in successione iuri civili quidquā derogare. Sed nunc ad propositum redeamus. Quarta propositæ exceptionis replicatio est: Nisi indulgentia Papæ speciali cognatorum matrimonia concedantur. Quæ replicatio approbatur exemplo c. gaudemus. 8. in prin. de diuortijs. Huiusmodi indulgentia quomodo intelligenda sit, declaratur c. quod dilectio. 3. de consang. et adfinitate. Aliud exemplum habetur 35. q. 2. c. quædam lex. §. sed idem. q. 5. c. ad sedem. §. hanc computationem. Hæc de prima exceptione aduersus nuptias: de qua uide item M. 1. C. lib. 4. cap. 3. except. 1. et 2.

II. Exceptio: Nisi inter adfines nuptiæ sint contractæ. 27. q. 2. c. qui desponsatam. §. fin. 35. q. 2. c. nullum, in prin. et §. præterea. c. nec eam. c. et hoc quoque. c. sanè. c. progeniem. et c. penult. §. item illud. item 35. q. 8. c. 1. §. hi uerò. et c. 1. de consang. et adfinitate. Aliud exemplum habetur c. duo pueri. 12. §. quia igitur. uers. et licet idem. de desponsat. impub. et c. 1. de eo qui cognouit consang. Concordat deniq; Inst. de nuptijs. §. adfinitatis quoq;. Ratio propositæ exceptionis ex præcedentibus patet: uidelicet unitas carnalis mariti et uxoris. Cui concordat 35. q. 5. c. porrò. Pro declaratione propositæ exceptionis notanda est definitio

tio ad finium ex l. 4. §. ad fines. ff. de gradibus & ad finibus. itē nomina ad finium, 35. q. 5. c. quod autem. Cui concordant ea quæ habentur M. I. C. lib. 10. cap. 7. quest. 6. Diuisio quoq; ad finium habetur c. non debet. 8. §. 1. & ibi glossa. de consang. & ad finit. ubi tria genera ad finitatis exponuntur. Primum genus est inter coniugem & alterius coniugis cognatos. Alterum est inter coniugem & alterius coniugis ad fines: puta inter duos cōiuges duorum cognatorum; ueluti inter uiduum sororis, & fratris defuncti uiduam; item uidua ducta, inter maritum eius et prioris mariti cognatos cognatāsue, qui quæcūq; uxori fuerunt ad fines. Inter hos secundi generis ad fines nuptiæ prohibentur 35. q. 3. c. de propinquis. c. penult. §. item illud Fabiani. Tertium genus est inter coniugem & alterius coniugis ad finis coniugem. puta duos cognatos decessisse relictis uxoribus, quarum una alicui nupserit, posteaq; decesserit: non poterat maritus eius superstes alteram alterius cognati relictam ducere, ad finitate obstante. d. c. penult. §. fin. cum c. sequente, usq; ad §. illud autem Gregorij. Quod igitur ad exceptionem propositam attinet, sciendum est, eam in primo tantum genere ad finitatis obtinere, in secundo & tertio genere non item: quod primæ replicationis loco notandum. Quamuis enim iure antiquo in secundo quoque & tertio genere

810 METHODI IVRIS PONT.

adfinitatis nuptiæ fuerint prohibitiæ, ut ex iam
 propositis constat: tamen ius istud mutatum est ac
 sublatum d. c. non debet. 8. §. 1. & c. quod super. 5.
 de consang. & adfinit. Altera propositæ exceptio-
 nis replicatio est: Nisi ultra quartum gradum sint
 adfines qui nuptias inuicem contrahunt. d. c. non
 debet. 8. §. prohibitio quoque. quo derogatur 35.
 q. 2. c. nullum, & similibus. de qua re dictum s. ex-
 cept. prox. repl. 3. Declaratur replicatio propo-
 sita definitione graduum adfinitatis 35. q. 5. c. por-
 rō. Ex quo patet, toto gradu quenque alteri con-
 iugi adfinem esse, quoto gradu alteri coniugi est
 cognatus. Cui concordat 35. q. 3. c. de propinquis. §.
 fin. c. æqualiter. Tertia replicatio uidetur: Nisi
 per sponsalia tantum adfinitas fuerit contracta,
 nuptiis non secutis. Sed reprobatur 27. q. 2. c. si
 quis uxorem. c. si quis desponsauerit. c. qui despon-
 satam, in prin. item De sponsalibus c. iuuenis. 3. c.
 ad audientiam. 4. c. sponsam. 8. item De desponsat.
 impub. c. continebatur. 6. §. fin. Contradicit 27. q.
 2. c. lex diuinæ. de qua re uide §. except. 5. distin. 1.
 Quarta replicatio uidetur: Nisi priora sponsalia
 uel nuptiæ, quibus adfinitas contracta dicitur, fue-
 rint nullæ. Sed reprobatur c. 1. in prin. de sponsa-
 lib. in 6. Planè admittitur in tribus casibus. Pri-
 mō quidem, si ob defectum consensus nuptiæ non
 subsistant. d. c. 1. in princ. uers. dummodo non sint
 nulla

nulla ex defectu consensus. item c. 1. §. fin. in fine. de desponsat. impuber. in 6. Huius distinctionis duplicatio est: Nisi cum impubes maior septem annis desponsata esset, pubes facta non consenserit. hoc enim casu nihilominus exceptio proposita obstat. c. accessit. 5. §. fin. de desponsat. impuber. Deinde admittitur replicatio proposita, si cum sub conditione sponsalia essent contracta, nondum existente conditione cum cognata prioris sponsa contraxerit. d. c. 1. §. fin. de sponsalib. in 6. Postremo admittitur replicatio proposita, si ob defectu etatis sponsalia non subsistant. c. literas. 4. c. accessit. 5. de desponsat. impub. c. 1. in prin. uers. & ideo cum sint nulla. eod. tt. in 6. Huius distinctionis duplicatio est: Si sponsalia inter puberem & impuberem, uel utrunque impuberem, maiorem tamen septem annis, sint contracta. d. c. literas. 4. §. fin. & d. c. accessit. 5. §. fin. item c. duo pueri. 12. eod. tt. & d. c. 1. §. idem quoq; in fine. Plures huius distinctionis duplicationes uide §. cap. 11. quest. 4. except. 1. repl. 1. dupl. 1. in prin. item j. except. 5. replic. 1. Quinta propositæ exceptionis replicatio uidetur: Nisi non per nuptias, sed per adulterium uel stuprum ad finitas sit contracta. Sed reprobat. 35. q. 3. c. nec eam, in prin. Admittitur tamen, si non naturaliter, sed contra naturam pollutio sit facta. d. c. nec eam. §. fin. cum c. sequente. Sed & admit-

812 METHODI IVRIS PONT.

admittitur, si iam contractis nuptijs suspicio sit, ne tale quid fingatur ad dissoluendum matrimonium. c. de illo. 3. & c. super eo. 5. de eo qui cognouit consang. uxoris. Hæc de adfinitatis exceptione in genere sint dicta. Sequuntur eius aliquot species.

III. Exceptio: Nisi inter socerum & nurū nuptiæ sint contractæ. 35. q. 2. c. si uir. Inst. de nuptijs. §. adfinitatis. Huius replicatio prima uidetur: Nisi non filij, sed nepotis uel pronepotis uxor fuerit. Sed reprobatur 27. q. 2. c. qui desponsatam. item l. 14. §. nurus. ff. de ritu nuptiar. Altera replicatio uidetur: Nisi non uxor, sed sponsa filij fuerit. Sed & hæc replicatio reprobatur d. c. qui desponsatam. Concordant ea quæ habentur s. except. proxim. repl. 3. item Inst. de nuptijs. §. si uxor, in fine. & l. 12. §. sed & per. ff. de ritu nuptiar. Plures replicationes, sed reprobatas, uide M. I. C. lib. 4. cap. 3. excep. 5.

IIII. Exceptio: Nisi quis fratris uxorem duxerit. 35. q. 2. c. de incestis. item l. 5. & l. ult. C. de incestis nuptijs. Contradicit 35. q. 1. in prin. §. item si aliquis. Cui obiectioni respondetur ibidem §. his ita respondetur, cum c. sequente. De qua re dictum quoq; s. except. 1. in prin. Planè propositæ exceptionis replicatio prima est: Nisi Pontifex de huiusmodi coniugio dispensauerit. Quæ replicatio approbatur exemplo c. ult. de diuortijs. Altera replicatio

plificatio uidetur: Nisi fratri antea inutiliter fuerit nupta. Sed reprobatur 27. q. 2. c. quidam. item l. 8. C. de incestis nuptijs. Plura de hac replicatione uide s. except. 2. repl. 4. Tertia replicatio uidetur: Nisi sponsa tantum, non uxor fratris fuerit. Sed et hæc reprobatur d. q. 2. c. si quis desponsauerit. item c. ad audientiam. 4. de sponsalibus. Concordant item ea quæ habentur s. except. 2. repl. 3.

V. Exceptio: Nisi quis uxoris defunctæ sororem duxerit, uel aliqua sororis uiro nupta fuerit. l. 5. C. de nuptijs. Cuius replicatio hæc uidetur: Nisi prior soror ei tantum fuerit desponsata. Sed reprobatur per ea quæ proposita sunt d. repl. 3. Admittitur tamen primum quidem, si nōdum septem annorum puella ei fuerit desponsata. Quæ distinctio approbatur per ea quæ habentur d. replic. 3. dist. 3. Cuius tamen duplicatio hæc est: Nisi copula carnalis interuenerit. c. fraternitati. 7. de eo qui cognouit consang. et c. iuuenis. 3. de sponsalibus. Deinde admittitur replicatio proposita, si nuda pollicitatio sit facta de futuris nuptijs, sponsalibus nondum perfectis. 27. q. 2. c. lex diuinæ. et ibi glossa. Sed hæc uidentur ijs quæ s. except. 2. replic. 2. proposita sunt, ex diametro repugnare: nisi quis proposita distinctione utatur. Quæ tamen distinctio uix uidetur quadrare: cum ratio adiecta sit generalis et communis omnium sponsaliorum.

VI. Ex-

814 METHODI IVRIS PONT.

VI. Exceptio : Nisi quis eam uxorem duxerit, cum qua cognatus suus antea rem habuit. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur per ea quæ proposita sunt §. except. 2. repl. 5.

VII. Exceptio : Nisi inter superstitis coniugis liberos ex posteriore matrimonio natos, & defuncti coniugis cognatos nuptiæ sint contractæ. 35. q. 10. in prin. usq; ad 36. causam. Planè exceptio proposita iure nouo mutatur ac reprobatum c. nō debet. 8. §. 1. de consang. & adfinit. Hactenus de exceptione adfinitatis tam in genere quàm in specie actum est: de qua uide item M. I. C. lib. 4. cap. 3. except. 3. cum octo sequentibus.

VIII. Exceptio : Nisi inter liberos & seruos matrimonium sit contractum. c. proposuit. 2. & c. ult. de coniug. seruor. 29. q. 2. c. si quis ingenuus. c. cuius rei. §. cum dicitur. l. 3. C. de incestis nuptijs. l. 3. C. soluto matrimonio. Nouell. 22. §. si uerò cum quis. Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi liber homo sciens cum seruo nuptias contraxerit. d. c. ult. uers. propter conditionis errorem. & d. c. si quis ingenuus. uers. si autem ancillam. item 29. q. 2. in prin. cum c. sequente. c. si quis liber. c. si quis ancillam. §. his ita respondetur. c. si foemina. Huius duplicatio est: Nisi decurio sciens ancillam duxerit. d. l. 3. C. de incestis nuptijs. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi is qui

cum

eum ancilla nuptias contraxit, certior de eius con-
ditione factus, in matrimonium consensit. d.c. ult.
uersita quod postquam intellex. Tertia replica-
tio est: Nisi certior de conditione coniugis factus,
eam carnaliter cognouit. c. proposuit. 2. de coniu-
gio seruor. Quarta replicatio est: Nisi cum con-
iunx cōiugem seruum à domino redimere posset,
id facere nolit. Quæ replicatio uidetur approba-
ri 29. q. 2. c. si quis ingenuus. uers. si eam à seruitu-
te. Sed glossa hanc distinctionem nō admittit. Hæc
de octaua exceptione: de qua uide item M. I. C. lib.
4. cap. 3. except. 35.

IX. Exceptio: Nisi inter patronum & liber-
tam nuptiæ sint contractæ. Hæc exceptio reproba-
tur 29. q. 2. c. si quis ancillam. l. 15. C. de nuptijs. Pla-
nè inter patronam eiusque liberos, patroniue con-
iugem & libertum nuptiæ iure civili prohiben-
tur, M. l. C. d. cap. 3. except. 38.

X. Exceptio : Nisi inter infideles nuptiæ sint contractæ. 28. q. 1. in prin. usque ad §. sed econtrâ. Sed reprobatur exceptio hæc d. §. sed econtrâ. ex d. q. 1. c. nunquid. c. omnes. §. ex his. c. si quis Iudææ. §. item illud Augustini.

XI. Exceptio: Nisi inter fidelem & infidelem
nuptiæ sint contractæ. d. c. omnes. §. ex his. uers. il-
la itaq; autoritate. & d. q. 1. c. sic enim. §. tu uerò.
c. caue, c. non oportet. item 31. q. 2. in prin. uers. uiro
suo

sue religionis nubat. Huius exemplum est, si inter Christianum & Iudaeum nuptiae sint contractae. 28. q. 1. c. si quis Iudaica, in prin. & c. caue. item c. Iudaei. item l. 5. C. de Iudaeis.

XII. Exceptio: Nisi inter adulterum & adulteram nuptiae sint contractae. 31. q. 1. in prin. cum c. sequente. c. illud uero. item De eo qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulter. c. super hoc. 3. & c. 1. de eo qui cognouit consanguin. 27. q. 2. c. qui dormierit. 32. q. 7. c. qui dormierit. & l. 13. ff. de his quibus ut indignis. Contradicit propositae exceptioni 31. q. 1. c. deniq; in prin. Cui obiectioni respondetur d. c. deniq; §. haec ultima authoritas. Item contradicit d. q. 1. c. si qua fuerit. §. 1. Cui respondetur ibidem, uers. sed in ueteri. Planè propositae exceptionis replicatio prima est: Nisi quis cum repudiata commiserit adulterium: hanc enim ducere non prohibetur. d. c. deniq; & 33. q. 2. in prin. Altera replicatio est: Nisi quis habens uxorem, aliam eius in sciam duxerit, & mortua priore à secunda separari petat: hoc enim casu proposita exceptione non iuuatur. c. 1. & c. ueniēs. 7. de eo qui duxit in matrimonium. Tertia replicatio est: Nisi prior non fuerit legitima uxor. c. significauit. 2. d. tt. Quarta replicatio est: Nisi solutus cum soluta rem habens, eam postea in uxorem duxerit. 31. q. 1. c. denique. §. posse sanè. & §. haec ultima. item l. 5.

C. de

C. de naturalib. liberis. Quinta replicatio est: Nisi de commissso adulterio poenitentiam egerint. 31. q. 1. c. illud uero. §. hic subaudiendum. c. si quis uiuente. c. si qua fuerit. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi in mortem defuncti coniugis aliquid fuerint machinati. d. §. hic subaudiendum. & d. c. si quis uiuente, in fine. Altera duplicatio est: Nisi uiuente priore coniuge de futuro matrimonio tractauerint. d. §. hic subaudiendum. & d. q. 1. c. relatum. Sexta replicatio est: Nisi prius matrimonium fuerit separatum, postquam adulterium est commissum. De hac replicatione uide j. excep. 17. repl. 2. Septima replicatio est: Nisi in mortem defuncti nihil fuerint machinati adulter & adultera; neq; de futuro matrimonio tractauerint. c. significasti. 6. de eo qui duxit in matrimonium. Octaua replicatio est: Nisi uiuente priori coniuge alteri fides tantum futuri matrimonij facta sit, copula carnali non interueniente. c. ult. d. tt. Nona replicatio uidetur: Nisi multo tempore matrimonium inter adulterum & adulteram durauerit, liberiq; exinde nati sint. Sed reprobat c. cum haberet. 5. eod. tt. De qua re uide j. cap. 15. repl. 1. Hac de duodecima exceptione: de qua uide item M. l. C. lib. 4. cap. 3. except. 40.

XIII. Exceptio: Nisi rapta raptori suo nups-
rit. 27. q. 2. c. statutum. §. quod si posthac. c. Atho.

34. q. 1. c. non satis. 36. q. 2. in prin. cum c. sequente. c. raptores. c. de puellis. c. si quis uirginem. c. nullus. §. his authoritatibus. c. penult. §. fin. cum c. sequente. item l. unica. §. Et siue non nupta. C. de raptu uirginum. Nouel. 143. §. illo quoq; Et Nouell. 150. Declaratur exceptio proposita definitione raptus 27. q. 2. c. raptus. Planè proposita exceptionis replicatio prima est: Nisi ante raptum de nuptijs fuerit actum. 27. q. 2. c. lex illa, in princ. Et c. cum eam. 6. de raptoribus. Altera replicatio est: Nisi poenitentiam de raptu raptor egerit. 36. q. 2. c. nullus. §. fin. cum c. sequente. c. si autem. Quanquam Gratianus aliter interpretetur d. c. si autem. §. hac authoritate. Item concordat d. q. 2. c. ult. §. legitime igitur.

Mutatio iuris.

Planè exceptio proposita iure nouo mutatur ac reprobatur c. ult. de raptorib. 36. q. 2. c. tria. Et c. deniq; Apostol. canon. 66.

XIII. Exceptio: Nisi quis concubinam suam in uxorem duxerit. Hæc exceptio reprobatur per ea quæ habentur §. except. 12, repl. 4.

XV. Exceptio: Nisi mulier ei nupserit, à quo prior eius maritus est occisus. Quæ tamen exceptio reprobatur sub conditione c. 1. de conuersione infidelium.

XVI. Exceptio: Nisi quis meretricem duxerit.

rit. 32. q. 1. in princ. c. apud misericordem. §. fin. c. non enim. c. integritas. §. 1. Huius exceptionis replicatio est: Nisi spes sit, meretricē ad pudicitiam posse conuertere. d. c. integritas. §. sed obijcitur. Et d. q. 1. c. ult. item c. inter opera. 20. de sponsalibus.

XVII. Exceptio: Nisi habens uxorem aliam duxerit, uel habens maritum alij nupserit. dist. 34. c. Christiano. 24. q. 3. c. an non. 27. q. 2. c. additur. §. uiro igitur. 30. q. 5. c. qualis. §. fin. 34. q. 1. c. 1. c. cum in captiuitate. c. non satis. item De diuortijs c. gaudemus. 8. §. quia uerò pagani. item De sponsalibus c. is qui fidem. 30. Et c. si inter uirum. 31. item l. 2. c. de incestis nuptijs. Instit. de nuptijs. §. adfinitatis. Et §. socrum. Exemplum huius exceptionis habetur 31. q. 2. c. Lotharius. Planè propositæ exceptionis replicatio prima est: Nisi prius matrimonium ipso iure non subsistat. c. ueniens. 13. c. cum in apostolica. 18. Et c. ult. de sponsalibus. Huius replicationis exemplum seu species est 3. replic. 4. 5. Et 6. Altera replicatio est: Nisi prius matrimonium sit solutum. d. c. ueniens. 11. Concordant ea quæ habentur 3. cap. 21. quæst. 2. in princ. Huius replicationis duplicatio est: Nisi prius matrimonium non morte, sed diuortio fuerit solutum. Quæ duplicatio approbatur simul Et distinguitur per ea quæ habentur d. quæst. 2. except. 2. Tertia propositæ exceptionis replicatio uidetur: Nisi prior cōiunx

continentiam uouerit. Sed reprobatur c. constitutus. 15. de conuers. coniugator. Quarta replicatio est: Nisi concubinam habens, uxorem duxerit. 32. q. 2. c. ancillam. c. non omnis. Quinta replicatio est: Nisi prior non uxor, sed sponsa sit. Quae replicatio approbatur simul & distinguitur per ea quae proposita sunt §. cap. 11. quest. 4. except. 6. Sexta replicatio est: Nisi is quem maritum suum esse mulier iurauerat, ab eius petitione fuerit absolutus: tunc enim alij nubere non prohibetur. c. mulieri. 34. de iureiurando. Septima replicatio est: Nisi consuetudo regionis plures coniuges habere permittat. 32. q. 4. c. obijciuntur. Haec de decima septima exceptione sint dicta: de qua tamen uide plura M. 1. C. lib. 1. cap. 20. causa 15. & d. lib. 1. ca. 28. quest. 2. causa 18.

XVIII. Exceptio: Nisi quis eam quam è sacro suscepit baptismo, in uxorem duxerit. 30. q. 1. c. de eo. c. ad limina. §. fin. item c. 1. in prin. de cognat. spirituali, in 6. & l. 26. in fine. C. de nuptijs.

XIX. Exceptio: Nisi inter baptizatum & suscipiētis filios filiāque aut uxorem nuptiae sint contractae. d. c. 1. in prin. & c. super eo. 3. in prin. c. tua nos. 7. & ibi glossa. de cognat. spirituali. item 30. q. 3. in prin. cum c. sequente. c. Pyctacium. c. non oportet.

XX. Exceptio: Nisi duorum compatrum uel
commu-

consummatum liberi matrimonio iungantur. 30. q. 3. c. post susceptum. & d. c. tua nos. 7. Quanquā glossa repugnat. de qua re uide s. except. prox. Planè iure nouo exceptio proposita reprobatu d. q. 3. c. non oportet. §. fin. cum c. sequente. item c. 1. c. super eo. 3. de cognat. spiritali. Planè admittitur exceptio proposita, primū quidē in eo propter quē compaternitas nata est: de quo s. except. prox. est dictum. Deinde admittitur ex consuetudine loci, ut patet ex d. c. 1. & d. c. super eo. 3.

XXI. Exceptio: Nisi quis eam uxorem duxerit, cui filium ē sacro suscepit baptismo uel catechismo: aut aliqua ei nupserit, cuius filiam suscepit. 30. q. 1. in prin. c. 1. §. fin. c. de eo quod. item De cognat. spiritali c. Martinus. 4. & c. ueniens. 6. item c. 1. in prin. uersimò etiam. eod. tt. in 6. Huius exceptionis replicatio est: Nisi cognatione spiritali per catechismum, non per baptismum contracta, matrimonium fuerit consummatū: tunc enim ratione istius spiritalis cognationis non dirimitur. c. contracto. 5. de cognat. spiritali. c. per catechismum. 2. eod. tt. in 6.

Replicationes exceptionum de cognatione spiritali generales.

Planè quæ hætenus de cognatione spiritali nuptias impediēte dicta sunt, & in sequentibus

Ff 3

dicen-

dicentur, ad alia sacramēta quàm baptismum non extenduntur: quod primæ replicationis loco notandum. Quæ replicatio approbatur c. ult. in fine. de cognat. spiritali, in 6. Excipitur tamen à replicatione proposita catechismus, secundum ea quæ iam dicta sunt. item excipitur confirmatio frontis seu chrisma, c. 1. §. fin. d. tt. Altera replicatio generalis uidetur: Nisi non unus, sed plures susceprores interuenerint. Verùm replicatio hæc reprobat d. c. ult. in prin.

XXII. Exceptio: Nisi inter baptizatum & filiam baptizantis nuptiæ sint contractæ. c. ult. de cognat. spiritali. c. 1. in prin. uers. & eadem. eod. tt. in 6. 30. q. 1. c. ad limina. §. fin.

XXIII. Exceptio: Nisi quis eam quæ ei peccata sua confessa est, duxerit. d. §. fin. cum c. sequente.

XXIII I. Exceptio: Nisi quis compatris uel commatris filiam duxerit. Hæc exceptio reprobat 30. q. 3. c. per adoptionem. §. fin. cum c. sequente.

XXV. Exceptio: Nisi quis compatris sui uxorem duxerit. Hæc exceptio reprobat 30. q. 4. c. qui spiritualement. & c. ult. §. fin. Prohibitio, cuius d. §. fin. mentio fit, habetur d. c. ult. §. quia uerò.

XXVI. Exceptio: Nisi quis uxoris defunctæ commatrem duxerit. d. §. quia uerò. & d. q. 4. in prin.

prin. cum c. sequente. c. si pater. Contradicit tamē
 proposita exceptioni d. q. 4. c. post uxoris, in prin.
 Cui obiectioni respondetur d. c. post uxoris. §. no-
 tandum uerò. Huius exceptionis replicatio uide-
 tur: Nisi non uxor defuncta, sed maritus superstes
 suscepit filium eius quam nunc est ducturus.
 Sed reprobat d. q. 4. c. si quis ex uno. Hactenus
 de cognatione & adfinitate spiritali nuptias im-
 pediente sit dictum.

XXVII. Exceptio: Nisi cum impubere ma-
 trimonium sit contractum. c. attestaciones. 10. &
 c. ult. de desponsat. impub. c. 1. §. idem quoque. eod.
 tit. in 6. 36. q. 2. c. ult. §. fin. Declaratur exceptio
 proposita definitione pubertatis c. puberes. 3. de
 despons. impuber. Cui definitioni contradicit Inst.
 quib. mod. tutela finitur. §. 1. Proposita exceptio-
 nis replicatio prima est: Nisi cum pubertati pro-
 ximo, in quo malitia supplet ætatem, nuptiæ sint
 contractæ. c. de illis qui. 9. de desponsat. impuber.
 Secunda replicatio est: Nisi copula carnalis inter-
 uenerit. d. §. idem quoq. uers. nisi per carnis copu-
 lam. & c. continebatur. 6. §. si autem fuerit. c. à no-
 bis. 8. in fine. de desponsat. impuber. c. insuper. 4.
 qui matrim. accusare poss. c. iuuenis. 3. de spon-
 salibus. Huius replicationis duplicatio est: Nisi co-
 natus non habuerit effectum. d. c. attestaciones. 10.
 uers. licet nusus fuisset. Planè hoc casu nihilominus

824. METHODI IVRIS PONT.

ad finitas contracta censetur, quæ nuptiis impedimento esse solet. de qua re s. cap. 11. quæst. 4. except. 1. in fine dictum est. Tertia replicatio est: Nisi iuramentum interuenerit. c. ex literis. 10. de sponsalib. De qua re uide item d. quæst. 4. except. 5. replic. 4. Quarta replicatio est, Quod quamuis impubes nuptiis renunciare possit, si ad pubertatem peruenerit: pubes tamen, qui cum eo contraxit, illo inuito ratione propositæ exceptionis nuptiis renunciare non potest. c. de illis. 7. §. fin. de desponsat. impub. Huius replicationis duplicatio est: Nisi pubes inuitus contraxerit. c. ex literis. 11. eod. tit. Quinta replicatio est: Nisi impubes pubes factus nuptias contractas ratas habuerit. d. §. idem quoq. uers. uel aliquem modum alium. c. à nobis. 8. uers. Et tunc aut. de desponsat. impuber. c. in super. 4. qui matrimon. accusare poss. l. 4. ff. de ritu nuptiarum. Similem replicationem in sponsalibus uide s. cap. 11. quæst. 4. except. 1. replic. 1. duplic. triplic. 2.

XXVIII. Exceptio: Nisi furiosus uel furiosa nuptias contraxerit. 32. q. 7. c. neque furiosus in prin. c. dilectus. 24. de sponsalibus. l. 16. §. fin. ff. de ritu nuptiar. c. l. 8. uers. nam furiosus. ff. de his qui sui uel alieni iuris.

XXIX. Exceptio: Nisi mutus uel surdus nuptias contracterit. Hæc exceptio reprobat. c. cum ad

ad sedem. 23. & c. tuæ fraternitati. 25. in fine. de sponsalibus.

XXX. Exceptio: Nisi is eāue, qui quāue religionem ingressus ingressaue est, & continentiam uouit, nuptias contraxerit. 27. q. 1. in prin. cum c. sequēte. c. uiduas. c. neq. uiduas. c. de uiduis. c. uirginem. c. hi ergo. c. uirginib. c. peruenit. c. uiduas. c. si quis sacro. c. nubendi. c. meliore. c. si qua uirgo. c. diaconissam. c. quotquot. c. de filia. c. monacho. c. uidue. c. uidua. c. uiduitatis. c. & quia. c. ut lex. c. nuptiarum. item dist. 27. c. uouentibus. c. si nupsērūt. c. presbyteris. & c. item c. 1. cum duob. cc. sequentib. & c. ult. qui clerici uel uouentes. item distin. 12. in prin. cum c. sequente. Concordant item ea quæ habentur s. lib. prox. cap. 5. reg. 61. & M. I. C. lib. 3. cap. 2. reg. 8. Contra licet autem 27. q. 1. c. nuptiarum. §. proinde qui dicunt. & c. de uiduis. Item contradicit dist. 27. c. 1. §. fin. cum duob. cc. sequentibus. & distin. 28. c. si quis docuerit. c. si quis discernit. Hanc contrarietatem soluit Gratianus d. dist. 27. c. presbyteris. & 27. q. 1. c. ultim. §. 1. Ex qua solutione prima propositæ exceptionis replicatio elicitur talis: Nisi simplex fuerit continentie uotum, cui benedictio consecrationis non accesserit. Cui concordat c. meminimus. 3. §. uerum si nec. c. ueniens. 5. & c. rursus. 6. qui clerici uel uouentes. Declaratur replicatio proposita, definitione uoti

316 METHODI IVRIS PONT.

solennizati c. unico, de uoto, in 6. Altera replicatio est: Nisi habitus sine professione susceptus sit, uel à non habente potestatem sit susceptus. c. consuluit. 4. d. tt. qui clerici uel uouentes. Tertia replicatio uidetur: Nisi mulier quæ continentiam uouit, non fuerit uelata. Sed reprobatur 27. q. 1. c. uiduas. §. de uirginibus. c. hæc uerò. Quarta replicatio uidetur: Nisi eo animo mulier uelamen sibi imposuerit, ut posset illud rursus deponere. Sed et hæc replicatio reprobatur d. q. 1. c. uiduas, in fine. Et distin. 27. c. quod interrogasti, cum c. sequente. Quinta replicatio uidetur: Nisi uouens continentiam non in monasterio, sed in propria domo uiuat. Sed et hæc reprobatur d. q. 1. c. mulieres. Sexta replicatio est: Nisi inuitus inuitæ ad religionem protractus protractæ fuerit. d. q. 1. c. uiduas, in prin. Septima replicatio est: Nisi extra sacros ordines clerici constituti uxores ducant. distin. 31. c. si qui uerò. c. si quis eorum. c. placuit. c. seriatim: item 12. q. 1. c. quia tua. §. si qui uerò. Nouell. 5. §. si quis autem. uers. quippe tali gradu. Et Nouell. 22. §. sed et si quis. Huius replicationis duplicationes uide M. 1. C. lib. 3. cap. 2. reg. 8. except. 2. item d. c. seriatim. Planè hoc casu ordinem amittit retentæ uxore, per ea quæ habentur 3. lib. prox. cap. 5. reg. 61. except. 1. Octaua replicatio est in clericis orientalis ecclesiæ, quibus uxores ducere permis-

sum.

sum. distin. 31. c. quoniam in Romani. & c. ultim. in prin. Hæc de trigesima exceptione: de qua tamen uide plura j. cap. 21. quæst. 2. except. 3. item M. 1. C. d. reg. 8.

XXXI. Exceptio: Nisi is cæue, qui quæue incestum commisit, nuptias contraxerit. c. 1. in fine. c. ueniens. 2. in fine. c. transmissæ. 4. c. ex literis. 8. in fine. c. ueniens. 9. & c. ult. de eo qui cognouit consang. 27. q. 2. c. qui dormierit, in fine. 32. q. 7. c. si quis uiduam. c. si quis cum, in prin. c. concubuisti. 35. q. 2. c. qui propinquam. c. si quis cum. q. 8. c. ult. §. et si alter. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi per nuptias, non per fornicationem incestum commiserint. 32. q. 7. c. si quis cum. §. quamuis illud. 35. q. 2. c. de incestis. §. fin. q. 6. c. si duo utri. §. si se iudicio. q. 8. c. hæc salubriter. §. fin. Huius replicationis duplicatio est: Nisi in incestis nuptijs usq; ad mortem alterutrius contumaciter perseuerauerint. d. c. hæc salubriter. §. fin. uers. nisi in eodem crimine. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi per errorem & ignorantiam incestum commiserint. 34. q. 1. c. si uirgo. §. fin. cum c. sequente. c. ego dixi. §. fin. cum tribus sequentibus. 35. q. 2. c. qui propinquam. uers. nisi ignorantia excusentur. c. si quis cum. c. si homo. Tertia replicatio est: Nisi cum sponsa tantum, non uxore consanguinei fuerit fornicatus. 27. q. 2. c. quidam. c. si quis

328 METHODI IVRIS PONT.

quis sponsam. §. si illa quam uir. Huius duplicatio est: Nisi pater cum sponsa filij fuerit fornicatus. d. c. si quis sponsam, in prin. Quarta replicatio est: Nisi matrimonium ab incestuoso sit contractum: tunc enim ratione propositæ exceptionis non dirimitur: hæc enim impedit matrimonium contrahendum, non dirimit contractum. c. transmissæ. 4. & c. ult. de eo qui cognouit consang. Quinta replicatio est: Nisi incestuosus peracta poenitentia se non ualeat continere. 33. q. 2. c. si quis cum.

XXXII. Exceptio: Nisi quis alij desponsatâ duxerit. Hæc exceptio approbatur §. capite u. quæst. 4. except. 6. repl. 1. cum sequentibus.

XXXIII. Exceptio: Nisi quis ab alio repudiatam duxerit. 27. q. 2. c. additur. Apostol. canon. 47. Concordant ea quæ habentur j. cap. 21. quæst. 2. except. 2. Sed & plura de hac exceptione uide M. l. C. lib. 1. cap. 28. quæst. 2. causa 15.

XXXIII. Exceptio: Nisi poenitens nuptias contraxerit. 33. q. 2. c. hoc ipsum. §. fin. cum c. sequente. Cuius replicatio est: Nisi peracta poenitentia se continere non possit. ibidē uers. sed quia propter lapsum. & d. q. 2. c. in adolescentia. c. si quis cum. & c. ult.

XXXV. Exceptio: Nisi is qui raptum commisit, nuptias contraxerit. 27. q. 2. c. statutum, in prin. Apostol. canon. 66. Cuius replicatio est: Nisi poeni-

pœnitentiam egerit, seq; continere non possit. 36.
q. 2. c. si autem.

XXXV I. Exceptio: Nisi impotens uxorem
duxerit. c. quod sedem. 2. & c. laudabilem. 5. §. si au-
tem ille aliam. de frigidis. 27. q. 2. c. decreta. §. fin.
33. q. 1. c. 1. in fine.

XXXVII I. Exceptio: Nisi inter seruos ma-
trimonium sit contractum. Hec exceptio reproba-
tur 29. q. 2. c. penult. §. fin. cum c. sequente. & c. 1.
de coniug. seruor.

DE RELIQUIS EXCEPTIO- nibus aduersus nuptias.

Cap. XIIII.

HAtenus exceptiones aduersus nuptias, ex
personis contrahentium desumptas, enu-
merauimus. Sequuntur nunc reliquæ exceptiones
ex alijs circumstantijs desumptæ.

1. Exceptio: Nisi clandestinæ sint nuptiæ. 30. q.
5. in prin. cum c. sequente. item c. nullus. c. nostra-
tes. c. nullum. item De clandestina desponsat. c. 2. c.
cum inhibitio. 3. in prin. Contradicit exceptioni
propositæ d. q. 5. c. nec illud. §. sed obijcitur. c. si
quis diuinis, in prin. Planè propositæ exceptionis
replicatio prima hæc est: Nisi utriusq; confessione
de matrimonio constet. d. c. si quis diuinis. §. his ita
respondetur, cum sequentibus. & d. q. 5. c. ultim. §.
fin.

fin. item d. c. 2. in fine. Altera replicatio est: Nisi nuptiæ ab ecclesia fuerint comprobatae. c. quod nobis. 9. qui filij sint legitimi.

II. Exceptio: Nisi sine consensu parentum nuptiæ sint contractæ. 27. q. 1. c. uiduæ, in fine. 30. q. 9. c. 1. & c. nostrates, in princ. 32. q. 2. c. non omnis. §. paterno. c. honorantur. c. ult. uers. nec extra uoluntatem. 36. q. 2. c. nullus, in prim. c. ult. §. nec filium. l. 2. ff. de ritu nuptiar. l. 11. ff. de statu hominum. l. 11. & l. 20. C. de nuptijs. Instit. eod. tt. in prin. Huius exceptionis plures replicationes habentur M. I. C. lib. 4. cap. 4. except. 1. Inter quas numeratur & hæc: Nisi pater sciens nuptijs non contradixerit. Cui concordat 32. q. 2. c. mulier. Item numeratur & hæc: Nisi auus consenserit: hoc enim casu uidetur patris consensus non necessarius. Quæ tamen replicatio reprobatur regulariter. Admittitur autem in certis casibus, quos uide M. I. C. d. except. 1. repl. 3. Inter hos casus referri etiam potest 32. q. 3. in prin. cum c. sequente.

III. Exceptio: Nisi desponsati in nuptias non consenserint. c. 1. in prin. de desponsat. impub. c. ueniens. 13. cum c. sequente. de sponsalibus. 27. q. 1. c. uiduæ. 30. q. 2. c. 1. 31. q. 2. in prin. cum c. sequente. c. tua sanctitas, in prin. c. de neptis. c. ult. §. fin. 32. q. 2. c. ult. in prin. 36. q. 2. c. ultim. §. consistere non possunt. l. 1. ff. de ritu nuptiarum. Sed & plures leges

concor-

concordantes uide M.I.C. lib. 4. cap. 4. except. 6.
in prin. Planè propositæ exceptionis replicatio
prima est: Nisi filius impubes à patre desponsatus
pubes factus dissenserit. 31. q. 2. c. tua sanctitas. & c.
1. §. potestatem. de desponsat. impuber. Sed con-
tradicare uidetur 30. q. 2. c. 1. Altera replicatio ui-
detur: Nisi filius desponsatus sit in potestate de-
spondentis. Sed reprobatur 36. q. 2. c. ult. §. nec fi-
lium quidem. l. 12. C. de nuptijs. Tertia replicatio
uidetur: Nisi quis uerbis fraudem adhibuerit qua
si cōsentiret, ut puella fruereetur. Sed reprobatur
c. tua nos. 26. de sponsalib. l. 30. ff. de ritu nuptiar. l.
13. in prin. C. de nuptijs. Quarta replicatio est: Nisi
postea consenserint, uel aliquamdiu cohabitau-
erint. c. de muliere. 6. & c. ad id quod. 21. de sponsali-
bus. l. 22. & l. 24. ff. de ritu nuptiar. Quinta repli-
catio uidetur: Nisi carnalis copula interuenerit.
Sed reprobatur 27. q. 2. c. sufficiat, in princ. c. sic
quippe. §. illud autem. 32. q. 1. c. non enim, in prin. l.
15. in fine. ff. de condit. & demonstrat. l. 32. §. si mu-
lier. ff. de donat. inter uir. & uxor. Sexta replica-
tio est: Nisi benedictionem acceperit, qui negat se
consensisse: hoc enim casu metu non probato ex-
ceptioni propositæ locus non est. c. consultationi.
28. de sponsalibus. Septima replicatio uidetur: Ni-
si pubes cum impubere inuitus contraxerit: hoc
enim casu uidetur expectanda pubertas eius, cum
quo

quo contractum est, ut possit nuptijs renunciare, secundum ea quæ proposita sunt §. cap. 11. quæst. 4. except. 5. repl. 1. Sed hæc replicatio reprobatur c. ex literis. 11. de desponsat. impub: Hæc de tertia exceptione: de qua tamen uide plura M.L.C. lib. 4. cap. 4. except. 6. Sed & similem exceptionem uide §. d. quæst. 4. except. 2.

III. Exceptio: Nisi metus causa matrimonii sit contractum. c. ueniens. 15. §. fin. & c. consultatio ni. 28. §. fin. de sponsalib. c. de illis. 9. in fine. de desponsat. impub. Huius replicatio est: Nisi postea cōsensus non coactus superuenerit, uel desponsati aliquamdiu cohabitauerint. d. c. de illis. 9. in fine. & c. ad id quod. 21. de sponsalibus.

V. Exceptio: Nisi error interuenerit. 29. q. 1. in prin. §. his ita respondetur, cum sequentibus, usq; ad §. ad hæc nō omnis. item q. 2. c. si quis ancillam. §. his ita respondetur. Concordant item ea quæ habentur §. cap. prox. except. 8. in prin. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi error sit fortunæ uel qualitatis, non personæ uel conditionis. Quæ replicatio approbatur simul & exemplis declaratur d. §. ad hæc non omnis. Altera replicatio est: Nisi alter contrahentium uerba alterum se non satis intellexisse dixerit. c. ex literis. 7. de sponsalibus.

VI. Exceptio: Nisi non liberorum, sed libidinis causa

causa uxor ducatur. 32. q. 2. in prin. cum c. sequente. c. sicut non omnis. Sed hisce non obstantibus, exceptio proposita reprobatur d. c. sicut non omnis. §. his ita respondetur. Et d. q. 2. c. quidquid. c. connubia. §. fin. c. concubinae, cum c. sequente. item c. ult. §. fin. Planè admittitur exceptio proposita, si studio id agant, ne ex cōcubitu liberi procreentur. d. q. 2. c. solet. c. aliquando.

VII. Exceptio: Nisi ad tempus nuptiæ sint contractæ. d. c. solet. uers. ceterum si uel utrunq; Et d. q. 2. c. sicut. §. fin.

VIII. Exceptio: Nisi concubitus non intercesserit. Hæc exceptio reprobatur 27. q. 2. in prin. §. fin. cum c. sequēte, usq; ad §. cum ergo aliam. item c. sufficiat, in prin. Et §. sed quæritur. c. beata Maria. §. consensus ergo. c. omnis. c. cum initiatur. c. coniuges. c. coniunx. c. omne. c. cum initiatur. item l. 15. in fine. ff. de condit. Et demonstrat. l. 32. §. si mulier. ff. de donat. inter uir. Et uxor. l. 6. cum l. sequente. ff. de ritu nuptiar. Contradicere tamen his uidentur 27. q. 2. c. non est dubium. c. cum societas. c. quod autem. §. ecce. c. in omni. c. quapropter. c. si quis desponsata. c. institutum. §. potest Et aliter, cum cc. sequentibus, usq; ad c. sic quippe. §. item. Syricius. Hanc contrarietatem Gratianus soluit distinguēdo inter matrimonium initiatum Et perfectum, d. c. institutum. §. iuxta hanc. Quæ di-

314 METHODI IVRIS PONT.

stinctio habetur etiam d. q. 2. c. statutum. §. quomo-
do ergo. Sed & aliter soluit d. §. potest & aliter.
de qua solutione actum s. cap. 11. quest. 3. Videtur
autem Gratianus eo inclinare, ut putet, sine con-
cubitu matrimonium perfectum non esse. Quod
iuri civili repugnat.

I X. Exceptio: Nisi sollemnitas nuptialis non in-
teruenerit. Hæc exceptio reprobatur 30. q. 5. c. no-
strates. §. fin. c. si quis diuinis, in prin. l. 22. C. de nu-
ptijs. Nouell. 74. §. quoniam autem. Cuius exem-
plum habetur c. 1. de sponsalibus. Planè sunt non-
nullæ sollemnitates, quibus omisiss uitiatur matri-
monium, quas licet colligere ex ijs quæ proposita
sunt s. except. 1. & cap. 12. quest. 6.

X. Exceptio: Nisi nulla scriptura interuenien-
te contractum sit matrimonium. Hæc exceptio re-
probatur 30. q. 5. c. si quis diuinis, in prin. Plura
de hac exceptione uide M. l. C. lib. 4. cap. 4. ex-
cept. 13.

X I. Exceptio: Nisi nulla dos interuenerit. Sed
& hæc exceptio reprobatur d. c. si quis diuinis.
uers. quamuis nulla dos. Concordat M. l. C. d. cap.
4. except. 12. Planè istis uidetur contradicere, &
exceptio proposita approbari 30. q. 5. c. 1. uers. &
legibus docetur. c. qualis. c. nullum, in prin.

X I I. Exceptio: Nisi stipulatio non interue-
nerit. Hæc exceptio approbatur simul & distin-
guitur

LIBER IIII. 835

guitur c. tua fraternitati. 25. de sponsalibus.

XIII. Exceptio: Nisi contra interdictum ecclesie uel magistratus ecclesiastici matrimonium sit contractum. c. tua fraternitas. 4. de sponsa duorum. c. ad dissoluendum. 13. §. fin. de desponsat. impub. 35. q. 6. c. uidetur, in prin. 36. q. 2. c. ult. §. iustas autem. Huius replicatio est: Nisi causa interdicti non fuerit perpetua, sed temporalis: tunc enim poenitentia indicitur, matrimonium non dirimitur. c. 1. c. ex literis. 2. et c. ult. de matrimon. contracto contra interd. ecclesie.

XIIII. Exceptio, sumpta ex persona procuratoris, per quem contrahitur matrimonium, habetur c. ult. de procuratorib. in 6.

DE REPLICATIONIBVS precedentium exceptionum generalibus. Cap. XV.

Hactenus exceptiones aduersus nuptias enumerauimus: quarum tamen plures uide j. cap. 21. quest. 2. item M. l. C. libro 4. cap. 3. cum sequente. Sed et plures desumptas ex consequentibus contractum nuptialem licet colligere ex ijs que j. cap. 18. proponuntur. Nunc aliquotistarum exceptionum replicationes generales siue communes enumerabimus.

I. Replicatio: Nisi per errorem et ignorantiam

62. 2 iniustus

iniustis nuptijs contractis longo tempore matrimonium durauerit, liberiq; exinde sint nati. Hæc replicatio reprobatûr c. non debet. 8. §. fin. de consang. & adfinit. c. cum haberet. 5. de eo qui duxit. Concordât item ea quæ habentur s. cap. 12. quest. 6. reg. 10. in fine. Planè ex indulgentia superioris speciali hoc casu potest dispensari. 35. q. 8. in prin. cum c. sequente. l. 38. ff. de ritu nuptiar. Nouell. 139.

I I. Replicatio: Nisi publicè in facie ecclesiæ matrimonium sine contradictione sit contractum. c. cum inter. 2. c. peruenit. 11. c. ex tenore. 14. qui filij sint legitimi. c. cum inhibitio. 3. §. si quicquid. ibi: pari modo. de clandest. de sponsat. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi ambo cōiuges sciuerint matrimonium esse iniustum. c. cum inhibitio. 3. §. si quis uerò. uers. pari modo. de clandestina de sponsat. Alterius duplicationis loco notandum, quod in casu proposito quoad liberos tantum nuptiæ pro iustis habeantur. De qua tamen re uide s. cap. 12. reg. 10. in fine. & M. l. R. lib. 3. cap. 8. reg. 7. except. 2. & cap. 11. reg. 18. except. 1. Quod uerò ad separandum matrimonium attinet, replicatio proposita non obstat: quemadmodum patet ex d. c. cum inter. 2. uers. diuortij sententia canonice.

I I I. Replicatio: Nisi denunciatione publicè facta, nihil sit oppositum. Quæ replicatio approba-

tur simul & distinguitur c. ultim. qui matrimon. accusare poss.

IIII. Replicatio: Nisi nemo matrimonium accusauerit. Hæc replicatio reprobatur c. cum inhibito. 3. in prin. uers. & ipsi presbyteri. de clandestina desponsat. item c. porro. 3. §. præterea. de diuortijs.

V. Replicatio: Nisi antequam ad fidem conuerſi essent coniuges, iniustas nuptias contraxerint. c. de infidelibus. 4. de consang. & adfinit. c. ultim. qui filij sint legitimi. c. gaudemus. 8. in princ. & c. ultim. de diuortijs. Huius duplicatio est: Nisi quis plures uxores simul habeat. d. c. 8. §. quia uerò pagani.

VI. Replicatio: Nisi consuetudo loci in contrarium extet. Hæc replicatio reprobatur c. quod super. 5. §. fin. de consang. & adfinit. Admitti tamen uidetur in casu, de quo s. cap. 13. except. 17. repl. 7. dictum est.

VII. Replicatio: Nisi Papa dispensauerit. c. quia circa. 6. d. tt. Concordant ea quæ habentur s. repl. 1. in fine. & s. cap. 13. except. 1. replic. 4. Hætenus de sponsalibus & nuptijs contrahendis, earumq; exceptionibus, & harum replicationibus est dictum. Nunc de iure contractarum nuptiarum, quod est inter maritum & uxorem constante matrimonio, dicendum.

838 METHODI IVRIS PONT.
DE IVRE CONTRACTI MA-
trimonij, quod est inter virum &
uxorem constante matrimo-
nio. Cap. XVI.

Prima regula: Matrimonij usus consistit in
fide thori coniugalis, in cura ordinate filios
procreandi, & bono usu concupiscentie. 32.
q. 1. c. non enim, de qua re dictum quoq; §. cap. 12.
quest. 4.

I. Regula: Vir caput est uxoris, eaq; ei seruit.
33. q. 5. c. est ordo. c. manifestum, in prin. & §. fin. c.
hec imago, c. satis. c. cum caput. c. noluit, c. mulie-
rem. c. Adam.

II. Regula: Maritus uxoris incommoda &
aduersam ualeitudinem eius sustinere debet. 32. q.
3. c. si uxorem. item q. 7. c. si quis cum. §. fin. c. do-
minus, item l. 22. §. si maritus, uers. quid enim. ff. so-
luto matrimonio. Sed & concordant ea quæ ha-
bentur §. cap. 18. causa 14. & 15.

III. Regula: De coercenda uxore cauetur 33.
q. 2. c. si quod uerius. §. fin. cum c. sequente.

V. Regula, De debito coniugali, Hoc alter alte-
ri exigenti tenetur prestare. 30. q. 1. c. nosse. 32. q. 1.
c. sicut. §. unde Apostolus. 33. q. 5. c. 1. c. secundum
uerba, in prin. Huius regule exceptio prima hæc
uidetur; Nisi non procreandorum liberorum, sed
libidinis

libidinis causa debitum exigatur. Sed reprobatur 32.q.2.c. quidquid. Concordant ea quæ habentur 5.cap.14. except.6. Contradicere uidetur 33.q.4. c. uir cum. §. oportet itaq; Sed de hac contrarietate dictum est d. except.6. Altera exceptio est: Nisi matrimonium sit iniustum. Quæ exceptio approbatur simul & distinguitur c. inquisitioni. 44. de sentent. excom. c. literas. 13. §. horum autem. uers. qui consanguinitatis. de restitut. spoliator. Tertia exceptio est: Nisi dubitans de prioris cōiugis morte debitum exigat. c. 2. de secundis nuptijs. Quarta exceptio est: Nisi maritus sit episcopus, presbyter aut altaris minister. dist. 31. c. lex continentie. c. omnino. c. Nicena. & dist. 32. c. multorum. c. eos qui. c. seriatim. §. fin. c. penult. Concordant item ea quæ habentur 5.lib. prox. cap. 5. reg. 62. ubi tamen antinomia subiicitur. Huius exceptionis replicatio est: Nisi extra tempus oblationis sacerdos debitum exigat, uel ab eo exigatur. d. dist. 31. c. quoniam. Quinta exceptio est: Nisi alter coniugum adulterium commiserit. 32.q.1. c. in coniugio. c. si quis uxorem. Sexta exceptio: Nisi coniunx incestum cōmiserit, uel cum adfinib. cōcubuerit. Quæ exceptio approbatur exemplo c. 1. c. trāsmisse. 4. de eo qui cognouit consang. 27.q.2. c. qui dormierit. 32.q.7. c. qui dormierit. c. concubuiisti. Huius replicatio prima est: Nisi alter coniunx, qui nihil

commisit, ab eo qui deliquit, debitum exigat: tunc enim reddere tenetur. d. c. transmissæ. uers. nisi ab ea fuerit requisitus. item c. penult. & ultim. eod. tt. Altera replicatio est: Nisi ignorans quis incestum commiserit. 34. q. 2. c. si uirgo. §. fin. cum c. sequente. Concordant ea quæ habentur s. cap. 13. except. 31. repl. 2. Tertia replicatio est: Nisi culpa coniugis alter coniunx incestum commiserit. c. discretionem. 6. §. sed nec ad finitas. de eo qui cognouit consang. Septima exceptio est: Nisi inter maritum & uxorem cognatio spiritualis interuenerit. Approbatur exēplo 30. q. 1. in prin. cum c. sequente. & c. de eo. §. si autem coniuges. Contradicit tamen d. q. 1. c. ult. §. fin. item c. 2. de cognatione spirituali. Aliud exemplum habetur 30. q. 1. c. si quis filiastram. Contradicit in hoc exemplo d. q. 1. c. de his. Aliud exemplū habetur d. q. 1. c. de eo, in prin. Planè propositæ exceptionis replicatio prima est: Nisi fraude alterius coniugum factum sit, ut cognatio spiritualis intercederet. d. q. 1. c. dictum. Altera replicatio est: Nisi necessitate exigente cognatio spiritualis intercesserit. d. q. 1. c. ad limina. Octaua exceptio est: Nisi mulier sit in puerperio, uel infantem nondum ab lactauert, distinct. 5. c. ad eius. item 33. q. 4. c. si causa, in fine. Nona exceptio est: Nisi mulier menstruo laboret, uel conceperit. d. c. ad eius. uers. quippe & sine partus causa. & d. c.

d. c. si causa. Decima exceptio est: Nisi tempore ieiunij debitum exigatur. 33. q. 4. c. fratres. c. Christiano. c. qui in castigatione. Undecima exceptio est: Nisi tempore orationis debitum exigatur. d. q. 4. in prin. cum c. sequente. Huius replicatio est: Nisi uxor tempore orationis debitum exigat: hoc enim casu maritus omissa oratione exigenti debitum prestare tenetur. d. q. 4. c. nec uxorem, in fine, cum c. sequente. Concordant ea quæ habentur j. reg. 10. Duodecima exceptio est: Nisi tempore poenitentiae, & quo quis communicaturus est, debitum exigatur. 33. q. 4. c. 1. Huius replicatio est: Nisi non libidinis, sed procreandæ sobolis gratia debitum exigatur. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur d. q. 4. c. uir cum. s. si quis uerò. Decimatertia exceptio est: Nisi diebus festis debitum exigatur. d. q. 4. c. quotiescunque. & c. si causa. Decimaquarta exceptio est: Nisi die processionis debitum exigatur. d. c. si causa. uers. & dies processionis. & d. q. 4. c. Christiano. Decimaquinta exceptio est: Nisi die benedictionis debitum exigatur. dist. 23. c. ult. 30. q. 5. c. sp̄sus, in fine. Hæc de debito coniugali exigenti præstando sint dicta. De quo tamen alia restant, de quib. sequitur.

VI. Regula: Debitum coniugale equiparatur continentiae, si quis illud reddidit, non exegit. 33. q. 5. c. secundum.

842 METHODI IVRIS PONT.

VII. Regula: Tempore, quo debitum coniugale redditur, non datur presentia spiritus sancti. 32. q. 2. c. quidquid. §. fin. cum c. sequente.

VIII. Regula: Ab eo qui reddidit debitum coniugale, non communicandum, neque ecclesia ingredienda, nisi prius fuerit lotus. 33. q. 4. c. uir cum, in prim. et §. tunc autem uir.

IX. Regula: Tempore quo debitum uxori soluitur, à carnibus agni abstinendum. d. q. 4. c. 1.

X. Regula: Alter coniugum sine alterius consensu non potest orationi uacare. 27. q. 2. c. beata. §. penult. c. lex diuina. §. penult. 33. q. 4. c. nec uxorem. §. fin. cum c. sequente.

XI. Regula: Alter coniugum sine alterius consensu continentiam uouere et religionem ingredi non potest. d. c. lex diuina. §. fin. cum c. sequente. c. beata. §. penult. Vide item §. cap. 10. reg. 1. except. 5. item §. cap. 18. causa 6. except. 2.

XII. Regula: Quod iuris est in marito, idem etiam in uxore: et uice uersa. 32. q. 5. c. præcepit, c. apud nos. c. penult. §. sed quæritur, cum c. sequente, item q. 6. c. si ducturi. c. indignantur.

XIII. Regula: Vir debet uirtute uincere, et exemplo uxorem regere. d. c. indignantur. et d. q. 6.

c. ult.

DE

DE ACTIONE, QVA VXOR

*uirum, & contra uir uxorem**petit. Cap. XVII.*

EX contractu matrimoniali nascitur actio, qua alter coniugum ab altero ius suum petere ac persequi potest: de qua in hoc capite dicendum.

I. CAUSA HVIVS ACTIONIS
cum suis exceptionibus.

Si uir uxorem deserit, uel contra uxor uirum: ex contractu nuptiali datur actio, qua desertus desertæue ad deserentem recuperandum experitur: c. ex transmissa. 8. de restitut. spoliator. c. ex parte. 9. de sponsalib. 31. q. 2. c. ult. in prin. 32. q. 5. c. puto. §. cum enim iudei. c. horredus. c. precepit. c. quidquid, in prin. q. 7. c. apostolus, in prin. 33. q. 2. in prin. §. fin. cum c. sequente. c. an quod. c. historia. c. siue de coniugij. Proposite cause exceptio prima est: Nisi sponsalia tantum, non nuptie precesserint. Que exceptio approbatur simul & distinguitur per ea que habentur s. cap. 11. quest. 4. except. 5. & 6. Altera exceptio est: Nisi puella nondum septem annorum in domum uiri tradita sit, nullis uel inualidis sponsalibus precedentiibus. c. ex parte. 14. de restitut. spoliatorum. Tertia exceptio uidetur: Nisi matrimonium sit iniustum.

Seq

844 METHODI IVRIS PONT.

Sed reprobatur sub certis conditionibus 7. cap. 19. quæst. 1. except. 2. Planè admittitur, si petitorio, non possessorio iudicio agatur. c. 1. de ordine cognit. c. literas. 13. §. secunda uerò. Et §. nos autem. uers. quamuis. de restitut. spoliator. Quarta exceptio uidetur: Nisi actio de dissoluendo matrimonio in iudicium fuerit deducta. Sed reprobatur c. ex conuestione. 10. de restitut. spoliator. Quinta exceptio est: Nisi notoria fuerit fornicatio actricis desertæ. c. significasti. 4. de diuortijs. 34. q. 1. c. non satis. §. rem nouam. Plura de hac exceptione uide 7. cap. prox. causa 3. Et cap. 19. quæst. 1. except. 2. repl. 2. Sexta exceptio est: Nisi actor rea non caueat de securitate. c. ex transmissa. 8. uers. recepta tamen sufficienti cautione. de restitut. spoliator. Septima exceptio est: Nisi magna sit actoris seuitia, cui nulla sufficiat cautio. d. c. 8. §. si autem capitali. Et c. literas. 13. §. fin. eod. tt. Plures huiusmodi exceptiones uide d. cap. 19. quæst. 1. except. 2. repl. 1. cum sequentibus.

II. APVD QVEM ACTIO

proposita competat?

Apud episcopum loci, non abbatem. c. accedentibus. 12. de excessib. prælator.

III. AD VNCTA HVIVS

actionis.

I. Regula, De probatione: utri incumbat, definitur

nitur c.1. de clandestina desponsat.

II. Regula: Per quæ matrimonium probetur, definitur c. illud quoq; .11. de præsumptionibus. 35. q. 6. c. uidetur. §. quod autem. Concordant ea quæ habentur j. cap. 19. quæst. 4. reg. 3. Quod autem ibi dicitur de parentum testimonio, id distinguitur in matre c. super eo. 22. in prin. de testibus.

III. Regula: Ne pendente lite aliud contrahatur matrimoniū, cauesur c. tua scilicet. 4. de sponsa duorum. Concordat s. cap. 14. except. 13.

IIII. Regula: De iuramento præstando ab eo qui dimissam recipit, cauetur 35. q. 6. c. ult.

IIII. ADFINIA REMEDIA.

I. Regula, De exceptione spoliij, si de dissolviendo matrimonio agatur, proponetur j. capite 19. quæst. 1. except. 2.

II. Regula: De interdicto de uxore exhibenda & ducenda cauetur c. non est. 11. de sponsalib. l. 8. ff. de diuortijs. l. 2. ff. de liberis exhib. l. 3. C. eod. tt. l. 11. C. de nuptijs.

DE SOLVTIONE MATRIMONIJ. Cap. XVIII.

HActenus de matrimonio tam contrahendo quam contracto dictum est. Nunc de eo dissolviendo & dissoluto dicetur. Causæ autem,

autem, ex quibus matrimonium soluitur, & coniuges separantur, hæ sunt.

I. Causa est, Nullitas matrimonij, cum scilicet ab initio inutiliter matrimonium est contractum: cuius species ex ijs quæ s. cap. 13. & 14. proposita sunt, constant. Nam quæ ibi exceptionum loco posita sunt, hic causarum loco repeti possunt.

II. Causa est, Mors coniugis. c. penult. & ult. de secundis nuptijs. l. 1. ff. de diuortijs. Nouell. 22. §. quod autem super. uers. nuptiarum finem.

III. Causa est, Fornicatio coniugis. c. significasti. 4. de diuortijs. c. discretionem. 6. §. nam etsi. de eo qui cognouit consang. 32. q. 1. c. dixit. q. 7. c. apostolus. c. fieri potest, in princ. 34. q. 1. c. non satis. §. rem nouam. Concordat item M. I. C. lib. 4. cap. 8. except. 6. Huius causæ exceptio prima est: Nisi culpa uiri uxor fuerit fornicata. d. c. discretionem. 6. & c. gaudemus. 8. §. fin. de diuortijs. Huius exceptionis species & exempla uideri poterant exceptiones duæ proximè sequentes: sed reprobantur. Ideoq; replicationum loco hic notari possent. Altera exceptio uidetur: Nisi uxor adultera fuerit antea à uiro dimissa. Sed reprobatur d. c. significasti. 4. de diuortijs. Tertia exceptio uidetur: Nisi uir uxori adulteræ in necessarijs non prouiderit. Sed reprobatur c. ex literis. 5. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi maritus quoq; fuerit adultera-

tus.

tus. d. c. significasti. 4. in fine. & d. c. 5. item c. intel-
leximus. 6. & c. ult. de adulterijs. 32. q. 6. in prin. c.
nihil iniquius. c. iniquum. c. indignantur. Quinta
exceptio est: Nisi per raptum mulier sit adultera-
ta. 32. q. 5. in prin. cum c. sequente. c. reuera. c. itane.
c. proposito. c. illa autem. §. cum ergo. c. puto. §.
cum ergo. Sexta exceptio uidetur: Nisi non uxor,
sed maritus fuerit fornicatus. Sed reprobatur per
ea quæ habentur §. cap. 16. reg. 12. Septima exce-
ptio est: Nisi propria authoritate maritus uxorem
adulteram abiecerit, causa nondum iudicialiter a-
cta. Quæ exceptio approbatur per ea quæ pro-
posita sunt §. cap. prox. in prin. Cuius replicatio
est: Nisi notaria fuerit fornicatio. Quæ replicatio
approbatur d. cap. prox. quæst. 1. except. 5. Octa-
ua exceptio est: Nisi ante contractum matrimo-
nium uxor fuerit fornicata. c. quemadmodum. 25.
in prin. de iureiurando. Hæc de tertia causa.

IIII. Causa est, Hæresis coniugis. c. quæsiuit. 2.
de diuortijs. 28. q. 1. c. simili modo. c. uxor legitima.
c. si infidelis. c. iam nunc. c. sic enim. c. iudei. c. non
solum. Huius causæ exceptio prima est: Nisi ab hæ-
resi rursus fuerit conuersus coniunx. Quæ exce-
ptio approbatur simul & distinguitur c. de illa. 6.
§. quanto. 7. §. fin. & c. gaudemus. 8. §. qui autem.
uel §. quod si conuersum. de diuortijs. Alterius ex-
ceptionis loco notandum, quod separari quidem

ob hæresin coniuges possint: non tamen ad alias nuptias altero uiuo transire. d.c. quæsiuit. 2. uers. ita quod ei nubere alij. & d.c. quanto. 7. Concordant ea quæ habentur j. cap. 21. quæst. 2. except. 2. ubi de proposita exceptione uide plura.

V. Causa uidetur, Furtum, homicidium, uel aliud crimen cõiugis. Sed hæc causa reprobatur d. c. quæsiuit. 2. item 32. q. 1. c. in cõiugio. Cuius exemplum habetur in parricidio c. 2. de his qui filios occiderunt. Planè iure ciuili nonnulla alia crimina præter adulterium & hæresin iustam diuertendi causam præbent: de qua re uide M. I. C. lib. 4. cap. 8. except. 6.

VI. Causa est, Votum cõtinentiæ ac religionis. c. unico, de uoto, in 6. Cuius exceptio prima est: Nisi uotum fuerit simplex ac minus solenne. d. c. unico. uers. reliqua uerò uota etsi quandoq;. Declaratur exceptio proposita, definitione uoti solennis d. c. unico. Similem exceptionem uide s. cap. 13. except. 30. repl. 1. Altera exceptio est: Nisi sine alterius coniugis consensu alter continentiam uouerit. c. quidam. 3. & c. sanè si coniugati. 6. de conuers. coniugat. c. cum causa. 6. §. præterea. de raptoribus. c. lege Imperatorum. 2. §. beatus Gregorius. dist. 10. 27. q. 2. c. Agathosa. c. si quis coniugatus. c. si tu abstines. c. scripsit nobis. item 33. q. 5. c. mulier. c. quod Deo. c. manifestum, in prin. Concordant

cordant item ea quæ habentur s. capite 16. reg. 11.
 Contradicit propositæ exceptioni ius ciuile, nimirum l. ult. uers. nam & maritus. C. de episcopis & clericis. Nouell. 22. §. dissoluuntur. Nouell. 117. §. prædictis. Nouell. 123. §. quod si constante. Quibus constitutionibus per dictos canones derogatur. Planè propositæ exceptionis replicatio prima est: Nisi carnalis copula nondum superuenerit. c. 2. c. ex publico. 7. & c. ex parte. 14. de conuersione coniugator. Contradicit extrauag. Ioann. XXII. unica, de uoto. Altera replicatio est: Nisi coniuges se inuicem abiurauerint. c. ueniens. 19. §. fin. de regularibus & transcurrentibus. Tertia replicatio est: Nisi uxor uouentis adulterium commiserit. c. constitutus. 15. & c. ueniens. 16. de conuers. cōiugator. Quarta replicatio est: Nisi ob hæresin alterius diuortium sit factum. c. ult. eod. tt. Quinta replicatio uidetur: Nisi coniūx dissentiens decesserit. Sed reprobat c. quidam. 3. & c. placet. 12. eod. tt. Sexta replicatio est: Nisi coniunx sciens dissimulauit. c. consuluit. 10. & ibi glossa. eod. tt. Hæc de secunda exceptione. Tertia propositæ causæ exceptio est: Nisi uno coniugum continentiam uouente, alter continentiam non uoueat, nec seruet. c. 1. c. cum sis præditus. 4. c. coniugatus. 5. c. sanè si coniugati. 6. c. uxoratus. 8. c. charissimus. 11. c. ad apostolicam. 13. & c. significauit. 18. de conuersione

Hh coniu-

coniugator. 27. q. 2. c. quia Agatho. 33. q. 5. c. qui u-
xorem. Huius exceptionis replicatio prima est:
Nisi copula carnalis inter coniuges non superue-
nerit. c. 2. in fine. de conuersione coniugator. Al-
tera replicatio est: Nisi alter cōsentiens coniugem
continentiam uouere, promiserit & se continen-
tiam seruaturum: tunc enim, quamuis postea non
seruet, uel se seruare non posse profiteatur: nihilo-
minus manet matrimonium diremptū. c. dudum.
20. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi sine autho-
ritate episcopi ob religionem diuerterint. 27. q. 2.
c. si uir. Quinta exceptio est: Nisi continentiam
uouens in propria domo uelit morari, nec uoto se
adstringat ad obseruantiam regularem. c. ex par-
te. 14. §. fin. de conuers. coniug. Sexta exceptio est:
Nisi uouens religionem ad secularem uitam fuerit
reuersus. c. accedens. 17. eod. tt. Hæc de sexta causa
soluendi matrimonij: de qua tamen uide plura s.
lib. prox. cap. 4. quæst. 2. reg. 23. except. 1.

VII. Causa est, Diuortium. Quæ generalis cau-
sa regulariter quidē reprobatur per ea quæ pro-
posita sunt s. cap. proxim. in prin. item s. cap. 11.
quæst. 4. except. 5. replic. 2. Admittitur tamen ex
certis causis, quarum nonnullas hætenus enume-
rauimus, reliquæ in sequentibus proponuntur. Di-
uortium autem propriè est inter coniuges, non
inter sponsuin & sponsam. 27. q. 2. c. quod autem.
§. item

§. item si coniuges. l. 101. §. diuortium. et l. 191. ff. de uerb. significat. Quòd uerò discessio sponse à sponso coniugalis separatio dicitur, id interpreta-
tur Gratianus d. q. 2. c. sic quippe. §. item Syricius.

VIII. Causa uidetur, Abiuratio matrimonij. Sed reprobatur c. ueniens. 19. de regularibus.

IX. Causa: Si coniunx status controuersiam patiatur. Sed hæc causa reprobatur 19. quæst. 2. c. cuius rei.

X. Causa est, Seruitus alterutri coniugum contingens. l. 1. ff. de diuortijs. Nouell. 22. §. quod si iudicis. Cuius exceptio est: Nisi ultrò se in seruitutem redigi patiatur, ut matrimonium soluatur. d. c. cuius rei. §. fin. cum c. sequente.

XI. Causa est, Deportatio coniugis. 32. q. 2. c. si quis cum. §. fin. cum c. sequente. Contradicit l. 5. ff. de bonis damnatorum. l. 1. C. de repudijs. Nouell. 22. §. deportatio. et §. illud etiam.

XII. Causa uidetur, Diutina cōiugis absentia. Sed reprobatur 34. q. 1. c. non satis. §. fin. cum c. sequente. item c. in presentia. 19. de sponsalibus. c. 2. de secundis nuptijs. c. quoniam. 5. §. si autem de carnali. ut lite non contestata. Nouell. 117. §. ceterum et id. Aliud obseruatum fuit iure ciuili antiquo, de quo uide M. I. C. lib. 4. cap. 8. except. 5. Planè si ob diutinam mariti absentiam uxor iudicio ecclesiæ ab eo fuit separata, aliq; nupsit: liberi poste-

rioris matrimonij legitimi censentur. c. perlatum.
8. qui filij sunt legitimi.

XIII. Causa est, Impotentia, frigiditas & sterilitas coniugis. c. 1. c. quod sedem. 2. c. ex literis. 3. c. fraternitatis. 6. in prin. & §. per hæc autem. item c. ult. de frigidis & maleficiatis. 27. q. 2. c. decreta. §. de his autem. c. quod autem, in princ. 32. q. 7. c. quod proposuisti, in prin. 33. q. 1. c. quod autem. c. requisisti. item l. uiricus. 60. in fine, cum ll. sequentibus. ff. de donat. inter uir. & uxorem. l. 10. C. de repudijs. Nouell. 22. §. per causam. & Nouell. 117. §. prædictis. Huius causæ exceptio prima est: Nisi copula carnalis interuenerit. 27. q. 2. c. quod autem. §. ecce impossibilitas. 32. q. 5. c. si uxorem. q. 7. c. si quis cum. §. fin. c. tantum. 33. q. 1. in prin. Altera exceptio uidetur: Nisi impotentia non sit naturalis, sed maleficijs contracta. Hæc exceptio reprobat. 33. q. 1. c. si quis acceperit. §. ecce quod, cum c. sequente. Tertia exceptio est: Nisi coniunx, ob cuius impotentiam matrimonium solutum est, postea nuptias iterauerit. 33. q. 1. c. requisisti. §. si igitur uir. & §. quod si & ille. item c. 1. §. ea tamen ratione. c. laudabilem. 5. §. fin. de frigidis & maleficiatis. Contradicit 33. q. 1. c. ult. §. quod si fortè. uers. sed postquam alias. Quarta exceptio est: Nisi quis sciens cum impotente nuptias contraxerit. d. c. laudabilem. 5. §. quod si ambo. & c. consultatio-

ni. 4. eod. tt. Quinta exceptio est: Nisi per triennium non cohabitauerint, qui ob impotentiam separari petunt. d. c. laudabilem. 5. & c. ultim. eod. tt. Cuius exceptionis replicatio est: Nisi de impotentia aliunde constet. d. c. 5. uers. si frigiditas prius. & c. 1. eod. tt.

XIIII. Causa uidetur, Furor coniugis. Sed reprobatum 32. q. 7. c. hi qui matrimonium. c. neq; furiosus, in prim. item l. 3. §. nam furiosus. ff. de his qui sui uel alieni. l. 16. §. fin. ff. de ritu nuptiar. l. 22. §. si maritus. ff. soluto matrimonio. l. 4. in fine. ff. de diuortijs. Nouell. 117. §. omnes igitur.

XV. Causa uidetur, Aduersa coniugis ualitudo perpetua: ut mutilatio alicuius membri, cecitas, senectus, lepra, &c. Sed reprobatum c. 1. cum c. sequente. de coniugio leproforum. 27. q. 2. c. decreta. §. Nicolaus. q. 7. c. hi qui matrimonium. Concorrant ea quæ habentur §. cap. 16. reg. 3.

XVI. Causa est, Sententia iudicis pronunciantis diuortium. 35. q. 9. in prim. cum c. sequente. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi nulla lege sententia iudicis nitatur. 33. q. 2. c. si quis cum. §. fin. cum c. sequente. Altera exceptio est: Nisi cum ob impotentiam alterius sententia diuortij lata esset, impotens postea cum alio aliæ nuptias contraxerit. Quæ exceptio approbatur per ea quæ proposita sunt §. causa 13. except. 1. Tertia exceptio

Hb s est;

est: Nisi postea error in sententia ferenda commissus appareat. c. lator. 7. c. consanguinei. 11. de re iudicata. c. fraternitatis. 6. de frigidis & maleficiis. c. sicut. 9. de testibus. 35. q. 9. c. loci nostri. §. fin. cum cc. sequentibus.

XVII. Causa est, Si coniunx coniugem ad peccandum incitet. 28. q. 1. c. uxor. c. idololatria.

XVIII. Causa: Si in eū casum matrimonium deuenierit, quo ab initio utiliter contrahi non potuit. Hæc causa approbatur exemplo cognationis spiritualis postea superuenientis, c. 1. in prin. uers. & dirimit post contractum. item §. fin. uers. & dirimens. de cognat. spirituali, in 6. Concordant ea quæ habentur §. cap. 16. reg. 5. except. 7. Huius cause in exemplo proposito exceptio prima est: Nisi per catechismum cognatio spiritualis sit contracta. Quæ exceptio approbatur §. cap. 13. except. 21. replic. 1. Altera exceptio est: Nisi uir uel uxor suum filium de sacro fonte suscepit. c. 2. de cognat. spirituali. 30. q. 1. c. ult. §. fin. Concordant ea quæ habentur d. except. 7. in prin. Aliud propositæ cause exemplum est, Si cum cognata uxoris maritus, uel cum mariti cognato uxor rem habuerit, & ita ad finitas, quæ matrimonium impedire solet, intercesserit. de quo exemplo uide §. cap. 16. reg. 5. except. 6. Tertium exemplum uidetur in eo qui incestum commisit: nam hic ab initio matri-

monium

monium contrahere non potest, per ea quæ proposita sunt *§. cap. 13. except. 31.* Veram in hac specie causa proposita exceptionem recipit, ut ostensum *d. except. 11. repl. 4.* Cui concordat *33. q. 2. c. si quis cum. uers. legitimam tamen.*

XIX. Causa uidetur, Poenitentia alterutrius coniugis. Sed reprobatur *d. q. 2. c. audiuius. c. de his uerò. §. fin. & c. ult.*

XX. Causa est: Si coniunx coniugem absentem deceßisse putans nuptias iterauerit, posteaq; absens fuerit reuersus: tunc enim posterius matrimonium dissoluitur. *34. q. 1. c. cum per bellicam. c. cum in captiuitate. item c. 2. §. fin. de secundis nuptijs.*

XXI. Causa est: Si cum ob impotentiam diuortium interceßisset, impotens nuptias iterauerit: hoc enim casu posterius matrimonium dirimitur, per ea quæ proposita sunt *§. causa 13. excep. 31.*

XXII. Causa est: Si alter coniugum alterius uite sit insidiatus. *31. q. 1. c. si qua mulier.*

XXIII. Causa uidetur: Si maritus aliam uxorem ducendo, eam ad fidem Christianam conuertere possit. Hæc causa reprobatur

32. q. 8. c. 1.

Hh 4

DE

856 METHODI IVRIS PONT.
DE ACTIONE AD DISSOL-
uendum matrimonium, & ma-
trimonij accusatione.

Cap. XIX.

HActenus causas dissoluendi matrimonij e-
numerauimus: quarum pleraq; tales sunt,
ut nō ipso iure matrimonium dissoluant,
sed indigeant iudicis autoritate, exemplo 35. q. 6.
c. ab isto. §. fin. cum c. sequente, item c. de comite. 3.
in prin. de diuortijs. Quibus concordant ea quæ
habentur §. cap. 17. in prin. Quia ergo propria au-
thoritate, quāuis iusta subsit causa, diuertere non
licet: constituta est actio, qua ad dissoluendum ma-
trimonium agatur.

I. CAUSAE EX QVIBVS
actio proposita com-
petit?

Huiusmodi causas §. cap. prox. enumerauimus:
quibus (ut antea quoq; monui) connumerari pos-
sunt, quæ §. cap. 13. & 14. exceptionum loco sunt
proposita. Præter exceptiones autem, quæ sub sin-
gulis istis causis exposuimus, supersunt adhuc ali-
quot generales, siue istis causis communes, quas
hoc loco subiiciemus. Harum prima est: Nisi ma-
trimonium nondum fuerit perfectum. tunc enim
ad illud dissoluendum denunciatio, non accusatio
com-

competit. c. ad dissoluendum. 13. de desponsat. impu-
ber. Secunda exceptio: Nisi reus reāue spoliatus
spoliataue non restituatur. Hæc exceptio dilato-
ria est, & approbatur c. ex conquestione. 10. c. li-
teras. 13. de restitut. spoliator. 33. q. 2. c. historia. Con-
cordant ea quæ proposita sunt s. cap. 17. in prin.
Huius exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi
probationes sint paratæ, & actor de calumnia iu-
rare sit paratus. Quæ replicatio approbatur cer-
to modo d. c. 13. uers. propterea melius uidetur. Al-
tera replicatio uidetur: Nisi causa accusationis sit
publica & notoria. Sed reprobat c. porrò. 3. in
prin. de diuortijs. Admittitur tamen in causa for-
micationis, c. significasti. 4. eod. tt. Tertia replica-
tio est: Nisi uxor infidelis post conuersionem ma-
riti cum eo habitare nolit, nec ad fidem uelit con-
uertere, uel maritum ad mortale peccatum pertra-
here conetur. c. gaudemus. 8. §. qui autem. eod. tt.
Plures huiusmodi replicationes uide s. capite 17.
quæst. 1. Quæ enim ibi exceptionum loco posita
sunt, hic replicationum loco repeti possunt. Ter-
tia exceptio est: Nisi reus sit absens. Hæc exceptio
dilatatoria est, & approbatur c. quoniam frequen-
ter. 5. §. si autem de carnali. ut lite non contestata.
Huius replicatio est: Nisi reus contumaciter ab-
sit, uel ob crimen aliquod aufugit. d. §. si autem.
uers. quia cum sine culpa sit absens. & c. 1. qui ma-

rimonium accusare possunt.

II. QVIBVS ACCVSATIO matrimonij competit?

Consanguineis potius quàm extraneis competit, per ea quæ habentur j. quest. 4. reg. 3.

III. APVD QVEM COM- petit?

I. Regula: Non apud quemlibet, sed apud peritum canonum competit. c. 1. §. fin. de consang. & adfinitate.

II. Regula: Apud episcopum loci, non abbatem competit. c. accedentibus. 12. de excessibus prelatorum.

IIII. ADIVNCTA HVIVS actionis, & de probationibus.

I. Regula: Ne lite pendente aliquid innouetur, cauetur c. tua scilicet. 4. de sponsa duorum. c. ad dissoluendum. 13. §. fin. de desponsat. impuber. Concordant item ea quæ habentur s. cap. 14. excep. 1.

II. Regula, De probatione. Vtri ea incumbat, si dubitetur utrum constante matrimonio copula carnalis interuenerit, definitur c. 1. §. illa autem. de frigidis & maleficiatis. c. continebatur. 6. uers. quod si uir. de desponsat. impuber. 33. q. 1. c. requisiisti. §. fin. cum c. sequente.

III. Regula: Si de consanguinitate coniugum
dubi-

dubitetur: ea per consanguineos, non per extraneos testes est probanda. c. quoties. 5. in princ. de testibus. c. uidetur. 3. qui matrimon. accusare possunt. 35. q. 6. in prin. cum c. sequente. c. uidetur. §. quod autem parentes. Huius regulæ exceptio est: Nisi nulli consanguinei supersint: tunc enim extranei & ueraciores testes admittendi. d. c. quoties. 5. in prin. uers. uel totidem senioribus. & d. q. 6. c. 1. in fine.

IIII. Regula: Si consanguinei, aut istis deficientibus extranei testes consanguinitatem affirmauerint: illorum testimonio regulariter standum est. 35. q. 6. c. notificamus. c. si duo, in prin. Huius exceptio prima est: Nisi testes iuramentum non præstiterint. d. c. notificamus. uers. quod si propinqui. Altera exceptio est: Nisi unicus tantum sit testis. c. quoties. 5. in prin. de testib. & d. c. si duo, in prin. 35. q. 6. c. ult. §. quod autem. Huius exceptionis replicatio est: Nisi matrimonium tantum per sponsalia sit initiatum, non firmatum: tunc enim unius testis fide digni dictam matrimonium impedit. c. super eo. 22. §. super illa uerò. de testibus. c. cum in tua. 27. de sponsalibus. Tertia exceptio est: Nisi testes uariant, ac contraria deponant. 35. q. 6. c. de parentela. Quarta exceptio est: Nisi de auditu testes deponant. Quæ exceptio approbatur certo modo c. licet. 47. de testibus. c. tua nos. 7. in fine. de

consang. & adfinitate. Quinta exceptio est: Nisi dicti ratio non sit sufficiens. Quæ exceptio approbatur simul & declaratur definitione rationis sufficientis d. c. tua nos. & d. c. licet.

V. Regula: De forma iurisiurandi à testibus præstandi cauetur d. c. licet. §. testes autem. & c. quoties. §. §. probatio. eod. tt. item 35. q. 6. c. si duo. §. fin. cum c. sequente. c. illud. c. de parētela. §. quæ etiam iusiurandum.

VI. Regula: De impotentia probanda. Si ambo coniuges impotentiam affirment, cum septima manu propinquorum iurare debent, se commisceri carnaliter nequiuisse. c. 1. in prim. uers. per uerum iudicium. c. laudabilem. §. §. si autem quod nunquam. c. literæ uestre. 7. §. fin. de frigidis & maleficiatis. 27. q. 2. c. decreta. §. de his autem. 33. q. 1. c. quod autem. uers. per iustum iudicium. c. requisisti. §. quia si mulier.

VII. Regula: Si de consanguinitate constare non possit: quid tunc faciendum sit, definitur 35. q. 6. c. si duo.

VIII. Regula: De iuramento à separatis præstando cauetur 35. q. 6. c. de parentela. §. fin. cum c. sequente.

IX. Regula: Iudex qui diuortij sententiā fert, simul etiam de dote restituenda potest pronunciare. c. de prudentia. 3. de donat. inter uir. & uxor.

V. A D.

V. ADFINE remedium propositæ accusatio-
nis est, denunciatio. de quo uide s. quæst. 1. excep. 1.

DE IVRE MATRIMONII

soluti. Cap. XX.

PRima regula: Sine causa & sine iudicis au-
thoritate diuertens, per actionem ad matri-
monium colendum compellitur: de qua di-
ctum s. cap. 17.

II. Regula: Sine causa diuertens excommuni-
catur. dist. 30. c. si qua mulier. 32. q. 5. c. præceptum.
Concordant item ea quæ habentur s. d. cap. 17. in
prin. Huius regulæ exceptio est: Nisi per iracun-
diam diuerterit mulier mox reuersa. de pœniten-
tia dist. 1. c. diuortium. l. 33. ff. de ritu nuptiarum. l.
3. ff. de diuortijs. l. 48. ff. de reg. iuris. Nouell. 134. §.
certè si qui.

III. Regula: Liberi ante diuortium nati haben-
tur legitimi, & parentibus succedunt. c. 2. qui filij
sint legitimi. Nouell. 117. §. sed & illud.

III. Regula: De sententiâ diuortij errore com-
perto retractanda dictum s. cap. 18. causa 16.

V. Regula: De nuptijs soluto matrimonio ite-
randis uide j. cap. prox.

VI. Regula: De bonis constante matrimonio
adquisitis diuidendis cauetur c. 2. de donat. inter
uir. & uxor. Cuius exceptio est: Nisi culpa eius
qui

qui quæue bona diuidi petit, matrimonium sit solutum. c. penult. de consuetud.

DE REPETITIONE dotis.

VII. Regula: Dos soluto matrimonio mulieri est restituenda. c. 1. cum duobus cc. sequentibus. de donat. inter uir. & uxor. c. 2. §. fin. de coniug. seruor. l. ult. C. soluto matrimonio. l. unica. §. illo proculdubio. C. de rei uxoriæ actione. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi culpa uxoris matrimonium sit solutum. c. plerunq. 4. de donat. inter uir. & uxor. l. 11. §. fin. ff. ad l. Iul. de adulterijs. l. 8. §. uirum. C. de repudijs. Altera exceptio est: Nisi pactum de lucranda dote intercesserit. c. ult. in fine. d. tt. de donat. inter uir. & uxor. Huius replicatio prima hæc est: Nisi matrimonium ab initio inutiliter fuerit contractum. c. etsi necesse. 5. eod. tt. Instit. de nuptijs. §. si aduersus ea. l. 52. ff. de ritu nuptiarum. Altera replicatio est: Nisi non æquè de ante nuptias donatione ab uxore lucranda pactum factum sit. d. c. ult. in fine. De qua re uide M. I. C. lib. 4. cap. 17. reg. 24. Sed & plura de exceptione proposita uide d. lib. 4. cap. 15. except. 26. Tertia propositæ regulæ exceptio est: Nisi consuetudo loci in contrarium extet. d. c. ult. in fine. Plures exceptiones uide M. I. C. d. cap. 15.

VIII. Regula: Aduersus possessorem etiam re-

tum

rum mariti dotis repetitio datur. c. ex literis. 5. de pignoribus. Plura de regula proposita uide M. I. C. lib. 4. cap. 14. quest. 5. reg. 2. Sed et similes regulas uide d. cap. 14. quest. 2.

IX. Regula: Apud iudicem etiam ecclesiasticum de causa diuortij cognoscentem dotis repetitio incidenter potest tractari. c. de prudentia. 3. de donat. inter uir. et uxorem.

X. Regula: Etiam constante matrimonio dos repeti potest, si maritus ad inopiam uergat. l. 24. in prin. ff. soluto matrimonio. Cui tamen repugnare uidetur c. per ustras. 7. de donat. inter uirum et uxorem.

XI. Regula: Mariti bona mulieri tacite pro dote sunt obligata. c. ex literis. 5. in fine. de pignoribus. De qua re uide plura M. I. C. lib. 4. cap. 14. quest. 5. reg. 2.

XII. Regula: Alienatio fundi dotalis à marito facta non ualet, sed mulieri uindicatio eius salua est, per ea quæ habetur M. I. C. lib. 4. cap. 18. quest. 5. in prin. Cuius tamen exceptio est: Nisi mulier præstito iureiurando alienationi consenserit. c. cum contingat. 28. de iureiurando. c. licet. 2. cod. tt. in 6. Plura de regula proposita uide d. quest. 5.

DE DONATIONE ANTE uel propter nuptias.

XIII. Regula: Quemadmodum mulier do-

ten,

tem, ita quoq; maritus rem ante nuptias donatam soluto matrimonio potest repetere. Quæ regula approbatur simul & distinguitur c. ult. §. fin. de donat. inter uir. & uxor. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi pactum de lucranda re donata intercefferit. Quæ exceptio approbatur d. §. fin. de qua uide item §. reg. 7. except. 2. Altera exceptio est: Nisi morte uel culpa uiri matrimonium sit solutum. de qua uide §. reg. prox. Plura de regula proposita uide M. I. C. lib. 4. cap. 20. reg. 7. cum sequentibus. Hic autem obiter notanda est differentia inter dotem & antenuptialem donationem, quæ habetur c. nuper. 6. §. fin. de donat. inter uir. et uxor.

XIIII. Regula: Si morte uel culpa uiri solutum sit matrimonium: uxori petitio & retentio rei ante nuptias donatæ competit, per ea quæ habentur M. I. C. d. cap. 20. quæst. 4. reg. 1. cum sequentibus. Cuius exceptio prima est: Nisi maritus non suam, sed alienam rem, uel cuius usumfructum tantum habuit, donauerit. d. c. nuper. 6. Altera exceptio est: Nisi res consensu mulieris à marito fuerit alienata. Quæ approbatur certis conditionibus c. peruenit. 4. de empt. & uendit. Sanè si iureiurando præstito mulier alienationi consensit, haud dubiè exceptione proposita repellitur. c. licet. 2. de iureiurando, in 6. De exceptione proposita uide item M. I. C. d. quæst. 4. reg. 1. except. 1.

DE SECUNDIS NUP-
TIJS. Cap. XXI.

HActenus de nuptijs in genere actum est:
nūc specialiter de secundis nuptijs agetur.

I. PROPRIVM SECUNDA-
rum nuptiarum.

Secundæ nuptiæ non sunt benedicendæ. c. 1. &
c. uir autem. 3. de secundis nuptijs.

II. AN NVPTIÆ SINT
iterandæ?

Regulariter quidem secundæ nuptiæ permit-
tuntur, nec censentur iniustæ. c. ult. dist. 26. 27. q. 2.
c. additur. 31. q. 1. c. penult. 32. q. 4. c. 1. Ratio huius
regulæ habetur 31. q. 1. c. quomodo, in prin. Con-
tradidere tamen uidetur d. q. 1. c. si qua fuerit. §.
fin. cum c. sequente. c. hac ratione. c. quomodo. Cui
obiectioni respondetur d. c. quomodo. §. fin. Planè
propositæ regulæ exceptio prima hæc uidetur:
Nisi quis sæpius quàm semel nuptias iterauerit.
Sed reprobatur 31. q. 1. c. aperiant. & c. ult.

II. Exceptio est: Nisi diuortio matrimonium sit
solutum: tunc enim neutri uiuente altero nuptias
iterare permittitur. 27. q. 2. c. si quis spōsum. §. fin.
32. q. 1. c. dixit, in prin. 32. q. 7. in prin. cum c. sequen-
te. c. licitè. c. apostolus, in prin. c. fieri. c. placuit. c.
dominus, in fine. c. omnes. c. fidelis. c. quemadmo-
dum.

dum. c. quid in omnibus. §. his authoritatibus. c. uxor. c. hi uerò. c. neq; furiosus. §. fin. c. ult. item De diuortijs c. gaudemus. 8. §. qui autem. item De eo qui duxit in matrimonium, c. ex literarum. 4. Ratio propositæ exceptionis habetur 32. q. 1. c. dixit. §. fin. Apostol. canon. 47. Hæc autem exceptio non solum obtinet, si ex causa fornicationis diuortium factum sit, sed et si ob aliam causam: ut puta ob hæresin, uel infidelitatem. 28. q. 2. in princ. cum c. sequente. Concordant ea quæ habentur s. cap. 8. causa 4. except. 2. Planè proposita exceptionis replicatio prima hæc est: Nisi ob id coniuges fuerint separati, quòd matrimonium inutiliter ab initio fuerit cōtractum: tunc enim nuptias iterare licet, per ea quæ s. cap. 13. & 14. sunt proposita. Altera replicatio est: Nisi sponsa, non uxor fuerit dimissa. 27. q. 2. c. si quis sponsam, in fine, cum c. sequente. c. statutum, in prin. uers. & ipsa. Tertia replicatio est: Nisi ex causa iusta repudians nuptias iterare uelit, non repudiatuS repudiatuS. Quæ replicatio quamuis per ea quæ s. ead. except. in prin. proposita sunt, expresse reprobetur: approbati tamen uidetur 32. q. 7. c. uxor, in fine. Cui obiectioni respondet Gratianus d. q. 7. c. quod proposuisti. §. sed illud. Quarta replicatio est: Nisi ob incestum crimen diuortium factum sit. d. §. sed illud. uers. quidam uerò. & d. q. 7. c. quedam. c. concubuiſti.

c. si quis cum, in prin. Quinta replicatio est: Nisi ob frigiditatem uiri uel sterilitatem uxoris diuortium sit factum: hoc enim casu repudianti nuptias iterare permittitur. 32. q. 7. c. quod proposuisti. c. si quis cum. §. fin. 33. q. 1. c. 1. c. requisisti. §. quia si mulier. Sexta replicatio est: Nisi ob insidias à coniuge coniugi factas diuortium sit factum. 31. q. 1. c. si qua mulier. & c. 1. de diuortijs. Septima replicatio est: Nisi ob diuinam coniugis absentiam diuortium sit factum. Quæ replicatio uidetur approbari c. perlatum. 8. qui filij sint legitimi. Octaua replicatio est: Nisi cum ob infidelitatem coniuges separati essent, repudiatu repudiataue repudiatem sequi nolit, sed ultrò ab eo discedat. c. quanto. 7. c. gaudemus. 8. §. qui autem. de diuortijs. 28. q. 2. c. si infidelis. Huius duplicatio est: Nisi non ex duobus infidelibus alter de nouo sit conuersus: sed ex duobus fidelibus alter in hæresin lapsus sit, indeoq; diuortium factum. tunc enim nuptias iterare non licet. d. c. 7. & d. c. si infidelis. §. hic distinguendum, in fine. Nona replicatio est: Nisi cum ob infidelitatem diuortium factum esset, repudiatu repudiataue repudiantem quidem sequi uolens, nolit conuerti, uel repudiantem ad mortale peccatum pertrahere conetur. d. §. qui autem. Decima replicatio est: Nisi periculum sit, ne maritus uxorem adukeram occidat: hoc enim casu permitten-

dum illi est nuptias iterare. 33. q. 2. c. si quod uerius.
 Undecima replicatio est: Nisi post diuortiū mors
 alterutrius superuenerit: hoc enim casu superstiti
 nuptias iterare licet. Quæ replicatio approbatur
 simul & distinguitur 32. q. 7. c. hi uerò. c. quod pro
 posuisti. §. fin. Cuius duplicatio est: Nisi is cæue,
 cuius culpa diuortium factum est, superstes sit. d. c.
 hi uerò. & d. §. fin. Concordant ea quæ habentur
 §. cap. 13. except. 33. Hæc de secunda exceptione.

III. Exceptio: Nisi is cæue, qui quæne religio-
 nem uouit, nuptias iterare uelit. c. consuluit. 10. de
 conuers. coniugat. dist. 28. c. de Syracusanæ. §. fin.
 Concordant ea quæ habentur §. cap. 13. except. 30.
 in prin. Huius exceptionis replicatio prima uide-
 tur: Nisi inuita uxore uouerit religionem. Sed re-
 probatur c. quidam. 3. de conuers. coniugatorum.
 Altera replicatio uidetur: Nisi uouens religionem
 monasterium non fuerit ingressus, nec uxor eius
 fuerit uelata. Sed reprobatur c. ex parte. 9. eod. tt.
 Tertia replicatio uidetur: Nisi uouens contrahen-
 do nuptias infidelem ad fidem Christianam con-
 uertere possit. Sed & hæc reprobatur 32. q. 8. in
 prin. cum c. sequente. Hæc de tertia exceptione:
 de qua tamen uide plura d. except. 30.

IIII. Exceptio est: Nisi clerici uxor eo mortuo
 nuptias iterauerit. dist. 28. c. quia sunt. c. si se cui-
 quam. c. si qua. c. de Syracusanæ. item distinct. 32. c.
 seriatim.

seriatim. §. fin. Huius replicatio est: Nisi clericus in uita maluerit clericatus officio carere, quàm ab uxore abstinere. 27. q. 2. c. multorum.

V. Exceptio: Nisi is caue, qui quauē coniugem occidit, uel uitæ eius insidiatus insidiatūe est, nuptias iterare uelit. c. 1. de diuortijs. 31. q. 1. c. si qua mulier. 33. q. 2. c. interfectores, in prin. c. quicumq; c. admonere. §. fin. autem publicam. uers. uxorem nunquam ducere. c. si quod uerius. §. in præmissis. uers. si autem illas. Huius exceptionis replicatio est: Nisi lapsus iuuenilis incontinentiæ sit metuendus: tunc enim secundæ nuptiæ indulgeri possunt. d. c. interfectores, in prin. uers. exceptis adolescentibus. Et d. uers. si autem illas. ibi: nisi fortè propter lapsum.

VI. Exceptio est: Nisi rapta raptori suo nupsit. hoc enim casu alterutro mortuo, superstiti nuptias iterare non permittitur. 36. q. 2. c. si autem. §. sed si unus. Plures propositæ regulæ exceptiones uide §. cap. 13. cum sequente.

III. QUANDO NVPTIAE iterandæ?

I. Regula: Soluta matrimonio, mulier nuptias intra annum iterare nō poterat iure ciuili. Quod si intra annū nupsisset, infamis efficiebatur, aliasq; poenas sustinebat. M. I. C. lib. 1. cap. 20. quæst. 1. causa 13. Et libro 4. cap. 5. quæst. 2. reg. 1. Sed hoc ius

870 **METHODI IVRIS PONT.**
corrigitur ac mutatur c. penult. & ult. de secundis
nuptijs.

I I. Regula: Si culpa mulieris diuortium inter-
cesserat: iure ciuili intra quinquennium nuptias i-
terare non poterat, per ea quæ habentur M. I. C. d.
quæst. 2. reg. 2. Sed iure pontificio in perpetuum
nubere prohibetur, per ea quæ proposita sunt §.
cap. 13. except. 31. & 33. De qua re dictum quoq; §.
quæst. prox. except. 2. repl. 11. dupl. 1. Quinimò li-
cet culpa careat, uiuo tamen marito, à quo diuer-
tit, nuptias iterare non potest, per ea quæ habentur
d. except. 2. in prin. Hæc de secundis nuptijs: de
quibus tamen uide plura M. I. C. d. cap. 5. cum cap.
sequente 6.

DE CONCVBINIS.

Cap. XXII.

Supereſt ut de iure concubinatus agamus. Eſt
autem concubinatus regulariter licitus. diſt.
34. c. is qui. c. Chriſtiano. in fine. l. 3. in fine. ff.
de concubinis. Declaratur regula propoſita, deſi-
nitione concubinæ d. diſtin. 34. c. omnibus. Planè
contradicit regulæ propoſitæ d. diſt. 34. c. audite.
32. q. 2. c. concubinæ, in prin. q. 4. c. nemo. c. dicat a-
liquis. Sed hiſce obiectionibus ſepoſitis, uideamus
quæ ſint propoſitæ regulæ exceptiones. Harum
prima eſt: Niſi uxorem ſimul & concubinam quis
habeat.

habeat. Quæ exceptio elicitur ex d. c. is qui non.
 Et d. c. Christiano. uers. si coniunx deest. Accedit
 35. q. 2. c. de consanguinitate, in fine. Altera excep-
 tio est: Nisi clericus concubinam habeat. Quæ
 exceptio approbatur per ea quæ habentur s. lib.
 prox. cap. 5. reg. 60. Plures propositæ regulæ ex-
 ceptiones, sed et plura de iure concubinitus uide
 M. I. C. lib. 4. cap. 9. Hactenus de causis matrimo-
 nialibus sit dictum.

DE CONCILIIS.

Cap. XXIII.

Hactenus iura personarum, rerum et actio-
 num ecclesiasticarum exposuimus, quæ
 per concilia et uisitationes conseruantur
 ac ritè administrantur. Ideoq; superest ut de con-
 cilijs et uisitationibus subiiciamus. Ideoq; de con-
 cilijs in hoc, de uisitationibus in sequenti capite
 dicetur.

I. DE nomine et nominis ratione cauetur dist.
 15. c. 1. §. synodus autem, usq; ad finem.

II. QUANDO ET QVOTIES
habenda concilia?

I. Regula: Singulis annis habenda concilia pro-
 uincialia. c. sicut olim. 25. in prin. de accusationib.
 dist. 18. c. quoniam quidem, in prin.

I. I. Regula: Singulis annis bis habenda concilia

li 4

pro-

872 METHODI IVRIS PONT.

provincialia. dist. 18. c. de concilijs, in prin. c. propter ecclesiasticas, in prin. c. peruenit. c. quoniam, in prin. c. propter ecclesiasticas, in prin. Apostol. canon. 36.

III. Regula: Regulares quolibet triennio concilia celebrabunt. c. in singulis. 7. in prin. de statu monachorum.

IIII. Regula: Aliquot certis diebus continue habendum. d. c. 7. §. huiusmodi uero.

V. Regula: Primum concilium ante dies quadregesima, alterum circa tempus autumnii habendum. dist. 18. c. habeatur. Apostol. canon. 36. in fine. Mutatur tamen tempus prioris concilij, ut habeatur tertia hebdomada paschalis solennitatis, posterius idibus Octobris, d. dist. 18. c. propter ecclesiasticas. uers. semel quidem post. & §. secundum uero. Ut habeatur undecima calend. Nouembris, cauetur De consecrat. dist. 3. c. placuit. uers. dies uero concilij.

III. A' QVIBVS HABENDA concilia?

Regulares quoq; canonici, abbates atq; priores possunt ac debent habere peculiare concilium. c. in singulis. 7. in prin. & §. hoc ipsum. de statu monacho-

rum.

IIII. QVI

IIII. QVI AD CONCILIA conuocandi?

I. Regula: Vniuersi sacerdotes conuocandi. c. cum super. 9. de maiortate & obedientia. & d. c. 7. in prin.

II. Regula: De suffraganeis episcopis conuocandis cauetur c. sicut olim. 25. in prin. de accusationib. item dist. 18. c. propter ecclesiasticas. §. admoneant autem.

III. Regula: Capitula cathedraliū ecclesiarum ad concilia prouincialia uocanda & admittenda. c. ult. de his quæ fiunt à prælato.

IIII. Regula: De religiosis populum non habentibus ad synodum non cogendis cauetur c. nimis praua. 17. & ibi glossa. de excessibus prælatorum.

V. Regula: De abbatibus ad synodum non cogendis cauetur dist. 18. c. episcopus. item 18. q. 2. c. ult. uers. non enim. Huius regulæ exceptio prima hæc est: Nisi rationabilis causa subsit. d. uers. non enim. & d. c. episcopus. Altera exceptio est: Nisi abbas primus post alios episcopos resideat. l. ex ore. 17. §. porro in priuilegio. uers. quare tenetur. item §. fin. uers. propter quod. de priuilegijs. Tertia exceptio est: Nisi abbates populum habeant. c. quod super. 9. & ibi glossa. de maiortate & obedientia. Quarta exceptio est: Nisi concilium sit

874 METHODI IVRIS PONT.
abbatum ac religiosorum peculiare. c. in singulis.
7. in princ. de statu monachorum.

V I. Regula: De hæreticis ad synodum non con-
uocandis cauetur 24. q. 3. c. cum quibus.

V II. Regula: Imperatores synodis interesse nõ
debent. dist. 96. c. ubinam. Cuius regulæ exceptio
est: Nisi uniuersalis sit synodus, in qua de fide agi-
tur. d. c. ubinam. uers. nisi sorte. & d. dist. 96. c. nos
ad fidem.

V III. Regula: Presbyteri, diacones, & omnes
quotquot se laicos existimant, præsentem esse oportet.
distin. 18. c. propter ecclesiasticas. §. in ipsis au-
tem. c. antepenult. uers. ita ut ad concilium.

V. ANTECEDENTIA.

I. Regula: De inquirendis prius ijs quæ corre-
ctione indigent, cauetur c. sicut olim. 25. §. ut au-
tem id ualeat. de accusationibus.

II. Regula: Absq; apostolicæ sedis autoritate
synodum particularem uel concilium uniuersale
congregare non licet. distin. 17. in prin. cum cc. se-
quentibus, usq; ad c. ult. item 3. q. 6. c. dudum. Hu-
ius regulæ exceptio est: Nisi non ad generaliter a-
liquid definiendum, sed ad corrigendum & indi-
cendum id quod est statutum, concilia celebrantur.
dist. 18. in prin.

III. Regula: Absq; metropolitani & episcopo-
rum autoritate & consensu nemini licet con-
gregare

gregare synodum. dist. 18. c. propter ecclesiasticas,
in fine. & c. antepenult.

IIII. Regula: Ne quis ex uocatis ad synodum
religiosorum plus quam sex cunctiones & octo
personas secum adducat, cauetur c. in singulis. 7. in
prin. uers. hoc adhibito. de statu monachorum.

VI. ADIUNCTA CONCI- liorum.

I. Regula: De presidentibus synodi ordinandis
cauetur d. c. 7. §. aduocent autem.

II. Regula: De ordine sessionum cauetur per
ea quæ proposita sunt 3. lib. prox. cap. 8. quæst. 6.
reg. 1. cum sequentibus.

III. Regula: De iuramento synodali cauetur
ss. q. 6. c. episcopus.

IIII. Regula: De inquisitis quæ correctione
indigent, in concilio proponendis, cauetur c. sicut
olim. 25. §. ut autem. uers. & ea fideliter. de accusa-
tionibus.

V. Regula: De corrigendis excessibus, & ma-
ioribus reformatandis, & querelis dijudicandis in
concilio cauetur d. c. 25. in prin. uers. in quibus. &
d. §. ut autem. uers. ut super his. item distin. 18. c. de
concilijs. uers. in quibus. c. propter ecclesiasticas, in
prin. & c. antepenult. in prin. item De statu mo-
nachor. c. in singulis. 7. §. huiusmodi uerò, Apost.
canon. 36.

876 METHODI IVRIS PONT.

VI. Regula: De inquirenda culpa præsidentium priorum cauetur c. ea quæ. 8. §. sequētes. uers. idem etiam. d. tt. de statu monachor.

VII. Regula: De dissidentibus episcopis reconciliandis cauetur dist. 90. c. dissidentes.

VIII. Regula: De uisitoribus eligendis, et horum officio cauetur d. c. in singulis. 7. §. ordinentur etiam.

IX. Regula: De sequentis concilij uel capituli loco definiendo cauetur d. c. 7. §. prouiso.

X. Regula: De cauendo, ne ecclesiæ à laicis ledantur, cauetur d. c. 7. §. fin.

XI. Regula: De uita communiter celebranda et communibus expensis cauetur d. c. 7. §. et qui conuenerint.

XII. Regula: De muneribus à subditis accipientibus uel offerendis cauetur distin. 18. c. quoniam. §. fin. et c. de eulogijs.

XIII. Regula: De meditatione et sollicitudine episcoporum congregatorum circa mandata diuina cauetur d. c. quoniam. §. dum autem.

VII. EVENTVS CONCILIORUM.

I. Regula: De contumacia uocatorum non uenientium, uel non habentium singulis annis synodum eoercenda, cauetur dist. 18. c. non oportet. c. peruenit. c. quoniam. §. hunc ergo. c. episcopus. c. placuit.

placuit. c. si quis autem. c. si episcopus. c. si quis episcoporum.

II. Regula: De statutis publicandis cauetur distinct. 18. c. ult.

III. Regula: De die paschatis annunciando cauetur De consecrat. dist. 3. c. placuit ut postquam.

IIII. Regula: De statutis concilij obseruandis cauetur c. in singulis. 7. §. Et quod statutum. §. si uerò. uers. ceteris irrefragabiliter. de statu monachor. item c. sicut olim. 25. §. ut autem. uers. Et quæ statuerint. de accusationibus.

V. Regula: De poena transgressorum cauetur d. c. 25. §. fin.

VI. Regula: De ijs quæ in synodo expediri non possunt, ad Pontificem referendis, cauetur d. c. 7. §. si uerò. item distinct. 18. c. de concilijs, in fine. Hæc de concilijs.

DE VISITATIONIBVS.

Cap. XXIIII.

I. EX QVIBVS CAVSIS VISITATIO INSTITUENDA?

SI suspecta sit hæresis. c. excommunicamus. 13. §. adiicimus. de hæreticis. Huius causæ aliarumq; similium exceptio generalis uidetur: Nisi episcopi suffraganei non sint negligentes. Sed reprobatur c. ult. de censibus, in 6.

II. QVI

II. QVI VISITANDI?

I. Regula: Omnes uisitandi, nulla præscriptione obstante. c. cum ex officij. 16. §. nos igitur. uers. quemadmodum nec contra. de præscriptionib.

II. Regula: Clericos & populum uisitat, maiores & minores. c. 1. in prin. & §. deinde. de censibus, in 6.

III. Regula: Prius propriam, deinde suffraganeorum dioeceses uisitare debet. d. c. 1. in prin. & §. deinde.

III. A' QVIBVS VISITANDUM?

Ab archiepiscopo uisitandum. d. c. 1. in prin. & c. ult. in prin. eod. tt.

IIII. PER QVOS VISITANDUM?

Si ipse uisitare non possit, per alium uisitare licet. 10. q. 1. c. episcopum.

V. QVOTIES VISITANDUM?

I. Regula: Sæpius uisitare potest. c. 1. §. postquam. & c. ult. de censibus, in 6. 18. q. 2. c. uisitandi. & c. non semel, in prin.

II. Regula: Singulis annis uisitandum. 10. q. 1. c. relata est. c. decreuimus. & c. episcopum, in prin.

VI. AN-

VI. ANTECEDENTIA VISI-
tationem.

De consilio suffraganeorum prius requirendo,
& decreto in scriptis proponendo, cauetur c. 1. §.
postquam autem. uers. prius tamen. de censib. in 6.

VII. ADIUNCTA, ET OFFI-
cia uisitatorum.

I. Regula: Curet uisitator, ut reparentur orato-
ria. 10. q. 1. c. decreuimus. uers. & si qua sortè. c. e-
piscopum. uers. ut exquirat.

II. Regula: Corrigere ac reformare debet, quæ
corrigenda ac reformanda reperiet. c. in singulis.
7. §. ordinentur etiam. uers. corrigentes. c. ea quæ.
8. in prin. de statu monachor. c. procurationes. 23.
§. porro. de censibus.

III. Regula: Visitator debet à clericis exqui-
rere, qualiter baptisma, missam & cetera officia
peragant: & si defectus inueniatur, ignaros in-
struere debet. 10. q. 1. c. episcopum. §. fin. & c. pla-
cuit, in prin. item c. 1. §. sanè huiusmodi. de censib.

IIII. Regula: Ordinare debet, ut catechumini
ante uiginti dies baptismi ad purgationem exor-
cismi ueniant, in quibus discant Credo in Deum.
d. c. placuit. uers. & hoc modis omnibus.

V. Regula: Debet docere laicos, ut fugiant ido-
latriam & omnia mortalia crimina: & quod si-
bi nolunt fieri, ne alijs faciant: ut fidem rectam te-
neant.

neant. quo facto, ad alium locum pergere debet. d. c. placuit. §. postquam ergo. item De censibus c. procuraciones. 23. §. porro. uers. prædicationi.

V I. Regula: Non debet quærere quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi. d. §. porro.

V II. Regula: Si rectorem loci inuenerit loco remouendum: proprio episcopo hoc denunciare debet, ut cum remoueat: quod si cum non remouerit, papæ hoc referat. c. in singulis. 7. §. ordinentur. uers. ita quod si. de statu monachor.

V III. Regula: Monachos delinquentes per abbatem loci corrigi faciat, eisq; poenitentiam iniungi. c. ea quæ. 8. in prin. uers. ita tamen quod monachos. eod. tt.

I X. Regula: Monachos contumaces ac rebelles regulari censura percellere debet absq; personarum respectu. d. c. 8. §. ipsi etiam uisitatores.

X. Regula: Si commodè uel absq; difficultate ad locum aliquem accedere nequit, clericos ac laicos eius loci ad alium congruum locum conuocare debet. c. 1. in prin. uers. & si commodè. de censibus, in 6.

X I. Regula: Postquã ab una dioecesi ad aliam transierit, ad priorem reuerti non debet, priusquam omnes alias dioeceses uisitauerit. Quæ regula approbatur simul & distinguitur d. c. 1. §. ex quo tamen. & §. postquam.

XII. Regula: Diffamatos ordinarijs denunciare debet, ut ipsi inquirant: notoria crimina ipse puniet. d. c. 1. §. sanè huiusmodi. uers. quod si de aliquibus.

XIII. Regula: Culpam priorum uisitatorum inquirere debet. c. ea quæ. 8. §. sequentes. de statu monachorum.

XIIII. Regula: Visitator potest confessiones subditorum audire, eosq; absolvere, uel poenitentiam eis iniungere. c. ult. §. fin. de censibus, in 6.

XV. Regula: Ne subditis interdicator ueritas in inquisitionibus indicanda, debet curare. c. quia pleriq; 4. de officio ordinarij, in 6.

XVI. Regula: Episcopus uisitans monasteriũ, non tenetur accipere monachos illius monasterij pro tabellionibus: nec debet esse solus, sed duos uel tres clericos cum notario, qui etiam clericus sit, debet assumere, non seculares introducere. c. ut iuxta. 17. de officio ordinarij. extrauag. comm. 1. de officio ordinarij.

XVII. Regula: Ne ipse uel suorum aliquis munus accipiat, cauetur c. 1. §. procuraciones, usq; ad §. fin. & c. exigit. 2. de censibus, in 6.

XVIII. Regula: Ne sumptibus subditos grauet, cauetur Clement. 2. de censibus. 10. q. 3. c. quia cognouimus. c. cauendum. c. inter cætera. §. cum uerò. c. relatum. c. ultim. 18. q. 2. c. uisitandi, in fine.

382 METHODI IVRIS PONT.

Vide item 5. lib. prox. cap. 8. quest. 8. reg. 8. item 7. lib. prox. cap. 1. reg. 4. Poena, si iniquis sumptibus ecclesias grauauerit, proponitur c. procuraciones. 23. §. fin. de censibus.

XIX. Regula: Ne ultra unum diem in una basilica moretur, cauetur 10. q. 3. c. inter cetera. uers. aut amplius.

XX. Regula: De numero personarum & equorum, quibus uisitantes uti debent in uisitationibus, cauetur c. cum apostolus. 6. in princ. & §. fin. item c. procuraciones. 23. in prin. uers. & tunc euectionum. de censibus. c. cum ad quorundam. 7. de excessib. prelatorum.

XXI. Regula: Ne sumptuosas epulas querant, sed oblati sint contenti, cauetur d. c. cum apostolus. 6. in prin. uers. nec sumptuosas. Clement. ad nostrum. 2. eod. tit. de censibus. 10. q. 3. c. illud, in fine. & c. ult. §. fin.

XXII. Regula: Non patiatur à quoquā presumi de rebus ecclesie, nisi cui fuerit iniuncta uisitatio. dist. 61. c. ult.

XXIII. Regula: Ne uenationibus indulgeat uisitator, cauetur d. c. cum apostolus. 6. in princ. uers. nec cum canibus.

XXIII. Reg. In proprio gradu uisitatores suscipiatur, & inuitetur ad uerbū faciendū, et oblationē consecrandā. 7. q. 1. c. episcopi uel presbyteri.

XXV. Re-

XXV. Regula: De stipendio uisitatorum cauetur 12. q. 2. c. charitatem. §. fin.

XXVI. Regula: De procurationibus, seu sumptibus præstandis uisitatori, eiusq; familie, cauetur c. cum nuper. 25. de censibus. c. si episcopus. 6. de officio ordinarij, in 6. c. 1. §. deinde, in fine. de censib. in 6. Clement. 1. eod. tit. Huius regule exceptio prima est: Nisi non sit manifesta & necessaria causa uisitationis per alium instituta. Quæ exceptio uidetur approbari c. procuraciones. 23. in prin. d. tit. de censibus. Altera exceptio est: Nisi non uisitet episcopus: tunc enim procuraciones exigere non potest. c. exigit. 2. uers. siue uisitationis officio. de censib. in 6. & d. c. 6. §. fin.

XXVII. Regula: Omnes ecclesie & monasteria eius provincie quæ uisitatur, ad procuraciones uisitatorum conferre tenentur. c. sopite. 14. de censibus. Huius regule exceptio prima uidetur: Nisi aliquæ ecclesie nunquam uel multis annis procuraciones soluerint. Sed reprobatur c. cum ex officij. 16. de prescriptionibus. c. uenerabili. 14. de censibus. Altera exceptio uidetur: Nisi ecclesie sint de nouo conuersæ. Sed & hæc exceptio reprobatur c. super eo. 22. d. tit. de censibus. Tertia exceptio uidetur: Nisi ecclesia sita sit in propria diocesi uisitantis. Sed reprobatur d. c. 24. uers. quod eorum monasterium. & ibi glossa.

Quarta exceptio est: Nisi priuata sint oratoria. c. ult. de censibus. Quinta exceptio est: Nisi à procurationibus præstandis nonnullæ ecclesiæ immunitatem fuerint consecutæ. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit, Clement. 1. uers. nisi forsan. de censibus: uerum eius replicatio prima est: Nisi generalis sit immunitas, non à procurationibus specialis. c. cum uenerabilis. 2. de censibus. Altera replicatio est: Nisi ecclesia post impetratam immunitatem fuerit acquisita. Clement. 1. §. fin. eod. tt.

XXVII. Regula: Ne procuratio in pecunia, sed in speciebus seu uictualibus exigatur, cauetur c. 1. §. procurationes. c. exigit. 2. de censib. in 6. Huius exceptio est: Nisi uolens pecuniā offerat. Quæ exceptio approbatur iure nouo, c. foelicis. 3. eod. tt.

XXIX. Regula: Singulis diebus non nisi unam procurationem accipere debet, licet plura loca uisitauerit. d. c. foelicis. 3. §. adijcentes.

XXX. Regula, De quantitate procurationis: taxatur, & poena transgressori imponitur extrauag. com. 1. de censibus.

XXXI. Regula: De uisitandis monialibus specialiter cauetur Clement. attendentes. 2. de statu monachorum. Hæc de actibus ecclesiasticis sint dicta.

METHODI IV- RIS PONTIFICII LIBER V.

DE RELIQUO IVRE pontificio.

Hactenus quæ de iure & legibus, de magistratibus, de iudicijs tam publicis quàm priuatis, nec non de personis, rebus & actibus ecclesiasticis, quibus causas matrimoniales subieciimus, in iure pontificio habentur, exposita & in ordinem redacta sunt. Præter ista uerò alia nonnulla in eodem iure continentur, ad ius publicum & priuatum personarum, rerum & actionum pertinentia, quæ in hoc libro expone-
mus, ordine Methodi iuris ciuilis seruato.

DE IVRE PVBLICO.

Cap. I.

Qvanquam pleraque ex ijs quæ hucusque quatuor libris exposita sunt, ad ius publicum pertinent: tamen præter ea, nonnulla alia de publico iure restant, de quibus in hoc capite dicetur.

I. Regula: Multa alicui indicta iure ciuili per-

Rk 3

tinet

tinet ad fiscum. l.5. C. de modo mulctarum. Secus tamen obseruatur iure pontificio, per ea quæ habentur s. lib. 1. cap. 7. quæst. 1. reg. 4.

II. Regula: Non potest episcopus nouum uectigal imponere monasterio. c. scientes. 3. & c. innotuamus. 10. de censibus.

III. Regula: Non debetur census, cuius causa ignoratur. c. peruenit. 5. eod. tt.

IIII. Regula: Ne ratione census uel alterius exactionis plus debito exigatur, cauetur c. ea quæ de. 12. d. tt. & c. quia pleriq. 8. de immunitate eccles. Concordat M. I. C. lib. 3. cap. 14. quæst. 6. reg. 3. Plura de censu persoluendo uide j. cap. 4.

V. Regula: Pædagia & uectigalia noua sine consensu principis imponere non licet. c. innouamus. 10. de censibus. Concordat M. I. C. lib. 3. cap. 15. quæst. 2.

VI. Regula, De re militari. Militare peccatum non est, per ea quæ proposita sunt s. lib. prox. cap. 6. quæst. 7. reg. 8.

VII. Regula: Quibus diebus à bellicis actibus feriandum, definitur c. 1. de treuga & pace. Huius regulæ exceptio est: Nisi necessitas urgeat. 23. q. 8. c. si nulla.

VIII. Regula: Quæ tempore belli securitate gaudeant, definitur c. ult. de treuga & pace.

IX. Regula: De arte balistariorum & sagitta-

riorum aduersus Christianos non exercenda cauetur c.unico, de sagittarijs.

X. Regula: De torneamentis non exercendis cauetur c.1. in prin. de torneamentis. Mutatur ac tollitur hæc regula extrauag. Ioann. XXI. unica, cod. it.

XI. Regula: Conuenticula prohibetur De consecrat. dist. 3. c. ne quis ieiunet. uers. Et ad alias. Concordat M. I. C. lib. 3. cap. 28. in prin.

XII. Regula: Collegium constituere sine auctoritate superioris non licet. c. dilecta. 14. de excessib. prelator. Concordat l. 3. §. 1. ff. de collegijs.

XIII. Regula: Collegium siue corpus debet habere syndicum. c. unico, de syndico. Vide item §. lib. 3. cap. 1. reg. 13.

XIIII. Regula: Quod uniuersitati debetur, non debetur singulis ex uniuersitate, c. cum clerici. 19. de uerb. signific. Vide M. I. C. libro 3. cap. 28. quest. 3. reg. 3.

DE STVDIIS ARTIVM liberalium.

XV. Regula: De magistris et doctoribus artium liberalium ubiq; constituendis cauetur distinc. 37. c. de quibusdam.

XVI. Regula: De mercede ac salario magistris ac doctoribus artium liberalium decernendo cauetur c. 1. c. quia nonnullis. 4. Et c. ult. §. fin. de

magistris. Concordat M.I.C.lib.3.cap.28. de alijs personarum speciebus, quæst. 1. reg. 4.

XVII. Regula: Ne pro licentia docendi aliquid accipiat, cauetur d.c. 1. §. pro licentia. & c. prohibeas. 2. c. quanto. 3. eod. tt. Excipitur certa quantitas: de qua §. reg. 10.

XVIII. Regula: Ut gratis doceant magistri, cauetur d. §. pro licentia.

XIX. Regula: Ne alicui uolenti docere facultas negetur. d. §. pro licentia.

XX. Regula: De iuramento ab eo qui ad doctoratus uel magisterij honorem promouetur, circa expensas præstando cauetur Clement. cum sit nimis. 2. de magistris.

XXI. Regula: Præceptores artium liberalium causas suas agere & defendere in iudicio prohibendi non sunt. c. cum deputati. 16. de iudicijs.

XXII. Regula: De professoribus linguarum Hebraica, Arabica & Chaldaica instituendis cauetur Clement. 1. de magistris.

XXIII. Regula: Medici ante omnia infirmum ad confessionem inducere debent, nec quidquam illi suadere, quod ad periculum animarum tendat. c. cum infirmitas. 13. de poenitentijs.

XXIII. Regula: De Theologiæ studiosis ad scholas transmittendis cauetur c. ult. de magistris.

XXV. Regula: Poetae non legendi. distin. 37. c.

ideo

ideo prohibetur, in prin. Hæc de studijs artium liberalium: de quibus uide item M.I.C. lib. 3. cap. 28.

DE IVRE CIVITATVM.

XXVI. Regula: Refertur ad uniuerfos quod publicè fit per maiorem partem. l. 120. §. 1. ff. de regulis iuris. Cui contradicere uidetur l. 1. q. 7. c. quoties à populis.

XXVII. Regula: De ornatu ciuiũ et fūco mulierũ cauetur De cōsecrat. dist. 5. c. fucare. Vide itē M.I.C. lib. 3. cap. 32. de reliquis reb. ciuitatũ, reg. 7.

XXVIII. Regula: Ne in templis uel cœmeterijs nundinæ celebrentur, cauetur c. decet. 2. §. cessent in ecclesijs. de immunit. ecclesiar. in 6.

XXIX. Regula: Ne consultationes uel concilia ciuium fiant in templis, cauetur d. c. 2. §. cessent in locis.

XXX. Regula: Ne die solenni, prætermisso ecclesiæ conuētu, ad spectacula eatur, cauetur De consecrat. dist. 1. c. qui die solenni.

XXXI. Regula: A' muneribus et collectis cæcus immunis est. c. licet multum. 4. de censib. Concordat in personalibus munerib. l. 1. c. qui morbo se excusant.

XXXII. Regula: Plures aliæ sunt excusationum causæ, quibus quis à muneribus excusatur, quas enumeraui M.I.C. lib. 3. cap. 37. Quarum exceptio generalis est: Nisi ad munera nominatus nō

appellauit. Quæ exceptio approbatur d. libro 1.
cap. 38. except. 3. Cuius replicatio prima est: Nisi
non solenniter ad munera sit nominatus. 2. q. 6. c.
ei qui appellat. §. est autem. & l. 27. C. de appella-
tionibus. Altera replicatio est: Nisi minor uiginti
quinque annis ad munera nominatus non appella-
uit. d. c. ei qui appellat. §. item si propter. & l. 8. C.
quādo prouocare non est. Plures huiusmodi exce-
ptiones uide M. I. C. d. cap. 38. Hæc de iure publico.

DE IVRE PERSONA- rum. Cap. II.

INter iura personarum primum locum obtinet
ius inter maritum & uxorem. Sed de eo actum
s. lib. prox. cap. 11. cum sequentibus. Ideoq; eo
hic omisso, quid de reliquo personarum iure cano-
nibus cautum sit, in hoc capite exponemus. Diui-
sio autem personarum in clericos & laicos habe-
tur 12. q. 1. c. duo sunt.

DE IVRE INTER PAREN- tes & liberos.

I. Regula: Liberi parentibus reuerentiam &
obsequium debent. 33. q. 5. c. est ordo. Cuius exce-
ptio uidetur in cultu diuino. Sed reprobatum di-
stin. 30. c. 1. Plura de regula proposita uide M. I. C.
lib. 4. cap. 21. quest. 5. reg. 2.

II. Regula: Pater filium castigare debet, quod

est charitatis. 23. quæst. 5. c. non putes.

111. Regula: Pater filios alere debet. dist. 30. c. si quis reliquerit. Huius regulæ exceptio est: Nisi ex iniusto matrimonio sint nati. Quæ exceptio approbatur M.I.C. d. quæst. 5. reg. 10. except. 5. Sed contradicit c. cum haberet. 5. §. fin. in fine. de eo qui duxit in matrimonium quam polluit per adulterium. Plures huiusmodi exceptiones, pluraq; de regula propofita uide d. reg. 10.

1111. Regula: Si alter coniunx ad fidem Christianam redeat, altero in hæresi manente: apud conuersum filij alendi & educandi sunt. c. 2. de conuerfione infidelium.

V. Regula: Mater infantem ipsa nutrire, non alij nutriendum tradere debet. distm. 5. c. ad eius. §. praua autem.

DE NATURALIBVS liberis.

VI. Regula: Naturales liberi dicuntur, qui non ex iustis nuptijs sunt procreati. 32. q. 4. c. ultim. §. naturales. Concordat M.I.C. lib. 4. cap. 24. quæst. 2. reg. 1. Cuius regulæ exceptio prima est: Nisi publice in facie ecclesiæ sine contradictione matrimonium sit contractum. c. cum inter. 2. c. peruenit. 12. & c. ex tenore. 14. qui filij sint legitimi. De qua tamē exceptione uide itē s. lib. prox. cap. 12. quæst. 6. reg. 10. in fine. & M.I.R. lib. 3. cap. 8. reg. 7. exc.

2. *et* cap. 11. reg. 18. except. 1. Cuius replicatio est: Nisi uterq; parens uitium matrimonij sciuerit. c. ult. §. si quis uerò. de clandestina desponsat. Altera exceptio est: Nisi parētes infideles, qui iniustas nuptias contraxerunt, postea ad fidem sint conuersi. c. ult. qui filij sint legitimi. Plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. d. cap. 24. in fine.

VII. Regula: Naturalis filius per subsequens matrimonium legitimatur. c. 1. qui filij sint legitimi. Cuius exceptio est: Nisi filius sit adulterinus. c. tanta est. 6. cod. tt. Plura de regula proposita eiusq; exceptionib. uide M. I. C. d. cap. 24. q. 3. causa 2.

VIII. Regula: Naturalis legitimatur per rescriptum Papæ. c. per uenerabilem. 13. qui filij sint legitimi. Cuius exceptio est: Nisi filius sit adulterinus. d. c. 13. §. fin. Plures exceptiones colligi possunt ex d. c. 13. item M. I. C. d. quæst. 3. causa 3.

IX. Regula: De probatione, si queratur utrum naturalis, an legitimus sit filius? cauetur c. per tuas. 12. d. tt.

X. Regula: Naturales æquè ac legitimi honesti esse possunt. 32. q. 4. c. sicut satius. §. undecunq;

XI. Regula: Naturales liberi matris, non patris conditionem sequuntur. 32. q. 4. c. ultim. Vide item 7. reg. 19. *et* M. I. C. lib. 4. cap. 24. quæst. 4. reg. 7. item lib. 6. cap. 3. causa 1. except. 1.

XII. Regula: Actio qua queritur utrum quis legitime

legitimè natus sit: apud ecclesiasticū iudicem com-
petit, non ciuilem, quamuis incidenter propona-
tur. c. lator. 5. & c. causam. 7. qui filij sint legitimi.

XIII. Regula: Hæretici liberos suos in pote-
state sua non habent. Ideoq; emancipatio ab ijs fa-
cta nihil operatur. c. quicumque. 2. §. fin. de hæreti-
cis, in 6.

XIII. Regula: Episcopalis dignitas filium à
patris potestate liberat. dist. 54. c. si seruus scien-
te. §. sed & ius patriæ.

XV. Regula: Si pater filium languidum expo-
suit, uel alimēta ei denegauit: per hoc patriam po-
testatem amittit. c. unico, de infantib. & languidis
expositis. Contradicit l. 16. C. de nuptijs. Hæc de iu-
re inter parētes & liberos: de quo uide plura M.
I. C. lib. 4. cap. 21. & deinceps.

DE TUTELA ET CVRA.

XVI. Regula: A tutela & cura excusantur cle-
rici & monachi. distin. 88. c. ult. 16. q. 1. c. genera-
liter. 21. q. 3. c. Cyprianus. l. 40. C. de episcopis &
clericis.

XVII. Regula: Pubertate pupilli finitur tute-
la, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 5. cap. 8. causa 1.
Cuius definitio habetur ibidem. Cui tamen con-
tradicit c. puberes. 3. de desponsat. impub.

XVIII. Regula: Tutor tenetur defendere pu-
pillum, & iudicium nomine eius suscipere, per ea
quæ

quæ habentur M.I.C. lib. 5. cap. 11. quæst. 3. reg. 1. in prin. Cuius exceptio est: Nisi tutor esse desierit. c. ex parte. 67. de appellationib. Plura de exceptione proposita uide d. reg. 1. except. 1. Sed & plures exceptiones uide d. reg. 1.

DE IVRE SERVORVM.

XIX. Regula: Natus ex serua seruus nascitur, per ea quæ habentur M.I.C. lib. 6. cap. 3. in princ. Cuius exceptio prima uidetur: Nisi ex patre libero conceptus sit. Sed reprobatur 22. q. 4. c. ult. Concordat d. cap. 3. causa 1. except. 1. Admittitur tamen exceptio hæc, si consuetudine aliud sit receptum. c. licet. 3. de coniugio seruorum. Altera exceptio est: Nisi postquã mater ex seruitute ad libertatem peruenit, natus est. c. unico, de natis ex libero uentre. Concordat M.I.C. d. causa 1. except. 5. Tertia exceptio est: Nisi ex seruo patre, matre libera sit natus. d. c. unico, & c. ult. de seruis non ordinandis. & ibi glossa. Plures exceptiones uide d. causa 1.

XX. Regula: Si liber homo per plures annos pro seruo habitus sit: ob id tamen seruus non efficitur. 16. q. 3. c. placuit. §. penult. Concordat M.I.C. d. cap. 3. causa 9.

XXI. Regula: Si infans expositus tollatur & educetur, seruus educantis efficitur. Quæ regula uidetur approbari distinct. 87. c. ultim. Sed contradicit c. unicum. §. fin. de infantibus expositis.

Sed

Sed & contradicit M.I.C.d.cap.3.causa 14.

XXII. Regula: Si dominus seruū egrum dereliquerit, uel alimenta ei denegauerit: dominium eius amittit. c. unico, de infantibus & lāquidis expositis. Concordat M.I.C.lib.6.cap.4.causa 17.

XXIII. Regula: Si seruus Iudæi Christianus fieri desideret, per hoc liber efficitur. distin. 54. c. nulla. §. fin. cum cc. sequentibus, usq; ad c. si seruus absente.

XXIII. Regula: Si seruus episcopus sit factus, per hoc liber efficitur. distin. 54. c. si seruus sciēte. §. episcopalis.

XXV. Regula: Si seruus sciēte domino & non contradicente clericus sit factus, liber efficitur, per ea quæ proposita sunt §. libro 3. capite 4. quæst. 2. reg. 7. except. 1.

XXVI. Regula: Manumissione quoq; seruus liber efficitur, per ea quæ habentur M.I.C. lib.6. cap.5. quæst. 3. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi quis non suum, sed alienum seruum manumiserit. Quæ exceptio approbatur per ea quæ habentur M.I.C. lib.6. cap.6. except. 11. in prin. Cuius replicatio prima est: Nisi prælatus ecclesiæ seruum ecclesiæ manumiserit. 12. q. 2. c. si quos, in prin. c. cum redemptor. Huius duplicatio prima hæc est: Nisi episcopus nihil de suo ecclesiæ contulerit. d. q. 2. c. etsi illi. itē c. episcopi qui nihil. 4. de rebus

896 METHODI IVRIS PONT.

rebus ecclesiæ alienandis. Altera duplicatio est: Nisi abbas monasterij seruum manumiserit. dist. 54. c. abbati uel monacho. Altera propositæ exceptionis replicatio est: Nisi sacerdos, qui ecclesiæ aliquid relinquit, uel prædia ei adquisiuit, seruos ecclesiæ iuxta rei collatæ modum, quem canones decreuerunt, manumiserit. c. consensus. 3. de rebus ecclesiæ alienandis. Tertia replicatio uidetur: Nisi abbas seruum monacho donatū manumiserit. Sed reprobatur 17. q. 4. c. in uenditionibus. §. 1. Hæc de prima exceptione. Altera propositæ regulæ exceptio est: Nisi non uindicta sit facta manumissio, Cuius replicatio est: Nisi in ecclesia sit facta manumissio, uel ecclesiæ per testamētum seruus commendatus. dist. 87. c. eos qui. §. in ecclesia. Concor-dat M. I. C. lib. 6. cap. 7. except. 43. replic. 1. Plures replicationes uide d. except. 43. Sed & plures propositæ regulæ exceptiones uide M. I. C. d. cap. 5. cum quatuor capp. sequentibus.

XXVII. Regula: Seruus ecclesiæ manumittendus tempore manumissionis cauere debet, se de familia esse ecclesiæ, & ab eius obsequio se non recessurum, eamq; cautionem renouare tenetur. 12. q. 2. c. de libertis. §. fin. cum c. sequente.

XXVIII. Regula: Manumisso regulariter debetur peculium, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 6. cap. 10. quæst. 13. reg. 6. in prin. Cuius exce-
ptio

ptio: Nisi cum manumitteretur, peculium illi nominatim fuerit ademptum. dist. 54. c. de rebus, in prin. Concordat d. reg. 6. except. 1. Plures exceptiones uide d. reg. 6.

XXIX. Regula: Si cum seruus certo modo manumissus esset, & nisi modum obseruaret, in seruitutem rediret: modum istum non obseruauerit. hoc enim casu in seruitutem manumissus repeti potest, exemplo c. 2. de conditionib. adpositis.

XXX. Regula: Si manumissus debitas operas non praestet, in seruitutem repeti potest. 12. q. 2. c. diaconi. §. fin. & c. nullus. 4. de seruis non ordinandis.

XXXI. Regula: Si seruus ecclesiae manumissus eam accusauerit, uel contra eam testimonium perhibuerit: in seruitutem repeti potest. d. q. 2. c. episcopus. §. huiusmodi autem. & c. de famulis. 3. §. quibus sicut. de seruis non ordinandis.

XXXII. Regula: Si libertus ecclesiae a patrocinio eius recesserit, uel illud non recognouerit: in seruitutem repeti potest. d. q. 2. c. insolitum. §. si uero libertus, cum cc. sequentibus, usq; ad c. de libertis. §. ab alijs. & c. longinquitate.

XXXIII. Regula: Marito in seruitutem redacto, nihilominus uxor manet libera. 29. q. 2. c. cuius rei. §. fin. cum c. sequente.

DE IVRE PATRONATVS.

XXXIIII. Regula: Si libertus clericus sit factus uel monachus, ius patronatus in eo amittitur. dist. 54. c. qui ex famulis. §. fin. cum c. sequente.

XXXV. Regula: Si libertus ita manumissus sit, ut etiam ius patronatus ei remittatur: ius patronatus in eo uindicari non potest. Quæ regula approbatur simul et distinguitur 12. q. 2. c. si quos. §. fin. cum c. sequente.

XXXVI. Regula: Ab uniuersitate manumissus uniuersitatis, non singulorum est libertus. d. q. 2. c. episcopus. §. si uerò à collegio.

XXXVII. Regula: Liberti à patrono ecclesie commendati, ecclesie fiunt liberti. d. q. 2. c. de libertis. §. ab alijs.

XXXVIII. Regula: In liberos liberti ius patronatus non competit, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 6. cap. 15. quæst. 5. reg. 1. Cuius exceptio est: Nisi ecclesie sint liberti: hæc enim in liberos liberti ius patronatus habet. c. consensus. 3. §. fin. de reb. ecclesie alienandis. 12. q. 1. c. de libertis, in prin. uers. quàm ab eis progeniti. & c. liberti ecclesie. uers. nec posteritas quidem.

XXXIX. Regula: Si patronus liberto non præstiterit alimenta, ius patronatus amittit. c. unico, de infantibus expositis. Concordat M. I. C. lib. 6. cap. 16. quæst. 1. causa 7.

XL. Re-

XL. Regula: Si patronus libertum infantem uel languidum exposuit, uel ab alio expositum ratum habuit, ius patronatus amittit. d. c. unico.

XL I. Regula: Si princeps libertum ingenuum fecit, ius patronatus in eo cessat. 12. q. 2. c. episcopus. §. si uero ingenuum. Concordat M. I. C. d. quæst. 1. causa 15.

XL II. Regula: Libertis ecclesiarum interdicitur alienationibus. c. de famulis. 3. §. quidquid. de seruis non ordinandis.

XL III. Regula: Ecclesia iure patronatus in omnia liberti bona succedit. d. §. quidquid. Concordat M. I. C. lib. 6. cap. 21. quæst. 4. reg. 1. ubi uide propositæ regule aliquot exceptiones.

XL IIII. Regula, De adscripticio. Huic agrû cui adscriptus est, deferere non licet. c. indicatum. 3. de immunitate eccles. Hæc de iure personarum: de quo tamē uide plura M. I. C. lib. 4. cum duobus libris sequentibus.

DE RERVM IVRE.

Cap. III.

DE DOMINIO.

Prima regula: Si quid capitur ex hostibus, eius dominiû capienti acquiritur, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 7. cap. 1. causa 6. Cuius exceptio est: Nisi bellum sit iniustum. c. sicut. 29. in

Li 2 prin.

prin. de iureiurando. Plures exceptiones uide d. causa 6.

II. Regula: Omnis res per quasque causas nascitur, per easdem dissoluitur. c. 1. de reg. iuris. Concordat M. 1. C. lib. 7. cap. 4. in prin. & lib. 24. cap. 5. quest. 3. in prin.

III. Regula: Rei uendicatio non nisi aduersus rei possessorem competit, per ea quæ habetur M. 1. C. lib. 7. cap. 5. except. 13. in prin. Cuius exceptio est: Nisi dolo desierit possidere: hic enim pro possessore habetur. c. pro possessore. 36. de reg. iuris. Concordat d. except. 13. repl. 1.

III. Regula: In rei uendicatione succumbit actor non probans causam ex qua petit, licet post actionem in iudicium deductam ex alia causa dominium sit nactus. c. abbate. 3. de re iudicata, in 6.

V. Regula: Rei uendicatio ibi, ubi res est de qua contenditur, competit. c. sanè si. 3. de foro competent. Concordat M. 1. C. lib. 7. cap. 5. quest. 4.

VI. Regula: Rei uendicatione instituta, regulariter quidem ipsa res uenit in condemnationem. Cuius exceptio est: Nisi res sit consecrata: tunc enim æstimatio eius uenit præstanda. 14. q. 6. c. 1. §. fin. cum c. sequente Comperimus.

VII. Regula: In rei uendicatione actor rem quam petit, tenetur specificare ac designare. c. significantibus. 2. de libelli oblatione. Concordat

M.I.C. libro 7. cap. 5. quæst. 6. reg. 5.

VIII. Regula: In rei uendicatione actor reo sumptus, quos in rem bona fide fecit, tenetur restituere, per ea quæ habentur M.I.C. d. quæst. 6. reg. 7. A' qua regula excipitur precium, quo rem comparauit. 16. q. 3. c. penult. §. uniuersas. l. 2. C. ne rei dominicæ uel templorum. Concordat M.I.C. d. reg. 7. except. 1.

IX. Regula: Rei uendicatio longi temporis præscriptione eliditur. c. cum olim. 18. de præscriptionibus. 16. q. 3. c. placuit ut quicumq; §. præscriptionum. Concordat M.I.C. lib. 7. cap. 8. quæst. 3. effectus 1.

X. Regula: Præscriptionis istius duplex est ratio, Odium petentis, & fauor possidentis. d. §. præscriptionum. & d. c. placuit. §. hæ præscriptiones.

XI. Regula: Usucapione quoq; rerum dominia adquiruntur, per ea quæ habentur M.I.C. lib. 7. cap. 1. in prin. & quæst. 3. effectus 1. & 2. Cuius exceptio prima est: Nisi sciens rem alienam possederit: hic enim rem non usucapit, per ea quæ habentur d. lib. 7. cap. 9. except. 1. in prin. Cuius replicatio prima est: Nisi ab initio possessionis ignorauerit rem esse alienam. d. c. placuit ut. §. si autem nullo titulo. Concordat d. except. 1. repl. 8. Contradicit 34. q. 1. c. si uirgo. uers. sicut in iure. & c. ult. de præscript. Altera replicatio est: Nisi trigin-

ta annorum præscriptio obijciatur: hæc enim mala fidei possessorem tuetur. d. c. placuit ut. §. quod si mala. Contradicit tamen c. uigilanti. §. c. si diligenti. 17. §. si uero dicatur. Et c. ultim. de præscriptionibus. c. possessor. 1. de reg. iuris, in 6. Hæc de prima exceptione: cuius tamen plures replicationes uide M. I. C. d. except. 11. Altera exceptio est: Nisi res ecclesiæ possideatur: hæc enim usucapi non potest. 16. q. 3. c. licet. c. placuit ut. §. potest etiam. Concordat M. I. C. lib. 7. cap. 10. except. 15. Tertia exceptio est: Nisi res fisci uel Imperatoris possideatur. 16. q. 3. c. penult. §. uniuersas. l. 2. C. ne rei dominice uel templor. Concordat item d. cap. 3. except. 16. Quarta exceptio est: Nisi causa falsa uel nulla possessionis fuerit. c. 1. de præscriptionib. in 6. c. 1. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. lib. 7. cap. 11. except. 28. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi ius commune, uel præsumptio sit pro possidente. d. c. 1. de præscript. in 6. Altera replicatio est: Nisi tempus sit triginta annorum quo possedit, uel immemorale. d. c. 1. in fine. Et d. c. placuit ut. §. si autem nullo titulo. Plures replicationes uide M. I. C. d. except. 28. Quinta exceptio est: Nisi non suo, sed alieno nomine possederit. c. si diligenti. 17. in prin. de præscriptionib. Sexta exceptio est: Nisi res non sit possessa. c. sine possessione. 3. de præscript. in 6. Et l. 25. ff. de usucap. Septi-

ma exceptio est: Nisi dominus medio tempore agere non potuerit propter possessoris absentiam, infantiam, uel aliam iustam causam. De qua re uide M. I. C. lib. 15. cap. 13. except. 8. Octaua exceptio est: Nisi non per legitimū tempus possederit. Quae exceptio approbatur M. I. C. lib. 7. cap. 12. except. 34. in prim. Cuius replicatio est: Nisi accessione utatur sui authoris. 16. q. 3. c. placuit ut, §. quod si ab eo. Concordat M. I. C. d. except. 34. replic. 2. Huius duplicatio est: Nisi ab eo causam possidendi non habeat possessor, uel ipse mala fide possideat. d. c. placuit ut, §. quod si mala. uers. nec sibi proderit. Concordat M. I. C. d. repl. 2. dupl. 4. Plures duplicationes uide d. repl. 2. Sed & plures propositae exceptionis replicationes uide M. I. C. d. excep. 34. Nona exceptio est: Nisi possessio fuerit interrupta, & res medio tempore non possessa. d. c. placuit ut, §. haec de praescriptionibus decennij. Concordat M. I. C. d. cap. 12. except. 42. Huius replicatio est: Nisi à tempore possessionis recuperatae triginta anni excesserint. d. §. haec de praescriptionibus. uers. quod si per. Plures replicationes uide d. except. 42. Decima exceptio est: Nisi possessor medio tempore uel post impletam usucapionem priuilegium contrarium usucapioni petierit. c. ueniens. 19. de praescript. Undecima exceptio est: Nisi is qui rem usucepit, postea eam rem posside-

re defierit: hoc enim casu ad eam recuperandam rei uendicationem non habet. Sed reprobatur l. 8. in prin. C. de præscript. 30. uel 40. annorum. Admittitur tamen hæc exceptio, primùm quidem, si mala fide qui præscripsit possederit. d. c. placuit ut. §. quod si mala. uers. si uerò aliquo. & d. l. 8. §. quod si quis. Deinde admittitur, si prior dominus rem receperit. Aduersus hunc enim etiam bonæ fidei possessori uindictio denegatur. d. §. quod si mala. uers. si autem res. Planè harum distinctionū replicatio generalis hæc est: Nisi alius per uim possessionem nactus sit: hoc enim casu etiam malæ fidei possessori, qui rem præscripsit, actio deneganda non est. d. §. quod si mala. uers. quod si uiolenter. & d. l. 8. §. sed hæc super illis. Plura de exceptione proposita uide M. l. C. d. cap. 12. except. 34. Duodecima exceptio est in rebus nō possessis, uel non præscriptis. Quæ exceptio approbatur exemplo c. cum olim. 18. in fine. de præscriptionibus. Hæc de dominio: de quo uide plura M. l. C. lib. 7.

DE POSSESSIONE.

XII. Regula: Adquiritur possessio ex consuetudine loci, qua modicum terræ loco rei tradende datur, uel in extremitate pallij manu apprehendentis sustinetur. c. ex literis. 2. de consuetudine.

XIII. Regula: Per solutionem pensionis res, pro

pro qua pensio soluitur, tradita censetur. c. cum uenisset. 9. de restitutione spoliator.

XIIII. Regula: Si uis fiat ei qui in possessionem missus est, datur eo nomine actio: de qua M. I. C. lib. 7. cap. 19. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi cum ob latitantem debitorem creditor in possessionem bonorum eius missus esset, debitor cautionem offerat iudicio sisti & iudicatum solui. c. 1. de dolo & contumacia. Altera exceptio uidetur: Nisi misso tale crimen obijciatur, quo probato possessione esset priuandus. Sed hæc exceptio reprobatur c. accedens. 23. de accusation.

XV. Regula: In interdicto Vti possidetis utroque probante, obtinet is qui antiquiorem possessionem probat titulo maxime iustificatam, uel meliores probationes respectu possessionis adduxit. c. licet causam. 9. de probationibus.

XVI. Regula: Interdicto Vnde ui agitur ad possessionem ui occupatam restituendam, per ea quæ proposita sunt M. I. C. lib. 7. cap. 23. quæst. 2. & quæst. 4. in prin. Cuius exceptio prima hæc uidetur: Nisi quis suam rem uel sibi debitam ui occupauerit. Quæ tamen reprobatur c. super spoliatione. 4. de ordine cognition. Concordat M. I. C. d. cap. 23. quæst. 8. reg. 9. Planè admittitur, si actor in eam exceptionem consenserit, ita, ut si reus eam probasset, ei cederet. c. 1. de restitut. spoliatorum.

Altera exceptio est: Nisi reus ab actore prior fuerit deiectus, isq; uim ui repulerit. d. c. 4. Concor-
dant ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 4. except.
12. ubi de ea uide plura. Tertia exceptio est: Nisi
actor antea clam possessionem reo absente occu-
passet. c. olim causam. 12. de restitut. spoliatorum.
Quarta exceptio uidetur: Nisi deiectus uitiose
possessionem fuerat nactus. Sed reprobatur c. in
litteris. 5. d. tt. Planè admittitur exceptio proposi-
ta, si præsumptio iuris sit cōtra actorẽ improprie-
tatis, quòd actor iniuste, reus iuste possederit. c.
ultim. eod. tt. in 6. Quinta exceptio uidetur: Nisi
proprietas causa in iudicium deducta sit. Sed re-
probatur c. pastoralis. 5. de causa possessionis &
proprietas. l. 18. §. fin. ff. de ui & ui armata. Pla-
nè admittitur exceptio proposita, si in causa pro-
prietatis conclusum sit. d. c. 5. Quæ tamen distin-
ctio recipit replicationem hanc: Nisi iusta subit
causa. d. c. 5. uers. nisi iudex qui de causa. Sexta ex-
ceptio est: Nisi actor antea non possederit. c. olim.
17. de restitut. spoliat. Septima exceptio est: Nisi
actor antea rem, de cuius possessione se deiectum
dicit, spontè resignauerit. c. accepta. 3. & c. audita.
4. eod. tt. Huius replicatio est: Nisi post deiectio-
nem demum resignauerit. hoc enim casu resigna-
tio præsumitur metus causa facta: ideoq; actori nō
obest. c. sollicitè. 2. eod. tt. Octaua exceptio uide-
tur.

tur: Nisi actor crimen aliquod commississe dicatur. Sed reprobatur c. item cum quis. 6. eod. tt. Nona exceptio est: Nisi magistratus subditum deiecerit. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: sed eius replicatio est: Nisi non seruato iuris ordine deiecerit. c. conquerente. 7. de restitut. spoliator. Decima exceptio est: Nisi reus restituere propter inopiam non possit. c. olim. 16. eod. tt. Undecima exceptio est: Nisi deiectus sit restitutus. Huius replicatio est: Nisi non plenè fuerit restitutus. c. Pisanis. 19. eod. tt. Plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. d. quest. 4.

XV II. Regula: Interdictum Vnde ui non competit contra alium, quàm qui ui deiecit. c. cum ad sedem. 15. de restitut. spoliator. Huius exceptio prima uidetur: Nisi alius rem possideat. Sed reprobat M. I. C. d. cap. 23. quest. 6. except. 7. Admittitur tamen, si alius sciens rem ui occupatam receperit. c. saepe contingit. 18. de restitut. spoliator. Plures exceptiones uide M. I. C. d. quest. 6.

XV III. Regula: In interdictum Vnde ui uenit res cum fructibus, damno quod sensit deiectus, et omnis causa. c. grauis. 11. de restitut. spoliator. 3. q. 2. c. episcopi si à proprijs. et c. redintegrandi. Plura de hac regula uide M. I. C. d. capite 23. quest. 8. reg. 1.

XIX. Regula: De fructibus restituendis specialiter

cialiter etiam cauetur tum d.c.11. tum etiam M.I.
C.d. quæst. 8. reg. 4.

XX. Regula: Cōstitutionibus principum, reus
tam rem, quàm eius æstimationem restituere tene-
tur. i. q. 4. c. ult. l. 7. & l. 10. C. unde ui. Instit. de in-
terdictis. §. sed ex constitutionibus.

XXI. Regula: Ad fine remedium interdicti *Vn*
de ui est, condictio ex lege, si post appellationem
quid sit innouatum. c. bonæ memoriæ. 51. de appel-
lationibus. De qua re uide §. lib. 2. cap. 18. quæst. 7.
reg. 13.

XXII. Regula: Ad fine item remedium est,
exceptio spoliij: de qua uide §. li. 2. cap. 9. excep. 4.

XXIII. Regula: Ad fine quoq; remedium est
c. redintegranda. 3. q. 1. c. redintegranda.

XXIII. Regula: De differentia precarij &
precariarum cauetur c. ult. de precarijs. ubi dici-
tur, quòd precarium mutata uoluntate conceden-
tis, uel eius cui concedens alienauit, reuocari po-
test: precariæ uerò non item.

XXV. Regula: Soluitur item precarium mor-
te eius qui precario rogauit. d. c. ult. uers. soluitur
quoq;.

XXVI. Regula: Solui quoq; uidetur pre-
cium morte concedentis. Sed hæc causa reproba-
tur d. c. ult. uers. non etiam concedentis. Plura de
precario uide §. lib. 3. cap. 12. reg. 17. & 18. Hæc de
possef.

possessione sint dicta: de qua tamen uide plura M.
I. C. lib. 7.

DE VSVFRVCTV.

XXVII. Regula: Vsfusfructus in ijs reb. quæ
usu consumuntur, constitui non potest. extrauag.
Ioann. x x i i. ad conditorem. 3. §. quod autem quo
ad res. de uerb. signif. De qua re uide plura M. I. C.
lib. 7. cap. 26. quæst. 4. except. 2.

XXVIII. Regula: De cautione ab usufru-
ctuario præstanda cauetur c. ult. de pignoribus.
De qua uide plura M. I. C. d. lib. 7. cap. 31. Plura de
usufructu uide M. I. C. d. lib. 7. cap. 26. & deinceps.

DE REBUS SACRIS, SAN-
ctis & religiosis.

XXIX. Regula: Locus ad hospitalitatis u-
sum deputatus religiosus efficitur. c. ad hæc. 4. de
religiosis domibus.

XXX. Regula: Locus in quem mortuus illa-
tus est, religiosus efficitur, per ea quæ habentur
M. I. C. lib. 8. capite 13. de loco religioso, quæst. 2. in
prin. Cuius exceptio est: Nisi hæreticus eo sit illa-
tus. c. quicumq; 2. in prin. uers. & locus ille. de hæ-
reticis, in 6. Plures huiusmodi exceptiones uide
M. I. C. d. quæst. 2.

XXXI. Regula: Res sacra uel religiosa alie-
nari, obligari, uel ciuilibus usibus commodari non
potest. d. c. 4. & 12. q. 2. c. nulli. c. prædica. item De
reg.

c. constitutus. 6. de religiosis domib. Tertia replicatio uidetur: Nisi episcopus ecclesiam à laicis occupatam illis eripuerit. Sed reprobat c. ecclesijs. 9. de censibus. Quarta replicatio uidetur: Nisi iusiurandum de persoluendo censu præstitum sit. Sed reprobat c. significauit. 13. & c. grauis. 15. eod. tit. Quinta replicatio est: Nisi autoritas superioris intercesserit. c. præterea. 8. uers. si pontificis. d. tit. Huius duplicatio est: Nisi nulla iusta causa subsit. d. c. significauit. 13. §. fin. Accedit glossa in c. prohibemus. 7. in uerbo Censum, in fine.

I. Regula: Si multis annis census sint persoluti, debentur ex præscriptione. Cuius exceptio est: Nisi clericus sine autoritate superioris ex redditibus ecclesiæ censum persoluerit. d. c. præterea. 8. & c. cum clerici. 11. de censibus.

II. QUID ET QUANTVM debeat?

I. Regula: Ne ratione census plus debito exigatur, cauetur per ea quæ proposita sunt s. capite 1. reg. 4.

II. Regula: Si cum procuratio in singulas personas annua esset imposita, personarum numerus sit auctus, ut inde grauetur ecclesia soluens: officio iudicis ei succurritur. c. quanto. 16. de censibus.

III. Regula: Si ad diuersas mēsuras soluitur census, minorem soluēdo liberatur. c. ex parte. 18. d. tit.

III. Reg.

IIII. Regula: Soluendi sunt census in antiqua moneta, in qua sunt instituti. c. penult. de censibus. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi solutio alterius monete sit præscripta. c. olim. 20. d. tt. Altera exceptio est: Nisi antiqua moneta in usu esse desierit: tunc enim æstimatio eius persoluenda. d. c. penult. in fine.

III. ADIVNCTA SEV OFFICIUM exigentis.

Petens censum causam exprimere debet, ex qua debeatur. c. peruenit. 5. de censibus. Hæc de rerum iure sint dicta: de quo tamen uide plura M. I. C. lib. 7 et 8. Sequitur nunc de actionum iure, puta testamentorum, successionum ab intestato, legatorum, donationum, contractuum, delictorum, exceptionum, liberationum, ac restitutionum.

DE CAUSIS IVRIS LV. cratiuis, & conditionibus.

Cap. V.

Prima regula: Testamentum unde dictum, definitur 13. q. 2. c. placuit. §. uel ut quidam. uers. unde et testam.

II. Regula: Testamentum pupillare paterni testamenti pars est. c. 1. §. fin. in fine. de testamentis, in 6. Concordat M. I. C. lib. 9. cap. 2. quest. 4. reg. 2.

III. Regula, De executoribus testamenti: qua-

Mm

tenus

298 METHODI IVRIS PONT.
DE IVRE PATRONATVS.

XXXIII. Regula: Si libertus clericus sit factus uel monachus, ius patronatus in eo amittitur. dist. 54. c. qui ex famulis. §. fin. cum c. sequente.

XXXV. Regula: Si libertus ita manumissus sit, ut etiam ius patronatus ei remittatur: ius patronatus in eo uindicari non potest. Quae regula approbatur simul et distinguitur 12. q. 2. c. si quos. §. fin. cum c. sequente.

XXXVI. Regula: Ab uniuersitate manumissus uniuersitatis, non singulorum est libertus. d. q. 2. c. episcopus. §. si uero à collegio.

XXXVII. Regula: Liberti à patrono ecclesiae commendati, ecclesiae fiunt liberti. d. q. 2. c. de libertis. §. ab alijs.

XXXVIII. Regula: In liberos liberti ius patronatus non competit, per ea quae habentur M. I. C. lib. 6. cap. 15. quest. 5. reg. 1. Cuius exceptio est: Nisi ecclesiae sint liberti: haec enim in liberos liberti ius patronatus habet. c. consensus. 3. §. fin. de reb. ecclesiae alienandis. 12. q. 3. c. de libertis, in prin. uers. quàm ab eis progeniti. Et c. liberti ecclesiae. uers. nec posteritas quidem.

XXXIX. Regula: Si patronus liberto non praestiterit alimenta, ius patronatus amittit. c. cum eo, de infantibus expositis. Concordat M. I. C. lib. 6. cap. 16. quest. 1. causa 7.

XL. Regula: Si patronus libertum infantem uel languidum exposuit, uel ab alio expositum ratum habuit, ius patronatus amittit. d. c. unico.

XL I. Regula: Si princeps libertum ingenuum fecit, ius patronatus in eo cessat. 12. q. 2. c. episcopus. §. si uero ingenuum. Concordat M. I. C. d. quæst. 1. causa 15.

XL II. Regula: Libertis ecclesiarum interdicitur alienationibus. c. de famulis. 3. §. quidquid. de seruis non ordinandis.

XL III. Regula: Ecclesia iure patronatus in omnia liberti bona succedit. d. §. quidquid. Concordat M. I. C. lib. 6. cap. 21. quæst. 4. reg. 1. ubi uide propositæ regule aliquot exceptiones.

XL III I. Regula, De adscripticio. Huic agrum cui adscriptus est, deferere non licet. c. indicatum. 3. de immunitate eccles. Hæc de iure personarum: de quo tamē uide plura M. I. C. lib. 4. cum duobus libris sequentibus.

DE RERVM IVRE.

Cap. III.

DE DOMINIO.

Prima regula: Si quid capitur ex hostibus, eius dominum capienti acquiritur, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 7. cap. 1. causa 6. Cuius exceptio est: Nisi bellum sit iniustum. c. sicut. 29. in

prin. de iureiurando. Plures exceptiones uide d. causa 6.

II. Regula: Omnis res per quascunq; causas nascitur, per easdem dissoluitur. c. 1. de reg. iuris. Concordat M. I. C. lib. 7. cap. 4. in prin. & lib. 24. cap. 5. quest. 3. in prin.

III. Regula: Rei uendicatio non nisi aduersus rei possessorem competit, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 7. cap. 5. except. 13. in prin. Cuius exceptio est: Nisi dolo desierit possidere: hic enim pro possessore habetur. c. pro possessore. 36. de reg. iuris. Concordat d. except. 13. repl. 1.

IIII. Regula: In rei uendicatione succumbit actor non probans causam ex qua petit, licet post actionem in iudicium deductam ex alia causa dominium sit nactus. c. abbate. 3. de re iudicata, in 6.

V. Regula: Rei uendicatio ibi, ubi res est de qua contenditur, competit. c. sanè si. 3. de foro competent. Concordat M. I. C. lib. 7. cap. 5. quest. 4.

VI. Regula: Rei uendicatione instituta, regulariter quidem ipsa res uenit in condemnationem. Cuius exceptio est: Nisi res sit consecrata: tunc enim æstimatio eius uenit præstanda. 14. q. 6. c. 1. §. fin. cum c. sequente Comperimus.

VII. Regula: In rei uendicatione actor rem quam petit, tenetur specificare ac designare. c. significantibus. 2. de libelli oblatione. Concordat

M.I.C. libro 7. cap. 5. quæst. 6. reg. 5.

VIII. Regula: In rei uendicatione actor reo sumptus, quos in rem bona fide fecit, tenetur restituere, per ea quæ habentur M.I.C.d. quæst. 6. reg. 7. A qua regula excipitur precium, quo rem compa-
rauit. 16. q. 3. c. penult. §. uniuersas. l. 2. C. ne rei do-
minica uel templorum. Concordat M.I.C.d. reg. 7.
except. 1.

IX. Regula: Rei uendicatio longi temporis præscriptione eliditur. c. cum olim. 18. de præscri-
ptionibus. 16. q. 3. c. placuit ut quicumq; §. præscri-
ptionum. Concordat M.I.C. lib. 7. cap. 8. quæst. 3.
effectu 1.

X. Regula: Præscriptionis istius duplex est ra-
tio, Odium petentis, & fauor possidentis. d. §. præ-
scriptionum. & d. c. placuit. §. hæ præscriptiones.

XI. Regula: Usucapione quoq; rerum dominia
adquiruntur, per ea quæ habentur M.I.C. lib. 7.
cap. 1. in prin. & quæst. 3. effectum 1. & 2. Cuius
exceptio prima est: Nisi sciens rem alienam pos-
sederit: hic enim rem non usucapit, per ea quæ ha-
bentur d. lib. 7. cap. 9. except. 1. in prin. Cuius re-
plicatio prima est: Nisi ab initio possessionis igno-
rauerit rem esse alienam. d. c. placuit ut. §. si autem
nullo titulo. Concordat d. except. 1. repl. 8. Con-
tradicit 34. q. 1. c. si uirgo. uers. sicut in iure. & c.
ult. de præscript. Altera replicatio est: Nisi trigin-

ta annorum præscriptio obijciatur: hæc enim mala fidei possessorem tuetur. d. c. placuit ut. §. quod si mala. Contradicit tamen c. uigilanti. 5. c. si diligenti. 17. §. si uero dicatur. Et c. ultim. de præscriptionibus. c. possessor. 2. de reg. iuris, in 6. Hæc de prima exceptione: cuius tamen plures replicationes uide M. I. C. d. except. 11. Altera exceptio est: Nisi res ecclesiæ possideatur: hæc enim usucapi non potest. 16. q. 3. c. licet. c. placuit ut. §. potest etiam. Concordat M. I. C. lib. 7. cap. 10. except. 15. Tertia exceptio est: Nisi res fisci uel Imperatoris possideatur. 16. q. 3. c. penult. §. uniuersas. l. 2. C. ne rei dominicæ uel templor. Concordat item d. cap. 3. except. 16. Quarta exceptio est: Nisi causa falsa uel nulla possessionis fuerit. c. 1. de præscriptionib. in 6. c. 1. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. lib. 7. cap. 11. except. 28. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi ius commune, uel præsumptio sit pro possidente. d. c. 1. de præscript. in 6. Altera replicatio est: Nisi tempus sit triginta annorum quo possedit, uel immemorale. d. c. 1. in fine. Et d. c. placuit ut. §. si autem nullo titulo. Plures replicationes uide M. I. C. d. except. 28. Quinta exceptio est: Nisi non suo, sed alieno nomine possederit. c. si diligenti. 17. in prin. de præscriptionib. Sexta exceptio est: Nisi res non sit possessa. c. sine possessione. 3. de præscript. in 6. Et l. 25. ff. de usucap. Septi-

ma exceptio est: Nisi dominus medio tempore agere non potuerit propter possessoris absentiam, infantiam, uel aliam iustam causam. De qua re uide M.I.C. lib. 15. cap. 13. except. 8. Octaua exceptio est: Nisi non per legitimū tempus possederit. Quae exceptio approbatur M.I.C. lib. 7. cap. 12. except. 34. in prim. Cuius replicatio est: Nisi accessione utatur sui authoris. 16. q. 3. c. placuit ut. §. quod si ab eo. Concordat M.I.C. d. except. 34. replic. 2. Huius duplicatio est: Nisi ab eo causam possidendi non habeat possessor, uel ipse mala fide possideat. d. c. placuit ut. §. quod si mala. uers. nec sibi proderit. Concordat M.I.C. d. repl. 2. dupl. 4. Plures duplicationes uide d. repl. 2. Sed & plures propositae exceptionis replicationes uide M.I.C. d. excep. 34. Nona exceptio est: Nisi possessio fuerit interrupta, & res medio tempore non possessa. d. c. placuit ut. §. haec de praescriptionibus decennij. Concordat M.I.C. d. cap. 12. except. 42. Huius replicatio est: Nisi à tempore possessionis recuperatae triginta anni excesserint. d. §. haec de praescriptionib. uers. quod si per. Plures replicationes uide d. except. 42. Decima exceptio est: Nisi possessor medio tempore uel post impletam usucapionem priuilegium contrarium usucapioni petierit. c. ueniens. 19. de praescript. Undecima exceptio est: Nisi is qui rem suscepit, postea eam rem posside-

re defierit: hoc enim casu ad eam recuperandam rei uendicationem non habet. Sed reprobatu*r* l.8. in prin. C. de p*r*ascript. 30. uel 40. annorum. Admittitur tamen h*æ*c exceptio, primu*m* quidem, si mala fide qui p*r*æscripsit possederit. d. c. placuit ut. §. quod si mala. uers. si uerò aliquo. & d. l. 8. §. quod si quis. Deinde admittitur, si prior dominus rem receperit. Aduersus hunc enim etiam bonæ fidei possessori uindictio denegatur. d. §. quod si mala. uers. si autem res. Planè harum distinctionu*m* replicatio generalis h*æ*c est: Nisi alius per uim possessionem nactus sit: hoc enim casu etiam malæ fidei possessori, qui rem p*r*æscripsit, actio deneganda non est. d. §. quod si mala. uers. quod si uiolenter. & d. l. 8. §. sed h*æ*c super illis. Plura de exceptione proposita uide M. l. C. d. cap. 12. except. 14. Duodecima exceptio est in rebus n*o*n possessis, uel non p*r*æscriptis. Quæ exceptio approbatur exemplo c. cum olim. 18. in fine. de p*r*escriptionibus. H*æ*c de dominio: de quo uide plura M. l. C. lib. 7.

DE POSSESSIONE.

XII. Regula: Adquiritur possessio ex consuetudine loci, qua modicum terræ loco rei tradendæ datur, uel in extremitate pallij manu apprehendentis sustinetur. c. ex literis. 2. de consuetudine.

XIII. Regula: Per solutionem pensionis rei,
pro

pro qua pensio soluitur, tradita censetur. c. cum
uenisset. 9. de restitutione spoliator.

XIIII. Regula: Si uis fiat ei qui in possessionem missus est, datur eo nomine actio: de qua M. I. C. lib. 7. cap. 19. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi cum ob latitantem debitorem creditor in possessionem bonorum eius missus esset, debitor cautionem offerat iudicio sisti & iudicatum solui. c. 1. de dolo & contumacia. Altera exceptio uidetur: Nisi misso tale crimen obijciatur, quo probato possessione esset priuandus. Sed hæc exceptio reprobat. c. accedens. 23. de accusation.

XV. Regula: In interdicto Vti possidetis utroque probante, obtinet is qui antiquiorem possessionem probat titulo maximè iustificatam, uel meliores probationes respectu possessionis adduxit. c. licet causam. 9. de probationibus.

XVI. Regula: Interdicto Vnde ui agitur ad possessionem ui occupatam restituendam, per ea que proposita sunt M. I. C. lib. 7. cap. 23. quæst. 2. & quæst. 4. in prin. Cuius exceptio prima hæc uidetur: Nisi quis suam rem uel sibi debitam ui occupauerit. Que tamen reprobat. c. super spoliatione. 4. de ordine cognition. Concordat M. I. C. d. cap. 23. quæst. 8. reg. 9. Planè admittitur, si actor in eam exceptionem consenserit, ita, ut si reus eam probasset, ei cederet. c. 1. de restitut. spoliatorum.

Altera exceptio est: Nisi reus ab actore prior fuerit deiectus, isq; uim ui repulerit. d. c. 4. Concor-
 dant ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 4. except.
 12. ubi de ea uide plura. Tertia exceptio est: Nisi
 actor antea clam possessionem reo absente occu-
 passet. c. olim causam. 12. de restitut. spoliatorum.
 Quarta exceptio uidetur: Nisi deiectus uitiöse
 possessionem fuerat nactus. Sed reprobatur c. in
 literis. 5. d. tt. Planè admittitur exceptio proposi-
 ta, si præsumptio iuris sit cōtra actore īproprie-
 tatis, quod actor iniuste, reus iuste possederit. c.
 ultim. eod. tt. in 6. Quinta exceptio uidetur: Nisi
 proprietatis causa in iudicium deducta sit. Sed re-
 probatur c. pastoralis. 5. de causa possessionis et
 proprietatis. l. 18. §. fin. ff. de ui et ui armata. Pla-
 nè admittitur exceptio proposita, si in causa pro-
 prietatis conclusum sit. d. c. 5. Quæ tamen distin-
 ctio recipit replicationem hanc: Nisi iusta subsit
 causa. d. c. 5. uers. nisi iudex qui de causa. Sexta ex-
 ceptio est: Nisi actor antea non possederit. c. olim.
 17. de restitut. spoliat. Septima exceptio est: Nisi
 actor antea rem, de cuius possessione se deiectum
 dicit, spontè resignauerit. c. accepta. 3. et c. audita.
 4. eod. tt. Huius replicatio est: Nisi post deiectionem
 demum resignauerit. hoc enim casu resigna-
 tio præsumitur metus causa facta: ideoq; actori nō
 obest. c. sollicitè. 2. eod. tt. Octaua exceptio uido-
tur:

tur: Nisi actor crimen aliquod commisisse dicatur. Sed reprobatur c. item cum quis. 6. eod. tt. Nona exceptio est: Nisi magistratus subditum deiecerit. Quæ exceptio ipso quidem iure subsistit: sed eius replicatio est: Nisi non seruato iuris ordine deiecerit. c. conquirente. 7. de restitut. spoliator. Decima exceptio est: Nisi reus restituere propter inopiam non possit. c. olim. 16. eod. tt. Vndecima exceptio est: Nisi deiectus sit restitutus. Huius replicatio est: Nisi non plenè fuerit restitutus. c. Pisanis. 19. eod. tt. Plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. d. quæst. 4.

XV II. Regula: Interdictum Vnde ui non competit contra alium, quàm qui ui deiecit. c. cum ad sedem. 15. de restitut. spoliator. Huius exceptio prima uidetur: Nisi alius rem possideat. Sed reprobat M. I. C. d. cap. 23. quæst. 6. except. 7. Admittitur tamen, si alius sciens rem ui occupatam receperit. c. saepe contingit. 18. de restitut. spoliator. Plures exceptiones uide M. I. C. d. quæst. 6.

XV III. Regula: In interdictum Vnde ui uenit res cum fructibus, damno quod sensit deiectus, & omnis causa. c. grauis. 11. de restitut. spoliator. 3. q. 2. c. episcopi si à proprijs. & c. redintegranda. Plura de hac regula uide M. I. C. d. capite 23. quæst. 8. reg. 1.

XIX. Regula: De fructibus restituendis specialiter

cialiter etiam cauetur tum d.c.12. tum etiam M.L.
C.d. quæst. 8. reg. 4.

XX. Regula: Cōstitutionibus principum, reus tam rem, quàm eius æstimationem restituere tenetur. i. q. 4. c. ult. l. 7. & l. 10. C. unde ui. Instit. de interdiciis. §. sed ex constitutionibus.

XXI. Regula: Ad fine remedium interdicti Vnde ui est, condictio ex lege, si post appellationem quid sit innouatum. c. bonæ memoriæ. 51. de appellationibus. De qua re uide §. lib. 2. cap. 18. quæst. 7. reg. 13.

XXII. Regula: Ad fine item remedium est, exceptio spoliij: de qua uide §. li. 2. cap. 9. excep. 4.

XXIII. Regula: Ad fine quoq; remedium est c. redintegranda. 3. q. 1. c. redintegranda.

XXIII. Regula: De differentia precarij & precariarum cauetur c. ult. de precarijs. ubi dicitur, quòd precarium mutata uoluntate concedenti, uel eius cui concedens alienauit, reuocari potest: precariæ uerò non item.

XXV. Regula: Soluitur item precarium morte eius qui precario rogauit. d.c. ult. uers. soluitur quoq;.

XXVI. Regula: Solui quoq; uidetur precarium morte concedentis. Sed hæc causa reprobat. d.c. ult. uers. non etiam concedentis. Plura de precario uide §. lib. 3. cap. 12. reg. 17. & 18. Hæc de posses.

possessione sint dicta: de qua tamen uide plura M.
I.C.lib.7.

DE VSVFRVCTV.

XXVII. Regula: Vsfusfructus in ijs reb. quæ
usu consumuntur, constitui non potest. extrauag.
Ioann. x x i i. ad conditorem. 3. §. quod autem quo
ad res. de uerb. signif. De qua re uide plura M. I. C.
lib. 7. cap. 26. quæst. 4. except. 2.

XXVIII. Regula: De cautione ab usufru-
ctuario præstanda cauetur c. ult. de pignoribus.
De qua uide plura M. I. C. d. lib. 7. cap. 31. Plura de
usufructu uide M. I. C. d. lib. 7. cap. 26. & deinceps.

DE REBUS SACRIS, SAN-
ctis & religiosis.

XXIX. Regula: Locus ad hospitalitatis u-
sum deputatus religiosus efficitur. c. ad hæc. 4. de
religiosis domibus.

XXX. Regula: Locus in quem mortuus illa-
tus est, religiosus efficitur, per ea quæ habentur
M. I. C. lib. 8. capite 13. de loco religioso, quæst. 2. in
prin. Cuius exceptio est: Nisi hæreticus eo sit illa-
tus. c. quicumq; 2. in prin. uers. & locus ille. de hæ-
reticis, in 6. Plures huiusmodi exceptiones uide
M. I. C. d. quæst. 2.

XXXI. Regula: Res sacra uel religiosa alie-
nari, obligari, uel ciuilibus usibus commodari non
potest. d. c. 4. & 12. q. 2. c. nulli. c. prædia. item De
reg.

910 **METHODI IVRIS PONT.**

reg.iuris,in 6.c.semcl.51. Concordat item M.I.C. lib.8.cap.13. de rebus sacris,quæst.3.reg.2. Plura de hisce rebus uide d.cap.13.

**DE REBUS CVM ALIO
communibus.**

XXXII. Regula: In re communi potior est conditio prohibentis. c.in re communi. 56. de reg. iuris,in 6. Plura de hac regula uide M.I.C.lib.8. cap.24.de rebus cum alio communibus,reg.1.

**DE NOVI OPERIS
nunciatione.**

XXXIII. Regula: Noui operis nunciatio remittitur,si is cui nunciatum est, cautionem præstet de opere,si non iure fuerit edificatum,demoliendo. Quæ regula approbatur M.I.C.libro 3. cap.26.quæst.9.causa 7.in prin. & cap.27.actione 2.quæst.1.except.2. Cuius exceptio est: Nisi in cõnenti uel intra tres menses probari possit,non iure edificari.c.penult. & ult. de noui operis nũciatione. Plures exceptiones uide M.I.C.d.causa 7.

XXXIII. Regula: Si quis contempta noui operis nũciatione,opus fecerit: illud destruere cogitur. c.1.cum c.sequente.d.tt. & l.20.in princ. ff. eod.tt. Huius exceptio prima uidetur: Nisi iure opus factum sit. Sed reprobat d.c.1.cum sequente. Concordat M.I.C.lib.8.cap.27.actione 2.quæst. 1.except.3. Altera exceptio est: Nisi cautum sit nuncianti

nunciandi de opere, si non iure fuerit edificatum,
demoliendo. Quæ exceptio approbatur simul et
distinguitur per ea quæ habentur s. reg. proxima.
Tertiam exceptionem uide M. I. C. d. quæst. 1. ex-
cept. 1.

DE CENSIBVS.

Cap. II II.

INter rerum iura numerari etiam possunt cen-
sus, quos quis in re aliena habet. de quo in hoc
capite dicetur.

I. CAUSAE EX QVIBVS
debetur census.

ICausa: Si census in prædio alicuius constitutus
sit per legatum, indictionem uel similem aliquem
modum: debetur. Cuius causæ siue regule exce-
ptio est: Nisi ecclesiæ census sit impositus. c. scien-
tes. 3. c. prohibemus. 7. c. cum clerici. 11. de censibus.
c. præterea. 13. de iure patronatus. Huius exco-
ptionis replicatio prima est: Nisi in fundatione ec-
clesiæ consensu episcopi census ei sit impositus. d.
c. 13. uers. præter antiquos. c. significauit. 13. §. quo-
circa. de censibus. Huius replicationis duplicatio
est: Nisi uetus census postea sit auctus. d. c. prohi-
bemus. 7. uers. nec ueteres. et c. grauis. 15. de censi-
bus. Altera replicatio est: Nisi episcopus remitten-
do ecclesiæ iura episcopalia censum ei imposuerit.

c. con-

912 METHODI IVRIS PONT.

c. constitutus. 6. de religiosis domib. Tertia replicatio uidetur: Nisi episcopus ecclesiam à laicis occupatam illis eripuerit. Sed reprobat. c. ecclesijs. 9. de censibus. Quarta replicatio uidetur: Nisi iusiurandum de persoluendo censu præstitum sit. Sed reprobat. c. significauit. 11. & c. grauis. 15. eod. tt. Quinta replicatio est: Nisi autoritas superioris intercesserit. c. præterea. 8. uers. si pontificis. d. tt. Huius duplicatio est: Nisi nulla iusta causa subsit. d. c. significauit. 11. §. fin. Accedit glossa in c. prohibemus. 7. in uerbo Censui, in fine.

I. Regula: Si multis annis census sint persoluti, debentur ex præscriptione. Cuius exceptio est: Nisi clericus sine autoritate superioris ex redditibus ecclesiæ censum persoluerit. d. c. præterea. 8. & c. cum clerici. 11. de censibus.

II. QUID ET QUANTVM debeatur?

I. Regula: Ne ratione census plus debito exigatur, cauetur per ea quæ proposita sunt s. capite 1. reg. 4.

II. Regula: Si cum procuratio in singulas personas annua esset imposita, personarum numerus sit auctus, ut inde grauetur ecclesia soluens: officio iudicis ei succurritur. c. quanto. 16. de censibus.

III. Regula: Si ad diuersas mēsuras soluitur census, minorem soluēdo liberatur. c. ex parte. 18. d. tt.

III. Re-

IIII. Regula: Soluendi sunt census in antiqua moneta, in qua sunt instituti. c. penult. de censibus. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi solutio alterius moneta sit præscripta. c. olim. 20. d. tt. Altera exceptio est: Nisi antiqua moneta in usu esse defuerit: tunc enim æstimatio eius persoluenda. d. c. penult. in fine.

III. ADIUNCTA SEU OFFICIUM EXIGENTIS.

Petens censum causam exprimere debet, ex qua debeatur. c. peruenit. 5. de censibus. Hæc de rerum iure sint dicta: de quo tamen uide plura M. I. C. lib. 7 et 8. Sequitur nunc de actionum iure, puta testamentorum, successionum ab intestato, legatorum, donationum, contractuum, delictorum, exceptionum, liberationum, ac restitutionum.

DE CAUSIS IVRIS LV. cratiuis. & conditionibus.

Cap. V.

Prima regula: Testamentum unde dictum, definitur 13. q. 2. c. placuit. §. uel ut quidam. uers. unde et testam.

II. Regula: Testamentum pupillare paterni testamenti pars est. c. 1. §. fin. in fine. de testamentis, in 6. Concordat M. I. C. lib. 9. cap. 2. quæst. 4. reg. 2.

III. Regula, De executoribus testamenti: qua-

Am

tenu

914 METHODI IVRIS PONT.

tenus unus sine altero exequi possit, definitur c. ult. §. fin. d. tt. Item, quatenus illis cessantibus episcopus loci exequi possit, uide 3. reg. 19. except. 8. in fine.

IIII. Regula: De ratione ab executoribus testamenti reddenda cauetur Clement. 1. eod. tt.

V. Regula: Regulariter quidem ex testamento hereditas peti potest, ac legata debentur. 13. q. 2. c. ultima, in prin. c. placuit. §. uel ut quidam. Nouell. 22. §. atq; hoc primum. Cuius regule exceptio prima est: Nisi testator fuerit furiosus, uel non compos mentis. c. ult. §. quia uero pars. de successione ab intestato. l. 1. et l. 17. qui testam. facere poss. Altera exceptio est: Nisi testator seruus fuerit. 13. q. 2. c. ultima. uers. quod de libero, cum c. sequente. Concordat M. I. C. lib. 9. cap. 5. except. 17. Tertia exceptio est: Nisi testator monachus fuerit. c. quid ingredientibus. 2. de testamentis. Concordant ea quae proposita sunt 3. lib. 3. cap. 6. reg. 5. except. 2. ubi etiam propositae exceptionis aliquot replicationes annotantur. Quarta exceptio: Nisi testator manifestus fuerit usurarius. Quae exceptio approbatur simul et distinguitur c. 2. §. penult. et ult. de usuris, in 6. Quinta exceptio est: Nisi non septem testes testamenti factioni interfuerint. Quae exceptio approbata iure civili M. I. C. lib. 9. cap. 7. in prin. mutari ac reprobari uidetur c. cum esses.

10. *et* c. relatum. 11. de testamētis. Vbi duo uel tres testes sufficere dicuntur. Sexta exceptio est: Nisi hermaphroditus testis in testamento sit adhibitus. Quae exceptio approbatur simul *et* distinguitur 4. q. 2. c. ult. §. hermaphroditus. l. 15. ff. de testibus. Septima exceptio est: Nisi episcopus uel clericus de rebus ecclesiae uel tempore clericatus adquisitis sit testatus. c. 1. c. cum in officijs. 7. *et* c. ad haec. 8. in prin. de testamentis. Cuius replicatio est: Nisi non intuitu ecclesiae, sed personae propriae respectu quid illi sit alienatum. c. quia nos. 9. eod. tt. Plura de exceptione proposita uide §. lib. 3. capite 6. reg. 5. except. 1. Sed *et* plures propositae regulae exceptiones uide M. I. C. libro 9. cap. 5. cum capp. sequentibus. Planè iam dictarum aliarumq; similium exceptionum replicatio generalis uidetur: Nisi in eum casum deuenierit testamentum, quo ab initio potuit subsistere. Sed reprobatur c. non firmatur. 18. de reg. iuris, in 6. l. 20. *et* l. pen. ff. eod. tt. Plures replicationes generales uide M. I. C. d. lib. 9. cap. 15. cum sequente.

V L. Regula: Testamento deficiente, succeditur ab intestato à liberis, parentibus *et* transuersalibus cognatis: ut M. I. C. lib. 10. est ostensum. Cuius regulae exceptio prima est: Nisi transuersales ultra sextum gradum defuncto sint cognati. 35. q. 5. c. ult. §. successionis. Concordat d. lib. 10. cap. 5. reg. 1.

916 METHODI IVRIS PONT.

except. 6. ubi huius exceptionis due annotantur replicationes. Altera exceptio est: Nisi heres hereditati renūciauerit. Quæ exceptio approbatur M. I. C. d. lib. 10. cap. 9. except. 14. in prin. Cuius replicatio prima est: Nisi futura hereditati nondum sibi delatæ renūciauerit. Quæ replicatio approbatur d. except. 14. repl. 9. in prin. & d. lib. 10. cap. 6. except. 5. Cuius duplicatio est: Nisi præstito iureiurando futura hereditati renūciauerit. c. quamuis. 2. de pactis, in 6. Cuius triplicationes uide M. I. R. lib. 4. cap. 6. post reg. 9. except. 3. repl. 1. duplic. 2. Plures replicationes uide d. except. 14.

VII. Regula: De ratione numeri graduum cognationum, quare usq; ad sextum gradum numerentur, cauetur 35. q. 4. in prin. cum c. sequente. & q. 5. c. ult. §. successionis.

VIII. Regula, De modo numerandi gradus cognationis. Hic alius est iure pontificio, alius iure ciuili. de qua re dictum §. lib. prox. cap. 13. except. 1. repl. 3. Planè numerationi graduum, quæ habentur 35. q. 5. c. ult. concordant ea quæ habentur M. I. C. lib. 10. cap. 7. quæst. 5.

IX. Regula: Iure ciuili gradus adfinitatis nulli sunt. l. 4. §. gradus. ff. de gradibus & adfinibus. Secus de iure pōtificio: de qua re dictum §. d. cap. 13. except. 1. repl. 2.

X. Regula, De generibus adfinium, proposita

est

est suprà d. exceptione 2. in principio.

XI. Regula: Generi & nurus, soceri & socrus appellatio ex sponsalib. acquiritur. 27. q. 2. c. egressus. §. fin. & c. priusquã. uers. sicut etiã eos. Concordat M. I. C. lib. 10. cap. 7. de adfinib. q. 5. §. de sponsi.

XII. Regula, De fratre & sorore uxoris: quo nomine appelletur, differitur 35. q. 3. c. quod autẽ.

XIII. Regula, De uiri fratre & sorore: quo nomine appelletur, cauetur d. c. quod autem. §. mariti frater. & §. uiri soror. Concordat l. 4. §. uiri frater. ff. de gradib. & adfin.

XIIII. Regula, De duorum fratrum uxoribus: quo nomine appellentur, cauetur d. c. quod autem. §. duorum autem.

XV. Regula: De sororis uiro, & fratre uxoris cauetur d. c. quod autem. §. fin.

XVI. Regula: Ecclesia clericis succedit, per ea qua proposita sunt §. lib. 3. cap. 6. reg. 6.

XVII. Regula: Filius exheredatus uel prateritus de inofficioso querelam habet, per ea qua habentur M. I. C. lib. 11. cap. 4. quest. 2. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi ex iusta causa sit exheredatus. Quæ exceptio approbatur d. quest. 2. except. 17. in princ. Cuius replicatio est: Nisi filius post perpetratum delictum, ob quod exheredari meruit, monasticam uitam elegerit. 19. q. 3. c. ult. in prin. Nouell. 123. §. nullam autem. Plures replica-

tiones uide d. except. 17. Altera exceptio est: Nisi in testamento pupillari uel furiosi, quod pater ei fecit, exheredatus sit uel prateritus. c. 1. §. fin. de testamentis, in 6. Concordat M. I. C. d. quæst. 2. except. 24. Tertia exceptio est: Nisi actor aliud competat remedium, quo portionem debitam consequi possit. Quæ exceptio approbatur M. I. C. d. quæst. 2. except. 30. Cuius replicatio est: Nisi quartam Trebellianicam deduxerit, uel deducere possit: hoc enim casu nihilominus legitimam deducere potest. c. Raynutius. 16. §. in eo uerò. Et §. quia uerò pater item. c. Raynaldus. 18. de testamentis. Quarta exceptio est: Nisi actor legitimam sit consecutus. Quæ exceptio approbatur M. I. C. lib. 12. cap. 5. in prin. Cuius replicatio prima est: Nisi in legitima sit grauatus ad eam alij restituendam. d. c. Raynutius. 16. in prin. Et d. §. quia uerò pater. Distinguitur M. I. C. d. cap. 5. repl. 5. Planè iure nouo, quidquid ad grauandum actorem in legitima adiectum est, ipso iure pro non adiecto habetur. d. §. quia uerò pater. Et d. c. Raynaldus. 18. Plures replicationes uide M. I. C. d. cap. 5. Sed Et plures propositæ regulæ exceptiones uide M. I. C. d. q. 1.

DE LEGATIS ET FIDEI- commisissis.

XVIII. Regula: Heres uel alius rogatus rem legatam alienare prohibetur M. I. C. lib. 12. cap. 3. reg. 1.

reg. 2. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi rogatus quartam ex lege Falcidia uel tanquam legitimam suam ex bonis retineat: pro ea enim parte ualet alienatio. c. Raynaldus. 18. de testamentis. Plures exceptiones uide d. reg. 2.

XIX. Regula: Legata & fideicommissa relicta regulariter debentur. 16. q. 1. c. admonere. c. consideratio. item c. Raynutius. 16. §. in eo autem. de testamentis. Concordat 3. reg. 5. in prin. & M. I. C. lib. 12. cap. 3. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi filius familiars legauerit. c. licet. 4. §. fin. de sepulturis. in 6. l. 1. §. fin. ff. de leg. 3. Huius replicatio prima est: Nisi consensu patris legauerit. d. §. fin. Altera replicatio est: Nisi rem castrensis. uel quasi castrensis peculij legauerit. d. §. fin. Concordat M. I. C. d. cap. 3. except. 3. repl. 2. Aliam replicationem uide M. I. C. d. except. 3. repl. 1. Altera exceptio uidetur: Nisi ab ecclesia legatum sit relictum. Sed re probatur 12. q. 3. c. penult. §. fin. Tertia exceptio est: Nisi res ecclesie legata sit. c. filius noster. 5. de testamentis. Quarta exceptio est: Nisi quis ecclesie plus quam uni filiorum legauerit. 13. q. 2. c. placuit. §. sed non uidetur. c. si quis irascitur. Quinta exceptio uidetur: Nisi non solemnibus uerbis sit legatum. Que tamen exceptio reprobatur c. indicante. 4. de testamentis. Concordat M. I. C. lib. 12. cap. 6. except. 74. Sexta exceptio est: Nisi quis

legatum uel aliam dispositionem ultimam in alterius uoluntatem contulerit. Hæc exceptio reprobatur c. cum tibi. 13. de testamētis. Approbatur M. I. C. d. cap. 6. except. 80. Septima exceptio est: Nisi impossibile sit id quod legatum est. c. nemo potest. 6. de reg. iur. in 6. Concordat M. I. C. d. cap. 6. except. 93. Plures propositæ regulæ exceptiones uide M. I. C. d. lib. 12. cap. 3. & deinceps. Planè istarū exceptionū replicatio generalis uidetur: Nisi res in eum casum reciderit, quo ab initio legatū consistere potuit. Sed reprobatur c. nō firmatur. 18. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. lib. 12. cap. 6. in fine, repl. 1. Plures eiusmodi replicationes generales uide d. cap. 6. Porro exceptiones iam enumeratæ, & si quæ sunt similes, ex ijs quæ legato insunt sumuntur. Supersunt nonnullæ exceptiones desumptæ ex consequentib. legatum: de quibus sequitur. Octaua exceptio: Nisi legatarius iussa testatoris nō fecerit. c. si heredes. 6. de testamētis. Concordat M. I. C. d. lib. 12. cap. 8. causa 15. in prim. ubi subiicitur huius exceptionis aliquot replicationes. Sanè si ecclesiæ legatum relictum sit, & rogatus iussa testatoris intra annum nō exequatur: executio ad episcopum loci deuoluitur. c. nos quidem. 3. c. tua nobis. 17. & c. penult. de testamentis. Nona exceptio est: Nisi rogatus restituere hereditatem, si sine liberis decesserit: in monasterium sit ingressus,

ac monachus factus. c. in presentia. 8. de probationib. Alias huiusmodi exceptiones, ex consequentibus legatum desumptas, uide M. I. C. d. lib. 12. cap. 7. cum quinque capp. sequentibus. Hæc de 19. regula.

XX. Regula: Si in actione legatorum aliud actum, aliud dictum uel scriptum sit: preferenda est uoluntas scripto uel dicto. c. intelligentia. 6. c. propterea. 3. & c. in his. 15. §. considerantes. de uerb. signif. Concordat M. I. C. lib. 13. cap. 9. reg. 8.

XXI. Regula: Ex legatis & fideicommissis rogatus detrahet quartam ex lege Falcidia uel Trebellianicam. c. Raynutius. 16. §. in eo uero. de testamentis. & M. I. C. lib. 13. cap. 15. in prin. in quam ei computantur fructus percepti. d. §. in eo uero. Concordat M. I. C. lib. 13. cap. 16. quæst. 5. reg. 1. except. 2. Huius regule exceptio est: Nisi directa sit substitutio, non fideicommissaria. c. 1. de testamentis, in 6. In dubio autem substitutio præsumitur directa, non fideicommissaria. d. c. 1. uers. cum in substitutionibus. Plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. d. cap. 15.

XXII. Regula: Negans ecclesie legatum relictum restituere excommunicatur. 13. q. 2. c. qui oblationes, cum duob. cc. sequentibus.

DE CONDITIONIBVS ET legatis conditionalibus.

XXIII. Regula: Si factum uel datum sit, aut

euenerit id quod in conditione continetur: impleta dicitur conditio, & inde oritur actio. Cuius regula exceptio prima est: Nisi cū sub pluribus conditionibus quid legatum uel contractum, alioue modo dispositum esset, non omnes conditiones extiterint. Instit. de heredib. instituendis. §. penult. Cuius exemplum habetur c. olim. 25. de rescriptis. Huius replicatio prima est: Nisi non coniunctim, sed disiunctim plures conditiones sint adiectæ: hoc enim casu uel unam ex ijs extitisse sufficit. c. inter ceteras. 4. cod. tt. c. in alternatiuis. 70. de reg. iur. in 6. Concordat M. I. C. lib. 14. cap. 1. quæst. 3. except. 11. repl. 1. Altera exceptio est: Nisi alio modo, uel ex alia causa, quàm conditio concepta est, ea extiterit. Quæ exceptio approbatur exemplo c. susceptam. 6. de rescriptis, in 6. Concordat M. I. C. d. quæst. 3. except. 14. ubi huius exceptionis aliquot subiiciuntur replicationes. Sed & plures propositæ regule exceptiones uide M. I. C. d. quæst. 3.

XXIIII. Regula: Si non euenerit quod in conditione continetur, defecisse dicitur conditio, & exinde actio denegatur. M. I. C. lib. 14. cap. 2. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi non stet per actorem, quo minus conditio impleatur. c. imputari. 41. & c. cum non stat. 66. de reg. iur. in 6. Plura de hac exceptione uide M. I. C. de cap. 2. except. 10. Sed & plures exceptiones uide d. cap. 2.

XXV. Regula: *Conditio hæc, Si facere non possit. intelligitur tã de iure quàm de facto. c. sci- scitatus. 13. de rescriptis. l. filius. 15. ff. de condit. & demonstr.* Plura de conditionibus uide *M. I. C. d. cap. 1. 2. & 3.*

DE DONATIONIBVS.

XXVI. Regula: *Ex donatione proficiscitur actio ad rem donatam tradendam, & exceptio ad eã retinendam. M. I. C. lib. 14. cap. 14. in prim.* Cuius exceptio prima est: *Nisi nõ dominus rem alienam donauerit, uel prælatus rem ecclesiæ. c. fraternitatem. 2. de donationib.* Concordant ea quæ proposita sunt *3. lib. 3. cap. 12. reg. 11.* Altera exceptio uidetur: *Nisi traditio non sit secuta. Sed reprobatur c. 1. de donationib. & M. I. C. d. cap. 14. except. 33. §. iure autem nouo.* Vbi de hac exceptione uide plura. Tertia exceptio est: *Nisi conditio donationis defecerit, uel causa non sit secuta. M. I. C. d. cap. 14. except. 36.* Cuius replicatio est: *Nisi ecclesiæ sub conditione uel modo sit donatum. Quæ replicatio approbatur simul & distinguitur c. uerum. 4. de conditionibus adpositis.* Plures replicationes uide *M. I. C. d. except. 36.* Quarta exceptio est: *Nisi donatarius in donatorem fuerit ingratus. c. ultim. de donationib.* Concordat *M. I. C. d. cap. 14. except. 38.* Cuius replicatio est: *Nisi donator in uita sua actionem de reuocanda ob ingratitudinem dona-*
tionis

tionem non mouerit: hoc enim casu ipsius hæres reuocare non potest. d. c. ult. §. fin. Concordat M. I. C. d. except. 38. replic. 4. Sed & plures replicationes uide d. except. 38. & plures exceptiones d. cap. 14.

XXVII. Regula: In donationibus plenissima fit interpretatio. Ideoq; clausula onerosa post multas donationes adposita proximam tantum donationem respicit. c. cum dilecti. 6. de donationib.

XXVIII. Regula: In re dubia nemo plus iuris uidetur donasse quàm habet. c. pastoralis. 7. cod. tt.

XXIX. Regula: Si quis immodicam fecerit donationem, competit liberis donatoris actio uel exceptio ad præstandam seu deducendam uel suppleendam legitimam. c. Raynutius. 16. §. dictus uerò iudex. & §. cum autem coram. de testamentis. De qua actione uide M. I. C. lib. 14. cap. 16.

XXX. Regula: Donatio inter maritum & uxorem constante matrimonio facta non ualeat. Que regula approbatur simul & distinguitur c. ult. in prin. Concordat M. I. C. libro 14. cap. 20. in prin. Huius exceptio prima est: Nisi donans nō fiat pauperior, nec accipiens locupletior. d. c. ult. in prin. Concordat M. I. C. d. cap. 20. except. 9. ubi de hac exceptione uide plura. Altera exceptio est: Nisi donator dum uixit, donationem non reuocauerit. d. c. ult. uers. nisi donatoris obitu. Concordat d. cap. 20.

d.cap.20.except.39.in prin. Cuius tamen replicatio prima est: Nisi donatorē poenituerit tacitē uel expresse.d.c.ult.uersf.que tamen penitus. De qua re uide plura d.except.39.repl.3. Altera replicatio est: Nisi donatarius ante donatorem decesserit.d.c.ult.uersf.uel qui donatum. De qua re uide plura d.except.39.repl.14. Sed & plures replicationes uide d.except.39.& plures exceptiones d.cap.20. Hec de causis iuris lucratiuis: de quibus tamen uide plura M.I.C.lib.9.cum quinque libris sequentibus.

DE OBLIGATIONIBVS

& actionibus in genere.

Cap. VI.

Prima regula: Ex contractu & quasi contractu, maleficio et quasi maleficio regulariter oritur obligatio simul & actio, per ea que habentur M.I.C.lib.15.cap.1.diuis.3. Cuius regule exceptio prima hæc est: Nisi iussu magistratus fecerit.c.quod quis.24.de regulis iuris,in 6.l.127.§.fin.ff.eod.tt. Altera exceptio est: Nisi sciente & consentiente aduersario fecerit.c.scienti.27.d.tt.in 6. Concordat M.I.C.d.lib.15.cap.2.except.14. Tertia exceptio est: Nisi metus causa fecerit: Vide §. Plures huiusmodi exceptiones uide M.I.C.d.cap.2.

216 METHODI IVRIS PONT.

II. Regula: An actio iure diuino sit permiffa, differitur 14. q. 1. in prin. & 23. q. 4. ubi uindicta prohibetur: de qua re annotatum quoq; §. libro 1. cap. 8. quæst. 2. reg. 3. Contrarium tamen concluditur d. q. 1. c. 1. §. fin. cum duob. cc. fequentibus.

III. Regula: Filiofamiliâs regulariter non competit actio sine patris confensu, per ea quæ habentur M. 1. C. d. lib. 15. cap. 4. reg. 1. in prin. Cuius exceptio hæc est: Nifi causa fit fpiritualis. c. ult. §. fin. de iudicijs, in 6. Plures huiusmodi exceptiones uide d. reg. 1.

IIII. Regula: Actio litigiofa cedi ac emi probetur c. ult. §. cum igitur. de alienat. iudicij mutandi causa facta. Concordat M. 1. C. d. cap. 4. reg. 6. except. 2. repl. 4. Vbi huius regule aliquot subiiciuntur exceptiones.

V. Regula: Clericis & monachis uidetur actio deneganda. 14. q. 1. in prin. cum c. fequente, in prin. Cuius regule exceptio prima est: Nifi de damno uitando, non de lucro captando agant. d. q. 1. c. 1. §. his ita. Altera exceptio est: Nifi non fuo, fed alterius uel ecclefie nomine agant. d. c. 1. §. aliud est, ufq; ad §. fin.

VI. Regula: Excommunicato non datur actio. Quæ regula approbatur fimul & distinguitur per ea quæ propofita funt §. lib. 2. cap. 9. de excommunicat. exceptione.

VII. Re.

VII. Regula: Pater pro filio non tenetur, neque conueniri potest. c. ult. de delictis pueror. item l. q. 4. c. iudai, in fine. Concordat M. I. C. lib. 15. cap. 5. reg. 4. exemplo 8.

VIII. Regula: Nec ex facto alterius alius conueniri potest, per ea quæ habentur d. reg. 4. in prin. Cuius regule exceptio prima est: Nisi alius factum alterius ratum habuerit. c. cum quis absq. 23. de sentent. excomm. in 6. c. rati habitionem. 10. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. reg. 4. except. 13. Cuius exceptionis replicatio est: Nisi nomine ratum habentis non sit gestum: tunc enim rati habitio ei non nocet. d. c. 23. §. fin. Et c. ratum. 9. de reg. iuris, in 6. Altera propositæ regule exceptio est: Nisi iure represaliarum incola pro incola conueniatur. Cuius replicatio est in personis et rebus ecclesiasticis, contra quas represaliæ concedi uel extendi non possunt. c. unico, de iniurijs, in 6. Plures exceptiones propositæ regule uide M. I. C. d. reg. 4. Sed et exempla contraria isti regule uide l. q. 4. c. ecclesia quæ.

IX. Regula: Excommunicatus quamuis agere non possit, conueniri tamen potest. c. intelleximus. 7. de iudicijs.

X. Regula: Successori ecclesiastico non præiudicat factum prædecessoris. c. 2. de præscriptionib. Cuius exceptio est: Nisi in re ecclesiæ sit uersum.

Nam

Nam successor in beneficio ecclesiastico conueniri potest ex contractu à prædecessore suo in rem ecclesiæ imito. c. 1. de solutionibus.

XI. Regula: Spoliatus conueniri non potest, antequam restituatur. Quæ regula approbatur simul & distinguitur per ea quæ habentur s. lib. 2. cap. 9. de exceptione spoliij.

XII. Regula: Per procuratorem quis factum in iudicio proponere prohibetur c. pastoralis. 14. de iudicijs. Cōtradicit M. I. C. lib. 15. cap. 5. per quos competat actio, reg. 1.

XIII. Regula: Solutio census debet fieri in antiqua moneta, nisi alia moneta sit præscripta. de qua re uide s. cap. 4. quæst. 2. reg. 4.

XIII. Regula: Si census annui diuersis mensuris soluti sunt, in minori mensura debentur. c. ex parte. 18. de censibus.

XV. Regula: Si antiqua moneta, in qua annuus solui debet, in usu esse desijt: æstimatio eius debetur. c. penult. in fine. de censibus.

XVI. Regula: Si quis plus petierit, punitur c. unico, de plus petitionibus. Concordat M. I. C. lib. 15. cap. 6. reg. 9.

XVII. Regula: Si genus debeatur, uel unum ex duobus, regulariter electio est debitoris. c. in alternatiuis. 70. de reg. iuris, in 6. De qua re uide plura M. I. C. lib. 16. cap. 6. reg. 4.

XVIII. Reg.

XVIII. Regula: Usuræ debentur ex mora.

Quæ regula approbatur M.I.C. lib.15. capite 7. quæst.1. causa 2. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi non reus, sed alius moram fecerit: nam reo alterius mora non nocet. c. mora. 25. de reg. iuris, in 6. De qua re uide plura d. causa 2. except. 3. Altera exceptio est: Nisi reus interpellatus exceptione se tueri potuit. c. non est. 60. eod. tt. de qua uide item d. causa 2. except. 14. Plura de usuris, quatenus exigi possint uel non, uide s. lib. 1. cap. 19. item M.I.C. d. cap. 7.

XIX. Regula: Ex ui facta in litem iuratur taxatione à iudice facta. c. ult. de his quæ ui metusue. Concordat M.I.C. lib. 15. cap. 9. quæst. 4.

XX. Regula: Condemnationem minuit compensationis exceptio opposita, per ea quæ habentur M.I.C. lib. 15. cap. 11. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi depositi actione agatur. c. 2. §. sane depositori. de deposito. Concordat M.I.C. d. cap. 11. quæst. 3. except. 2. Altera exceptio est: Nisi debitum quod opponitur, dubium sit, non liquidum. d. c. 2. §. fin. Concordat M.I.C. d. quæst. 3. except. 26.

XXI. Regula: De temporis prescriptionibus: quatenus actionibus obstant, uide s. lib. 3. capite 1. reg. 19. cum sequente. item cap. 9. in prin. reg. 2. item M.I.C. libro 15. cap. 13. ubi inter alias aduersus

præscriptionem exceptiones numeratur & hæc:
 Nisi actio semel in iudicium deducta fuerit, uel lis
 mota. M. I. C. d. cap. 13. except. 5. Cuius replicatio
 prima est: Nisi ab ultimo die litis quadraginta an-
 ni excefferint. 16. q. 3. c. placuit ut quicumq; §. hæc
 de præscriptionibus. uers. si per litis. Concordat d.
 except. 5. repl. 4. Altera replicatio est: Nisi lis non
 fuerit contestata. Quæ replicatio approbatur per
 ea quæ habentur M. I. C. d. except. 5. repl. 6. in prim.
 Cuius duplicatio est: Nisi cum reus propter absen-
 tiam, infantiam uel aliam similem causam conue-
 niri non posset: querela ea de re præfidi uel episco-
 po sit oblata. d. c. placuit ut. §. is autem cuius res.
 Concordat d. repl. 6. dupl. 2. Tertia replicatio est:
 Nisi in integrum restitutio in iudicium sit dedu-
 cta. hæc enim per hoc non continuatur, sed conti-
 nuo quadriennio expirat. Clement. 1. de in integr.
 restit. l. Papinianus. 21. §. fin. ff. de minor. 25. annu.
 l. 6. C. de temp. in integr. restit. Plures propositæ
 exceptionis replicationes uide M. I. C. d. except. 5.
 Altera exceptio est: Nisi reus fuerit in mala fide.
 c. possessor. 2. dereg. iuris, in 6. Plura de hac excu-
 ptione uide §. cap. 3. reg. 11. replic. 2. Tertia excu-
 ptio est: Nisi titulus à præscribente non probetur.
 Quæ replicatio approbatur simul & distingui-
 tur 16. q. 3. c. dilectio. §. potest etiam. Plures huius-
 modi exceptiones uide §. lib. 3. cap. 9. reg. 2. uen.

M.I.C.d.cap.13. Istarum exceptionum replicatio generalis iure ciuile approbata est hæc: Nisi quadraginta anni excesserint: hæc enim actionem omnem excludit, dictis exceptionibus non obstantib. M.I.C.d.cap.13. in fine. Cui concordat c. ad aures. 6. in fine. de præscriptionib. Huius tamen replicationis generalis duplicatio prima est: Nisi procuracionem legatus uel nuncius sedis apostolicæ petat: huic enim præscriptio ista non obstat. c. accedentes. 11. eod. tt. c. cum instantia. 17. in prin. de censibus. Altera duplicatio est: Nisi uisitatio eiusq; procuratio per superiore ab inferiore exigatur. c. cum ex officij. 16. d. tt. Tertia duplicatio est: Nisi functiones publicæ exigantur. 16. q. 3. c. placuit ut. §. fin. cum c. sequente, in prin. Concordat M.I.C.d. cap. 13. in fine, dupl. 2. Quarta duplicatio est: Nisi decimæ, primitiæ uel aliæ res sacre petantur. d. c. placuit ut. §. quod si priuatus. §. fin. & d. q. 3. c. iubemus. §. sic etiam. item c. causam. 7. de præscriptionibus. Quinta duplicatio est: Nisi subditus se à iurisdictione & obediētia sui magistratus subducatur. hic enim nulla præscriptione defenditur. c. cū non liceat. 12. & c. cum ex officij. 16. de præscriptionibus. Sexta duplicatio est: Nisi liber homo in libertatem uindicetur. d. c. placuit ut. §. penultim. Concordat M.I.C. lib. 6. cap. 3. causa 9. Plures huiusmodi duplicationes uide M.I.C.d. cap. 13. in fin.

Hec de obligationib. & actionibus in genere sunt dicta: de quibus uide plura M.I.C.d.lib.15.

DE CONTRACTIBVS

& quasi contractibus.

Cap. VII.

Prima regula: Pacta seruanda sunt. c. qualiter. 3. de pactis. Concordant ea quæ habentur M.I.C.lib.15.cap.15.in prin. Quæ tamen regula suis exceptionib. non caret. nam Deus quoque frequenter suam mutat sententiam. 22.q.4.c. unusquisque. §. fin. cum c. sequente. & c. non semper. Est igitur proposita regula exceptio prima: Nisi pactum nudum sit. Quæ exceptio approbatur M.I.C.d.cap.15.except.12.in prin. Cuius replicatio est: Nisi pactum nudum bonæ fidei contractui insit. c. contractus. 85. de reg. iuris, in 6. Concordat M.I.C.d.except.12.replic.4. Plures replicationes uide d.except.12. Planè iure pontificio exceptio proposita reprobatur c.1.de pactis. Altera proposita regula exceptio est: Nisi ui metusue causa pactum factum sit. c. peruenit. 2. de iur. iurando. 15.q.6.c.1. Plura de hac exceptione uide M.I.C.d.cap.15.except.16. Tertia exceptio est: Nisi aduersus leges uel contra bonos mores pactum factum sit. c. ult. de pactis. c. cum quidam. 12. §. illi uero. c. sicut ex literis. 13. c. tua nos. 24. de iur. iurando.

do. c. in malis. 69. de reg. iuris, in 6. Concordant item ea quæ habentur s. lib. 2. cap. 16. reg. 9. except. 1. & M. I. C. d. cap. 15. except. 17. Sed & exemplum eius est, si conuenerit de succedendo prælato in prælaturam. c. accepimus. 5. de pactis. Item, si clerici post mortem decedentium maiores sibi pensiones paciscantur. c. cum clerici. 6. eod. tt. Quarta exceptio est: Nisi pactum in damnum tertij uergat. c. pleriq. 7. eod. tt. Concordat M. I. C. lib. 15. cap. 17. aduersus quos ex pacto actio competat, in prin. Quinta exceptio est: Nisi pactum aduersus ecclesiasticam libertatē factum sit. c. sicut nostris. 27. & c. petitio. 31. de iureiurando. Sexta exceptio est: Nisi impossibile quid in pactum sit deductum. c. ult. in fine. de pactis. c. nemo. 6. de reg. iuris, in 6. Plura de hac exceptione uide M. I. C. d. cap. 15. except. 23. Septima exceptio est: Nisi de spiritualibus uel beneficijs ecclesiasticis pactū factum sit. c. cum pridē. 4. & c. ult. de pactis. c. super eo. 7. de transactionib. Concordant ea quæ habentur s. lib. 3. cap. 1. reg. 115. cum sequentib. Sed & plura de hac exceptione uide M. I. C. d. cap. 15. except. 33. Octaua exceptio: Nisi conditio pacti uel contractus defuerit. c. peruenit. 3. & c. sicut. 29. in fine. de iureiurando. Vide plura de hac exceptione M. I. C. d. cap. 15. except. 42. Nona exceptio uidetur: Nisi instrumentū contractus sit amissum. Sed reprobatur

c. cum olim. 12. de priuilegijs. Concordat M. I. C. d. cap. 15. except. 48. Decima exceptio uidetur: Nisi paciscētem pacti statim pœnituerit. Sed reprobat-
 tur c. quod semel. 21. de reg. iuris, in 6. Vndecima
 exceptio est: Nisi Papa absoluerit à contractu uel
 iuramento. 15. q. 6. c. auctoritatem, cum tribus cc.
 sequentib. Duodecima exceptio: Nisi per promiss-
 forem nō stet, quo minus præstet quod promisit. c.
 imputari. 41. de reg. iuris, in 6. c. significante. 7. de
 pignoribus. Concordat M. I. C. lib. 16. cap. 4. exc. 3.
 Decimatertia exceptio: Nisi aduersa quoque pars
 fidem non præstet promissis. c. peruenit. 3. uers. nec
 tu. & c. sicut. 29. in fine. de iureiurando. c. constitu-
 tus. 7. de pœnis. Cōcordat s̄. lib. 2. cap. ult. excep. 4.
 Decimaquarta exceptio est: Nisi aliquid melius fe-
 cerit quam promisit. d. c. peruenit. 3. in prim. De-
 cimaquinta exceptio: Nisi cum quis promississet se
 facturum quod peteretur, illicitum quid petatur.
 c. cum iuramento. 4. de homicidio.

De replicationibus præcedentium
 exceptionum generalibus.

Hactenus propositæ regulæ exceptiones enu-
 merauimus: quarum tamen plures uide s̄. libro 2.
 cap. 16. reg. 9. et M. I. C. d. cap. 15. Planè istarum ex-
 ceptionum replicatio generalis prima hæc uide-
 tur: Nisi iusiurandum de pacto seruando sit præ-
 stitum. Sed reprobatyr c. 1. de iureiurando, in 6. c.

non est. 58. de reg. iuris, in 6. Cuius exemplum habetur c. 1. cum c. sequente. c. quanto. 18. c. tua nos. 24. de iureiurando. c. 2. §. contractus autem omnes. de rebus ecclesie non alienandis, in 6. 15. q. 6. c. auctoritatem. Concordant item ea quæ habentur 5. lib. 2. cap. 16. reg. 9. excep. 1. & M. 1. C. lib. 15. cap. 15. in fine, repl. 1. Planè admittitur replicatio proposita, si iusiurandum seruari possit sine interitu salutis æternæ. hoc enim casu iusiurandū est obligatoriū: potest tamen auctoritate Pōtificis relaxari. c. si uerò aliquis. 8. de iureiurando. De qua re uide 5. lib. prox. cap. 10. de iureiurando. Altera replicatio est: Nisi auctoritate Papæ pactum uel contractus sit confirmatus. c. quoties. 2. de pactis. c. 1. uers. sed si rem, cum c. sequente. de confirmatione utili. Contradicit M. 1. C. d. cap. 15. replic. 5. Huius replicationis duplicatio prima est: Nisi cum res litigiosa esset, Papa negociū confirmauerit. d. c. 1. in prin. Altera duplicatio est: Nisi contra confirmationem suam Papa postea rescripserit. c. de confirmationibus. 2. uers. nisi nouum. de confirmat. utili. Tertia duplicatio est: Nisi per falsi suggestionem confirmatio sit impetrata. d. c. 2. uers. aut certum sit. & c. bonæ memoriæ. 3. eod. tt. Quarta duplicatio est: Nisi innouatum tantum sit instrumentum contractus, non conformatum. c. cum dilecta. 4. eod. tt. c. ex parte. 13. & c. quia intentionis. 29. de priuile-

936 METHODI IVRIS PONT.

gijs. Quinta duplicatio est: Nisi Papa regulari confirmauerit administrationem temporalem. c. ad nostram. 5. cum c. sequente Porrecta. de confirmatione utili. Sexta duplicatio est: Nisi sententia ipso iure nulla sit confirmata. c. examinata. 7. eod. tt. Septima duplicatio uidetur: Nisi uerbum Confirmo, rem confirmatam præcesserit. Sed reprobatur c. uenerabilis. 8. eod. tt. Octaua duplicatio uidetur: Nisi uerba hæc, Sicut sine prauitate prouidè facta est: confirmationi sint inserta. Sed reprobatur d. c. 8. Hæc de secunda replicatione generali. Tertia replicatio uidetur: Nisi res in eum casum peruenerit, quo ab initio utiliter in contractum deduci potuit. Sed reprobatur c. non firmatur. 18. de reg. iuris, in 6. Vide item M. I. C. d. cap. 15. in fine. Sed & plures replicationes generales uide M. I. C. d. cap. 15.

II. Regula: Ex pacto de non petendo competit exceptio pacti conuenti, si petatur. M. I. C. lib. 15. cap. 16. in prim. Cuius exceptio prima est: Nisi ex noua causa agatur. Quæ exceptio approbatur exemplo c. ad nostram. 20. de iureiurando. Altera exceptio est: Nisi aliud petatur quàm pacto comprehensum est. Quæ exceptio approbatur exemplo, quo cum de damno non petendo conuenisset, expensæ petuntur, c. in nostra. 8. de iniurijs. Concordat M. I. C. lib. 15. cap. 18. ubi huius exceptionis aliquot

aliquot subijciuntur replicationes. Plures propositae regulae exceptiones uide M.I.C.d.cap.16.

III.Regula: Ex pœnali stipulatione, si non fiat quod sub pœna promissum est, actio datur ad pœnam petendam, per ea quæ habentur M.I.C. lib. 16. cap. 9. de pœnali stipulatione, reg. 3. in princ. Cuius exceptio prima est: Nisi matrimonium sub pœna sit promissum. c. gemma. 29. de sponsalibus. Altera exceptio est: Nisi pro parte præstitum sit, quod sub pœna promissum est. hoc enim casu pœnalis stipulatio non nisi pro reliqua parte, non in solidum committitur. c. suam. 9. de pœnis. Contradicunt ea quæ habentur M.I.C. lib. 15. cap. 5. reg. 5. except. 7. repl. 6. Plura de regula proposita eiusq; exceptionib. uide M.I.C.d. reg. 3.

IIII.Regula: Si debitor pro suo debito rem alienam obligauit, ad eam redimendam ipse eiusq; hæres tenetur. c. ex præsentium. 3. de pignoribus. Concordat M.I.C. lib. 17. cap. 4. quæst. 1. causa 4.

V.Regula: Ex cōmodato commodati actio datur ad commodatum reddendum, per ea quæ habentur M.I.C.d. quæst. 1. causa 5. Cuius exceptio prima est: Nisi res commodata perierit. M.I.C.d. quæst. 1. except. 3. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi culpa commodatarij interueniente res perierit. c. 1. §. licet. uers. nisi acciderit. de commodato. Huius duplicatio uidetur: Nisi leuissima fue-

938 METHODI IVRIS PONT.

rit culpa commodatarij. Sed reprobatur d.c.1.in prin. Concordat M.I.C.d.except.3.replic.3. Plura de replicatione proposita uide d.except.3. repl.2. Altera replicatio est: Nisi conuenerit ut commodatarius omne periculum præstet. d. §. licet. uers. uel interuenerit. l.1. C. de commodato. Tertia replicatio est: Nisi post moram à commodatario factam res perierit. d. §. licet. uers. seu in mora. Concordat M.I.C. lib. 24. cap. 17. except. 7. Plures replicationes uide d.except.3. Altera exceptio est: Nisi usus, cuius gratia res fuerat commodata, non fuerit expletus. d.c.1. §. contra eum. de commodato. Plures propositæ regulæ exceptiones uide M.I.C.d. quest. 1.

V I. Regula: Si commodator usum rei commodate intempestiuè auferat commodatario, contraria cōmodati actione tenetur. d. §. contra eum, in fine. l. 17. §. sicut. ff. commodati. De qua actione uide plura M.I.C. lib. 17. cap. 5.

V I I. Regula: Depositarius depositum non restituens depositi actione tenetur. M.I.C. lib. 17. cap. 7. quest. 2. causa 7. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi depositū perierit. d. causa 7. except. 1. Huius replicatio prima est: Nisi depositarius suis rebus saluis depositum amiserit. c. bona fides. 2. in prin. de deposito. Concordat M.I.C. d. except. 1. replic. 2. dist. 1. Altera replicatio est: Nisi deposti-

tarium

tarius deposito se obtulit: hoc enim casu culpam præstat. d. c. 2. §. 1. Concordat M. I. C. d. repl. 2. dist. 4. Tertia replicatio est: Nisi merces interuenit pro re deposita custodienda. nam & hoc casu culpam præstat. d. §. 1. uers. uel si quid pro. Concordat M. I. C. d. repl. 2. dist. 3. Quarta replicatio est: Nisi pactum de culpa præstanda interuenerit. d. c. 2. §. pacto uerò. Concordat M. I. C. d. except. 1. replic. 3. Quinta replicatio est: Nisi post moram res perierit. d. §. pacto uerò. uers. mora. Plura de hac replicatione uide M. I. C. d. except. 1. repl. 8. Sexta replicatio est: Nisi culpa depositarij res perierit. Que replicatio uidetur approbari d. §. pacto uerò. ibi: culpa. Sed contradicit M. I. C. d. replic. 2. in prin. Ideoq; replicatio proposita uidetur restringenda ad casum, de quo M. I. C. d. except. 1. repl. 9. dictum est. Plures replicationes propositæ exceptionis uide d. except. 1. Sed & plures exceptiones uide M. I. C. d. causa 7.

VIII. Regula: Vel statim depositum repeti potest. d. c. 2. §. janè depositori. Concordat M. I. C. d. cap. 7. quæst. 6. reg. 1. ubi aliquæ subiiciuntur exceptiones.

IX. Regula: Ex pignoris contractu regulariter competit actio pignoratitia & hypothecaria ad persequendum pignus, per ea quæ habetur M. I. C. lib. 17. cap. 16. quæst. 3. in prin. Cuius exceptio prima

prima est: Nisi liber homo pignori sit obligatus. c. lator. 2. de pignoribus. Concordat M. I. C. lib. 17. cap. 11. except. 34. Altera exceptio est: Nisi extraneus possessor rem usuceperit uel præscripserit. 16. q. 3. c. placuit ut. §. præscriptionum. uers. non solum. Concordat M. I. C. lib. 17. cap. 16. quæst. 8. reg. 1. except. 1. Huius exceptionis replicatio est: Nisi alius quàm qui rem usucepit uel præscripsit, conueniatur. huic enim alterius præscriptio non prodest. d. c. placuit ut. §. si uerò ad alium. uers. nec sibi proderit. l. 8. §. sin uerò nullum. C. de præscript. 30. annor. Plures exceptiones uide d. lib. 17. cap. 11. cum duobus capp. sequentibus.

X. Regula: Pactum legis commissorie in pignoris contractu prohibetur c. significante. 7. de pignoribus. l. 3. C. de pactis pignorum.

XI. Regula: Si eadem res duobus uel pluribus pignori obligata est: is potior est, qui prior est tempore. c. qui prior. 54. de reg. iur. in 6. Concordat M. I. C. lib. 17. cap. 17. in prin.

XII. Regula, De pignoratitia actione, quæ datur debitori ad pignus repetendum: ex quibus causis cõpetat, definitur M. I. C. lib. 17. cap. 20. quæst. 1. Quibus connumerari potest, Si creditor uel eius successor ex pignore tãtum fructus percepit, quantum est in sorte. Quæ causa approbatur c. cum contra. 6. de pignoribus. c. 1. cum c. sequente. Et c. conque-

conquestus. 8. de usuris. Concordat M.I.C.d.cap. 20. quæst. 4. reg. 3. ubi subiicitur proposita regule exceptio. Sed & plures propositæ causæ exceptiones uide s̄. lib. 1. cap. 19. quæst. 2. causa 6. Quibus adijci potest hæc quoq; exceptio: Nisi debitor iusiurandum præstiterit de non repetendo pignore, nisi sorte soluta. c. ad nostrā. 7. de iureiurando.

XIII. Regula: Creditor fructus in sortē debet cōputare, ut patet ex ijs quæ s̄. reg. prox. sunt proposita: ubi etiam eius exceptiones sunt annotatæ.

XIII. Regula: Si modico precio uenditione facta, conuenit ut intra certum tempus rem uenditori liceat oblato precio retrahere: pignus præsumitur in fraudē usurarum constitutū, nō uenditio. c. ad nostram. 5. de empt. & uendit. De qua re uide item M.I.R. lib. 2. cap. 10. in uerbo Simulatio. Idem dicendū, si res uendita sit, ut post tēpus emptor eam recipiat oblato precio maiori, fructib. in sortem computatis. c. illo nos. 4. de pignoribus.

XV. Regula: Si uenditor deceptus sit ultra dimidium iusti precij: ualet quidem uēditio, sed uenditori datur actio, ut restituto precio rem recipiat. c. cum dilecti. 3. & c. cum causa. 6. de empt. & uendit. Concordat M.I.C. lib. 18. cap. 3. except. 27. distinct. 1. Cuius exceptio est: Nisi emptor offerat quod iusto precio deest. d. c. 3. & d. c. 6. & d. dist. 1. repl. 1. Plures exceptiones uide d. dist. 1.

XVI. Re-

XVI. Regula: Venditor cogi potest, ne carius uendat merces suas transcuntibus, quàm in merca to uendere possit. c. 1. de empt. & uendit.

XVII. Regula: Venditor uitium rei in uen- dendo indicare tenetur: aliàs empti actione uel redhibitoria tenetur. M. I. C. lib. 18. cap. 12. quæst. 3. in prin. item causa 6. Cuius exceptio est: Nisi em- ptor uicium sciuit. c. cum qui certus. 31. de reg. iu- ris, in 6. Concordant ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 3. except. gener. 10. ubi aliquot subiiciuntur replicationes. Sed & plures exceptiones uide d. quæst. 3.

XVIII. Regula: Re uendita euicta, emptor regressum habet aduersus uenditorem de præs- tan- da euictione. M. I. C. lib. 18. cap. 14. quæst. 1. causa 1. 7. & 9. Cuius exceptio prima est: Nisi emptor con- uentus non denunciauit uenditori, ut defensionis rei adesset. c. ultim. in prin. de empt. & uendit. De qua exceptione uide plura M. I. C. d. quæst. 1. ex- cept. 68. Altera exceptio est: Nisi emptor contu- maciter absuit tempore sententiæ latæ. d. c. ultim. uers. uel contumaciter. Concordat d. q. 1. except. 56. & except. 58. Tertia exceptio est: Nisi per iniuriam iudicis emptor uictus sit. d. c. ultim. uers. scis per iniuriam. Concordat d. q. 1. except. 55. Plures exceptiones uide M. I. C. d. quæst. 1.

XIX. Regula: Locator conductorem prohi- bere

bere non potest, quo minus re conducta fruatur.

Quod si fecerit, ex conducto tenetur, per ea quæ habentur M.I.C.lib.19.capite 3. quæst.1.causa 5. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi res locata uersibus domini necessaria sit. c. propter. 3. §. uerum. de locato et conducto. l. 3. C. eod. tit. Altera exceptio est: Nisi dominus ædes locatas reficere uelit. d. §. uerum. et d. l. 3. uers. aut corrigere. Tertia exceptio est: Nisi conductor malè in re conducta sit uersatus. d. §. uerum. uers. qui etiam inde. et d. l. 3. uers. aut tu malè. Quarta exceptio est: Nisi conductor non soluerit pensionem. d. §. uerum. uers. uel cum canonem. l. 54. §. inter. ff. locati. Plures huiusmodi exceptiones uide M.I.C. d. causa 5.

XX. Regula: Si conductor damnum in fructibus perceptis uel percipiendis passus sit, remittere da est ei pensio. d. c. propter. 3. in prin. Concordat M.I.C. lib. 19. cap. 4. quæst. 1. causa 4. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi anni præcedentis uel sequentis fructus fuerint uberiores. d. c. 3. in prin. uers. nisi cum ubertate. Concordat M.I.C. d. causa 4. except. 6. Altera exceptio est: Nisi culpa conductoris dampnum contigerit. d. c. 3. in princ. uers. sine culpa. Plures exceptiones uide d. causa 4.

XXI. Regula: Si emphyteuta ecclesiæ intra biennium, uel alius intra triennium canonem non soluerit: iure suo cadit. c. ult. §. emphyteuta quoque.

que. de locato & cōducto. 10. q. 2. c. hoc ius. §. qui rem. Nouell. 7. §. scire autem omnes. Cōcordat M. I. C. libro 19. cap. 9. quæst. 6. causa 1. Huius regulæ exceptio prima uidetur: Nisi dominus non soluat emphyteuta meliorationes. Sed reprobatur d. §. qui rem. uers. non repetiturus. Concordat M. I. C. d. causa 1. except. 4. Altera exceptio uidetur: Nisi emphyteuta non sit interpellatus ut solueret. Sed & hæc exceptio reprobatur d. c. ultim. in fine. & M. I. C. d. causa 1. except. 5. Plures exceptiones uide d. causa 1.

XXII. Regula: Si emphyteuta non requisito uel nolente domino ius suum alienauerit, eo cadit. d. §. emphyteuta quoque. uers. secus præsumendo. Concordat M. I. C. d. quæst. 6. causa 3. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi dominus requisitus ipse emere noluit. d. c. ult. in prin. Concordat d. causa 3. except. 2. Cuius replicatio prima est: Nisi attestatione præmissa emphyteuta domino non indicauerit, quantum precium sibi ab alio offeratur. d. c. ult. in prin. & d. except. 2. repl. 1. Altera replicatio est: Nisi ab attestatione præmissa nondum duo menses præterierint. d. c. ult. in prin. uers. uel à denunciationis. & d. except. 2. replic. 2. Tertia replicatio est: Nisi personis uetitis alienauerit. d. c. ult. in princ. uers. qui ab emptione huiusmodi. & d. except. 2. replic. 3. Plures replicationes, sed & plures

plures propositæ regule exceptiones uide M.I.C.
d. causa 1.

XXIII. Regula: Si emphyteuta rem fecerit deterio-rem, iure suo cadit. 10. quæst. 2. c. hoc ius. §. qui rem.

XXIII. Regula: Si emphyteuta ius suum ex causis prædictis amisit, ut ad dominum res redeat: nihilominus præteriti temporis pensiones soluere, & damnum, quo res deterior facta est, præstare tenetur. d. §. qui rem. uers. ut tamen soluat.

XXV. Regula: Ex mandato mandati actio nascitur. de qua M.I.C. lib. 19. cap. 12. cum sequentibus. Cuius exceptio est: Nisi consilium fuerit non fraudulentum. c. nullus. 62. de reg. iuris, in 6. Concordat M.I.C. d. cap. 12. except. 1. in prin. ubi subiunguntur aliquot replicationes. Plures exceptiones uide d. cap. 12. cum sequentibus.

XXVI. Regula: Si quis negocia ecclesiæ gerendo uel ecclesiæ rebus damnum intulerit, sibi lucrum captando: uel contrà in suis rebus damnum senserit, dū utilitati ecclesiæ studet: hoc damnum hinc inde præstabitur. 12. q. 4. c. 1. §. fin. cum c. sequente, usq; ad §. si uerò de rebus. Concordat M.I.C. lib. 20. cap. 4. in prin. & quæst. 4. in prin. item cap. 5. quæst. 1. & cap. 6. quæst. 1. in prin.

XXVII. Regula: Si quis negocia ecclesiæ gerendo res eius consumpserit: hoc præstandum est.

12.q.5.c.obitum. Quo nomine etiam aduersus heredem datur actio.d.c.obitum. Concordat M.I.C. d.cap.5. quest.3. reg.1. except.1.

XXVIII. Regula: Finium regundorū actio triginta annorum prescriptione eliditur. l.6.C. finium regundorum. Cuius exceptio est in finibus episcopatum et parochiarum, qui nullo tempore prescribi possunt.c.super eo.4.de parochijs.

XXIX. Regula: Si quis pro alio intercesserit fideiubendo uel mandando, pro eo conueniri potest, per ea quæ habentur M.I.C.lib.21. capite 1. quest.2. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi clericus uel monachus intercesserit. Quæ exceptio approbatur simul et distinguitur s. libro 3. cap.5. reg.28. Plures exceptiones uide d. q.2.

XXX. Regula: Si quis pro alio intercesserit, contraria mandati actione consequitur, ut indemnis seruetur.c.peruenit.2.de fideiussoribus. Concordat M. I. C. lib.21. cap.3. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi nondum soluerit actor.d.cap.5. quest.1. except.1. Cuius replicatio prima est: Nisi debitor diu in solutione debiti cessauerit. c. ult. d. tt. l.38. in fine. ff. mandati. Altera replicatio est: Nisi debitor dissipare bona sua incipiat. d. c. ult. uers. aut dissipare. et d. l.38. in fine. Tertia replicatio est: Nisi actor sit condemnatus. d. c. ultim. uers. seu super hoc. Concordat M.I.C. d. except.1.

repl.1.

repl. 1. Quarta replicatio est: Nisi actor à credito-
ribus molestetur. c. constitutus. 3. d. tt. de fideiussor-
ribus. Plures replicationes uide d. except. 1. Hec de
contractibus & quasi contractibus: de quibus ta-
men uide plura M. I. C. lib. 15. cum sex libris sequen-
tibus.

DE DELICTIS ET QVASI
delictis. Cap. VIII.

Prima regula: Furtum committit, qui inuen-
tum non reddit. 14. q. 5. c. si quid inuenisti.
& c. multi. Concordat M. I. C. lib. 22. cap. 2. de furti
actione, quæst. 2. causa 19. ubi aliquot subiiciuntur
exceptiones.

II. Regula: Si rem domino abnegat, furtū com-
mittit. d. c. si quid. uers. qui alienum. Concordat M.
I. C. d. quæst. 2. causa 16.

III. Regula: Si metu pœnæ à furto abstinet,
furti tenetur, in iudicio scilicet poli. de pœnitent.
dist. 1. c. si propterea.

IIII. Regula: Ex furto regulariter furti actio
competit, per ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 2.
causa 1. Cuius regulæ exceptio prima hæc uide-
tur: Nisi rem minimam abstulerit. Sed reproba-
tur 14. q. 6. c. ult. Concordat M. I. C. lib. 22. cap. 8.
quæst. 3. except. 6. Altera exceptio est: Nisi non fu-
randi animo quis rem alienam contrectauerit. d.

948 METHODI IVRIS PONT.

c. ult. Concordat M. I. C. lib. 22. cap. 2. de furti actione, quest. 2. except. 24. Tertia exceptio est: Nisi propter necessitatem famis uel frigoris furtum fecerit. de consecrat. distin. 5. c. discipulos. item c. si quis propter. 3. de furtis. Plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. d. quest. 2.

V. Regula: Furti etiam tenetur, qui furem non indicat ob lucrum quod ab eo consequitur. c. qui cum fure. 4. de furtis.

VI. Regula: Furti poena quadrupli est. 12. q. 2. c. in antiquis. c. si seculi. Concordat M. I. C. lib. 22. cap. 5. in prim.

VII. Regula: Si pars ablata sit, non de toto, sed de parte tantum ablata furti actio est. de poenitent. dist. 1. c. uulgaris. l. 21. in prim. ff. de furtis. Concordat M. I. C. d. cap. 5. reg. 8. ubi subiicitur exceptio.

VIII. Regula: Etiam sacci aestimatio, in quo pecunia furtiua continetur, in furti actione uenit. distin. 50. c. qui saccum. l. 79. ff. de furtis.

IX. Regula: Si clericus ecclesie furtum fecerit, qua poena puniendus sit, definitur 13. q. 2. c. clerici. §. si quis autem.

X. Regula: Furti species est rapina. 14. q. 5. c. dixit. §. fin. cum c. sequente. Concordat M. I. C. lib. 22. cap. 8. quest. 3. causa 1. et quest. 10. reg. 2.

XI. Regula: Ex danno dato actio aduersus dantem competit. c. ult. in prim. de iniurijs. Concordat

M. I. C.

M.I.C.lib.22.cap.9. quæst.3. causa 1. Huius causæ exceptio prima uidetur: Nisi per ignorantia uel imperitia damnum dederit. Sed reprobat d.c. ult. in prin. uers. aut hæc imperitia. Altera exceptio est: Nisi actor damnum euitare potuit. c. damnum. 86. de reg. iuris, in 6. Cõcordat M.I.C.lib.22.cap.9. in fin. excep. 24. Plures huiusmodi except. uide d. cap. 9.

XII. Regula: Si quis foueam fecerit, in quam alienum pecus ceciderit: is qui foueam fecit, de damno dato tenetur. c. si quis. 2. de iniurijs. Concordat M.I.C. d. quæst. 3. causa 10. ubi huius regule aliquot subiiciuntur exceptiones.

XIII. Regula: Si ignem immisit in alienam segetem, de damno dato tenetur. c. si egressus. 5. d. tt. Cõcordat l. 30. §. in hac actione. ff. ad l. Aquiliam. Sed et concordat M.I.C. d. quæst. 3. causa 29.

XIII. Regula: Si fructus alienos immisso pecore depaui, de damno dato tenetur. c. si læserit. 4. d. tt. Concordat M.I.C. d. quæst. 3. causa 33.

XV. Regula: Si causam et occasionem damni dedit, de damno dato tenetur. Quæ regula approbatur per ea quæ proposita sunt §. lib. 1. cap. 15. de homicidio, quæst. 1. causa 3. Concordant ea quæ habentur M. I. C. d. quæst. 3. causa 53. Huius regule exceptio prima est: Nisi quis licitum faciens alteri causam uel occasionem damni dedit. 23. q. 5. c. de occidendis. §. qui uerò repelluntur, usque ad §. fin.

950 **METHODI IVRIS PONT.**

Concordat d. causa 3. except. 1. Altera exceptio est: Nisi ne damnum accideret, nihil ex contingenti- bus omisit, & ita culpa caret. c. ult. §. fin. de iniurijs. l. 30. §. in hac actione. uers. at si omnia. ff. ad l. Aquiliam.

XVI. Regula: Si domum uel superficiem ali- am incenderit, punitur. c. si quis domum. 6. de iniurijs. 23. q. 8. c. si quis membrorum, cum c. sequente. Concordat M. I. C. lib. 22. cap. 9. causa 24.

XVII. Regula: Si liberum hominem uulnera uit, punitur. c. 1. de iniurijs. & d. c. si quis membro- rum, in prin. item M. I. C. lib. 22. cap. 10. reg. 10.

XVIII. Regula: Si matrem familiam, aut prae- textatum praetextatamue adfectatus fuerit, siue a- licuius pudicitiam attentauerit: punitur. de poeni- tent. dist. 1. c. si quis tam masculum, in prin. & §. attentari. l. 9. §. fin. ff. de iniurijs. Vide M. I. C. lib. 22. cap. 12. quæst. 3. causa 4.

XIX. Regula: Si aduersus aliquem manus le- natae sint, & sepe territus sit quasi uapulaturus: punitur. d. distin. 1. c. si quis pulsatus. l. 15. §. 1. ff. de iniurijs.

XX. Regula: Si libellum, carmen aut tale quid ad alicuius infamiam scripserit uel confinxerit: pu- nitur. 5. q. 1. c. 1. cum duobus cc. sequentibus. Con- cordat M. I. C. d. quæst. 3. causa 36. ubi subiiciuntur duae exceptiones.

XXI. Re

XXI. Regula: Si libellum famosum inuētum non corruerit, punitur. d. c. 1. uers. et qui eam. et d. q. 1. c. ult. §. si quis famosum. Concordat M. I. C. d. quæst. 3. causa 37.

XXII. Regula: Ex omni alia iniuria regulariter quidē iniuriarū actio nascitur, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 22. cap. 11. quæst. 3. in prin. Cuius exceptio prima est: Nisi ioco aut casu factū sit, non iniuriæ faciendæ animo. 15. q. 1. c. illud. §. quare si quis. l. 3. §. quare si quis. ff. de iniurijs. Concordat M. I. C. lib. 22. cap. 11. quæst. 4. in prin. Altera exceptio est: Nisi nocentem infamauit. 5. q. 1. c. quidam. §. si in eadem. Concordat M. I. C. d. quæst. 4. except. 12. Tertia exceptio est: Nisi quis liberum hominem pro seruo suo per errorem ceciderit. 15. q. 1. c. ult. d. §. si quis liberum. l. 3. §. si in eadem. ff. de iniurijs. Quarta exceptio est: Nisi furiosus uel impubes iniuriam fecerit. d. c. illud, in prin. et d. l. 3. in prin. Quinta exceptio est: Nisi iniuria remissa sit. 23. q. 4. c. si illic, in prin. Concordat M. I. C. d. quæst. 4. except. 34. ubi subiicitur replicatio. Sexta exceptio est: Nisi reus errorem aperte confessus fuerit ac reuocauerit. d. §. si in eadem. uers. uel forte sciens. Plures huiusmodi exceptiones uide M. I. C. d. quæst. 4.

XXIII. Regula: Non solum is qui fecit, sed is quoque cuius dolo uel opera iniuriā fecit, tenetur.

de poenitent. dist. 1. c. si quis tam. §. fin. l. 11. in prin.
ff. de iniurijs. Concordat M. I. C. lib. 22. capite 12.
quest. 2. in prin.

XXIII. Regula: Capitalis poena est, si quis
puero stuprū persuaserit, aut mulierem puellam-
ue interpellauerit, quidūc impudicitiae gratia se-
cerit, &c. de poenitent. dist. 1. c. sollicitatores. §. qui
puero. l. 1. §. fin. ff. de extraordin. criminib.

XXV. Regula: In actione iniuriarum tentan-
da prius est reconciliatio, quā ad sentētiā per-
ueniatur. 23. q. 4. c. si illic ubi. uers. fin. uerō nihil.

XXVI. Regula: Iniuriarum actione damna-
tus fit infamis, per ea quae habentur M. I. C. lib. 22.
cap. 13. quest. 4. reg. 1. Cuius exceptio est: Nisi mo-
dica fuerit iniuria. c. cum te. 23. de re iudicata.

XXVII. Regula: Si quadrupes damnum de-
derit: datur actio, ut uel damnum sarciatur, uel qua-
drupes noxae dedatur. c. ult. §. quod si animal. de
iniurijs. Concordat M. I. C. lib. 23. cap. 1. quest. 2.
in prin. Est igitur propositae regulae exceptio haec:
Nisi quadrupes pro damno dedatur. hoc enim ca-
su ad damnum praestandum dominus non tenetur,
ut ex iam propositis constat. Concordat M. I. C. d.
cap. 1. quest. 5. reg. 1. except. 1. Cuius replicatio pri-
ma est: Nisi fera bestia, uel quae consuevit nocere,
damnum dederit: hanc enim dando dominus non
liberatur. d. §. quod si animal. uers. quod tamen ad
libera-

liberationem. Altera replicatio est: Nisi culpa domini quadrupes damnum dederit. d. §. quod si animal. uers. & quam debueras. item c. si bos. 3. & c. si laeserit. 4. eod. tt. Plures replicationes uide M. I. C. d. except. 1.

XXVIII. Regula: Bos pro boue interempto reddi debet. d. c. si bos. 3.

XXIX. Regula: Quadrupes quæ nocuit, etiam ordinaria poena punitur. 15. q. 1. c. firmissimè. §. unde etiã de brutis. §. fin. cum c. sequēte Mulier.

XXX. Regula: Sacrilegium committitur, si laicus iura ecclesiastica usurpauerit. c. conquestus. 16. de foro competenti.

XXXI. Regula: Quidquid in sacratis Deo rebus & episcopis iniuste agitur, pro sacrilegio reputatur. c. quæ multotiens. 7. de reg. iuris. 12. q. 2. c. nulli. c. prædia. 13. q. 2. c. qui oblationes, in fine. 17. q. 4. c. qui rapit. c. si quis contumax. §. sacrilegium ergo. c. quisquis. §. sacrilegium, usq; ad finem. Concordat M. I. C. lib. 23. cap. 7. quæst. 6. in prin. Huius regule exceptio prima uidetur: Nisi rem priuatam è loco sacro quis surripuerit. Sed reprobatu d. c. si quis contumax. §. sacrilegium ergo. uers. uel non sacrum. & d. c. quisquis. §. similiter sacrilegium. & §. fin. Contradicit l. 5. ff. ad l. lul. peculatus. Altera exceptio uidetur: Nisi sacrum è loco priuato surripuerit. Sed & hæc exceptio repro-

954 **METHODI IVRIS PONT.**

batur d. uers. uel non sacrum. & d. §. similiter. Con-
tradidere uidetur 23. q. 4. c. quid ergo. §. fin. Ter-
tiam proposita regula exceptionem uide M. I. C.
d. quest. 6. in prin.

XXXII. Regula: Si diuinam legem non ob-
seruat, uel in articulis fidei errat: sacrilegium com-
mittit. 17. q. 4. c. si quis suadente. §. committunt e-
tiam. l. 1. C. de crimine sacrilegij.

XXXIII. Regula: Si de iudicio Imperato-
ris uel Papæ dubitat, sacrilegium committit. d. §.
committunt etiam. uers. aut qui de principali. §.
fin. cum c. sequente.

XXXIII. Regula: Si ecclesiam non per-
mittat ordinari uel consecrari, sacrilegium com-
mittit. 1. q. 1. c. nullus. §. qui autem, cū cap. sequente.

XXXV. Regula: Si quis relictā ecclesiæ re-
tineat, sacrilegium committit. 13. q. 2. c. qui oblatio-
nes, in fine. 17. q. 4. c. sacrilegium.

XXXVI. Regula: Si res ecclesiæ alienat,
uel alienationi consentit: sacrilegium committit.
17. q. 4. c. omnes ecclesiæ.

XXXVII. Regula: Si sacerdotes insequitur,
sacrilegium committit. d. q. 4. c. sicut qui. c. si quis
contumax. §. dicitur etiam. c. quisquis. §. 1. uers. seu
qui iniuriā. c. si quis deinceps. c. si quis suadente,
in prin.

XXXVIII. Regula: Maius est sacrilegij
crimen,

crimen, quàm fornicatio. d. q. 4. c. sicut qui, in fine.

XXXIX. Regula: Sacrilegi capite puniuntur. d. q. 4. c. si forte. item 12. q. 2. c. 1. c. qui abstulerit. l. 9. in prin. ff. ad l. lul. peculatus.

Excommunicantur. 12. q. 2. c. nulli. §. fin. et d. q. 4. c. si quis contumax. §. fin. c. quisquis. §. si quis domum. Apostol. canon. 71. ubi ob ceram et oleum ablatum excommunicatur. Idem cauetur de uase aureo et argenteo, item de uelamine linteo, Apostol. canon. 72.

In quadruplum damnantur. d. q. 2. c. si seculi. et d. q. 4. c. pecunia.

In decuplum damnantur. d. q. 2. c. in legib. Contradicit d. q. 2. c. fraternitas.

Alijs poenis puniuntur. d. q. 2. c. indignè. et d. q. 4. c. pecunia. c. si quis contumax. §. fin. cum c. sequente, in prin. et §. fin.

XL. Regula: Si quis alterius seruo quid persuaserit, quo deterior fieret: eo nomine tenetur actione serui corrupti, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 13. cap. 9. quæst. 2. causa 2. Cuius exceptio uidetur: Nisi occasione religionis seruo suaserit. Sed reprobat 17. q. 4. c. si quis seruum, cum c. sequente. Plures exceptiones uide d. quæst. 2.

XLI. Regula: Deteriores sunt qui uitam moresq; bonorum corrumpunt, his qui substantias aliorum prædiaq; diripiunt. 9. q. 3. c. facta.

XLII. Re:

956 METHODI IVRIS PONT.

XLII. Regula: De abigeis accusatio cum inscriptione & sine ea proponi potest. 4. q. 4. c. nullus. §. abacti. l. unica. C. de abigeis.

XLIII. Regula: Si ex naufragio quid abstulerit, excommunicatur. c. excommunicationi. 3. §. illi etiam. de raptoribus.

XLIII. Regula: De sollicitatoribus alienarum nuptiarum, & matrimoniorum interpellatoribus extra ordinem puniendis cauetur De poenitent. dist. 1. c. sollicitatores, in prin. l. 1. in prin. ff. de extraord. criminibus.

XLV. Regula: De concussione crimine cauetur l. q. 1. c. concussione. Concordat M. I. C. lib. 23. cap. 19. reg. 4.

XLVI. Regula: De lusu prohibito cauetur distinct. 35. c. 1. in fine. Concordat M. I. C. d. cap. 19. reg. 8.

XLVII. Regula: De blasphemijs & adiurationibus puniendis cauetur c. 2. de maledicis. Concordat M. I. C. d. cap. 19. reg. 9.

XLVIII. Regula: De non naturalibus luxurijs puniendis cauetur c. clerici. 4. de excessibus prelator. Concordat M. I. C. d. cap. 19. reg. 10.

XLIX. Regula: De ebrietate punienda cauetur dist. 35. c. 1. c. luxuriosa. c. ecclesie. c. uenter. c. uinolentum. c. luxuriam. c. sexta.

L. Regula: De infantibus & languidis expositis

tis cauetur c. unico, de infantibus & languidis expositis. l. 2. C. cod. tt.

L I. Regula: De incendijs puniendis cauetur c. si quis domum. 6. de iniurijs. 23. q. 8. c. si quis membrorum. c. pessimam. Concordat M. I. C. d. cap. 19. reg. 12.

L II. Regula: De his qui signa rebus alienis imponunt, coercendis cauetur 16. q. 6. c. 1. Concordat M. I. C. d. cap. 19. reg. 14.

L III. Regula: De eo qui rapinam emit puniendo cauetur 14. q. 5. c. rapinam.

L IIII. Regula: Si quis hospitium ab alio conductum ante tempus istius conductionis finitum sine consensu prioris conduxerit, punitur. c. 1. de locato & conducto.

L V. Regula: Ne uiri cum mulieribus lauacra habeant communia, cauetur dist. 81. c. non oportet. Hæc sint dicta de delictis & quasi delictis: ad quæ alia plura connumerari possent. Nam quidquid sit contra præceptum legis, delictum dici potest, & poenam meretur. 14. q. 2. c. quisquis. l. 5. in princ. ff. de re militari. Sed de istis omnibus in uno loco tractare absurdum esset. Nunc de causis iuris retinendi, & amissi recuperandi est dicendum.

958 METHODI IURIS PONT.
DE EXCEPTIONIBVS ET
liberationibus. Cap. IX.

Prima regula: Exceptionum triplices cau-
sa sunt: aut quia factum sit quod fieri oportuit,
aut quia factum sit quod fieri non oportuit,
aut quia non sit factum quod fieri oportuit. l. exce-
ptiones. 20. ff. de exceptionibus. Secundi generis
exemplum habetur c. qui ex timore. 5. de regulis
iuris. ubi is qui ex timore facit præceptum, perim-
de habetur ac is qui non fecit.

II. Regula: Exceptio æquæ ac actio à iudice est
attendenda. Cuius regulæ exceptio prima hæc ui-
detur: Nisi simpliciter iudici cognitio mādāta sit,
certa forma expressa: hoc enim casu uidetur, quod
exceptiones non debeat admittere. Sed reproba-
tur c. ex parte. 13. de officio delegati. Altera exce-
ptio est: Nisi ita causa sit delegata, ne iudex ullas
exceptiones admittat. d. c. 13. uers. nisi exprimatur.
Plures exceptiones uide M. I. C. libro 24. capite 1.
quæst. 6.

III. Regula: Cui competit actio, eidem multo
magis exceptio competit. c. qui ad agendum. 71.
de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. cap. 1. quæst.
7. reg. 1.

IIII. Regula: Ei denegatur exceptio, qui eo-
dem crimine laborat quod obijcit. c. cum ecclesia-
stica,

sticæ. 3. de exceptionibus. c. constitutis. 23. de appellationibus. c. pro illorum. 22. de præbendis. c. intelleximus. 6. §. quod si prædicto. Et c. ult. in fine. de adulteriis. 32. q. 6. c. nihil iniquius. Contradicit c. dilecti. 8. de exceptionibus. De qua re uide glossam ibidem in uerbo Si res ita.

V. Regula: Excommunicato quamuis denegatur actio, non tamen denegatur exceptio, per ea quæ habentur *§. lib. 2. cap. 9. de excom. except. replic. 8. Et 9.*

VI. Regula: Peremptoria exceptio ante litem contestatam frustra opponitur. Quæ regula approbatur simul et distinguitur *c. 1. cum c. sequente. de litis contestatione, in 6. Licet tamen eam in initio litis contestari. 3. q. 3. c. ult. §. fin. Et q. 6. c. si quis episcoporum, in fine. l. 8. uers. quam ante. C. de exceptionibus.*

VII. Regula: Nemo pluribus exceptionibus uti prohibetur, quauis diuersæ sint. *c. nullus. 20. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. cap. 1. quæst. 11.*

VIII. Regula: Exceptionem obijciens non uidetur de intentione actoris confiteri. *c. exceptionem. 63. d. tt. Et c. cum uenerabilis. 6. de exceptionibus. l. 9. ff. eod. tt.*

IX. Regula: Vis exceptionis est, non ut condemnatur actor in id quod in exceptione deducitur, sed ut actionem excludat. *c. 2. de ordine co-*

gnitionum. c. 1. de exceptionibus.

X. Regula: Qui exceptione usus est, eo contra quod excepit, postea uti pro se non potest. c. cum olim. 19. vers. licet enim de censibus.

XI. Regula: Non est in mora, qui exceptione se potest tueri. c. non est. 60. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. lib. 24. cap. 17. except. 7. repl. 8.

XII. Regula: Doli exceptione submouetur qui petit quod est restitutus. c. dolo. 59. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. lib. 24. capite 2. quæst. 2. causa 2.

XIII. Regula: Si quid errore uel ignorantia gestum est, exceptio ignorantie datur, exemplo c. apostolica. 9. in prin. de clerico excom. Concordat M. I. C. lib. 24. cap. 3. quæst. 1. in prin. Declaratur regula proposita, differentia inter errorem & ignorantiam, dist. 38. c. quamuis. ubi errare dicitur, qui putat se scire quod nescit. Is autem qui ignorat, non putat se scire. Planè propositæ regulæ exceptio prima hæc est: Nisi iuris, non facti fuerit ignorantia: illa enim non præstat exceptionem uel excusationem. c. ignorantia. 13. de reg. iuris, in 6. i. q. 4. c. turbatur. §. notandum. & §. item ignorantia. Concordat M. I. C. d. cap. 3. except. 1. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi non crassa aut supina, sed probabilis fuerit ignorantia iuris. c. ult. in prin. de constitut. in 6. Altera replicatio est:

Nisi

Nisi agatur de damno uitando. d. §. item ignorantia. uers. iuris ciuilis. l. 7. ff. de iuris et facti ignorantia. Huius replicationis duplicatio est: Nisi in delictis iuris ignorantia prætendatur: hoc enim casus ad euitandam poenam replicatio proposita non prodest. d. §. item ignorantia. uers. non ita si delictum. Tertia replicatio est: Nisi foemina uel miles ius ignorauerit. Quæ replicatio approbatur M. I. C. d. except. 1. replic. 2. & 3. Cuius duplicatio est: Nisi ius naturale mulier uel miles ignorasse dicatur. d. §. item ignorantia, in prin. Quarta replicatio est: Nisi quis in ius alterius succedens, ius eius ignoret. c. cum quis. 14. de reg. iuris, in 6. l. 42. ff. cod. tt. Plures replicationes uide M. I. C. d. except. 1. Altera proposita regulæ exceptio est: Nisi crassa & supina fuerit facti ignorantia, hominis nimirum securi. c. ultim. uers. dum tamen. de constitut. in 6. Concordat M. I. C. d. cap. 3. except. 2. Planè hoc casu dispensari potest. c. apostolica. 9. §. ceterum si forte. de clerico excom. Tertia exceptio est: Nisi culpa ignorantis acciderit, quo minus sciuerit: uel nisi uoluntaria sit ignorantia. dist. 37. c. ult. & dist. 38. in princ. Quarta exceptio est: Nisi tale sit factum, quod oportuit ignorantem scire. 1. q. 4. c. turbatur. §. notandum. Exemplum huius habetur c. quamuis. 10. de regulis iuris. Huius replicatio est: Nisi minor sit etate. d. q. 4. c. ultim. §. fin. Plures

proposita regula exceptiones uide M.I.C.d.ca.3.

XIIII.Regula: Eo genere quodq; dissoluitur, quo colligatum est.c.1.de reg.iuris.Concordat M.I.C.lib.24.cap.5.quæst.3.in prin.

XV.Regula: Solutio proficit debitori ad liberationem & exceptionem, per ea quæ habentur M.I.C.lib.24.cap.6.quæst.2.reg.1. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi alij quàm creditori solutum sit,c.ea te.22.de iureiurando. Plura de hac exceptione uide M.I.C.lib.24.cap.8. Altera exceptio est: Nisi aliud pro alio soluatur uel præstetur. c.cum aliquibus.6.de re iudicata. Plura de hac exceptione uide M.I.C.d.lib.24.cap.9.in prin. Tertia exceptio est:Nisi non solidum quod debetur solutum sit. Quæ exceptio approbatur M.I.C.d.cap.9.except.15. Cuius replicatio est quoad partem solutā:pro ea enim contingit liberatio,quāuis solidum solutum non sit, per ea quæ habentur d.except.15.replic.1. Cuius duplicatio uidetur in obligatione accessoria poenali. Sed reprobatu c.suam.9.de poenis. Contradicit M.I.C.d.repl.1.duplic.4. Plures proposita regula exceptiones uide M.I.C.d.lib.24.cap.7.cum sequentibus.

XVI. Regula: Si causa de qua iudicatum est, & quæ per sententiā est finita, rursus deducatur in iudicium: obstat rei iudicatæ exceptio, per ea quæ habentur M.I.C.lib.24.cap.14.in prin.Cuius
exceptio

exceptio prima uidetur: Nisi cum antea apud ecclesiasticum iudicem actum esset, nunc apud civilem iudicem agatur: uel contrā. Hæc exceptio reprobat̃ur c. ult. de except. in 6. Planè admittitur exceptio proposita, si pendente iudicio apud civilem iudicem episcopus adeatur. 11. q. 1. c. quicumq;. Altera exceptio est: Nisi ex alia causa nunc agatur, quā actum est antea. Quæ exceptio approbat̃ur exemplo c. ult. de causa possessionis. c. cum olim. 14. de priuilegijs. Cōcordat M. I. C. d. cap. 14. except. 4. Cuius replicatio prima est: Nisi in rem agatur. Quæ replicatio approbat̃ur simul & distinguit̃ur c. abbate. 3. de re iudicata, in 6. Approbat̃ur ibidem §. secus autem. Cui concordat M. I. C. d. except. 4. repl. 1. in prin. Distinctioni concordat d. repl. 1. dupl. 1. Plures distinctiones huius replicationis uide d. repl. 1. Tertia propositæ regulæ exceptio est: Nisi causa, ob quam in priore iudicio reus fuit absolutus, in posteriore iudicio cesset. Quæ exceptio approbat̃ur exemplo c. aduersario. 13. de exceptionibus. Clement. ult. de appellatione. l. 18. ff. de except. rei iudicatæ. Concordat M. I. C. d. cap. 14. except. 7. Quarta exceptio est: Nisi contra alium in iudicio priore actū est, quā contra quem nunc agitur. Quæ exceptio approbat̃ur exemplo c. cum olim. 7. de causa possessionis. Concordat M. I. C. lib. 24. capite 15. reg. 1. Huius exce-

ptionis replicatio est: Nisi prior & posterior conuentus sint litis consortes. 2. q. 6. c. ei qui appellat. §. quandoq;. Concordat M. I. C. d. reg. 1. except. 6. Plures replicationes uide d. reg. 1. except. 1. cum sequentibus. Quinta proposita regule exceptio est: Nisi alius antea egerit, quàm qui nunc agit. c. cum super. 17. de re iudicata. c. inter dilectos. 8. §. fin. in fine. de donationibus. c. 1. §. per præfatam. de iure patronatus, in 6. Concordat M. I. C. d. cap. 15. reg. 2. in prim. Huius exceptionis replicatio prima est: Nisi cum posteriori actori actio primum cõpeteret, is alium antea agere passus sit. c. quamuis. 25. de re iudicata. Concordat d. reg. 2. except. 3. Altera replicatio est: Nisi posterior actor sit successor eius qui antea egit. d. c. 25. in fine. Concordat d. reg. 2. except. 4. Plures replicationes uide d. reg. 2. except. 1. cum sequentibus. Sexta proposita regule exceptio est: Nisi alia res petatur nunc, quàm antea est petita. Approbatur exemplo c. dilectus. 18. de officio ordinarij. c. cum olim. 7. de causa possessionis. Concordat M. I. C. d. cap. 15. reg. 3. ubi de hac exceptione uide plura. Sed & plures propositæ regule exceptiones uide M. I. C. d. cap. 14.

XVII. Regula: Si res quæ petitur, interierit: reus exceptione defenditur, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 24. cap. 17. in prim. Cuius exceptio prima est: Nisi interpellatus non soluerit, & ita post
 moram

moram factam res interierit. Quæ exceptio approbatur d.cap.17.except.7.in prin. Cuius replicatio prima hæc est: Nisi interpellatus exceptione se tueri potuit. c. non est. 60. de reg. iuris, in 6. Concordat M.I.C.d.except.7.repl.8. Altera replicatio est: Nisi alius, non reus in mora fuerit. c. mora. 23. cod. tt. Concordat M.I.C.d.except.7.repl.9. Plures replicationes uide d.except.7. Sed & plures propositæ regulæ exceptiones uide d.cap.17.

XVIIII. Regula: Excommunicatio debitoris exceptionem ei nõ præstat. c. si uerè. 34. uers. cum ad hoc debitum. de sentent. excom.

XIX. Regula: Inopia debitoris inanè reddit actionem. c. olim. 16. & ibi glossa. de restitut. spoliat. Concordat M.I.C.lib.24.cap.21.causa 33. ubi primæ exceptionis loco ponitur, quòd debitor, quamuis inops, ob debitum incarcerationi possit. Quæ tamen exceptio distinguitur in clerico debitore, qui præstito iureiurando de soluendo, si quando potuerit, dimittitur. c. Odoardus. 3. de solutionib.

XX. Regula: Si creditor ad extorquendum debitum uim adhibuit debitori, ius crediti amittit. 16. q. 6. in prin. cum duobus cc. sequentib. & c. ultim. §. fin. Concordat M.I.C.d.cap.21.causa 35. Huius regulæ exceptio est: Nisi non creditor, sed alius ipsius nomine, non tamè ipsius mandato uim intulit debitori. Quæ exceptio approbatur exem

plo d. q. 6. c. placuit. §. fin. cum c. sequente Si episcopus. & c. ult. §. si ergo. Concordat §. lib. 3. cap. 1. reg. 22. & M. I. C. d. causa 35. except. 1.

XXI. Regula: Si pro solutione debiti pignoribus cauere debitor sit paratus, per hoc exceptione non defenditur. c. cum aliquib. 6. de re iudicata. l. 4. §. ait prætor. ff. cod. tt. Hæc de exceptionibus & liberationibus. de quibus uide plura M. I. C. lib. 24.

DE IN INTEGRVM RESTITUTIONIBUS. Cap. X.

Prima regula: In integrum restitutio peti potest ab ordinario administrationem habente, & ab eius delegato, si scilicet specialiter ei causa delegata sit, uel incidat alij causæ delegate. Ab arbitro uerò peti non potest. c. causa. 9. de in integr. restitut. l. 3. C. ubi & apud quem cognitio, & c.

II. Regula: Beneficio restitutionis in integrum præscribitur quadriennio continuo. c. 1. in princ. cum c. sequente. de restitut. in integr. in 6. Clemēt. unica, cod. tt. l. ult. C. de tempor. in integr. restitut. Huius exceptio prima est: Nisi ob aliquā causam, ex qua in integrum restitutio decerni solet, ea intra quadriennium non sit petita. d. c. 1. uers. aut alia rationabilis. Concordat M. I. C. lib. 25. cap. 1. quest.

quæst. 5. except. 1. Altera exceptio est: Nisi iure communi iuuetur latus: ut quia ipso iure non ualeat quod est actum. hoc enim casu nõ obstat quadriennij præscriptio. c. ultim. in fine. de resitut. in integr. in 6.

III. Regula: In integrum restitutus meliorationes aduersario restituere debet. c. 1. in fine. de in integr. restitut.

IIII. Regula: Species restitutionis in integrum uidetur relaxatio iuramenti. de qua s. lib. prox. cap. 10. in fine.

V. Regula: Si quid ui metusue causa factum est, in integrum restituitur. c. abbas. 2. de his quæ ui metusue causa. de consecrat. distinct. 5. c. quidquid enim. Concordat M. I. C. lib. 25. cap. 2. quæst. 3. causa 1. Huius exemplum est, Si metu religionem ingressus sit. c. 1. d. tt. de his quæ ui metusue. item, Si metu beneficio renunciauit. c. abbas. 2. et c. ad audientiam. 4. eod. tt. Item, Si electioni de se factæ metu renunciauit. c. ad aures. 3. eod. tt. Huius regulæ exceptio prima est: Nisi non talis fuerit metus, qui cadat in uirum constantē. c. cum dilectus. 6. eod. tt. Concordat M. I. C. d. quæst. 3. except. 1. Altera exceptio est: Nisi iusiurandum uel fides interuenierit. d. c. ad aures. 3. uers. nisi fortē iuramento. Contradicit d. c. abbas. 2. et d. c. ad audientiam. 4. item c. peruenit. 2. de iureiurando. De qua antinomia

uide glossam in d. uers. nisi fortè iuramento. Plures exceptiones uide M. I. C. d. quæst. 3.

VI. Regula: In actione Quod metus causa, iuratur in litem, taxatione à iudice facta. c. ult. de his quæ ui metusue. l. 18. in prin. ff. de dolo malo.

VII. Regula: Ob dolum etiam interuenientem gestum rescinditur, per ea quæ habentur M. I. C. lib. 25. cap. 3. quæst. 4. in prin. Cuius exceptio est: Nisi in spiritualibus dolum interuenerit. c. cum dilectus. 6. uers. nec obstante. & ibi glossa. de his quæ ui metusue.

VIII. Regula: Minor ætate contra id quod gestit quo læsus est, in integrum restituitur. c. constitutus. 8. de in integr. restitut. Concordat M. I. C. lib. 25. cap. 4. quæst. 4. in prin. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi iusiurandum interuenerit. c. in presentia. 8. §. præterea. uers. cum infra. de probationibus. Concordat M. I. C. d. quæst. 4. except. 24. Altera exceptio est: Nisi minor maior factus gestum ratum habuit. d. c. 8. §. quare cum constet. Concordat M. I. C. d. quæst. 4. except. 27. Tertia exceptio est: Nisi in integrum restitutio semel petita sit & denegata. c. ult. de in integr. restitut. Concordat M. I. C. d. q. 4. except. 30. Cuius replicatio est ex causa noua d. c. ult. uers. nisi nouis. Concordat d. except. 30. repl. 1. Plures exceptiones uide d. q. 4.

IX. Regula: Socio uel consorti minoris restitutio

tutio minori competens non datur. 2.q.6. c.ult. §. quod si ætatis auxilio.

X. Regula: Partibus præsentibus in integrum restitutio petenda ac decernenda. c. cum ex literis. §. tandem deliberatio. de in integr. restitut. Concordat M.I.C.d. cap. 4. quæst. 9. reg. 1.

XI. Regula: Ecclesiæ quoq; perinde ac minori restitutio in integrum competit, per ea quæ proposita sunt §. lib. 3. cap. 1. reg. 18.

XII. Regula: Si qua alia causa iudicem mouerit, in integrum restituere potest, per ea quæ habentur M.I.C. lib. 25. cap. 5. quæst. 3. causa 22. Cuius exceptio prima hæc est: Nisi causa de facto nõ sit probata. c. ex literis. 4. de in integr. restitut. Huius replicatio est: Nisi causa non plenè probata sit fauorabilis. d. c. 4. §. licet autem. Plures exceptiones uide d. causa 22.

XIII. Regula: Non totius temporis restitutio facienda, sed eius tantum, quanto se læsum probat. Clement. unica, in fine. de in integr. restitut. Concordat M.I.C.d. cap. 5. quæst. 6. reg. 2.

XIIII. Regula: Datum ob causam causa non secuta repeti potest, exemplo c. dilectus. 28. de Simonia. Concordat M.I.C. lib. 25. cap. 10. quæst. 1. in prin.

XV. Regula: Datum ob turpem uel iniustam causam repeti potest, per ea quæ habentur M.I.C.

pp § lib.

lib. 25. cap. 11. quæst. 1. in prin. Cuius exceptio est: Nisi utriusq; sit turpitudine, tam dantis quam accipientis. c. inter dilectos. 8. de donationibus. Concordat M. I. C. d. quæst. 1. except. 1. Plures exceptiones uide d. quæst. 1.

XVI. Regula: Si quis ut calumnie causa negotium faceret uel non faceret, pecuniam acceperit: in quadruplum tenetur. 1. q. 1. c. in eum. l. 1. in prin. ff. de calumniator. De qua re uide plura M. I. C. lib. 25. cap. 12.

XVII. Regula: Alienatione iudicij mutandi causa facta, ea rescinditur. c. 1. de alienat. iud. mutandi causa. Concordat l. unica. C. eod. tt.

XVIII. Regula: Clericus qui litem alienam in se transfert, ecclesiastica censura coercetur. c. ult. d. tt. Hæc de in integrum restitutionibus: de quibus uide plura M. I. C. libro 25. Super sunt uerborum significationes & regula iuris Pontificij, de quibus sequitur.

DE VERBORVM SIGNIFICATIONIBUS. Cap. XI.

Accusator unde dicatur, definitur c. forum. 10. §. accusator. de uerb. signif.
Acolythi unde dicantur, definitur dist. 21. c. clericos. §. acolythi.

Antequam dictio non semper implicat. c. quod dicitur.

- citur. 4. de uerborum significationibus.
 Antistes definitur dist. 21. c. clericos. §. antistes.
 Archiepiscopus, d. c. clericos. §. archiepiscopus.
 Argumentum, d. c. forum. 10. §. argumentum.
 Beneficia, c. tua nobis. 32. de uerb. signif.
 Bigami, 27. q. 1. c. quotquot.
 Canon, dist. 3. in prin. cum c. sequente.
 Cantor, d. c. clericos. §. cantor.
 Causa, d. c. forū. 10. §. causa à casu. & §. causa aut.
 Cella, c. priuilegium. 4. de uerb. signif. in 6.
 Censura ecclesiastica, c. querēti. 20. de uerb. signif.
 Clauis, extrauag. Ioann. x x 11. quia quorundam.
 5. §. clauis est. d. tt.
 Clerici, uide §. lib. 3. cap. 3. quæst. 1.
 Concenter, dist. 21. c. clericos. §. concenter.
 Concubina, dist. 14. c. omnibus. §. concubina.
 Coniuratores & conspiratores, c. constitutionem.
 2. §. ceterum. de uerb. signif. in 6.
 Cuculla, Clement. 1. §. statuimus. uers. fin. de statu
 monachor.
 Damni appellatione non continentur expensæ. c.
 in nostra. 8. de iniurijs.
 Desertus locus, c. 1. §. illū locū. de uerb. signif. in 6.
 Diaconi, dist. 21. c. clericos. §. leuitæ. uers. bi Gracè.
 Dioecesis, c. Rodolphus. 35. de rescriptis.
 Eiecta, dist. 34. c. uidua.
 Episcopus, dist. 21. c. clericos. §. episcopus. dist. 91. c.
 legi;

972 METHODI IVRIS PONT.

legimus. §. quod quidem Græcè. 8. q. 1. c. qui epi
scopatum, in prin.

Euidens, c. constitutionem. 2. in princ. de uerb. si-
gnif. in 6.

Exorcista, d. c. cleros. §. exorcista.

Flamen, d. c. cleros. §. sacerdotes.

Flocus, Clement. 1. §. statuimus, in fine. de statu mo-
nachorum.

Forum, c. forum, in prin. de uerb. signif.

Generale interdictum, c. cum in partibus. 17. de
uerb. signif.

Hæresis, 24. q. 3. c. hæresis. c. hæreticus.

Ianuarius dictus quasi ianua anni atq; principiu.
dist. 76. c. ieiunium. §. mense decimo.

Infirmetas duplex, 15. q. 1. in prin. §. porro infirmi-
tas. c. illud relatum. §. itaq; ut, usq; ad §. furor.
c. concupiscentia.

Inquisitio, c. forum. 10. §. iudicium. de uerb. signif.

Iudex, d. c. 10. §. iudex.

Iudicium, d. c. 10. §. uocatur autem. & §. iudicium.
glossa magna in extrauag. com. de iudicijs.

Iure disceptare, c. forum. 10. §. iure autem. de uer-
bor. signif.

Iurgium, d. c. 10. §. iurgium.

Ius, c. ius dictum. 12. eod. tt.

Iusticia, d. c. forum. 10. §. uocatur autem.

Iuxta, c. abbate. 25. d. tt.

- Laici unde dicti, 12. q. 1. c. duo sunt. §. aliud uero.
 Lectores, dist. 21. c. clericos. §. lectores.
 Leuita, d. c. clericos. §. leuita.
 Liberi unde dicantur, 32. q. 4. c. liberi, in prin.
 Lis unde dicta, d. c. forum. 10. §. lis. de uerb. signif.
 Lis mota, c. ex parte. 30. eod. tt.
 Manifestum, c. cum olim. 24. d. tt. & c. constitutio-
 nem. 2. in prin. de uerb. signif. in 6.
 Matrix ecclesia, c. uenerabili. 22. de uerb. signif.
 Meretrix, dist. 34. c. uidua.
 Metropolitanus, dist. 21. c. clericos. §. metropolitani,
 & §. patriarcha patrum, in fine.
 Moderatio, c. transmissa. 33. de uerb. signif.
 Monachus, 16. q. 1. c. 1. in prin. c. placuit. §. fin.
 Mulier, 32. q. 2. c. penultim. l. 13. in prin. ff. de uerb.
 signif.
 Mysterium, 1. q. 1. c. multi. §. mysterium.
 Natus, c. nam & ego. 3. de uerb. signif.
 Negociator, dist. 88. c. eiciens. §. ostendam ergo.
 Negocium, c. forum. 10. §. negocium. & §. in o-
 mni. item dist. 88. c. quoniam. §. fin.
 Nouale, c. 1. & c. quid per nouale. de uerb. signif. l.
 30. §. noualis. ff. eod. tt.
 Oblatio, c. causa. 13. & c. cum inter. 29. eod. tt.
 Ostiarius, dist. 21. c. clericos. §. ostiarij.
 Pactum, c. pactum. 11. de uerb. signif.
 Patriarcha, d. c. clericos. §. patriarcha Græca. & §.
 pa-

patriarcha patrum.

Pater, c. nam & rex. 2. de uerb. signif. l. 201. in fine ff. cod. tt.

Peccatum, uide §. lib. prox. cap. 6. in prin.

Pecunia, l. q. 3. c. totum. Concordat M. I. C. lib. 25. cap. 18. in uerbo Pecunia.

Pedagia, quidagia, salinaria interdicta quæ, c. super quibusdam. 16. §. præterea. de uerb. signif.

Pluralis locutio duorum numero contenta est. c. pluralis. 40. de reg. iuris, in 6.

Pontifex, dist. 21. c. clericos. §. Pontifex.

Posterorum appellatione in pœnis non continentur per foeminas descendentes. c. ubicunque. 4. de pœnis, in 6.

Præcentor, d. c. clericos. §. præcentor.

Præpositus, c. quamuis. 9. de uerb. signif.

Presbyteri & Presbyteræ, dist. 21. c. clericos. §. presbyter. dist. 32. c. ult. dist. 84. c. ult.

Primogenitus, c. ioseph. 5. de uerb. signif.

Probatio, c. forum. 10. §. probatio. de uerb. signif.

Processus de simplici & plano qualis sit, Clement. 2. de uerb. signif.

Psalmista, dist. 21. c. clericos. §. lectores.

Quæstor, c. forum. 10. §. iudicium. de uerb. signif.

Regula, dist. 3. c. regula, in prin. de qua uide item §. cap. prox. in prin.

Reus, d. c. 10. §. reus.

Sacer-

Sacerdos, d. c. clericos. §. sacerdos.

Sacramentum, 1. q. 1. c. multi. §. sacramentum.

Sacrificium, d. c. multi. §. sacrificium.

Satisfactum, c. ex parte. 13. de uerb. signif. Concor.
dat M. 1. C. lib. 25. cap. 18. in uerbo Satisfactio.

Secundum, c. abbate. 25. eod. tit.

Sortilegi, 26. q. 1. in prin. cum c. sequente.

Subdiaconi, dist. 21. c. clericos. §. hypodiacones.

Succentor, d. c. clericos. §. succentor.

Sui clerici, c. sicut. 5. de uerb. signif. in 6.

Testis, c. forum. 10. §. testes. de uerb. signif.

Vates, dist. 21. c. clericos. §. uates.

Vidua, distinct. 34. c. uidua. c. presbyteri. §. uidua. l.
242. §. uidua. ff. de uerb. signif.

Voluntas, 15. q. 1. in prin. §. est autem uoluntas. Hac
de uerborum significationibus sint dicta. De
quibus uide plura M. 1. C. lib. 25. cap. 18.

DE REGVLIS IVRIS.

Cap. XII.

Regula definitur dist. 3. c. 1. cum sequente. a-
bi regula accipitur pro lege. Est enim om-
nis lex regula iustorum et iniustorum. l. 2.
in fine. ff. de legib. In qua tamen significatione in
hoc capite non accipitur Regula: sed accipitur in
ea significatione, quæ habetur l. 1. ff. de reg. iuris.
de qua re alibi copiosius dixi.

Abso-

Absolutio.

I. Regula: Peccatum non dimittitur, nisi restituatur ablatum. c. peccatum. 4. de reg. iuris, in 6.

II. Regula: Peccati uenia non datur, nisi correcto. c. peccati. 5. d. tt.

Accessorium.

III. Regula: Accessorium naturam sequi congruit principalis. c. accessorium. 42. d. tt. Concordat M. I. C. libro 25. cap. 19. in uerbo Accessio, reg. 1. et 2.

Actor & reus.

III. Regula: Fauorabiliores sunt rei conuenti quam actores. c. cum sunt. 11. et c. in pari. 65. de regulis iuris, in 6. Concordat s. libro 2. capite 17. reg. 15.

V. Regula: Non debet actori licere, quod reo non permittitur. c. non licet. 32. d. tt. l. non debet. 41. ff. eod. tt.

Actus legitimi.

VI. Regula: Actus legitimi conditionem non recipiunt neque diem. c. actus. 50. de reg. iuris, in 6. l. actus. 77. ff. eod. tt. ex qua lege d. c. actus, desumptum est, sed perperam. Nec enim id ibi dicitur: sed adiectum est pronomen Qui.

Afflictio.

VII. Regula: Afflicto non est addenda afflictio. c. ex parte. 5. de clerico egrotante.

Amisio.

Amissio.

VIII. Regula: Quibus modis adquirimus, iisdem in contrarium actis amittimus. c. 1. de reg. iuris. Concordat M. l. C. lib. 7. cap. 4. in prin. & lib. 24. cap. 5. quest. 3. in prin.

Animus.

IX. Regula: Diuersitatem corporum diuersitas sequitur animorum. c. quia diuersitatem. 5. in prin. de concessione prebende.

Argumentum.

X. Regula: Quae à iure communi exorbitant, nequaquam ad consequentiã sunt trahenda. c. quae à iure. 28. de reg. iuris, in 6. Concordat 5. lib. 1. cap. 2. quest. 8. reg. 4. except. 1.

XI. Regula: In argumentum trahi nequeunt, quae propter necessitatem aliquando sunt concessa. c. in argumentum. 78. d. tt. Concordat d. reg. 4. except. 2.

Beneficium.

XII. Regula: Beneficium ecclesiasticum non potest licitè sine institutione canonica obtineri. c. 1. de reg. iuris, in 6. Plura de beneficio uide 1. reg. 92. cum sequentibus.

Boni & Bona fides.

XIII. Regula: Bona fides non patitur, ut bis idem exigatur. c. bona fides. 83. de reg. iuris, in 6. l. 57. ff. eod. tt.

Qq

XIII. Re.

XIIII. Regula: Frustra sibi fidem præstari petit, qui eam non præstat. c. frustra. 75. d. dt. Concordat 5. cap. 7. reg. 1. except. 13.

XV. Regula: Bonarum mentium est, ibi etiam culpam agnoscere, ubi culpa non est: quia sæpe sine culpa agitur, quod uenit ex culpa. dist. 5. c. ult. §. fin. c. consilium. 2. §. cum autem, in fine. de obseruantia ieiuniorum.

XVI. Regula: Sæctius est, paucos bonos, quam multos malos habere. c. cum sit ars. 14. uers. sanctius enim. de ætate & qualitate præficiendor.

Causa.

XVII. Regula: Cessante causa, cessat effectus. c. etsi Christus. 26. §. quemadmodum ergo Paulus, in fine. de iurciurando.

XVIII. Regula: Prohibita causa, prohibitus quoque censetur effectus, per ea quæ habentur 5. lib. 1. cap. 1. quest. 8. reg. 2.

XIX. Regula: Prohibito effectu, omnis eius causa prohibita censetur. d. quest. 8. reg. 3.

Certiorare.

XX. Regula: Eum qui certus est, certiorari ulterius non oportet. c. cum qui. 31. de reg. iuris, in 6.

Commoda.

XXI. Regula: Qui sentit onus, debet etiam sentire commodum: & contra. c. qui sentire. 35. & c. rationi. 77. de regulis iuris, in 6. Concordat M.

I.C.lib.25.cap.19.in uerbo Commoda.

XXII.Regula: Ex eo non debet quis fructus consequi, quod nisi extitit impugnare. c.ex eo. 38.de reg.iuris,in 6. Concordant ea quæ habentur s.lib.2.cap.13.reg.1.except.9.

XXIII.Regula: Frustra leges inuocat, qui contra eas committit. c.quia frustra.14.in prin.de usuris.l.37. §.fin.ff.de minor.25.annis.

Communio.

XXIII.Regula: In re communi potior est causa prohibentis. c.in re communi.56. de reg.iuris,in 6. Concordat M.I.C.lib.8.cap.24.de rebus communib.reg.1.

Consensus.

XXV.Regula: Facientes et consentientes par poena constringit, per ea quæ habentur s.libro 1. cap.6. quæst.5.except.2.

XXVI.Regula: Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari. c.quod omnes.29. de reg.iur.in 6. c.ad hæc.7. §.fin.de officio archidiaconi.

XXVII.Regula: Qui tacet, consentire uidetur. c.qui tacet.43.de reg.iuris,in 6.

XXVIII.Regula: Qui tacet, non utiq; fateatur, sed nec utique negare uidetur. c.is qui tacet. 44.d.tt.

XXIX.Regula: Quod semel placuit, amplius displicere non potest. c.quod semel.21.d.tt.

Qq 2 Con-

Consilium.

XXX. Regula: Nullus ex consilio (dummodo fraudulentum non fuerit) obligatur. c. nullus. 62. de reg. iuris, in 6. Concordat §. cap. 7. reg. 25. except. 1.

Contractus.

XXXI. Regula: Contractus ex conuentione legem accipere dignoscuntur. c. contractus. 85. de reg. iuris, in 6. Concordat M. L. C. lib. 15. cap. 15. except. 12. repl. 4.

Contraria.

XXXII. Regula: Allegans contraria non est audiendus. c. cum olim. 19. §. fin. de censibus.

XXXIII. Regula: Coherere & coniungi non possunt, quibus studia & uota sunt diuersa. 16. q. 7. c. in nona. §. unde oportet.

XXXIII. Regula: Distingue tempora, & concordabit scriptura. 2. q. 1. c. si peccauerit. §. distingue.

Culpa.

XXXV. Regula: Culpa est, immiscere se rei ad se non pertinenti. c. non est. 19. de reg. iuris, in 6. l. 36. ff. eod. tit.

Damnum.

XXXVI. Regula: Damnum quod quis sua culpa sentit, sibi, non alijs debet imputare. c. damnum. 86. de reg. iuris, in 6.

Di-

Dignitas.

XXXVII. Regula: Infamibus porte dignitatum non patent. c. infamib. 87. d. tt.

Disiuncta.

XXXVIII. Regula: In alternatiuis debitoris est electio, & sufficit alterum adimpleri. c. in alternatiuis. 70. de reg. iuris, in 6.

Dolus.

XXXIX. Regula: Scienti & consentienti non fit iniuria neq; dolus. c. scienti. 27. d. tt. Concordat M. I. C. lib. 15. cap. 2. except. 14.

XL. Regula: Qui iussu iudicis facit, non uidetur dolo facere. c. quod quis. 24. d. tt. Concordat 8. lib. 1. cap. 6. quest. 3. except. 7.

XLI. Regula: Dolo facit, qui petit quod est restituturus. c. dolo. 59. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. lib. 24. cap. 2. quest. 2. causa 2.

XLII. Regula: Qui contra iura mercatur, dolo agere presumitur. c. qui contra. 82. d. tt.

Dubia.

XLIII. Regula: In re dubia humaniorem sententia sequi debemus. c. estote. 2. de reg. iur. c. odia restringi. 15. c. in poenis. 49. eod. tt. in 6. Concordat M. I. C. lib. 2. cap. 24. quest. 3. reg. 24. cum sequente.

XLIIII. Regula: In obscuris quod minimum est sequimur. c. in obscuris. 30. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. quest. 3. reg. 20.

Q 9 1

XLV. Re-

XLV. Regula: In obscuris inspicimus quod verisimilius est, aut quod plerumque fieri solet. c. inspicimus. 45. d. tt. Concordat M. I. C. d. quæst. 3. reg. 26.

XLVI. Regula: De occultis non iudicat ecclesia. c. sicut. 33. §. fin. de Simonia.

XLVII. Regula: In re dubia contra eum qui legem apertius dicere potuit, interpretatio facienda. c. contra eum. 57. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. d. quæst. 3. reg. 19.

Euentus.

XLVIII. Regula: Non ex euentu, sed ex consilio facta æstimanda. distin. 47. c. sicut. §. fin. cum duob. cc. sequentibus. Plures de euentu regulas uide §. reg. 17. cum duabus sequentibus.

Exceptionum regulas uide §. cap. 9.

Expressa, & non expressa.

XLIX. Regula: Multa per patientiam tolerantur, quæ si deducta fuerint in iudiciura, exigente iusticia non tolerarentur. c. cum iamdudum. 18. §. fin. de præbendis.

Facere & Factum.

L. Regula: Quod quis facit per alium, hoc ipse fecisse uidetur. c. qui facit. 72. de reg. iuris, in 6. l. 1. §. deiecisse. ff. de ui et ui armata.

LI. Regula: Quod alicui suo non licet nomine, nec alieno licebit. c. quod alicui. 67. d. tt. l. 1. §. 1. ff. de administrat. rer. ad ciuitates pertinentium.

LII. Re-

LII. Regula: Potest quis per alium, quod potest facere per seipsum. c. potest. 68. d. tt.

LIII. Regula: Pro facto habetur, quoties per eum qui facere debet, non stat quo minus fiat. c. imputari. 41. & c. cum non stat. 66. de reg. iuris, in 6. Plures huius loci regulas uide 3. reg. 79. cum sequente.

Fortuna.

LIIII. Regula: Aduersitas probatio uirtutis est, non indicium reprobationis. 7. q. 1. c. aduersitas, in prin.

Genus & species.

LV. Regula: In generali concessione non ueniunt ea quae quis non esset uerisimiliter in specie concessurus. c. in generali. 81. de reg. iuris, in 6. Concordant ea quae habentur in Dialectica mea iuris ciuilibus lib. 2. cap. A' genere, reg. 1. except. 9.

LVI. Regula: Generi per speciem derogatur. c. generi. 34. d. tt. Concordant ea quae habentur de reg. 1. except. 1.

Ieiunium.

LVII. Regula: Plenus uenter facile de ieiunijs disputat. 12. q. 2. c. gloria. 6. plenus.

Impossibile.

LVIII. Regula: Nemo potest ad impossibile obligari. c. nemo. 6. de reg. iuris, in 6. l. 45. ff. cod. tt. Concordat M. I. C. lib. 15. cap. 15. except. 1.

Inimicitia.

LIX. Regula: Inimicitie bene loquendo extinguende. 11. q. 3. c. iniustum. §. homini.

Initium.

LX. Regula: Quod initio uiciosum est, tractu temporis non conualescit. c. non firmatur. 18. de reg. iuris, in 6. l. 29. et l. 201. ff. eod. tt.

LXI. Regula: Vix bono peraguntur exitu, que malo inchoata sunt principio. dist. 61. c. miramur. §. principatus. item 1. q. 1. c. principatus.

LXII. Regula: Quod initio uiciosum non est, ex post facto non uitatur. c. factum. 73. de reg. iuris, in 6. l. 85. ff. eod. tt.

Iudex, & Iudicium.

LXIII. Regula: Factum à iudice, quod ad officium eius non pertinet, ratum non est. c. ea que fiunt. 16. de reg. iuris, in 6. l. 129. ff. eod. tt.

LXIII. Regula: In iudicijs non est acceptio personarum habenda. c. in iudicijs. 12. d. tt.

Iuramentum.

LXV. Regula: Non est obligatorium contra bonos mores prestitum iuramentum. c. non est. 58. d. tt. Concordant ea que habentur §. lib. 2. cap. 16. reg. 9. except. 1.

Lædere alium.

LXVI. Regula: Delictum persone non debet in detrimentum ecclesie redundare. c. delictum. 76.

de

de reg. iuris, in 6. Concordat s. lib. 3. cap. 1. reg. 22.

LXVII. Regula: Mutare consilium quis non potest in alterius detrimentum. c. mutare. 33. d. tt. l. 75. ff. eod. tt.

LXVIII. Regula: Factum cuiq; suum, non alteri nocere debet. c. mora. 25. d. tt. Et l. 197. in prin. ff. eod. tt.

LXIX. Regula: Locupletari non debet aliquis cum alterius iniuria uel iactura. c. locupletari. 48. de reg. iuris, in 6. l. 38. ff. eod. tt.

LXX. Regula: Non debet aliquis alterius odio praeiudicari. c. non debet. 21. d. tt. l. q. 4. in prin. cum cc. sequentib. usq; ad q. 5. Concordat l. 42. ff. de reg. iuris. l. 2. §. nullum. ff. de decurionibus.

LXXI. Regula: Sapiens non est omnis qui nocet. 6. q. 1. c. sapiens.

Magistratus.

LXXII. Regula: Exemplum superioris inferiores sequuntur. c. magna. 7. §. praeterea. de uoto.

LXXIII. Regula: Integritas praesidium, salus est subditorum. dist. 61. c. miramur. §. integritas.

LXXIII. Regula: Totus familiae status et ordo nutabit, si quod requiritur in corpore, non inueniatur in capite. d. c. miramur. §. nam totius.

Maledictio.

LXXV. Regula: Praemium est iniusta maledictio. 11. q. 3. c. qui iustus, in prin.

Qq 5

Ma-

Malum.

LXXVI. Regula: Ex duobus malis minimum eligendum. 22. q. 4. c. non solum.

Mora.

LXXVII. Regula: Non est in mora, qui potest exceptione legitima se tueri. c. non est. 60. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. lib. 24. cap. 17. except. 7. repl. 8.

Neccssitas.

LXXVIII. Regula: Quod non est licitum in lege, neccsitas facit licitum. c. quod non est. 4. de reg. iuris.

Obligatio.

LXXIX. Regula: Ex illicito facto non nascitur obligatio. c. quod latenter. 5. de regulis iuris. Concordat 5. reg. 60.

LXXX. Regula: Paria sunt, quid factum non esse, et inutiliter esse factum. c. non prestat. 52. c. que contra. 64. et c. in malis. 69. de reg. iuris, in 6.

Peregrinatio.

LXXXI. Regula: Non, Hierosolymis fuisse, sed Hierosolymis bene vixisse, laudandum est. 12. q. 2. c. gloria. §. penult.

Pœna.

LXXXII. Regula: Sine culpa (nisi subiecta causa) non est aliquis puniendus. c. sine culpa. 23. de reg. iuris, in 6.

Pos.

Possessor.

LXXXIII. Regula: Pro possessore habetur qui dolo desijt possidere. c. pro possessore. 36. d. tt. Vide item 5. cap. 3. reg. 3. except. 1.

Præiudicium.

LXXXIII. Regula: Res inter alios acta alijs non præiudicat, per ea quæ proposita sunt 5. cap. 9. reg. 16. except. 3.

Præscriptio.

LXXXV. Regula: Possessor malæ fidei ullo tempore non præscribit. c. possessor. 2. de reg. iuris, in 6. Vide 5. cap. 3. reg. 11. repl. 2.

LXXXVI. Regula: Sine possessione præscriptio non procedit. c. sine possessione. 3. d. tt. l. 25. ff. de usucap.

Præsumptio.

LXXXVII. Regula: Violenta præsumptio euentissimam probationem requirit. c. ueniens. 3. in fine. de presbytero non baptizato. Concordat 5. lib. 3. cap. 12. reg. 25. except. 3.

LXXXVIII. Regula: Semel malus, semper præsumitur malus. c. semel. 8. de reg. iuris, in 6.

LXXXIX. Regula: Ignorantia præsumitur, nisi probetur scientia. c. præsumitur. 47. d. tt.

XC. Regula: Qui contra iura mercatur, bonam fidem non habere præsumitur. c. qui contra. 82. d. tt. Plures præsumptionum regulas uide 5. lib. 2.

989 METHODI IVRIS PONT.

lib.2.cap.12.regul.3.cum sequentibus.

Prior tempore.

XC I.Regula: Prior tēpore, potior iure. c. qui prior. 54. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. lib. 17. cap. 17. in prin.

Priuilegium.

XC II.Regula: Priuilegium personale personam sequitur, & extinguitur cum persona. c. priuilegium. 7. & c. quod alicui. 74. de reg. iuris, in 6. Concordat §. lib. 1. cap. 3. de priuilegijs, reg. 2.

XC III.Regula: Decet concessum à principe beneficium esse mansurum. c. decet. 16. cum c. sequente. eod. tt. Huius exceptiones uide §. lib. 1. cap. 3. de priuilegijs, reg. 3.

XC IIII.Regula: Quod ob gratiā alicui conceditur, non est in eius dispendium retorquendum. c. quod ob gratiam. 61. eod. tt. Concordat M. I. C. lib. 1. cap. 2. quest. 6. reg. 7. Plures priuilegiorum regulas uide d. cap. 3.

Ratihabitio.

XC V.Regula: Ratum quis habere non potest, quod ipsius nomine non est gestum. c. ratum. 9. de reg. iuris, in 6.

XC VI.Regula: Ratihabitio retrahitur, & mandato comparatur. c. ratihabitionem. 10. d. tt.

Remouere loco.

XC VII.Regula: Turpius eijcitur quàm non admit.

admittitur hospes. c. quemadmodū. 25. §. alioquin
si. uerf. quia turpius. de iureiurando.

Sacra.

XCVIII. Regula: Semel Deo dicatum, non
est ad usus humanos ulterius transferendum. c. se-
mel. 52. de reg. iuris, in 6. Concordat 3. cap. 3. reg. 30.

Sententia.

XCIX. Regula: Sententia iniusta iudicem po-
tius ledit, quàm eum in quem temerè fertur. u. q.
2. c. nolite. §. fin.

Successor.

C. Regula: Successor præstat factum prædeces-
soris. Quæ regula distinguitur in successore eccle-
siastico 3. cap. 6. reg. 10.

CI. Regula: Nemo plus iuris ad alium trāsferit,
quàm ipse habuit. c. nemo potest. 79. de reg. iur. in
6. Concordat M. I. C. lib. 25. cap. 19. in uerbo Succes-
sor, reg. 1.

CII. Regula: Successor uti debet iure sui au-
toris. c. is qui. 46. d. tt. Concordat M. I. C. d. lo-
co, reg. 2.

CIII. Regula: Successor iustam habet ignoran-
tiæ causam. c. cum quis. 14. de reg. iuris, in 6. l. 42.
ff. eod. tt.

Totum & Plus.

CIIII. Regula: In toto & pars continetur, &
in eo quod plus est continetur minus. c. plus sem-
per.

990 METHODI IVRIS PONT.

per. 35. & c. in toto. 80. de reg. iuris, in 6. l. 110. in prin. & l. 113. ff. eod. tt.

CV. Regula: Cui licet quod est plus, licet utiq; quod est minus. c. cui licet. 53. de reg. iur. in 6. Concordat M. I. C. lib. 25. cap. 19. in uerbo Totū, reg. 6.

Veritas.

CVI. Regula: Propter scandalum euitandum ueritas non est omittenda. c. qui scandalizauerit. 3. de reg. iuris.

Vfus.

CVII. Regula: Abusus non tollit usum. 14. q. 5. c. neq; enim.

CVIII. Regula: Alienum possidere uidetur, qui partis non utitur, aut male utitur. 14. q. 4. c. quid dicam. §. hæc utiq;.

Vtile.

CIX. Regula: Vtile non debet per inutile uitiari. c. utile. 37. de reg. iuris, in 6. Concordat M. I. C. lib. 25. cap. 19. in uerbo Vtile, reg. 1. Hæc de regulis iuris Pontificij, quarum tamen plures uide §.

lib. 1. cap. 1. quest. 8. lib. 2. cap. 12. reg. 3. cum sequentibus. item cap. 17. reg. 14. cum sequentibus. item M. I. C. d.

cap. 19.

LIBRI QVINTI ET VLTIMI FINIS.

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana, per Balthasarum Han,
Hieronymum Gemusæum, & Poly-
carpi fratris hæredes: Anno Salutis
humanæ M. D. LXXX.
menſe Martio.

